ARBEJDSBOG FOR STUDERENDE, ORIGINALEN, DANSK

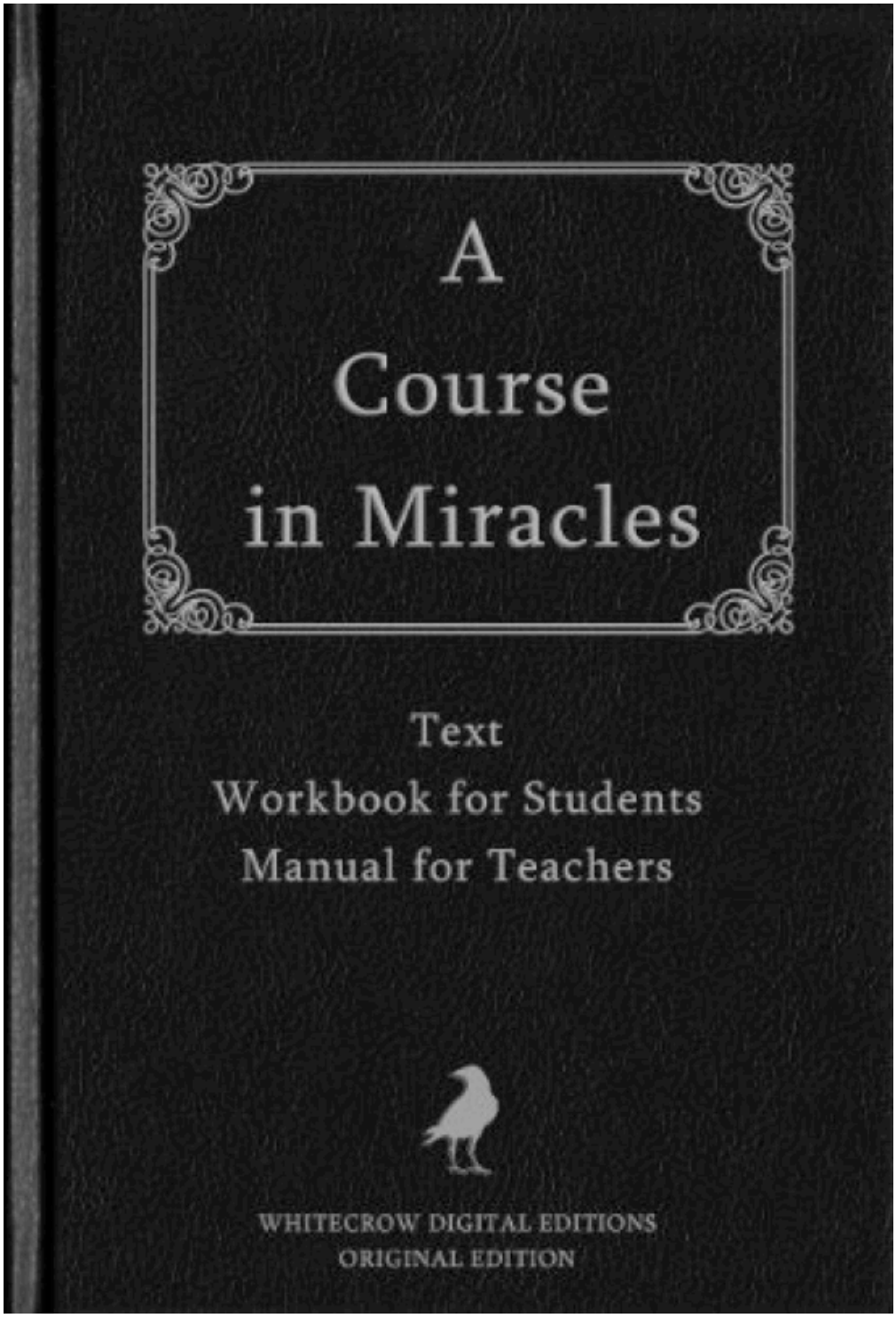

Introduktion

1 Et teoretisk grundlag som teksten er nødvendigt som baggrund for at gøre disse øvelser meningsfulde. Dog er det øvelserne, der vil gøre målet muligt. Et utrænet sind kan ikke udrette noget. Det er formålet med disse øvelser at træne sindet til at tænke langs de linjer, som kurset opstiller.

2 Øvelserne er meget enkle. De kræver ikke mere end et par minutter, og det betyder ikke noget, hvor eller hvornår du laver dem. De behøver ingen forberedelse. De er nummererede og går fra 1 til 365. Træningsperioden er et år. Påtag dig ikke mere end én øvelse om dagen.

3 Formålet med disse øvelser er at træne sindet til en anden opfattelse af alting i verden. Arbejdsbogen er opdelt i to sektioner, hvor den første handler om at ophæve det, du ser nu, og den anden om genoprettelse af syn. Det anbefales, at hver øvelse gentages flere gange om dagen, helst på et forskelligt sted hver gang og, hvis det er muligt, i enhver situation, hvor du tilbringer en længere tidsperiode. Formålet er at træne sindet til at generalisere lektionerne, så at du vil forstå, at enhver af dem er lige så anvendelig i én situation, som den er i en anden.

4 Medmindre andet er angivet, skal øvelsen øves med åbne øjne, da målet er at lære at se. Den eneste regel, der bør føres igennem, er at praktisere øvelserne med stor specificitet. Hver enkelt gælder for enhver situation, du befinder dig i og for alt det, du ser i den. Hver dags øvelser er planlagt omkring én central idé, og øvelserne selv består i at anvende denne idé på så mange detaljer som muligt. Vær sikker på, at du ikke beslutter dig for, at der er nogle ting, du ser, som idéen for dagen er uanvendelig på. Målet med øvelserne vil altid være at udvide anvendelsen af idéen til alt. Dette vil ikke kræve anstrengelse. Vær blot sikker på, at du ikke laver nogen undtagelser i anvendelsen af idéen.

5 Nogle af idéerne vil du finde det svært at tro på, og andre vil synes ganske forskrækkende. Det gør ikke noget. Du bliver blot bedt om at anvende dem på det, du ser. Du bliver ikke bedt om at bedømme dem og heller ikke en gang om at tro på dem. Du bliver kun bedt om at bruge dem. Det er deres brug, der vil give dem mening for dig og vise dig, at de er sande. Husk kun dette - du behøver ikke tro på dem, du behøver ikke acceptere dem, og du behøver ikke at byde dem velkommen. Nogle af dem modsætter du dig måske aktivt. Intet af dette vil betyde noget eller mindske deres effektivitet. Men tillad ikke dig selv at lave undtagelser i anvendelsen af de idéer, øvelserne indeholder. Uanset hvad dine reaktioner på idéerne måtte være, brug dem. Intet andet end dette er påkrævet.

LEKTION 01:

Intet af det, jeg ser i dette værelse, (på denne gade, fra dette vindue, på dette sted) betyder noget.

1 Se dig nu langsomt omkring, og praktiser at anvende denne idé meget specifikt på det, du ser:

2 *Dette bord betyder ikke noget.*
Denne stol betyder ikke noget.
Denne hånd betyder ikke noget.
Denne fod betyder ikke noget.
Denne pen betyder ikke noget.

3 Se derefter længere væk fra dit umiddelbare område, og anvend idéen på et større udvalg:

4 *Den dør betyder ikke noget.*
Denne krop betyder ikke noget.
Den lampe betyder ikke noget.
Dette tegn betyder ikke noget.
Den skygge betyder ikke noget.

5 Læg mærke til, at disse udtalelser ikke er arrangeret i nogen som helst rækkefølge, og de giver ikke mulighed for at gøre forskel på den type ting, som de anvendes på. Det er formålet med øvelsen. Udtalelsen anvendes blot på alt det, du ser. Når du øver dig i at anvende idéen for dagen, skal du bruge den fuldstændigt i flæng. Forsøg ikke at anvende den på alt det, du ser, for disse øvelser bør ikke blive ritualistiske. Vær blot sikker på, at intet, du ser, er specielt udelukket. Én ting er som en anden angående anvendelsen af idéen.

LEKTION 02:

Jeg har givet alt det, jeg ser i dette værelse (på denne gade, fra dette vindue, på dette sted) al den betydning, det har for mig.

1. Øvelserne med denne idé er de samme som dem for den første. Begynd med tingene, der er nær dig, og anvend idéen på hvad som helst, dit blik falder på. Udvid derefter rækkevidden udad. Drej hovedet, så du inkluderer hvad som helst, der er på hver side. Hvis det er muligt, vend dig om og anvend idéen på det, der er bag dig. Vær så tilfældig som muligt i valget af emner til dens anvendelse, koncentrer dig ikke om noget som helst specielt, og prøv ikke på at inkludere alt det, du ser i et område, for ellers indfører du belastning. Kast bare et let og forholdsvis hurtigt blik omkring dig, prøv på

at undgå at vælge efter størrelse, lysstyrke, farve, materiale eller relativ vigtighed for dig.

2. Tag simpelthen emnerne op, efterhånden som du ser dem. Prøv at anvende øvelsen med samme lethed på en krop eller en knap, en flue eller et gulv, en arm eller et æble. Det eneste kriterium for at anvende idéen på noget er blot, at dine øjne har oplyst dig om det. Forsøg ikke at medtage noget særligt, men sikre dig, at intet er udelukket specielt.

LEKTION 03:

Jeg forstår ikke noget som helst af det, jeg ser, i dette værelse, (på denne gade, fra dette vindue, på dette sted).

1. Anvend denne idé på samme måde som de foregående, uden at gøre forskel af nogen art. Uanset hvad, du ser, bliver et passende emne til at anvende idéen. Sørg for, at du ikke sætter spørgsmålstegn ved egnetheden af noget som helst til anvendelse af idéen. Dette er ikke øvelser i dømmekraft. Alt er velegnet, hvis du ser det. Nogle af de ting, du ser, kan have en følelsesladet betydning for dig. Prøv at lægge sådanne følelser til side, og brug blot disse ting nøjagtigt som du ville gøre med noget som helst andet.

2. Pointen med øvelserne er at hjælpe dig med at rydde sindet for alle tidligere forbindelser og se tingene nøjagtigt, som de ser ud for dig nu og at indse, hvor lidt du virkelig forstår om dem. Derfor er det vigtigt, at du fastholder et helt åbent sind, uhæmmet af domme, når du vælger de ting, som idéen for dagen skal anvendes på. Til dette formål er én ting ligesom en anden; lige egnede og derfor lige nyttige.

LEKTION 04:

Disse tanker betyder ingenting. De er som de ting, jeg ser i dette værelse (på denne gade, fra dette vindue, på dette sted).

1. Ulig de foregående øvelser, begynder disse øvelser ikke med idéen for dagen. I disse praksis-perioder, begynd med at lægge mærke til de tanker, der går gennem dit sind i cirka et minut. Anvend så idéen på dem. Hvis du allerede er opmærksom på ulykkelige tanker, brug dem som emner for idéen. Vælg imidlertid ikke kun de tanker, du synes er "dårlige." Du vil opdage, hvis du træner dig selv til at se på dine tanker, at de repræsenterer sådan en blanding, at på en måde kan ingen af dem kaldes "gode” eller ”dårlige." Dette er derfor, de ikke betyder noget.

2. Ved valg af emnerne til anvendelsen dagens idé er den sædvanlige konkretisering påkrævet. Vær ikke bange for at bruge "gode" tanker såvel som "dårlige". Ingen af dem repræsenterer dine virkelige tanker, som er blevet dækket til af dem. De “gode”, som du er bevidst om, er kun skygger af det, der ligger hinsides dem, og skygger gør syn vanskeligt. De ”dårlige” er blokeringer for syn og gør syn umuligt. Du ønsker ingen af dem.

3. Dette er en større øvelse, og den vil blive gentaget fra tid til anden i en noget anden form. Målet her er at træne dig i de første skridt mod målet om at adskille det meningsløse fra det meningsfulde. Det er et første forsøg med det langsigtede formål at lære at se det meningsløse som udenfor dig og det meningsfulde indeni. Det er også begyndelsen til at træne dit sind i at genkende det, der er det samme, og det, der er anderledes. Ved at bruge dine tanker på anvendelsen af idéen for i dag, identificér hver tanke ved hjælp af den centrale figur eller begivenhed, den indeholder; for eksempel:

4. *Denne tanke om _____ betyder ikke noget.*
Den er som de ting, jeg ser i dette værelse [eller hvor som helst du er],

5. Du kan også bruge idéen på en bestemt tanke, som du anerkender som skadelig. Denne praksis er nyttig, men er ikke en erstatning for de mere tilfældige procedurer, der følges til øvelserne. Undersøg dog ikke dit sind i mere end et minut eller lignende. Du er endnu for uerfaren til at undgå en tendens til at blive meningsløst opslugt. Eftersom disse øvelser desuden er de første af deres art, kan du måske finde udsættelsen af bedømmelse i forbindelse med tanker særligt vanskelig. Gentag ikke disse øvelser mere end tre eller fire gange i løbet af dagen. Vi vil vende tilbage til dem senere.

LEKTION 05:

Jeg er aldrig oprørt af den grund, jeg tror.

1. Denne idé, ligesom den foregående, kan blive brugt på enhver person, situation eller begivenhed, du tænker, giver dig smerte. Anvend den konkret på hvad som helst, du tror, er årsagen til din forstyrrelse, ved at bruge beskrivelsen af følelsen med et hvilket som helst udtryk, der forekommer dig at være nøjagtigt. Oprøret kan måske synes at være frygt, bekymring, depression, angst, vrede, had, jalousi eller et hvilket som helst antal af former, der alle bliver opfattet som forskellige. Dette er ikke sandt. Indtil du lærer, at form ikke betyder noget, bliver hver enkelt form imidlertid et passende emne til øvelserne for dagen. At anvende den samme idé på hver af dem separat er det første skridt til i sidste ende at erkende, at de alle er ens.

2. Når idéen for i dag bruges på en specifikt opfattet årsag til en forstyrrelse i en hvilken som helst form, brug både Navnet på den form, hvori du ser forstyrrelsen, og den årsag, du tilskriver den. For eksempel:

3. *Jeg er ikke vred på _____ af den grund, jeg tror.*
Jeg er ikke bange for _____ af den grund, jeg tror.

4. Men endnu en gang: dette bør ikke blive erstatning for praksisperioder, hvori du først undersøger dit sind for "kilder" til forstyrrelser, som du tror på, og former for forstyrrelser, som du tænker er resultatet.

5. I disse øvelser, mere end i de foregående, kan du finde det svært at vælge i flæng og at undgå at lægge mere vægt på nogle emner end på andre. Det kan måske hjælpe at begynde øvelserne med erklæringen:

6. *Der er ingen små forstyrrelser. De er alle lige forstyrrende for min ro i sindet.*

7. Undersøg derefter dit sind for hvad som helst, der bekymrer dig, uanset hvor meget eller hvor lidt du mener, at det gør det.

8. Du kan måske også finde dig selv mindre villig til at anvende dagens idé på nogle opfattede kilder til forstyrrelse end på andre. Hvis dette sker, tænk først på dette:

9. *Du kan ikke holde fast i denne form for forstyrrelse og give slip i de andre. Med henblik på disse øvelser vil jeg herefter betragte dem alle som de samme.*

10. Søg derefter i dit sind i et minut eller lignende, og prøv at identificere et antal forskellige former for oprørthed, der forstyrrer dig, uanset den forholdsmæssige vigtighed, du måtte give dem. Anvend idéen for i dag på hver enkelt af dem ved hjælp af Navnet både på kilden til forstyrrelsen, som du opfatter den, og på følelsen, som du oplever den. Yderligere eksempler er:

11. *Jeg er ikke bekymret for _____ af den grund, jeg tror.*
Jeg er ikke deprimeret over _____ af den grund, jeg tror.

Tre eller fire gange i løbet af dagen er nok.

LEKTION 06:

Jeg er oprørt, fordi jeg ser noget, der ikke er der.

1. Øvelserne med denne idé ligner meget de foregående. Igen er det nødvendigt at Navngive både formen på forstyrrelsen (vrede, frygt, bekymring, depression osv.) og meget specifikt den opfattede kilde på enhver anvendelse af idéen. For eksempel:

2. *Jeg er vred på _____ fordi jeg ser noget der ikke er der.*
Jeg er bekymret for _____ fordi jeg ser noget der ikke er der.

3. Dagens idé er nyttig til anvendelse på alt det, der ser ud til at forstyrre dig, og kan med fordel blive brugt hele dagen med det formål. Imidlertid skal der bruges et minut eller lignende på at undersøge sindet ligesom tidligere forud for de tre eller fire praksisperioder, der kræves, før anvendelsen af idéen på enhver forstyrrende tanke, der har vist sig i søgningen.

4. Igen, hvis du gør modstand mod at anvende idéen på nogle forstyrrende tanker mere end på andre, mind dig selv om de to advarsler, givet i den forrige lektion:

5. Der er ingen små forstyrrelser. De er alle lige forstyrrende for min ro i sindet.

6. Og:

7. *Jeg kan ikke beholde denne form for forstyrrelse og give slip i de andre. Med henblik på formålet med disse øvelser vil jeg herefter betragte dem alle som det samme.*

LEKTION 07:
Jeg ser kun fortiden.

1. Denne idé er særligt vanskelig at tro på i begyndelsen. Dog er den begrundelsen for alle de tidligere.

2. Den er grunden til, at intet af det, du ser, betyder noget.

3. Den er grunden til, at du har givet alt det, du ser, al den betydning, det har for dig.

4. Den er grunden til, at du ikke forstår noget som helst af det, du ser.

5. Den er grunden til, at dine tanker ikke betyder noget som helst, og at de er som de ting, du ser.

6. Den er grunden til, at du aldrig er oprørt af den grund, du tror.

7. Den er grunden til, at du er oprørt, fordi du ser noget, som ikke er der.

8. Gamle idéer om tid er meget vanskelige at ændre, fordi alting, du tror, har sin rod i tid og afhænger af, at du ikke lærer disse nye idéer om den. Dog er det nøjagtigt derfor, at du har brug for nye idéer om tid. Denne første tids-idé er virkeligt ikke så mærkelig, som den måske først lyder. Se på en kop for eksempel.

9. Ser du en kop, eller gennemgår du blot dine tidligere oplevelser om at tage en kop op, om at være tørstig, om at drikke fra en kop, om at føle kanten af koppen mod dine læber, om at spise morgenmad og så videre? Er dine æstetiske reaktioner på koppen også baseret på tidligere oplevelser? Hvordan vil du ellers vide om denne type af kop vil gå i stykker eller ej, hvis du taber den? Hvad ved du om denne kop andet end det, du lærte i fortiden? Du ville ikke havenogen idé om, hvad denne kop er, hvis det ikke var for din fortidige indlæring. Hvad ved du om denne kop, undtagen det, du lærte i fortiden? Du ville ikke have en anelse om, hvad denne kop er, bortset fra det, du lærte i fortiden. Så ser du den i virkeligheden?

10. Se dig omkring. Dette er lige sandt, hvad end du ser på. Anerkend dette ved at anvende dagens idé i flæng på hvad som helst, der fanger dit blik. For eksempel:

11. *Jeg ser kun fortiden i denne blyant.*
Jeg ser kun fortiden i denne sko.
Jeg ser kun fortiden i denne hånd.
Jeg ser kun fortiden i den krop.
Jeg ser kun fortiden i det ansigt.

12. Dvæl ikke ved en enkelt bestemt ting, men husk ikke at udelade noget bestemt. Kast et hurtigt blik på hvert emne og gå så videre til det næste.

LEKTION 08:
Mit sind er optaget af tidligere tanker.

1. Denne idé er selvfølgelig grunden til, at du kun ser fortiden. Ingen ser i virkeligheden noget som helst. Han ser kun sine tanker projiceret udad. Sindets optagethed af fortiden er grunden til den totale misforståelse af tid, som din seen lider under. Dit sind kan ikke fatte nuet, som er den eneste tid, der findes. Derfor kan det ikke forstå tid og kan faktisk ikke forstå noget som helst.

2. Den eneste helt sande tanke, man kan have om fortiden er, at den ikke er her. At tænke på den overhovedet er derfor at tænke på illusioner. Meget få sind har indset, hvad det rent faktisk indebærer at forestille sig fortiden eller at foregribe fremtiden. Sindet er faktisk tomt, når sindet gør dette, fordi sindet ikke rigtig tænker på noget.

3. Formålet med øvelserne for i dag er at begynde at træne dit sind til at lægge mærke til, når det rent faktisk overhovedet ikke tænker. Mens tankeløse idéer ¨ optager dit sind, bliver sandheden blokeret. At anerkende, at dit sind blot har været tomt i stedet for at tro, at det er fyldt med virkelige idéer, er det første skridt til at åbne vejen til syn.

4. Dagens øvelser bør udføres med lukkede øjne. Det er, fordi du faktisk ikke kan se noget som helst, og det er lettere at erkende, at uanset hvor levende du måske forestiller dig en tanke, ser du ingenting. Med så lille en investering som muligt, undersøg dit sind i det sædvanlige minut eller lignende, og læg blot mærke til de tanker, du finder der. Nævn hver enkelt med den centrale figur eller tema, den indeholder, og gå videre til den næste. Begynd praksisperioden ved at sige:

5. *Jeg synes at tænke på* _____.

6. Nævn derefter enhver af dine tanker specifikt; for eksempel:

7. *Jeg synes at tænke på (Navn på en person), på (Navn på en genstand) på (Navn på en emotionel følelse)*

8. Og så videre, og konkluder i slutningen af din sinds-ransagelse periode med:

9. *Men mit sind er optaget af tidligere tanker.*

10. Dette kan gøres fire eller fem gange i løbet af dagen, med mindre du opdager, at det irriterer dig. Hvis du finder det anstrengende, er tre eller fire gange tilstrækkeligt. Imidlertid kan du måske synes, at det hjælper dig at inkludere din irritation eller en hvilken som helst anden emotionel følelse, som dagens idé fremkalder i selve din sindsransagelse.

LEKTION 09:

Jeg ser intet, som det er nu.

1. Denne idé følger tydeligvis de to foregående. Men selvom du måske er i stand til at acceptere det intellektuelt, er det usandsynligt, at det vil betyde

noget som helst for dig endnu. Forståelse er imidlertid ikke nødvendig på dette tidspunkt. Faktisk er anerkendelsen af, at du ikke forstår, en forudsætning for at ophæve dine falske idéer. Disse øvelser beskæftiger sig med praksis, ikke med forståelse. Du behøver ikke at øve dig i at forstå det, du allerede forstår. Det ville bestemt være at bevæge sig i ring (antage, at du allerede har forstået det, du er ved at lære at forstå) at sigte mod forståelse og antage, at du allerede har forstået det.

2. Det er vanskeligt for det utrænede sind at tro, at det, der ser ud til at være afbildet foran det, ikke er der. Denne idé kan være ganske forstyrrende og kan måske møde aktiv modstand i mange forskellige former. Dette udelukker dog ikke anvendelsen af den. Ikke mere end der kræves til disse eller hvilke som helst andre praktiser. Hvert lille skridt vil rydde lidt af mørket væk, og forståelsen vil til sidst komme ved at oplyse hvert hjørne af sindet, der er blevet renset for affaldet, der formørker det.

3. Disse praktiser, hvor tre eller fire praksisperioder er tilstrækkelige, indbefatter at se dig omkring og anvende dagens idé på hvad som helst, du ser, og at huske behovet for dens tilfældige anvendelse og den væsentligste regel om ikke at udelukke noget. For eksempel:

4. *Jeg ser ikke denne skrivemaskine, som den er nu.*
Jeg ser ikke denne nøgle, som den er nu.
Jeg ser ikke denne telefon, som den er nu.

5. Begynd med ting, der er tættest på dig, og udvid derefter rækkevidden:

6. *Jeg ser ikke den frakkehylde, som den er nu.*
Jeg ser ikke det ansigt, som det er nu.
Jeg ser ikke den dør, som den er nu.

7. Det understreges igen, at selvom fuldstændig indbefattelse ikke bør forsøges, skal specifik udelukkelse undgås. Sørg for, at du er ærlig i denne skelnen. Du kan blive fristet til at skjule det.

LEKTION 10:
Mine tanker betyder ikke noget.

1. Denne idé gælder for alle de tanker, som du er opmærksom på eller bliver opmærksom på i praksis-perioderne. Grunden til, at idéen kan anvendes på dem alle, er, at de ikke er dine virkelige tanker. Vi har foretaget denne sondring før og vil gøre det igen. Du har endnu ikke noget grundlag for sammenligning. Når du får det, vil du ikke være i tvivl om, at det, du engang troede var dine tanker, ikke betød noget.

2. Dette er den anden gang, vi har brugt den type idé. Formen er kun lidt anderledes. Denne gang introduceres idéen med "Dine tanker" i stedet for "Disse tanker", og der skabes ingen åbenlys forbindelse til tingene omkring dig. Vægten lægges nu på den manglende virkelighed af det, du tror, du tænker.

3. Dette aspekt af korrektionsprocessen begyndte med idéen om, at de tanker, du er bevidst om, er meningsløse, udvendige frem for indvendige; og så blev deres fortidighed frem for deres nutidige status understreget. Nu understreger vi, at tilstedeværelsen af disse "tanker" betyder, at du ikke tænker.

Dette er blot en anden måde at gentage vores tidligere udsagn på om, at dit sind virkelig er et tomt. At indse dette er at indse intethed, når du tror, du ser det. Som sådan er det en forudsætning for syn.

4. Luk øjnene til disse praktiser, og introducer dem ved at gentage dagens idé ganske langsomt for dig selv. Tilføj derefter:

5. *Denne idé vil hjælpe med til at frigøre mig fra alt det, jeg tror nu.*

6. Øvelserne består som før i at undersøge dit sind for alle de tanker, der er tilgængelige for dig, uden at vælge eller at dømme. Prøv at undgå klassificering af enhver art. Hvis du synes, at det er nyttigt at gøre det, kan du faktisk forestille dig, at du ser en mærkværdig forskelligartet procession, der har lidt, hvis overhovedet nogen personlig betydning for dig, passere forbi. Når hver især passerer igennem dit sind, sig:

7. *Min tanke om _____ betyder ikke noget.*
Min tanke om _____ betyder ikke noget.

8. Dagens idé kan naturligvis bruges på enhver tanke, der forstyrrer dig på et hvilket som helst tidspunkt. Derudover anbefales fem praksisperioder, der hver især ikke involverer mere end et minut eller lignende af sinds-ransagelse. Det anbefales ikke, at denne tidsperiode bliver forlænget, og den bør reduceres til et halvt minut eller endnu mindre, hvis du oplever ubehag. Husk dog at gentage idéen langsomt, før du anvender den specifikt, og også at tilføje:

Denne idé vil hjælpe til med at frigøre mig fra alt det, jeg tror nu.

LEKTION 11

Mine meningsløse tanker viser mig en meningsløs verden.

1. Dette er den første idé, vi har haft, der er forbundet med en større fase af korrektionsprocessen; omvendelsen af verdens tænkning. Det synes som om, verden bestemmer det, du opfatter. Dagens idé introducerer det begreb, at dine tanker bestemmer den verden, du ser. Vær virkeligt glad for at praktisere idéen i dens indledende form, for i denne idé er din frigørelse gjort sikker. Nøglen til tilgivelse ligger i den.

2. Træningsperioderne for dagens idé skal udføres noget anderledes end de tidligere. Begynd med lukkede øjne og gentag idéen langsom for dig selv. Åbn så dine øjne og se sig omkring, nært og fjernt; op og ned – hvor som helst. I løbet af det minut eller lignende, der skal anvendes på at bruge idéen, gentag den blot for dig selv, og sikre dig at gøre det uden hastværk og uden en fornemmelse af pres eller anstrengelse.

3. For at kunne udføre disse praktiser med maksimal fordel, bør øjnene flytte sig ret hurtigt fra en ting til en anden, eftersom de ikke bør dvæle på noget bestemt. Ordene bør imidlertid bruges uden jag på en afslappet måde. Introduktionen til denne idé bør blive øvet så tilfældigt som muligt. Den indeholder fundamentet for den fred, afslapning og frihed fra bekymring, som vi prøver at opnå. Ved afslutning af praksisserne, luk dine øjne og gentag idéen langsomt endnu en gang for dig selv.

4. Tre praksisperioder i dag vil sandsynligvis være tilstrækkelige. Hvis der imidlertid er lidt eller ingen uro og en tilbøjelighed til at gøre mere, så mange som fem kan måske gennemføres. Mere end dette anbefales ikke.

LEKTION 12

Jeg er oprørt, fordi jeg ser en meningsløs verden.

1. Vigtigheden af denne idé ligger i den kendsgerning, at den indeholder en korrektion for en større opfattelsesmæssig fordrejning. Du tror, at det, der forstyrrer dig, er en skræmmende verden eller en trist verden eller en voldelig verden eller en vanvittig verden. Alle disse egenskaber er givet den af dig. Verden er meningsløs i sig selv.

2. Disse praksis udføres med åbne øjne. Se dig omkring, denne gang ganske langsomt. Forsøg at fastsætte dit tempo, så det langsomme skift af dit blik fra en ting til den næste finder sted i et ret konstant tidsinterval. Tillad ikke tiden for skiftet at være markant længere eller kortere, men prøv i stedet for at holde et måleligt, jævnt tempo hele vejen igennem. Det du ser på, betyder ikke noget. Du lærer dig selv dette efterhånden, som du giver hvad som helst dit blik hviler på lige dele opmærksomhed og lige dele tid. Dette er et begyndende skridt til at lære at give dem alle lige værdi.

3. Når du ser dig omkring, sig til dig selv:

4. *Jeg tror, jeg ser en skræmmende verden, en farlig verden, en fjendtlig verden, en bedrøvet verden, en ond verden, en skør verden*

5. Og så videre ved at bruge hvilke som helst beskrivende udtryk, der tilfældigvis falder dig ind. Hvis udtryk, der synes at være positive i stedet for negative, dukker op, inkludér dem. For eksempel tænker du måske på "en god verden" eller "en tilfredsstillende verden." Hvis sådanne udtryk falder dig ind, brug dem sammen med resten. Du forstår muligvis endnu ikke, hvorfor disse "dejlige" tillægsord hører hjemme i disse praksis, men husk, at en "god verden" indebærer en "dårlig", og en "tilfredsstillende verden" indebærer en "utilfredsstillende". Alle udtryk, der går gennem dit sind, er egnede emner til dagens praksis. Deres tilsyneladende kvalitet betyder ikke noget.

6. Sikr dig, at du ikke ændrer tidsintervaller mellem det, du anvender dagens idé på mellem det, du synes er behageligt og det, du synes er ubehageligt. For formålet med disse øvelser er der ingen forskel på dem. I slutningen af praksisperioden tilføj:

7. *Men jeg er oprørt, fordi jeg ser en meningsløs verden.*

8. Det, der er meningsløst, er hverken godt eller dårligt. Hvorfor skulle en meningsløs verden så forstyrre dig? Hvis du kunne acceptere verden som meningsløs og lade sandheden blive skrevet på den for dig, ville det gøre dig ubeskriveligt lykkelig. Men fordi den er meningsløs, er du tvunget til at skrive det på den, du vil have den til at være. Det er dette, du ser i den. Det er dette, der i sandhed er meningsløst. Under dine ord er Guds Ord skrevet. Sandheden forstyrrer dig nu, men når dine ord er blevet slettet, vil du se Hans. Det er det ultimative formål med disse øvelser.

9. Tre eller fire gange er nok til at øve idéen for i dag. Træningsperioderne bør heller ikke overstige et minut. Du finder måske endog dette for længe. Afslut øvelserne, når som helst du oplever en fornemmelse af belastning.

LEKTION 13

En meningsløs verden fremkalder frygt.

1. Dagens idé er virkelig en anden udgave af den foregående bortset fra, at den er mere specifik med hensyn til den rejste følelse. Faktisk er en meningsløs verden umulig. Intet uden mening eksisterer. Imidlertid følger det ikke heraf, at du ikke vil tænke, at du opfatter noget, der ikke har nogen

mening. Tværtimod, vil du være særligt tilbøjelig til at tro, at du opfatter det.

2. Anerkendelse af meningsløshed vækker intens angst hos alle de adskilte. Det repræsenterer en situation, hvori Gud og egoet "udfordrer" hinanden med hensyn til hvis mening, der skal skrives i det tomme rum, som meningsløshed giver. Egoet skynder sig febrilsk ind for at etablere sine egne "idéer" der, bange for at tomrummet måske ellers kan bruges til at illustrere dets egen uvirkelighed. Og udelukkende på dette punkt har det ret.

3. Det er derfor vigtigt, at du lærer at genkende det meningsløse og at acceptere det uden frygt. Hvis du er bange, er det helt sikkert, at du vil udstyre verden med egenskaber, som den ikke besidder og at overfylde den med billeder, der ikke eksisterer. For egoet er illusionerne sikkerhedsanordninger, som de også må være for dig, der sidestiller dig selv med egoet.

4. Øvelserne i dag, som burde gøres cirka tre eller fire gange i højst et minut eller lignende hver gang, skal øves på en noget anden måde end de foregående. Med lukkede øjne gentag dagens idé for dig selv. Åbn derefter dine øjne og se dig langsomt omkring, og sig:

5. *Jeg ser på en meningsløs verden.*

6. Gentag denne erklæring for dig selv, mens du ser dig om. Luk derefter øjnene og afslut med:

7. *En meningsløs verden fremkalder frygt, fordi jeg tror, at jeg er i konkurrence med Gud.*

8. Du finder det måske svært at undgå modstand i en eller anden form mod denne afsluttende erklæring. Uanset hvilken form en sådan modstand måske antager, mind dig selv om, at du er virkeligt bange for sådan en tanke på grund af "hævnen" fra "fjenden". Du forventes ikke at tro på erklæringen på dette punkt og vil sandsynligvis prøve på at afvise den som absurd. Læg imidlertid omhyggeligt mærke til alle tegn på åbenlys eller skjult frygt, som den måske vækker. Dette er vores første forsøg på at angive et bestemt årsags- og virkningsforhold af en slags, som du er meget uerfaren i at genkende. Dvæl ikke ved den afsluttende erklæring, og prøv endog ikke at tænke på den, undtagen i praksis-perioderne. Det vil være tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt.

LEKTION 14

Gud skabte ikke en meningsløs verden.

1. Idéen for i dag er selvfølgelig grunden til, at en meningsløs verden er umulig. Det Gud ikke skabte, findes ikke. Og alt det, der eksisterer, eksisterer, som Han skabte det. Den verden, du ser, har intet at gøre med virkeligheden. Den er din egen skabelse, og den findes ikke.

2. Øvelserne for i dag skal øves med lukkede øjne hele vejen igennem. Sinds-ransagelses-perioden bør være kort, højst en minut. Hav ikke mere end tre praksisperioder med dagens idé, medmindre du finder dem behagelige. Hvis du gør det, vil det være, fordi du virkelig forstår det, de er til.

3. Idéen for i dag er endnu et skridt til at lære at slippe de tanker, som du har skrevet på verden og se Guds Ord i deres sted. De tidlige skridt i denne udveksling, som i sandhed kan kaldes frelse, kan være ganske vanskelige og endog ret smertefulde. Nogle af dem vil føre dig direkte ind i frygt. Du bliver ikke efterladt der. Du vil gå langt hinsides den. Vores vejledning er til perfekt sikkerhed og perfekt fred.

4. Med lukkede øjne tænk på alle rædslerne i verden, der krydser dit sind. Navngiv hver enkelt, som den dukker op for dig, og benægt derefter dens virkelighed. Gud skabte den ikke, og derfor er den ikke virkelig. Sig f.eks.

5. Gud skabte ikke den krig, og så er den ikke virkelig.
Gud skabte ikke det flystyrt, og så er det ikke virkeligt.
Gud skabte ikke den katastrofe [konkretiser], og så er den ikke virkelig.

6. Egnede emner til anvendelse af dagens idé inkluderer også alt det, du er bange for, at der måske vil ske med dig eller med hvem som helst, du er bekymret for. I hvert tilfælde Navngiv "katastrofen" helt specifikt. Brug ikke generelle udtryk. Sig for eksempel ikke, "Gud skabte ikke sygdom", men "Gud skabte ikke kræft" eller hjerteanfald eller hvad som helst, der måtte vække frygt i dig.

7. Dette er dit personlige repertoire af rædsler, som du ser på. Disse ting er del af den verden, du ser. Nogle af dem er delte illusioner, og andre er del af dit personlige helvede. Det er lige meget. Det, Gud ikke skabte, kan kun være i dit eget sind, adskilt fra Hans. Derfor har det ingen mening. I anerkendelse af denne kendsgerning, afslut praksisperioderne ved at gentage dagens idé:

8. *Gud skabte ikke en meningsløs verden.*

9. Idéen for i dag kan naturligvis anvendes på hvad som helst, der forstyrrer dig i løbet af dagen, ud over praksisperioderne. Vær meget specifik med at anvende den. Sig:

10. *Gud skabte ikke en meningsløs verden.*

Han skabte ikke [konkretiser situationen, der forstyrrer dig], og så er den ikke virkelig.

LEKTION 15

Mine tanker er billeder, som jeg har lavet.

1. Det skyldes, at de tanker, du tror, du tænker, fremstår som billeder, at du ikke anerkender dem som intet. Du tror, du tænker dem, og så tror du, at du ser dem. Det er sådan dit 'seende' blev lavet. Dette er den funktion, du har givet din krops øjne. Det er ikke seende. Det er billedskabelse. Det træder i stedet for at se og erstatter syn med illusioner.

2. Denne indledende idé til billedskabelsens proces, som du kalder at se, har ikke meget betydning for dig. Du vil begynde at forstå det, når du har set små kanter af lys omkring de samme velkendte genstande, som du ser nu. Det er begyndelsen på et virkeligt syn. Du kan være sikker på, at ægte syn vil komme hurtigt, når dette er sket.

3. Efterhånden, som vi går videre, har du muligvis mange "lys-episoder." De kan antage mange forskellige former, nogle af dem ganske uventede. Vær ikke bange for dem. De er tegn på, at du omsider åbner øjnene. De vil ikke vare ved, fordi de blot symboliserer sand opfattelse, og de er ikke forbundet med viden. Disse øvelser vil ikke afsløre viden for dig. Men de vil forberede vejen til den.

4. I praktiseringen af dagens idé, gentag den først for dig selv og anvend den derefter på hvad som helst, du ser omkring dig ved at bruge dens Navn og lade dine øjne hvile på den, når du siger:

5. *Dette _____ er et billede, som jeg har lavet.*
Det _____ er et billede, som jeg har lavet.

6. Det er ikke nødvendigt at medtage et stort antal specifikke emner til anvendelse af dagens idé. Det er imidlertid nødvendigt at blive ved med at se på hvert enkelt emne, mens du gentager idéen for dig selv. Idéen bør blive gentaget ganske langsomt hver gang.

7. Selvom du helt klart ikke vil være i stand til at anvende idéen på særligt mange ting i løbet af det minut eller lignende af sindssøgning, der anbefales, så prøv på at gøre udvalget så tilfældig som muligt. Mindre end et minut kan gøre det for praksis-perioderne, hvis du begynder at føle dig

utilpas. Hav ikke mere end tre anvendelsesperioder til dagens idé, medmindre du føler dig fuldstændigt veltilpas med den og overskrid ikke fire.

LEKTION 16

Jeg har ingen neutrale tanker.

1. Idéen for i dag er et indledende trin til at fjerne den tro, at dine tanker ikke har nogen virkning. Alt, hvad du ser, er et resultat af dine tanker. Der er ingen undtagelse fra denne kendsgerning. Tanker er ikke store eller små; kraftfulde eller svage. De er blot sande eller falske. De, der er sande, skaber i deres eget billede. De, der er falske, gør det i deres.

2. Der findes ikke et mere selvmodsigende begreb end "tomgangs-tanker." Det, der giver anledning til opfattelsen af en hel verden, kan næppe kaldes tomgang. Enhver tanke, du har, bidrager til sandheden eller til illusionen; enten udvider den sandheden, eller den mangfoldiggør illusioner. Du kan faktisk mangfoldiggøre intet, men du udvider det ikke ved at gøre det.

3. Udover aldrig at gå i tomgang, kræver frelse, at du anerkender, at enhver tanke, du har, enten bringer fred eller krig; enten kærlighed eller frygt. Et neutralt resultat er umuligt, fordi en neutral tanke er umulig. Der er sådan en fristelse til at afvise frygt-tanker som uvæsentlige, trivielle og ikke værd at bekymre sig om, at det er vigtigt, at du anerkender dem alle som lige destruktive, men lige uvirkelige. Vi vil praktisere denne idé i mange former, før du virkelig forstår den.

4. Ved anvendelse af idéen for i dag, undersøg dit sind i et minut eller lignende med lukkede øjne og prøv aktivt ikke at overse nogen som helst "lille" tanke, der har en tilbøjelighed til at undgå søgningen. Dette er ret vanskeligt, indtil du bliver vant til det. Du vil opdage, at det stadigt er svært for dig at ikke lave kunstige sondringer. Enhver tanke, der falder dig ind, uanset hvilke kvaliteter, du tildeler den, er et passende emne til anvendelse af dagens idé.

5. Gentag først idéen for dig selv i praksisperioderne, og derefter, efterhånden som hver enkelt går gennem dit sind, hold den i bevidstheden, mens du fortæller dig selv:

6. *Denne tanke om _____ er ikke en neutral tanke.*
Den tanke om _____ er ikke en neutral tanke.

7. Brug dagens idé som sædvanligt når som helst, du er opmærksom på en bestemt tanke, der vækker uro. Følgende form foreslås til dette formål:

8. *Denne tanke om _____ er ikke en neutral tanke, fordi jeg ikke har nogen neutrale tanker.*

9. Fire eller fem praksisperioder anbefales, hvis du finder dem forholdsvist ubesværede. Hvis der opleves belastning, vil tre være nok. Længden af praksisperioden bør også reduceres, hvis der er ubehag.

LEKTION 17

Jeg ser ingen neutrale ting.

1. Denne idé er endnu et skridt i retningen af at identificere årsag og virkning, som det virkeligt fungerer. Du ser ingen neutrale ting, fordi du ikke har nogen neutrale tanker.

Det er altid tanken, der kommer først, på trods af fristelsen til at tro, at det virkeligt er omvendt. Dette er ikke den måde, verden tænker på, men du skal lære, at det er den måde, du tænker på. Hvis det ikke var tilfældet, ville opfattelsen ikke have nogen årsag og ville i sig selv være årsagen til virkeligheden. I betragtning af dens meget varierende karakter er dette næppe sandsynligt.

2. Når du anvender dagens idé, sig til dig selv med åbne øjne:

3. *Jeg ser ingen neutrale ting, fordi jeg ikke har nogen neutrale tanker*.

4. Se dig så omkring, lad dit blik hvile på hver ting, der fanger dit øje længe nok til at sige:

5. *Jeg ser ikke en neutral _____, fordi mine tanker om _____ ikke er neutrale.*

6. For eksempel kunne du sige:

7. *Jeg ser ikke en neutral væg, fordi mine tanker om vægge ikke er neutrale. Jeg ser ikke en neutral krop, fordi mine tanker om kroppe ikke er neutrale.*

8. Som sædvanligt er det vigtigt, at der ikke skelnes mellem det, du mener, der er levende eller livløst; behageligt eller ubehageligt. Uanset hvad du måske tror, ser du ikke noget, der virkeligt er levende eller virkeligt glad. Det er fordi, du endnu er ubevidst om nogen som helst tanke, der virkeligt er sand, og derfor virkelig lykkelig.

9. Tre eller fire specifikke praksisperioder anbefales, og ikke mindre end tre kræves for maksimal fordel, selvom du oplever modstand. Hvis du imidlertid gør det, kan længden af praksisperioden måske reduceres til mindre end det minut eller lignende, der ellers anbefales.

LEKTION 18

Jeg er ikke alene om at opleve virkningen af min séen.

1. Idéen for i dag er endnu et skridt from mod at lære, at de tanker, der giver anledning til det, du ser, aldrig er neutrale eller uvæsentlige. Det understreger også idéen om, at sindene er sammenføjede, og det vil blive givet stigende vægt på et senere tidspunkt.

2. Dagens idé henviser ikke til det, du ser så meget som til, hvordan du ser det. Derfor understreger øvelserne i dag dette aspekt af din opfattelse. De tre eller fire praksisperioder, der anbefales, bør udføres som følger:

3. Se dig omkring, vælg emner til anvendelse af dagens idé så tilfældigt som muligt og hold dine øjne på dem længe nok til at sige:

Jeg er ikke alene om at opleve virkningen af, hvordan jeg ser _____.

Afslut hver praksisperiode ved at gentage den mere generelle erklæring:

Jeg er ikke alene om at opleve virkningen af min séen.

Et minut eller deromkring, eller endnu mindre, vil være tilstrækkelig for hver praksisperiode.

LEKTION 19

Jeg er ikke alene om at opleve virkningen af mine tanker.

1. Dagens idé er helt klart årsagen til, at din seen ikke påvirker dig alene. Du vil lægge mærke til, at somme tider går de idéer, der er forbundet med tænkning forud for dem, der er forbundet med opfattelse, mens det på andre tidspunkter er omvendt. Årsagen er, at rækkefølgen ikke betyder noget. Tænkning og dens resultater er i virkeligheden samtidige, for årsag og virkning er aldrig adskilte.

2. I dag understreger vi igen den kendsgerning, at sind er sammenføjede. Dette er sjældent en helt velkommen idé til at begynde med, da det ser ud til at føre en fornemmelse af enormt ansvar med sig, og den kan endog blive

betragtet som en "invasion af privatlivets fred." Alligevel er det en kendsgerning, at der ikke er nogen private tanker. På trods af din indledende modstand mod denne idé, vil du dog forstå, at den må være sand, hvis frelse overhovedet er mulig. Og frelse må være mulig, fordi det er Guds Vilje.

3. Det minut eller lignende til undersøgelse af sindet, som dagens praksis kræver, skal udføres med lukkede øjne. Idéen skal først gentages, og derefter bør sindet omhyggeligt undersøges for de tanker, det indeholder på det tidspunkt. Efterhånden, som du overvejer hver enkelt, Navngiv den i forhold den centrale person eller tema, den indeholder, hold den i dit sind, og når du gør det, sig:

4. *Jeg er ikke alene om at opleve virkningerne af denne tanke om* _____.

5. Kravet om så stor vilkårlighed som muligt i udvælgelsen af emner til praksisperioderne burde være temmelig velkendt for dig nu og vil ikke længere blive gentaget hver dag, selvom det lejlighedsvis vil blive inkluderet som en påmindelse. Glem dog ikke, at tilfældig udvælgelse af emner i alle praksisperioder bliver ved med at være vigtig hele vejen igennem. Manglende orden i denne forbindelse vil i sidste ende gøre anerkendelsen af manglende orden i mirakler meningsfuld for dig.

6. Bortset fra anvendelsen "efter behov" af dagens idé kræves der mindst tre praksisperioder, om nødvendigt kan den involverede tid forkortes. Forsøg ikke at udføre mere end fire.

LEKTION 20

Jeg er fast besluttet på at se.

1. Vi har været ganske afslappede med hensyn til vores praksisperioder indtil nu. Der har nærmest ikke været noget forsøg at fastlægge tiden til at påtage sig dem, minimal anstrengelse har været påkrævet, og der er endog ikke blevet bedt om et aktivt samarbejde og om interesse. Denne tilgang har været forsætlig og meget nøje planlagt. Vi har ikke tabt den afgørende betydning af omvendelsen af din tænkning af syne. Verdens frelse afhænger af den. Alligevel vil du ikke se, om du betragter dig selv som tvunget, og om du giver efter for harme og modstand.

2. Dette er vores første forsøg på at introducere struktur. Undlad at misfortolke det som en indsats for at udøve tvang eller pres. Du ønsker frelse. Du ønsker at være lykkelig. Du ønsker fred. Du har dem ikke nu, fordi dit sind er fuldstændigt udisciplineret, og du kan ikke skelne mellem

glæde og sorg, velbehag og smerte, kærlighed og frygt. Du lærer nu at kende forskel på dem. Og din belønning vil blive virkeligt stor.

3. Din beslutning om at se er alt, hvad syn kræver. Det, du ønsker, er dit. Tag ikke fejl af den lille indsats, der bliver bedt om fra dig, for at være et tegn på, at vores mål er af ringe værdi. Kan verdens frelse være et banalt formål? Og kan verden blive frelst, hvis du ikke er det? Gud har én Søn, og han er opstandelsen og livet. Hans vilje bliver gjort, fordi al magt er givet ham i Himlen og på jorden. I din beslutsomhed om at se er syn givet dig.

4. Øvelserne i dag består i at minde dig selv om dagen igennem, at du ønsker at se. Dagens idé indebærer også stiltiende anerkendelsen af, at du ikke ser nu. Efterhånden, som du gentager idéen, erklærer du derfor, at du er fast besluttet på at ændre din nuværende tilstand til en bedre, og én du virkeligt ønsker.

5. Gentag dagens idé langsomt og positivt mindst to gange i timen i dag, forsøg at gøre det hver halve time. Vær ikke bekymret, hvis du glemmer at gøre det, men gør en virkelig indsats for at huske det. De ekstra gentagelser bør anvendes på enhver situation, person eller begivenhed, der forstyrrer dig. Du kan se dem anderledes, og det vil du også. Det, du ønsker, vil du se. Sådan er den virkelige lov om årsag og virkning, når den fungerer i verden.

LEKTION 21

Jeg er fast besluttet på at se ting anderledes.

1. Idéen for i dag er tydeligvis en fortsættelse og en udvidelse af den foregående. Denne gang er imidlertid bestemte perioder til undersøgelse af sindet nødvendige ud over at anvende idéen på særlige situationer, efterhånden som de opstår. Der opfordres indtrængende til at udføre fem praksisperioder, tillad et helt minut til hver.

2. Begynd med at gentage idéen for dig selv i praksisperioderne. Luk derefter øjnene, og undersøg nøje dit sind for situationer, fortid, nutid eller forventet, der vækker vrede i dig. Vreden kan tage form af enhver reaktion, der spænder fra mild irritation til raseri. Graden af den følelse, du oplever, betyder ikke noget. Du vil blive mere og mere opmærksom på, at en svag snert af ærgrelse kun er et slør, der trækkes hen over et intenst raseri.

3. Forsøg derfor på ikke at lade de "små" vredes-tanker undslippe dig i praksisperioderne. Husk, at du ikke rigtig anerkender det, der vækker vrede i dig, og intet af det, du tror, i denne forbindelse, betyder noget. Du vil sandsynligvis blive fristet til at dvæle mere ved nogle situationer eller personer end ved andre med den fejlagtige begrundelse, at de er mere

"indlysende." Dette er ikke tilfældet. Det er blot et eksempel på troen på, at nogle former for angreb er mere berettigede end andre.

4. Efterhånden, som du undersøger dit sind for alle former, hvori angrebstanker viser sig, hold hver enkelt i sindet, og fortæl dig selv:

5. *Jeg er fast besluttet på at se _____ [personens Navn] anderledes.*
Jeg er fast besluttet på at se _____ [konkretiser situationen] anderledes.

6. Prøv at være så specifik som muligt. Du kan for eksempel fokusere din vrede på en bestemt egenskab i en bestemt person og tro på, at vreden er begrænset til dette aspekt. Hvis din opfattelse af personen lider af denne form for forvrængning, sig:

Jeg er fast besluttet på at se ___ [angive egenskaben] i __ [personens Navn] anderledes.

LEKTION 22

Det, jeg ser, er en form for hævn.

1. Dagens idé beskriver nøjagtigt den måde hvorpå, enhver, der har angrebstanker i sit sind, må se verden. Efter at have projiceret sin vrede ud på verden ser han hævn parat til at ramme ham. Hans eget angreb bliver således opfattet som selvforsvar. Dette bliver en mere og mere ond cirkel, indtil han er villig til at ændre, hvordan han ser. Ellers vil tanker om angreb og modangreb opsluge ham og befolke hele hans verden. Hvilken fred i sindet er da mulig for ham?

2. Det er fra denne brutale fantasi, at du ønsker undslippe. Er det ikke glade nyheder at høre, at den ikke er virkelig? Er det ikke en lykkelig opdagelse at finde ud af, at du kan undslippe? Du lavede det, du ville ødelægge – alt det du hader og ville angribe og dræbe. Alt det du frygter, eksisterer ikke.

3. Se på verden omkring dig mindst fem gange i dag, i mindst et minut hver gang. Efterhånden, som dine øjne bevæger sig langsomt fra én genstand til en anden, fra én krop til en anden, sig til dig selv:

4. *Jeg ser kun det forgængelige.*
Jeg ser intet, der vil vare ved.
Det, jeg ser, er ikke virkeligt.
Det, jeg ser, er en form for hævn.

5. I slutningen af hver praksisperiode, spørg dig selv:

6. *Er dette den verden, jeg virkeligt ønsker at se?*

Svaret er helt sikkert indlysende.

LEKTION 23

Jeg kan undslippe den verden, jeg ser, ved at opgive angrebstanker.

1. Idéen for i dag indeholder den eneste vej ud af frygt, der nogensinde vil lykkes. Intet andet vil virke; alt andet er meningsløst. Men denne måde kan ikke mislykkes. Enhver tanke, du har, udgør en del af den verden, du ser. Så det er dine tanker, vi må arbejde på, hvis din opfattelse af verden skal ændres.

2. Hvis årsagen til den verden, du ser, er angrebstanker, må du lære, at det er disse tanker, du ikke ønsker. Der er ingen mening i at begræde verden. Der er ingen mening i at forsøge at ændre verden. Den er ude af stand til at forandre sig, fordi den blot er en virkning. Men der er helt sikkert en mening med at ændre dine tanker om verden. Her ændrer du årsagen. Virkningerne vil ændre sig automatisk.

3. Den verden, du ser, er en hævngerrig verden, og alt i den er et symbol på hævn. Enhver af dine opfattelser af "udvendig virkelighed" er en billedlig repræsentation af dine egne angrebstanker. Man kan godt spørge, om dette kan kaldes at se. Er fantasi ikke et bedre ord for en sådan proces og hallucination en mere passende betegnelse for resultatet?

4. Du ser den verden, du har skabt, men du ser ikke dig selv som billedmageren. Du kan ikke blive frelst fra verden, men du kan undslippe fra dens årsag. Dette er, hvad frelse betyder, for hvor er den verden, du ser, når dens årsag er borte? At se rummer allerede en erstatning for alt det, du tror, du ser nu. Skønhed kan oplyse dine billeder og i den grad forvandle dem, at du vil elske dem, selvom de blev lavet af had. For du vil ikke lave dem alene.

5. Idéen for i dag indfører tanken om, at du ikke er fanget i den verden, du ser, fordi dens årsag kan blive ændret. Denne ændring kræver først, at årsagen identificeres og derefter slippes, så den kan blive erstattet. De to første trin i denne proces kræver dit samarbejde. Den sidste gør det ikke. Dine billeder er allerede blevet erstattet. Ved at tage de to første trin, vil du se, at det er tilfældet.

6. Udover at bruge den hele dagen efterhånden, som behovet opstår, kræves der fem praksisperioder til anvendelse af dagens idé. Efterhånden, som du ser dig omkring, gentag idéen langsomt for dig selv, og luk så dine øjne og

afsæt cirka et minut til at undersøge dit sind for så mange angrebstanker, som falder dig ind. Efterhånden, som hver enkelt går gennem dit sind, sig:

7. *Jeg kan undslippe fra den verden, jeg ser, ved at opgive angrebstanker om ___.*

8. Hold hver angrebstanke i sindet, medens du siger dette, og afvis derefter tanken og gå videre til den næste.

9. I praksisperioderne sikr dig at indbefatte både dine angrebstanker og dine tanker om at blive angrebet. Deres virkninger er nøjagtig det samme, fordi de er nøjagtig det samme. Du anerkender ikke dette endnu, og du bliver kun bedt om at behandle dem som det samme i dagens praksisperioder. Vi er stadigt i stadiet med at identificere årsagen til den verden, du ser. Når du endelig indser, at tanker om angreb og om at blive angrebet ikke er forskellige, vil du være rede til at give slip i årsagen.

LEKTION 24

Jeg opfatter ikke mine egne bedste interesser.

1. I ingen situation, der opstår, indser du det udfald, der ville gøre dig lykkelig. Derfor har du ingen vejledning til passende handling og ingen måde at bedømme resultatet på. Det, du gør, bestemmes af din opfattelse af situationen, og den opfattelse er forkert. Så det er uundgåeligt, at du ikke vil tjene dine egne bedste interesser. Alligevel er de dine eneste mål i enhver situation, der er korrekt opfattet. Ellers ville du ikke erkende, hvad de er.

2. Hvis du indså, at du ikke erkender dine egne bedste interesser, kunne du blive undervist i, hvad de er. Men i tilstedeværelsen af din overbevisning om, at du ved, hvad de er, kan du ikke lære. Idéen for i dag er et skridt i retning af at åbne dit sind, så indlæring kan begynde.

3. Øvelserne i dag kræver meget mere ærlighed, end du er vant til at bruge. Nogle få emner, ærligt og omhyggeligt overvejet i hver af de fem praksisperioder, der bør gennemføres i dag, vil være mere nyttige end en mere overfladisk undersøgelse af et stort antal. To minutter foreslås for hver af perioderne til undersøgelse af sindet, som øvelserne indebærer.

4. Træningsperioderne begynder med at gentage dagens idé efterfulgt af at undersøge sindet med lukkede øjne for uløste situationer, som du i øjeblikket er bekymret over. Vægten bør lægges på at afdække det resultat, du ønsker. Du vil hurtigt indse, at du har et antal mål i tankerne som en del af det ønskede resultat, og også at disse mål er på forskellige niveauer og ofte i konflikt.

5. Nævn hver situation, der dukker op for dig, og opregn omhyggeligt så mange mål som muligt, som du gerne vil have opfyldt i dens løsning. Formen i hver anvendelse bør være omtrent som følger:

6. *I situationen, der involverer __, vil jeg gerne have, at __ skal ske, og __at ske,*

7. Og så videre. Prøv at dække så mange forskellige slags resultater, som ærligt dukker op for dig, selvom nogle af dem ikke forekommer dig at være direkte forbundne med situationen eller endog at være iboende den overhovedet.

8. Hvis disse øvelser udføres korrekt, vil du hurtigt erkende, at du stiller et stort antal krav til situationen, som ikke har noget at gøre med den. Du vil også erkende, at mange af dine mål er modstridende, at du ikke har noget samlet resultat i tankerne, og at du må opleve skuffelse i forbindelse med nogle af dine mål uanset, hvordan situationen falder ud.

9. Efter at have dækket listen over så mange forhåbede mål som muligt for enhver uløst situation, der passerer gennem dit sind, sig til dig selv:

Jeg erkender ikke mine egne bedste interesser i denne situation,

og gå videre til den næste.

LEKTION 25

Jeg ved ikke, hvad noget som helst er til.

1. Formål er mening. Dagens idé forklarer, hvorfor intet, du ser, betyder noget. Du ved ikke, hvad det er til. Derfor er det meningsløst for dig. Alt er til for dine egne bedste interesser. Det er det, det er til; det er dets formål; det er det, det betyder. Det er ved at erkende dette, at dine mål bliver forenet. Det er ved at erkende dette, at det, du ser, får mening.

2. Du opfatter verden og alt i den som meningsfuldt med hensyn til ego-mål. Disse mål har intet at gøre med dine egne bedste interesser, fordi egoet ikke er dig. Denne falske identifikation gør dig ude af stand til at forstå, hvad noget er til. Som et resultat er du bundet til at misbruge det. Når du tror på dette, vil du prøve at trække de mål tilbage, du har tildelt verden, i stedet for at forsøge at styrke dem.

3. En anden måde at beskrive de mål på, som du nu opfatter som værdifulde, er at sige, at de alle drejer sig om "personlige" interesser.

Eftersom du ikke har nogen personlige interesser, drejer dine mål sig virkeligt om ingenting. Ved at værne om dem, har du derfor overhovedet ingen mål. Og dermed ved du ikke, hvad noget er til.

4. Før du kan få noget meningsfuldt ud af øvelserne i dag, er en tanke til nødvendig. På de mest overfladiske niveauer anerkender du da formål. Og dog kan formålet ikke forstås på disse niveauer. For eksempel forstår du virkeligt, at en telefon er til med det formål at tale med en eller anden, der ikke er fysisk i din umiddelbare nærhed. Det, du ikke forstår, er, hvorfor du ønsker at nå ham. Og det er dette, der gør din kontakt med ham meningsfuld eller ej.

5. Det er afgørende for din indlæring at være villig til at opgive de mål, du har fastlagt for alting. Anerkendelsen af, at de er meningsløse snarere end "gode" eller "dårlige", er den eneste måde at opnå dette på. Idéen for i dag er et skridt i denne retning.

6. Seks praksisperioder, hver med en varighed på to minutter, er nødvendige. Hver praksisperiode bør begynde med en langsom gentagelse af idéen for i dag, efterfulgt af at se dig omkring og lade dit blik hvile på hvad som helst, der tilfældigvis fanger dit blik, nært eller fjernt, "vigtigt" eller "uvigtigt", "menneskeligt" eller " ikke-menneskeligt." Med dine øjne hvilende på hvert emne, du vælger, sig f.eks.:

7. *Jeg ved ikke, hvad denne stol er til.*
Jeg ved ikke, hvad denne blyant er til.
Jeg ved ikke, hvad denne hånd er til.

Sig dette ganske langsomt uden at flytte øjnene fra emnet, indtil du har afsluttet erklæringen om det. Gå derefter videre til det næste emne, og anvend dagens idé som før.

LEKTION 26

Mine angrebstanker angriber min usårlighed.

1. Det er helt sikkert indlysende, at hvis du kan blive angrebet, er du ikke usårlig. Du ser angreb som en virkelig trussel. Det er, fordi du tror, at du virkelig kan angribe. Og det, der ville have virkninger gennem dig, må også have virkninger på dig. Det er denne lov, der i sidste ende vil frelse dig, men du misbruger den nu. Du må derfor lære, hvordan den kan blive brugt til dine egne bedste interesser i stedet for imod dem.

2. Fordi dine angrebstanker vil blive projiceret, vil du frygte angreb. Og hvis du frygter angreb, må du tro, at du ikke er usårlig. Angrebstanker gør

dig derfor sårbar i dit eget sind, som er der, hvor angrebstankerne er. Angrebstanker og usårlighed kan ikke blive accepteret sammen. De modsiger hinanden.

3. Idéen for i dag introducerer tanken om, at du altid angriber dig selv. Hvis angrebstanker må medføre troen på, at du er sårbar, er deres virkning at svække dig i dine egne øjne. Således har de angrebet din opfattelse af dig selv. Og fordi du tror på dem, kan du ikke længere tro på dig selv. Et falskt billede af dig selv er kommet til at træde i stedet for den, du er.

4. Øvelse med dagens idé vil hjælpe dig til at forstå, at sårbarhed eller usårlighed er resultatet af dine egne tanker. Intet undtagen dine tanker kan angribe dig. Intet andet end dine tanker, kan få dig til at tro, at du er sårbar. Og intet andet end dine tanker kan bevise for dig, at dette ikke er tilfældet.

5. Seks praksisperioder til anvendelse af dagens idé er påkrævet. Der bør forsøges med hele to minutter til hver af dem, selvom tiden kan reduceres til et minut, hvis ubehaget er for stort. Reducer det ikke yderligere.

6. Træningsperioden bør begynde med at gentage idéen for i dag, derefter lukke dine øjne og gennemgå de uløste situationer, hvis resultater giver dig anledning til bekymring. Bekymringen kan tage form af depression, bekymring, vrede, en følelse af påtvingelse, frygt, forudanelse eller optagethed. Ethvert problem, der endnu er forstyrrende, og som har en tendens til at gentage sig i dine tanker i løbet af dagen, er et passende emne. Du vil ikke være i stand til at bruge særligt mange i en af praksisperioderne, fordi der bør bruges en længere tid end normalt på hver enkelt. Dagens idé skal anvendes som følger:

7. Nævn først situationen:

8. *Jeg er bekymret over* _____.

9. Gå derefter igennem alle mulige resultater, der er sket for dig i den forbindelse, og som har givet dig anledning til bekymring, henvis til hver enkelt helt specifikt, og sig imens:

10. *Jeg er bange for, at* _____ *vil ske.*

11. Hvis du udfører øvelserne ordentligt, bør du have omkring fem eller seks foruroligende muligheder tilgængelige for hver situation, du bruger, og muligvis flere. Det er meget mere gavnligt at dække nogle få situationer grundigt end at berøre et større antal.

12. Efterhånden som listen over forventede resultater for hver situation fortsætter, vil du sandsynligvis finde nogle af dem, især dem, der falder dig

ind mod slutningen, mindre acceptable for dig. Prøv alligevel at behandle dem alle ens i den udstrækning du kan.

13. Efter, at du har nævnt hvert resultat, som du er bange for, sig til dig selv:

14. Den tanke er et angreb på mig selv.

15. Afslut hver praksisperiode ved at gentage dagens idé for dig selv en gang til.

LEKTION 27

Over alt andet ønsker jeg at se.

1. Dagens idé udtrykker noget stærkere end blot beslutsomhed. Den giver syn prioritet blandt dine ønsker. Du føler dig måske tøvende overfor at bruge idéen med den begrundelse, at du ikke er sikker på, at du virkelig mener det. Dette betyder ikke noget. Formålet med dagens praksis er at bringe det tidspunkt lidt nærmere, hvor idéen vil være helt sand.

2. Der kan være en stor fristelse til at tro, at der bliver bedt om en slags offer fra dig, når du siger, at du ønsker at se over alt andet. Hvis du bliver urolig over det manglende forbehold, skal du tilføje:

3. Syn koster ikke nogen noget.

4. Hvis frygt for tab stadigt fortsætter, tilføj yderligere:

5. Det kan kun velsigne.

6. Idéen for i dag behøver mange gentagelser for maksimal fordel. Den bør bruges mindst hver halve time og oftere om muligt. Du bør prøve hver femtende eller tyvende minut. Det anbefales, at du afsætter et bestemt tidsinterval til brug af idéen, når du vågner eller kort derefter og forsøger at overholde det hele dagen. Det vil ikke være vanskeligt at gøre dette, selvom du er engageret i samtale eller på anden måde er optaget på det tidspunkt. Du kan stadigt gentage en kort sætning for dig selv uden at forstyrre noget som helst, der foregår.

7. Det virkelige spørgsmål er, hvor ofte vil du huske? Hvor meget ønsker du, at dagens idé skal være sand? Besvar et af disse spørgsmål, og du har besvaret det andet. Du vil sandsynligvis gå glip af adskillige anvendelser, og måske et ganske stort antal. Bliv ikke oprørt af dette, men prøv virkelig at holde din tidsplan fra da af. Hvis du blot én gang i løbet af dagen føler, at

du var helt oprigtig, mens du gentog dagens idé, kan du være sikker på, at du har sparet dig selv for mange års indsats.

LEKTION 28

Over alt andet ønsker jeg at se tingene anderledes.

1. I dag giver vi virkeligt en specifik anvendelse af idéen fra i går. I disse praksisperioder vil du komme til at foretage dig en række konkrete forpligtelser. Spørgsmålet om, hvorvidt du vil overholde dem i fremtiden, er ikke vores overvejelse her. Hvis du i det mindste er villig til at foretage dem nu, er du begyndt på vejen til at overholde dem. Og vi er stadigt ved begyndelsen.

2. Du undrer dig måske over, hvorfor det er vigtigt at sige, for eksempel: "Over alt andet ønsker jeg at se dette bord anderledes." I sig selv er det slet ikke vigtigt. Dog, hvad er i sig selv? Og hvad betyder "i sig selv"? Du ser en masse forskellige ting omkring dig, hvilket i virkeligheden betyder, at du slet ikke ser. Enten ser du eller ej. Når du har set én ting anderledes, vil du se alle ting anderledes. Det lys, du vil se i nogen som helst af dem, er det samme lys, som du vil se i dem alle.

3. Når du siger: ”Over alt andet ønsker jeg at se dette bord anderledes”, forpligter du dig til at trække dine forudfattede idéer om bordet tilbage og åbne dit sind for det, det er, og det, det er til. Du definerer det ikke i fortidens udtryk. Du spørger, hvad det er, snarere end at fortælle det, hvad det er. Du hverken binder dets betydning til din lille bitte erfaring med borde og begrænser heller ikke dets formål til dine små personlige tanker.

4. Du vil ikke stille spørgsmålstegn ved det, vi allerede har defineret. Og formålet med disse øvelser er at stille spørgsmål og modtage svarene. Ved at sige: "Over alt andet ønsker jeg at se dette bord anderledes", forpligter du dig til at se. Det er ikke en udelukkende forpligtelse. Det er en forpligtelse, der gælder bordet lige så meget som hvad som helst andet, hverken mere eller mindre.

5. Du kunne faktisk opnå syn blot fra det bord, hvis du ville trække alle dine egne idéer tilbage fra det og se på det med et fuldstændigt åbent sind. Det har noget at vise dig – noget smukt og rent og af uendelig værdi, fuldt af lykke og håb. Skjult under alle dine idéer om det er dets virkelige formål, det formål, det deler med hele universet.

6. Når du bruger bordet som en genstand til at anvende idéen for i dag på, beder du derfor virkeligt om at se universets formål. Du vil komme med samme anmodning til hver genstand, som du bruger i praksisperioderne. Og

du forpligter dig overfor hver af dem til at lade deres formål blive åbenbaret for dig i stedet for at anbringe din egen dom på dem.

7. Vi vil have seks to-minutters praksisperioder i dag, hvor idéen for dagen angives først og derefter anvendes på hvad som helst, du ser omkring dig. Genstandene bør ikke blot vælges tilfældigt, men hver enkelt bør tildeles samme oprigtighed, når dagens idé anvendes på den, i et forsøg på at anerkende den ligeværdige værdi af dem alle i deres bidrag til din seen.

8. Som sædvanligt bør anvendelserne inkludere Navnet på den genstand, dine øjne kommer til at lyse på, og du bør hvile dine øjne på den, mens du siger:

Over alt andet ønsker jeg at se dette _____ anderledes.

Hver anvendelse bør fremsættes ganske langsomt og så eftertænksomt som muligt. Der er ingen hast.

LEKTION 29

Gud er i alt, hvad jeg ser.

1. Idéen for i dag forklarer, hvorfor du kan se alle formål i alting. Den forklarer, hvorfor intet er adskilt, for sig selv eller i sig selv. Og den forklarer, hvorfor intet, du ser, betyder noget. Faktisk forklarer den enhver idé, vi hidtil har brugt, og desuden alle efterfølgende. Dagens idé er hele grundlaget for syn.

2. Du vil sandsynligvis finde denne idé meget vanskelig at forstå på dette tidspunkt. Du kan synes, at den er fjollet, respektløs, meningsløs, sjov og endog forkastelig. Gud er bestemt ikke i et bord, for eksempel, som du ser det. Dog understregede vi i går, at et bord deler universets formål. Og det, der deler universets formål, deler dets Skabers formål.

3. Prøv derefter, i dag, at begynde at lære at se på alle ting med kærlighed, værdsættelse og åbensindethed. Du ser dem ikke nu. Ville du vide, hvad der er i dem? Intet er, som det ser ud for dig. Dets hellige formål står hinsides din lille rækkevidde. Når syn har vist dig den hellighed, der lyser verden op, vil du forstå dagens idé perfekt. Og du vil ikke kunne forstå, hvordan du nogensinde kunne have fundet det vanskeligt.

4. Vores seks to-minutters praksisperioder for i dag bør følge et nu velkendt mønster: Begynd med at gentage idéen for dig selv, og anvend den derefter på tilfældigt valgte genstande omkring dig, og Navngiv hver enkelt

specifikt. Prøv at undgå tendensen til selvstyret udvælgelse, der kan være særligt fristende i forbindelse med dagens idé på grund af dens helt fremmedartede natur. Husk, at enhver orden, du påtvinger, er lige så fremmed for virkeligheden.

5. Din liste over genstande bør derfor være så fri for selvvalg som muligt. For eksempel kan en passende liste indeholde:

Gud er i denne frakkeknage.
Gud er i dette magasin.
Gud er i denne finger.
Gud er i denne lampe.
Gud er i den krop.
Gud er i den dør.
Gud er i den affaldskurv.

Ud over de tildelte praksisperioder, gentag idéen for i dag mindst en gang i timen, se dig langsomt omkring, mens du siger ordene til dig selv uden at skynde dig. Mindst en eller to gange skulle du opleve en følelse af afslappelse, når du gør dette.

LEKTION 30

Gud er i alt, hvad jeg ser, fordi Gud er i mit sind.

1. Idéen i dag er springbrættet til syn. Fra denne idé åbner verden sig for dig, og du vil se på den og se det i den, du aldrig har set før. Ej heller vil det, du så før, være endog svagt synligt for dig.

2. I dag forsøger vi at bruge den nye type projektion. Vi forsøger ikke at slippe af med det, vi ikke kan lide, ved at se det udenfor. I stedet prøver vi at se det i verden, der er i vores sind, og det, vi ønsker at erkende, der er der. Således forsøger vi at slå os sammen med det, vi ser, snarere end at holde det adskilt fra os. Det er den grundlæggende forskel mellem syn og måden, hvorpå du ser.

3. Dagens idé bør anvendes så ofte som muligt i løbet af dagen. Hver gang du har et øjeblik eller lignende, bør du gentage den langsomt for dig selv, kigge dig omkring og prøve på at erkende, at idéen gælder alt det, du ser nu, eller kunne se nu, hvis det var inden for din synsvidde.

4. Virkeligt syn er ikke begrænset til begreber som "nært" og "fjernt." For at hjælpe dig til at begynde at blive vant til denne idé, prøv at tænke på ting, der ligger ud over din nuværende rækkevidde, såvel som dem, du faktisk kan se efterhånden, som du anvender dagens idé.

5. Virkeligt syn er ikke blot ubegrænset af sted og afstand, men det afhænger ikke af kroppens øjne overhovedet. Sindet er dets eneste kilde. For derudover at bistå dig i at hjælpe dig selv til at blive mere vant til denne idé, bør du afsætte adskillige praksisperioder til at anvende dagens idé på med dine øjne lukkede, og ved at bruge hvilke som helst genstande, du kommer til at tænke på og se indeni snarere end udenfor. Dagens idé gælder lige meget for begge dele.

LEKTION 31

Jeg er ikke offeret for den verden, jeg ser.

1. Dagens idé er introduktionen til din befrielseserklæring. Igen bør idéen anvendes både i den verden, du ser udenfor, og den verden, du ser indeni. Ved anvendelsen af idéen, vil vi bruge en form for praksis, der vil blive brugt mere og mere med forandringer som angivet. Generelt sagt inkluderer formularen to aspekter, hvoraf det ene anvender idéen på et mere vedvarende grundlag, og det andet består af hyppige anvendelser af idéen hele dagen igennem.

2. Der behøves to længere praksisperioder med idéen for i dag, en om morgenen og en om aftenen. Tre til fem minutter for hver af dem anbefales. I løbet af denne tid se dig langsomt omkring, mens du gentager idéen to eller tre gange. Luk derefter dine øjne, og anvend den samme idé på din indre verden. Du vil undslippe fra begge sammen, for det indre er årsagen til det ydre.

3. Når du undersøger din indre verden, skal du blot lade hvilke som helst tanker, der krydser dit sind, komme ind i din opmærksomhed, hver især for at blive betragtet et øjeblik og derefter blive erstattet af den næste. Prøv på ikke at fastlægge nogen form for hierarki blandt dem. Se dem komme og gå så nøgternt som muligt. Dvæl ikke ved nogen bestemt, men prøv at lade strømmen bevæge sig videre jævnt og roligt uden nogen særlig investering fra din side. Når du sidder og stille og iagttager dine tanker, gentag dagens idé for dig selv, så ofte som du har lyst til, men uden at have en travl fornemmelse.

4. Gentag desuden idéen for i dag så ofte som muligt i løbet af dagen. Husk dig selv på, at du afgiver en uafhængighedserklæring i din egen friheds Navn. Og i din frihed ligger verdens frihed.

5. Idéen for i dag er også en særlig nyttig én at bruge som svar på enhver form for fristelse. Det er en erklæring om, at du ikke vil give efter for den og sætte dig selv i trældom.

LEKTION 32

Jeg har opfundet den verden, jeg ser.

1. I dag fortsætter vi med at udvikle temaet årsag og virkning. Du er ikke offeret for den verden, du ser, fordi du opfandt den. Du kan opgive den lige så let, som du fandt på den. Du vil se den eller ikke se den, som du ønsker. Mens du ønsker det, vil du se den; når du ikke længere ønsker det, vil den ikke være der for dig til at se.

2. Idéen for i dag, ligesom de foregående, gælder for dine indre og ydre verdener, som faktisk er de samme. Da du imidlertid ser dem som forskellige, vil praksisperioderne for i dag igen inkludere to faser, den ene indbefatter den verden, du ser uden for dig, og den anden den verden, du ser i dit sind. I dagens praksis prøv på at introducere tanken om, at begge er i din egen fantasi.

3. Igen vil vi begynde praksisperioderne for morgenen og aftenen ved at gentage idéen for i dag to eller tre gange ved at se rundt på den verden, du ser som uden for dig selv. Luk derefter dine øjne og se rundt i din indre verden. Prøv på at behandle dem begge som så ligeværdige som muligt. Gentag idéen for i dag uden hast så ofte som du ønsker, efterhånden som du ser de billeder, din fantasi præsenterer for din bevidsthed.

4. I de to længere praksisperioder anbefales tre til fem minutter, med ikke mindre end tre påkrævet. Mere end fem kan bruges, hvis du finder øvelsen afslappende. For at lette dette, vælg et tidspunkt, hvor få distraktioner forventes, og når du selv føler dig rimeligt klar.

5. Disse øvelser skal også fortsættes i løbet af dagen, så ofte som muligt. De kortere anvendelser består i at gentage idéen langsomt, efterhånden som du undersøger enten din indre eller din ydre verden. Det betyder ikke noget, hvilken du vælger.

6. Idéen for i dag bør også anvendes øjeblikkeligt på enhver situation, der måske bekymrer dig. Anvend idéen ved at fortælle dig selv:

7. Jeg har opfundet denne situation, som jeg ser den.

LEKTION 33

Der er en anden måde at se verden på.

1. Dagens idé er et forsøg på at erkende, at du kan ændre din opfattelse af verden i både dens ydre og indre aspekter. Hele fem minutter bør bruges til anvendelsen morgen og aften.

2. I disse praksisperioder bør idéen blive gentaget så ofte, som du synes, det er lønnende, selvom anvendelser uden hast er vigtige. Skift mellem at undersøge dine ydre og indre opfattelser, men uden en følelse af at skifte brat. Kast blot et tilfældigt blik rundt i den verden, du opfatter som uden for dig selv, luk derefter dine øjne og undersøg dine indre tanker med samme afslappethed. Forsøg at forblive lige uengageret i begge og oprethold denne ikke-tilknytning, når du gentager idéen igennem hele dagen.

3. De kortere praksisperioder bør være så hyppige som muligt. Specifikke anvendelser af dagens idé bør også gøres straks, når en situation opstår, der frister dig til at blive oprørt. For disse anvendelser sig:

4. Der er en anden måde at se dette på.

5. Husk at anvende dagens idé i samme øjeblik, du er opmærksom på bekymring. Det kan måske være nødvendigt at tage et minut eller lignende til at sidde stille og gentage idéen for dig selv flere gange. At lukke øjnene vil sandsynligvis hjælpe med denne form for anvendelse.

LEKTION 34

Jeg kunne se fred i stedet for dette.

1. Idéen for i dag begynder at beskrive de forhold, der hersker i den anden måde at se på. Fred i sindet er klart et indre anliggende. Det må begynde med dine egne tanker og derefter strække sig udad. Det er fra din fred i sindet, at en fredelig opfattelse af verden opstår.

2. Tre længere praksisperioder er påkrævet til dagens praksis. En om morgenen og en om aftenen tilrådes med en yderligere til at blive udført på et hvilket som helst tidspunkt ind i mellem, der synes at være det mest befordrende for parathed. Alle anvendelser bør udføres med dine øjne lukkede. Det er din indre verden, som anvendelserne af dagens idé, bør gøres på.

3. Der kræves cirka fem minutters undersøgelse af sindet i hver af de længere praksisperioder. Søg i dit sind efter frygt tanker, angst-provokerende situationer, "fornærmende" personligheder eller begivenheder, eller noget som helst andet, som du huser ukærlige tanker om. Læg afslappet mærke til dem alle, gentag idéen for i dag langsomt, efterhånden som du ser dem opstå i dit sind, og giv slip i hver enkelt for at lade dem blive erstattet af den næste.

4. Hvis du begynder at opleve vanskeligheder med at tænke på specifikke emner, fortsæt med at gentage idéen for dig selv i ro og mag uden at anvende den på noget særligt. Vær dog sikker på, at du ikke foretager nogen specifikke undtagelser.

5. De kortere anvendelser skal være hyppige og laves, når som helst du føler, at din fred i sindet er truet på nogen som helst måde. Formålet er at beskytte dig mod fristelse gennem hele dagen. Hvis der opstår en bestemt form for fristelse i din bevidsthed, bør øvelsen tage denne form:

6. *Jeg kunne se fred i denne situation i stedet for det, jeg nu ser i den.*

7. Hvis indhugget på din ro i sindet tager form af mere generaliserede ugunstige følelser, såsom depression, angst eller bekymring, brug idéen i dens oprindelige form. Hvis du finder ud af, at du har brug for mere end én anvendelse af dagens idé til at hjælpe dig med at skifte mening i en bestemt sammenhæng, prøv at tage flere minutter og vie dem til at gentage idéen, indtil du føler en vis fornemmelse af lettelse. Det vil hjælpe dig, hvis du fortæller dig selv specifikt:

8. *Jeg kan erstatte mine følelser af depression, angst eller bekymring [eller mine tanker om denne situation, personlighed eller begivenhed] med fred.*

LEKTION 35

Mit sind er en del af Guds. Jeg er meget hellig.

1. Dagens idé beskriver ikke den måde, du ser dig selv på nu. Den beskriver imidlertid det, som syn vil vise dig. Det er vanskeligt for nogen som helst, der tror, at han er i denne verden, at tro dette om sig selv. Alligevel er grunden til, at han tror, at han er i denne verden, fordi han ikke tror på det.

2. Du vil tro, at du er en del af, hvor du tror, du er. Det er, fordi du omgiver dig med de omgivelser, du ønsker. Og du ønsker at beskytte det billede af dig selv, som du har lavet. Billedet er en del af det. Det, du ser, mens du tror, du er i det, ses gennem billedets øjne. Dette er ikke syn. Billeder kan ikke se.

3. Idéen for i dag præsenterer et meget anderledes syn på dig selv. Ved at fastlægge din Kilde fastlægger det din identitet, og den beskriver dig, som du virkelig i sandhed må være. Vi vil bruge en noget anderledes type af anvendelse til dagens idé, fordi vægten for i dag er på opfatteren snarere end på det, han opfatter.

4. For hver af de tre-fem minutters praksisperioder i dag, begynd med at gentage dagens idé for dig selv, og luk derefter dine øjne og undersøg dit sind for de forskellige slags beskrivende udtryk, som du ser dig selv i. Medtag alle de egobaserede egenskaber, som du tilskriver dig selv, positive eller negative, ønskværdige eller uønskværdige, grandiose eller fornedrende. De er alle lige uvirkelige, fordi du ikke ser på dig selv gennem hellighedens øjne.

5. I den tidligere del af perioden til undersøgelse af sindet vil du sandsynligvis understrege det, du betragter som de mere negative aspekter af din opfattelse af dig selv. Hen mod den sidste del af praksisperioden kan mere opblæste beskrivende udtryk imidlertid krydse dit sind. Prøv at erkende, at retningen af dine fantasier om dig selv ikke betyder noget. Illusioner har ingen retning i virkeligheden. De er blot ikke sande.

6. En passende ikke-valgt liste til anvendelse af idéen i dag kan være som følger:

7. *Jeg ser mig selv som påtvunget.*
Jeg ser mig selv som deprimeret.
Jeg ser mig selv som mislykket.
Jeg ser mig selv som truet.
Jeg ser mig selv som hjælpeløs.
Jeg ser mig selv som sejrrig.
Jeg ser mig selv som taber.
Jeg ser mig selv som godgørende.
Jeg ser mig selv som dydig.

8. Du bør ikke tænke på disse udtryk på en abstrakt måde. De vil falde dig ind som forskellige situationer, personligheder og begivenheder, som du figurerer i, der går gennem dit sind.

Tag en hvilken som helst bestemt situation, der falder dig ind, identificer det beskrivende udtryk eller de udtryk, du føler er anvendelige på dine reaktioner på den situation, og brug dem til at anvende dagens idé på. Efter, at du har Navngivet hver enkelt, tilføj:

9. *Men mit sind er en del af Guds. Jeg er meget hellig.*

10. I løbet af de længere praksisperioder vil der sandsynligvis være perioder, hvor noget bestemt ikke falder dig ind. Anstreng dig ikke for at udfylde perioden, men slap blot af og gentag dagens idé langsomt, indtil noget falder dig ind. Selvom intet, der dukker op, skal udelades fra øvelserne, skal intet "graves frem" med besvær. Hverken tvang eller forskelsbehandling bør anvendes.

11. Så ofte som muligt i løbet af dagen, tag en bestemt egenskab eller egenskaber, du tilskriver dig selv på det tidspunkt, og anvend idéen for i dag på dem og tilføj idéen i den form, der er beskrevet ovenfor, til hver af dem. Hvis der ikke falder dig noget særligt ind, gentag blot idéen for dig selv med lukkede øjne.

LEKTION 36

Min hellighed omslutter alt det, jeg ser.

1. Dagens idé udvider idéen fra i går fra den opfattende til det opfattede. Du er hellig, fordi dit sind er en del af Guds. Og fordi du er hellig, må dit syn også være helligt. "Syndfri" betyder uden synd. Du kan ikke være lidt uden synd. Du er syndfri eller ej. Hvis dit sind er en del af Guds, må du være syndfri, ellers ville en del af Hans Sind være syndigt. Dit syn er forbundet med Hans hellighed, ikke med dit ego og derfor ikke med din krop.

2. Der kræves fire praksisperioder på tre til fem minutter i dag. Prøv at fordele dem temmelig jævnt, og lav ofte de kortere anvendelser for at beskytte din beskyttelse gennem hele dagen. De længere praksisperioder skal have denne form:

3. Luk først dine øjne og gentag dagens idé langsomt flere gange. Åbn derefter øjnene og se dig ganske langsomt omkring, og brug idéen specifikt på hvad som helst, du lægger mærke til i din afslappede undersøgelse. Sig f.eks.

4. *Min hellighed omslutter det tæppe.*
Min hellighed omslutter den væg.
Min hellighed omslutter disse fingre.
Min hellighed omslutter den stol.
Min hellighed omslutter denne krop.
Min hellighed omslutter denne pen.

5. Luk øjnene flere gange i disse praksisperioder og gentag idéen for dig selv. Åbn derefter øjnene, og fortsæt som før.

6. Luk øjnene i de kortere praksisperioder og gentag idéen; se dig omkring, mens du gentager den igen; og afslut med endnu en gentagelse med lukkede øjne. Alle anvendelser skal naturligvis laves ganske langsomt, så ubesværet og uden hast som muligt.

LEKTION 37

Min hellighed velsigner verden.

1 Denne idé indeholder de første glimt af din sande funktion i verden, eller hvorfor du er her. Dit formål er at se verden gennem din egen hellighed. Således er du og verden velsignet sammen. Ingen mister; intet tages væk fra nogen; alle vinder gennem dit hellige syn. Det betegner afslutningen på ofring, fordi det tilbyder alle hans fulde ret. Og han har ret til alt, fordi det er hans førstefødselsret som en Søn af Gud.

2 Der er ingen anden måde, hvorpå idéen om ofring kan fjernes fra verdens tænkning. Enhver anden måde at se på vil uundgåeligt kræve betaling af nogen eller noget. Som et resultat taber opfatteren. Han vil heller ikke have nogen idé om, hvorfor han taber. Alligevel er hans helhed genoprettet til hans bevidsthed gennem dit syn. Din hellighed velsigner ham ved ikke at bede ham om noget. De, der ser sig selv som hele, stiller ingen krav.

3 Din hellighed er verdens frelse. Den giver dig mulighed for at lære verden, at den er ét med dig, ikke ved at prædike for den, ikke ved at fortælle den noget, men blot ved din stille anerkendelse af, at i din hellighed er alt velsignet sammen med dig.

4 Dagens fire længere praksisperioder, indebærer hver især tre til fem minutters træning, begynd med gentagelsen af idéen for i dag efterfulgt af et minut eller lignende med at se dig omkring, mens du anvender idéen på det, du ser:

5 *Min hellighed velsigner denne stol.*
Min hellighed velsigner det vindue.
Min hellighed velsigner denne krop.

6 Luk derefter øjnene og anvend idéen på enhver person, der falder dig ind, brug hans Navn og sig:

7 *Min hellighed velsigner dig, [Navn].*

8 Du kan fortsætte praksisperioden med dine øjne lukkede; du kan åbne dine øjne igen og anvende idéen for i dag på din ydre verden, hvis du ønsker det, du kan skifte mellem at anvende den på det, du ser omkring dig, og på dem, der er i dine tanker, eller du kan bruge en hvilken som helst kombination af disse to anvendelsesfaser, som du foretrækker det. Praksisperioden skal afsluttes med en gentagelse af idéen lavet med lukkede øjne og en anden øjeblikkeligt efterfølgende med øjnene åbne.

9 De kortere øvelser består i at gentage idéen, så ofte du kan. Det er især nyttigt at anvende den lydløst på enhver, du møder, ved at bruge hans Navn, mens du gør det. Det er vigtigt at bruge idéen, hvis nogen ser ud til at

forårsage en ugunstig virkning i dig. Giv ham straks din helligheds velsignelse, så du kan lære at fastholde den i din egen opmærksomhed.

LEKTION 38

Der er intet, min hellighed ikke kan gøre.

1 Din hellighed vender alle verdens love om. Den er hinsides enhver begrænsning af tid, rum, afstand og grænser af enhver art. Din hellighed er fuldstændig ubegrænset i sin kraft, fordi den fastslår dig som en Søn af Gud, ét med sin Skabers Sind. Gennem din hellighed bliver Guds kraft åbenbaret. Gennem din hellighed bliver Guds kraft gjort tilgængelig. Og der er intet, som Guds kraft ikke kan gøre.

2 Så din hellighed kan fjerne al smerte, kan ende al sorg og kan løse alle problemer. Den kan gøre det i forbindelse med dig selv og med enhver anden. Det er ligeligt i dens magt at hjælpe hvem som helst, fordi det er ligeligt i dens magt at frelse nogen. Hvis du er hellig, er alt det, Gud skabte, det også. Du er hellig, fordi alle ting, Han skabte, er hellige. Og alle ting, Han skabte, er hellige, fordi du er det.

3 I dagens praksis vil vi anvende kraften fra din hellighed på alle problemer, vanskeligheder eller lidelser i en hvilken som helst form, som du tilfældigvis tænker på, i dig selv eller en anden. Vi vil ikke gøre nogen forskel, fordi der ikke er nogen forskel.

4 I de fire længere praksisperioder, som hver især foretrækkes at vare hele fem minutter, gentag idéen for i dag, luk øjnene og søg så i dit sind efter enhver følelse af tab eller ulykkelighed af en hvilken som helst art, som du ser det. Forsøg at gøre så lidt forskel som muligt på en situation, der er vanskelig for dig og en, der er vanskelig for en anden. Identificer situationen specifikt og også Navnet på den pågældende person. Brug denne form til at anvende idéen for i dag:

5 *I situationen med _____, som jeg ser mig selv i, er der intet, som min hellighed ikke kan gøre. I situationen med _____, hvor _____ ser sig selv, er der intet, som min hellighed ikke kan gøre.*

6 Fra tid til anden ønsker du måske at ændre denne fremgangsmåde og tilføje nogle af dine egne relevante tanker. Du kunne måske synes om f.eks. at inkludere tanker som:

7 *Der er intet, som min hellighed ikke kan gøre, fordi Guds kraft ligger i den.*

8 Indfør de forandringer, der tiltrækker dig, men hold øvelserne fokuseret på temaet "Der er intet, min hellighed ikke kan gøre." Formålet med dagens praksis er at begynde at give dig en følelse af, at du har herredømme over alle ting på grund af den, du er.

9 I de hyppige kortere anvendelser, anvend idéen i dens oprindelige form, medmindre et bestemt problem angående dig eller en anden opstår eller dukker op i tankerne. I så fald, brug den mere bestemte form for anvendelse.

LEKTION 39

Min hellighed er min frelse.

1. Hvis skyld er helvede, hvad er dets modsætning? Ligesom teksten, som denne arbejdsbog blev skrevet til, er idéerne, der bruges til øvelserne, meget enkle, meget klare og fuldstændigt entydige. Vi bekymrer os ikke om intellektuelle bedrifter eller logiske legetøjer. Vi beskæftiger os kun med det meget indlysende, der er blevet overset i de skyer af kompleksitet, som du tror, du tænker i.

2. Hvis skyld er helvede, hvad er dets modsætning? Dette er bestemt ikke vanskeligt. Den tøven, du måtte føle over at svare, skyldes ikke tvetydigheden i spørgsmålet. Men tror du, at skyld er helvede? Hvis du gjorde det, ville du med det samme se, hvor direkte og enkel teksten er, og du ville ikke behøve en arbejdsbog overhovedet. Ingen har brug for øvelse for at få det, der allerede er hans.

3. Vi har allerede sagt, at din hellighed er verdens frelse. Hvad med din egen frelse? Du kan ikke give det, du ikke har. En frelser må være frelst. Hvordan kan han ellers undervise i frelse? Dagens praksis vil gælde for dig alene, hvor du erkender, at din frelse er afgørende for verdens frelse. Efterhånden, som du anvender øvelserne på din egen verden, står hele verden til at få fordel af det.

4. Din hellighed er svaret på ethvert spørgsmål, der nogensinde er blevet stillet, bliver stillet nu eller vil blive stillet i fremtiden. Din hellighed betyder afslutningen på skyld og derfor afslutningen på helvede. Din hellighed er verdens frelse og din egen. Hvordan kunne du, som din hellighed tilhører, blive udelukket fra den? Gud kender ikke uhellighed. Kan det være, at Han ikke kender Sin Søn?

5. I de fire længere praksisperioder for i dag opfordres der stærkt til hele fem minutter. Der opmuntres til længere og hyppigere praksissessioner.

Hvis du ønsker at overskride minimumskravene, anbefales flere snarere end længere sessioner, selvom begge opmuntres.

6. Begynd praksisperioderne som sædvanligt ved at gentage dagens idé for dig selv. Søg dernæst med lukkede øjne efter dine ukærlige tanker i en hvilken som helst form, de dukker op – ubehag, depression, vrede, frygt, bekymring, angreb, usikkerhed og så videre. Uanset hvilken form, de antager, er de ukærlige og derfor frygtsomme. Og således er det fra dem, du har brug for at blive frelst.

7. Bestemte situationer, begivenheder eller personligheder, du forbinder med ukærlige tanker af en hvilken som helst art, er egnede emner til dagens praksis. Det er bydende nødvendigt for din egen frelse, at du ser dem anderledes. Og det er din velsignelse af dem, der vil frelse dig og give dig syn.

8. Langsomt, uden bevidst valg og uden unødig vægt på noget bestemt, søg i dit sind efter enhver tanke, der står mellem dig og din frelse. Anvend idéen for i dag på hver enkelt af dem på denne måde:

9. *Mine ukærlige tanker om _____ fastholder mig i helvede. Min hellighed er min frelse.*

10. Du finder måske disse sessioner lettere, hvis du fletter flere korte perioder ind mellem anvendelserne, hvorunder du blot gentager dagens idé langsomt for dig selv nogle få gange. Du kan måske også finde det nyttigt at inkludere nogle få korte mellemrum, hvor du bare slapper af og ikke synes at tænke på noget som helst. Vedvarende koncentration er meget vanskelig til at begynde med. Det vil blive meget lettere, efterhånden som dit sind bliver mere disciplineret og mindre distraherbart.

11. I mellemtiden bør du føle dig fri til at indføre variation i praksisperioderne i en hvilken som helst form, der appellerer til dig. Lav imidlertid ikke ændringer i selve idéen ved at variere metoden til anvendelse af den. Men hvordan du end vælger at bruge den, bør idéen angives, så dens betydning er der om, at din hellighed er din frelse.

12 Afslut hver praksisperiode ved at gentage idéen i dens oprindelige form endnu en gang og tilføj:

13. *Hvis skyld er helvede, hvad er dens modsætning?*

14. I de kortere anvendelser, der bør gøres omkring tre eller fire gange i timen og mere, hvis det er muligt, kan du stille dig selv dette spørgsmål, gentage dagens idé eller helst begge dele. Hvis fristelser opstår, er en særlig nyttig udgave af idéen:

15. *Min hellighed er min frelse fra dette.*

LEKTION 40

Jeg er velsignet som en Søn af Gud.

1. I dag vil vi begynde at fastslå nogle af de glade ting, som du har ret til, fordi du er den, du er. Der kræves ikke nogle lange praksisperioder i dag, men meget hyppige korte er nødvendige. En gang hvert tiende minut ville være meget ønskeligt, og du opfordres stærkt til at prøve denne tidsplan og overholde den, når som helst det er muligt. Hvis du glemmer det, prøv igen. Hvis der er lange afbrydelser, prøv igen. Når som helst du husker det, prøv igen.

2. Du behøver ikke lukke dine øjne i praksisperioderne, selvom du sandsynligvis vil finde det mere nyttigt, hvis du gør det. Du kan imidlertid være i en række situationer i løbet af dagen, hvor det ikke ville være passende at lukke dine øjne. Gå ikke glip af en praksisperiode på grund af dette. Du kan praktisere ganske godt under næsten alle omstændigheder, hvis du virkelig ønsker det.

3. Dagens praksis tager kun lidt tid og ingen anstrengelse. Gentag dagens idé og tilføj derefter flere af de egenskaber, som du forbinder med at være en Søn af Gud, og anvend dem på dig selv. Én praksisperiode kunne for eksempel bestå af følgende:

Jeg er velsignet som en Søn af Gud.
Jeg er glad, fredelig, kærlig og tilfreds.

En anden kunne være noget lignende som det følgende:

Jeg er velsignet som en Søn af Gud.
Jeg er rolig, stille, sikker og selvsikker.

Hvis der kun er en kort periode til rådighed, er det nok blot at fortælle dig selv, at du er velsignet, som en Søn af Gud.

LEKTION 41

Gud går med mig, hvor end jeg går.

1 Dagens idé vil til sidst fuldstændigt overvinde den følelse af ensomhed og forladthed, som alle de adskilte oplever. Depression er en uundgåelig konsekvens af adskillelse. Det samme er angst, bekymring, en dyb følelse

af hjælpeløshed, elendighed, lidelse og intens frygt for tab. De adskilte har opfundet mange "helbredelser" for det, de mener, er "verdens dårligdom." Men den ene ting, de ikke gør, er at stille spørgsmålstegn ved problemets virkelighed. Dog kan dets virkninger ikke kureres, fordi problemet ikke er virkeligt.

2 Idéen for i dag har magten til at afslutte al denne tåbelighed for evigt. Og tåbelighed er det på trods af de alvorlige og tragiske former, det kan antage. Dybt inde i dig er alt det, der er perfekt, parat til at stråle ud gennem dig og ud i hele verden. Det vil helbrede al sorg og smerte og frygt og tab, fordi det vil helbrede sindet, der troede, at disse ting var virkelige og led under sin loyalitet overfor dem.

3 Du kan aldrig blive frataget din perfekte hellighed, fordi dens Kilde følger med dig, hvorind du går. Du kan aldrig lide, fordi Kilden til al glæde går med dig, hvorind du går. Du kan aldrig være alene, fordi Kilden til alt liv følger med dig, hvorind du går. Intet kan ødelægge din fred i sindet, fordi Gud går med dig, hvorind du går.

4 Vi forstår, at du ikke tror på alt dette. Hvordan kunne du, når sandheden er skjult dybt inde under en tung sky af vanvittige tanker, kompakte og tilslørende endnu repræsenterende alt, hvad du ser? I dag vil vi gøre vores første virkelige forsøg på at komme forbi denne mørke og tunge sky og gå gennem den til lyset bag den.

5 Der vil kun være én lang praksisperiode i dag. Om morgenen, så snart du står op, sid stilfærdigt i cirka tre til fem minutter med lukkede øjne, hvis det er muligt. I begyndelsen af praksisperioden, gentag dagens idé meget langsomt. Lav derefter intet forsøg på at tænke på noget som helst. Prøv i stedet på at få en fornemmelse af at vende indad, forbi alle verdens ledige tanker. Prøv at gå meget dybt ind i dit eget sind og hold det væk fra alle tanker, der kunne aflede din opmærksomhed.

6 Fra tid til anden kan du gentage dagens idé, hvis du finder det nyttigt. Men mest af alt, prøv at synke ned og indad, væk fra verden og alle verdens tåbelige tanker. Du prøver at nå forbi alle disse ting. Du prøver at forlade udseender og nærme dig virkeligheden.

7 Det er ganske muligt at nå Gud. Faktisk er det meget let, fordi det er den mest naturlige ting i verden. Du kunne endda sige, at det er den eneste naturlige ting i verden. Vejen vil åbne sig, hvis du tror, at det er muligt. Denne øvelse kan give meget forbløffende resultater, selv første gang den forsøges. Og før eller senere er den altid vellykket. Vi vil gå ind i flere detaljer i forbindelse med denne form for praksis, efterhånden som vi går fremad. Men den vil aldrig slå fuldstændigt fejl, og øjeblikkelig succes er mulig.

8 Brug dagens idé ofte gennem hele dagen, gentag den meget langsomt og helst med lukkede øjne. Tænk over det, du siger; det ordene betyder. Koncentrer dig om helligheden, som den indebærer om dig; på det ufejlbarlige følgeskab, der er dit; på den fuldstændige beskyttelse, der omgiver dig.

9 Du har i sandhed råd til at le ad frygttanker og husk, at Gud går med dig, hvor end du går.

LEKTION 42

Gud er min styrke. Syn er Hans gave.

1 Idéen for i dag kombinerer to meget magtfulde tanker, begge af stor vigtighed. Den opstiller også et årsags- og virkningsforhold, der forklarer, hvorfor du ikke kan fejle i din indsats for at nå kursets mål. Du vil se, fordi det er Guds Vilje. Det er Hans styrke, ikke din egen, der giver dig kraft. Og det er Hans gave til dig snarere end din egen, der tilbyder dig syn.

2 Gud er virkeligt din styrke. Og det, Han giver, er virkeligt givet. Dette betyder, at du kan modtage det når som helst og hvor som helst, hvor end du er og under hvilke som helst omstændigheder, du befinder dig. Din bevægelse gennem tid og rum er ikke tilfældig. Du kan ikke være andet end på det rette sted på det rette tidspunkt. Sådan er Guds styrke. Sådan er Hans gaver.

3 Vi vil have to tre- til fem minutters længere praksisperioder i dag, den ene så hurtigt som muligt efter du vågner og den anden så tæt som muligt på det tidspunkt, hvor du lægger dig til at sove. Det er imidlertid bedre at vente, indtil du kan sidde roligt for dig selv på et tidspunkt, hvor du føler dig klar, end det er at være bekymret over tiden som sådan.

4 Begynd praksisperioden med at gentage idéen for i dag langsomt med åbne øjne, medens du ser dig omkring. Luk derefter dine øjne og gentag idéen igen ganske langsomt. Efter dette, prøv at tænke på intet andet end tanker, der opstår i dig i forhold til dagens idé. Du kan måske tænke f.eks.:

5 *Syn må være mulig. Gud giver virkelig; eller,*
Guds gaver til mig må være mine, fordi Han gav dem til mig.

6 Uanset hvilken tanke, der er klart knyttet til selve idéen, er velegnet. Du kan faktisk blive forbløffet over den mængde af kursusforbunden forståelse, nogle af dine egne tanker indeholder. Lad dem komme uden at censurere dem, medmindre du indser, at dit sind blot vandrer, og at du har ladet

tydeligvis uvedkommende tanker trænge sig på. Du kan også nå et punkt, hvor du ikke synes at tænke nogen tanker overhovedet. Hvis sådanne forstyrrelser opstår, åbn dine øjne og gentag tanken endnu en gang, mens du ser dig langsomt omkring; luk dine øjne, gentag idéen en gang til, og fortsæt så med at se efter forbundne tanker i dit sind.

7 Husk dog, at aktiv søgning ikke er passende til dagens praksis. Prøv blot at træde tilbage og lad tankerne komme. Hvis du finder det vanskeligt, er det bedre at bruge praksisperioden på at skifte mellem langsomme gentagelser af idéen med åbne øjne, derefter med lukkede, derefter med åbne osv., end det er at anstrenge dig for at finde passende tanker.

8 Der er ingen grænse for antallet af korte praksisperioder, der ville være mest fordelagtig. Idéen for dagen er et indledende skridt til at bringe tanker sammen og lære dig, at det, du studerer, er et samlet tankesystem, hvor der ikke mangler noget, der er nødvendigt, og intet er inkluderet, der er modstridende eller uvedkommende.

9 Jo oftere du gentager idéen i løbet af dagen, desto oftere vil du minde dig selv om, at kursets mål er vigtigt for dig, og at du ikke har glemt det.

LEKTION 43

Gud er min kilde. Jeg kan ikke se adskilt fra Ham.

1 Opfattelse er ikke en egenskab ved Gud. Riget for viden er Hans. Men Han har dog skabt Helligånden som Mægleren mellem opfattelse og viden. Uden denne forbindelse til Gud, ville opfattelse have erstattet viden i jeres sind for evigt. Med denne forbindelse til Gud vil opfattelse blive så ændret og renset, at den vil føre til viden. Det er dens funktion, som Helligånden ser det. Derfor er det i sandhed dens funktion.

2 I Gud kan du ikke se. Opfattelse har ingen funktion i Gud og eksisterer ikke. I frelse, som er at ophævelsen det, der aldrig fandtes, har opfattelse dog et magtfuldt formål. Lavet af Guds Søn til et uhelligt formål, må den blive et middel til genoprettelse af hans hellighed i hans bevidsthed. Opfattelse har ingen betydning. Alligevel giver Helligånden den en betydning meget tæt på Guds. Helbredt opfattelse bliver det middel, ved hjælp af hvilket Guds Søn tilgiver sin bror og dermed tilgiver sig selv.

3 Du kan ikke se adskilt fra Gud, fordi du ikke kan være adskilt fra Gud. Uanset hvad du gør, gør du det i Ham, for hvad du end tænker, tænker du med Hans Sind. Hvis syn er virkeligt, og det er virkeligt i det omfang, det deler Helligåndens formål, så kan du ikke se adskilt fra Gud.

4 Der kræves tre fem minutters praksisperioder i dag, den ene så tidligt som muligt og den anden så sent som muligt. Den tredje kan udføres på det mest bekvemme og passende tidspunkt, som omstændighederne og beredskabet tillader.

5 I begyndelsen af disse praksisperioder, gentag idéen for dig selv med åbne øjne. Kast så et blik omkring dig i kort tid og anvend idéen specifikt på det, du ser. Fire eller fem emner til denne fase af øvelserne er tilstrækkelige. Du kan f.eks. sige:

6 *Gud er min Kilde. Jeg kan ikke se dette skrivebord adskilt fra Ham.*
Gud er min kilde. Jeg kan ikke se det billede adskilt fra Ham.

7 Selvom denne del af praksisperioden bør være relativt kort, vær sikker på, at du vælger emnerne til denne fase i flæng uden selvstyret indbefattelse eller udelukkelse.

8 I den anden og længere fase af praksisperioden luk øjnene, gentag dagens idé igen, og lad derefter hvilke som helst relevante tanker opstå for dig og føj dem til idéen på din egen personlige måde. Tanker som:

9 *Jeg ser gennem tilgivelsens øjne.*
Jeg ser verden som velsignet.
Verden kan vise mig mig selv.
Jeg ser mine egne tanker, der er som Guds.

10 Enhver tanke mere eller mindre forbundet direkte med dagens idé er velegnet. Tankerne behøver ikke have et indlysende forhold til idéen, men de bør ikke være i modsætning til den.

11 Hvis du skulle finde ud af, at dit sind vandrer, hvis du begynder at være opmærksom på tanker, der helt klart er ude af overensstemmelse med dagens idé, eller hvis du ser ud til at være ude af stand til at tænke på noget som helst, åbn dine øjne, gentag den første fase og prøv derefter den anden fase igen. Tillad ikke nogen som helst langvarig periode at finde sted, hvori du bliver optaget af uvedkommende tanker. Vend tilbage til den første fase af øvelserne så ofte som nødvendigt for at forhindre dette.

12 Ved anvendelse af dagens idé i de kortere praksisperioder kan formen variere afhængigt af de omstændigheder og situationer, hvori du befinder dig i løbet af dagen. Når du for eksempel er sammen med en anden, prøv at huske at fortælle ham lydløst,

13 *Gud er min kilde. Jeg kan ikke se dig adskilt fra ham.*

14 Denne formular er lige så anvendelig på fremmede og på dem, du kender godt. Prøv faktisk ikke at gøre forskel af den slags overhovedet.

15 Idéen bør også bruges gennem hele dagen på forskellige situationer og begivenheder, der kan forekomme, især dem, der piner dig på nogen som helst måde. Til denne form for anvendelse, brug denne formular:

16 *Gud er min kilde. Jeg kan ikke se dette adskilt fra Ham.*

17 Hvis intet bestemt emne viser sig for din opmærksomhed, gentag blot idéen i dens oprindelige form.

18 Prøv i dag ikke at lade lange perioder glide forbi uden at huske dagens idé og dermed huske din funktion.

LEKTION 44

Gud er Lyset, hvori jeg ser.

1 I dag fortsætter vi med idéen fra i går og tilføjer en anden dimension til den. Du kan ikke se i mørke, og du kan ikke lave lys. Du kan lave mørke og derefter tro, at du ser i det, men lys reflekterer livet og er derfor et aspekt af skabelse. Skabelse og mørke kan ikke eksistere sammen, men lys og liv må gå sammen, og er blot forskellige aspekter af skabelsen.

2 For at blive i stand til at se må man anerkende, at lys er inden i, ikke udenfor. Du ser ikke udenfor dig selv, ej heller er udstyret til at se udenfor dig. En væsentlig del af dette udstyr er lyset, der gør at se muligt. Det er altid med dig og gør syn muligt under alle omstændigheder.

3 I dag vil vi forsøge at nå lyset. Til det formål vil vi bruge en form for praksis, der er blevet foreslået en gang før, og som vi vil bruge i stigende grad. Det er en særligt vanskelig form for det udisciplinerede sind, fordi det repræsenterer et vigtigt mål for sindstræning. Det rummer præcist det, som det utrænede sind mangler. Alligevel må træningen gennemføres, hvis du skal blive i stand til at se.

4 Hav mindst tre praksisperioder i dag, der hver varer tre til fem minutter. En længere tid anbefales stærkt, men kun hvis du opdager, at tiden bare glider forbi med en ringe eller ingen fornemmelse af belastning. Den praksisform, vi vil bruge i dag, er den mest naturlige og lette i verden for det trænede sind, ligesom det ser ud til at være det mest unaturlige og vanskelige for det utrænede sind.

5 Dit sind er ikke længere helt utrænet. Du er ganske rede til at lære den praksisform, vi vil bruge i dag, men du opdager måske, at du vil støde på stærk modstand. Årsagen er meget enkel. Mens du træner i denne form, lader du alt det, du nu tror og alle de tanker, som du har opfundet, bag dig. I egentlig forstand er dette løsladelsen fra helvede. Opfattet gennem egoets øjne er det tab af identitet og en nedstigning til helvede.

6 Hvis du kan træde til side fra egoet bare en lille smule, vil du ikke have vanskeligheder med at erkende, at dets modstand og frygt er meningsløse. Du finder det måske nyttigt at minde dig selv om fra tid til anden, at nå lys er at undslippe fra mørke, uanset hvad du måtte tro om det modsatte. Gud er det Lys, du ser i. Du forsøger at nå Ham.

7 Begynd praksisperioden ved at gentage dagens idé med dine øjne åbne og luk dem langsomt, medens du gentager idéen flere gange til. Forsøg derefter at synke ind i dit sind og giv slip på enhver form for forstyrrelse og indblanding ved roligt at synke forbi dem. Dit sind kan ikke blive stoppet i dette, medmindre du vælger at stoppe det. Det tager blot sin naturlige retning. Prøv at observere dine forbipasserende tanker uden involvering, og glid roligt forbi dem.

8 Selvom ingen særlig form for fremgangsmåde fremhæves, er der behov for en fornemmelse af vigtigheden af det, du gør, dets uvurderlige værdi for dig og en bevidsthed om, at du forsøger noget meget helligt. Frelse er din lykkeligste præstation. Det er også den eneste, der har nogen betydning, fordi det er den eneste, der overhovedet er til nogen nytte for dig.

9 Hvis modstand rejser sig i nogen form, hold pause længe nok til at gentage dagens idé, medens du holder dine øjne lukkede, med mindre du er opmærksom på frygt. I det tilfælde vil du sandsynligvis finde det mere betryggende kort at åbne dine øjne. Prøv dog at vende tilbage til øvelserne så hurtigt som muligt.

10 Hvis du udfører øvelserne korrekt, bør du opleve nogle fornemmelser af afslapning og endda en følelse af, at du nærmer dig, hvis du ikke rent faktisk går ind i lyset. Prøv at tænke på lys, formløst og uden grænser, når du går forbi tankerne fra denne verden. Og glem ikke, at de ikke kan holde dig i verden, medmindre du giver dem magten til at gøre det.

11 Gentag idéen ofte igennem hele dagen med åbne eller lukkede øjne, som det forekommer dig bedre på det tidspunkt. Glem det ikke. Frem for alt vær fast besluttet på ikke at glemme i dag.

LEKTION 45

Gud er Sindet, jeg tænker med.

1 Dagens idé rummer nøglen til det, dine virkelige tanker er. De er intet af det, du tror, du tænker, fuldstændigt ligesom intet, du tror, du ser, er forbundet med syn på nogen måde. Der er intet forhold mellem det, der er virkeligt, og det, du tror, er virkeligt. Intet af det, som du tror, er dine virkelige tanker, ligner dine virkelige tanker på nogen måde. Intet, du tror, du ser, bærer nogen lighed med det, syn vil vise dig.

2 Du tænker med Guds Sind. Derfor deler du dine tanker med Ham, ligesom Han deler Sine med dig. De er de samme tanker, fordi de bliver tænkt af det samme Sind. At dele er at gøre ens eller at gøre til ét. Ej heller forlader de tanker, du tænker med Guds Sind, dit sind, fordi tanker ikke forlader deres kilde. Derfor er dine tanker i Guds Sind, ligesom du er. De er også i dit sind, hvor Han er. Som du er en del af Hans sind, på samme måde er dine tanker en del af Hans Tanker.

3 Hvor er så dine virkelige tanker? I dag vil vi forsøge at nå dem. Vi bliver nødt til at lede efter dem i dit sind, fordi det er der, de er. De må stadigt være der, fordi de ikke kan have forladt det. Det, der et tænkt af Guds Sind, er evigt da det er en del af skabelsen.

4 Vores tre fem minutters praksisperioder for i dag vil tage den samme generelle form, som vi brugte til at anvende gårsdagens idé. Vi vil forsøge at forlade det uvirkelige og lede efter det virkelige. Vi vil fornægte verden til fordel for sandhed. Vi vil ikke lade verdens tanker holde os tilbage, og vi vil ikke lade verdens overbevisninger fortælle os, at det Gud ville have os til at gøre, er umuligt.

5 I stedet vil vi prøve på at erkende, at kun det, Gud ville have os til at gøre, er muligt. Vi vil også prøve at forstå, at kun det, Gud ville have os til at gøre, er det, vi ønsker gøre. Og vi vil også prøve at huske, at vi ikke kan få fiasko ved at gøre det, som Han ville have os til at gøre. Der er al mulig grund til at føle dig sikker på, at du får succes i dag. Det er Guds Vilje.

6 Begynd øvelserne for i dag ved at gentage idéen for dig selv, og luk dine øjne, mens du gør det. Brug en forholdsvis kort periode på at tænke nogle få relevante af dine egne tanker, og fasthold idéen i sindet, mens du gør det. Efter, at du har tilføjet omkring fire eller fem egne tanker, gentag idéen igen og fortæl blidt dig selv:

7 Mine virkelige tanker er i mit sind. Jeg vil gerne finde dem.

8 Prøv derefter at gå forbi alle de uvirkelige tanker, der tildækker sandheden i dit sind og ræk ud til det evige.

9 Under alle de meningsløse tanker og skøre idéer, som du har rodet dit sind til med, er de tanker, som du tænkte med Gud i begyndelsen. De er der i dit sind nu, fuldstændigt uændrede. De vil altid være i dit sind, nøjagtigt som de altid var.

10 Alt, hvad du har tænkt siden da, vil ændre sig, men det fundament, hvorpå de hviler, er fuldstændigt uforanderlig. Det er dette fundament, som øvelserne i dag er rettet mod. Her er dit sind forbundet med Guds Sind. Her er dine tanker ét med Hans.

11 Til denne form for praksis er kun én ting nødvendig – nærm dig det, som du ville et alter viet til Himlen selv, til Gud Faderen og Gud Sønnen. For sådan er det sted, du prøver at nå. Du vil sandsynligvis endnu ikke være klar over, hvor højt du prøver at nå. Selv med den lille forståelse, du allerede har opnået, burde du være i stand til at minde dig selv om, at dette ikke er nogen tomgangsleg, men en øvelse i hellighed og et forsøg på at nå Himmeriget.

12 Ved at bruge den kortere form til anvendelse af dagens idé, prøv at huske, hvor vigtigt det er for dig at forstå det sinds hellighed, der tænker sammen med Gud. Tag et minut eller to, mens du gentager idéen gennem hele dagen for at værdsætte dit sinds hellighed. Træd til side, lige meget hvor kort, fra alle tanker, der er Ham, hvis vært du er, uværdige. Og tak Ham for de tanker, han tænker sammen med dig.

LEKTION 46

Gud er Kærligheden hvori, jeg tilgiver.

1 Gud tilgiver ikke, fordi Han aldrig har fordømt. Og der må være fordømmelse, inden tilgivelse er nødvendig. Tilgivelse er denne verdens store behov, men det er, fordi det er en verden af illusioner. De, der tilgiver, frigør sig således fra illusioner, mens de, der holder tilgivelse tilbage, binder sig til dem. Da du kun fordømmer dig selv, tilgiver du således også kun dig selv.

2 Selvom Gud ikke tilgiver, er Hans kærlighed alligevel grundlaget for tilgivelse. Frygt fordømmer, og kærlighed tilgiver. Tilgivelse ophæver således det, som frygt har frembragt, og får sindet til at vende tilbage til bevidsthed om Gud. Af denne grund kan tilgivelse virkelig kaldes frelse. Det er ved hjælp af disse midler, at illusioner forsvinder.

3 Dagens praksis kræver mindst tre hele fem minutters praksisperioder og så mange kortere anvendelser som muligt. Begynd praksisperioderne med at gentage dagens idé for dig selv som sædvanligt. Luk dine øjne, mens du

gør det, og brug et minut eller to på at søge i dit sind efter dem, som du ikke har tilgivet. Det betyder ikke noget "hvor meget" du ikke har tilgivet. Du har tilgivet dem fuldstændigt eller slet ikke.

4 Hvis du udfører øvelserne godt, bør du ikke have svært ved at finde et antal mennesker, du ikke har tilgivet. Det er en sikker regel, at enhver, du ikke kan lide, er et passende emne. Nævn hver enkelt ved Navn og sig:

5 Gud er Kærligheden, hvori jeg tilgiver dig [Navn].

6 Formålet med den første fase af dagens praksis er at sætte dig i den bedste position til at tilgive dig selv. Efter, du har anvendt idéen for i dag på alle dem, du er kommet i tanker om, skal du fortælle dig selv,

7 Gud er Kærligheden, hvori jeg tilgiver mig selv.

8 Derefter afsættes resten af praksisperioden til at tilbyde relaterede idéer som:

9 Gud er Kærligheden, hvori jeg elsker mig selv.
Gud er Kærligheden, hvori jeg er velsignet.

10 Formen på anvendelserne kan variere betydeligt, men den centrale idé bør ikke mistes af syne. Du kan f.eks. sige:

11 Jeg kan ikke være skyldig, fordi jeg er en Søn af Gud.
Jeg er allerede blevet tilgivet.
Ingen frygt er mulig i et sind, der er Guds elskede.
Det er intet behov for at angribe, fordi Kærlighed har tilgivet mig.

12 Øvelsesperioden bør dog afsluttes med en gentagelse af dagens idé som oprindeligt angivet.

13 De kortere anvendelser kan enten bestå af en gentagelse af idéen for i dag i den oprindelige eller i en beslægtet form eller i mere specifikke anvendelser, hvis det er nødvendigt. De bliver nødvendige på et hvilket som helst tidspunkt på dagen, hvor du bliver opmærksom på nogen som helst form for negativ reaktion på nogen, til stede eller ej. I dette tilfælde fortæl ham tavst:

14 Gud er Kærligheden hvori, jeg tilgiver dig.

LEKTION 47

Gud er Styrken, jeg har tillid til.

1 Hvis du har tillid til din egen styrke, har du al mulig grund til at være bekymret, ængstelig og bange. Hvad kan du forudsige eller kontrollere? Hvad er der i dig, man kan regne med? Hvad ville give dig muligheden for at være opmærksom på alle aspekterne af ethvert problem og løse det på en sådan måde, at kun godt kan komme ud af det? Hvad er der i dig, der giver dig erkendelsen af den rette løsning og garantien for, at den vil blive gennemført?

2 Af dig selv kan du ikke gøre nogen af disse ting. At tro på, at du kan, er at anbringe din tillid, hvor tillid er uberettiget og at retfærdiggøre frygt, angst, depression, vrede og sorg. Hvem kan sætte sin lid til svaghed og føle sig tryg? Dog, hvem kan sætte sin lid til styrke og føle sig svag?

3 Gud er din tryghed under alle omstændigheder. Hans stemme taler for Ham i alle situationer og i ethvert aspekt af alle situationer og fortæller dig nøjagtigt, hvad der kan gøres for at påkalde sig Hans styrke og Hans beskyttelse. Der er ingen undtagelser, fordi Gud ikke har nogen undtagelser. Og den Stemme, der taler for Ham, tænker, som Han gør.

4 I dag vil vi prøve at nå forbi din egen svaghed til den virkelige styrkes Kilde. Fire fem minutters praksisperioder er nødvendige i dag, og der opfordres indtrængende til længere og hyppigere anvendelser. Luk øjnene og begynd som sædvanligt med at gentage dagens idé. Brug derefter et minut eller to på at søge efter situationer i dit liv, som du har udstyret med frygt, og afvis hver enkelt ved at fortælle dig selv:

5 Gud er Styrken, jeg har tillid til.

6 Prøv nu at glide forbi alle bekymringer, der er forbundet med din egen følelse af utilstrækkelighed. Det er indlysende, at enhver situation, der giver dig bekymring, er forbundet med følelser af utilstrækkelighed, da du ellers ville tro, at du kunne håndtere situationen med succes. Det er ikke ved at stole på dig selv, at du vil opnå selvtillid. Men Guds styrke i dig er succesrig i alle ting.

7 Anerkendelsen af din egen skrøbelighed er et nødvendigt skridt i korrektionen af dine fejl, men det er næppe tilstrækkeligt til at give dig den selvtillid, du har brug for, og som du har ret til. Du må også opnå en bevidsthed om, at din tillid til din virkelige styrke er fuldt ud retfærdiggjort i enhver henseende og under alle omstændigheder.

8 I den sidste fase af praksisperioden, prøv at nå ned i dit sind til et sted med virkelig tryghed. Du vil erkende, at du har nået det, hvis du føler en dyb fred, ligegyldigt hvor kort. Giv slip i alle de trivielle ting, der syder og bobler på overfladen af dit sind, og ræk ned under dem til Himmerige. Der

er et sted i dig, hvor der er perfekt fred. Der er et sted i dig, hvor intet er umuligt. Der er et sted i dig, hvor Guds styrke stedse er.

9 Gentag idéen ofte i dag. Brug den som dit svar på enhver forstyrrelse. Husk, at fred er din ret, fordi du giver din tillid til Guds styrke.

LEKTION 48

Der er intet at frygte.

1 Idéen for i dag siger ganske enkelt en kendsgerning. Det er ikke en kendsgerning for dem, der tror på illusioner, men illusioner er ikke fakta. Der er i sandhed intet at frygte. Det er meget let at erkende dette. Men det er meget vanskeligt at erkende dette for dem, der ønsker, at illusioner er sande.

2 Dagens praksisperioder vil være meget korte, meget enkle og meget hyppige. Gentag blot idéen så ofte som muligt. Du kan bruge den med åbne øjne når som helst og i enhver situation. Det anbefales dog stærkt, at du tager et minut eller der omkring, hvor som helst det er muligt til at lukke øjnene og gentage idéen langsomt for dig selv flere gange. Det er især vigtigt, at du straks bruger idéen, hvis noget forstyrrer din fred i sindet.

3 Tilstedeværelsen af frygt er et sikkert tegn på, at du har tillid til din egen styrke. Bevidstheden om, at der ikke er noget at frygte, viser, at du et sted i dit sind, ikke nødvendigvis på et sted, som du genkender endnu, har husket Gud og ladet Hans styrke tage din egen styrkes plads. Det øjeblik, du er villig til at gøre dette, er der bestemt ikke noget at frygte.

LEKTION 49

Guds stemme taler til mig hele dagen.

1 Det er ganske muligt at lytte til Guds stemme hele dagen uden at afbryde dine regelmæssige aktiviteter på nogen måde. Den del af dit sind, hvor sandheden stedse er, er i konstant kommunikation med Gud, uanset om du er opmærksom på det eller ej. Det er den anden del af dit sind, der fungerer i verden og adlyder verdens love. Det er denne del, der konstant bliver distraheret, uorganiseret og meget usikker.

2 Den del, der lytter til Guds stemme, er rolig, altid i ro og helt sikker. Det er virkeligt den eneste del, der er. Den anden del er en vild illusion, hektisk og forvirrende, men uden virkelighed af nogen art. Prøv i dag ikke at lytte til den. Prøv at identificere dig med den del af dit sind, hvor stilhed og fred

hersker for evigt. Prøv at høre Guds Stemme kalde kærligt på dig og minde dig om, at din Skaber ikke har glemt Sin Søn.

3 Vi har brug for mindst fire fem minutters praksisperioder i dag og mere, hvis det er muligt. Vi vil faktisk prøve at høre Stemmen minde dig om Gud og om dig selv. Vi vil nærme os denne lykkeligste og helligste tanke med selvtillid, vel vidende, at når vi gør det, slutter vi vores vilje sammen med Guds vilje. Han vil have dig til at høre Hans Stemme. Han gav Det til dig at blive hørt.

4 Lyt i dyb stilhed. Vær meget stille, og åbn dit sind. Gå forbi alle de ulykkelige skrig og syge forestillinger, der dækker dine virkelige tanker og tilslører din evige forbindelse med Gud. Synk dybt ned i den fred, der venter på dig hinsides de hektiske, oprørske tanker og lyde og syn af denne sindssyge verden. Du bor ikke der. Vi prøver at nå dit rigtige hjem. Vi prøver at nå det sted, hvor du i sandhed er velkommen. Vi prøver at nå Gud.

5 Glem ikke at gentage dagens idé meget ofte. Gør det med dine øjne åbne, når det er nødvendigt, men lukkede, når det er muligt. Og sikre dig, at du sidder stille og gentager idéen for i dag langsomt, når som helst du kan lukke øjnene for verden og indse, at du inviterer Guds Stemme til at tale til dig.

LEKTION 50

Jeg opretholdes af Guds kærlighed.

1 Her er svaret på ethvert problem, der konfronterer dig i dag og i morgen og gennem al tid. I denne verden tror du, at du bliver opretholdt af alt undtagen af Gud. Din tro er placeret i de mest trivielle og sindssyge symboler - piller, penge, "beskyttende" tøj, "indflydelse", "prestige", at være vellidt, kende de "rigtige" mennesker og en uendelig liste over former for intethed, som du udstyrer med magiske kræfter. Alle disse ting er dine erstatninger for Guds Kærlighed. Alle disse ting er skattede for at sikre en kropsidentifikation. De er lovsange til egoet.

2 Anbring ikke din tro i det værdiløse. Det vil ikke opretholde dig. Kun Guds kærlighed vil beskytte dig under alle omstændigheder. Den vil løfte dig ud af enhver prøvelse og hæve dig højt over alle denne verdens formodede farer ind i et klima af perfekt fred og sikkerhed. Den vil transportere dig ind i en sindstilstand, som intet kan true, intet kan forstyrre, og hvor intet kan trænge sig ind på Guds Søns evige ro.

3 Anbring ikke din tro i illusioner. De vil svigte dig. Anbring al din tro i Guds Kærlighed indeni dig, evig, uforanderlig og for evigt ufejlbarlig. Dette

er svaret på hvad som helst, der konfronterer dig i dag. Gennem Guds Kærlighed i dig kan du løse alle tilsyneladende vanskeligheder uden anstrengelse og med sikker selvtillid. Fortæl dig selv dette ofte i dag. Det er en erklæring om frigørelse fra troen på afguder. Det er din anerkendelse af sandheden om dig selv.

4 I to gange ti minutter i dag, morgen og aften, lad idéen for i dag synke dybt ind i din bevidsthed. Gentag den, tænk over den, lad beslægtede tanker komme dig til hjælp med at erkende dens sandhed og lad fred flyde over dig som et tæppe af beskyttelse og sikkerhed. Lad ingen ledige og tåbelige tanker komme ind og forstyrre Guds Søns hellige sind. Sådan er Himmerige. Sådan er det hvilested, hvor din Fader har anbragt dig for evigt.

GENVURDERING 1

R1: 1 Fra og med i dag vil have vi en række genvurderingsperioder. Hver af dem vil dække fem af de allerede præsenterede idéer, begyndende med den første og sluttende med den halvtredsende. Der vil være et par korte kommentarer efter hver af de idéer, som du bør overveje i din genvurdering. I praksisperioderne bør øvelserne udføres som følger:

2 Begynd dagen med at læse de fem idéer, med kommentarerne inkluderet. Derefter er det ikke nødvendigt at følge nogen bestemt rækkefølge i betragtningen af dem, skønt hver enkelt skal øves mindst én gang. Brug to minutter eller mere til hver praksisperiode, og tænk på idéen og de tilhørende kommentarer. Gør dette så ofte som muligt i løbet af dagen. Hvis en af de fem idéer appellerer mere til dig end de andre, skal du koncentrere dig om den. I slutningen af dagen skal du dog sørge for at gennemgå dem alle igen.

3 Det er ikke nødvendigt at dække de kommentarer, der følger hver idé, bogstaveligt eller grundigt i praksisperioderne. Prøv snarere blot at understrege det centrale punkt og tænk på det som en del af din genvurdering af den idé, som den vedrører.

4 Genvurderingsøvelserne skal udføres med lukkede øjne, og når du er alene på et roligt sted, hvis det er muligt. Dette fremhæves især for genvurderinger på dit indlæringsstadium. Det vil dog være nødvendigt, at du lærer ikke at kræve specielle omstændigheder for at kunne anvende det, du har lært. Du vil have mest brug for det i situationer, der synes at være foruroligende, snarere end i dem, der allerede synes at være rolige og stille.

5 Formålet med din indlæring er at gøre det muligt for dig at bringe roen med dig og at helbrede nød og uro. Dette gøres ikke ved at undgå dem og

søge en oase af isolering for dig selv. Du vil alligevel lære, at fred er en del af dig og kun kræver, at du er der for at omfavne enhver situation, hvor du er. Og til sidst vil du lære, at der ikke er nogen grænse for, hvor du er, så din fred er overalt, hvor du er.

6 Du vil lægge mærke til, at af hensyn til genvurderingsformål er idéerne ikke altid givet i deres oprindelige udsagn. Brug dem, som de er givet her. Det er ikke nødvendigt at vende tilbage til de originale udsagn eller at anvende idéerne, som de blev foreslået dengang. Vi fremhæver nu forholdet mellem de første halvtreds af de idéer, vi har dækket, og sammenhængen i det tankesystem, som de fører dig til.

LEKTION 51

1 Genvurderingen i dag dækker følgende idéer:

[1] Intet, jeg ser, betyder noget.

2 Årsagen til, at dette er således, er, at jeg intet ser, og intet har ingen betydning. Det er nødvendigt, at jeg anerkender dette, så jeg kan lære at se. Det, jeg tror, jeg ser nu, tager synets plads. Jeg må give slip i det ved at indse, at det ikke har nogen betydning, så syn kan indtage dets plads.

[2] Jeg har givet det, jeg ser, den betydning, det har for mig.

3 Jeg har bedømt alt det, jeg ser på. Og det er dette og kun dette, jeg ser. Dette er ikke syn. Det er blot en illusion om virkeligheden, fordi mine bedømmelser er blevet fældet helt adskilt fra virkeligheden. Jeg er villig til at anerkende den manglende gyldighed af mine bedømmelser, fordi jeg ønsker at se. Mine bedømmelser har skadet mig, og jeg ønsker ikke at se i overensstemmelse med dem.

[3] Jeg forstår ikke noget som helst af det, jeg ser.

4 Hvordan skulle jeg kunne forstå det, jeg ser, når jeg har bedømt det galt? Det, jeg ser, er projiceringen af mine egne tankefejl. Jeg forstår ikke det, jeg ser, fordi det ikke er forståeligt. Der er ingen mening i at prøve at forstå det. Men der er al mulig grund til at give slip i det og give plads til det, der kan blive set og forstået og elsket. Jeg kan udveksle det, jeg ser nu for dette, blot ved at være villig til at gøre det. Er dette ikke et bedre valg end det, jeg foretog før?

[4] Disse tanker betyder ikke noget.

5 De tanker, jeg er opmærksom på, betyder ikke noget, fordi jeg prøver på at tænke uden Gud. Det, jeg kalder "mine" tanker, er ikke mine virkelige tanker. Mine virkelige tanker er de tanker, jeg tænker med Gud. Jeg er ikke opmærksom på dem, fordi jeg har ladet "mine" tanker tage deres plads. Jeg er villig til at anerkende, at "mine" tanker ikke betyder noget og til at give slip i dem. Jeg vælger at få dem erstattet af det, de var beregnet til at erstatte. "Mine" tanker er meningsløse, men al skabelse ligger i de tanker, jeg tænker med Gud.

[5] Jeg er aldrig oprørt af den grund, jeg tror.

6 Jeg er aldrig oprørt af den grund, jeg tror, fordi jeg konstant forsøger at retfærdiggøre "mine" tanker. Jeg prøver konstant at gøre dem sande. Jeg gør alle ting til mine "fjender", så min vrede er retfærdiggjort og mine angreb berettiget. Jeg har ikke indset, hvor meget jeg har misbrugt alt det, jeg ser ved at tildele det denne rolle. Jeg har gjort dette for at forsvare et tankesystem, der har såret mig, og som jeg ikke længere ønsker. Jeg er villig til at give slip i det.

LEKTION 52

1 Dagens genvurdering dækker disse idéer:

[6] Jeg er oprørt, fordi jeg ser noget, der ikke er der.

2 Virkeligheden er aldrig skræmmende. Det er umuligt, at den kunne oprøre mig. Virkelighed bringer kun perfekt fred. Når jeg er oprørt, er det altid, fordi jeg har erstattet virkeligheden med illusioner, som jeg fandt på. Illusionerne er oprørende, fordi jeg har givet dem virkelighed og derfor betragter virkeligheden som en illusion. Intet i Guds skabelse påvirkes på nogen måde af min forvirring. Jeg er altid oprørt over ingenting.

[7] Jeg ser kun fortiden.

3 Når jeg ser mig omkring, fordømmer jeg den verden, jeg ser på. Jeg kalder dette at se. Jeg holder fortiden imod alt og alle, hvilket gør dem til mine "fjender". Når jeg har tilgivet mig selv og husket, hvem jeg er, vil jeg velsigne alt og alle, jeg ser. Der vil ikke være nogen fortid og derfor ingen "fjender". Og jeg vil se med kærlighed på alt det, jeg ikke kunne se før.

[8] Mit sind er optaget af tidligere tanker.

4 Jeg ser kun mine egne tanker, og mit sind er optaget af fortiden. Hvad kan jeg så se, som det er? Lad mig huske, at jeg ser på fortiden for at forhindre nutiden i at dæmre i mit sind. Lad mig forstå, at jeg prøver på at bruge tiden

mod Gud. Lad mig lære at give fortiden væk og at indse, at jeg intet opgiver ved at gøre dette.

[9] Jeg ser intet som det er nu.

5 Hvis jeg ikke ser noget som det er nu, kan det i sandhed siges, at jeg ikke ser noget. Jeg kan kun se det, der er nu. Valget er ikke om at se fortiden eller nutiden: det er kun om at se eller ikke se. Det, jeg har valgt at se, har kostet mig synet. Nu ville jeg vælge igen, så jeg kan se.

[10] Mine tanker betyder ikke noget.

6 Jeg har ingen private tanker. Alligevel er det kun private tanker, jeg er opmærksom på. Hvad kan disse tanker betyde? De findes ikke, og derfor betyder de ikke noget. Alligevel er mit sind en del af skabelsen og en del af dets Skaber. Ville jeg ikke hellere slutte mig til universets tænkning end at skjule alt det, der virkelig er mit, med mine ynkelige og meningsløse "private" tanker?

LEKTION 53

1 I dag vil vi genvurdere følgende:

[11] Mine meningsløse tanker viser mig en meningsløs verden.

2 Da de tanker, som jeg er opmærksom på, ikke betyder noget, kan den verden, der afbilder dem, ikke have nogen betydning. Det, der producerer denne verden, er sindssygt, og det er det, den producerer også. Virkeligheden er ikke sindssyg, og jeg har virkelige tanker såvel som sindssyge tanker. Jeg kan derfor se en virkelig verden, hvis jeg ser på mine virkelige tanker som min vejledning til at se.

[12] Jeg er oprørt, fordi jeg ser en meningsløs verden.

3 Sindssyge tanker er oprørende. De producerer en verden, hvor der ikke er nogen orden nogen som helst steder. Kun kaos styrer en verden, der repræsenterer kaotisk tænkning, og kaos har ingen love. Jeg kan ikke leve i fred i sådan en verden. Jeg er taknemmelig for, at denne verden ikke er virkelig, og at jeg overhovedet ikke behøver at se den, medmindre jeg vælger at værdsætte den. Og jeg vælger ikke at værdsætte det, der er fuldstændigt sindssygt og ingen mening har.

[13] En meningsløs verden fremkalder frygt.

4 Det fuldstændigt sindssyge fremkalder frygt, fordi det er fuldstændigt upålideligt og ikke giver nogen grund til tillid. Intet i vanvid er pålideligt. Det rummer ingen tryghed og intet håb. Men en sådan verden er ikke virkelig. Jeg har givet den virkelighedens illusion og har lidt under min tro på den. Nu vælger jeg at trække denne tro tilbage og anbringe min tillid i virkeligheden. Ved at vælge dette, vil jeg undslippe alle virkningerne af frygtens verden, fordi jeg anerkender, at den ikke findes.

[14] Gud skabte ikke en meningsløs verden.

5 Hvordan kan en meningsløs verden eksistere, hvis Gud ikke skabte den? Han er Kilden til al mening, og alt det, der er virkeligt, er i Hans sind. Det er også i mit sind, fordi Han skabte det sammen med mig. Hvorfor skulle jeg fortsætte med at lide under virkningen af mine egne vanvittige tanker, når skabelsens fuldkommenhed er mit hjem? Lad mig huske styrken i min beslutning og erkende, hvor jeg virkeligt stedse er.

[15] Mine tanker er billeder, som jeg har lavet.

6 Uanset, hvad jeg ser, afspejler det mine tanker. Det er mine tanker, der fortæller mig, hvor jeg er, og hvad jeg er. Den kendsgerning, at jeg ser en verden, hvori der er lidelse og tab og død, viser mig, at jeg kun ser repræsentationen af mine vanvittige tanker og ikke tillader, at mine virkelige tanker kaster deres velgørende lys på det, jeg ser. Dog er Guds vej sikker. De billeder, jeg har lavet, kan ikke sejre imod Ham, fordi det ikke er min vilje, at de gør det. Min vilje er Hans, og jeg vil ikke placere nogen andre guder før Ham.

LEKTION 54

1 Dette er idéerne til genvurdering for i dag:

[16] Jeg har ingen neutrale tanker.

2 Neutrale tanker er umulige, fordi alle tanker har magt. De vil enten skabe en falsk verden eller føre mig til den virkelige. Men tanker kan ikke være uden virkninger. Da den verden, jeg ser, opstår fra mine tankefejl, så vil den virkelige verden rejse sig foran mine øjne efterhånden, som jeg lader mine fejl blive rettede. Mine tanker kan ikke være hverken sande eller falske. De må være det ene eller det andet. Det, jeg ser, viser mig, hvilket de er.
[17] Jeg ser ingen neutrale ting.

3 Det, jeg ser, vidner om det, jeg tænker. Hvis jeg ikke tænkte, ville jeg ikke eksistere, fordi livet er tanke. Lad mig se på den verden, jeg ser, som repræsentationen af min egen sindstilstand. Jeg ved, at min sindstilstand

kan ændre sig. Og så ved jeg også, at den verden, jeg ser, også kan ændre sig.

[18] Jeg er ikke alene om at opleve virkningerne af min seen.

4 Hvis jeg ikke har nogen private tanker, kan jeg ikke se en privat verden. Selv den vanvittige idé om adskillelse måtte deles, før den kunne danne grundlaget for den verden, jeg ser. Dog var denne deling en deling om ingenting. Jeg kan også påkalde mine virkelige tanker, der deler alting med alle og enhver. Da mine tanker om adskillelse påkalder andres adskillelsestanker, vækker mine virkelige tanker også de virkelige tanker i dem. Og den verden, som mine virkelige tanker viser mig, vil dæmre for deres syn såvel som for mit.

[19] Jeg er ikke alene om at opleve virkningerne af mine tanker.

5 Jeg er ikke alene om noget. Alt det, jeg tænker eller siger eller gør, berører hele universet. En Søn af Gud kan ikke tænke eller tale eller handle forgæves. Han kan ikke være alene om noget. Det er derfor i min magt at ændre ethvert sind sammen med mit, for Guds kraft er min.

[20] Jeg er fast besluttet på at se.

6 I det, jeg anerkender den delte karakter af mine tanker, er jeg fast besluttet på at se. Jeg ville se på de vidner, der viser mig, at verdens tænkning er blevet ændret. Jeg ville skue beviset på, at det, der er blevet gjort gennem mig, har gjort det muligt for kærlighed at erstatte frygt, latter at erstatte gråd og overflod at erstatte tab. Jeg ville se på den virkelige verden og lade den lære mig, at min vilje og Guds Vilje er et.

LEKTION 55

1 Dagens genvurdering inkluderer følgende:

[21] Jeg er fast besluttet på at se tingene anderledes.

2 Det, jeg ser nu, er intet andet end tegn på sygdom, katastrofe og død. Dette kan ikke være, hvad Gud skabte for Hans elskede Søn. Selve den kendsgerning, at jeg ser sådanne ting, er et bevis på, at jeg ikke forstår Gud. Derfor forstår jeg heller ikke Hans Søn. Det, jeg ser, fortæller mig, at jeg ikke ved, hvem jeg er. Jeg er fast besluttet på at se vidnerne om sandheden i mig hellere end de, der viser mig en illusion om mig selv.

[22] Det, jeg ser, er en form for hævn.

3 Den verden, jeg ser, er næppe repræsentationen af kærlige tanker. Den er et billede af angreb på alting og af alting. Den er alt andet end en afspejling af Guds kærlighed og Hans Søns kærlighed. Det er mine egne angrebstanker, der får dette billede til at opstå. Mine kærlige tanker vil frelse mig fra denne opfattelse af verden og give mig den fred, som Gud havde til hensigt, at jeg skulle have.

[23] Jeg kan undslippe fra den verden ved at opgive angrebstanker.

4 Heri ligger min frelse og intet andet sted. Uden angrebstanker kunne jeg ikke se en verden af angreb. Efterhånden som tilgivelse tillader kærlighed at vende tilbage til min opmærksomhed, vil jeg se en verden af fred og tryghed og glæde. Og det er dette, jeg vælger at se, i stedet for det, jeg ser på nu.

[24] Jeg opfatter ikke mine egne bedste interesser.

5 Hvordan skulle jeg kunne erkende mine egne bedste interesser, når jeg ikke ved, hvem jeg er? Det, jeg tænker, er mine bedste interesser, ville blot binde mig tættere til illusionernes verden. Jeg er villig til at følge den Guide, Gud har givet mig for at finde ud af, hvad mine egne bedste interesser er, da jeg anerkender, at jeg ikke kan opfatte dem alene.

[25] Jeg ved ikke, hvad noget som helst er til.

6 For mig er formålet med alting at bevise, at mine illusioner om mig selv er virkelige. Det er med det formål for øje, at jeg forsøger at bruge alt og alle. Det er dette, jeg tror, verden er til for. Derfor anerkender jeg ikke dens virkelige formål. Det formål, jeg har givet verden, har ført til et skræmmende billede af den. Lad mig åbne mit sind for dens virkelige formål ved at trække det tilbage, jeg har givet den, og lære sandheden om den at kende.

LEKTION 56

1 Vores genvurdering for i dag dækker følgende:

[26] Mine angrebstanker angriber min usårlighed.

2 Hvordan kan jeg vide, hvem jeg er, når jeg ser mig selv som under konstant angreb? Smerter, sygdom, tab, alder og død synes at true mig. Alle mine håb og ønsker og planer ser ud til at være prisgivet en verden, jeg ikke kan kontrollere. Dog er perfekt sikkerhed og fuldstændig opfyldelse min arv. Jeg har forsøgt at give min arv væk i bytte for den verden, jeg ser. Men

Gud har bevaret min arv for mig. Mine egne virkelige tanker lærer mig, hvad den er.

[27] Over alt andet ønsker jeg at se.

3 Når jeg anerkender, at det, jeg ser, afspejler det, jeg tror, jeg er, forstår jeg, at syn er mit største behov. Den verden, jeg ser, bekræfter den frygtsomme natur af det selvbillede, jeg har lavet. Hvis jeg ønsker at huske, hvem jeg er, er det vigtigt, at jeg giver slip i dette billede af mig selv. Efterhånden, som det bliver erstattet af sandhed, vil syn helt sikkert blive givet mig. Og med dette syn vil jeg se på verden og på mig selv med velvilje og kærlighed.

[28] Over alt andet ønsker jeg at se anderledes.

4 Den verden, jeg ser, holder min frygtsomme selvopfattelse på plads og garanterer dens fortsættelse. Mens jeg ser verden, som jeg ser den nu, kan sandheden ikke komme ind i min bevidsthed. Jeg ville lade døren bag denne verden blive åbnet for mig, så jeg kan se forbi den til den verden, der afspejler Guds Kærlighed.

[29] Gud er i alt, hvad jeg ser.

5 Bag hvert billede, jeg har lavet, forbliver sandheden uændret. Bag ethvert slør, jeg har trukket hen over kærlighedens ansigt, forbliver dens lys upåvirket. Ud over alle mine vanvittige ønsker er min vilje forenet med min Fars Vilje. Gud er stadigt overalt og i alt for evigt. Og vi, der er en del af Ham, vil alligevel se forbi alle udseender og anerkende sandheden hinsides dem alle.

[30] Gud er i alt, hvad jeg ser, fordi Gud er i mit sind.

6 I mit eget sind, bag alle mine vanvittige tanker om adskillelse og angreb, er en viden om, at alt er ét for evigt. Jeg har ikke mistet min viden om, hvem jeg er, fordi jeg har glemt den. Den er blevet opbevaret for mig i Guds Sind, Som ikke har forladt Sine tanker. Og jeg, der er blandt dem, er ét med dem og ét med Ham.

LEKTION 57

1 Lad os i dag gennemgå disse idéer:

[31] Jeg er ikke offeret for den verden, jeg ser.

2 Hvordan kan jeg være offeret for en verden, der kan ophæves helt, hvis jeg vælger det således? Mine lænker er løsnet. Jeg kan give slip i dem blot ved at ønske at gøre det. Fængselsdøren er åben. Jeg kan forlade det simpelthen ved at gå ud. Intet holder mig i denne verden. Kun mit ønske om at blive holder mig som fange. Jeg ville opgive mine vanvittige ønsker og omsider gå ud i sollyset.

[32] Jeg har opfundet den verden, jeg ser.

3 Jeg fandt på fængslet, hvori jeg ser mig selv. Alt, hvad jeg har brug for at gøre, er at erkende dette, og jeg er fri. Jeg har narret mig selv til at tro, at det er muligt at fange Guds Søn. Jeg tog bitterligt fejl i denne tro, som jeg ikke længere ønsker. Guds Søn må være fri for evigt. Han er, som Gud skabte ham, og ikke som det jeg ville gøre ham til. Han er, hvor Gud ville have ham til at være, og ikke hvor jeg tænkte at holde ham som fange.

[33] Der er en anden måde at se på verden på.

4 Eftersom formålet med verden ikke er det, jeg tilskrev den, må der være en anden måde at se på den på. Jeg ser alt omvendt, og mine tanker er det modsatte af sandheden. Jeg ser verden som et fængsel for Guds Søn. Det må så være sådan, at verden virkelig er et sted, hvor han kan blive sat fri. Jeg ville se på verden, som den er og se den som et sted, hvor Guds Søn finder sin frihed.

[34] Jeg kunne se fred i stedet for dette.

5 Når jeg ser verden som et frihedens sted, vil jeg forstå, at den afspejler Guds love i stedet for de regler, som jeg har fundet på, at den skal adlyde. Jeg vil forstå, at fred, ikke krig, stedse er i den. Og jeg vil erkende, at fred også stedse er i hjerterne hos alle, der deler dette sted med mig.

[35] Mit sind er del af Guds. Jeg er meget hellig.

6 Efterhånden, som jeg deler verdens fred med mine brødre, begynder jeg at forstå, at denne fred kommer dybt indefra mig selv. Den verden, jeg ser på, har påtaget sig min tilgivelses lys og skinner tilgivelse tilbage til mig. I dette lys begynder jeg at se det, mine illusioner om mig selv havde holdt skjult. Jeg begynder at forstå helligheden af alle levende ting inklusive mig selv og deres enhed med mig.

LEKTION 58

1 Disse idéer er til genvurdering i dag:

[36] Min hellighed omslutter alt, hvad jeg ser.

2 Fra min hellighed kommer opfattelsen af den virkelige verden. Efter at have tilgivet, ser jeg ikke længere mig selv som skyldig. Jeg kan acceptere den uskyld, der er sandheden om mig. Set gennem forstående øjne er verdens hellighed alt, hvad jeg ser, for jeg kan kun danne mig billeder af de tanker, jeg har om mig selv.

[37] Min hellighed velsigner verden.

3 Opfattelsen af min hellighed velsigner ikke mig alene. Alle og alt, jeg ser i dens lys, deler den glæde, den bringer til mig. Der er intet, der er adskilt fra denne glæde, fordi der ikke er noget, der ikke deler min hellighed. Når jeg anerkender min hellighed, skinner også verdens hellighed frem, så alle kan se den.

[38] Der er ikke noget, min hellighed ikke kan gøre.

4 Min hellighed er ubegrænset i dens kraft til at helbrede, fordi den er ubegrænset i dens kraft til at frelse. Hvad er der at blive frelst fra bortset fra illusioner? Og hvad er alle illusioner bortset falske idéer om mig selv? Min hellighed ophæver dem alle ved at fastslå sandheden om mig. I nærværet af min hellighed, som jeg deler med Gud Selv, forsvinder alle afguder.

[39] Min hellighed er min frelse.

5 Eftersom min hellighed frelser mig fra al skyld, er erkendelsen af min hellighed erkendelsen af min frelse. Det er også erkendelsen af verdens frelse. Når først jeg har accepteret min hellighed, kan intet gøre mig bange. Og fordi jeg ikke er bange, må alle tage del i min forståelse, som er gaven fra Gud til mig og til verden.

[40] Jeg er velsignet som en Guds Søn.

6 Heri ligger min ret til alt godt og kun godt. Jeg er velsignet som en Guds Søn. Alle gode ting er mine, fordi Gud havde planlagt dem for mig. Jeg kan ikke lide noget tab eller afsavn eller nogen smerte på grund af den, jeg er. Min Fader støtter mig, beskytter mig og vejleder mig i alle ting. Hans omsorg for mig er uendelig og er med mig for evigt. Jeg er for evigt velsignet som Hans Søn.

LEKTION 59

1 Følgende idéer er til genvurdering i dag:

[41] Gud går med mig, uanset hvor jeg går.

2 Hvordan kan jeg være alene, når Gud altid går med mig? Hvordan kan jeg være tvivlrådig og usikker på mig selv, når fuld sikkerhed stedse er i Ham? Hvordan kan jeg blive oprørt af noget, når Han hviler i mig i absolut fred? Hvordan kan jeg lide, når kærlighed og glæde omgiver mig gennem Ham? Lad mig ikke værne om illusioner om mig selv. Jeg er perfekt, fordi Gud går med mig, uanset hvor jeg går.

[42] Gud er min styrke. Syn er Hans gave.

3 Lad mig ikke bruge mine egne øjne til at se i dag. Lad mig være villig til at bytte min ynkelige illusion om at se for det syn, der er givet af Gud. Kristi syn er Hans gave, og Han har givet den til mig. Lad mig påkalde denne gave i dag, så denne dag kan hjælpe mig til at forstå evigheden.

[43] Gud er min Kilde. Jeg kan ikke se adskilt fra Ham.

4 Jeg kan se det, Gud ønsker, at jeg ser. Jeg kan ikke se noget som helst andet. Hinsides Hans vilje ligger kun illusioner. Det er disse, jeg vælger, når jeg tror, jeg kan se adskilt fra Ham. Det er disse, jeg vælger, når jeg prøver at se gennem kroppens øjne. Kristi syn er dog blevet givet mig til at erstatte dem. Det er ved hjælp af dette syn, jeg vælger at se.

[44] Gud er Lyset hvori, jeg ser.

5 Jeg kan ikke se i mørke. Gud er det eneste Lys. Derfor, hvis jeg skal se, må det ske gennem Ham. Jeg har forsøgt at definere, hvad det er at se, og jeg har taget fejl. Nu er det givet mig at forstå, at Gud er Lyset hvori, jeg ser. Lad mig byde syn velkommen og den lykkelige verden, det vil vise mig.

[45] Gud er det Sind med hvilket, jeg tænker.

6 Jeg har ingen tanker, jeg ikke deler med Gud. Jeg har ingen tanker adskilt fra Ham, fordi jeg ikke har noget sind adskilt fra Hans. Som en del af Hans Sind er mine tanker Hans, og Hans Tanker er mine.

LEKTION 60

1 Disse idéer er til dagens genvurdering:

[46] Gud er Kærligheden hvori, jeg tilgiver.

2 Gud tilgiver ikke, fordi Han aldrig har fordømt. De skyldløse kan ikke bebrejde, og de, der har accepteret deres uskyld, ser intet at tilgive. Alligevel er tilgivelse den måde, hvorpå jeg vil erkende min uskyld. Den er afspejlingen af Guds kærlighed på jorden. Den vil bringe mig tæt nok på Himlen til, at Guds Kærlighed kan nå ned til mig og hæve mig op til mit hjem.

[47] Gud er styrken, jeg har tillid til.

3 Det er ikke ved hjælp af min egen styrke, at jeg tilgiver. Det er ved hjælp af Guds styrke i mig, som jeg husker, mens jeg tilgiver. Efterhånden, som jeg begynder at se, genkender jeg Hans afspejling på jorden. Jeg tilgiver alle ting, fordi jeg føler Hans styrke stige op i mig. Og jeg begynder at huske Kærligheden, som jeg valgte at glemme, men Som ikke har glemt mig.

[48] Der er intet at frygte.

4 Hvor sikker verden vil se ud for mig, når jeg kan se den! Den vil ikke se ud som noget som helst, jeg forestiller mig, at jeg ser nu. Alle og enhver og hvad som helst, jeg ser, vil læne sig mod mig for at velsigne mig. Jeg vil genkende min kæreste Ven i alle og enhver. Hvad kan der være at frygte i en verden, som jeg har tilgivet, og som har tilgivet mig?

[49] Guds stemme taler til mig hele dagen.

5 Der er ikke et øjeblik, hvor Guds Stemme ophører med at påkalde min tilgivelse for at frelse mig. Der er ikke et øjeblik, hvor Hans Stemme fejler i at lede mine tanker, vejlede mine handlinger og føre mine fødder. Jeg går støt videre fremad mod sandheden. Der er intet andet sted, jeg kan gå hen, fordi Guds Stemme er den eneste stemme og den eneste vejledning, der er blevet givet til Hans Søn.

[50] Jeg opretholdes af Guds kærlighed.

6 Når jeg lytter til Guds stemme, bliver jeg opretholdt af Hans Kærlighed. Når jeg åbner mine øjne, oplyser Hans Kærlighed verden for mig at se. Efterhånden, som jeg tilgiver, minder Hans Kærlighed mig om, at Hans Søn er syndfri. Og når jeg ser på verden med det syn, Han har givet mig, husker jeg, at jeg er Hans Søn.

LEKTION 61

Jeg er verdens lys.

1 Hvem er verdens lys bortset fra Guds Søn? Så dette er kun et udsagn om sandheden om dig selv. Det er det modsatte af en erklæring af stolthed, af eller af selvbedrag. Det beskriver ikke det selvbegreb, du har lavet. Det henviser ikke til nogen af de egenskaber, som du har udstyret dine afguder med. Det henviser til dig, som du blev skabt af Gud. Det siger ganske enkelt sandheden.

2 For egoet er dagens idé indbegrebet af selvforherligelse. Men egoet forstår ikke ydmyghed og forveksler det med selvnedgørelse. Ydmyghed består i at acceptere din rolle i frelse og i ikke at påtage dig nogen andre. Det er ikke ydmyghed at insistere på, at du ikke kan være verdens lys, hvis det er den funktion, Gud tildelte dig. Det er kun , der ville hævde, at denne funktion ikke kan være for dig, og er altid af egoet.

3 Sand ydmyghed kræver, at du accepterer dagens idé, fordi det er Guds Stemme, Der siger, at det er sandt. Dette er et begyndelsestrin til at acceptere din virkelige funktion på jorden. Det er et kæmpe skridt frem mod at indtage din retmæssige plads i frelse. Det er en positiv påstand om din ret til at blive frelst og en anerkendelse af den magt, der er givet dig til at frelse andre.

4 Du vil tænke på denne idé så ofte som muligt i dag. Det er det perfekte svar på alle illusioner og derfor på al fristelse. Det bringer alle de billeder, du har lavet om dig selv, til sandheden og hjælper dig med at rejse i fred, ubelastet og sikker på dit formål.

5 Så mange praksisperioder som muligt bør gennemføres i dag, skønt hver enkelt ikke behøver at overstige et minut eller to. De skal begynde med, at du fortæller dig selv:

6 Jeg er verdens lys.
Det er min eneste funktion.
Det er derfor, jeg er her.

7 Tænk derefter over disse udsagn i et kort stykke tid, helst med lukkede øjne, hvis situationen tillader det. Lad et par relaterede tanker komme til dig, og gentag idéen for dig selv, hvis dit sind vandrer væk fra den centrale tanke.

8 Sørg for både at begynde og afslutte dagen med en praksisperiode. Således vil du vågne op med en anerkendelse af sandheden om dig selv, forstærk den hele dagen og vend dig mod søvnen, medens du genbekræfter din funktion og dit eneste formål her. Disse to praksisperioder kan være længere end resten, hvis du finder dem nyttige og ønsker at forlænge dem.

9 Dagens idé går langt hinsides egoets smålige synspunkter på, hvad du er, og hvad dit formål er. Som en bringer af frelse er dette tydeligvis nødvendigt. Dette er det første af et antal kæmpe trin, vi vil tage i de næste par uger. Prøv i dag at begynde at opbygge et solidt fundament for disse fremskridt.

10 Du er verdens lys. Gud har bygget sin plan for frelse af Hans Søn på dig.

LEKTION 62

Tilgivelse er min funktion som verdens lys.

1 Det er din tilgivelse, der vil bringe mørkets verden til lyset. Det er din tilgivelse, der lader dig genkende lyset hvori, du ser. Tilgivelse er demonstrationen af, at du er verdens lys. Gennem din tilgivelse vender sandheden om dig selv tilbage til din hukommelse. Derfor ligger din frelse i din tilgivelse.

2 Illusioner om dig selv og verden er ét. Derfor er al tilgivelse en gave til dig selv. Dit mål er at finde ud af, hvem du er efter at have benægtet din identitet ved at angribe skabelsen og dens Skaber. Nu lærer du at huske sandheden. Til dette må angreb erstattes af tilgivelse, så tanker om liv kan erstatte tanker om død.

3 Husk i ethvert angreb, at du påkalder din egen svaghed, mens hver gang du tilgiver, påkalder du Kristi styrke i dig. Begynder du så ikke at forstå, hvad tilgivelse vil gøre for dig? Det vil fjerne al følelse af svaghed, belastning og træthed fra dit sind. Det vil fjerne al frygt og skyld og smerte. Det vil gendanne usårligheden og kraften, som Gud gav Sin Søn i din bevidsthed.

4 Lad os være glade for at begynde og slutte denne dag med at praktisere dagens idé og bruge den så hyppigt som muligt i løbet af dagen. Det vil hjælpe til med at gøre dagen så lykkelig for dig, som Gud vil have dig til at være. Og det vil hjælpe dem omkring dig såvel som dem, der ser ud til at være langt væk i rum og tid at dele denne lykke med dig.

5 Så ofte du kan, luk øjnene, hvis det er muligt, og sig til dig selv:

6 Tilgivelse er min funktion som verdens lys.
Jeg ville opfylde min funktion, så jeg kan være lykkelig.

7 Brug derefter et minut eller to til at overveje din funktion og lykken og frigørelsen den vil bringe dig.

8 Lad beslægtede tanker komme frit, for dit hjerte vil genkende disse ord, og i dit sind er bevidstheden om, at de er sande. Hvis din opmærksomhed vandrer, skal du gentage idéen og tilføje:

9 Jeg vil huske dette, fordi jeg ønsker at være lykkelig.

LEKTION 63

Verdens lys bringer fred til ethvert sind ved hjælp af min tilgivelse.

1 Hvor hellig er du, der har magten til at bringe fred til alle sind! Hvor velsignet er du, som kan lære at anerkende midlerne til at lade dette ske gennem dig! Hvilket formål kunne du have, der ville give dig større lykke?

2 Du er virkeligt verdens lys med en sådan funktion. Guds Søn søger din hjælp til hans forløsning. Det er dit at give ham, for det tilhører dig. Accepter intet banalt formål eller meningsløst ønske i stedet, ellers glemmer du din funktion og efterlader Guds Søn i helvede. Dette er ingen tom forespørgsel, der bliver bedt dig om. Du bliver bedt om at acceptere frelse, så den kan blive din at give.

3 I det vi anerkender vigtigheden af denne funktion, vil vi være glade for at huske den meget ofte i dag. Vi vil begynde dagen med at anerkende den og slutte dagen med tanken om den i vores bevidsthed. Og hele dagen gentager vi dette så ofte vi kan:

4 Verdens lys bringer fred til ethvert
sind gennem min tilgivelse.
Jeg er det middel, som Gud har udpeget til verdens frelse.

5 Du vil sandsynligvis finde det lettere at lade de relaterede tanker komme til dig i det minut eller to, som du bør vie til at overveje dette, hvis du kan lukke dine øjne. Vent dog ikke på sådan en mulighed. Ingen chance bør gå tabt for at forstærke dagens idé.

6 Husk, at Guds Søn søger din hjælp til hans frelse. Og hvem andre end du kan være Hans Søn?

LEKTION 64

Lad mig ikke glemme min funktion.

1 Dagens idé er blot en anden måde at sige på: "Lad mig ikke vandre ind i fristelse." Formålet med den verden, du ser, er at skjule din tilgivelsesfunktion og forsyne dig med en begrundelse til at glemme den.

Det er fristelsen til at forlade Gud og Hans Søn ved at påtage dig et fysisk udseende. Det er dette, kroppens øjne ser på.

2 Intet, som kroppens øjne synes at se, kan være andet end en form for fristelse, da dette var formålet med kroppen selv. Dog har vi lært, at Helligånden har en anden anvendelse af alle de illusioner, du har lavet, og derfor ser Han et andet formål i dem. For Helligånden er verden et sted, hvor du lærer at tilgive dig selv for det, du tænker på som dine synder. Efter denne opfattelse bliver fristelsens fysiske udseende den åndelige anerkendelse af frelse.

3 For at gennemgå vores sidste par lektioner er din funktion her at være verdens lys, en funktion givet dig af Gud. Det er kun egoets hovmod, der får dig til at stille spørgsmålstegn ved dette og kun egoets frygt, der får dig til at betragte dig selv som uværdig til opgaven, der er tildelt dig af Gud Selv.

4 Verdens frelse venter på din tilgivelse, for ved hjælp af den undslipper Guds Søn fra alle illusioner og dermed fra al fristelse. Guds Søn er dig. Kun ved at udføre den funktion, Gud har givet dig, vil du blive lykkelig. Det er, fordi din funktion er at blive lykkelig ved at bruge de midler, som gør, at lykke bliver uundgåelig.

5 Der er ingen anden måde. Derfor vælger du virkelig, om du vil være lykkelig eller ej, hver gang du vælger, om du vil udføre din funktion eller ej. Lad os huske dette i dag. Lad os minde os selv om det om morgenen og igen om aftenen og hele dagen igennem.

6 Forbered dig på forhånd på alle de beslutninger, du vil tage i dag, ved at huske, at de alle virkeligt er meget enkle. Hver enkelt vil føre til lykkelighed eller ulykkelighed. Kan så enkel en beslutning virkelig være vanskelig at tage? Lad ikke formen på beslutningen narre dig. Formens kompleksitet indebærer ikke indholdets kompleksitet. Det er umuligt, at nogen som helst beslutning på jorden kan have et andet indhold end netop dette enkle valg. Det er det eneste valg, Helligånden ser. Derfor er det det eneste valg, der er.

7 Lad os i dag øve med disse tanker:

8 Lad mig ikke glemme min funktion.
Lad mig ikke prøve på at erstatte min med Guds.
Lad mig tilgive og være lykkelig.

9 Brug mindst én gang ti eller 15 minutter til at reflektere over dette med lukkede øjne. Relaterede tanker vil hjælpe dig, hvis du husker den afgørende betydning af din funktion for dig og for verden.

10 I de hyppige anvendelser af dagens idé, der skal udføres i løbet af dagen, vie adskillige minutter til at gennemgå disse tanker og derefter til at tænke på dem og intet andet. Dette vil først være vanskeligt, især da du ikke er dygtig i den sindsdisciplin, som det kræver. Du skal muligvis gentage "Lad mig ikke glemme min funktion" ganske ofte for at hjælpe dig til at koncentrere dig.

11 Der kræves to former for kortere praksisperioder. Til tider skal du lave øvelserne med dine øjne lukkede ved at forsøge at koncentrere dig om de tanker, du anvender. Hold dine øjne åbne på andre tidspunkter efter at have gennemgået tankerne, og se dig langsomt og uselektivt om og fortæl dig selv:

12 Dette er den verden, det er min funktion at frelse.

LEKTION 65

Min eneste funktion er den, Gud gav mig.

1 Idéen for i dag genbekræfter din dedikering til frelse. Den minder dig også om, at du ikke har nogen funktion andet end denne. Begge disse tanker er tydeligvist nødvendige for en total dedikering. Frelse kan ikke være det eneste formål, du har, mens du stadigt værner om andre. Den fulde accept af frelse som din eneste funktion indebærer nødvendigvis to faser; anerkendelse af frelse som din funktion og at give afkald på alle de andre mål, du har opfundet for dig selv. Dette er den eneste måde, hvorpå du kan indtage din retmæssige plads blandt verdens frelsere. Dette er den eneste måde, hvorpå du kan sige og mene, "Min eneste funktion er den, Gud gav mig." Dette er den eneste måde, hvorpå du kan finde ro i sindet.

2 I dag og i et antal dage, der følger, skal du afsætte ti til 15 minutter til en mere vedvarende praksisperiode, hvor du prøver at forstå og acceptere det, dagens idé virkelig betyder. Den giver dig undslippelse fra alle dine opfattede vanskeligheder. Den anbringer nøglen til fredens dør, som du har lukket for dig selv, i dine egne hænder. Den giver dig svaret på al den søgning, du har foretaget dig siden tiden begyndte.

3 Prøv om muligt at gennemføre de daglige forlængede praksisperioder på omtrent det samme tidspunkt hver dag. Prøv også at bestemme dette tidspunkt i dag på forhånd og overhold det derefter så tæt på som muligt.

4 Formålet med dette er at arrangere din dag, så du har afsat tiden til Gud såvel som til alle de trivielle formål og mål, du vil forfølge. Dette er en del

af den langtrækkende disciplinære træning, som dit sind har brug for, så Helligånden kan bruge det vedvarende til det formål, Han deler med dig.

5 I denne længere praksisperiode, begynd med at gennemgå idéen for i dag. Luk derefter øjnene, gentag idéen for dig selv igen, og observer dit sind omhyggeligt for at opfange hvilke som helst tanker, der krydser det.

6 Forsøg først ikke at koncentrere dig om tanker relateret til idéen for i dag. Forsøg snarere at afdække enhver tanke, der opstår uden at blande dig i den. Læg mærke til hver enkelt efterhånden, som den kommer til dig med så lidt involvering eller bekymring som muligt, og afvis hver enkelt ved at fortælle dig selv:

7 Denne tanke afspejler et mål, der forhindrer mig i at acceptere min eneste funktion.

8 Efter et stykke tid vil forstyrrende tanker blive sværere at finde. Forsøg dog at fortsætte længere, i et minut eller lignende, med at prøve at fange nogle få af de tomgangstanker, der undgik din opmærksomhed først, men anstreng dig ikke eller gør dig ikke unødvendigt besvær for at gøre dette. Fortæl så dig selv:

9 På denne rene tavle, lad min sande funktion bliver skrevet for mig.

10 Du behøver ikke bruge nøjagtigt disse ord, men prøv at få en fornemmelse af at være villig til at få dine illusioner om formål erstattet af sandheden.

11 Gentag til sidst idéen for i dag endnu en gang og brug resten af praksisperioden til at prøve at fokusere på dens betydning for dig, lettelsen, som dens accept vil bringe dig ved at løse dine konflikter en gang for alle, og i hvilket omfang du virkelig ønsker frelse på trods af dine egne tåbelige idéer om det modsatte.

12 I de kortere praksisperioder, som bør gennemføres mindst en gang i timen, brug denne formular til at anvende dagens idé:

13 Min eneste funktion er den, Gud gav mig.
Jeg vil ikke have nogen anden, og jeg har ingen anden.

14 Luk nogle gange øjnene, mens du praktiserer, og hold dem nogle gange åbne og se dig omkring. Det er det, du ser nu, der vil blive fuldstændigt ændret, når du accepterer dagens idé fuldstændigt.

LEKTION 66

Min lykke og min funktion er ét.

1 Gennem vores seneste lektioner har du sikkert lagt mærke en vægt lagt på forbindelsen mellem at opfylde din funktion og at opnå lykke. Dette skyldes, at du ikke rigtig ser forbindelsen. Alligevel er der mere end bare en forbindelse mellem dem; de er det samme. Deres former er forskellige, men deres indhold er fuldstændigt ét.

2 Egoet kæmper konstant med Helligånden angående det grundlæggende spørgsmål om, hvad din funktion er. Så det kæmper virkeligt konstant med Helligånden om, hvad din lykke er. Det er ikke en tovejskamp. Egoet angriber, og Helligånden reagerer ikke. Han ved, hvad din funktion er. Han ved, at det er din lykke.

3 I dag vil vi prøve at gå hinsides denne fuldstændigt meningsløse kamp og nå frem til sandheden om din funktion. Vi vil ikke engagere os i endeløse argumenter om, hvad det er. Vi vil ikke blive håbløst inddraget i at definere lykke og fastlæggelse af midlerne til at opnå den. Vi vil ikke forkæle egoet ved at lytte til dets angreb på sandheden. Vi vil blot være glade for, at vi kan finde ud af, hvad sandheden er.

4 Vores længere praksisperiode i dag har som sit formål din accept af den kendsgerning, at der ikke blot er en meget virkelig forbindelse mellem den funktion, Gud gav dig og din lykke, men at de faktisk er identiske. Gud giver dig kun lykke. Derfor må den funktion, Han gav dig, være lykke, selvom det ser ud til at være anderledes. Dagens praksis er et forsøg på at gå hinsides disse forskelle i udseende og genkende et fælles indhold, hvor det i sandhed findes.

5 Begynd praksisperioden på ti til 15 minutter ved at gennemgå disse tanker:

6 Gud giver mig kun lykke.
Han har givet min funktion til mig.
Derfor må min funktion være lykke.

7 Prøv at se logikken i denne rækkefølge, selvom du endnu ikke accepterer konklusionen. Det er kun, hvis de to første tanker er forkerte, at konklusionen kan være falsk. Lad os så tænke over forudsætningerne i et stykke tid, mens vi praktiserer.

8 Den første forudsætning er, at Gud kun giver dig lykke. Dette kan naturligvis være falsk, men for at være falsk er det nødvendigt at definere Gud som noget, Han ikke er. Kærlighed kan ikke give ondt, og det, der ikke er lykke, er ondt. Gud kan ikke give noget, Han ikke har, og Han kan ikke have, hvad han ikke er. Medmindre Gud kun giver dig lykke, må Han være

ond. Og det er denne definition af Ham, som du tror på, hvis du ikke accepterer den første forudsætning.

9 Den anden forudsætning er, at Gud har givet dig din funktion. Vi har set, at der kun er to dele af dit sind. Den ene styres af egoet og består af illusioner. Den anden er Helligåndens hjem, hvor sandhed stedse er. Der er ingen andre vejledere end disse to at vælge imellem og ingen andre mulige udfald som et resultat af dit valg bortset fra den frygt, som egoet altid skaber, og den kærlighed, som Helligånden altid tilbyder, til at erstatte den.

10 Således må det være, at din funktion er fastlagt af Gud gennem Hans stemme eller er lavet af det ego, som du har lavet til at erstatte Ham. Hvad er sandt? Medmindre Gud gav din funktion til dig, må den være egoets gave. Har egoet virkeligt gaver at give, da det selv er en illusion og kun tilbyder en illusion af gaver?

11 Tænk over dette i løbet af den længere praksisperiode i dag. Tænk også på de mange former, som illusionen om din funktion har taget i dit sind, og de mange måder du prøver på at finde frelse under egoets vejledning. Fandt du den? Var du lykkelig? Bragte de dig fred?

12 Vi har brug for stor ærlighed i dag. Husk resultaterne retfærdigt, og overvej også, om det nogensinde var rimeligt at forvente lykke fra noget, som egoet nogensinde har foreslået. Alligevel er egoet det eneste alternativ til Helligåndens stemme. Du vil lytte til vanvid eller høre sandheden. Prøv at foretage dette valg, når du tænker på de forudsætninger, som vores konklusion hviler på. Vi kan få del i denne konklusion, men ikke i nogen anden. For Gud selv deler den med os.

13 Dagens idé er endnu et gigantisk skridt i opfattelsen af det samme som det samme og det forskellige som forskelligt. På den ene side står alle illusioner. Al sandhed står på den anden. Lad os prøve i dag at indse, at kun sandheden er sand.

14 I de kortere praksisperioder, som ville være mest nyttige i dag, hvis de gennemføres to gange i timen, foreslås denne form for anvendelse:

15 Min lykke og min funktion er ét
fordi Gud har givet mig begge dele.

16 Det vil ikke tage mere end et minut og sandsynligvis mindre at gentage disse ord langsomt og tænke lidt på dem efterhånden, som du siger dem.

LEKTION 67

Kærlighed skabte mig som Den Selv.

1 Dagens idé er en komplet og præcis erklæring om, hvad du er. Dette er grunden til, at du er verdens lys. Dette er grunden til, at Gud udpegede dig som verdens frelser. Dette er grunden til, at Guds Søn håber på din hjælp til hans frelse. Han bliver frelst af det, du er.

2 Vi vil gøre alt i dag for at nå denne sandhed om dig og at erkende fuldt ud, omend det kun er for et øjeblik, at det er sandheden. I den længere praksisperiode vil vi tænke på din virkelighed og dens fuldstændigt uændrede og uforanderlige karakter. Vi begynder med at gentage denne sandhed om dig og derefter at bruge et par minutter på at tilføje nogle relevante tanker, såsom:

3 Hellighed skabte mig hellig.
Venlighed skabte mig venlig.
Hjælpsomhed skabte mig hjælpsom.
Perfektion skabte mig perfekt.

4 Enhver egenskab, der er i overensstemmelse med Gud, som Han definerer Sig Selv, er passende at bruge. Vi prøver i dag at ophæve din definition af Gud og erstatte den med Hans egen. Vi forsøger også at understrege, at du er en del af Hans definition af Ham Selv.

5 Efter, at du har gennemgået flere af sådanne forbundne tanker, prøv at lade alle tanker falde bort i et kort forberedende interval, og prøv så at række forbi alle dine billeder og forudfattede meninger om dig selv til sandheden i dig. Hvis Kærlighed skabte dig som Sig Selv, må dette Selv være i dig. Og et sted i dit sind er Det der til at finde for dig.

6 Du finder det måske nødvendigt at gentage idéen for i dag fra tid til anden for at erstatte distraherende tanker. Du opdager måske også, at dette ikke er tilstrækkeligt, og at du er nødt til at fortsætte med at tilføje andre tanker, der er forbundne med sandheden om dig selv. Dog vil det måske lykkes dig at gå forbi det og gennem intervallet af tankeløshed til bevidstheden om et flammende lys, hvori du genkender dig selv, som Kærlighed skabte dig. Vær sikker på, at du vil gøre meget i dag for at bringe den bevidsthed nærmere, hvad enten du føler, at det er lykkedes dig eller ej.

7 Det vil være særlig nyttigt i dag at øve idéen for i dag så ofte, du kan. Du har brug for at høre sandheden om dig selv så ofte som muligt, fordi dit sind er så optaget af falske selvbilleder. Fire eller fem gange i timen, og måske endnu mere, ville det være mest fordelagtigt at minde dig selv om, at Kærlighed skabte dig som Den Selv. Hør sandheden om dig selv i dette.

8 Prøv at indse i de kortere praksisperioder, at dette ikke er din lille bitte enlige stemme, der fortæller dette. Dette er Stemmen for Gud, der minder dig om din Fader og om dit Selv. Dette er sandhedens Stemme, der erstatter alt det, egoet fortæller dig om dig selv, med den enkle sandhed om Guds Søn. Du blev skabt af Kærlighed som Den Selv.

LEKTION 68

Kærlighed rummer ingen klager.

1 Du, der blev skabt af Kærlighed som Den Selv, kan ikke rumme nogen klager og kende dit Selv. At rumme en klage er at glemme, hvem du er. At rumme en klage er at se dig selv som en krop. Det er beslutningen om at lade egoet styre dit sind og at dømme kroppen til døden.

2 Måske indser du endnu ikke helt nøjagtigt det, at rumme klager gør mod din bevidsthed. Det synes at splitte dig fra din Kilde og at gøre dig forskellig fra Ham. Det får dig til at tro, at Han er som det, du tror, du er blevet til, for ingen kan forestille sig sin Skaber som forskellig fra sig selv.

3 Lukket af fra dit Selv, Der forbliver opmærksom på sin lighed med Sin Skaber, synes dit Selv at sove, mens den del af dit sind, der væver illusioner i dets søvn, ser ud til at være vågen. Kan alt dette opstå ved at rumme klager? Åh ja! For den, der rummer klager, benægter, at han blev skabt af kærlighed, og hans Skaber er blevet bange for ham i hans drøm om had. Hvem kan drømme om had og ikke frygte Gud?

4 Det er lige så sikkert, at de, der rummer klager, vil omdefinere Gud i deres eget billede, som det er sikkert, at Gud skabte dem som Sig Selv og definerede dem som del af Ham. Det er lige så sikkert, at de, der rummer klager, vil lide af skyld, som det er sikkert, at de, der tilgiver, vil finde fred. Det er lige så sikkert, at de, der rummer klager, vil glemme, hvem de er, som det er sikkert, at de, der tilgiver, vil huske. Ville du ikke være villig til at give afkald på dine klager, hvis du troede, at alt dette var sådan?

5 Måske tror du ikke, at du kan give slip i alle dine klager. Det er imidlertid simpelthen et spørgsmål om motivation. I dag vil vi prøve at finde ud af, hvordan du ville føle uden dem. Hvis det lykkes dig endog den mindste smule, vil der aldrig være et problem med motivation nogensinde igen.

6 Begynd dagens forlængede praksisperiode ved at søge i dit sind efter dem mod hvem, du rummer, hvad du betragter som store klager. Nogle af disse vil være ganske lette at finde. Tænk derefter på de tilsyneladende mindre klager, du rummer mod dem, du kan lide, og endda tror, at du elsker. Det vil hurtigt blive tydeligt, at der ikke er nogen, du ikke værner om klager

imod af en eller anden slags. Dette har efterladt dig alene i hele universet i din opfattelse af dig selv.

7 Bestem dig nu for at se alle disse mennesker som venner. Sig til dem alle kollektivt ved at tænke på hver af dem efter tur, mens du gør det:

8 Jeg ville se dig som min ven
så jeg kan huske, at du er en del af mig
og komme til at kende mig selv.

9 Brug resten af praksisperioden på at prøve på at tænke på dig selv som fuldstændigt i fred med alt og alle, tryg i en verden, der beskytter dig og elsker dig, og som du elsker til gengæld. Prøv at føle tryghed omkring dig, svæve over dig og holde dig oppe. Prøv at tro på, lige meget hvor kort, at intet kan skade dig på nogen måde. Ved afslutningen af praksisperioden fortæl dig selv:

10 Kærlighed rummer ingen klager.
Når jeg giver slip i alle mine klager,
Vil jeg vide, at jeg er fuldstændigt tryg.

11 De korte praksisperioder skal omfatte en hurtig anvendelse af dagens idé i denne form, når som helst nogen som helst tanke om klage opstår mod nogen som helst, fysisk til stede eller ej:

12 Kærlighed rummer ingen klager.
Lad mig ikke forråde mit Selv.

13 Gentag desuden idéen flere gange i timen i denne form:

14 Kærlighed rummer ingen klager.
Jeg ville vågne til mit Selv ved at lægge alle mine
klager til side og vågne i Ham.

LEKTION 69

Mine klager skjuler verdens lys i mig.

1 Ingen kan se på det, dine klager skjuler. Fordi dine klager skjuler verdens lys i dig, står alle i mørke, og du ved siden af ham. Men når sløret fra dine klager løftes, frigøres du sammen med ham. Del nu din frelse med ham, der stod ved siden af dig, da du var i helvede. Han er din bror i verdens lys, der frelser jer begge.

2 Lad os i dag gøre endnu et virkeligt forsøg på at nå lyset i dig. Inden vi påtager os dette i vores mere udvidede praksisperiode, lad os bruge adskillige minutter på at tænke over det, vi prøver at gøre. Vi forsøger bogstaveligt talt at komme i kontakt med verdens frelse. Vi prøver at se forbi mørkets slør, der holder det skjult. Vi forsøger at lade sløret blive løftet og se Guds Søns tårer forsvinde i sollyset.

3 Lad os begynde vores længere praksisperiode i dag med den fulde forståelse af alt dette og virkelig beslutsomhed om at nå det, der er kærere for os end alt andet. Frelse er vores eneste behov. Der er intet andet formål her og ingen anden funktion at udføre. At lære frelse er vores eneste mål. Lad os afslutte den ældgamle søgen i dag ved at finde lyset i os og holde det op for alle, der søger sammen med os, at se på og glæde os over.

4 Meget stilfærdigt nu, med dine øjne lukkede, prøv at give slip på alt det indhold, der generelt optager din bevidsthed. Tænk på dit sind som et umådeligt rundt område, omgivet af et lag af tunge mørke skyer. Du kan kun se skyerne, fordi du ser ud til at stå udenfor hele området og helt adskilt fra det.

5 Derfra, hvor du står, kan du ikke se nogen grund til at tro, at der er et strålende lys skjult af skyerne. Skyerne ser ud til at være den eneste virkelighed. De ser ud til at være alt, hvad der er at se. Derfor forsøger du ikke at gå igennem dem og forbi dem, hvilket er den eneste måde, hvorpå du virkelig ville blive overbevist om deres mangel på substans. Vi vil gøre dette forsøg i dag.

6 Efter, at du har tænkt over vigtigheden af det, du prøver at gøre for dig selv og verden, prøv på at falde til ro i perfekt stilhed, idet du kun husker, hvor meget du ønsker at nå frem til lyset i dig i dag - nu. Bestem dig for at gå forbi skyerne. Ræk ud og rør dem i dit sind; børst dem til side med din hånd; føl dem hvile på dine kinder og pande og øjenlåg, efterhånden som du går gennem dem. Fortsæt; skyer kan ikke stoppe dig.

7 Hvis du laver øvelserne ordentligt, vil du begynde at føle en fornemmelse af at blive løftet op og båret videre. Din lille indsats og lille beslutsomhed opfordrer universets kraft til at hjælpe dig, og Gud Selv vil hæve dig fra mørke til lys. Du er i overensstemmelse med Hans Vilje. Du kan ikke fejle, fordi din vilje er Hans.

8 Hav tillid til din Fader i dag. Og vær sikker på, at Han har hørt dig og har svaret dig. Du anerkender måske ikke Hans svar endnu, men du kan være helt sikker på, at det er givet dig, og du vil alligevel modtage det. Prøv, efterhånden som du forsøger at gå gennem skyerne til lyset, at holde denne selvtillid i dit sind. Prøv at huske, at du omsider slutter din vilje til Guds. Prøv at holde tanken klar i sindet om, at det, du foretager dig med Gud, må

lykkes. Lad så Guds kraft arbejde i dig og gennem dig, så Hans Vilje og din kan ske.

9 I de kortere praksisperioder, som du vil ønske at udføre så ofte som muligt i betragtning af vigtigheden af dagens idé for dig og din lykke, skal du minde dig selv om, at dine klager skjuler verdens lys for din bevidsthed. Mind også dig selv om, at du ikke leder efter det alene, og at du ved bestemt, hvor du skal lede efter det. Sig så:

10 Mine klager skjuler verdens lys i mig.
Jeg kan ikke se det, jeg har skjult.
Ikke desto mindre ønsker jeg at lade det blive åbenbaret for mig
af hensyn til min frelse og verdens frelse.

11 Sørg også for at fortælle dig selv:

12 Hvis jeg har denne klage, vil verdens lys
blive skjult for mig,

13 hvis du bliver fristet til at holde noget imod nogen i dag.

LEKTION 70

Min frelse kommer fra mig.

1 Al fristelse er intet andet end en form af den grundlæggende fristelse til ikke at tro på idéen for i dag. Frelse synes at komme hvor som helst fra, men ikke fra dig. Således også kilden til skyld. Du ser hverken skyld eller frelse som værende i dit eget sind og intet andet sted. Når du indser, at al skyld udelukkende er dit sinds opfindelse, må du også indse, at skyld og frelse må være på samme sted. Når du forstår dette, er du frelst.

2 Den tilsyneladende "omkostning" ved at acceptere dagens idé er denne: det betyder, at intet udenfor dig selv kan frelse dig; intet udenfor dig selv kan give dig fred. Men det betyder også, at intet udenfor dig selv kan skade dig eller forstyrre din fred eller forstyrre dig på nogen måde.

3 Dagens idé gør dig ansvarlig for universet, hvor du hører hjemme på grund af den, du er. Dette er ikke en rolle, som kan accepteres delvist. Og du må helt sikkert begynde at se, at acceptere den er frelse. Det er dog måske ikke klart for dig, hvorfor erkendelsen, at skyld er i dit eget sind, indebærer erkendelsen af, at frelse også er der.

4 Gud ville ikke have lagt lægemidlet mod sygdom, hvor det ikke kan hjælpe. Det er måden dit sind har fungeret på, men næppe Hans. Han

ønsker, at du bliver helbredt, og således har Han holdt Kilden til helbredelse, hvor behovet for helbredelse ligger. Du har prøvet på at gøre det stik modsatte ved at gøre ethvert forsøg, uanset hvor forvrænget og fantastisk det måtte være, på at adskille helbredelse fra den sygdom, som den var beregnet for, og således beholde sygdommen.

5 Dit formål var at sikre, at helbredelse ikke fandt sted; Guds formål var at sikre, at den gjorde det. I dag praktiserer vi at indse, at Guds Vilje og vores virkelig er den samme i dette.

6 Gud ønsker, at vi bliver helbredt, og vi ønsker ikke rigtigt at være syge, fordi det gør os ulykkelige. Derfor, ved at acceptere idéen for i dag, er vi enige med Gud. Han ønsker ikke, at vi skal være syge. Det gør vi heller ikke. Han ønsker, at vi bliver helbredt. Det gør vi også.

7 Vi er klar til to længere praksisperioder i dag, som hver bør vare ca. 10 til 15 minutter. Vi vil imidlertid stadigt lade dig beslutte, hvornår du vil påtage dig dem. Vi vil følge denne praksis i et antal lektioner, og det ville igen være godt at beslutte på forhånd, hvornår et godt tidspunkt kunne afsættes for hver af dem og at overholde din egen beslutning så tæt på som muligt.

8 Begynd disse praksisperioder med at gentage idéen for i dag og tilføj en erklæring, der angiver din erkendelse af, at frelse kommer fra intet udenfor dig. Du kan måske sige det på denne måde:

9 Min frelse kommer fra mig.
Den kan ikke komme fra nogen som helst andre steder.

10 Brug derefter et par minutter med dine øjne lukkede på at gennemgå nogle af de ydre steder, hvor du har søgt efter frelse i fortiden - i andre mennesker, i ejendele, i forskellige situationer og begivenheder og i selvopfattelser, som du søgte at gøre virkelige. Anerkend, at den ikke var der. Fortæl dig selv:

11 Min frelse kan ikke komme fra nogen som helst af disse ting.
Min frelse kommer fra mig og kun fra mig.

12 Nu vil vi igen prøve at nå lyset i dig, som er, hvor din frelse er. Du kan ikke finde den i skyerne, der omgiver lyset, og det er i dem, du har ledt efter den. Den er ikke der. Den er forbi skyerne og i lyset hinsides. Husk, at du bliver nødt til at gå gennem skyerne, før du kan nå lyset. Men husk også, at du aldrig har fundet noget i de skymønstre, du forestillede dig ville vare ved, eller som du ønskede.

13 Da alle illusioner om frelse har fejlet dig, vil du sikkert ikke ønske at blive i skyerne og søge forgæves efter afguder der, når du så let kunne gå

videre ind i lyset af virkelig frelse. Prøv at gå forbi skyerne med hvilke som helst midler, der appellerer til dig. Hvis det hjælper dig, tænk på mig som holdende din hånd og førende dig. Og jeg kan forsikre dig om, at dette ikke vil være nogen tom fantasi.

14 I de korte og hyppige praksisperioder i dag, mind dig selv om, at din frelse kommer fra dig, og intet andet end dine egne tanker kan hæmme dine fremskridt. Du er fri for al udvendig indblanding. Du er ansvarlig for din frelse. Du er ansvarlig for verdens frelse. Sig så:

15 Min frelse kommer fra mig.
Intet udenfor mig kan holde mig tilbage.
Inde i mig er verdens frelse og min egen.

LEKTION 71

Kun Guds plan for frelse vil virke.

1 Du er måske ikke klar over, at egoet har opsat en plan for frelse i modsætning til Guds. Det er denne plan, du tror på. Da den er det modsatte af Guds, tror du også, at det er at blive fordømt at acceptere Guds plan i stedet for egoets. Dette lyder selvfølgelig absurd. Men efter, at vi har overvejet nøjagtigt, hvad egoets plan er, vil du måske indse, at uanset hvor absurd den måtte være, tror du på den.

2 Egoets plan for frelse er centreret omkring at afholde klager. Det hævder, at hvis en anden talte eller handlede anderledes, hvis nogle ydre omstændigheder eller begivenheder blev ændret, ville du blive frelst. Således bliver frelsens kilde konstant opfattet som udenfor dig selv.

3 Hver klage, du har, er en erklæring og en påstand, som du tror på, der siger: "Hvis dette var anderledes, ville jeg være frelst." Den forandring af sindet, der er nødvendig for frelse, kræves således af alt og alle undtagen dig selv.

4 Den rolle, der tildeles dit eget sind i denne plan, er derfor simpelthen at afgøre det, andet end det selv må forandre, hvis du skal blive frelst. I følge denne sindssyge plan er enhver opfattet kilde til frelse acceptabel forudsat, at den ikke virker. Dette sikrer, at den frugtesløse søgning fortsætter, for illusionen insisterer på, at selvom dette håb altid har fejlet, er der stadigt grund til at håbe på andre steder og andre ting. En anden person vil sikkert tjene bedre; en anden situation vil sikkert tilbyde succes.

5 Sådan er egoets plan for din frelse. Du kan sikkert se, hvordan det er i nøje overensstemmelse med egoets grundlæggende doktrin, "Søg, men find

ikke." For hvad kunne med større sikkerhed garantere, at du ikke vil finde frelse andet end at kanalisere alle dine anstrengelser ind i at søge efter den, hvor den ikke er?

6 Guds plan for frelse virker simpelthen, fordi du ved at følge Hans vejledning søger frelse, hvor den er. Men hvis du skal opnå succes, som Gud lover, du vil, må du være villig til kun at søge der. Ellers er dit formål delt, og du vil forsøge at følge to planer for frelse, der er diametralt modsatte på alle måder. Resultatet kan kun bringe forvirring, elendighed og en dyb følelse af fiasko og fortvivlelse.

7 Hvordan kan du undslippe fra alt dette? Meget enkelt. Idéen for i dag er svaret. Kun Guds plan for frelse vil virke. Der kan ikke være nogen virkelig konflikt i dette, fordi der ikke er noget muligt alternativ til Guds plan, der vil frelse dig. Hans er den eneste plan, der er sikker i dens udfald. Hans er den eneste plan, der vil lykkes.

8 Lad os praktisere at anerkende denne sikkerhed i dag. Og lad os glæde os over, at der er et svar på det, der synes at være en konflikt uden nogen mulig løsning. Alle ting er mulige for Gud. Frelse må være din på grund af Hans plan, som ikke kan mislykkes.

9 Begynd de to længere praksisperioder i dag med at tænke på dagens idé og med at indse, at den indeholder to dele, der hver bidrager lige meget til helheden. Guds plan for din frelse vil virke, og andre planer vil ikke. Tillad ikke dig selv at blive deprimeret eller vred på den anden del; den er iboende i den første. Og i den første er din fulde frigørelse fra alle dine egne sindssyge forsøg og vanvittige forslag til at befri dig selv. De har ført til depression og vrede. Men Guds plan vil lykkes. Den vil føre til frigivelse og glæde.

10 Husk dette, lad os bruge resten af de lange praksisperioder til at bede Gud om at afsløre Hans plan for os. Spørg Ham meget specifikt:

11 Hvad ville Du have mig til at gøre?
Hvor ville Du have mig til at gå hen?
Hvad ville Du have mig til at sige, og til hvem?

12 Giv Ham fuld kontrol over resten af praksisperioden, og lad Ham fortælle dig, hvad der er behov for at blive gjort i Hans plan for din frelse. Han vil svare dig i forhold til din vilje til at høre Hans stemme. Nægt ikke at høre. Selve den kendsgerning, at du udfører øvelserne, viser, at du har nogen villighed til at lytte. Dette er nok til at fastlægge dit krav på Guds svar.

13 I de kortere praksisperioder, fortæl dig selv ofte, at Guds plan for frelse og kun Hans, vil virke. Vær opmærksom på al fristelse til at afholde klager i dag, og svar på dem med denne form af dagens idé:

14 At afholde klager er det modsatte af Guds plan for
Frelse. Og kun Hans plan vil virke.

15 Prøv at huske idéen for i dag omkring seks eller syv gange i timen. Der kan ikke være nogen bedre måde at tilbringe et halvt minut eller mindre end at huske kilden til din frelse og at se Den, hvor Den er.

LEKTION 72

At afholde klager er et angreb på Guds plan for frelse.

1 Selvom vi har erkendt, at egoets frelseplan er den modsatte af Guds, har vi endnu ikke understreget, at den er et aktivt angreb på Hans plan og et bevidst forsøg på at ødelægge den. I angrebet får Gud tildelt de egenskaber, der faktisk er forbundet med egoet, mens egoet ser ud til at påtage sig Guds egenskaber.

2 Egoets grundlæggende ønske er at erstatte Gud. Egoet er faktisk den fysiske legemliggørelse af dette ønske. For det er dette ønske, der ser ud til at omgive sindet med en krop, der holder det adskilt og alene og ude af stand til at nå andre sind undtagen gennem det legeme, der blev skabt til at fængsle det. Begrænsningen af kommunikation kan ikke være det bedste middel til at udvide kommunikation. Alligevel vil egoet have dig til at tro, at det er.

3 Selvom forsøget på at fastholde de begrænsninger, som en krop vil påtvinge, er indlysende her, er det måske ikke så tydeligt, hvorfor at afholde klager er et angreb på Guds frelseplan. Men lad os overveje den type ting, som du er tilbøjelig til at afholde klager over. Er de ikke altid forbundet med noget, en krop gør? En person siger noget, vi ikke kan lide; han gør noget, der mishager os, han "forråder" sine fjendtlige tanker i sin opførsel.

4 Her har vi ikke at gøre med det, personen er. Tværtimod er vi udelukkende optaget af det, han gør i en krop. Vi gør mere end at fejle i at befri ham fra dens begrænsninger. Vi prøver aktivt at holde ham til den ved at blande den sammen med ham og bedømme dem som én. Heri angribes Gud, for hvis Hans Søn kun er en krop, så må Han også være det. En skaber, der er fuldstændig ulig sin skabelse er utænkelig.

5 Hvis Gud er en krop, hvad må Hans plan for frelse være? Hvad kunne det være andet end døden? Ved at præsentere Sig Selv som Forfatteren til livet

og ikke døden, er Han en løgner og bedrager, fuld af falske løfter og tilbydende illusioner i stedet for sandhed.

6 Kroppens tilsyneladende virkelighed gør dette syn på Gud ganske overbevisende. Faktisk, hvis kroppen var virkelig, ville det bestemt være svært at undslippe denne konklusion. Og enhver klage, du afholder, insisterer på, at kroppen er virkelig. Den ser helt bort fra det, din bror er. Den styrker din tro på, at han er en krop og fordømmer ham for det. Og den hævder, at hans frelse må være døden, og projicerer dette angreb over på Gud og holder Ham ansvarlig for det.

7 I denne omhyggeligt forberedte arena, hvor vrede dyr søger efter bytte og barmhjertighed ikke kan komme ind, kommer egoet for at frelse dig. Gud lavede dig en krop. Meget vel. Lad os acceptere dette og være glade. Som en krop lad ikke dig selv blive frataget det, som kroppen tilbyder. Tag det lidt, du kan få. Gud gav dig intet. Kroppen er din eneste frelser. Den er Guds død og din frelse.

8 Dette er den universelle tro i den verden, du ser. Nogle hader kroppen og prøver på at såre og ydmyge den. Andre elsker kroppen og prøver at lovprise og ophøje den. Men mens den står i centrum for din opfattelse af dig selv, angriber du Guds plan for frelse og afholder dine klager imod Ham og Hans skabelse, så du muligvis ikke kan høre sandhedens stemme og byde den velkommen som Ven. Din udvalgte frelser indtager Hans plads i stedet. Den er din ven; Han er din fjende.

9 Vi vil prøve i dag at stoppe disse meningsløse angreb på frelse. Vi vil i stedet forsøge at byde den velkommen. Din omvendte opfattelse har været ødelæggende for din ro i sindet. Du har set dig selv i en krop og sandheden udenfor dig, låst væk fra din opmærksomhed af kroppens begrænsninger. Nu vil vi prøve at se dette anderledes.

10 Sandhedens lys er i os, hvor det blev anbragt af Gud. Det er kroppen, der er udenfor os, og den er ikke vores anliggende. At være uden en krop er at være i vores naturlige tilstand. At anerkende sandheden i os er at genkende os selv, som vi er. At se vores Selv som adskilt fra kroppen er at afslutte angrebet på Guds plan for frelse og at acceptere den i stedet. Og hvor som helst, Hans plan bliver accepteret, er den allerede gennemført.

11 Vores mål i de længere praksisperioder i dag er at blive opmærksom på, at Guds plan for frelse allerede er gennemført i os. For at nå dette mål, må vi erstatte angreb med accept. Så længe vi angriber den, kan vi ikke forstå det, Guds plan for os, er. Vi angriber derfor det, vi ikke genkender. Nu vil vi forsøge at lægge dom til side og spørge, hvad Guds plan for os er:

12 Hvad er frelse, Fader?

Jeg det ved ikke.
Fortæl mig det, så jeg kan forstå det.

13 Så vil vi vente i stilhed på Hans svar.

14 Vi har angrebet Guds plan for frelse uden at vente på at høre, hvad den er. Vi har råbt vores klager så højt, at vi ikke har lyttet til Hans Stemme. Vi har brugt vores klager til at lukke øjnene og stoppe vores ører til. Nu ville vi se og høre og lære. "Hvad er frelse, Fader?" Spørg, og du vil få svar. Søg, og du vil finde.

15 Vi spørger ikke længere egoet, hvad frelse er, og hvor vi kan finde den. Vi beder om den fra sandhed. Vær da sikker på, at svaret vil være sandt på grund af den, du spørger. Når som helst du føler din selvtillid svinde og dit håb om succes flakke og gå ud, gentag dit spørgsmål og din anmodning, og husk, at du stiller dem til den uendelige Skaber af uendeligheden, Der skabte dig som Ham selv:

16 Hvad er frelse, Fader?
Jeg ved det ikke.
Fortæl mig det, så jeg kan forstå det.

17 Han vil svare. Vær fast besluttet på at høre.

18 En eller måske to kortere praksisperioder i timen vil være nok for i dag, da de vil være noget længere end normalt. Disse øvelser begynder med dette:

19 At afholde klager er et angreb på Guds plan for frelse.
Lad mig acceptere den i stedet for.
Hvad er frelse, Fader?

20 Vent derefter et minut eller så i stilhed, helst med dine øjne lukkede, og lyt efter Hans svar.

LEKTION 73

Jeg vil der være lys.

1 I dag overvejer vi den vilje, du deler med Gud. Denne er ikke den samme som egoets tomgangs-ønsker, ud af hvilke mørke og intethed opstår. Viljen, du deler med Gud, har al skaberkraften i sig. Egoets tomgangs-ønsker er udelte og har derfor ingen magt overhovedet. Dets ønsker er ikke tomme i den forstand, at de ikke kan skabe en verden af illusioner, hvori din tro kan

være meget stærk. Men de er bestemt tomme med hensyn til skabelse. De laver intet, der er virkeligt.

2 Tomme ønsker og klager er partnere eller medproducenter i at afbilde den verden, du ser. Egoets ønsker gav anledning til den, og egoets behov for klager, som er nødvendige for at opretholde den, befolker den med figurer, der ser ud til at angribe dig og opfordrer til "retskaffen" dom. De bliver de mellemmænd, egoet bruger til at trafikere klager og stå mellem din bevidsthed og dine brødres virkelighed. Ved at se på dem, kender du ikke dine brødre ej eller dit Selv.

3 Din vilje er tabt for dig i denne mærkelige byttehandel, hvori skyld udveksles frem og tilbage og klager øges med hver udveksling. Kan en sådan verden være blevet skabt af viljen, som Guds Søn deler med sin Fader? Skabte Gud katastrofe for Sin Søn? Skabelse er Begges samlede Vilje. Ville Gud skabe en verden, der dræber Ham Selv?

4 I dag vil vi endnu en gang prøve at nå den verden, der er i overensstemmelse med din vilje. Lyset er i den, fordi den ikke modsætter sig Guds vilje. Det er ikke Himlen, men Himmelens lys skinner på den. Mørket er forsvundet; egoets tomme ønsker er trukket tilbage.

5 Dog, lyset, der skinner på denne verden, afspejler din vilje, og så må det være i dig, at vi vil lede efter det. Dit billede af verden kan kun afspejle det, der er indeni. Kilden til hverken lys eller mørke kan blive fundet udenfor. Klager formørker dit sind, og du ser på en formørket verden. Tilgivelse løfter mørket, genbekræfter din vilje og lader dig se på en verden af lys.

6 Vi har gentagne gange understreget, at klagernes barrierer let kan passeres og ikke kan stå mellem dig og din frelse. Årsagen er meget enkel. Ønsker du virkelig at være i helvede? Ønsker du virkelig at græde og lide og dø? Glem egoets argumenter, der søger at bevise, at alt dette virkelig er Himlen. Du ved, at det ikke er sådan. Du kan ikke ønske dette for dig selv. Der er et punkt, hinsides hvilket illusioner ikke kan gå.

7 Lidelse er ikke lykke, og det er lykke, du virkelig ønsker. Sådan er din vilje i sandhed. Og så er frelse også din vilje. Du ønsker succes med det, vi prøver at gøre i dag. Vi påtager os det med din velsignelse og med din glade godkendelse.

8 Vi vil få succes i dag, hvis du husker, at du vil frelse for dig selv. Du vil acceptere Guds plan, fordi du deltager i den. Du har ingen vilje, der virkelig kan modsætte sig den, og du ønsker ikke gøre det. Frelse er for dig. Over alt andet ønsker du friheden til at huske, hvem du virkelig er.

9 I dag er det egoet, der står magtesløst foran din vilje. Din vilje er fri, og intet kan sejre over den. Derfor påtager vi os øvelserne for i dag med en glad selvtillid, sikre på, at vi vil finde ud af det, det er din vilje at finde ud af og at huske det, det er din vilje at huske. Ingen tomme ønsker kan holde os tilbage eller bedrage os med en illusion om styrke. I dag lad din vilje ske. Og afslut for evigt den vanvittige tro på, at det er helvede i stedet for Himlen, som du vælger.

10 Vi vil begynde vores længere praksisperioder med anerkendelsen af, at Guds plan for frelse, og kun Hans, er helt i overensstemmelse med din vilje. Den er ikke en fremmed magts formål, stødt frem mod dig ufrivilligt. Det er det eneste formål her, som du og din Fader er i perfekt overensstemmelse om.

11 Du vil få succes i dag, tidspunktet udpeget til frigørelsen af Guds Søn fra helvede og fra alle tomme ønsker. Hans vilje er nu genoprettet til hans bevidsthed. Han er villig til på selve denne dag at se på lyset i ham selv og blive frelst.

12 Efter at have mindet dig selv om dette og besluttet at holde din vilje klar i sindet, fortæl dig selv med blid fasthed og stille sikkerhed:

13 Jeg vil der være lys.
Lad mig skue lyset, der afspejler Guds vilje og min.

14 Så lad din vilje gøre sig gældende sammen med Guds kraft og forenet med dit Selv. Afsæt resten af praksisperioden til Deres vejledning. Vær med Dem efterhånden, som De viser vejen.

15 I de kortere praksisperioder, afgiv igen en erklæring om det, du virkelig ønsker. Sig:

16 Jeg vil der være lys.
Mørke er ikke min vilje.

17 Dette bør gentages flere gange i timen. Det er dog vigtigst at anvende dagens idé i denne form øjeblikkeligt, når du fristes til at afholde en klage af nogen som helst art. Dette vil hjælpe dig til at give slip i dine klager i stedet for at værne om dem og skjule dem i mørket.

LEKTION 74

Der er ingen anden vilje end Guds.

1 Idéen for i dag kan blive betragtet som den centrale tanke, som alle vores øvelser er rettet mod. Guds er den eneste vilje. Når du har erkendt dette, har du erkendt, at din vilje er Hans. Troen på, at konflikt er mulig, er forsvundet. Fred har erstattet den mærkværdige idé, at du er splittet mellem modstridende mål. Som et udtryk for Guds Vilje har du intet andet mål end Hans.

2 Der er stor fred i dagens idé. Og øvelserne for i dag er rettet mod at finde den. Idéen selv er fuldstændigt sand. Derfor kan den ikke give anledning til illusioner. Uden illusioner er konflikt umulig. Lad os prøve at erkende dette i dag og opleve den fred, denne erkendelse bringer.

3 Begynd de længere praksisperioder med at gentage disse tanker adskillige gange, langsomt og med fast beslutsomhed for at forstå det, de betyder, og at holde dem i sindet:

4 Der er ingen anden vilje end Guds.
Jeg kan ikke være i konflikt.

5 Brug derefter flere minutter på at tilføje nogle relaterede tanker, såsom:

6 Jeg har fred.
Intet kan forstyrre mig. Min vilje er Guds.
Min vilje og Guds er én.
Gud vil fred for Sin Søn.

7 I løbet af denne introduktionsfase, sikre dig hurtigt at håndtere eventuelle konflikt-tanker, der kan krydse dit sind. Fortæl dig selv med det samme:

8 Der er ingen anden vilje end Guds.
Disse konflikt-tanker er meningsløse.

9 Hvis der er et konfliktområde, der synes særligt vanskeligt at løse, udskil det til særlig overvejelse. Tænk kort over det, men meget specifikt, identificer den bestemte person eller de personer og den situation eller de involverede situationer og fortæl dig selv:

10 Der er ingen anden vilje end Guds.
Jeg deler den med Ham.
Mine konflikter om _____ kan ikke være virkelige.

11 Efter at have opklaret dit sind på denne måde, luk øjnene og prøv at opleve den fred, som din virkelighed giver dig ret til. Synk ned i den, og føl den lukke sig omkring dig. Der kan være en vis fristelse til at tage fejl af disse forsøg som tilbagetrækning, men forskellen opdages let. Hvis det lykkes dig, vil du føle en dyb følelse af glæde og en øget årvågenhed

snarere end en følelse af døsighed og udmattelse. Glæde karakteriserer fred. I denne oplevelse vil du erkende, at du har opnået den.

12 Hvis du føler, at du glider ud og ind i tilbagetrækning, gentag idéen for i dag hurtigt og prøv igen. Gør dette så ofte, som det er nødvendigt. Der er bestemt en gevinst ved at afvise at tillade at tilbagetræden blive til tilbagetrækning, selvom du ikke oplever den fred, du søger.

13 I de kortere perioder, der bør gennemføres med regelmæssige og forudbestemte mellemrum i dag, sig til dig selv:

14 Der er ingen anden vilje end Guds.
Jeg søger Hans fred i dag.

15 Prøv derefter at finde det, du leder efter. Et minut eller to hver halve time med lukkede øjne, hvis det er muligt, ville være godt brugt på dette i dag.

LEKTION 75

Lyset er kommet.

1 Lyset er kommet. Du er helbredt, og du kan helbrede. Lyset er kommet. Du er frelst, og du kan frelse. Du har fred, og du bringer fred med dig, hvor som helst du går. Mørke og tummel og død er forsvundet. Lyset er kommet.

2 I dag fejrer vi den lykkelige afslutning på din lange drøm om katastrofe. Der er ingen mørke drømme nu. Lyset er kommet. I dag begynder lysets tid for dig og alle og enhver. Det er en ny æra, hvori en ny verden fødes. Den gamle har ikke efterladt noget spor i den i dens afgang. I dag ser vi en anden verden, fordi lyset er kommet.

3 Vores øvelser i dag vil være lykkelige, hvori vi takker for afgangen af det gamle og begyndelsen af det nye. Ingen skygger fra fortiden er tilbage til at formørke vores syn og skjule den verden tilgivelse tilbyder os. I dag vil vi acceptere den nye verden som det, vi ønsker at se. Vi vil blive givet det, vi ønsker. Vi vil at se lyset; lyset er kommet.

4 Vores længere praksisperioder vil blive viet til at se på den verden, som vores tilgivelse viser os. Dette er det, vi ønsker at se, og kun dette. Vores eneste formål gør vores mål uundgåeligt. I dag stiger den virkelige verden op foran os i glæde over endeligt at blive set. Syn er givet os, nu da lyset er kommet.

5 Vi ser ikke egoets skygge på verden i dag. Vi ser lyset, og i det ser vi Himmelens afspejling ligge over hele verden. Begynd de længere praksisperioder med at fortælle dig selv de glade nyheder om din løsladelse:

6 Lyset er kommet. Jeg har tilgivet verden.

7 Dvæl ikke ved fortiden i dag. Hold et helt åbent sind, vasket for alle tidligere idéer og rent fra ethvert begreb, du har lavet. Du har tilgivet verden i dag. Du kan se på den nu som om, du aldrig har set den før. Du ved endnu ikke, hvordan den ser ud. Du venter blot på at få den vist til dig. Mens du venter, gentag adskillige gange langsomt og med fuldstændig tålmodighed:

8 Lyset er kommet. Jeg har tilgivet verden.

9 Indse, at din tilgivelse berettiger dig til syn. Forstå, at Helligånden aldrig fejler i at give synets gave til de tilgivende. Tro, at Han ikke vil svigte dig nu. Du har tilgivet verden. Han vil være med dig, mens du iagttager og venter. Han vil vise dig det, sandt syn ser. Det er Hans vilje, og du har sluttet dig til Ham. Vent tålmodigt på Ham. Han vil være der. Lyset er kommet. Du har tilgivet verden.

10 Fortæl Ham, du ved, du ikke kan fejle, fordi du stoler på Ham. Fortæl dig selv, at du venter med sikkerhed på at se på den verden, Han lovede dig. Fra dette tidspunkt fremefter vil du se anderledes. I dag er lyset kommet. Og du vil se den verden, der er blevet lovet dig, siden tiden begyndte, og i hvilken tidens ende er sikret.

11 Også de kortere praksisperioder vil være glade påmindelser om din løsladelse. Mind dig selv om hver kvarte time eller lignende, at i dag er en tid til særlig fejring. Giv tak for barmhjertighed og Guds kærlighed. Glæd dig over tilgivelsens kraft til at helbrede dit syn fuldstændigt. Vær sikker på, at der på denne dag er en ny begyndelse. Uden fortidens mørke på dine øjne kan du ikke fejle i at se i dag. Og det, du ser, vil være så velkomment, at du med glæde vil udvide i dag for evigt. Sig så:

12 Lyset er kommet. Jeg har tilgivet verden.

13 Skulle du blive fristet, sig til hvem som helst, der ser ud til at trække dig tilbage til mørket:

14 Lyset er kommet. Jeg har tilgivet dig.

15 Vi helliger denne dag til den sindsro, hvori Gud ville have dig til at være. Hold den i din bevidsthed om dig selv og se den overalt i dag efterhånden, som vi fejrer begyndelsen på dit syn og synet af den virkelige

verden, der er kommet for at erstatte den utilgivne verden, du troede, var virkelig.

LEKTION 76

Jeg er ikke under andre love end Guds.

1 Vi har før observeret, hvordan mange meningsløse ting har forekommet dig at være frelse. Hver har sat dig i fængsel med love så meningsløse som den selv. Du er ikke bundet af dem. Dog, for at forstå at dette er tilfældet, må du først indse, at frelse ikke ligger der. Mens du ville søge efter den i ting, der ikke har nogen betydning, binder du dig selv til love, der ikke giver mening. Således søger du at bevise, at frelse er, hvor den ikke er.

2 I dag vil vi være glade for, at du ikke kan bevise det. For hvis du kunne, ville du for evigt søge, hvor den ikke er, og aldrig finde den. Idéen for i dag fortæller dig endnu en gang, hvor enkel er frelse. Se efter den, hvor den venter på dig, og der vil den blive fundet. Søg intet andet sted, for den er intet andet sted.

3 Tænk på friheden i erkendelsen af, at du ikke er bundet af alle de underlige og snoede love, som du har oprettet for at frelse dig. Du tænker virkeligt, at du ville sulte, medmindre du har stakke af grønne papirstrimler og bunker af metalskiver. Du tror virkelig, at en lille rund pille eller en væske skubbet ind i dine årer gennem en skærpet nål vil afværge døden. Du tror virkelig, du er alene, medmindre en anden krop er med dig.

4 Det er sindssyge, der tænker disse ting. Du kalder dem love og anbringer dem under forskellige Navne i et langt katalog over ritualer, der ingen nytte gør og ikke tjener noget formål. Du tænker, at du skal overholde "lovene" i medicin, i økonomi og i sundhed. Beskyt kroppen, og du vil blive frelst.

5 Disse er ikke love, men vanvid. Kroppen er bragt i fare af det sind, der sårer sig selv. Kroppen lider af, at sindet ikke kan se, at det er offeret for sig selv. Kroppens lidelse er en maske, sindet holder op for at skjule det, der virkelig lider. Det ville ikke forstå, at det er dets egen fjende, at det angriber sig selv og ønsker at dø. Det er fra dette, dine "love" ville frelse kroppen. Det er for dette du tror, du er en krop.

6 Der er ingen love undtagen Guds love. Dette behøver gentagelse igen og igen, indtil du indser, at det gælder for alting, som du har lavet i modsætning til Hans Vilje. Din magi har ingen betydning. Det, den er beregnet til at frelse, findes ikke. Kun det, den er beregnet til at skjule, vil frelse dig.

7 Guds love kan aldrig blive erstattet. Vi vil vie i dag til at glæde os over, at dette er tilfældet. Det er ikke længere en sandhed, som vi ville skjule. Vi indser i stedet, at det er en sandhed, der bliver ved med at holde os fri for evigt. Magi sætter i fængsel, men Guds love sætter fri. Lyset er kommet, fordi der ikke er nogen andre love end Hans.

8 Vi vil begynde den længere praksisperiode i dag med en kort gennemgang af de forskellige slags "love", vi har troet, at vi må adlyde. Disse vil fx omfatte lovene om ernæring, om immunisering, om medicin og om kroppens beskyttelse på utallige måder. Tænk videre - du tror på love om venskab, om "gode" forhold og gensidighed.

9 Måske tror du endda, at der er love, der angiver det, der er Guds, og det, der er dit. Mange "religioner" er blevet baseret på dette. De ville ikke frelse, men forbande i Himlens Navn. Alligevel er de ikke mere underlige end andre "love", du har, der må overholdes for at gøre dig tryg.

10 Der er ingen andre love end Guds. Afvis alle tåbelige magiske overbevisninger i dag og hold dit sind i stille beredskab til at høre den Stemme, der taler sandheden til dig. Du vil lytte til Èn, Der siger, at der ikke er noget tab under Guds love. Betaling bliver hverken givet eller modtaget. Bytning kan ikke foretages, der er ingen erstatninger, og intet bliver erstattet af noget andet. Guds love giver for evigt og tager aldrig.

11 Hør Ham, Der fortæller dig dette, og indse, hvor tåbelige er de love, du troede opretholdt den verden, du troede, du så. Lyt derefter videre. Han vil fortælle dig mere. Om Kærligheden din Fader har til dig. Om den uendelige glæde Han tilbyder dig. Om Hans higen efter Hans eneste Søn, skabt som Hans kanal for skabelse; nægtet Ham af hans tro på helvede.

12 Lad os i dag åbne Guds kanaler for Ham og lad Hans Vilje strække sig gennem os til Ham. Dermed øges skabelsen uendeligt. Hans Stemme vil tale om dette til os såvel som om Himmelens glæder, som Hans love holder grænseløse for evigt. Vi vil gentage dagens idé, indtil vi har lyttet og forstået, at der ikke er nogen love andre end Guds. Derefter fortæller vi os selv som en dedikation praksisperioden slutter med:

13 Jeg er ikke under nogen andre love end Guds.

14 Vi vil gentage denne dedikation så ofte som muligt i dag - mindst fire eller fem gange i timen, såvel som svar på enhver fristelse til at opleve os selv som underlagt andre love i løbet af dagen. Det er vores erklæring om frihed fra al fare og al tyranni. Det er vores anerkendelse af, at Gud er vores Fader, og at Hans Søn er frelst.

LEKTION 77
Jeg er berettiget til mirakler.

1 Du er berettiget til mirakler på grund af det, du er. Du vil modtage mirakler på grund af det, Gud er. Og du vil tilbyde mirakler, fordi du er ét med Gud. Igen, hvor enkel er frelse! Det er blot en erklæring om din sande identitet. Det er dette, at vi vil fejre i dag.

2 Dit krav på mirakler ligger ikke i dine illusioner om dig selv. Det afhænger ikke af nogen som helst magiske kræfter, du har tilskrevet dig selv ej heller af nogen som helst af de ritualer, du har udtænkt. Det er iboende i sandheden om det, du er. Det er implicit i det, Gud din Fader er. Det blev sikret i din skabelse og garanteret af Guds love.

3 I dag vil vi gøre krav på de mirakler, der er din ret, da de tilhører dig. Du er blevet lovet fuld frigørelse fra den verden, du lavede. Du er blevet forsikret om, at Guds Rige er indeni dig og aldrig kan gå tabt. Vi beder ikke om mere end det, der i sandhed tilhører os. I dag vil vi imidlertid også sørge for, at vi ikke vil nøjes med mindre.

4 Begynd de længere praksisperioder ved at fortælle dig selv ganske selvsikkert, at du er berettiget til mirakler. Medens du lukker dine øjne, mind dig selv om, at du kun beder om det, der retmæssigt er dit. Mind også dig selv om, at mirakler aldrig bliver taget fra én og givet til en anden og at ved at bede om dine rettigheder, opretholder du rettigheder for alle og enhver. Mirakler adlyder ikke denne verdens love. De følger blot Guds love.

5 Efter denne korte introduktionsfase vent roligt på forsikringen om, at din anmodning er imødekommet. Du har bedt om frelse for verden og for din egen. Du har anmodet om, at du blive givet midlerne, hvormed dette bliver opnået. Du kan ikke undgå at være forvisset om dette. Du beder ikke om andet end, at Guds Vilje gøres. Ved at gøre dette, beder du ikke rigtig om noget som helst. Du erklærer en kendsgerning, der ikke kan blive benægtet.

6 Helligånden kan ikke andet end at forsikre dig om, at din anmodning er imødekommet. Den kendsgerning, at du accepterede, må være således. Der er ingen plads til tvivl og usikkerhed i dag. Vi stiller et virkeligt spørgsmål omsider. Svaret er en enkel erklæring om en enkel kendsgerning. Du vil modtage den forsikring, du søger.

7 Vores kortere praksisperioder vil være hyppige og vil også blive viet til en påmindelse om en enkel kendsgerning. Fortæl dig selv ofte i dag:

8 Jeg har ret til mirakler.

9 Bed om dem når som helst, en situation opstår, i hvilken de behøves. Du vil genkende disse situationer; du er ikke afhængig af dig selv til at finde dem, du er derfor fuldt ud berettiget til at modtage dem, når som helst du beder om dem.

10 Husk også ikke at være tilfreds med mindre end det perfekte svar. Vær hurtig til at fortælle dig selv, skulle du blive fristet:

11 Jeg vil ikke bytte mirakler for klager.
Jeg ønsker kun det, der tilhører til mig.
Gud har fastlagt mirakler som min ret.

LEKTION 78

Lad mirakler erstatte alle klager.

1 Måske er det endnu ikke helt klart for dig, at enhver beslutning, du træffer, er en mellem en klage og et mirakel. Hver klage står som et mørkt skjold af had foran miraklet, det ville skjule. Og efterhånden som du løfter det op foran dine øjne, vil du ikke se miraklet bagved. Dog venter det på dig i lys, men du skuer dine klager i stedet.

2 I dag går vi bag klagerne for at se på miraklet i stedet. Vi vil vende den måde, du ser på, om ved ikke at tillade synet at standse, før det ser. Vi vil ikke vente foran hadets skjold, men lægge det ned og blidt løfte vores øjne i stilhed for at skue Guds Søn.

3 Han venter på dig hinsides dine klager, og efterhånden som du lægger dem ned, vil han komme til syne i skinnende lys, hvor hver enkelt stod før. For enhver klage er en blokering for synet, og efterhånden som det løftes, ser du Guds Søn, hvor han altid har været. Han står i lyset, men du var i mørket. Enhver klage gjorde mørket dybere, og du kunne ikke se.

4 I dag vil vi forsøge at se Guds Søn. Vi vil ikke lade os selv være blinde for ham; vi vil ikke se på vores klager. Således er at se verden vendt om efterhånden, som vi ser ud mod sandheden, bort fra frygt.

5 Vi vil vælge en person, du har brugt som mål for dine klager og lægge klagerne til side og se på ham. En eller anden du måske frygter og endda hader; en eller anden, du mener, du elsker, der gør dig vred; en eller anden, du kalder en ven, men som du ser som vanskelig til tider eller svær at glæde - krævende, irriterende eller usand overfor det ideal, han burde acceptere som sit i henhold til den rolle, du har fastsat for ham.

6 Du ved hvem, der skal vælges; hans Navn har allerede krydset dit sind. Han vil være den af hvem, vi beder Guds Søn om at blive vist til os. Ved at se ham bag de klager, som vi har holdt imod ham, vil du lære, at det, der lå skjult, mens du ikke så ham, er der i alle og enhver, og kan blive set. Han, der var fjende, er mere end ven, når han bliver frigjort til at indtage den hellige rolle, Helligånden har tildelt ham. Lad ham være frelser for dig i dag. Sådan er hans rolle i Gud din Faders plan.

7 Vores længere praksisperioder i dag vil se ham i denne rolle. Vi vil først forsøge at holde ham i vores sind, som du betragter ham nu. Vi vil gennemgå hans fejl, de vanskeligheder, du har haft med ham, den smerte, han gav dig, hans forsømmelse og alle de små og de større sår, han gav. Vi vil også betragte hans krop med dens mangler og bedre punkter, og vi vil tænke på hans fejltagelser og endda på hans "synder."

8 Lad os så bede Ham, Der kender denne Guds Søn i hans virkelighed og sandhed om, at vi må få lov at se ham på en anden måde og se vores frelser skinne i lyset af sand tilgivelse givet til os. Vi beder ham i Guds Hellige Navn og i Hans Søns, så hellig som Ham Selv:

9 Lad mig skue min frelser i denne ene
Du har udpeget som den ene for mig
At bede om at føre mig til det hellige lys
Hvori han står, så jeg kan slutte mig til ham.

10 Kroppens øjne er lukkede, og når du tænker på ham, der bedrøvede dig, lad dit sind blive vist lyset i ham hinsides dine klager. Det, du har bedt om, kan ikke blive nægtet. Din frelser har ventet længe på dette. Han ville være fri og gøre sin frihed din. Helligånden læner sig fra ham til dig uden at se nogen adskillelse i Guds Søn. Og det, du ser gennem Ham, vil frigøre jer begge.

11 Vær meget stille nu og se på din skinnende frelser. Ingen mørke klager skjuler synet af ham. Du har tilladt Den Hellige Ånd at udtrykke gennem ham den rolle, som Gud gav Ham, så du kunne blive frelst. Gud takker dig for disse stille tidspunkter i dag, hvori du lagde dine billeder til side og så på det mirakel af kærlighed, Helligånden viste dig i deres sted. Verden og Himlen tilslutter sig i at takke dig, for ikke en eneste Guds Tanke kan andet end glæde sig, når du er frelst og hele verden med dig.

12 Vi vil huske dette gennem hele dagen og tage den rolle, der tildelt os som del af Guds frelseplan og ikke vores egen. Fristelse falder bort, når vi tillader hver enkelt, vi møder, at frelse os og nægter at skjule hans lys bag vores klager. Til alle, du møder, og til dem, du tænker på eller husker fra fortiden, tillad rollen som frelser at blive givet, så du kan dele den med dem. For jer begge og alle de blinde, beder vi:

13 Lad mirakler erstatte alle klager.

LEKTION 79

Lad mig erkende problemet, så det kan blive løst.

1 Et problem kan ikke blive løst, hvis du ikke ved, hvad det er. Selv hvis det virkeligt allerede er løst, vil du stadigt have problemet, fordi du ikke kan erkende, at det er blevet løst. Dette er verdens situation. Adskillelsesproblemet, som virkelig er det eneste problem, er allerede blevet løst. Men løsningen bliver ikke anerkendt, fordi problemet ikke bliver anerkendt.

2 Alle i denne verden synes at have sine egne særlige problemer. Dog er de alle det samme og må blive anerkendt som ét, hvis den ene løsning, der løser dem alle, skal blive accepteret. Hvem kan se, at et problem er blevet løst, hvis han tænker, problemet er noget andet? Selv hvis han bliver givet svaret, kan han ikke se dets relevans.

3 Det er den position, du befinder dig i nu. Du har svaret, men du er stadigt usikker på, hvad problemet er. En lang række forskellige problemer synes at konfrontere dig, og efterhånden som ét bliver løst, opstår det næste og det næste. Der synes ikke at være nogen ende på dem. Der er intet tidspunkt, hvor du føler dig helt fri for problemer og har fred.

4 Fristelsen til at betragte problemer som mange er fristelsen til at holde adskillelsesproblemet uløst. Verden synes at præsentere dig for et enormt antal problemer, der hver især kræver et forskelligt svar. Denne opfattelse anbringer dig i en stilling, hvori din problemløsning må være utilstrækkelig, og fejlslag må være uundgåelig.

5 Ingen kunne løse alle de problemer, verden lader til at rumme. De synes at være på så mange niveauer, i så varierende former og med så varierende indhold, at de konfronterer dig med en umulig situation. Bestyrtelse og depression er uundgåelig, når du betragter dem. Nogle springer uventet op, netop som du tror, du har løst de foregående. Andre forbliver uløste under en sky af benægtelse og rejser sig for at hjemsøge dig fra tid til anden, kun for at blive skjult igen, men stadigt ikke løst.

6 Al denne indviklethed er kun et desperat forsøg på ikke at anerkende problemet og derfor ikke at lade det blive løst. Hvis du kunne anerkende, at dit eneste problem er adskillelse, uanset hvilken form den antager, kunne du acceptere svaret, fordi du ville se dets relevans. Ved at opfatte den underliggende bestandighed i alle de problemer, der konfronterer dig, ville

du forstå, at du har midlerne til at løse dem alle. Og du vil bruge midlerne, fordi du anerkender problemet.

7 I vores længere praksisperioder i dag vil vi spørge, hvad problemet er, og hvad svaret er på det. Vi vil ikke antage, at vi allerede ved det. Vi vil prøve på at befri vores sind fra alle de mange forskellige slags problemer, at vi tror, vi har. Vi vil prøve på at indse, at vi kun har ét problem, som vi har undladt at anerkende. Vi vil spørge, hvad det er, og vente på svaret. Vi vil blive fortalt det. Så vil vi bede om løsningen på det. Og vi vil få det at vide.

8 Vores øvelser for i dag vil blive vellykkede i det omfang, vi ikke insisterer på at definere problemet. Måske vil det ikke lykkes os at give slip i alle vores forudfattede opfattelser, men det er ikke nødvendigt. Alt, hvad der er nødvendigt, er at nære nogen tvivl om virkeligheden af vores version af, hvad vores problemer er. Vi prøver på at anerkende, at vi er blevet givet svaret ved at anerkende problemet, så problemet og svaret kan blive bragt sammen, og vi kan være i fred.

9 De kortere praksisperioder for i dag vil ikke blive fastsat efter tid, men efter behov. Du vil se mange problemer i dag, der hver især kræver et svar. Vores anstrengelser vil være rettet mod at anerkende, at der kun er ét problem og ét svar. I denne anerkendelse er alle problemer løst. I denne anerkendelse er der fred.

10 Bliv ikke bedraget af problemers form i dag. Når som helst nogen som helst vanskelighed synes at opstå, fortæl hurtigt dig selv:

11 Lad mig anerkende dette problem, så det kan blive løst.

12 Forsøg derefter at suspendere alle domme om det, problemet er. Hvis muligt, luk øjnene et øjeblik og spørg, hvad det er. Du vil blive hørt, og du vil blive svaret.

LEKTION 80

Lad mig anerkende, at mine problemer er blevet løst.

1 Hvis du er villig til at anerkende dine problemer, vil du anerkende, at du ingen problemer har. Dit ene centrale problem er blevet besvaret, og du har intet andet. Derfor må du have fred. Frelse afhænger virkeligt af at anerkende dette ene problem og forstå, at det er blevet løst. Ét problem - èn løsning. Frelse er opnået. Frihed fra konflikt er blevet givet dig. Accepter den kendsgerning, og du er rede til at indtage din retmæssige plads i Guds plan for frelse.

2 Dit eneste problem er løst! Gentag dette igen og igen for dig selv i dag med taknemmelighed og overbevisning. Du har anerkendt dit eneste problem og åbnet vejen for Helligånden til at give dig Guds svar. Du har lagt bedrag til side og set sandhedens lys. Du har accepteret frelse for dig selv ved at bringe problemet til svaret. Og du kan anerkendt svaret, fordi problemet er blevet identificeret.

3 Du er berettiget til fred i dag. Et problem, der er blevet løst, kan ikke besvære dig. Vær kun sikker på, at du ikke glemmer, at alle problemer er det samme. Deres mange former vil ikke bedrage dig, hvis du husker dette. Èt problem - èn løsning. Accepter freden, som denne enkle erklæring bringer.

4 I vores længere praksisperioder i dag vil vi kræve den fred, der må være vores, når problemet og svaret er blevet bragt sammen. Problemet må være væk, fordi Guds svar ikke kan fejle. Ved at have anerkendt det ene, har du anerkendt det andet. Løsningen er iboende i problemet. Du er blevet svaret og har accepteret svaret. Du er frelst.

5 Lad nu den fred, som din accept bringer, blive givet dig. Luk dine øjne og modtag din belønning. Anerkend, at dine problemer er blevet løst. Anerkend, at du er ude af konflikt, fri og i fred. Husk først og fremmest, at du har èt problem, og at problemet har èn løsning. Det er i dette, at frelsens enkelhed ligger. Det er på grund af dette, at det er garanteret at virke.

6 Forsikre dig selv ofte i dag, at dine problemer er blevet løst. Gentag idéen med dyb overbevisning så ofte som muligt. Og vær især sikker på at huske at anvende idéen for i dag på ethvert specifikt problem, der måtte opstå. Sig hurtigt:

7 Lad mig erkende, at dette problem er løst.

8 Lad os være fast besluttet på ikke at indsamle klager i dag. Lad os være fast besluttet på at være fri for problemer, der ikke findes. Midlerne er enkel ærlighed. Bedrag ikke dig selv med det, der er problemet, og du må erkende, at det er blevet løst.

GENVURDERING II

R2: 1 Vi er nu klar til endnu en genvurdering. Vi vil begynde, hvor vores sidste genvurdering slap og dække to idéer hver dag. Den tidligere del af hver dag vil blive helliget til én af disse idéer, og den senere del af dagen til den anden. Vi vil have én længere træningsperiode og hyppige kortere, hvori vi praktiserer hver af dem.

2 De længere praksisperioder vil følge denne generelle form: Tag omkring 15 minutter til hver af dem og begynd med at tænke over idéen og kommentarerne, der er inkluderet i opgaverne. Vie omkring tre eller fire minutter til at læse dem langsomt igennem, flere gange hvis du ønsker det, og luk derefter øjnene og lyt. Gentag den første fase, hvis du opdager, at dit sind vandrer, men prøv at tilbringe hovedparten af praksisperioden med at lytte stilfærdigt men opmærksomt.

3 Der er et budskab, der venter på dig. Vær overbevist om, at du vil modtage det. Husk, at det tilhører dig, og at du ønsker det. Tillad ikke din hensigt at vakle overfor distraherende tanker. Indse, at uanset hvilken form de antager, har de ingen betydning og ingen magt. Erstat dem med din beslutsomhed om at få succes. Glem ikke, at din vilje har magt over alle fantasier og drømme. Hav tillid til, at den vil hjælpe dig igennem og bære dig hinsides dem alle.

4 Betragt disse praksisperioder som dedikationer til vejen, sandheden og livet. Afslå at blive ført ind på et sidespor, på omveje, ind i illusioner og tanker om død. Du er dedikeret til frelse. Vær fast besluttet hver dag på ikke at efterlade din funktion uopfyldt.

5 Genbekræft også din beslutsomhed i de kortere praksisperioder ved at bruge idéens originale form til generel anvendelse og en mere specifik form, når det behøves. Nogle specifikke former vil blive inkluderet i kommentarerne. Disse er imidlertid blot forslag. Det er ikke de særlige ord, du bruger, der betyder noget.

LEKTION 81

1 Vores idéer til genvurdering i dag er:

[61] Jeg er verdens lys.

2 Hvor hellig er jeg, der er blevet givet funktionen at lyse verden op! Lad mig være stille foran min hellighed. I dens rolige lys, lad alle mine konflikter forsvinde. I dens fred, lad mig huske, hvem jeg er.

3 Nogle specifikke former for anvendelse af idéen, når specifikke vanskeligheder synes at opstå, kunne være:

4 Lad mig ikke skjule verdens lys i mig.
Lad verdens lys skinne gennem dette udseende.
Denne skygge vil forsvinde foran lyset.

[62] Tilgivelse er min funktion som verdens lys.

5 Det er ved at acceptere min funktion, at jeg vil se lyset i mig. Og i dette lys vil min funktion stå klart og fuldstændig utvetydigt foran mit syn. Min accept afhænger ikke af anerkendelsen af det, min funktion er, for jeg forstår endnu ikke tilgivelse. Dog, vil jeg have tillid til, at i lyset vil jeg se det, som det er.

6 Specifikke former til brug af idéen kunne omfatte:

7 Lad dette hjælpe mig til at lære det, tilgivelse betyder.
Lad mig ikke adskille min funktion fra min vilje.
Jeg ville ikke bruge dette til et fremmed formål.

LEKTION 82

1 Vi vil genvurdere disse idéer i dag:

[63] Verdens lys bringer fred til ethvert sind gennem min tilgivelse.

2 Min tilgivelse er midlet ved hvilket, verdens lys finder udtryk gennem mig. Min tilgivelse er midlet, hvormed jeg bliver opmærksom på verdens lys i mig. Min tilgivelse er midlet med hvilket verden bliver helbredt sammen med mig selv. Så lad mig tilgive verden, så den kan blive helbredt sammen med mig.

3 Forslag til specifikke former til anvendelse af denne idé er:

4 Lad fred strække sig fra mit sind til dit, [Navn].
Jeg deler verdens lys med dig, [Navn].
Gennem min tilgivelse kan jeg se dette, som det er.

[64] Lad mig ikke glemme min funktion.

5 Jeg ville ikke glemme min funktion, fordi jeg ville huske mit Selv. Jeg kan ikke opfylde min funktion ved at glemme. Og medmindre jeg opfylder min funktion, vil jeg ikke opleve den glæde, som Gud har til hensigt for mig.

6 Passende specifikke former af denne idé inkluderer:

7 Lad mig ikke bruge dette til at skjule min funktion for mig.
Jeg ville bruge dette som en mulighed for at udføre min funktion.
Dette kan true mit ego, men kan ikke ændre min funktion på nogen måde.

LEKTION 83.

1 Lad os i dag genvurdere disse idéer:

[65] Min eneste funktion er den, Gud gav mig.

2 Jeg har ingen anden funktion end den, Gud gav mig. Denne anerkendelse befrier mig fra al konflikt, fordi den betyder, at jeg ikke kan have modstridende mål. Med kun ét formål er jeg altid sikker på det, jeg skal gøre, det jeg skal sige, og det jeg skal tænke. Al tvivl må forsvinde efterhånden, som jeg anerkender, at min eneste funktion er den, Gud gav mig.

3 Mere specifikke anvendelser af denne idé kan antage disse former:

4 Min opfattelse af dette ændrer ikke min funktion.
Dette giver mig ikke en funktion andet end den, Gud gav mig.
Lad mig ikke bruge dette til at retfærdiggøre en funktion, Gud ikke gav mig.

[66] Min lykke og min funktion er ét.

5 Alle ting, der kommer fra Gud, er ét. De kommer fra Énhed og må modtages som ét. At opfylde min funktion er min lykke, fordi begge kommer fra den samme Kilde. Og jeg må lære at anerkende det, der gør mig lykkelig, hvis jeg ville finde lykke.

6 Nogle nyttige former til specifikke anvendelser af denne idé er:

7 Dette kan ikke adskille min lykke fra min funktion.
Énheden af min lykke og min funktion
forbliver fuldstændig upåvirket af dette.
Intet, inklusive dette, kan retfærdiggøre illusionen om lykke
adskilt fra min funktion.

LEKTION 84

1 Disse er idéerne til dagens genvurdering:

[67] Kærlighed skabte mig som Den Selv.

2 Jeg ligner min Skaber. Jeg kan ikke lide, jeg kan ikke opleve tab og jeg kan ikke dø. Jeg er ikke en krop. Jeg ville anerkende min virkelighed i dag. Jeg vil ikke tilbede nogen afguder ej heller hæve mine egne selvopfattelser til at erstatte mit Selv. Jeg ligner min Skaber. Kærlighed skabte mig som Den Selv.

3 Du finder måske disse specifikke former nyttige ved anvendelse af idéen:

4 Lad mig ikke se en illusion af mig selv i dette.
Når jeg ser på dette, lad mig huske min Skaber.
Min Skaber skabte ikke dette, som jeg ser det.

[68] Kærlighed afholder ingen klager.

5 Klager er fuldstændigt fremmede for kærligheden. Klager angriber kærlighed og holder dens lys tilsløret. Hvis jeg afholder klager, angriber jeg kærlighed og angriber derfor mit Selv. Mit Selv bliver således fremmed for mig. Jeg er fast besluttet på ikke at angribe mit Selv i dag, så jeg kan huske, hvem jeg er.

6 Disse specifikke former til anvendelse af denne idé ville være nyttige:

7 Dette er ingen begrundelse for at fornægte mit Selv.
Jeg vil ikke bruge dette til at angribe kærlighed.
Lad dette ikke friste mig til at angribe mig selv.

LEKTION 85

1 Dagens gennemgang dækker disse idéer:

[69] Mine klager skjuler verdens lys i mig.

2 Mine klager viser mig det, der ikke er der, og skjuler det for mig, jeg ville se. I det jeg anerkender dette, hvad ønsker jeg så mine klager for? De holder mig i mørke og skjuler lyset. Klager og lys kan ikke gå sammen, men lys og syn må sammenføjes for, at jeg kan se. For at se, må jeg lægge klager til side. Jeg ønsker at se, og dette vil være midlet, hvormed jeg får succes.

3 Specifikke anvendelser af denne idé kan måske anvendes i disse former:

4 Lad mig ikke bruge dette som en blokering for syn.
Verdens lys vil skinne alt dette bort.
Jeg har ikke behov for dette. Jeg ønsker at se.

[70] Min frelse kommer fra mig.

5 I dag vil jeg anerkende, hvor min frelse er. Den er i mig, fordi dens Kilde er der. Den har ikke forladt sin Kilde, og så kan den ikke have forladt mit sind. Jeg vil ikke se efter den udenfor mig selv. Den findes ikke udenfor og

bringes så ind. Men inde fra mig vil den række hinsides, og alting, jeg ser, vil kun genspejle lyset, der skinner i mig og i det selv.

6 Disse former af idéen er passende til mere specifik anvendelse:

7 Lad ikke dette friste mig til at se efter min frelse borte fra mig.
Jeg vil ikke lade dette gribe ind i min opmærksomhed på Kilden til min frelse.
Dette har ingen magt til at fjerne frelse fra mig.

LEKTION 86

1 Disse idéer er til genvurdering i dag:

[71] Kun Guds plan for frelse vil virke.

2 Det er meningsløst for mig at søge vildt omkring efter frelse. Jeg har set den i mange mennesker og i mange ting, men da jeg rakte efter den, var den der ikke. Jeg tog fejl af, hvor den er. Jeg tog fejl af, hvad den er. Jeg vil ikke påtage mig mere tom søgen. Kun Guds plan for frelse vil virke. Og jeg vil glæde mig, fordi Hans plan aldrig kan mislykkes.

3 Disse er nogle foreslåede former til specifik anvendelse af denne idé:

4 Guds plan for frelse vil frelse mig fra min opfattelse af dette.
Dette er ingen undtagelse i Guds plan for min frelse.
Lad mig kun se dette i lyset af Guds plan for frelse.

[72] At afholde klager er et angreb på Guds plan for frelse.

5 At afholde klager er et forsøg på at bevise, at Guds plan for frelse ikke vil virke. Dog, kun Hans plan vil virke. Ved at afholde klager udelukker jeg derfor mit eneste håb om frelse fra min bevidsthed. Jeg ville ikke længere besejre mine egne bedste interesser på denne sindssyge måde. Jeg ville acceptere Guds plan for frelse og være lykkelig.

6 Specifikke anvendelser af denne idé kunne være i disse former:

7 Jeg vælger mellem misopfattelse og frelse, når jeg ser på dette.
Hvis jeg ser grunde til klager i dette vil
jeg vil ikke se grundene til min frelse.
Dette kræver frelse, ikke angreb.

LEKTION 87

1 Vores genvurdering i dag vil dække disse idéer:

[73] Jeg vil der være lys.

2 Jeg vil bruge magten i min vilje i dag. Det er ikke min vilje at famle rundt i mørke, frygtsom overfor skygger og bange for usete og uvirkelige ting. Lys skal være min vejleder i dag. Jeg vil følge det, hvor det fører mig hen, og jeg vil kun se på det, det viser mig. Denne dag vil jeg opleve freden ved sand opfattelse.

3 Disse former af denne idé ville være nyttige for specifik anvendelse:

4 Dette kan ikke skjule lyset, jeg vil se.
Du står med mig i lyset, [Navn].
I lyset vil dette se anderledes ud.

[74] Der er ingen anden vilje end Guds.

5 Jeg er tryg i dag, fordi der ikke er nogen anden vilje end Guds. Jeg kan kun blive bange, når jeg tror, at der er en anden vilje. Jeg prøver kun at angribe, når jeg er bange, og kun når jeg prøver at angribe, kan jeg tro, at min evige tryghed er truet. I dag vil jeg anerkende, at alt dette ikke er sket. Jeg er tryg, fordi der ikke er nogen anden vilje end Guds.

6 Disse er nogle nyttige former af denne idé til specifikke anvendelser:

7 Lad mig opfatte dette i overensstemmelse med Guds Vilje.
Det er Guds Vilje, at du er Hans Søn, [Navn], og ligeså min.
Dette er en del af Guds Vilje for mig, hvordan jeg end måtte se det.

LEKTION 88

1 I dag vil vi genvurdere disse idéer:

[75] Lyset er kommet.

2 Ved at vælge frelse hellere end angreb, vælger jeg blot at anerkende det, der allerede er her. Frelse er en allerede truffet beslutning. Angreb og klager er der ikke til at vælge. Det er derfor jeg altid vælger mellem sandhed og illusion, mellem det, der er der, og det, der ikke er. Lyset er kommet. Jeg kan kun vælge lyset, for det har intet alternativ. Det har erstattet mørket, og mørket er væk.

3 Disse ville vise sig at være nyttige former til specifikke anvendelser af denne idé:

4 Dette kan ikke vise mig mørke, for lyset er kommet.
Lyset i dig er alt, hvad jeg ville se, [Navn].
Jeg ville kun se i dette, hvad der er der.

[76] Jeg er ikke under nogen love andre end Guds.

5 Her er den perfekte erklæring om min frihed. Jeg er ikke under nogen andre love end Guds. Jeg bliver konstant fristet til at finde på andre love og give dem magt over mig. Jeg lider kun på grund af min tro på dem. De har ingen virkelig virkning på mig overhovedet. Jeg er fuldstændigt fri for virkningerne af alle love, undtagen Guds. Og Hans er frihedens love.

6 For specifikke former for anvendelse af denne idé ville disse være nyttige:

7 Min opfattelse af dette viser mig, at jeg tror på love, der ikke findes.
Jeg ser kun Guds love virke i dette.
Lad mig tillade Guds love at virke på dette og ikke mine egne.

LEKTION 89

1 Dette er vores genvurderingsidéer for i dag:

[77] Jeg er berettiget til mirakler.

2 Jeg har ret til mirakler, fordi jeg ikke er under nogen andre love end Guds. Hans love frisætter mig fra alle klager og erstatter dem med mirakler. Og jeg ville acceptere miraklerne i stedet for klagerne, som kun er illusioner, der skjuler miraklerne bagved. Nu ville jeg kun acceptere det, Guds love berettiger mig til at have, så jeg kan bruge det på vegne af den funktion, Han har givet mig.

3 Du kan muligvis bruge disse forslag til specifikke anvendelser af denne idé:

4 Bagved dette er et mirakel, som jeg er berettiget til.
Lad mig ikke afholde en klage mod dig [Navn],
men i stedet tilbyde dig det mirakel, der tilhører dig.
Set i sandhed, tilbyder dette mig et mirakel.

[78] Lad mirakler erstatte alle klager.

5 Ved denne idé forener jeg min vilje med Helligåndens og opfatter dem som én. Ved denne idé accepterer jeg min løsladelse fra helvede. Ved denne idé udtrykker jeg min villighed til at få alle mine illusioner erstattet med

sandhed i overensstemmelse med Guds plan for min frelse. Jeg ville ikke lave nogen undtagelser og ingen erstatninger. Jeg ønsker hele Himlen og kun Himlen, som Gud vil mig at have.

6 Nyttige specifikke former til at anvende denne idé ville være:

7 Jeg ville ikke holde denne klage borte fra min frelse.
Lad vores klager blive erstattet af mirakler, [Navn].
Hinsides dette er miraklet, som alle mine klager bliver erstattet med.

LEKTION 90

1 Til denne genvurdering vil vi bruge disse idéer:

[79] Lad mig anerkende problemet, så det kan blive løst.

2 Lad mig erkende i dag, at problemet altid er en eller anden form for klage, som jeg ville holde kær. Lad mig også forstå, at løsningen altid er et mirakel, som jeg lader klagen blive erstattet af. I dag ville jeg huske frelsens enkelhed ved at forstærke lektionen om, at der er ét problem og én løsning. Problemet er en klage; løsningen er et mirakel. Og jeg inviterer løsningen til at komme til mig gennem min tilgivelse af klagen og min velkomst af miraklet, der tager dens plads.

3 Specifikke anvendelser af denne idé kan være i disse former:

4 Dette præsenterer et problem for mig, som jeg ville have løst.
Miraklet bag denne klage vil løse det for mig.
Svaret på dette problem er miraklet, som det skjuler.

[80] Lad mig anerkende, mine problemer er blevet løst.

5 Jeg synes kun at have problemer, fordi jeg misbruger tid. Jeg tror, at problemet kommer først, og tid må gå, før det kan blive løst. Jeg ser ikke problemet og svaret som samtidige i deres forekomst. Det er, fordi jeg endnu ikke indser, at Gud har anbragt svaret sammen med problemet, så de ikke kan blive adskilt af tid. Helligånden vil lære mig dette, hvis jeg vil lade Ham. Og jeg vil forstå, at det er umuligt, at jeg kunne have et problem, der ikke allerede er løst.

6 Disse former af idéen vil være nyttige til specifikke anvendelser:

7 Jeg behøver ikke vente på, at dette bliver løst.
Svaret på dette problem er allerede givet mig, hvis jeg vil acceptere det.
Tid kan ikke adskille dette problem fra dets løsning.

LEKTION 91
Mirakler ses i lyset.

1 Det er vigtigt at huske, at mirakler og syn nødvendigvis går sammen. Dette behøver gentagelse og hyppig gentagelse. Det er en central idé i dit nye tankesystem og den opfattelse, det producerer. Miraklet der er altid. Dets tilstedeværelse skyldes ikke dit syn; dets fravær er ikke resultatet af dit fejlslag i at se. Det er kun din bevidsthed om mirakler, der bliver påvirket. Du vil se det i lyset; du vil ikke se det i mørket.

2 Så for dig er lyset afgørende. Mens du forbliver i mørke, forbliver miraklet uset. Således er du overbevist om, at det ikke er der. Dette følger af de lokaliteter, hvorfra mørket kommer. Benægtelse af lys fører til fejlslag i at opfatte det. Fejlslag i at opfatte lys er at opfatte mørke. Så er lyset ubrugeligt for dig, selvom det er der. Du kan ikke bruge det, fordi dets tilstedeværelse er ukendt for dig. Og mørkets tilsyneladende virkelighed gør idéen om lys meningsløs.

3 At blive fortalt, at det, du ikke ser, er der, lyder som sindssyge. Det er meget vanskeligt at blive overbevist om, at det er sindssyge ikke at se det, der er der, og at se det, der ikke er der, i stedet. Du er ikke i tvivl om, at kroppens øjne kan se. Du tvivler ikke på, at de billeder, de viser dig, er virkelighed. Din tro ligger i mørket, ikke i lyset.

4 Hvordan kan dette blive vendt om? For dig er det umuligt, men du er ikke alene i dette. Dine indsatser, uanset hvor små de måtte være, har stærk støtte. Vidste du bare, hvor stor denne styrke er, ville dine tvivl forsvinde. I dag vil vi hengive os til forsøget på at lade dig føle denne styrke. Når du har følt styrken i dig, der får alle mirakler til let at være indenfor din rækkevidde, vil du ikke være i tvivl. De mirakler, din fornemmelse af svaghed skjuler, springer ind i bevidstheden efterhånden, som du føler styrken i dig.

5 Afsæt cirka ti minutter tre gange i dag til en stille tid, hvori du prøver at lade din svaghed bag dig. Dette bliver opnået meget enkelt efterhånden, som du instruerer dig selv om, at du ikke er en krop. Tro går til det, du ønsker, og du instruerer dit sind i overensstemmelse hermed. Din vilje forbliver din lærer, og din vilje har al styrken til at gøre det, den ønsker. Du kan undslippe kroppen, hvis du vælger det. Du kan opleve styrken i dig.

6 Begynd de længere praksisperioder med denne erklæring om sandt årsags- og virkningsforhold:

7 Mirakler bliver set i lyset.

Kroppens øjne opfatter ikke lyset.
Men jeg er ikke en krop. Hvad er jeg?

8 Det spørgsmål, som denne erklæring slutter med, er nødvendigt for vores øvelser i dag. Det, du tror, du er, er en tro, der må blive ophævet. Men det, du virkelig er, må blive afsløret for dig. Troen på, at du er en krop, kalder på en korrektion eftersom, det er en fejltagelse. Sandheden om det, du er, kalder på styrken i dig til at bringe det til din bevidsthed, som fejlen skjulte.

9 Hvis du ikke er en krop, hvad er du? Du har brug for at være bevidst om det, Helligånden bruger til at erstatte billedet af en krop i dit sind. Du har brug for at føle noget at sætte din lid til efterhånden, som du løfter den fra kroppen. Du har brug for en virkelig oplevelse af noget andet, noget mere solidt og mere sikkert, mere din tro værdigt og virkeligt der.

10 Hvis du ikke er en krop, hvad er du da? Spørg om dette med ærlighed, og vie derefter adskillige minutter til at lade dine fejlagtige tanker om dine egenskaber blive rettet og deres modsætninger til at tage deres plads. Sig f.eks.

11 Jeg er ikke svag, men stærk.
Jeg er ikke hjælpeløs, men almægtig.
Jeg er ikke begrænset, men ubegrænset.
Jeg er ikke tvivlrådig, men sikker.
Jeg er ikke en illusion, men en realitet.
Jeg kan ikke se i mørke, men i lys.

12 I den anden fase af praksisperioden, prøv at opleve disse sandheder om dig selv. Koncentrer dig især om oplevelsen af styrke. Husk, at al fornemmelse af svaghed er forbundet med den tro, at du er en krop, en tro, der er fejlagtig og ikke fortjener nogen tro. Prøv at fjerne din tro fra den, omend det kun er for et øjeblik. Du vil blive vant til at fastholde troen på det mere værdige i dig efterhånden, som vi går fremad.

13 Slap af i resten af praksisperioden i tillid til, at din indsats, uanset om den er beskeden, fuldt ud understøttes af Guds styrke og alle Hans Tanker. Det er fra Dem, din styrke vil komme. Det er gennem Deres stærke støtte, at du vil føle styrken i dig. De er forenet med dig i denne praksisperiode, hvor du deler et formål som Deres eget. Deres er Lyset, hvori du vil se mirakler, fordi Deres styrke er din. Deres styrke bliver dine øjne, så du kan komme til at se.

14 Mind dig selv om fem eller seks gange i timen med rimeligt regelmæssige mellemrum, at mirakler ses i lyset. Vær også sikker på at møde fristelse med dagens idé. Denne form ville være nyttig til dette særlige formål:

15 Mirakler ses i lyset. Lad mig ikke lukke mine øjne på grund af dette.

LEKTION 92

Mirakler bliver set i lys, og lys og styrke er et.

1 Idéen for i dag er en udvidelse af den tidligere. Du tænker ikke på lys i form af styrke og mørke i form af svaghed. Det er, fordi din idé om, hvad at se betyder, er bundet sammen med kroppen og dens øjne og hjerne. Dette er grunden til, at du tror, at du kan ændre det, du ser ved at holde små glasstykker eller andet klart materiale holdt i en ramme foran dine øjne eller anbragt mod øjet.

2 Dette er blandt de mange magiske overbevisninger, der kommer fra den overbevisning, at du er en krop, og kroppens øjne kan se. Du tror også, at kroppens hjerne kan tænke. Hvis du blot forstod tankens natur, kunne du kun le ad denne sindssyge idé. Det er som om, du troede, at du holdt tændstikken, der tænder solen og giver den al dens varme, eller at du havde universet fængslet i din hånd, forsvarligt bundet, indtil du lader det gå. Dog er dette ikke mere tåbeligt end at tro, at kroppens øjne kan se, og hjernen kan tænke.

3 Det er Guds styrke i dig, der er Lyset, hvori du ser, ligesom det er Hans Sind, du tænker med. Hans styrke benægter din svaghed. Det er din svaghed, der ser gennem kroppens øjne, kigger rundt i mørket for at skue ligheden med den selv - de små, de svage, de syge og de døende, dem i nød, de hjælpeløse og bange, de triste, de fattige, de sultende, og de glædesløse. Disse bliver set gennem øjne, der ikke kan se og ikke kan velsigne.

4 Styrke overser disse ting ved at se forbi udseender. Den holder sit stabile blik på lyset, der ligger hinsides dem. Den forener sig med lys, som den er en del af. Den ser sig selv. Den bringer lyset, hvori dit Selv kommer til syne. I mørke opfatter du et selv, der ikke er der.

5 Styrke er sandheden om dig; svaghed er en afgud, falskt tilbedt og forgudet, så styrke kan blive fordrevet og mørket herske, hvor Gud fastsatte, at der skulle være lys. Styrke kommer fra sandhed og skinner med lys, dens Kilde har givet den; svaghed afspejler dens skabers mørke. Den er syg og ser på sygdom, der er som den selv.

6 Sandhed er en frelser og kan kun ville for lykke og fred for alle og enhver. Den giver sin styrke til alle, der beder om den, i grænseløst omfang. Den ser, at mangel i nogen som helst ville være en mangel i alle, og derfor giver den sit lys, så alle kan se og drage fordel som én. Dens styrke bliver delt, så

den kan bringe det mirakel til alle, i hvilket de vil forene sig i formål og tilgivelse og i kærlighed.

7 Svaghed, der ser i mørke, kan ikke se et formål med tilgivelse og med kærlighed. Den ser alle andre forskellige fra den selv og intet i verden, som den ville dele. Den dømmer og fordømmer, men elsker ikke. I mørke forbliver den for at skjule sig selv og drømmer om, at den er stærk og erobrende, en sejrherre over begrænsninger, der kun vokser i mørke til enorm størrelse. Den frygter, og den angriber og hader sig selv, og mørket dækker alt, hvad den ser, efterladende dens drømme lige så bange som den selv. Ingen mirakler er her, men kun had. Den adskiller sig fra det, den ser, mens lys og styrke opfatter dem selv som ét.

8 Styrkens lys er ikke det lys, du ser. Det ændrer sig ikke og flimrer og går ud. Det skifter ikke fra nat til dag og tilbage til mørke, indtil morgenen kommer igen. Styrkens lys er konstant, sikker som kærlighed, for evigt glad for at give sig selv væk, fordi den ikke kan give til andet end sig selv. Ingen kan bede forgæves om at dele dens syn, og ingen, der kommer ind i dens bolig, kan forlade den uden et mirakel foran hans øjne og styrke og lys, der bliver i hans hjerte.

9 Styrken i dig vil tilbyde dig lyset og vejlede dit syn, så du ikke dvæler ved tomgangs-skygger, som kroppens øjne sørger for til selvbedrag. Styrke og lys forener sig i dig, og hvor de mødes, står dit Selv klar til at omfavne dig som Dets egen. Sådan er det mødested, vi i dag prøver at finde og hvile i, for Guds fred er, hvor dit Selv, Hans Søn, venter nu på at møde sig selv igen og være som én.

10 Lad os give 20 minutter to gange i dag til at deltage i dette møde. Lad dig selv blive bragt til dit Selv. Dets styrke vil være lyset, hvori synets gave bliver givet dig. Så forlad mørket et lille stykke tid i dag, og vi vil praktisere at se i lyset ved at lukke kroppens øjne og bede sandhed vise os, hvordan finde mødestedet for selv og Selv, hvor lys og styrke er ét.

11 Efter morgenmødet bruger vi dagen til at forberede det tidspunkt om natten, hvor vi vil mødes igen i håb og tillid. Lad os gentage idéen for i dag så ofte vi kan og anerkende, at vi er ved at blive introduceret til syn og ført væk fra mørke til lyset, hvor kun mirakler kan opfattes.

LEKTION 93

Lys og glæde og fred er stedse i mig.

1 Du tror, du er ondskabens, mørkets og syndens hjem. Du tror, at hvis nogen kunne se sandheden om dig, ville han blive frastødt og vige tilbage

fra dig som fra en giftig slange. Du tror, at hvis det, der er sandt om dig, blev åbenbaret for dig, ville du blive ramt af en rædsel så intens, at du ville styrte af sted til døden for din egen hånd for, at leve videre efter at have set dette ville være umuligt.

2 Disse er overbevisninger, der er så fast forankrede, at det er vanskeligt at hjælpe dig med at se, at de er baseret på intet. At du har begået fejl er indlysende<1. At du har søgt frelse på mærkelige måder - er blevet bedraget, har bedraget og været bange for tåbelige fantasier og vilde drømme og har bøjet dig for afguder lavet af støv - alt dette er sandt ved det, du tror nu.

3 I dag sætter vi spørgsmålstegn ved dette, ikke set ud fra det du mener, men fra et meget anderledes referencepunkt, hvorfra sådanne tomgangstanker er meningsløse. Disse tanker er ikke i overensstemmelse med Guds Vilje. Disse mærkelige overbevisninger deler Han ikke med dig. Dette er nok til at bevise, at de er forkerte, men du opfatter ikke, at det er sådan.

4 Hvorfor ville du ikke være himmelhenrykt for at blive forsikret om, at alt det onde, som du tror, du gjorde, aldrig blev gjort, at alle dine "synder" er intet, at du er så ren og hellig, som du blev skabt, og at lys og glæde og fred stedse er i dig? Dit billede af dig selv kan ikke modstå Guds Vilje. Du tror, at dette er død, men det er liv. Du tror, du bliver ødelagt, men du bliver frelst.

5 Det selv, du har lavet, er ikke Guds Søn. Derfor eksisterer dette selv overhovedet ikke. Og hvad som helst, det synes at gøre og tænke, betyder intet. Det er hverken dårligt eller godt. Det er uvirkeligt og ikke mere end det. Det kæmper ikke med Guds Søn. Det skader ham ikke og angriber ej heller hans fred. Det har ikke ændret skabelsen eller reduceret evig syndfrihed til synd og kærlighed til had. Hvilken magt kan dette selv, du lavede, besidde, når det ville modsige Guds Vilje?

6 Din syndfrihed er garanteret af Gud. Igen og igen må dette gentages, indtil det bliver accepteret. Det er sandt. Din syndfrihed er garanteret af Gud. Intet kan røre den, ej heller ændre det Gud skabte som evigt. Det selv, du har lavet, ondt og fuldt af synd, er meningsløst. Din syndfrihed er garanteret af Gud, og lys og glæde og fred stedse er i dig.

7 Frelse behøver kun accept af én tanke - du er, som Gud skabte dig, ikke det du gjorde dig selv til. Uanset det onde, du måske tror, du lavede, er du som Gud skabte dig. Uanset de fejl du lavede, er sandheden om dig uændret. Skabelse er evig og uforanderlig. Din syndfrihed er garanteret af Gud. Du er og vil for evigt være nøjagtigt, som du blev skabt. Lys og glæde og fred er stedse i dig, fordi Gud satte dem der.

8 I vores længere praksisperioder i dag, som ville være mest lønnende, hvis de blev udført i de første fem minutter af hver vågne time, begynder vi med at sige sandheden om vores skabelse:

9 Lys og glæde og fred er stedse i mig.
Min syndfrihed er garanteret af Gud.

10 Læg derefter dine tåbelige selvbilleder væk og tilbring resten af praksisperioden med at prøve på at opleve det, Gud har givet dig i stedet for det, du har påbudt dig selv.

11 Du er det, Gud skabte, eller det, du lavede. Et Selv er sandt; det andet er der ikke. Prøv at opleve enheden i dit Eneste Selv. Prøv at værdsætte dets hellighed og kærligheden, hvorfra det blev skabt. Prøv på ikke at blande dig i det Selv, Gud skabte som dig ved at skjule dets majestæt bag de bittesmå afguder af ondskab og syndighed, som du har lavet til at erstatte det. Lad det komme til sin ret. Her er du. Dette er dig. Og lys og glæde og fred er stedse i dig, fordi dette er således.

12 Du er måske ikke villig til eller endog i stand til at bruge de første fem minutter af hver time til disse øvelser. Prøv imidlertid på at gøre det, når du kan. Husk i det mindste at gentage disse tanker hver time:

13 Lys og glæde og fred er stedse i mig.
Min syndfrihed er garanteret af Gud.

14 Prøv derefter at bruge mindst et minut eller lignende på at lukke dine øjne og indse, at dette er en erklæring af sandheden om dig.

15 Hvis der opstår en situation, der synes at være forstyrrende, fordriv hurtigt illusionen af frygt ved at gentage disse tanker igen. Skulle du blive fristet til at blive vred på nogen, fortæl ham lydløst:

16 Lys og glæde og fred er stedse i dig.
Din syndfrihed er garanteret af Gud.

17 Du kan gøre meget for verdens frelse i dag. Du kan gøre meget i dag for at bringe dig nærmere til den del i frelse, som Gud har tildelt dig. Og du kan gøre meget i dag for at bringe overbevisningen til dit sind om, at idéen for dagen virkeligt er sand.

LEKTION 94

Jeg er som Gud skabte mig.

1 I dag fortsætter vi med den ene idé, der bringer fuldstændig frelse; den ene erklæring, der gør alle former for fristelse magtesløse; den tanke, der gør egoet tavst og fuldstændigt ophævet. Du er som Gud skabte dig. Denne verdens lyde er stille, seværdighederne i denne verden forsvinder, og alle de tanker, som denne verden nogensinde rummede, udslettes for evigt af denne ene idé. Her opnås frelse. Her bliver det sunde sind gendannet.

2 Sandt lys er styrke, og styrke er syndfrihed. Hvis du forbliver som Gud skabte dig, må du være stærk og lys må være i dig. Han, Der sikrede din syndfrihed, må lige så vel være garantien for styrke og lys. Du er som Gud skabte dig. Mørke kan ikke skjule Guds Søns glorværdighed. Du står i lyset, stærk i syndfriheden, hvori du blev skabt, og hvori du vil forblive igennem hele evigheden.

3 I dag vil vi igen afsætte de første fem minutter af hver vågne time til forsøget på at føle sandheden i dig. Begynd disse tidspunkter med at undersøge disse ord:

4 Jeg er som Gud skabte mig.
Jeg er Hans Søn for evigt.

5 Prøv nu at nå Guds Søn i dig. Dette er det Selv, der aldrig syndede eller lavede et billede til erstatning for virkeligheden. Dette er det Selv, der aldrig forlod sit hjem i Gud for at vandre usikkert i verden. Dette er det Selv, der ikke kender frygt og ej heller kunne forestille sig tab eller lidelse eller død.

6 Der kræves intet af dig for at nå dette mål, bortset fra at lægge alle afguder og selvbilleder til side, gå forbi den lange liste med egenskaber, både "gode" og "dårlige", du har tilskrevet dig selv, og vent i stille forventning på sandheden. Gud har Selv lovet, at den vil blive afsløret for alle, der beder om den. Du beder om den nu. Du kan ikke fejle, fordi Han ikke kan fejle.

7 Hvis du ikke opfylder kravet om at træne i de første fem minutter af hver time, mind i det mindste dig selv om hver time:

8 Jeg er som Gud skabte mig.
Jeg er Hans Søn for evigt.

9 Fortæl dig selv ofte i dag, at du er, som Gud skabte dig. Og sørg for at reagere på alle og enhver, der synes at irritere dig med disse ord:

10 Du er som Gud skabte dig.
Du er Hans Søn evigt.

11 Gør alt for at udføre de timemæssige øvelser i dag. Hver af dem, du udfører, vil være et kæmpe skridt mod din frigivelse og en milepæl i at lære tankesystemet, som dette kursus fremstiller.

LEKTION 95

Jeg er Èt Selv, forenet med min Skaber.

1 Dagens idé beskriver dig nøjagtigt, som Gud skabte dig. Du er ét indeni dig selv og ét med Ham. Din er al skabelses enhed. Din perfekte enhed gør ændring i dig umulig. Du accepterer ikke dette, og du fejler kun i at indse, at det må være sådan, fordi du tror, at du allerede har ændret dig selv. Du ser dig selv som en latterlig parodi på Guds skabelse - svag, ond, grim og syndig, elendig og besat af smerte.

2 Sådan er din version af dig selv - et selv, opdelt i mange krigsførende dele, adskilt fra Gud og spinkelt holdt sammen af dets uberegnelige og lunefulde fremstiller, som du beder til. Den hører ikke dine bønner, for den er døv. Den ser ikke enheden i dig, for den er blind. Den forstår ikke, du er Guds Søn, for den er bevidstløs og forstår intet.

3 Vi vil forsøge i dag kun at være opmærksomme på det, der kan høre og se, og det, der giver perfekt mening. Vi vil igen rette vores øvelser mod at nå dit Eneste Selv, som er forenet med dets Skaber. Med tålmodighed og håb prøver vi igen i dag.

4 Brug af de første fem minutter af hver vågne time til at praktisere idéen for dagen har særlige fordele i denne fase af indlæring, hvori du er i øjeblikket. Det er vanskeligt på dette tidspunkt ikke at lade dit sind vandre, hvis det foretager udvidede forsøg. Du har sikkert indset dette på nuværende tidspunkt. Du har set omfanget af din mangel på mental disciplin og dit behov for sindstræning. Det er nødvendigt, at du er opmærksom på dette, for det er virkelig en hindring for dit fremskridt.

5 Hyppige, men kortere praksisperioder har andre fordele for dig på dette tidspunkt. Ud over at anerkende dine vanskeligheder med vedvarende opmærksomhed, må du også have lagt mærke til, at medmindre du ofte bliver mindet om dit formål, har du en tilbøjelighed til at glemme det i lange tidsperioder. Du fejler ofte i at huske de korte anvendelser af idéen for dagen, og du har endnu ikke dannet vanen med at bruge den som et automatisk svar på fristelse.

6 Struktur er derfor nødvendig for dig på dette tidspunkt, planlagt for at medtage hyppige påmindelser om dit mål og regelmæssige forsøg på at nå

det. Regelmæssighed med hensyn til tid er ikke det ideelle krav til den mest fordelagtige form for praksis i frelse. Den er imidlertid fordelagtigt for dem, hvis motivation er inkonsekvent, og som stadigt bliver ved med at have et stærkt forsvar mod indlæring.

7 Vi vil derfor holde fast på de praksisperioder på fem minutter per time et stykke tid og ivrigt opfordre dig til at udelade så få som muligt. Det vil især være nyttigt at bruge de første fem minutter af timen, da det pålægger en fastere struktur. Brug dog ikke dine fejlslag fra denne tidsplan som en undskyldning til ikke at vende tilbage til den igen, så snart du kan.

8 Der kan godt være en fristelse til at betragte dagen som mistet, fordi du allerede har fejlet i at gøre det, der bliver krævet. Dette burde dog kun anerkendes, som det er – en afvisning af at lade dine fejl blive rettet og en manglende vilje til at prøve igen.

9 Helligånden er ikke forsinket i Hans undervisning om dine fejl. Han kan kun blive holdt tilbage af din uvillighed til at give slip i dem. Lad os derfor være fast besluttede på, især i den næste uge eller lignende, at være villige til at tilgive os selv for vores manglende øjeblikke af flid og vores fejlslag i at følge instruktionerne til at praktisere dagens idé.

10 Denne tolerance overfor svaghed vil gøre os i stand til at overse den snarere end at give den magt til at forsinke vores indlæring. Hvis vi giver den magt til at gøre dette, betragter vi den som styrke og forveksler styrke med svaghed. Når du fejler i at overholde kravene i dette kursus, har du blot begået en fejl. Dette kræver korrektion og intet andet.

11 At tillade en fejl at fortsætte er at lave yderligere fejl baseret på den første og at forstærke den. Det er denne proces, der må blive lagt til side, for det er kun en anden måde, hvorpå du kan forsvare illusioner mod sandheden. Giv slip i alle disse fejl ved at anerkende dem for det, de er. De er forsøg på at holde dig ubevidst om, at du er Èt Selv, forenet med din Skaber, ét med ethvert aspekt af skabelse og grænseløs i magt og i fred.

12 Dette er sandheden, og intet andet er sandt. I dag vil vi bekræfte denne sandhed igen og forsøge at nå det sted i dig, hvori der ikke er nogen tvivl om, at kun dette er sandt. Begynd praksisperioderne i dag med denne forsikring, givet til dit sind med al den sikkerhed, som du kan give:

13 Jeg er Èt Selv, forenet med min Skaber,
Èt med ethvert aspekt af skabelse,
Og ubegrænset i magt og i fred.

14 Luk derefter dine øjne og fortæl dig selv igen, langsomt og eftertænksomt, idet du forsøger at tillade betydningen af ordene at synke ind i dit sind og erstatte falske idéer:

15 Jeg er Èt Selv.

16 Gentag dette adskillige gange, og forsøg derefter at føle den betydning, som ordene formidler. Du er Èt Selv, forenet og tryg i lys og glæde og fred. Du er Guds Søn, Èt Selv med èn Skaber og èt mål - at bringe bevidsthed om denne enhed til alle sind, så at sand skabelse kan udvide Guds Alhed og Ènhed.

17 Du er Èt Selv, fuldendt og helbredt og hel, med magt til at løfte mørkets slør fra verden og lade lyset i dig komme igennem for at lære verden sandheden om den selv. Du er Èt Selv, i perfekt harmoni med alt det, der er, og alt det, der vil komme. Du er Èt Selv, Guds hellige Søn, forenet med dine brødre i dette Selv, forenet med din Fader i Hans Vilje.

18 Føl dette ene selv i dig, og lad det skinne alle dine illusioner og dine tvivl bort. Dette er dit Selv, Guds Søns Selv, syndfri som hans Skaber, med Hans styrke indeni dig og Hans kærlighed for evigt din. Du er Èt Selv, og det er givet dig at føle dette Selv indeni dig og at kaste alle dine illusioner ud af det ene Sind, der er dette Selv, den hellige sandhed i dig.

19 Glem ikke i dag. Vi behøver din hjælp, din lille del i at bringe lykke til hele verden. Og Himlen ser på dig i tillid til, at du vil prøve i dag. Del så dets sikkerhed, for den er din. Vær årvågen. Glem ikke i dag.

20 Glem ikke dit mål gennem hele dagen. Gentag dagens idé så ofte som muligt, og forstå, hver gang du gør det, hører nogen håbets stemme, sandheden i hans sind rører på sig, den blide raslen af fredens vinger. Din egen anerkendelse af, at du er Èt Selv, forenet med din Fader, er en opfordring til hele verden om at være ét sammen med dig. Til alle og enhver, du møder i dag, sikre dig at give løftet fra dagens idé og fortæl ham dette:

21 Du er Èt Selv med mig,
Forenet med vores Skaber i dette Selv.
Jeg ærer dig på grund af det, jeg er,
Og det Han er, Der elsker os begge som èn.

LEKTION 96

Frelse kommer fra mit Eneste Selv.

1 Selvom du er Èt Selv, oplever du dig selv som to - som både god og ond, kærlig og hadefuld, sind og krop. Denne følelse af at være opdelt i modsætninger fremkalder følelser af akut og konstant konflikt og fører til hektiske forsøg på at forlige de modstridende aspekter af denne selvopfattelse. Du har søgt mange sådanne løsninger, og ingen af dem har virket. De modsætninger, du ser i dig, vil aldrig være forenelige. Men der findes én.

2. Den kendsgerning må accepteres, at sandhed og illusion ikke kan forliges uanset, hvordan du prøver, hvilke midler du bruger, og hvor du ser problemet, hvis du ville blive frelst. Indtil du har accepteret dette, vil du afprøve uendelige lister over mål, du ikke kan nå; en meningsløs række af udgifter af tid og kræfter, håbefuldhed og tvivl, hver enkelt lige så ubrugelig som den tidligere og fejlslagen, som den næste helt sikkert vil være.

3 Problemer, der ikke har nogen mening, kan ikke blive løst indenfor de rammer, de er sat. To selver i konflikt kunne ikke blive løst, og godt og ondt har intet mødested. Det selv, du har lavet, kan aldrig være dit Selv, ej heller kan dit Selv opdeles i to og stadigt være det, det er og for evigt må være.

4 Et sind og en krop kan ikke begge eksistere. Gør ikke noget forsøg på at forene de to, for den ene benægter, at den anden kan være virkelig. Hvis du er fysisk, er dit sind borte fra din selvopfattelse, for det har intet sted, hvor det virkeligt kunne være en del af dig. Hvis du er Ånd, så må kroppen være meningsløs for din virkelighed.

5 Ånd gør brug af sindet som middel til at finde dets Selvudtryk. Og sindet, der tjener Ånden, har fred og er fyldt med glæde. Dets kraft kommer fra Ånd, og det udfylder lykkeligt sin funktion her. Dog kan sindet også se sig selv skilt fra Ånd og opfatte sig selv indeni en krop, det forveksler med sig selv. Så uden dets funktion har det ingen fred, og lykke er fremmed for dets tanker.

6 Dog, sind borte fra Ånd kan ikke tænke. Det har fornægtet sin Kilde til styrke og ser sig selv som hjælpeløs, begrænset og svag. Nu, løsrevet fra sin funktion, tror det, at det er alene og adskilt, angrebet af hære, samlet mod det selv, og det skjuler sig i kroppens skrøbelige støtte. Nu må det forene det ulige med det lige, for det er det, det tror, at det er til.

7 Spild ikke mere tid på dette. Hvem kan løse de meningsløse konflikter, som en drøm præsenterer? Hvad kunne løsningen i sandhed betyde? Hvilket formål kunne den tjene? Hvad er den til? Frelse kan ikke gøre illusioner virkelige og løse et problem, der ikke findes. Måske håber du, den kan.

Ville du dog have, at Guds plan til løsladelse af Hans kære Søn bringer smerter til ham og fejler i at løslade ham?

8 Dit Selv bibeholder dets tanker, og de forbliver indeni dit sind og i Guds Sind. Helligånden fastholder frelse i dit sind og tilbyder det vejen til fred. Frelse er en tanke, du deler med Gud, fordi Hans Stemme accepterede den for dig og svarede i dit Navn, at det blev gjort. Således holdes frelse blandt de tanker, som dit Selv holder kært og værner om for dig.

9 Vi vil forsøge i dag at finde denne tanke, hvis tilstedeværelse i dit sind er garanteret af Ham, Der taler til dig fra dit Eneste Selv. Vores timemæssige fem minutters praksis vil være en søgen efter Ham indeni dit sind. Frelse kommer fra dette Eneste Selv gennem Ham, Der er broen mellem dit sind og det.

10 Vent tålmodigt, og lad Ham tale til dig om dit Selv, og det dit sind kan gøre, gendannet til det og fri til at tjene dets vilje.

11 Begynd med at sige dette:

12 Frelse kommer fra mit Eneste Selv. Dets tanker er mine til at bruge.

13 Søg derefter dets tanker, og kræv dem som dine egne.

14 Disse er dine egne virkelige tanker, som du har fornægtet og ladet dit sind vandre i en verden af drømme for at finde illusioner i deres sted. Her er dine tanker, de eneste, du har. Frelse er blandt dem; find den der.

15 Hvis det lykkes dig, vil de tanker, der kommer til dig, fortælle dig, at du er frelst, og at dit sind har fundet den funktion, det søgte at miste. Dit Selv vil byde det velkommen og give det fred. Gendannet i styrke vil det igen flyde ud fra Ånd til Ånden i alle ting, skabt af Ånden som Den Selv. Dit sind vil velsigne alle ting. Forvirring overstået, du er gendannet, for du har fundet dit Selv.

16 Dit selv ved, at du ikke kan fejle i dag. Måske forbliver dit sind usikkert et lille stykke tid endnu. Bliv ikke bestyrtet over dette. Den glæde, som dit Selv oplever, vil Det vil gemme til dig, og det vil alligevel være dit i fuld bevidsthed. Hver gang du bruger fem minutter af timen på at søge efter Ham, Der forener dit sind og Selv, tilbyder du Ham endnu et klenodie til at blive opbevaret for dig.

17 Hver gang du i dag fortæller dit hektiske sind, at frelse kommer fra dit Eneste Selv, lægger du endnu et klenodie i din voksende butik. Og det hele blive givet til alle og enhver, der beder om det og vil acceptere gaven. Tænk

så på hvor meget, der bliver givet dig at give denne dag, så det kan blive givet dig!

LEKTION 97
Jeg er Ånd.

1 Dagens idé identificerer dig med dit Eneste Selv. Den accepterer ingen splittet identitet og forsøger heller ikke at væve modstridende faktorer ind i helhed. Den siger ganske enkelt sandheden. Praktiser denne sandhed i dag, så ofte som du kan, for den vil bringe dit sind fra konflikt til de stille felter af fred. Ingen kuldegysninger af frygt kan komme ind, for dit sind er blevet befriet fra vanvid ved at give slip på illusioner om en splittet identitet.

2 Vi fastslår igen sandheden om dit Selv, Guds hellige Søn, der hviler i dig, hvis sind er blevet genoprettet til tilregnelighed. Du er Ånden, kærligt udstyret med al din Faders kærlighed og fred og glæde. Du er den Ånd, der fuldender Ham og deler Hans funktion som Skaber. Han er altid med dig, ligesom du er med Ham.

3 I dag forsøger vi at bringe virkelighed endnu tættere på dit sind. Hver gang du praktiserer, bringes bevidsthed i det mindste lidt nærmere; somme tider bliver tusind år eller mere sparet. De minutter, som du giver, bliver ganget op igen og igen, for miraklet gør brug af tid, men styres ikke af den. Frelse er et mirakel, det første og det sidste; det første, der er det sidste, for det er èt.

4 Du er Ånden, i hvis sind miraklet stedse er, i hvilken al tid står stille; miraklet, hvor ét minut tilbragt med at bruge disse idéer bliver en tid, der ikke har nogen længde, og som ikke har nogen ende. Giv da disse minutter villigt, og regn med Ham, Der lovede at lægge tidløshed ved siden af dem. Han vil tilbyde al Sin styrke til enhver lille indsats, som du gør.

5 Giv Ham de minutter, som Han har brug for i dag til at hjælpe dig med at forstå sammen med Ham, at du er Ånden, der stedse er i Ham, og Som kalder på enhver levende ting gennem Hans stemme; tilbyder Hans syn til alle, der spørger; erstatter fejl med den enkle sandhed.

6 Helligånden vil være glad for at tage fem minutter af hver time fra dine hænder og bære dem rundt i denne smertende verden, hvor smerte og elendighed synes at herske. Han vil ikke overse èt åbent sind, der vil acceptere den helbredende gave, de bringer, og Han vil lægge dem overalt, hvor Han ved, at de vil være velkomne. Og de vil stige i helbredende kraft, hver gang nogen accepterer dem som hans tanker og bruger dem til at helbrede.

7 Således vil din gave til Ham blive ganget tusindfold og titusinder flere. Og når den bliver givet tilbage til dig, vil den i magt overgå den lille gave, du gav, lige så meget som solens udstråling overstråler det lille bitte glimt, som en ildflue laver et usikkert øjeblik og går ud. Dog vil glansen fra dette bestandige lys blive der og føre dig ud af mørket, og du vil heller ikke være i stand til at glemme vejen igen.

8 Begynd disse lykkelige øvelser med de ord, som Helligånden taler til dig, og lad dem give ekko verden rundt gennem Ham:

9 Ånd er jeg, en hellig Søn af Gud,
fri af alle begrænsninger, tryg og helbredt og hel,
fri til at tilgive og fri til at frelse verden.

10 Udtrykt gennem dig, vil Helligånden acceptere denne gave, som du modtog af Ham, forøge dens kraft og give den tilbage til dig.

11 Tilbyd med glæde i dag hver praksisperiode til Ham. Og Han vil tale til dig og minde dig om, at du er Ånd, èt med Ham og Gud, dine brødre og dit Selv. Lyt efter Hans forsikring, hver gang du udtaler de ord, Han tilbyder dig i dag, og lad Ham fortælle dit sind, at de er sande.

12 Brug dem mod fristelse, og undslip dens triste konsekvenser, hvis du giver efter for troen på, at du er noget andet. Helligånden giver dig fred i dag. Modtag Hans ord og tilbud dem til Ham.

LEKTION 98

Jeg vil acceptere min del i Guds plan for frelse.

1 I dag er en dag med særlig indvielse. Vi tager kun et standpunkt for den ene side i dag. Vi tager sandhedens side og giver slip i illusioner. Vi vil ikke svinge mellem de to, men indtage en fast stilling for den ene. Vi vier os til sandhed i dag og til frelse, som Gud planlagde, den skulle være. Vi vil ikke argumentere for, at den er noget andet; vi vil ikke søge efter den, hvor den ikke er. Vi accepterer den med glæde, som den er, og påtager os den del, Gud tildelte os.

2 Hvor lykkeligt at være sikker! Al vores tvivl lægger vi til side i dag og påtager os vores holdning med sikkerhed angående formål og med tak for, at tvivl er væk og sikkerhed er kommet. Vi har et mægtigt formål at opfylde og er blevet givet alting, vi behøver, hvormed vi kan nå målet. Ikke én fejltagelse står os i vejen, for vi er blevet frikendt for fejl. Alle vores synder er vasket bort ved erkendelsen af, at de kun var fejl.

3 De skyldfri har ingen frygt, for de er trygge og anerkender deres tryghed. De appellerer ikke til magi eller opfinder flugtruter fra indbildte trusler uden virkelighed. De hviler i rolig sikkerhed på, at de vil gøre det, der er givet dem at gøre. De tvivler ikke på deres egen evne, fordi de ved, at deres funktion vil blive opfyldt fuldstændigt på det fuldendte tidspunkt og sted. De indtog den holdning, som vi vil indtage i dag, så vi kan tage del i deres sikkerhed og dermed øge den ved at acceptere den selv.

4 De vil være med os - alle, der indtog den holdning, vi indtager i dag, vil med glæde tilbyde os alt det, de lærte, og hver gevinst, de opnåede. De, der stadigt er usikre, vil også slutte sig til os, og låne vores sikkerhed, og det vil gøre den stærkere. Mens de endnu ufødte vil høre kaldet, vi hørte, og besvare det, når de er kommet for at foretage deres valg igen. Vi vælger ikke kun for os selv i dag.

5 Er det ikke fem minutter værd af din tid hver time at blive i stand til at acceptere den lykke, som Gud har givet dig? Er det ikke fem minutter værd i timen at anerkende din specielle funktion her? Er fem minutter i timen ikke kun en lille anmodning at fremsætte som betingelse for en belønning så stor, at den ikke kan måles? Du har mindst foretaget tusind tabende handler.

6 Her er et tilbud, der garanterer dig din fulde frigivelse fra smerter af enhver slags og glæde, verden ikke indeholder. Du kan bytte lidt af din tid for ro i sindet og vished om formålet med løftet om fuldstændig succes. Og eftersom tid ikke har nogen betydning, bliver du bedt om ingenting til gengæld for alting. Her er et tilbud, som du ikke kan tabe på. Og det, du opnår, er virkeligt ubegrænset!

7 Hver time i dag giv Ham din lille bitte gave på kun fem minutter. Han vil give ordene, du bruger, til at praktisere dagens idé den dybe overbevisning og den sikkerhed, du mangler. Hans ord vil slutte sig sammen med dine og gøre hver gentagelse af dagens idé til en fuldstændig vielse, foretaget med en tro så perfekt og så sikker som Hans til dig.

8 Hans tillid til dig vil bringe lyset til alle ordene, du siger, og du vil gå hinsides deres lyd til det, de virkeligt betyder. I dag træner du med Ham, når du siger:

9 Jeg vil acceptere min del i Guds plan for frelse.

10 I hver fem minutter, som du tilbringer med Ham, vil Han acceptere dine ord og give dem tilbage til dig, alle lyse af tro og tillid, så stærke og stabile, at de vil oplyse verden med håb og glæde. Mist ikke én chance for at være den glade modtager af Hans gaver, så du kan give dem til verden i dag.

11 Giv Ham ordene, og vil Han gøre resten. Han vil gøre dig i stand til at forstå din specielle funktion. Han vil åbne vejen til lykke, og fred og tillid vil være Hans gaver, Hans svar på dine ord. Han vil svare med al Sin tro og glæde og sikkerhed, at det, du siger, er sandt. Og derefter vil du overbevise dig om Ham, Der kender den funktion, som du har på jorden såvel som i Himlen. Han vil være med dig hver praksisperiode, du deler med Ham, og bytte hvert øjeblik af den tid, du tilbyder Ham for tidløshed og fred.

12 Gennem hele timen, lad din tid blive brugt på lykkelig forberedelse til de næste fem minutter, du igen vil tilbringe med Ham. Gentag dagens idé, mens du venter på, at det glade tidspunkt kommer til dig igen. Gentag den ofte, og glem ikke, hver gang du gør det, har du ladet dit sind blive gjort klar til den lykkelige tid, der kommer.

13 Og når timen er gået, og Han er der endnu en gang for at tilbringe lidt tid med dig, vær taknemmelig og læg alle jordiske opgaver bort, alle små tanker og begrænsede idéer og tilbring en lykkelig tid sammen med Ham igen. Fortæl Ham endnu en gang, at du accepterer den del, som Han ville have dig til at tage og hjælpe dig med at udfylde, og Han vil sørge for, at du ønsker dette valg, som Han har foretaget sig med dig og du med Ham.

LEKTION 99

Frelse er min eneste funktion her.

1 Frelse og tilgivelse er det samme. De antyder begge, at noget er gået galt - noget du behøver at blive frelst fra eller tilgivet for, noget galt, der behøver korrigerende ændring, noget adskilt eller forskelligt fra Guds
Vilje. Begge udtryk antyder således noget umuligt, men som dog er opstået, resulterende i en tilstand af konflikt mellem det, der er, og det, der aldrig kunne være.

2 Sandhed og illusioner er begge ligeværdige nu, for begge er sket. Det umulige bliver den ting, du behøver tilgivelse for, frelse fra. Frelse er grænselandet mellem sandheden og illusion. Den afspejler sandheden, fordi den er midlet ved hvilket, du kan undslippe illusioner. Dog er den ikke sandhed, fordi den ophæver det, der aldrig blev gjort.

3 Hvordan kunne der være et mødested overhovedet, hvor jord og Himmel kan blive forsonet indeni et sind, hvor de begge eksisterer? Sindet, der ser illusioner, tænker dem virkelige. De har eksistens i og med, at de er tanker. Og de er ikke virkelige, fordi sindet, der tænker disse tanker, er adskilt fra Gud.

4 Hvad sammenføjer det adskilte sind og tanker med Sind og Tanke, der for evigt er ét? Hvilken plan kunne rumme den ukrænkelige sandhed, og dog erkende behovet illusioner bringer og tilbyde midler, hvormed de bliver ophævet uden angreb og uden noget strejf af smerte? Hvad andet end en Guds Tanke kunne denne plan være med hvilken, det aldrig gjorte bliver overset og synder, der aldrig var virkelige, glemte?

5 Helligånden rummer denne Guds plan nøjagtigt, som den blev modtaget af Ham indeni Guds Sind og i dit eget. Den er udenfor tid, da dens Kilde er tidløs. Dog arbejder den i tid på grund af din tro på, at tid er virkelig. Urokkeligt ser Helligånden på det, du ser - på synd og smerte og død, på sorg og adskillelse og på tab. Dog ved Han, at én ting stadigt må være sand - Gud er stadigt kærlighed, og dette er ikke Hans Vilje.

6 Dette er Tanken, der bringer illusioner til sandheden og ser dem som udseender, bag hvilke det uforanderlige og det sikre er. Dette er Tanken, der frelser, og der tilgiver, fordi den ikke tillægger dét nogen tro, der ikke er skabt af den eneste Kilde, den kender. Dette er Tanken, hvis funktion er at frelse ved at give dig dens funktion som din egen.

7 Frelse er din funktion med den Ene til Hvem planen blev givet. Nu er du blevet overdraget denne plan sammen med Ham. Han har ét svar på udseender uanset deres form, deres størrelse, deres dybde eller en hvilken som helst egenskab, de ser ud til at have:

8 Frelse er min eneste funktion her.
Gud er stadigt kærlighed, og dette er ikke Hans Vilje.

9 Du, der alligevel vil udføre mirakler, sikr dig, at du praktiserer idéen for i dag godt. Prøv at opfatte styrken i det, du siger, for disse er ord, i hvilke din frihed ligger. Din Fader elsker dig. Hele verden af smerte er ikke Hans Vilje. Tilgiv dig selv for tanken om, at Han ønskede dette for dig. Lad så Tanken med hvilken, Han har erstattet alle dine fejl, gå ind i dit sind på de formørkede steder, der tænkte tankerne, der aldrig var Hans Vilje.

10 Denne del tilhører Gud, ligesom resten gør. Den tænker ikke dens enlige tanker og gør dem virkelige ved at skjule dem for Ham. Lad lyset komme ind, og du vil ikke se på nogen hindring for det, Han vil for dig. Åbn dine hemmeligheder for Hans venlige Lys, og se, hvor lyst dette Lys stadigt skinner i dig.

11 Praktiser Hans Tanke i dag, og lad Hans Lys udsøge og oplyse alle formørkede pletter og skinne gennem dem for at forene dem med resten. Det er Guds Vilje, at dit sind bliver ét med Hans. Det er Guds vilje, at Han kun har én Søn. Det er Guds Vilje, at Hans ene Søn er dig.

12 Tænk på disse ting i praktiseringen i dag og begynd dine længere praksisperioder med denne instruktion på sandheds vegne:

13 Frelse er min eneste funktion her.
Frelse og tilgivelse er det samme.

14 Vend dig så til Ham, der deler din funktion med dig, og lad Ham lære dig det, du har brug for at lære til at lægge al frygt til side og kende dit Selv som Kærlighed, Der ikke har nogen modsætning i dig.

15 Tilgiv alle tanker, der ville modsætte sig sandheden om din fuldstændighed, enhed og fred. Du kan ikke miste de gaver, din Fader gav. Du ønsker ikke at være et andet selv. Du har ingen funktion, der ikke er af Gud. Tilgiv dig selv den, du tror, du lavede. Tilgivelse og frelse er det samme. Tilgiv det, du har lavet, og du er frelst.

16 Du har et særligt budskab for i dag, der har magten til at fjerne alle former for tvivl og frygt for evigt fra dit sind. Hvis du bliver fristet til at tænke dem sande, husk, at udseender ikke kan modstå sandheden, disse magtfulde ord indeholder:

17 Frelse er min eneste funktion her.
Gud er stadigt Kærlighed, og dette er ikke Hans Vilje.

18 Din eneste funktion fortæller dig, at du er én. Mind dig selv om dette mellem de tidspunkter, du giver fem minutter til at blive delt med Ham, Der deler Guds plan med dig. Mind dig selv om:

19 Frelse er min eneste funktion her.

20 Således lægger du tilgivelse på dit sind og lader al frygt blidt blive lagt til side, så Kærlighed kan finde Sit retmæssige sted i dig og vise dig, at du er Guds Søn.

LEKTION 100

Min del er afgørende for Guds plan for frelse.

1 Ligesom Guds Søn fuldender sin Fader, således fuldender din del i den din Faders plan. Frelse må omvende den vanvittige tro på adskilte tanker og adskilte kroppe, der lever adskilte liv og går deres adskilte veje. Én funktion, delt af adskilte sind, forener dem i ét formål, for hver enkelt er lige afgørende for dem alle.

2 Guds vilje for dig er perfekt lykke. Hvorfor skulle du vælge at gå imod Hans Vilje? Den del, som Han har gemt til dig at påtage dig i udarbejdelsen af Hans plan, bliver givet dig, så du kan bliver genoprettet til det, Han vil. Denne del er lige så afgørende for Hans plan som for din lykke. Din glæde må være fuldstændig for at lade Hans plan blive forstået af dem til hvem, Han sender dig. De vil se deres funktion i dit skinnende ansigt og høre Gud kalde på dem i din lykkelige latter.

3 Du er virkelig afgørende for Guds plan. Uden din glæde er Hans glæde ufuldstændig. Uden dit smil kan verden ikke blive frelst. Mens du er trist, er lyset, som Gud Selv udpegede som middel til at frelse verden, svagt og glansløst. Og ingen ler, fordi al latter kun kan gentage din.

4 Du er virkeligt afgørende for Guds plan. Ligesom dit lys forøger hvert lys, der skinner i Himlen, således opfordrer din glæde på jorden alle sind til at give slip i deres sorg og indtage deres plads ved siden af dig i Guds plan. Guds budbringere er glade, og deres glæde helbreder sorg og fortvivlelse. De er beviset på, at Gud vil fuldkommen lykke for alle, der vil acceptere deres Faders gaver som deres.

5 Vi vil ikke lade os selv være triste i dag. For hvis vi gør det, fejler vi i at indtage den del, der er afgørende for Guds plan såvel som for vores syn. Tristhed er tegnet på, at du ville spille en anden rolle i stedet for den, der er blevet tildelt dig af Gud. Således fejler du i at vise verden, hvor stor den lykke er, Han vil for dig. Og således anerkender du ikke, at den er din.

6 I dag vil vi forsøge at forstå, glæde er vores funktion her. Hvis du er trist, er din del uopfyldt, og hele verden bliver således berøvet glæde sammen med dig. Gud beder dig om at være lykkelig, så verden kan se, hvor meget Han elsker sin Søn og vil, at ingen sorg rejser sig for at mindske hans glæde; ingen frygt kommer over ham for at forstyrre hans fred.

7 Du er Guds budbringer i dag. Du bringer Hans lykke til alle, du ser på, Hans fred til alle og enhver, der ser på dig og ser Hans budskab i dit lykkelige ansigt. Vi vil forberede os på dette i dag i vores fem minutters praksisperioder ved at føle lykke opstå i os i overensstemmelse med vores Faders vilje og vores.

8 Begynd øvelserne med tanken, dagens idé indeholder. Indse så, at din del er at være lykkelig. Kun dette bliver du eller hvem som helst bedt om, der ønsker at indtage sin plads blandt Guds budbringere. Tænk, hvad dette betyder. Du har bestemt taget fejl i din tro på, at der bliver bedt om offer. Du modtager kun i overensstemmelse med Guds plan og mister aldrig eller ofrer eller dør.

9 Lad os nu prøve at finde den glæde, der beviser for os og hele verden, Guds vilje for os. Det er din funktion, at du finder den her, og at du finder den nu. Du kom for dette. Lad denne være den dag, du lykkes! Se dybt inde i dig, uforfærdet af alle de små tanker og tåbelige mål, du passerer, når du stiger op for at møde Kristusen i dig.

10 Han vil være der. Og du kan nå Ham nu. Hvad kunne du bedre se på i stedet for Ham, Der venter på, at du kan se på Ham? Hvilken lille tanke har magt til at holde dig tilbage? Hvilket tåbeligt mål kan forhindre dig i at lykkes, når Han, Der kalder på dig, er Gud Selv? Han vil være der. Du er væsentlig for Hans plan. Du er Hans budbringer i dag. Og du må finde ud af, hvad Han ville have dig til at give.

11 Glem ikke idéen for i dag mellem dine længere praksisperioder. Det er dit Selv, der kalder på dig i dag. Og det er Ham, du svarer, hver gang du fortæller dig selv, at du er væsentlig for Guds plan for verdens frelse.

LEKTION 101

Guds Vilje for mig er perfekt lykke.

1 I dag vil vi fortsætte med temaet om lykke. Dette er en nøgleidé til at forstå det, frelse betyder. Du tror stadigt, den beder om lidelse som bodsøvelser for dine "synder." Dette er ikke sådan. Dog må du tro, det er sådan, mens du tror, at synd er virkelig, og at Guds Søn kan synde. Hvis synd er virkelig, så er straf retfærdig og kan ikke undslippes. Frelse kan således ikke blive købt andet end gennem lidelse.

2 Hvis synd er virkelig, så må lykke være en illusion, for de kan ikke begge være sande. De syndige er kun berettiget til død og smerte, og det er dette, de beder om, for de ved, at det venter på dem, og det vil opsøge dem og finde dem et eller andet sted, på et eller andet tidspunkt i en eller anden form, der udligner den gæld, de skylder til Gud. De ville undslippe Ham i deres frygt. Og alligevel vil Han forfølge dem, og de kan ikke undslippe.

3 Hvis synd er virkelig, må frelse være smerte. Smerte er prisen for synd, og lidelse kan aldrig blive undsluppet, hvis synd er virkelig. Frelse må være frygtet, for den vil dræbe, men langsomt, ved at tage alting væk, før den giver dødens velkomne velsignelse til ofre, der kun er er lidt mere end knogler, før frelse er formildet. Dens vrede er grænseløs, nådeløs, men helt retfærdig.

4 Hvem ville opsøge sådan en brutal straf? Hvem ville ikke flygte fra frelse og forsøge på enhver måde, han kan, at drukne den Stemme, Der tilbyder ham den? Hvorfor ville han prøve at lytte og acceptere Dens tilbud? Hvis

synd er virkelig, er dens tilbud død og udmålt i grusom form for at passe til de ondskabsfulde ønsker, i hvilke synd bliver født. Hvis synd er virkelig, er frelse blevet din bitre fjende, Guds forbandelse over dig, der har korsfæstet Hans Søn.

5 Du behøver praksisperioderne i dag. Øvelserne underviser i, at synd ikke er virkelig, og alt det, du tror, må komme fra synd, vil aldrig ske, for det har ingen årsag. Accepter Soning med et åbent sind, der ikke værner om en vedvarende tro på, at du har gjort Guds Søn til en djævel.

6 Der er ingen synd. Vi praktiserer denne tanke så ofte, som vi kan i dag, fordi den er grundlaget for dagens idé. Guds Vilje for dig er perfekt lykke, fordi der ikke er nogen synd, og lidelse er årsagsløs. Glæde er retfærdig, og smerte er kun tegnet på, du har misforstået dig selv.

7 Frygt ikke Guds Vilje. Men vend dig til den i tillid til, at den vil sætte dig fri fra alle de konsekvenser, synd har smedet i feberagtig fantasi. Sig:

8 Guds Vilje for mig er perfekt lykke.
Der er ingen synd; den har ingen konsekvens.

9 Således skulle du begynde dine praksisperioder og derefter prøve igen at finde den glæde, disse tanker vil introducere i dit sind. Giv disse fem minutter med glæde for at fjerne den tunge byrde, du har lagt på dig selv med den sindssyge tro på, at synd er virkelig.

10 Undslip fra vanvid i dag. Du er sat på friheds vej, og nu bringer dagens idé vinger til at give dig fremdrift og håb om at komme endnu hurtigere til det ventende mål af fred. Der er ingen synd. Husk dette i dag, og fortæl dig selv så ofte, du kan:

11 Guds Vilje for mig er perfekt lykke.
Dette er sandheden, fordi der er ingen synd.

LEKTION 102

Jeg deler Guds vilje til lykke for mig.

1 Du ønsker ikke at lide. Du tror måske, at det køber dig noget og tror måske stadigt lidt, at det køber dig det, du ønsker. Dog er denne tro helt sikkert rystet nu, i det mindste nok til at lade dig stille spørgsmålstegn ved den og mistænke, at den virkeligt ingen mening giver. Den er ikke forsvundet endnu, men mangler rødderne, der engang holdt den stramt bundet til dit sinds mørke og skjulte hemmelige steder.

2 I dag forsøger vi at løsne dens svækkede greb yderligere. Og at indse, at smerte er formålsløs, uden en grund og uden magt til at udrette noget som helst. Den kan ikke købe noget som helst overhovedet. Den tilbyder ingenting og eksisterer ikke. Og alt det, du tror, den tilbyder dig, mangler eksistens lige som den selv. Du har været slave af intet. Vær du fri i dag til at deltage i Guds lykkelige Vilje.

3 I adskillige dage vil vi fortsætte med at vie vores længere praksisperioder til øvelser, der er planlagt for at hjælpe dig med at nå den lykke, Guds Vilje har anbragt i dig. Her er dit hjem, og her er din tryghed. Her er din fred, og her er der ingen frygt. Her er frelse. Her er hvile omsider.

4 Begynd de længere praksisperioder i dag med denne accept af Guds vilje for dig:

5 Jeg deler Guds Vilje til lykke for mig,
Og jeg accepterer den som min funktion nu.

6 Søg så denne funktion dybt inde i dit sind, for den er der, blot afventende dit valg. Du kan ikke fejle i at finde den, når du lærer, det er dit valg, og at du deler Guds Vilje.

7 Vær lykkelig, for din eneste funktion her er lykke. Du har intet behov for at være mindre kærlig overfor Guds Søn end Han, Hvis kærlighed skabte ham så kærlig som Ham Selv. Udover disse timevise fem minutters hvile, hold hyppige pauser i dag for at fortælle dig selv, at du nu har accepteret lykke som din eneste funktion. Og vær sikker på, at du slutter dig til Guds Vilje ved at gøre dette.

LEKTION 103

Gud, der er kærlighed, er også lykke.

1 Lykke er en egenskab ved kærlighed. Den kan ikke være adskilt fra den, ej heller kan den opleves, hvor kærlighed ikke er. Kærlighed har ingen grænser og er overalt. Og derfor er glæde også overalt. Dog kan sindet benægte, at dette er således, når det tror, at der er huller i kærlighed, hvor synd kan komme ind og bringe smerte i stedet for glæde.

2 Denne mærkelige tro ville begrænse lykke ved at omdefinere kærlighed som begrænset og indføre modstand i det, der ingen grænse og ingen modsætning har. Frygt bliver så forbundet med kærlighed, og dens resultater bliver arv i sind, der tror, at det, de har lavet, er virkeligt. Disse billeder, uden sandhed i virkelighed, bærer vidnesbyrd om frygt for Gud og glemmer, at Han er Kærlighed, og derfor må være glæde.

3 Denne grundlæggende fejl vil vi igen prøve at bringe til sandhed i dag og lære os selv:

4 Gud, der er kærlighed, er også lykke.
At frygte Ham er at være bange for glæde.

5 Begynd dine længere praksisperioder for i dag med denne forbindelse, der korrigerer den falske tro på, at Gud er frygt. Den understreger også, at lykke tilhører dig på grund af det, Han er.

6 Tillad denne ene korrektion at blive anbragt i dit sind hver vågne time i dag. Byd derefter al den lykke velkommen, den bringer efterhånden, som sandhed erstatter frygt, og glæde bliver det, du forventer, vil erstatte smerte. Eftersom Gud er kærlighed, vil det blive givet dig. Styrk denne forventning ofte i løbet af dagen, og stiln al din frygt med denne forsikring, venlig og fuldstændig sand:

7 Gud, der er kærlighed, er også lykke.
Og det er lykke, jeg søger, i dag.
Jeg kan ikke fejle, fordi jeg søger sandheden.

LEKTION 104

Jeg søger kun det, der i sandhed tilhører mig.

1 I dagens idé fortsætter vi med tanken om, at glæde og fred ikke kun er tomgangsdrømme. De er din ret, på grund af det, du er. De kommer til dig fra Gud, Som ikke kan fejle i at give dig det, Han vil. Dog må der være et sted gjort rede til at modtage Hans gaver. De hilses ikke velkommen med glæde af et sind, der i stedet har modtaget de gaver, det lavede, hvor Hans hører hjemme, som erstatning for dem.

2 I dag ville vi fjerne alle meningsløse og selvlavede gaver, som vi har anbragt på det hellige alter, hvor Guds gaver hører hjemme. Disse er de gaver, der i sandhed er vores egne. Hans er de gaver, som vi arvet, før tiden var til, og som stadigt vil være vores, når tiden er gået ind i evigheden.

3 Disse er gaverne, der er inde i os nu, for de er tidløse. Og vi behøver ikke vente på at få dem. De tilhører os i dag. Derfor vil vi have dem nu og vide ved at vælge dem i stedet for det, vi har lavet, forener vi blot vores vilje med det, Gud vil, og anerkender de samme som værende én.

4 Vores længere praksisperioder i dag, de timermæssige fem minutter, givet til sandhed for din frelse, skulle begynde med dette:

5 Jeg søger blot det, der i sandhed tilhører mig,
Og glæde og fred er min arv.

6 Læg derefter verdens konflikter til side, der tilbyder andre gaver og andre mål, lavet af illusioner, bevidnet af dem og kun søgt efter i en verden af drømme. Alt dette lægger vi til side og søger i stedet det, der i sandhed er vores, når vi beder om at anerkende det, Gud har givet os.

7 Vi renser et helligt sted i vores sind foran Hans alter, hvor Hans gaver af fred og glæde er velkomne, og som vi kommer til for at finde det, der er blevet givet os af Ham. Vi kommer med tillid i dag, bevidste om, at det, der tilhører os i sandhed, er det, Han giver. Og vi ville ikke ønske noget andet, for intet andet tilhører os i sandhed.

8 Så vi rydder vejen for Ham i dag ved simpelthen at erkende, at Hans vilje allerede er gjort, og at glæde og fred tilhører os som Hans evige gaver. Vi vil ikke lade os selv miste synet af dem mellem de tidspunkter, hvor vi kommer for at søge efter dem, hvor Han har lagt dem. Denne påmindelse vil vi bringe til sindet så ofte, som vi kan:

9 Jeg søger kun det, der i sandhed tilhører mig.
Guds gaver af glæde og fred er alt, hvad jeg ønsker.

LEKTION 105

Guds fred og glæde er mine.

1 Guds fred og glæde er dine. I dag vil vi acceptere dem, vel vidende, at de tilhører os. Og vi vil forsøge at forstå, disse gaver forøges efterhånden, som vi modtager dem. De er ikke som de gaver, verden kan give, i hvilken giveren mister, når han giver gaven; tageren bliver endnu rigere af hans tab. Disse er ikke gaver, men gode handler lavet med skyld.

2 Den sandt givne gave indebærer intet tab. Det er umuligt, at én kan vinde, fordi en anden taber. Dette antyder en grænse og en utilstrækkelighed. Ingen gave bliver således givet. Sådanne "gaver" er kun et bud på et mere værdifuldt afkast - et lån med renter, der skal betales fuldt ud; et midlertidigt udlån, ment som en pantsætningsgæld, der skal tilbagebetales med mere, end der blev modtaget af ham, der tog gaven.

3 Denne mærkelige forvrængning af det, given betyder, gennemsyrer alle niveauer i den verden, du ser. Den fjerner al mening fra de gaver, du giver, og giver dig intet i dem, du tager. Et vigtigt indlæringsmål, dette kursus har sat, er at omvende dit syn på at give, så du kan modtage. For at give er

blevet en kilde til frygt, og derfor ville du undgå de eneste midler ved hvilke, du kan modtage.

4 Accepter Guds fred og glæde, og du vil lære en anden måde at se på en gave på. Guds gaver vil aldrig mindskes, når de bliver givet væk. De kan kun øges derved. Da himmelens fred og glæde intensiveres, når du accepterer dem som Guds gave til dig, vokser din Skabers glæde også, når du accepterer Hans glæde og fred som dine.

5 Sand given er skabelse. Den strækker det grænseløse ud til det ubegrænsede, evighed til tidløshed og kærlighed til den selv. Den føjer til alt, der allerede er komplet, ikke i enkle vendinger ved at tilføje mere, for det antyder, at det var mindre før. Den tilføjer ved at lade det, der ikke kan rumme sig selv, opfylde sit mål om at give alt det, det har, væk, og sikre det for evigt for det selv.

6 Accepter i dag Guds fred og glæde som din. Lad Ham fuldende Sig Selv, som Han definerer fuldendelse. Du vil forstå, at det, der fuldender Ham, lige så vel må fuldende Hans Søn. Han kan ikke give gennem tab. Ikke mere end du kan. Modtag Hans gave af glæde og fred i dag, og Han vil takke dig for din gave til Ham.

7 I dag vil vores praksisperioder starte lidt anderledes. Begynd i dag med at tænke på de brødre, der af dig er blevet nægtet den fred og glæde, der er deres ret under Guds ligeværdige love. Her nægtede du dem for dig selv. Og her må du vende tilbage for at kræve dem som dine egne. Tænk på dine "fjender" et lille stykke tid og fortæl hver enkelt, når han falder dig ind:

8 Min broder, fred og glæde tilbyder jeg dig,
At jeg må have Guds fred og glæde som mine.

9 Således forbereder du dig på at anerkende Guds gaver til dig og lade dit sind være fri for alt, der ville forhindre succes i dag. Nu er du rede til at acceptere gaven af fred og glæde, som Gud har givet dig. Nu er du rede til at opleve den glæde og fred, du har nægtet dig selv. Nu kan du sige, "Guds fred og glæde er mine," for du har givet det, du ville modtage.

10 Du må lykkes i dag, hvis du forbereder dit sind, som vi foreslår, for du har ladet alle blokeringer for fred og glæde blive løftet op, og det, der er dit, kan komme til dig omsider. Så fortæl dig selv "Guds fred og glæde er mine", og luk dine øjne et stykke tid og lad Hans stemme forsikre dig om, at de ord, du taler, er sande.

11 Brug dine fem minutter således med Ham hver gang du kan i dag, men tro ikke, at mindre er værdiløst, når du ikke kan give Ham mere. Husk i det

mindste hver time at sige ordene, der opfordrer Ham til at give dig det, Han vil at give og vil dig at modtage.

12 Bestem dig for ikke at blande dig i dag i det, Han vil. Og hvis en broder synes at friste dig til at nægte Guds gave til ham, se det blot som endnu en chance til at lade dig selv modtage Guds gaver som dine. Velsign derefter din broder taknemmeligt og sig:

13 Min broder, fred og glæde tilbyder jeg dig,
At jeg må have Guds fred og glæde som mine.

LEKTION 106

Lad mig være stille og lytte til sandheden.

1 Hvis du vil lægge egoets stemme til side, uanset hvor højt den kan synes at kalde; hvis du ikke vil acceptere dets smålige gaver, der ikke giver dig noget, du virkelig ønsker; hvis du vil lytte med et åbent sind, der ikke har fortalt dig, hvad frelse er; så vil du høre sandhedens mægtige Stemme, stille i magt, stærk i stilhed og fuldstændig sikker i dens budskaber.

2 Lyt, og hør din Fader tale til dig gennem Hans udnævnte Stemme, Der stilner det meningsløses torden og viser vejen til fred for dem, der ikke kan se. Vær stille i dag og lyt til sandheden. Bliv ikke bedraget af de dødes stemmer, der fortæller dig, at de har fundet livets kilde og tilbyder den til dig for din tro. Deltag ikke i dem, men lyt til sandheden.

3 Vær ikke bange for i dag at omgå verdens stemmer; gå let forbi deres meningsløse overtalelse. Hør dem ikke. Vær stille i dag, og lyt til sandheden. Gå forbi alle ting, der ikke taler om Ham, der holder din lykke i Sin hånd, rakt ud til dig i velkomst og i kærlighed. Hør kun Ham i dag, og vent ikke på at nå Ham længere. Hør én Stemme i dag.

4 I dag bliver løftet fra Guds ord holdt. Hør og vær stille. Han ville tale til dig. Han kommer med mirakler tusind gange så lykkelige og så vidunderlige som dem, du nogensinde har drømt om eller ønsket i dine drømme. Hans mirakler er sande. De falmer ikke, når drømmen slutter. De afslutter drømmen i stedet og varer evigt, for de kommer fra Gud til Hans kære Søn, hvis andet Navn er dig.

5 Forbered dig på mirakler i dag. Tillad i dag din Faders ældgamle løfte til dig og alle dine brødre at blive holdt. Hør Ham i dag, og lyt til Ordet, der løfter sløret, som ligger på jorden, og vækker alle dem, der sover og ikke kan se. Gud kalder på dem gennem dig. Han har brug for din stemme til at

tale til dem, for hvem kunne nå Guds Søn andre end hans Fader, der kalder gennem dit Selv?

6 Hør Ham i dag, og tilbyd Ham din stemme til at tale til alle skarerne, der venter på at høre Ordet, som Han vil tale i dag. Vær rede til frelse. Den er her og vil i dag blive givet dig. Og du vil lære din funktion fra den Ene, Der valgte den i din Faders Navn for dig.

7 Lyt i dag, så vil du høre en Stemme, Der vil give genlyd over hele verden gennem dig. Bringeren af alle mirakler har brug for, at du modtager dem først og således bliver den glade giver af det, du har modtaget. Således begynder frelse, og således slutter den; når alt er dit, og alt er givet bort, vil den forblive hos dig for evigt. Og lektionen er blevet lært.

8 I dag praktiserer vi at give, ikke på den måde du forstår det nu, men som det er. De længere øvelser bør begynde med denne anmodning om din enlightenment:

9 Jeg vil være stille og lytte til sandheden.
Hvad betyder det at give og at modtage?

10 Spørg og forvent et svar. Din anmodning er én, hvis svar har ventet længe på at blive modtaget af dig. Det vil begynde det præsteskab, som du kom for, og som vil befri verden fra at tænke, at given er en måde at miste på. Og så bliver verden klar til at forstå og at modtage.

11 Vær stille og lyt til sandheden i dag. For hver fem minutter brugt på at lytte, åbnes tusind sind for sandheden. Og de vil høre det hellige Ord, du hører. Og når timen er forbi, vil du igen frigive tusind mere, der standser for at bede om, at sandheden bliver givet dem sammen med dig.

12 I dag bliver Guds hellige Ord holdt ved, at du modtager det for at give det bort, så du kan lære verden det, given betyder, ved at lytte og lære det af Ham. Glem ikke i dag at forstærke dit valg om at høre og at modtage Ordet ved denne påmindelse, givet til dig selv så ofte som muligt i dag:

13 Lad mig være stille og lytte til sandheden.
Jeg er Guds budbringer i dag.
Min stemme er Hans, til at give det, jeg modtager.

LEKTION 107

Sandhed vil rette alle fejl i mit sind.

1 Hvad kan korrigere illusioner andet end sandheden? Og hvad er fejl, andet end illusioner, der forbliver uerkendte for det, de er? Hvor sandhed er indtrådt, forsvinder fejl. De forsvinder blot og efterlader ikke et spor, som de kan huskes på. De er væk, for uden tro har de intet liv, og så forsvinder de til intethed, for de vender tilbage til, hvor de kom fra. Fra støv til støv kommer og går de, for kun sandheden forbliver.

2 Kan du forestille dig, hvad en sindstilstand uden illusioner er? Hvordan det ville føles? Prøv at huske, da der var et tidspunkt - måske et minut, måske endnu mindre - hvor intet kom for at afbryde din fred; da du var sikker på, du var elsket og tryg. Prøv så at danne dig et billede af, hvordan det ville være at få det øjeblik udvidet til tidens ende og til evigheden.

3 Lad derefter følelsen af ro, som du følte, blive ganget Handrede gange og derefter ganget med Handrede en gang til. Og nu har du en antydning, ikke mere end bare den svageste hentydning til den tilstand, dit sind vil hvile i, når sandheden er kommet.

4 Uden illusioner kunne der ikke være nogen frygt, ingen tvivl og intet angreb. Når sandhed er kommet, er al smerte forbi, for der er ikke plads til forbigående tanker og døde idéer til at blive hængende i dit sind. Sandhed optager dit sind fuldstændigt og befrier dig fra alle former for tro på det flygtige. De har ingen plads, fordi sandhed er kommet, og de er ingen steder. De kan ikke blive fundet, for sandhed er overalt for evigt nu.

5 Når sandhed er kommet, bliver den ikke et stykke tid for at forsvinde eller skifte til noget andet. Den skifter ikke og ændrer sin form, ej heller kommer og går og går og kommer den igen. Den forbliver nøjagtigt, ligesom den altid var, til at blive regnet med i ethvert behov, til at have tillid til med perfekt tillid i alle de tilsyneladende vanskeligheder og tvivlen, som de fremstillinger, verden præsenterer, giver anledning til. De vil blot flyde væk, når sandhed korrigerer fejlene i dit sind.

6 Når sandhed er kommet, huser den i sine vinger den perfekte bestandighed og kærlighed, der ikke vakler i lyset af smerte, men ser hinsides den, støt og sikker. Her er helbredelsesgaven, for sandhed behøver intet forsvar, og derfor er intet angreb muligt. Illusioner kan blive bragt til sandhed for at blive rettet. Men sandheden står langt hinsides illusioner og kan ikke blive bragt til dem for at gøre dem til sandhed.

7 Sandhed kommer og går ikke, ej heller skifter eller ændrer den sig til dette udseende nu og derefter til det for at undgå indfangning og undslippe forståelse. Den skjuler sig ikke. Den står i åbent lys og i åbenlys tilgængelighed. Det er umuligt, at nogen som helst kunne søge den i sandhed, og ikke ville få succes.

8 I dag tilhører sandhed. Giv sandhed det, der tilkommer den, og den vil give dig dit. Du var ikke beregnet til at lide og dø. Din Fader vil, at disse drømme skal gå væk. Lad sandhed rette dem alle. Vi beder ikke om det, vi ikke har. Vi beder blot om det, der tilhører os, så vi kan anerkende det som vores eget.

9 I dag praktiserer vi med den lykkelige tone af sikkerhed, der er blevet født af sandhed. Illusions vaklende og usikre fodtrin er ikke vores tilgang i dag. Vi er lige så sikre på succes, som vi er sikre på, vi lever og håber og ånder og tænker. Vi tvivler ikke på, vi går med sandhed i dag og regner med den til at gå ind i alle de øvelser, vi laver i dag.

10 Begynd med at bede Ham, der går med dig i dette forehavende, om, at Han vil være i din bevidsthed, når du går med Ham. Du er ikke lavet af kød og blod og knogler, men blev skabt af den selvsamme Tanke, Der også gav livets gave til Ham. Han er din Broder og så lig dig, at din Fader ved, at I begge er det samme. Det er dit Selv, du beder om at gå med dig, og hvordan kunne Han være fraværende, hvor du er?

11 Sandhed vil rette alle fejl i dit sind, der fortæller dig, at du kunne være adskilt fra Ham. Du taler til Ham i dag og afgiver dit løfte om at lade Hans funktion blive opfyldt gennem dig. At dele Hans funktion er at dele Hans glæde. Hans tillid er med dig, når du siger:

12 Sandheden vil rette alle fejl i mit sind,
Og jeg vil hvile i Ham, Der er mit Selv.

13 Lad så Ham blidt føre dig til sandheden, der vil omslutte dig og give dig fred så dyb og rolig, at du modvilligt vil vende tilbage til den velkendte verden.

14 Og dog vil du være glad for at se på denne verden igen. For du vil bringe løftet om de ændringer med dig, som sandheden, der går med dig, vil bære til verden. De vil forøges med hver gave på fem små minutter, du giver, og de fejl, der omgiver verden, vil blive rettet, efterhånden som du lader dem blive rettet i dit sind.

15 Glem ikke din funktion i dag. Hver gang du fortæller dig selv med tillid, "Sandhed vil rette alle fejl i mit sind", taler du for hele verden og Ham, Der ville frigive verden, som Han ville sætte dig fri.

LEKTION 108

At give og at modtage er èt i sandhed.

1 Syn afhænger af dagens idé. Lyset er i den, for den forliger alle tilsyneladende modsætninger. Og hvad er lys andet end opløsningen, født af fred, af alle dine konflikter og fejlagtige tanker i ét begreb, der er fuldstændigt sandt? Selv det ene vil forsvinde, fordi Tanken bag det vil dukke op i stedet for at tage dets plads. Og nu har vi fred for evigt, for drømmen er forbi nu.

2 Sandt lys, der gør sandt syn muligt, er ikke det lys hvori, kroppens øjne ser. Det er en sindstilstand, der er blevet så forenet, at mørke ikke kan blive opfattet overhovedet. Og således ses det, der er det samme, som ét, mens det, der ikke er det samme, bliver overset, for det er der ikke.

3 Dette er lyset, der ikke viser nogen modsætninger, og syn, der er helbredt, har magt til at helbrede. Dette er lyset, der bringer din fred i sindet til andre sind for at dele den og være glade for, at de er ét med dig og med sig selv. Dette er lyset, der helbreder, fordi det bringer én enkelt opfattelse, baseret på én referenceramme, hvorfra én betydning kommer.

4 Her bliver både at give og at modtage set som forskellige aspekter af én Tanke, Hvis sandhed ikke afhænger af, hvilken bliver set som først, ej heller hvilken ser ud til at være på andenpladsen. Her bliver det forstået, at begge forekommer sammen, at Tanken forbliver fuldendt. Og i denne forståelse er fundamentet, hvorpå alle modsætninger bliver forliget, fordi de bliver opfattet fra den samme referenceramme, som forener denne Tanke.

5 Èn tanke, fuldstændigt forenet, vil tjene til at forene al tanke. Dette er det samme som at sige, en korrektion vil være tilstrækkelig til al korrektion, eller at tilgive én broder fuldstændigt er nok til at bringe frelse til alle sind. For disse er kun nogle specielle tilfælde af én lov, der gælder for enhver form for indlæring, hvis den bliver dirigeret af den Ene, Der kender sandheden.

6 At lære at, at give og at modtage er det samme, har særlig anvendelighed, fordi det kan blive afprøvet så let og set som sandt. Og når dette specielle tilfælde har bevist, det altid virker under alle omstændigheder, hvor det bliver afprøvet, kan tanken bag det blive generaliseret til andre områder af tvivl og dobbeltsyn. Og derfra vil det udvide sig og til sidst nå frem til den ene Tanke, Der ligger under dem alle.

7 I dag praktiserer vi med det specielle tilfælde at give og at modtage. Vi vil bruge denne enkle lektion på det indlysende, fordi det har resultater, vi ikke kan undgå. At give er at modtage. I dag vil vi forsøge at tilbyde fred til alle og se, hvor hurtigt fred vender tilbage til os. Lys er rolighed, og i den fred bliver syn givet os, og vi kan se.

8 Så vi begynder praksisperioderne med instruktionen for i dag og siger:

9 At give og at modtage er ét i sandhed.
Jeg vil modtage det, jeg giver nu.

10 Luk derefter dine øjne og tænk i fem minutter på det, du ville holde frem til alle for at få det som dit. Du kunne f.eks. sige:

11 Til alle tilbyder jeg stilhed.
Til alle tilbyder jeg fred i sindet.
Til alle tilbyder jeg blidhed.

12 Sig hver enkelt langsomt, og hold derefter pause et stykke tid, og forvent at modtage den gave, du gav, og den vil komme til dig i det omfang, i hvilket du gav den. Du vil opdage, at du fik nøjagtigt det samme tilbage, for dette er det, du bad om. Det kunne også være nyttigt at tænke på én at give dine gaver til. Han repræsenterer de andre, og gennem ham giver du til alle.

13 Vores meget enkle lektion for i dag vil lære dig meget. Virkning og årsag vil blive langt bedre forstået fra dette tidspunkt fremover, og vi vil gøre meget hurtigere fremskridt nu. Tænk på øvelserne i dag som hurtige fremskridt i din indlæring, gjort stadigt hurtigere og mere sikkert hver gang, du siger:

14 At give og at modtage er i sandhed ét.

LEKTION 109

Jeg hviler i Gud.

1 Vi beder om hvile i dag og ro, der ikke rystes af verdens fremtrædelsesformer. Vi beder om fred og stilhed midt i al tummelen, født af modstridende drømme. Vi beder om tryghed og om lykke, selvom vi synes at se på fare og på sorg. Og vi har tanken, der vil besvare vores beden med det, vi anmoder om.

2 "Jeg hviler i Gud." Denne tanke vil bringe dig den hvile og ro, fred og stilhed og den tryghed og den lykke, du søger. "Jeg hviler i Gud." Denne tanke har magt til at vække den sovende sandhed i dig, hvis syn ser hinsides fremtrædelsesformer på den samme sandhed i alle og alt, der er. Her er enden på lidelse for hele verden og alle, der nogensinde kom og stadigt vil komme for at blive hængende et stykke tid. Her er tanken, i hvilken Guds Søn bliver født igen for at anerkende sig selv.

3 "Jeg hviler i Gud." Fuldstændigt uforfærdet vil denne tanke bære dig gennem storme og strid, fortidig elendighed og smerte, forbi tab og død og

videre til Guds vished. Der er ingen lidelse, den ikke kan helbrede. Der er intet problem, som den ikke kan løse. Og ingen fremtrædelsesformer vil andet end vende sig til sandhed foran øjnene på dig, der hviler i Gud.

4 Dette er fredens dag. Du hviler i Gud, og mens verden bliver flået af vinde af had, forbliver din hvile fuldstændigt uforstyrret. Din er sandheds hvile. Fremtrædelsesformer kan ikke trænge ind på dig. Du kalder på alle til at slutte sig til dig i din hvile, og de vil høre og komme til dig, fordi du hviler i Gud. De vil ikke høre en anden stemme end din, fordi du gav din stemme til Gud, og nu hviler du i Ham og lader Ham tale gennem dig.

5 I Ham har du ingen bekymringer og ingen ængstelser, ingen byrder, ingen angst, ingen smerte, ingen frygt for fremtiden og ingen fortidige fortrydelser. I tidløshed hviler du, mens tiden går forbi uden dens berøring af dig, for din hvile kan aldrig ændre sig på nogen som helst måde overhovedet.

6 Du hviler i dag. Og når du lukker dine øjne, synk ind i stilhed. Lad disse hvileperioder og pusterum berolige dit sind med, at alle dets hektiske fantasier kun var feberdrømme, der er gået bort. Lad det være stille og accepter taknemmeligt dets helbredelse. Ikke flere frygtsomme drømme vil komme nu, da du hviler i Gud. Tag dig tid i dag til at smutte væk fra drømme og ind i fred.

7 Hver time, du tager din hvile i dag, bliver et træt sind pludseligt gjort glad, en fugl med brækkede vinger begynder at synge, et længe tørt vandløb begynder at flyde igen. Verden bliver født igen, hver gang du hviler, og husk hver time, at du kom for at bringe Guds fred ind i verden, så den kan få lov til at tage sin hvile sammen med dig.

8 Med hver fem minutter, du hviler i dag, er verden nærmere opvågning. Og den tid, hvor hvile vil være den eneste ting, der er, kommer tættere på alle slidte og trætte sind, for udmattede nu til at gå deres vej alene. Og de vil høre fuglen begynde at synge og se vandløbet begynde at strømme igen, med genfødt håb og energi gendannet til at gå med lettede trin langs vejen, der pludselig synes nem efterhånden, som de går.

9 Du hviler indeni Guds fred i dag og kalder på dine brødre fra din hvile for at drage dem til deres hvile sammen med dig. Du vil være tro mod din betroede opgave i dag, uden at glemme nogen, og bringe alle ind i din freds grænseløse cirkel, det hellige fristed, hvori du hviler.

10 Åbn tempeldørene, og lad dem komme langvejs fra fra hele verden, og nær fra ligeså - dine fjerne brødre og dine nærmeste venner - byd dem alle om at komme ind her og hvile med dig. Du hviler indeni Guds fred i dag,

stille og uden frygt. Hver broder kommer for at tage sin hvile og tilbyde den til dig.

11 Vi hviler sammen her, for således bliver vores hvile gjort fuldstændig, og det, vi giver i dag, har vi allerede modtaget. Tid er ikke vogteren over det, vi giver i dag. Vi giver til de ufødte og dem, der er gået bort, til enhver Guds Tanke og til Sindet, i Hvilket disse Tanker blev født, og hvor de hviler. Og vi minder dem om deres hvilested hver gang, vi fortæller os selv:

12 Jeg hviler i Gud.

LEKTION 110

Jeg er som Gud skabte mig.

1 Vi gentager i dags idé fra tid til anden. For denne ene tanke ville være nok til at frelse dig og verden, hvis du troede, at den er sand. Dens sandhed ville betyde, at du ikke har lavet nogen ændringer i dig selv, der har virkelighed, og heller ikke ændret universet, så det, Gud skabte, blev erstattet af frygt og ondskab, elendighed og død.

2 Hvis du forbliver, som Gud skabte dig, har frygt ingen betydning, ondskab er ikke virkelig, og elendighed og død findes ikke. I dags idé er derfor alt, hvad du behøver for at lade fuldstændig korrektion helbrede dit sind og give dig perfekt syn, der vil helbrede alle de fejltagelser, som et hvilket som helst sind har lavet på et hvilket som helst tidspunkt eller sted. Den er nok til at helbrede fortiden og gøre fremtiden fri. Den er nok til at lade nutiden blive accepteret, som den er. Den er nok til at lade tid være et middel for hele verden til at lære undslippelse fra tid og hver forandring, som tid synes at bringe i forbifarten.

3 Hvis du forbliver, som Gud skabte dig, kan fremtrædelsesformer ikke erstatte sandheden, sundhed kan ikke vende sig til sygdom, og døden kan heller ikke være erstatning for liv eller frygt for kærlighed. Alt dette er ikke sket, hvis du forbliver, som Gud skabte dig. Du behøver ingen tanke, men blot denne ene for at lade forløsning komme til at oplyse verden og befri den fra fortiden.

4 I denne ene tanke bliver al fortiden opløst; nutiden frelst for stilfærdigt at strække sig ind i en tidløs fremtid. Hvis du er, som Gud skabte dig, så har der ikke været nogen adskillelse af dit sind fra Hans, ingen spaltning mellem dit sind og andre sind og kun enhed i dit eget.

5 Den helbredende kraft i dagens idé er ubegrænset. Den er fødestedet for alle mirakler, den store genopretter af sandheden til verdens bevidsthed.

Praktiser dagens idé med taknemmelighed. Dette er sandheden, der kommer for at sætte dig fri. Dette er den sandhed, som Gud har lovet dig. Dette er Ordet, i hvilket al sorg slutter.

6 I dine fem minutters praksisperioder, begynd med dette citat fra teksten:

7 Jeg er som Gud skabte mig. Hans Søn kan ikke lide.
Og jeg er Hans Søn.

8 Prøv derefter med denne erklæring fast i dit sind at opdage i dit sind det Selv, Der er den hellige Søn af Gud Selv. Søg Ham inden i dig, Der er Kristus i dig, Guds Søn og broder til verden - den frelser, der for evigt er blevet frelst, med magt til at frelse hvem som helst, der berører Ham, ligegyldigt hvor let, bedende om Ordet, der fortæller ham, at han er broder til Ham.

9 Du er, som Gud skabte dig. I dag ær dit Selv. Lad gudebilleder, du lavede til at være Guds Søn i stedet for den, han er, blive tilbedt ikke i dag. Dybt i dit sind venter den hellige Kristus i dig på din anerkendelse som dig. Og du er fortabt og kender ikke dig selv, mens Han er uerkendt og ukendt.

10 Søg Ham i dag, og find Ham. Han vil være din frelser fra alle afguder, du har lavet. For når du finder Ham, vil du forstå, hvor værdiløse er dine afguder, og hvor falske de billeder, som du troede var dig. I dag gør vi et stort fremskridt for sandhed ved at give slip i afguder og åbne vores hænder og hjerter og sind for Gud i dag.

11 Vi vil huske Ham gennem hele dagen med taknemmelige hjerter og kærlige tanker for alle, der mødes med os i dag, for det er således, at vi husker Ham. Og vi vil sige, at vi kan blive mindet om Hans Søn, vores hellige Selv, Kristussen i hver af os:

12 Jeg er som Gud skabte mig.

13 Lad os erklære denne sandhed så ofte, som vi kan. Dette er Guds Ord, der sætter dig fri. Dette er nøglen, der åbner porten til Himmelen, og som lader dig træde ind i Guds fred og Hans evighed.

GENVURDERING III

R3: 1 Vores tredje genvurdering begynder i dag. Vi genvurderer to af de sidste 20 idéer hver dag, indtil vi har genvurderet dem alle. Vi vil holde os til et specielt format i disse praksisperioder, som du opfordres indtrængende til at følge så nøje, som du kan. Vi forstår naturligvis, at det kan være

umuligt for dig at påtage dig det, der bliver foreslået her, så optimalt hver dag og hver time på dagen.

2 Indlæring vil ikke blive hæmmet, når du går glip af en praksisperiode, fordi den er umulig på det fastsatte tidspunkt. Det er heller ikke nødvendigt, at du gør en overdreven indsats for at være sikker på, at du indhenter den med hensyn til antal. Ritualer er ikke vores mål og ville forpurre vores indlæringsmål.

3 Men indlæring vil blive hæmmet, når du springer en praksisperiode over, fordi du er uvillig til at vie tiden til den, som du bliver bedt om at give. Forfør ikke dig selv i dette. Uvillighed kan være mest omhyggeligt skjult bag en kappe af situationer, du ikke kan kontrollere. Lær at skelne mellem situationer, der er dårligt tilpasset din praktisering, fra dem, som du fastsætter for at opretholde en camouflage for din uvillighed.

4 Disse praksisperioder, som du har mistet, fordi du ikke ønskede at gøre dem af en eller anden grund, bør blive gjort så snart, du har skiftet mening om dit mål. Du er kun uvillig til at samarbejde om at praktisere frelse, hvis det griber ind i mål, du holder mere kære. Når du trækker den værdi tilbage givet dem, tillad dine praksisperioder at være erstatninger for dine litanier til dem. De gav dig intet. Men dine praksisperioder tilbyder dig alting. Accepter deres tilbud og vær i fred.

5 Det format, du burde bruge til disse genvurderinger er dette: vie fem minutter to gange om dagen eller længere, hvis du ville foretrække at kontemplere de tildelte idéer. Læs de idéer og kommentarer igennem, der er skrevet først i hver dags øvelser. Begynd derefter at tænke stille på dem og lad dit sind forholde dem til dine behov, dine tilsyneladende problemer og alle dine bekymringer.

6 Placer idéerne indeni dit sind, og lad det bruge dem, som det vælger. Giv det tro på, at det vil bruge dem viist til at blive hjulpet i dets beslutninger af den Ene, Der gav tankerne til dig. Hvad kan du stole på andet end det, der i dit sind? Hav tro på i disse genvurderinger, at midlerne, Helligånden bruger, ikke vil slå fejl. Dit sinds visdom vil komme dig til hjælp. Giv det retning i starten, læn dig derefter tilbage i stille tro, og lad det bruge de idéer, du har givet det, som de blev givet dig.

7 Du er blevet givet dem med perfekt tillid, i fuld tiltro til, at du vil bruge dem godt, i perfekt tro på, at du ville forstå deres budskaber og bruge dem for dig selv. Tilbyd dem til dit sind med samme tillid og tiltro og tro. Det vil ikke slå fejl. Det er Helligåndens valgte midler til din frelse. Og med Hans tillid fortjener det også din.

8 Vi understreger fordelene for dig, hvis du vier de første fem minutter af dagen til din gennemgang og også giver de sidste fem minutter af din vågne dag til den. Hvis dette ikke kan blive gjort, prøv i det mindste at opdele dem, så du påtager dig en om morgenen, og den anden i timen lige før du lægger dig til at sove.

9 Øvelserne, der skal laves gennem hele dagen, er lige så vigtige og måske af endnu større værdi. Du har været tilbøjelig til at udføre øvelserne og derefter gå videre til andre ting uden at anvende det, du lærte, på dem. Som et resultat har din indlæring fået ringe forstærkning, og du har ikke givet den muligheden for at bevise dens værdi for dig.

10 Her er en anden chance for at bruge den godt. I disse genvurderinger understreger vi behovet for ikke at lade din indlæring ligge i tomgang mellem dine længere praksisperioder. Forsøg at give dine daglige to idéer en kort, men seriøs gennemgang hver time. Brug en på timen og den anden en halv time senere. Du behøver ikke give mere end et øjeblik til hver enkelt.

11 Gentag den, og tillad dit sind at hvile lidt tid i stilhed og i fred. Vend dig derefter til andre ting, men prøv at holde tanken med dig og lad den tjene til at hjælpe dig med at bevare din fred gennem hele dagen. Hvis du bliver rystet, tænk på den igen. Disse praksisperioder er planlagt for at hjælpe dig til at forme vanen med at anvende det, du lærer hver dag på alt det, du gør.

12 Gentag den ikke, og læg den derefter til side. Dens anvendelighed er ubegrænset for dig. Og den er beregnet til at tjene dig på alle måder, på alle tidspunkter og steder, og når som helst du har behov for hjælp af nogen som helst art. Prøv derefter at tage den med dig i dagens opgaver og gør den hellig, Guds Søn værdig, acceptabel for Gud og for dit Selv.

13 Hver dags genvurderingsopgave vil slutte med en gentagelse af tanken om at bruge hver time og lige så den, der bør anvendes hver halve time. Glem dem ikke. Denne anden chance med hver af disse idéer vil bringe så store fremskridt, at vi kommer fra disse genvurderinger med indlæringsgevinster så store, at vi begynder igen på fast grund.

14 Glem ikke, hvor lidt du har lært. Glem ikke, hvor meget du kan lære nu. Glem ikke din Faders behov for dig, efterhånden som du gennemgår disse tanker Han gav dig.

LEKTION 111

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[91] Mirakler bliver set i lys.

2 Jeg kan ikke se i mørket. Lad Hellighedens
og sandhedes lys oplyse mit sind,
Og lad mig se uskylden indvendig.

[92] Mirakler bliver set i lys, og lys og styrke er et.

3 Jeg ser Guds gave til mig gennem styrke.
Min svaghed er det mørke Hans gave fordriver
Ved at give mig Hans styrke til at tage dens plads.

4 På timen:

5 Mirakler bliver set i lys.

6 På halvtimen:

7 Mirakler bliver set i lys, og lys og styrke er et.

LEKTION 112

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[93] Lys og glæde og fred bor i mig.

2 Jeg er hjemmet for lys og glæde og fred.
Jeg byder dem velkommen ind i det hjem, jeg deler
Med Gud, fordi jeg er en del af Ham.

[94] Jeg er som Gud skabte mig.

3 Jeg vil forblive for evigt, som jeg var,
Skabt af den Uforanderlige som Ham Selv.
Og jeg er ét med Ham, og Han med mig.

4 På timen:

5 Lys og glæde og fred bor i mig.

6 På halvtimen:

7 Jeg er som Gud skabte mig.

LEKTION 113

1 Til morgen- og aftengenvurdering:

[95] Jeg er Èt Selv, forenet med min Skaber.

2 Sindsro og perfekt fred er mine
Fordi jeg er Èt Selv, fuldstændigt hel,
Èt med al skabelse og med Gud.

[96] Frelse kommer fra mit Eneste Selv.

3 Fra mit Eneste Selv, hvis viden stadigt er
Indeni mit sind ser jeg Guds perfekte plan
For min frelse perfekt opfyldt.

4 På timen:

5 Jeg er Èt selv, forenet med min Skaber.

6 På halvtimen:

7 Frelse kommer fra mit Eneste Selv.

LEKTION 114

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[97] Jeg er Ånd.

2 Jeg er Guds Søn. Ingen krop kan
Rumme min ånd og heller ikke pålægge mig
En begrænsning Gud skabte ikke.

[98] Jeg vil acceptere min del i Guds plan for frelse.

3 Hvad kan min funktion være andet end at acceptere
Guds Ord, Der har skabt mig,
For det jeg er og vil for evigt være?

4 På timen:

5 Jeg er Ånd.

6 På halvtimen:

7 Jeg vil acceptere min del i Guds plan for frelse.

LEKTION 115

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[99] Frelse er min eneste funktion her.

2 Min funktion her er at tilgive verden
For alle de fejl, jeg har lavet. For således
Bliver jeg frigjort fra dem sammen med hele verden.

[100] Min del er afgørende for Guds plan for frelse.

3 Jeg er afgørende for Guds plan
For verdens frelse. For Han
Gav mig Sin plan for, at jeg kunne frelse verden.

4 På timen:

5 Frelse er min eneste funktion her.

6 På halvtimen:

7 Min del er afgørende for Guds plan for frelse.

LEKTION 116

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[101] Guds Vilje for mig er perfekt lykke.

2 Guds Vilje er perfekt lykke for mig.
Og jeg kan kun lide, hvis jeg tror
Der er en anden vilje udover fra Hans.

[102] Jeg deler Guds Vilje til lykke for mig.

3 Jeg deler min Faders Vilje for mig, Hans Søn.
Det, Han har givet mig, er alt, hvad jeg ønsker.
Det, Han har givet mig, er alt, hvad der er.

4 På timen:

5 Guds vilje for mig er perfekt lykke.

6 På halvtimen:
Jeg deler Guds Vilje til lykke for mig.

LEKTION 117

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[103] Gud, der er kærlighed, er også lykke.

2 Lad mig huske, kærlighed er lykke
Og intet andet bringer glæde. Og så vælger jeg
At ikke underholde nogen erstatninger for kærlighed.

[104] Jeg søger kun det, der tilhører mig i sandhed.

3 Kærlighed er min arv og med den glæde.
Disse er de gaver, min Fader gav mig.
Jeg ville acceptere alt, der er mit i sandhed.

4 På timen:

5 Gud, der er kærlighed, er også lykke.

6 På halvtimen:

7 Jeg søger kun det, der tilhører mig i sandhed.

LEKTION 118

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[105] Guds fred og glæde er mine.

2 I dag vil jeg acceptere Guds fred og glæde
I glad bytte for alle erstatninger
Som jeg har lavet for lykke og fred.

[106] Lad mig være stille og lytte til sandheden.

3 Lad min egen svage stemme være stille, og lad
Mig høre den mægtige Stemme fra sandheden selv
Forsikre mig om, at jeg er Guds perfekte Søn.

4 På timen:

5 Guds fred og glæde er mine.

6 På halvtimen:

7 Lad mig være stille og lytte til sandheden.

LEKTION 119

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[107] Sandhed vil rette alle fejl i mit sind.

2 Jeg tager fejl, når jeg tror, jeg kan
Blive såret på nogen som helst måde. Jeg er Guds Søn,
Hvis Selv hviler trygt i Guds Sind.

[108] At give og at modtage er ét i sandhed.

3 Jeg vil tilgive alle ting i dag, så jeg
Måske kan lære at acceptere sandheden i mig,
Og komme til at erkende min syndfrihed.

4 På timen:

5 Sandhed vil rette alle fejl i mit sind.

6 På halvtimen:

7 At give og at modtage er ét i sandhed.

LEKTION 120

1 Til morgen- og aftengenvurdering:
[109] Jeg hviler i Gud.

2 Jeg hviler i Gud i dag og lader Ham arbejde
I mig og gennem mig, mens jeg hviler i Ham
I stille og i perfekt vished.

[110] Jeg er som Gud skabte mig.

3 Jeg er Guds Søn. I dag lægger jeg til side
Alle syge illusioner om mig selv og lader
Min Fader fortælle mig, Hvem jeg virkelig er.

4 På timen:

5 Jeg hviler i Gud.

6 På halvtimen:

7 Jeg er som Gud skabte mig.

LEKTION 121
Tilgivelse er nøglen til lykke.

1 Her er svaret på din søgen efter fred. Her er nøglen til mening i en verden, der ikke synes at give mening. Her er vejen til tryghed i tilsyneladende farer, der lader til at true dig ved hver drejning og bringe usikkerhed til alle dine håb om nogensinde at finde ro og fred. Her bliver alle spørgsmål besvaret; her sikres afslutningen på al usikkerhed omsider.

2 Det utilgivende sind er fuldt af frygt og tilbyder ikke kærlighed nogen plads til at være sig selv, intet sted, hvor den kan sprede sine vinger ud i fred og svæve over verdenens tummel. Det utilgivende sind er trist, uden håb om pusterum og frigørelse fra smerte. Det lider og bor i elendighed, kigger rundt i mørke uden at se, dog alligevel sikker på faren, der lurer der.

3 Det utilgivende sind er naget af tvivl, forvirret over sig selv og alt det ser, bange og vred, svag og bralrende, bange for at gå videre, bange for at blive, bange for at vågne eller lægge sig til at sove, bange for enhver lyd, dog mere bange for stilhed; rædselsslagen over mørke, dog mere skrækslagen over lysets tilnærmelse.

4 Hvad kan det utilgivende sind opfatte andet end dets fortabelse? Hvad kan det skue andet end beviset på, at alle dets synder er virkelige? Det utilgivende sind ser ingen fejltagelser, men kun synder. Det ser på verden med blinde øjne og hviner, når det skuer dets egne projektioner rejse sig for at angribe dets elendige parodi på liv. Det ønsker at leve, men ønsker alligevel, at det var dødt. Det ønsker tilgivelse, dog ser det intet håb. Det ønsker undslippelse, men kan ikke forestille sig nogen, fordi det ser det syndige alle steder.

5 Det utilgivende sind er i fortvivlelse uden udsigten til en fremtid, der kan tilbyde noget som helst andet end mere fortvivlelse. Dog betragter det sin dom over verden som uafvendelig og ser ikke, det har dømt sig selv til denne fortvivlelse. Det tænker, det ikke kan ændre sig, for hvad det ser vidner om, at dets dom er korrekt. Det spørger ikke, fordi det tror, det ved. Det sætter ikke spørgsmålstegn, sikker på, det har ret.

6 Tilgivelse bliver erhvervet. Den er ikke iboende i et sind, der ikke kan synde. Da synd var en idé, du lærte dig selv, må tilgivelse også læres af dig, men fra en anden Lærer end dig selv, der repræsenterer det andet Selv i dig. Gennem Ham lærer du hvordan du kan tilgive det selv, du tror, du lavede og lade det forsvinde. Således returnerer du dit sind tilbage til Ham, Der er dit Selv, og Som aldrig kan synde.

7 Hvert utilgivende sind præsenterer en mulighed for dig til at lære dit eget, hvordan det kan tilgive sig selv. Hver enkelt afventer frigivelse fra helvede gennem dig og vender sig til dig bønfaldende om Himmelen her og nu. Det har intet håb, men du bliver dets håb. Og som dets håb, bliver du dit eget. Det utilgivende sind må lære gennem din tilgivelse, at det er blevet frelst fra helvede. Og efterhånden som du underviser i frelse, vil du lære.

8 Al din undervisning og din indlæring vil dog ikke være af dig, men af den Lærer, Der blev givet dig til at vise vejen til dig. I dag praktiserer vi at lære at tilgive. Hvis du er villig, kan du lære i dag at tage nøglen til lykke og bruge den på dine egne vegne. Vi vil vie ti minutter om morgenen og om natten endnu ti til at lære hvordan kan give tilgivelse og også modtage tilgivelse.

9 Det utilgivende sind tror ikke at, at give og at modtage er det samme. Dog vil vi prøve at lære i dag, at de er ét ved at praktisere tilgivelse overfor én, som du tænker på som en fjende og én, som du betragter som en ven. Og efterhånden som du lærer at se dem begge som én, vil vi udvide lektionen til os selv og se, at deres undslippelse indbefattede vores.

10 Begynd de længere praksisperioder med at tænke på en, du ikke kan lide, der ser ud til at irritere dig eller forårsage fortrydelse i dig, hvis du skulle møde ham; en, som du aktivt foragter eller blot prøver at overse. Det betyder ikke noget, hvilken form din vrede har. Du har sandsynligvis allerede valgt ham. Han er tilstrækkelig.

11 Luk nu dine øjne og se ham i dit sind og se på ham et stykke tid. Prøv at opfatte noget lys i ham et eller andet sted - et lille skær, som du aldrig havde lagt mærke til. Prøv at finde en lille gnist af lysstyrke skinne gennem det grimme billede, som du har af ham. Se på dette billede, til du ser et lys et eller andet sted inden i det, og prøv så at lade dette lys strække sig ud, indtil det dækker ham og gør billedet smukt og godt.

12 Se på denne ændrede opfattelse et stykke tid, og vend dit sind til én, du kalder en ven. Prøv at overføre lyset, du lærte at se omkring din tidligere "fjende" til ham. Oplev ham nu som mere end ven for dig, for i det lys, viser hans hellighed dig din frelser, frelst og frelsende, helbredt og hel. Lad ham derefter tilbyde dig lyset, du ser i ham, og lad din "fjende" og ven forene sig ved at velsigne dig med det, du gav. Nu er du ét med dem, og de med dig. Nu er du blevet tilgivet af dig selv.

13 Glem ikke gennem hele dagen, hvilken rolle tilgivelse spiller i at bringe lykke til ethvert utilgivende sind med dit blandt dem. Hver time fortæl dig selv:

14 Tilgivelse er nøglen til lykke.

Jeg vil vågne op fra drømmen om, at jeg
Er dødelig, fejlbarlig og fuld af synd,
Og vide, at jeg er den perfekte Søn af Gud.

LEKTION 122

Tilgivelse tilbyder alt, hvad jeg ønsker.

1 Hvad kunne du ønske, tilgivelse ikke kan give? Ønsker du fred? Tilgivelse tilbyder det. Ønsker du lykke, et roligt sind, en sikkerhed på formål og en fornemmelse af værdi og skønhed, der transcenderer verden? Ønsker du omsorg og sikkerhed og varmen fra sikker beskyttelse altid? Ønsker du en ro, der ikke kan blive forstyrret, en blidhed, der aldrig kan blive såret, et dybt, vedvarende velvære og en hvile så perfekt, at den aldrig kan blive forstyrret?

2 Al dette tilbyder tilgivelse dig og mere. Den glitrer i dine øjne, når du vågner og giver dig glæde at møde dagen med. Den lindrer din pande, mens du sover, og hviler på dine øjenlåg, så du ikke ser nogen drømme af frygt og ondskab, nag og angreb. Og når du vågner igen, tilbyder den dig endnu en dag af lykke og fred. Al dette tilbyder tilgivelse dig og mere.

3 Tilgivelse lader sløret blive løftet, der skjuler Kristi ansigt for de, der ser med utilgivende øjne på verden. Den lader dig genkende Guds Søn og rydder din hukommelse for alle døde tanker, så erindring af din Fader kan opstå på tværs af dit sinds tærskel.

4 Hvad ville du ønske, tilgivelse ikke kan give? Hvilke andre gaver end disse er værd at blive søgt? Hvilken indbildt værdi, ligegyldig virkning eller et kortvarigt løfte, der aldrig bliver holdt, kan rumme mere håb end det, tilgivelse bringer? Hvorfor ville du søge et svar andet end svaret, der vil besvare alting? Her er det perfekte svar, givet til ufuldkomne spørgsmål, meningsløse anmodninger, halvhjertet villighed til at høre og mindre end halvvejs flid og delvis tillid.

5 Her er svaret! Søg ikke efter det mere. Du vil ikke finde et andet i stedet. Guds plan for din frelse kan ikke forandre sig og kan heller ikke slå fejl. Vær taknemlig for, at den forbliver nøjagtigt som Han planlagde den. Uforanderlig står den foran dig som en åben dør med varme og velkomst, der kalder fra hinsides døråbningen, byder dig at komme ind og at gøre dig hjemme, hvor du hører til.

6 Her er svaret! Ville du stå udenfor, mens hele Himmelen venter på dig indenfor? Tilgiv og bliv tilgivet. Som du giver, vil du modtage. Der er ingen anden plan end denne til frelsen af Guds Søn. Lad os i dag glæde os

over, at dette er således, for her har vi et svar, klart og tydeligt, hinsides bedrag i dets enkelhed. Alle kompleksiteterne, verden har spundet af skrøbelige spindelvæv, forsvinder foran magten og majestæten i denne ekstremt enkle sandhedserklæring.

7 Her er svaret! Vend dig ikke bort i formålsløs vandring igen. Accepter frelse nu. Den er Gudsgaven og ikke verdens. Verden kan ingen gaver give af nogen som helst værdi til et sind, der har modtaget det, Gud har givet som dets eget. Gud vil frelse at blive modtaget i dag, og at forviklingerne i dine drømme ikke længere skjuler deres intethed for dig.

8 Åbn dine øjne i dag, og se på en lykkelig verden af tryghed og fred. Tilgivelse er midlet ved hvilket, den kommer til at erstatte helvede. I stilhed stiger den op for at hilse dine åbne øjne og fylde dit hjerte med dyb ro efterhånden, som gamle sandheder, for evigt nyfødte, opstår i din bevidsthed. Det, du vil huske derefter, kan aldrig blive beskrevet. Dog, din tilgivelse tilbyder det til dig.

9 Når vi husker de gaver tilgivelse giver, påtager vi os vores praksis i dag med håb om og tro på, at dette vil være dagen, hvor frelse vil blive vores. Oprigtigt og med glæde vil vi søge efter den i dag, bevidste om, at vi holder nøglen i vores hænder, idet vi accepterer Himmelens svar på det helvede, vi lavede, men hvor vi ikke ville forblive mere.

10 Morgen og aften giver vi virkeligt med glæde et kvarter til søgningen, hvori helvedets slutning er garanteret. Begynd med håbefuldhed, for vi er nået det vendepunkt ved hvilket, vejen bliver langt lettere. Og nu er vejen kort, som vi alligevel rejser. Vi er bestemt tæt på den fastsatte afslutning af drømmen.

11 Synk ind i lykke, når du begynder disse praksisperioder, for de rækker besvarede spørgsmåls sikre belønninger frem, og det din accept af svaret bringer. I dag vil det blive givet dig at føle den fred, tilgivelse tilbyder, og glæden, som løftelsen af sløret rækker frem til dig.

12 Foran lyset vil du modtage i dag, verden vil falme, indtil den forsvinder, og du vil se en anden verden opstå, som du ingen ord har til at beskrive. Nu går vi direkte ind i lys, og vi modtager gaverne, der er blevet opbevaret for os siden tid begyndte, og holdt i vente til i dag. Tilgivelse tilbyder alting, du ønsker. I dag bliver alle ting, du ønsker, givet dig.

13 Lad ikke dine gaver aftage gennem dagen, når du igen vender tilbage for at møde en verden af skiftende ændring og dystre fremtrædelsesformer. Fasthold dine gaver i klar bevidsthed, når du ser det uforanderlige i forandringens hjerte, sandhedens lys bag fremtrædelsesformer. Bliv ikke fristet til at lade dine gaver smutte forbi og drive ind i glemsomhed, men

hold dem fast i dit sind sammen med dine forsøg på at tænke på dem i mindst et minut, når hver kvarte time passerer forbi.

14 Mind dig selv om, hvor dyrebare er disse gaver med denne påmindelse, der har magt til at holde dine gaver i din bevidsthed gennem dagen:

15 Tilgivelse tilbyder alting, jeg ønsker.
I dag har jeg accepteret dette som sandt.
I dag har jeg modtaget Guds gaver.

LEKTION 123

Jeg takker min Fader for Hans gaver til mig.

1 Lad os være taknemmelige i dag. Vi er kommet til blidere veje og til glattere gader. Der er ingen tanke om at vende tilbage og ingen ubønhørlig modstand mod sandhed. En smule vaklen er tilbage, nogle små indvendinger og en smule tøven, men vi kan godt være taknemmelige for vores gevinster, som er langt større, end vi er klar over.

2 En dag, nu viet til taknemmelighed, vil tilføje fordelen ved en vis indsigt i det virkelige omfang af alle de gevinster, du har opnået; gaverne, du har modtaget. Vær glad i dag i kærlig taknemmelighed over, at din Fader ikke har overladt dig til dig selv og heller ikke ladet dig vandre i mørket alene. Vær taknemmelig for, at Han har frelst dig fra det selv, du troede, at du lavede til at tage Hans plads og Hans skabelse. Giv Ham tak i dag.

3 Giv tak for, at Han ikke har forladt dig, og at Hans Kærlighed for evigt vil vedblive at skinne på dig for evigt uden ændring. Tak også for, at du er uforanderlig, for den Søn, Han elsker, er uforanderlig som Ham selv. Vær taknemmelig for, at du er frelst. Vær glad for, at du har en funktion i frelse at udføre. Vær taknemmelig for, at din værdi langt overskrider dine magre gaver og smålige domme af den, som Gud etablerede som sin Søn.

4 I dag løfter vi i taknemmelighed vores hjerter over fortvivlelse og løfter vores taknemmelige øjne og ser ikke længere nedad til støvet. Vi synger takkesangen i dag til ære for det Selv, Som Gud har villet at være vores sande identitet i Ham. I dag smiler vi til alle, vi ser, og går med lette fodtrin, efterhånden som vi går for at gøre det, der er udpeget for os at gøre. Vi går ikke alene. Og vi giver tak for, at i vores ensomhed er en Ven kommet for at tale Guds frelsende Ord til os.

5 Og tak til dig for at have hørt på Ham. Hans ord er lydløst, hvis det ikke bliver hørt. Ved at takke Ham er takken også din. Et uhørt budskab vil ikke frelse verden, uanset hvor mægtig den Stemme er, der taler, uanset hvor

kærligt budskabet måske er. Tak være til dig, der hørte, for du bliver budbringeren, der bringer Hans stemme med dig og lader den give ekko rundt og rundt i verden.

6 Modtag Guds tak i dag når, du giver tak til Ham. For Han ville tilbyde dig den tak, du giver, eftersom Han modtager dine gaver i kærlig taknemmelighed og giver dem tilbage tusind og Handrede tusind gange mere, end de blev givet. Han vil velsigne dine gaver ved at dele dem med dig, og så vokser de i kraft og i styrke, indtil de fylder verden med glæde og med taknemmelighed.

7 Modtag Hans tak og tilbyd din til Ham i 15 minutter to gange i dag. Og du vil erkende til Hvem du tilbyder tak, og Hvem Han takker, når du takker Ham. Denne hellige halve time givet Ham, vil blive givet tilbage til dig i form af år for hvert sekund, magt til at frelse verden æoner hurtigere for din tak til Ham.

8 Modtag Hans tak, og du vil forstå, hvor kærligt Han holder dig i Sit sind, hvor dyb og grænseløs Hans omsorg for dig er, hvor perfekt er Hans taknemmelighed overfor dig. Husk timemæssigt at tænke på Ham og giv Ham tak for alting, Han gav Sin Søn, så han kunne hæve sig over verden og huske sin Fader og sit Selv.

LEKTION 124

Lad mig huske, jeg er ét med Gud.

1 I dag takker vi igen for vores identitet i Gud. Vores hjem er trygt, beskyttelse garanteret i alt, hvad vi gør, magt og styrke til rådighed for os i alle vores foretagender. Vi kan fejle i intet. Alting, vi berører, påtager sig et skinnende lys, der velsigner, og der helbreder. Èt med Gud og med universet går vi på vores vej og glæder os ved tanken om, at Gud Selv går alle steder med os.

2 Hvor hellige er vores sind! Og alt det, vi ser, afspejler helligheden indeni sindet, ét med Gud og med det selv. Hvor let fejl virkeligt forsvinder, og død giver plads til det evige liv. Vores skinnende fodaftryk peger på vejen til sandhed, for Gud er vores Ledsager, efterhånden som vi vandrer lidt i verden. Og de, der kommer for at følge os, vil genkende vejen, fordi lyset, vi bærer, bliver efterladt, dog forbliver det stadigt med os, efterhånden som vi går videre.

3 Det, vi modtager, er vores evige gave til de, der følger efter og til de, der gik forud eller blev hos os et stykke tid. Og Gud, Der elsker os med den ligeværdige kærlighed med hvilken, vi blev skabt, smiler på os og tilbyder

os den lykke, vi gav. I dag vil vi ikke tvivle på Hans kærlighed til os eller sætte spørgsmålstegn ved Hans beskyttelse og Hans omsorg.

4 Ingen meningsløs ængstelse kan komme mellem vores tro og vores bevidsthed om Hans Nærvær. Vi er et med Ham i dag i genkendelse og erindring. Vi føler Ham i vores hjerter. Vores sind indeholder Hans tanker; vores øjne skuer Hans dejlighed i alt det, vi ser på. I dag ser vi kun det kærlige og det elskelige.

5 Vi ser det i smertes udseende, og smerte giver efter for fred. Vi ser det i den hektiske, den triste og den nødlidte, den ensomme og bange, som er gendannet til den ro og fred i sindet i hvilke, de blev skabt. Og vi ser det lige så godt i de døende og de døde, i det vi genopretter dem til liv. Alt dette ser vi, fordi vi så det først indeni os selv.

6 Intet mirakel kan nogensinde blive nægtet dem, der ved, at de er ét med Gud. Ingen af deres tanker har ikke magt til at helbrede alle former for lidelse i hvem som helst i svundne tider og i tider, der skal komme, lige så let som i dem, der går ved siden af dem nu. Deres tanker er tidløse og adskilt fra afstand så vel som adskilt fra tid.

7 Vi tilslutter os denne bevidsthed, når vi siger, at vi er ét med Gud. For med disse ord siger vi også, at vi er frelste og helbredte, at vi kan frelse og helbrede i overensstemmelse hermed. Vi har accepteret, og vi ville nu give, for vi ville beholde de gaver, vores Fader gav. I dag oplever vi os selv som ét med Ham, så verden kan få lov til dele vores anerkendelse af virkelighed. I vores oplevelse bliver verden befriet; når vi benægter vores adskillelse fra vores Fader, bliver den helbredt sammen med os.

8 Fred være med dig i dag. Sikr din ro ved at praktisere bevidsthed om, at du er ét med din Skaber, ligesom Han er med dig. På et tidspunkt i dag, når som helst det synes bedst, vie en halv time til tanken om, at du er ét med Gud. Dette er vores første forsøg med en udvidet periode for hvilken, vi ikke giver nogen regler eller særlige ord til at vejlede din meditation. Vi vil have tillid til Guds stemme til at tale, som Han finder det passende i dag, sikre på, at Han ikke vil fejle. Bliv hos Ham denne halve time. Han vil gøre resten.

9 Dit udbytte vil ikke blive mindre, hvis du tror, at intet sker. Du er måske ikke rede til at acceptere udbyttet i dag. Dog, på et eller andet tidspunkt, et eller andet sted vil det komme til dig, og du vil heller ikke fejle i at anerkende det, når det gryr med sikkerhed i dit sind. Denne halve time vil blive indrammet i guld, med hvert minut som et diamantsæt omkring spejlet, som denne øvelse vil tilbyde dig. Og du vil se Kristi ansigt i det i afspejling af dit eget.

10 Måske i dag, måske i morgen, vil du se din egen forvandling i spejlet, denne hellige halve time vil holde op for dig til at se på dig selv. Når du er rede, vil du finde det der i dit sind og ventende på at blive fundet. Du vil derefter huske den tanke til hvilken, du gav denne halv time, taknemmeligt opmærksom på, at ingen tid nogensinde blev bedre brugt.

11 Måske i dag, måske i morgen, vil du kigge ind i dette glas og forstå, det syndfri lys, du ser, tilhører dig, den dejlighed du ser på, er din egen. Regn denne halve time som din gave til Gud i vished om, at Hans gengældelse vil være en fornemmelse af kærlighed, du ikke kan forstå, en glæde for dyb for dig at fatte, et syn for helligt for kroppens øjne at se, og alligevel kan du være sikker på en dag, måske i dag, måske i morgen, vil du forstå og fatte og se.

12 Tilføj yderligere juveler til den gyldne ramme, der holder spejlet, tilbudt dig i dag, ved at gentage hver time for dig selv:

13 Lad mig huske, jeg er ét med Gud,
Èt med alle mine brødre og mig Selv,
I evigtvarende hellighed og fred.

LEKTION 125

I stilhed modtager jeg Guds Ord i dag.

1 Lad denne dag være en dag med stilhed og stille lytten. Din Fader vil, du hører Hans Ord i dag. Han kalder på dig fra dybt inde i dit sind, hvor Han opholder sig. Hør Ham i dag. Ingen fred er mulig, før Hans Ord bliver hørt verden rundt; indtil dit sind i stille lytten accepterer det budskab, som verden må høre for at indvarsle fredens stille tid.

2 Denne verden vil forandre sig gennem dig. Ingen andre midler kan frelse den, for Guds plan er simpelthen denne: Guds Søn er fri til at frelse sig selv, er blevet givet Guds Ord til at være hans Vejleder, for evigt i hans sind og ved hans side for at føre ham sikkert til hans Faders hus af hans egen vilje, for evigt fri som Guds. Han bliver ikke ført med magt, men kun kærlighed. Han bliver ikke dømt, men kun helliggjort.

3 I stilhed vil vi høre Guds Stemme i dag uden indtrængen af vores smålige tanker, uden vores personlige ønsker og uden alle domme over Hans hellige Ord. Vi vil ikke dømme os selv i dag, for det, vi er, kan ikke blive dømt. Vi står adskilt fra alle de domme, som verden har lagt på Guds Søn. Den kender ham ikke. I dag vil vi ikke lytte til verden, men vente i stilhed på Guds Ord.

4 Hør, hellige Søn af Gud, din Fader taler. Hans Stemme ville give til dig Hans hellige Ord til at sprede over verden frelsens nyheder og den hellige fredstid. Vi samles ved Guds trone i dag, det stille sted indeni dit sind, hvor Han opholder sig for evigt i den hellighed, som Han skabte og aldrig vil forlade.

5 Han har ikke ventet på, du returnerer dit sind til Ham for at give Hans Ord til dig. Han har ikke gemt Sig for dig, mens du er vandret væk fra Ham en lille tid. Han værner ikke om de illusioner, du rummer om dig selv. Han kender Sin Søn og vil, at han forbliver som en del af Ham uanset hans drømme, uanset hans galskab om, at hans vilje ikke er hans egen.

6 I dag taler Han til dig. Hans Stemme afventer din stilhed, for Hans ord kan ikke blive hørt, før dit sind er stille et stykke tid, og meningsløse ønsker er blevet stilnet. Afvent Hans Ord i stilhed. Der er en fred indeni dig, der skal påkaldes i dag for at hjælpe til med at gøre dit allerhelligste sind rede til at høre dets Skabers Stemme tale.

7 Tre gange i dag, på tidspunkter mest egnede til stilhed, giv ti minutter afsat adskilt fra at lytte til verden og vælg i stedet en blid lytten til Guds Ord. Han taler fra nærmere end dit hjerte til dig. Hans stemme er nærmere end din hånd. Hans kærlighed er alt det, du er, og det Han er - det samme som dig, og du det samme som Ham.

8 Det er din stemme, du lytter til, når Han taler til dig. Det er dit Ord, Han taler. Det er Ordet om frihed og fred, om enhed af vilje og formål, uden adskillelse eller opdeling i Faders og Søns eneste Sind. Lyt i stilhed til dit Selv i dag, og lad ham fortælle dig, at Gud aldrig har forladt sin Søn, og du har aldrig forladt dit Selv.

9 Vær blot stille. Du vil ikke behøve nogen anden regel end denne for at lade din praksis i dag løfte dig over verdens tænkning og frigøre dit syn fra kroppens øjne. Vær kun stille og lyt. Du vil høre Ordet, hvor Guds Søns vilje slutter sig til sin Faders vilje, ét med Den, uden nogen illusioner indskudt mellem det fuldstændigt udelelige og sande.

10 Efterhånden, som hver time går i dag, vær stille et øjeblik, og mind dig selv om, at du har et specielt formål for denne dag - i stilhed at modtage Guds Ord.

LEKTION 126

Alt det, jeg giver, bliver givet til mig selv.

1 Dagens idé, fuldstændig fremmed for egoet og verdens tænkning, er afgørende for den tankeomvending, som dette kursus vil medføre. Hvis du troede på denne erklæring, ville der ikke være noget problem med fuldstændig tilgivelse, vished om mål og sikker retning. Du ville forstå midlet ved hvilket, frelse kommer til dig og ville ikke tøve med at bruge det nu.

2 Lad os overveje det, du tror på i stedet for denne idé. Det forekommer dig, at andre mennesker er adskilt fra dig og i stand til at opføre sig på måder, der ikke har nogen indflydelse på dine tanker, og heller ikke deres på dine. Derfor har dine holdninger ingen virkning på dem, og deres appeller om hjælp er ikke på nogen måde forbundet med dine egne. Du tror endvidere, at de kan synde uden at påvirke din opfattelse af dig selv, mens du kan dømme deres synd og alligevel forblive adskilt fra fordømmelse og have fred.

3 Når du "tilgiver" en synd, er der ingen gevinst for dig direkte. Du giver velgørenhed til en uværdig blot for at påpege, at du er bedre, på et højere plan end ham, som du tilgiver. Han har ikke fortjent din velgørende tolerance, som du skænker en, der er gaven uværdig, fordi hans synder har sænket ham under en ægte ligestilling med dig. Han har ingen krav på din tilgivelse. Den rækker en gave til ham, men næppe til dig selv.

4 Således er tilgivelse grundlæggende usund - et velgørende indfald, godgørende dog ufortjent; en gave skænket til tider, andre gange tilbageholdt. Ufortjent, tilbageholdelse af den er retfærdig, og det er heller ikke fair, at du skulle lide, når den tilbageholdes. Synden, som du tilgiver, er ikke din egen. En anden end dig begik den. Og hvis du så er nådig mod ham ved at give ham det, han ikke fortjener, er din gave ikke mere din end hans synd.

5 Hvis dette var sandt, har tilgivelse intet grundlag at hvile pålideligt og sikkert på. Den er en excentricitet, hvori du somme tider vælger overbærende at give en ufortjent benådning. Alligevel forbliver det din ret ikke at lade synderen undslippe den berettigede tilbagebetaling for hans synd. Tænker du, at Himmelens Herre ville tillade verdens frelse at afhænge af dette? Ville ikke Hans omsorg for dig være virkeligt lille, hvis din frelse hvilede på et lune?

6 Du forstår ikke tilgivelse. Som du ser det, er det kun en kontrol over åbent angreb uden at kræve korrektion i dit sind. Det kan ikke give dig fred, som du opfatter det. Det er ikke et middel til din frigørelse fra det, du ser hos en anden end dig selv. Det har ingen magt til at genoprette din enhed med ham i din bevidsthed. Det er ikke det, Gud havde til hensigt, det skulle være for dig.

7 Når du ikke har givet Ham den gave, Han beder dig om, kan du ikke genkende Hans gaver og tænker, Han ikke har givet dem til dig. Dog, ville Han bede dig om en gave, medmindre den var til dig? Kunne Han være tilfreds med tomme gestus og vurdere sådanne smålige gaver, som værdige til Hans Søn? Frelse er en bedre gave end dette, og sand tilgivelse, som det middel, hvormed den bliver opnået, må helbrede sindet, der giver, for at give er at modtage. Det, der forbliver uimodtaget, er ikke blevet givet, men det, der er blevet givet, må være blevet modtaget.

8 I dag prøver vi at forstå den sandhed, at giver og modtager er den samme. Du vil behøve hjælp til at gøre dette meningsfuldt, fordi det er så fremmed for de tanker, du er vant til. Men Hjælpen, du behøver, er der. Giv Ham din tro i dag og bed Ham om at dele din praksis i sandhed i dag. Og hvis du kun opfanger et lille glimt af frigivelsen, der ligger i idéen, vi praktiserer for i dag, er dette en glansdag for verden.

9 Giv 15 minutter to gange i dag til forsøget på at forstå dagens idé. Det er tanken ved hvilken, tilgivelse indtager sin rette plads i dine prioriteter. Det er tanken, der vil frigive dit sind fra enhver blokering for det, tilgivelse betyder, og lader dig indse dens værdi for dig.

10 I stilhed, luk øjnene for verden, der ikke forstår tilgivelse og søg fristed på det stille sted, hvor tanker bliver ændret og falske overbevisninger aflagt. Gentag i dags idé og bed om hjælp til at forstå det, den virkelig betyder. Vær villig til at blive undervist. Vær glad for at høre sandhedens og helbredelsens Stemme tale til dig, og du vil forstå de ord, Han taler, og erkende, at Han taler dine ord til dig.

11 Så ofte, som du kan, mind dig selv om, at du har et mål i dag - et mål, der gør denne dag af særlig værdi for dig selv og alle dine brødre. Lad ikke dit sind glemme dette mål længe, men fortæl dig selv:

12 Alt det, jeg giver, bliver givet til mig selv.
Den hjælp, jeg behøver for at lære, at dette er sandt
Er med mig nu. Og jeg vil stole på Ham.

13 Tilbring derefter et roligt øjeblik med at åbne dit sind for Hans korrektion og Hans kærlighed. Og det, du hører fra Ham, vil du tro, for det, Han giver, vil blive modtaget af dig.

LEKTION 127

Der er ingen anden kærlighed end Guds.

1 Måske tror du, at forskellige slags kærlighed er mulige. Måske tror du, at der er én slags kærlighed til dette, én slags til det; en måde at elske én på, en anden måde at elske endnu en anden på. Kærlighed er et. Den har ingen adskilte dele og heller ingen grader; ingen typer eller niveauer, ingen afvigelser og ingen forskelle. Den er som sig selv, uændret hele vejen igennem. Den ændrer sig aldrig med en person eller en omstændighed. Den er Guds hjerte og er også Hans Søns.

2 Kærligheds betydning er uklar for hvem som helst, der tror, at kærlighed kan ændre sig. Han ser ikke at, at ændre kærlighed må være umuligt. Og dermed tænker han, at han kan elske somme tider og hade på andre tidspunkter. Han tænker også, at kærlighed kan skænkes en og alligevel forblive sig selv, selvom den bliver tilbageholdt fra andre. At tro på disse ting om kærlighed er ikke at forstå den. Hvis den kunne foretage sådanne sondringer, ville det være nødvendigt at dømme mellem den retfærdige og synderen og at opfatte Guds Søn i adskilte dele.

3 Kærlighed kan ikke dømme. Da den selv er ét, ser den på alle som ét. Dens betydning ligger i enhed. Og den må undvige det sind, der tænker på den som delvis eller i dele. Der er ingen anden kærlighed end Guds, og al kærlighed er Hans. Der er ikke noget princip, der bestemmer, hvor kærlighed ikke er. Kærlighed er en lov uden en modsætning. Dens helhed er den magt, der holder alting som ét, forbindelsen mellem Faderen og Sønnen, der holder dem begge for evigt som det samme.

4 Intet kursus, hvis formål er at lære dig, hvad du virkeligt er, kunne undlade at understrege, at der ikke er nogen forskel på det, du er, og det kærlighed er. Kærlighedens betydning er din egen og delt af Gud Selv. For det, du er, er det, Han er. Der er ingen anden kærlighed end Hans, og det Han er, er alt, hvad der er. Der er ingen grænser anbragt på Ham Selv, og så er du ubegrænset på samme måde.

5 Ingen love, verden adlyder, kan hjælpe dig med at fatte kærlighedens betydning. Det, verden tror, blev lavet for at skjule kærlighedens betydning og for at holde den mørk og hemmelig. Der er ikke et princip, verden opretholder, der ikke krænker sandheden om det, kærlighed er, og det, du også er. Søg ikke indeni verden for at finde dit Selv. Kærlighed findes ikke i mørke og i død. Dog, er den helt tydelig for øjne, der ser og ører, der hører dens Stemme.

6 I dag praktiserer vi at frigøre vores sind fra alle de love, du tænker, du må adlyde, fra alle de begrænsninger, du lever under, og alle de ændringer, som du tænker er del af menneskelig skæbne. I dag tager vi det største enkelte skridt, dette kursus anmoder om i dine fremskridt mod dets fastlagte mål. Hvis du opnår det svageste glimt af det, kærlighed betyder i dag, har du

gjort fremskridt i afstand uden mål og i tid hinsides antallet af år i din frigivelse.

7 Lad os så sammen glæde os over at give noget tid til Gud i dag og forstå, at der intet bedre brug af tid er end dette. I 15 minutter to gange i dag undslip fra enhver lov, som du nu tror på. Åbn dit sind og hvil. Den verden, der ser ud til at holde dig som fange, kan blive undsluppet af hvem som helst, der ikke holder den kær. Træk al den værdi, du har anbragt i dens magre tilbud og sanseløse gaver tilbage, og lad Guds Gave erstatte dem alle.

8 Kald på din Fader, sikker på, at Hans Stemme vil svare. Han har Selv lovet dette. Og Han vil Selv anbringe en gnist af sandhed indeni dit sind, hvor som helst du opgiver en falsk tro, en mørk illusion om din egen virkelighed og det, kærlighed betyder. Han vil skinne igennem dine tomgangstanker i dag og hjælpe dig med at forstå kærlighedens sandhed. I kærlig blidhed vil Han stedse være med dig efterhånden, som du tillader Hans Stemme at undervise i kærlighedens betydning i dit rene og åbne sind. Og Han vil velsigne lektionen med Sin Kærlighed.

9 I dag forsvinder legioner af fremtidens års venten på frelse foran tidløsheden af det, du lærer. Lad os give tak i dag for, at vi er skånet for en fremtid som fortiden. I dag lader vi fortiden bag os for aldrig mere at blive husket. Og vi løfter vores øjne på en anden nutid, hvor en fremtid skinner i modsætning til fortiden i enhver egenskab.

10 Verden som spædbarn er nyligt født. Og vi vil iagttage den vokse i styrke og sundhed for at kaste sin velsignelse på alle, der kommer for at lære at kaste den verden til side, de troede, der var lavet i had til at være kærligheds fjende. Nu er de alle gjort fri sammen med os. Nu er de alle vores brødre i Guds Kærlighed.

11 Vi vil huske dem hele dagen, fordi vi ikke kan efterlade en del af os udenfor vores kærlighed, hvis vi ville kende vores Selv. Mindst tre gange i timen tænk på en, der foretager rejsen med dig, og som kom for at lære det, du må lære. Og når han kommer til sindet, giv ham dette budskab fra dit Selv:

12 Jeg velsigner dig broder med Guds Kærlighed
Som jeg ville dele med dig. For jeg ville lære
Den glade lektie, at der er ingen kærlighed
Anden end Guds og din og min og alle og enhvers.

LEKTION 128

Den verden, jeg ser, har intet, som jeg ønsker.

1 Den verden, du ser, har intet at tilbyde dig, som du behøver, intet, som du kan bruge på nogen som helst måde, heller ikke noget som helst, der tjener til at give dig glæde. Tro denne tanke, og du er frelst fra år af elendighed, fra talløse skuffelser og fra håb, der vender sig til bitre asker af fortvivlelse. Ingen må andet end at acceptere denne tanke som sand, hvis han ville lade denne verden bag sig og svæve hinsides dens lille bitte anvendelsesområde og små måder.

2 Hver ting, du værdsætter her, er blot en lænke, der binder dig til verden, og den vil ikke tjene noget andet mål end dette. For alting må tjene det formål, du har givet det, indtil du ser et andet formål der. Det eneste formål, dit sind værdigt, denne verden indeholder, er, at du passerer forbi den uden at lade dig forsinke ved at opfatte noget håb, hvor der intet er. Vær ikke vildledt mere. Den verden, du ser, har intet, som du ønsker.

3 Undslip i dag de lænker, du anbringer på dit sind, når du opfatter frelse her. For det, du værdsætter, gør du til en del af dig, som du opfatter dig selv. Alle ting, du søger for at gøre din værdi større i dine øjne, begrænser dig yderligere, skjuler din værdi for dig og tilføjer endnu en bjælke på tværs af døren, der fører til sand bevidsthed om dit Selv.

4 Lad intet, der vedrører kropstanker, forsinke din fremgang til frelse, og tillad heller ikke fristelse til at tro, verden har noget som helst, du ønsker, at holde dig tilbage. Intet er her at værdsætte. Intet her er et øjeblik af forsinkelse og smerte værd, et øjeblik af usikkerhed og tvivl. Det værdiløse tilbyder intet. Sikkerhed på værdi kan ikke blive fundet i værdiløshed.

5 I dag praktiserer vi at give slip på alle tanker om værdier, vi har givet verden. Vi lader den være fri for de formål, vi gav dens aspekter og dens faser og dens drømme. Vi holder den formålsløs indeni vores sind og løsner den fra alt, vi ønskede, den var. Således løfter vi lænkerne, der barrikaderer døren til frihed fra verden og går hinsides alle små værdier og formindskede mål.

6 Fred, og vær stille et lille stykke tid, og se, hvor højt du hæver dig over verden, når du frigiver dit sind fra lænker og lader det søge det plan, hvor det selv føler sig hjemme. Det vil være taknemmeligt for at være fri et stykke tid. Det ved, hvor det hører hjemme. Men befri dets vinger, og det vil flyve med sikkerhed og med glæde for at tilslutte sig dets hellige formål. Lad det hvile i dets Skaber, der for at blive gendannet til tilregnelighed, til frihed og til kærlighed.

7 Giv det ti minutters hvile tre gange i dag. Og når dine øjne bliver åbnet bagefter, vil du ikke værdsætte noget som helst, du ser så meget, som da du

så på det før. Dit hele perspektiv på verden vil skifte bare lidt hver gang, du lader dit sind undslippe dets lænker. Verden er ikke, hvor det hører hjemme. Og du hører hjemme, hvor det ville være, og hvor det går hen for at hvile, når du frigiver det fra verden. Din Vejleder er sikker. Åbn dit sind for Ham. Vær stille og hvil.

8 Beskyt dit sind gennem hele dagen på samme måde. Og når du tror, du ser nogen værdi i et aspekt eller et billede af verden, afslå at lægge denne lænke på dit sind og fortæl dig selv med stille sikkerhed:

9 Dette vil ikke friste mig til forsinkelse af mig selv.
Den verden, jeg ser, har intet, som jeg ønsker.

LEKTION 129

Hinsides denne verden er der en verden, jeg ønsker.

1 Dette er den tanke, der følger fra den, vi praktiserede i går. Du kan ikke stoppe med idéen om, at verden er værdiløs, for medmindre du ser, at der er noget andet at håbe på, vil du kun være deprimeret. Vores eftertryk er ikke på at opgive verden, men på at bytte den for det, der er langt mere tilfredsstillende, fyldt med glæde og i stand til at tilbyde dig fred. Tænker du, denne verden kan tilbyde det til dig?

2 Det kunne måske være lidt tid værd at tænke endnu engang over værdien af denne verden. Måske vil du indrømme, at der ikke er noget tab ved at give slip på alle tanker om værdi her. Den verden, du ser, er helt sikkert ubarmhjertig, ustabil, grusom, ligeglad med dig, hurtig til at hævn og ubarmhjertig af had. Den giver kun for at annullere og fjerner alle ting, som du har værdsat i et stykke tid. Ingen varig kærlighed findes, for ingen er her. Dette er tidens verden, hvor alle ting ender.

3 Er det et tab at finde en verden i stedet, hvor at miste er umuligt, hvor kærlighed varer for evigt, had ikke kan eksistere, og hævn ingen mening har? Er det tab at finde alle ting, du virkelig ønsker, og ved, at de ikke har nogen ende, og de vil forblive nøjagtigt, som du vil have dem, hele tiden?

4 Dog, selv de vil til sidst blive byttet for, hvad vi ikke kan tale om, for du går derfra til, hvor ord fejler fuldstændigt, ind i en stilhed, hvor sproget er uudtalt og alligevel sikkert forstået. Kommunikation, entydig og klar som dagen, forbliver ubegrænset i hele evigheden. Og Gud selv taler til Sin Søn, som Hans Søn taler til Ham. Deres sprog har ingen ord, for det, de siger, kan ikke blive symboliseret. Deres viden er direkte og fuldt ud delt og fuldstændig ét.

5 Hvor langt væk fra dette er du, der forbliver bundet til denne verden. Og dog, hvor nær er du, når du bytter den for den verden, du ønsker. Nu er det sidste skridt sikkert; nu står du et øjebliks plads væk fra tidløshed. Her kan du bare se fremad, aldrig tilbage for igen at se den verden, du ikke ønsker. Her er den verden, der kommer for at tage dens plads efterhånden, som du frigør dit sind fra små ting, som verden sætter frem for at holde dig som fange der. Værdsæt dem ikke, og de vil forsvinde. Værdsæt dem, og de vil virke ægte for dig.

6 Sådan er valget. Hvilket tab kan der være for dig ved at vælge ikke at værdsætte intethed? Denne verden rummer intet, som du virkelig ønsker, men det, du vælger i stedet, ønsker du helt bestemt! Lad det blive givet dig i dag. Det venter kun på, at du vælger det til at tage alle de tings plads, du søger, men ikke ønsker.

7 Praktiser din villighed til at lave denne forandring ti minutter om morgenen og om natten og endnu en gang ind imellem. Begynd med dette:

8 Hinsides denne verden er der en verden, jeg ønsker.
Jeg vælger at se den verden i stedet for denne,
For her er intet, som jeg virkeligt ønsker.

9 Luk så dine øjne for den verden, du ser, og i det stille mørke, iagttag lysene, der ikke er af denne verden, tænde, ét efter ét, indtil, hvor det ene begynder, ender det andet og mister al betydning, når de smelter sammen til ét.

10 I dag bøjer Himmelens lys sig for dig for at skinne på dine øjenlåg efterhånden, som du hviler hinsides mørkets verden. Her er lys, dine øjne ikke kan skue. Og dog kan dit sind se det tydeligt og kan forstå. En dag af nåde er givet dig i dag, og vi giver tak. Denne dag indser vi, at det, du frygtede for at miste, kun var tab.

11 Nu forstår vi virkeligt, der ikke er noget tab, for vi har set dets modsætning omsider, og vi er taknemmelige for, at valget er truffet. Husk din beslutning hver time, og tag et øjeblik til at bekræfte dit valg ved at lægge, uanset hvilke tanker, du har, bort, og bare kortvarigt dvæle ved dette:

12 Den verden, jeg ser, har intet, som jeg ønsker.
Hinsides denne verden er der en verden, jeg ønsker.

LEKTION 130

Det er umuligt at se to verdener.

1 Opfattelse er bestandig. Det, du ser, afspejler din tænkning. Og din tænkning afspejler kun dit valg af det, du ønsker at se. Dine værdier er afgørende for dette, for det, du værdsætter, må du ønske at se og tro på, at det, du ser, virkelig er der. Ingen kan se en verden, hans sind ikke har tildelt værdi. Og ingen kan fejle i at se på det, han tror, han ønsker.

2 Men, hvem kan virkelig hade og elske på én gang? Hvem kan ønske det at være virkeligt, han ikke ønsker? Og hvem kan vælge at se en verden, som han er bange for? Frygt må gøre blind, for dette er dens våben - det, som du frygter at se, kan du ikke se. Kærlighed og opfattelse går således hånd i hånd, men frygt skjuler det i mørke, der er der.

3 Så hvad kan frygt projicere på verden? Hvad kan blive set i mørke, der er virkeligt? Sandheden bliver overskygget af frygt, og det, der er tilbage, er blot forestillinger. Dog, hvad kan være virkeligt i blinde forestillinger, født af panik? Hvad ville du ønske, så dette bliver vist til dig? Hvad vil du ønske at beholde i en sådan drøm?

4 Frygt har lavet alting, du tror, du ser. Al adskillelse, alle sondringer og mangfoldigheden af forskelle, du tror, verden er lavet af. De er der ikke. Kærligheds fjende har fundet på dem. Dog kan kærlighed ikke have nogen fjende, og så har de ingen årsag, intet væsen og ingen konsekvens. De kan blive værdsat, men forbliver uvirkelige. De kan blive søgt, men de kan ikke blive fundet.

5 I dag vil vi ikke søge efter dem og heller ikke spilde denne dag ved ikke at søge det, der kan blive fundet. Det er umuligt at se to verdener, der ikke har nogen overlapning af nogen som helst art. Søg efter den ene; den anden forsvinder. Men én forbliver. De er rækkevidden af valg, hinsides hvilke din beslutning ikke kan gå. Det virkelige og det uvirkelige er alt, hvad der er at vælge imellem og intet mere end disse.

6 I dag vil vi ikke forsøge noget kompromis, hvor intet er muligt. Den verden, du ser, er et bevis på, at du allerede har foretaget et valg så altomfattende som dets modsætning. Det, vi ville lære i dag, er mere end bare lektionen om, at du ikke kan se to verdener. Den underviser også i, at den, du ser, er ganske konsekvent fra det synspunkt fra hvilket, du ser den. Det er alt sammen ét stykke, fordi det stammer fra én følelse og afspejler dets kilde i alting, du ser.

7 Seks gange i dag med tak og i taknemmelighed giver vi med glæde fem minutter til tanken, der ender alle kompromiser og tvivl og går hinsides dem alle som en. Vi vil ikke foretage tusind meningsløse sondringer og heller ikke forsøge at bringe med os en lille del af uvirkelighed efterhånden, som vi vier vores sind til kun at finde det, der er virkeligt.

8 Begynd din søgning efter den anden verden ved at bede om en styrke ud over din egen, og anerkend, hvad det er, du søger. Du ønsker ikke illusioner. Og du kommer til disse fem minutter og tømmer dine hænder fra alle verdens smålige skatte. Du venter på Gud til at hjælpe dig efterhånden, som du siger:

9 *Det er umuligt at se to verdener.*
Lad mig acceptere den styrke, Gud tilbyder mig
Og ingen værdi se i denne verden som jeg
Kan få lov at finde min frihed og befrielse.

10 Gud vil være der. For du har kaldt på den store ufejlbarlige Magt, Der vil tage dette kæmpe skridt med dig med taknemmelighed. Ej heller vil du fejle i at se Hans tak udtrykt i håndgribelig opfattelse og i sandhed. Du vil ikke betvivle det, du vil se på. For selvom det er opfattelse, er det ikke den slags séen, som dine øjne alene nogensinde har set før. Og du vil vide, at Guds styrke opretholdt dig, da du foretog dette valg.

11 Afvis fristelse let i dag, når som helst den opstår blot ved at huske grænserne for dit valg. Det uvirkelige eller det virkelige, det falske eller det sande er det, du ser, og kun det, du ser. Opfattelse er i overensstemmelse med dit valg, og helvede eller Himmelen kommer til dig som ét.

12 Accepter en lille del af helvede som virkelig, og du har fordømt dine øjne og forbandet dit syn, og det, du vil skue, er virkeligt helvede. Dog, Himmelens befrielse forbliver stadigt indenfor din rækkevidde af valg at foretage til at indtage pladsen for alting, helvede ville vise dig. Alt, du behøver at sige til nogen som helst del af helvede, uanset hvilken form det antager, er simpelthen dette:

13 *Det er umuligt at se to verdener.*
Jeg søger min frihed og befrielse,
Og dette er ikke en del af det, jeg ønsker.

LEKTION 131

Ingen kan fejle, der beder om at nå sandheden.

1 At fejle handler alt sammen om dig, mens du søger efter mål, der ikke kan blive opnået. Du leder efter bestandighed i det ubestandige, efter kærlighed, hvor der ikke er nogen, efter sikkerhed i midten af fare, udødelighed indeni mørket fra drømmen om døden. Hvem kunne lykkes, hvor modsætning er indstillingen i hans søgen og stedet, som han kommer til for at finde stabilitet?

2 Mål, der er meningsløse, bliver ikke opnået. Der er ingen måde at nå dem på, for de midler med hvilke, du stræber efter dem, er lige så meningsløse, som de er. Hvem kan bruge sådanne meningsløse midler og håbe gennem dem at opnå noget? Hvor kan de føre hen? Og hvad kunne de opnå, der tilbyder noget som helst håb om at være virkeligt?

3 Jagt på det indbildte fører til død, fordi det er søgen efter intethed, og mens du søger efter liv, beder du om død. Du leder efter tryghed og sikkerhed, mens du i dit hjerte beder om fare og beskyttelse af den lille drøm, du lavede.

4 Men søgning er uundgåelig her. For dette kom du, og du vil helt sikkert gøre de ting, du kom for. Men verden kan ikke diktere det mål, du søger efter, medmindre du giver den magt til at gøre det. Ellers er du stadigt fri til at vælge et mål, der ligger hinsides verden og enhver verdslig tanke og et, der kommer til dig fra en idé, der er givet afkald på, dog husket, gammel, dog ny - et ekko af en glemt arv, der dog rummer alt det, du virkelig ønsker.

5 Vær glad, for at søge må du. Vær også glad for at finde ud af, du søger efter Himmelen og må finde det mål, du virkelig ønsker. Ingen kan fejle i at ønske dette mål og nå det til sidst. Guds Søn kan ikke søge forgæves, selvom han forsøger at fremtvinge forsinkelse, at bedrage sig selv og tro, at det er helvede, han søger. Når han tager fejl, finder han korrektion; når han vandrer væk, ledes han tilbage til sin udpegede opgave.

6 Ingen forbliver i helvede, for ingen kan forlade sin Skaber eller påvirke Hans perfekte, tidløse og uforanderlige kærlighed. Du vil finde Himmelen. Alt det, du søger, andet end dette vil falde bort, men ikke fordi det er blevet taget fra dig. Det vil forsvinde, fordi du ikke ønsker det. Du vil nå det mål, du virkelig ønsker så sikkert, som Gud skabte dig i syndfrihed.

7 Hvorfor vente på Himmelen? Den er her i dag. Tid er den store illusion, den er fortid eller i fremtiden. Dog, dette kan ikke være, hvis det er, hvor Gud vil, at Hans Søn skal være. Hvordan kunne Guds Vilje være i fortiden eller i noget, der skal ske? Det, Han vil, er nu, uden en fortid og helt fremtidsløs. Det er så langt væk fra tid som et lille bitte stearinlys fra en fjern stjerne, eller det, du valgte, fra det, du virkelig ønsker.

8 Himmelen forbliver dit eneste alternativ til denne mærkelige verden, du lavede, og alle dens måder - dens skiftende mønstre og usikre mål, dens smertefulde fornøjelser og dens tragiske glæder. Gud lavede ingen modsætninger. Det, der benægter sin egen eksistens og angriber sig selv, er ikke af Ham. Han skabte ikke to sind med Himmelen som den glade virkning af det ene og jorden det andets bedrøvelige udkomme, der er Himmelens modsætning på enhver måde.

9 Gud lider ikke konflikt. Hans skabelse er heller ikke delt i to. Hvordan kunne det være, at Hans Søn kunne være i helvede, når Gud Selv etablerede ham i Himmelen? Kunne han miste det, som den Evige Vilje har givet ham som hans hjem for evigt? Lad os ikke længere prøve at påtvinge en fremmed vilje på Hans enkle formål. Han er her, fordi Han vil at være det, og det, Han vil, er nærværende nu hinsides tidens rækkevidde.

10 I dag vil vi ikke vælge et paradoks i stedet for sandheden. Hvordan kunne Guds Søn få tid til at tage Guds Vilje bort? Han fornægter således sig selv og modsiger det, der ikke har nogen modsætning. Han tror, at han lavede et helvede, der modsætter sig Himmelen og tror, at han bor i det, der ikke eksisterer, medens Himmelen er det sted, han ikke kan finde. Læg tåbelige tanker som disse bag dig i dag, og vend dit sind til sande idéer i stedet.

11 Ingen kan fejle, der beder om at nå sandheden, og det er sandhed, vi beder om at nå i dag. Vi vil vie ti minutter til dette mål tre gange i dag, og vi vil bede om at se den virkelige verden stige op for at erstatte de tåbelige billeder, som vi holdt kære, med sande idéer, der opstår i stedet for tanker, der ikke har nogen mening, ingen virkning og hverken kilde eller substans i sandheden.

12 Dette anerkender vi, når vi begynder på vores praksisperioder. Begynd med dette:

13 Jeg beder om at se en anden verden og tænke
En anden form for tanker end dem, jeg lavede.
Den verden, jeg søger, lavede jeg ikke alene,
De tanker, jeg ønsker at tænke, er ikke mine egne.

14 Iagttag dit sind i adskillige minutter og se, selvom dine øjne er lukkede, den meningsløse verden, du tænker, er virkelig. Gennemgå også de tanker, der er forenelige med en sådan verden, og som du mener er sande. Giv derefter slip i dem og synk under dem til det hellige sted, hvor de kan komme ind ikke. Nedenunder dem er der i dit sind en dør, som du ikke kunne låse fuldstændigt for at skjule det, der ligger hinsides.

15 Søg efter den dør, og find den. Men inden du prøver at åbne den, mind dig selv om, at ingen kan fejle, der beder om at nå sandheden, og det er denne anmodning, du fremsætter i dag. Intet andet end dette har nogen som helst betydning nu; intet andet mål bliver værdsat nu og heller ikke søgt; intet før denne dør, ønsker du virkelig, og kun det, der ligger forbi den, søger du.

16 Ræk din hånd ud og se, hvor let døren svinger åben med din ene hensigt at gå hinsides den. Engle oplyser vejen, så alt mørke forsvinder, og du står i et lys så lyst og klart, at du kan forstå alle ting, du ser. Et lille bitte øjeblik af overraskelse vil måske få dig til at holde pause, før du erkender den verden, du ser foran dig i lyset, afspejler den sandhed, du kendte og ikke helt glemte ved at vandre væk i drømme.

17 Du kan ikke fejle i dag. Dér går sammen med dig Ånden, Himmelen sendte dig, så du måske kunne nærme dig denne dør en dag og ved Hans hjælp glide ubesværet forbi den til lyset. I dag er den dag kommet. I dag holder Gud Sit gamle løfte til Sin hellige Søn, ligesom Hans Søn husker sine til Ham. Dette er en glædesdag, for vi kommer til aftalt tid og sted, hvor du vil finde målet for al din søgen her og hele verdens søgen, der ender sammen efterhånden, som du passerer hinsides døren.

18 Husk ofte, at i dag bør være et tidspunkt med særlig glæde og afstå fra dystre tanker og meningsløse klager. Frelsens tid er kommet. I dag er fastsat af Himmelen Selv til at være et tidspunkt af nåde for dig og for verden. Hvis du glemmer denne lykkelige kendsgerning, mind dig selv om det med dette:

19 I dag søger og finder jeg alt det, jeg ønsker.
Mit eneste formål tilbyder det til mig.
Ingen kan fejle, der beder om at nå sandheden.

LEKTION 132

Jeg frisætter der beder om at nå sandheden verden fra alt, jeg troede, den var.

1 Hvad holder verden i lænker andet end din tro? Og hvad kan frelse verden andet end dit Selv? Tro er virkelig magtfuld. De tanker, du rummer, er mægtige, og illusioner er lige så stærke i deres virkninger, som sandheden er. En galning tænker, den verden, han ser, er virkelig og tvivler ikke på den. Han kan heller ikke blive påvirket ved at stille spørgsmålstegn ved virkningerne af hans tanker. Det er kun, når der rejses spørgsmålstegn ved deres kilde, at håbet om frihed kommer til ham omsider.

2 Alligevel bliver frelse let opnået, fordi hvem som helst er fri til at skifte mening, og alle hans tanker ændres med det. Nu er tankekilden blevet flyttet, for at skifte mening betyder, at du har ændret kilden til alle idéer, du tænker eller nogensinde tænkte eller endnu vil tænke.

3 Du befrir fortiden fra det, du troede før. Du befrir fremtiden fra alle ældgamle tanker om at søge det, du ikke ønsker at finde. Det nærværende

nu forbliver det eneste tidspunkt. Her i nuet bliver verden sat fri. For når du lader fortiden blive løftet og frigør fremtiden fra din gamle frygt, finder du redning og giver den til verden.

4 Du har slavebundet verden med al din frygt, med tvivl og elendigheder, din smerte og tårer, og alle dine sorger presser på den og holder den som en fange af dine overbevisninger. Døden rammer den overalt, fordi du holder den bitre tanke om døden indeni dit sind. Verden er intet i sig selv. Dit sind må give den mening. Og det, du skuer på den, er dine ønsker, handlet ud, så du kan se på dem og tænke dem virkelige.

5 Måske tror du, at du ikke lavede verden, men kom ufrivilligt til det, der allerede var lavet, og næppe ventede på, at dine tanker skulle give det mening. Dog, i sandhed fandt du nøjagtigt det, du søgte efter, da du kom. Der er ingen verden bortset fra den, du ønsker, og heri ligger din endelige frigørelse. Skift bare mening om, hvad du ønsker at se, og hele verden må ændre sig i overensstemmelse hermed.

6 Idéer forlader ikke deres kilde. Dette centrale tema er ofte anført i teksten og må blive erindret, hvis du ville forstå lektionen for i dag. Det er ikke stolthed, der fortæller dig, at du har skabt den verden, du ser, og at den ændrer sig efterhånden, som du skifter mening. Men det er stolthed, der argumenterer for, at du er kommet ind i en verden ganske adskilt fra dig selv, uigennemtrængelig for det, du synes, og ganske adskilt fra det, du tilfældigvis tror, den er.

7 Der er ingen verden! Dette er den centrale tanke, kurset forsøger at undervise i. Ikke alle er parate til at acceptere det, og hver enkelt må gå så langt, som han kan lade sig blive ledt på vejen til sandheden. Han vil vende tilbage og gå endnu længere, eller måske træde tilbage en tid og så vende tilbage igen.

8 Men helbredelse er gaven til dem, der er parate til at lære, at der ikke er nogen verden og kan acceptere lektionen nu. Deres parathed vil bringe lektionen til dem i en eller anden form, som de kan forstå og anerkende. Nogle ser det pludseligt på dødspunktet og rejser sig for at undervise i det. Andre finder det i erfaringer, der ikke er af denne verden, der viser dem, at verden ikke eksisterer, fordi det, de skuer, må være sandheden, og alligevel er det i klar modstrid med verden. Og nogle vil finde det i dette kursus og i de øvelser, vi laver i dag.

9 Dagens idé er sand, fordi verden ikke eksisterer. Og hvis den virkelig er din egen forestilling, så kan du løsne den fra alle ting, du nogensinde troede, den var, blot ved at ændre alle de tanker, der gav den disse fremtrædelsesformer. De syge bliver helbredt, når du giver slip i alle tanker

om sygdom, og de døde rejser sig, når du lader tanker om liv erstatte alle tanker, du nogensinde har haft om død.

10 En lektion, der tidligere blev gentaget én gang, må nu understreges igen, for den indeholder det faste grundlag for i dags idé. Du er, som Gud skabte dig. Der er intet sted, hvor du kan lide, og ingen tid, der kan bringe forandring i din evige tilstand. Hvordan kan en verden af tid og sted eksistere, hvis du forbliver, som Gud skabte dig?

11 Hvad er lektionen for i dag andet end en anden måde at sige på, at kende dit Selv er verdens frelse? At befri verden fra enhver form for smerte er blot at skifte mening om dig selv. Der er ingen verden adskilt fra dine idéer, fordi idéer ikke forlader deres kilde, og du opretholder verden indeni dit sind i tanke.

12 Dog, hvis du er som Gud skabte dig, kan du ikke tænke adskilt fra Ham ej heller lave det, der ikke deler Hans tidløshed og kærlighed. Er disse iboende i den verden, du ser? Skaber den som Ham? Medmindre den gør, er den ikke virkelig og kan ikke være det overhovedet. Hvis du er virkelig, er den verden, du ser, falsk, for Guds skabelse er ulig verden på enhver måde. Og da det var Hans tanke, hvormed du blev skabt, så er det dine tanker, der har lavet den og må sætte den fri, så du kan komme til at kende de Tanker, du deler med Gud.

13 Slip verden fri! Dine virkelige skabelser venter på denne frigivelse for at give dig Faderskab, ikke som illusioner, men som Gud i sandhed. Gud deler Sit Faderskab med dig, der er Hans Søn, for Han skelner ikke mellem det, der er Ham Selv, og det, der stadigt er Ham selv. Det Han Skaber er ikke adskilt fra Ham, og ingen steder slutter Faderen, og Sønnen begynder som noget adskilt fra Ham.

14 Der er ingen verden, fordi det er en tanke adskilt fra Gud og lavet for at adskille Faderen og Sønnen og brække en del af Gud Selv af og således ødelægge Hans helhed. Kan en verden, der kommer fra denne idé, være virkelig? Kan den være noget som helst sted? Fornægt illusioner, men accepter sandhed. Benægt, at du er en skygge, som kortvarigt lægges på en døende verden. Frigiv dit sind, og du vil se på en frigivet verden.

15 I dag er vores formål at befri verden fra alle de tomgangstanker, vi nogensinde har haft om den og om alle de levende ting, vi ser på den. De kan ikke være der - ikke mere end os. For vi er i det hjem, vores Fader opsatte for os sammen med dem. Og vi, der er, som Han skabte os, ville løsne verden i dag fra enhver af vores illusioner, så vi kan blive frie.

16 Begynd de 15 minutters perioder, hvor vi træner to gange i dag med dette:

17 Jeg, der forbliver som Gud, skabte mig
Ville løsne verden fra alt det, jeg troede, den var.
For jeg er virkelig, fordi verden ikke er,
Og jeg ville kende min egen virkelighed.

18 Hvil blot derefter, årvågen men uden anstrengelse, og lad i stilhed dit sind blive ændret, så verden bliver befriet sammen med dig.

19 Du behøver ikke at indse, at helbredelse kommer til mange brødre over hele verden såvel som til dem, du ser tæt på efterhånden, som du sender disse tanker ud for at velsigne verden. Men du vil fornemme din egen befrielse, selvom du måske endnu ikke helt forstår, at du aldrig kunne blive befriet alene.

20 Gennem hele dagen, forøg friheden, sendt gennem dine idéer til hele verden, og sig når som helst, du bliver fristet til at benægte magten i dit enkle skift af mening:

21 Jeg løsner verden fra alt det, jeg troede, den var
Og vælger i stedet min egen virkelighed.

LEKTION 133

Jeg værdsætter ikke det, der er værdiløst.

1 Somme tider er der en fordel ved undervisning især efter, at du har gennemgået det, der synes teoretisk og ret fjernt fra det, som den studerende allerede har lært, for at bringe ham tilbage til praktiske anliggender. Dette vil vi gøre i dag. Vi vil ikke tale om ophøjede, verdensomspændende idéer, men i stedet dvæle ved fordelene for dig.

2 Du beder ikke livet om for meget, men alt for lidt. Når du lader dit sind blive trukket til kropslige anliggender, til ting, du køber, til anseelse som værdsat af verden, beder du om sorg, ikke om lykke. Dette kursus forsøger ikke at tage det lidt, du har, fra dig. Det forsøger ikke at erstatte utopiske idéer med tilfredsstillelser, som verden indeholder.

3 Der er ingen tilfredsstillelser i verden. I dag opregner vi de virkelige kriterier ved hvilke, vi kan teste alle ting, du tror, du ønsker. Medmindre de opfylder disse sunde krav, er de ikke værd at ønske sig overhovedet, for de kan kun erstatte det, der tilbyder mere.

4 De love, der styrer valg, kan du ikke lave, ikke mere end du kan lave alternativer at vælge ud fra. Udvælgelsen kan du gøre; faktisk skal du. Men

det er klogt at lære de love, du sætter i bevægelse, når du vælger, og hvilke alternativer du vælger mellem. Vi har allerede understreget, at der kun er to ligegyldigt, hvor mange der ser ud til at være.

5 Omfanget er fastsat, og dette kan vi ikke ændre. Det ville virkeligt være gement overfor dig at lade alternativer være ubegrænsede og således forsinke dit endelige valg, indtil du havde overvejet dem alle i tidens løb og ikke var blevet bragt så klart til det sted, hvor der kun er ét valg, der må træffes.

6 En anden venlig og beslægtet lov er, at der ikke er noget kompromis med hensyn til det, dit valg må medføre. Det kan ikke give dig bare lidt, for der er ingen mellemvej. Hvert valg, du foretager, bringer alt til dig eller intet. Derfor, hvis du lærer de undersøgelser, hvormed du kan skelne alt fra intet, vil du foretage det bedre valg.

7 For det første, hvis du vælger en ting, der ikke vil vare for evigt, er det, du valgte, værdiløst. En midlertidig værdi er uden al værdi. Tid kan aldrig fjerne en værdi, der er virkelig. Det, der falmer og dør, var der aldrig og tilbyder intet til ham, der vælger det. Han bliver bedraget af intet i en form, som han tror, han kan lide.

8 Dernæst, hvis du vælger at tage en ting bort fra en anden, vil du ikke have noget tilbage. Dette skyldes, at når du benægter hans ret til alting, har du benægtet din egen. Du vil derfor ikke anerkende de ting, du virkelig har, ved at benægte, at de er der. Den, der søger at tage bort er blevet bedraget af illusionen om, at tab kan tilbyde gevinst. Dog må tab tilbyde tab og intet mere.

9 Din næste overvejelse er den, hvorpå de andre hviler. Hvorfor er det valg, du foretager, af værdi for dig? Hvad tiltrækker dit sind til det? Hvilket formål tjener det? Her er det lettest af alt at blive bedraget, for det, egoet ønsker, fejler det i at anerkende. Det fortæller ikke engang sandheden, som det opfatter den, for det har behov for at beholde den glorie, som det bruger til at beskytte dets mål mod pletter og mod rust, så du kan få lov til at se, hvor uskyldig det er.

10 Dog er dets kamuflage en tynd fernis, der kun kunne bedrage de, der er tilfredse med at blive bedraget. Dets mål er indlysende for enhver, der bryder sig om at lede efter dem. Her er bedrag fordoblet, for den, der bliver bedraget, vil ikke opfatte, at han blot har fejlet i at vinde. Han vil tro, at han har tjent egoets skjulte mål. Og selvom han prøver på at holde sin glorie ren i sit syn, må han dog opfatte dens plettede kanter og dens rustede kerne.

11 Hans virkningsløse fejl forekommer ham at være synder, fordi han ser på det plettede som sit eget – rusten som et tegn på dyb uværdighed i ham selv.

Han, der stadigt vil bevare egoets mål og tjene dem som sine egne, begår ingen fejl ifølge diktaterne fra hans vejleder. Denne vejledning underviser i, at det er fejl at tro, at synder kun er fejltagelser, for hvem ville lide for sine synder, hvis dette var tilfældet?

12 Og så kommer vi til det kriterium for valg, der er det sværeste at tro, fordi dets åbenlyshed er overlejret med mange niveauer af uklarhed. Hvis du føler nogen som helst skyld over dit valg, har du tilladt egoets mål at komme mellem de virkelige alternativer, og således indser du ikke, at der kun er to. Og det alternativ, du tror, du valgte, virker skræmmende og for farligt til at være den intethed, det faktisk er.

13 Alle ting er værdifulde eller værdiløse, værdige eller ej til at blive søgt efter overhovedet, fuldstændigt ønskelige eller ikke den mindste indsats værd at opnå. At vælge er let alene på grund af dette. Kompleksitet er intet andet end en røgskærm, der skjuler den meget enkle kendsgerning, at ingen beslutning kan være vanskelig.

14 Hvad er gevinsten for dig i at lære dette? Det er langt mere end blot at lade dig træffe valg let og uden smerter. Himmelen Selv bliver nået med tomme hænder og åbne sind, der kommer med intet for at finde alt og kræve det som deres eget. Vi vil forsøge at nå denne tilstand i dag med selvbedrag lagt til side og med en ærlig villighed til kun at værdsætte det sandt værdifulde og det virkelige.

15 Vores to udvidede praksisperioder på 15 minutter vil begynde med dette:

16 Jeg vil ikke værdsætte det, der er værdiløst,
Og kun det, der har værdi, søger jeg virkeligt,
For kun det ønsker jeg at finde.

17 Og modtag derefter det, der venter på alle, som når ubesværet til Himmelens port, der svinger åbent, når han kommer. Skulle du begynde at lade dig selv samle nogle unødvendige byrder op eller tro, at du ser nogle vanskelige beslutninger stå foran dig, vær hurtig til at svare med denne enkle tanke:

18 Jeg vil ikke sætte pris på det, der er værdiløst,
For det, der er værdifuldt, tilhører mig.

LEKTION 134

Lad mig opfatte tilgivelse, som den er.

1 Lad os genvurdere betydningen af "tilgive", for den er tilbøjelig til at blive forvrænget og til at blive opfattet som noget, der indebærer en urimelig ofring af retfærdig harme, en gave, der er uberettiget og ufortjent, og en fuldstændig benægtelse af sandheden. Efter sådan et synspunkt må tilgivelse ses som en excentrisk dårskab, og dette kursus ser ud til at lade frelse hvile på forgodtbefindende.

2 Dette fordrejede syn på det, undskyldning betyder, korrigeres let, når du kan acceptere den kendsgerning, at tilgivelse ikke bliver bedt om for det, der er sandt. Den må være begrænset til det, der er falsk. Den er uden betydning for alt andet end illusioner. Sandhed er Guds skabelse, og at undskylde denne er meningsløst. Al sandhed tilhører Ham, afspejler Hans love og udstråler Hans Kærlighed. Har dette brug for undskyldning? Hvordan kan du tilgive det syndfri og evigt gunstige?

3 Den største vanskelighed, som du finder i ægte tilgivelse fra din side, er, at du stadigt mener, at du må tilgive sandheden og ikke illusioner. Du forestiller dig undskyldning som et forgæves forsøg på at se forbi det, der er der; at overse sandheden i en ubegrundet indsats for at bedrage dig selv ved at gøre en illusion sand. Dette forvrængede synspunkt afspejler kun det greb idéen om synd endnu har på dit sind, når du ser på dig selv.

4 Fordi du tror, dine synder er virkelige, ser du på undskyldning som bedrag. For det er umuligt at tænke på synd som virkelig og ikke tro, tilgivelse er en løgn. Således er tilgivelse virkelig ikke andet end en synd ligesom alle resten. Den siger, at sandheden er falsk, og smiler til de korrupte, som om de var lige så skyldløse som græsset; så hvide som sne. Den er selvbedragende i det, den tror, den kan udrette. Den ville se det helt klart forkerte som rigtigt, det afskyelige som det gode.

5 Undskyldning er ingen redning i sådan en opfattelse. Den er blot et yderligere tegn på, at synd er utilgivelig, må skjules i bedste fald, benægtes eller kaldes et andet Navn, for undskyldning er et forræderi mod sandhed. Skyld kan ikke blive tilgivet. Hvis du synder, er din skyld evigt varende. De, der bliver tilgivet fra det synspunkt, at deres synder er virkelige, bliver medlidende spottet og to gange dømt - først af sig selv for det, de tror, de gjorde, og endnu en gang af dem, der undskyldte dem.

6 Det er syndens uvirkelighed, der gør tilgivelse naturlig og fuldstændig tilregnelig, en dyb lettelse for dem, der tilbyder den; en stille velsignelse, hvor den bliver modtaget. Den opmuntrer ikke illusioner, men samler dem let med en lille latter og lægger dem blidt ved sandhedens fødder. Og der forsvinder de fuldstændigt.

7 Tilgivelse er den eneste ting, der står for sandhed i verdens illusioner. Den ser deres intethed og ser direkte gennem de tusind former, som de optræder

i. Den ser på løgne, men den bliver ikke bedraget. Den giver ikke opmærksomhed til de selvanklagende skrig fra syndere, der er vanvittige af skyld. Den ser på dem med stille øjne og siger blot til dem: "Min broder, det, du tænker, er ikke sandheden."

8 Undskyldningens styrke er dens ærlighed, der er så ufordærvet, at den ser illusioner som illusioner, ikke som sandhed. Det er på grund af dette, at den bliver ubedrageren stillet ansigt til ansigt med løgne, den store genopretter af den enkle sandhed. Ved dens evne til at overse det, der ikke er der, åbner den vejen op til sandhed, der var blevet blokeret af drømme om skyld.

9 Nu er du fri til at følge den vej, din sande tilgivelse åbner for dig. For hvis en broder har modtaget denne gave af dig, er døren åben for dig selv. Der er en meget enkel måde at finde døren til ægte tilgivelse på og at opfatte den som vidt åben i velkomst. Når du føler, at du er fristet til at anklage en eller anden for synd i nogen som helst form, tillad ikke lade dit sind at dvæle ved det, du mener, han gjorde, for dette er selvbedrag. Spørg i stedet, "Bør jeg anklage mig selv for at gøre dette?"

10 Således vil du se alternativer til valg i udtryk, der gør at vælge meningsfuldt og holder dit sind så frit fra skyld og smerte, som Gud Selv havde til hensigt, det skulle være, og som det er i sandhed. Det er kun løgne, der ville fordømme. I sandhed er uskyld den eneste ting, der er. Tilgivelse står mellem illusioner og sandheden, mellem den verden, du ser, og den, der ligger hinsides, mellem skyldens helvede og Himmelens port.

11 Over denne bro, så magtfuld som Kærlighed, Der lagde Sin velsignelse på den, er alle drømme om ondskab og had og angreb stilfærdigt bragt til sandhed. De bliver ikke beholdt for at kunne svulme op og buldre og skræmme den tåbelige drømmer, der tror på dem. Han er blevet vækket blidt fra sin drøm ved at forstå, at det, han troede, han så, var der aldrig. Og nu kan han ikke føle, at al redning er blevet nægtet ham.

12 Han behøver ikke at kæmpe for at frelse sig selv. Han behøver ikke at dræbe dragerne, som han troede forfulgte ham. Han har heller ikke brug for at opføre de tunge mure af sten og jerndøre, han troede ville gøre ham tryg. Han kan fjerne den uhåndterlige og ubrugelige rustning, lavet til at lænke hans sind til frygt og elendighed. Hans skridt er lette, og når han løfter sin fod for at gå fremad, bliver en stjerne ladt tilbage for at vise vejen til de, der følger ham.

13 Tilgivelse må blive praktiseret, for verden kan ikke opfatte dens betydning og heller ikke give en vejleder til at lære dig dens gavnlighed. Der er ingen tanke i hele verden, der fører til nogen som helst forståelse af de love, den følger, heller ikke den Tanke, den afspejler. Den er så fremmed

for verden som din egen virkelighed er. Og dog forener den dit sind med virkeligheden i dig.

14 I dag praktiserer vi sand tilgivelse for, at tidspunktet for tilslutning ikke bliver yderligere forsinket. For vi ville mødes med vores virkelighed i frihed og i fred. Vores praktisering bliver fodsporene, der lyser vejen op for alle vores brødre, som vil følge os til den virkelighed, vi deler med dem.

15 For at dette kan få lov at ske, lad os give et kvarter to gange i dag og tilbringe det sammen med Vejlederen, Der forstår betydningen af tilgivelse og blev sendt til os for at undervise i det. Lad os bede Ham:

16 Lad mig opfatte tilgivelse, som den er.

17 Vælg så én broder, som Han vil instruere dig om, og katalogiser hans "synder" en efter en, som de krydser dit sind. Sørg for ikke at dvæle ved nogen som helst af dem, men indse, at du kun bruger hans "forseelser", til at frelse verden fra alle idéer om synd. Overvej kort alle de onde ting, du tænkte om ham, og spørg dig selv hver gang "Ville jeg fordømme mig selv for at gøre dette?"

18 Lad ham blive befriet fra alle de tanker, du havde, om synd i ham. Og nu er du gjort klar til frihed. Hvis du hidtil har praktiseret med villighed og ærlighed, vil du begynde at fornemme en opløftelse, en lettelse af vægten på dit bryst, en dyb og sikker følelse af lettelse. Den resterende tid bør blive givet til at opleve redningen fra alle de tunge lænker, du søgte at lægge på din broder, der blev lagt på dig selv.

19 Tilgivelse bør blive praktiseret gennem dagen, for der vil være så mange gange, hvor du glemmer dens betydning og angriber dig selv. Når dette sker, tillad dit sind at se gennem denne illusion efterhånden, som du fortæller dig selv:

20 Lad mig opfatte tilgivelse, som den er.
Bør jeg anklage mig selv for at gøre dette?
Jeg vil ikke lægge denne lænke på mig selv.

21 I alt, hvad du gør, husk dette:

22 Ingen bliver korsfæstet alene og dog
Ingen kan træde ind i Himmelen alene.

LEKTION 135

Hvis jeg forsvarer mig, bliver jeg angrebet.

1 Hvem ville forsvare sig, medmindre han troede, at han blev angrebet, at angrebet er virkeligt, og at hans eget forsvar kan frelse ham? Og heri ligger forsvarets dårskab - det giver illusioner fuld virkelighed og forsøger derefter at håndtere dem som virkelige. Det føjer illusioner til illusioner, og gør således korrektion dobbelt vanskelig.

2 Og det er dette, du gør, når du forsøger at planlægge fremtiden, aktivere fortiden eller organisere nutiden, som du ønsker. Du opererer ud fra troen på, at du må beskytte dig mod det, der sker, fordi det må indeholde noget, der truer dig. En følelse af trussel er en anerkendelse af en iboende svaghed, en tro på, at der er fare, som har magt til at kalde dig til at lave passende forsvar.

3 Verden er baseret på denne sindssyge tro. Og alle dens strukturer, alle dens tanker og tvivl, dens sanktioner og tunge våben, dens juridiske definitioner og dens koder, dens etik og dens ledere og dens guder, alle tjener kun til at bevare dens fornemmelse af trussel. For ingen vandrer rundt i verden i rustning uden at måtte have rædsel i sit hjerte.

4 Forsvar er skræmmende. Det stammer fra frygt, stigende frygt efterhånden, som hvert forsvar laves. Du tror, det tilbyder sikkerhed. Dog taler det om frygt gjort virkelig og rædsel retfærdiggjort. Er det ikke underligt, at du ikke standser op for at spørge efterhånden, som du uddyber dine planer og gør din rustning tykkere og dine låse stærkere, hvad du forsvarer og hvordan og imod hvad?

5 Lad os først overveje, hvad du forsvarer. Det må være noget, der er meget svagt og let angrebet. Det må være noget, gjort til et let bytte, ude af stand til at beskytte sig selv og med behov for dit forsvar. Hvad andet end kroppen har sådan skrøbelighed, at konstant omsorg og årvågen, dyb bekymring er nødvendig for at beskytte dens lille liv? Hvad andet end kroppen vakler og må fejle i at tjene Guds Søn som en værdig vært?

6 Dog er det ikke kroppen, der kan frygte, og ej heller være en ting at frygte. Den har ingen behov andet end dem, som du tildeler den. Den behøver ingen komplicerede forsvarsstrukturer, ingen sundhedsfremkaldende medicin, ingen omsorg og ingen bekymring overhovedet. Forsvar dens liv, eller giv den gaver for at gøre den smuk eller vægge for at gøre den tryg, og du siger ikke andet end, at dit hjem er åbent for tidstyven, forgængeligt og smuldrende, så utrygt, at det må beskyttes med selve dit liv.

7 Er ikke dette billede frygteligt? Kan du have fred med sådan en forestilling om dit hjem? Dog, hvad udstyrede kroppen med retten til at tjene dig således bortset fra din egen tro? Det er dit sind, der gav kroppen

alle de funktioner, du ser i den, og fastsatte dens værdi langt hinsides en lille bunke støv og vand. Hvem ville lave forsvar af noget, som han anerkendte som dette?

8 Kroppen har ikke behov for noget forsvar. Dette kan ikke blive understreget for ofte. Den vil være stærk og sund, hvis sindet ikke misbruger den ved at tildele den roller, den ikke kan udfylde, til formål, der ligger hinsides dens rækkevidde, og til ophøjede mål, som den ikke kan opnå. Sådanne forsøg, latterlige, men dybt værdsatte, er kilderne til de mange vanvittige angreb, du laver på den. For den synes at svigte dine forhåbninger, dine behov, dine værdier og dine drømme.

9 Det "selv", der har brug for beskyttelse, er ikke virkeligt. Kroppen, værdiløs og næppe værd det mindste forsvar, behøver blot at blive opfattet som ganske adskilt fra dig, og den bliver et sundt, brugbart instrument, hvorigennem sindet kan fungere, indtil dens brugbarhed er forbi. Hvem ville ønske at beholde den, når dens anvendelighed er forbi?

10 Forsvar kroppen, og du har angrebet dit sind. For du har set i den de fejl, de svagheder, de begrænsninger og de mangler, som du mener, at kroppen må frelses fra. Du vil ikke se sindet som adskilt fra kropslige forhold. Og du vil pålægge kroppen al den smerte, der kommer fra opfattelsen af sindet som begrænset og skrøbeligt og adskilt fra andre sind og adskilt fra dets Kilde.

11 Disse er de tanker, der har behov for helbredelse, og kroppen vil svare med sundhed, når de er blevet korrigeret og erstattet med sandhed. Dette er kroppens eneste virkelige forsvar. Dog, er dette, hvor du leder efter dens forsvar? Du tilbyder den beskyttelse af en type, hvorfra den ikke opnår nogen fordel overhovedet, men blot føjer til din pine i sindet. Du helbreder ikke, men fjerner blot håbet om helbredelse, for du fejler i at se, hvor håbet må ligge, hvis det skal være meningsfuldt.

12 Et helbredt sind planlægger ikke. Det udfører de planer, som det modtager ved at lytte til Visdom, der ikke er dets egen. Det venter, indtil det er blevet undervist i, hvad der burde gøres og går derefter videre med at gøre det. Det er ikke afhængigt af sig selv for noget som helst andet end dets egnethed til at opfylde de planer, der er tildelt det. Det er trygt i visheden om, at forhindringer ikke kan hæmme dets fremskridt med gennemførelse af et hvilket som helst mål, der tjener den større plan, fastlagt til gavn for alle.

13 Et helbredt sind er befriet fra troen på, at det må planlægge, selvom det ikke kan vide udfaldet, der er bedst, midlerne, hvormed det bliver opnået, ej heller hvordan anerkende det problem, som planen er lavet for at løse. Det må misbruge kroppen i sine planer, indtil det anerkender, dette er således.

Men når det har accepteret dette som sandt, så helbredes det og giver slip i kroppen.

14 Slavebinding af kroppen til de planer, det uhelbredte sind opstiller for at frelse sig selv, må gøre kroppen syg. Den er ikke fri til at være et hjælpemiddel i en plan, som langt overstiger dens egen beskyttelse, og som behøver dens tjeneste i et lille stykke tid. I denne kapacitet er helbred garanteret. For alting, sindet anvender til dette, vil fungere fejlfrit og med den styrke, der er blevet givet det, og kan ikke fejle.

15 Det er måske ikke let at opfatte, at selv-indledte planer kun er forsvar med det formål, de alle blev lavet for at virkeliggøre. De er midlerne ved hvilke, et bange sind ville påtage sig sin egen beskyttelse på bekostning af sandheden. Dette er ikke vanskeligt at indse i nogle former, som disse selvbedrag antager, for benægtelsen af virkeligheden er meget tydelig. Dog anerkendes planlægning ikke ofte som et forsvar.

16 Det sind, der er engageret i at planlægge for sig selv, er optaget af at opsætte kontrol over fremtidige begivenheder. Det mener ikke, at det vil blive ydet støtte, medmindre det laver sine egne forsyninger. Tid bliver en understregning af fremtid, der skal kontrolleres af indlæring og erfaring, opnået fra tidligere begivenheder og tidligere overbevisninger. Det overser nutiden, for det hviler på den idé, at fortiden har undervist nok til at lade sindet styre dets fremtidige kurs.

17 Sindet, der planlægger, afviser således at give mulighed for forandring. Det, det har lært før, bliver grundlaget for dets fremtidige mål. Dets tidligere erfaring styrer dets valg af det, der vil ske. Og det ser ikke, at her og nu er alt, hvad det har behov for til at garantere en fremtid helt anderledes end fortiden uden en fortsættelse af gamle idéer og syge overbevisninger. Foregribelse spiller ingen rolle overhovedet, for nutidig selvtillid styrer vejen.

18 Forsvar er de planer, du påtager dig at lave imod sandheden. Deres mål er at vælge det, du godkender og se bort fra det, du finder uforeneligt med dine overbevisninger om din virkelighed. Dog, det, der er tilbage, er helt bestemt meningsløst. For det er din virkelighed, der er den "trussel", som dine forsvar ville angribe, skjule og pille fra hinanden og korsfæste.

19 Hvad kunne du ikke acceptere, hvis bare du vidste, at alting, der sker, alle begivenheder, fortid, nutid og kommende, er blidt planlagt af Én, Hvis eneste formål er dit gode? Måske har du misforstået Hans plan, for Han ville aldrig tilbyde smerte til dig. Men dine forsvar lod dig ikke se Hans kærlige velsignelse skinne i ethvert skridt, du nogensinde tog. Mens du lavede planer for død, førte Han dig blidt til evigt liv.

20 Din nuværende tillid til Ham er det forsvar, der lover en fremtid uforstyrret, uden et spor af sorg og med glæde, der konstant forøges efterhånden, som dette liv bliver et helligt øjeblik, sat i tid, men som kun ænser udødelighed. Lad ingen andre forsvar end din nuværende tillid dirigere fremtiden, og dette liv bliver et meningsfuldt møde med den sandhed, som kun dine forsvar ville skjule.

21 Uden forsvar bliver du et lys, som Himmelen taknemmeligt anerkender som værende dens eget. Og det vil føre dig videre på måder, der er udpeget til din lykke i henhold til den ældgamle plan, påbegyndt, da tiden blev født. Dine tilhængere vil forene deres lys med dit, og det vil blive forøget, indtil verden er lyst op af glæde. Og med glæde vil vores brødre lægge deres besværlige forsvar, der ikke gavnede dem og kun kunne skræmme, til side.

22 Vi vil forvente det tidspunkt i dag med nutidig tillid, for dette er del af det, der var planlagt for os. Vi vil være sikre på, at alt det, vi behøver, bliver givet os til vores gennemførelse af dette i dag. Vi laver ingen planer om, hvordan det vil blive gjort, men indser, at vores forsvarsløshed er alt hvad, der er påkrævet for, at sandheden kan gry i vores sind med sikkerhed.

23 I 15 minutter to gange i dag hviler vi fra meningsløs planlægning og fra enhver tanke, der blokerer sandheden fra at komme ind i vores sind. I dag vil vi modtage i stedet for at planlægge, så vi kan give i stedet for at organisere. Og vi bliver i sandhed givet efterhånden, som vi siger:

24 Hvis jeg forsvarer mig selv, bliver jeg angrebet.
Men i forsvarsløshed vil jeg være stærk,
Og jeg vil lære, hvad mine forsvar skjuler.

25 Intet andet end det. Hvis der er planer at lave, vil du blive fortalt om dem. De er måske ikke, de planer, du troede, var nødvendige, og bestemt heller ikke svarene på de problemer, som, du troede, stod overfor dig. Men de er svar på en anden slags spørgsmål, der forbliver ubesvarede, dog med behov for at blive besvarede, indtil Svaret kommer til dig omsider.

26 Alle dine forsvar har været rettet mod ikke at modtage det, du vil modtage i dag. Og i lyset af og glæden ved enkel sandhed vil du bare undre dig over, hvorfor du nogensinde troede, at du må blive forsvaret mod frigivelse. Himmelen beder ikke om noget. Det er helvede, der stiller ekstravagante krav om ofring. Du opgiver intet på disse tidspunkter i dag, når du ubeskyttet præsenterer dig selv for din Skaber, som du virkelig er.

27 Han har husket dig. I dag vil vi huske Ham. For dette er Påsketid i din frelse. Og du rejser dig igen fra det, der var tilsyneladende død og håbløshed. Nu er håbets lys genfødt i dig, for nu kommer du uden forsvar for at lære den del, der er til dig indeni Guds plan. Hvilke små planer eller

magiske overbevisninger kan stadigt have værdi, når du har modtaget din funktion fra Stemmen for Gud Selv?

28 Prøv ikke at forme denne dag, som, du tror, ville gavne dig mest. For du kan ikke forestille dig al den lykke, der kommer til dig uden din planlægning. Lær i dag. Og hele verden vil tage dette gigantiske skridt og fejre din Påsketid med dig. Gennem hele dagen efterhånden, som tåbelige små ting synes at rejse forsvarsberedthed i dig og frister dig til at engagere dig i vævning af planer, mind dig selv om, dette er en særlig dag for indlæring og anerkend den med dette:

29 Dette er min Påsketid. Og jeg ville holde Den Hellig.
Jeg vil ikke forsvare mig selv,
Fordi Guds Søn behøver intet forsvar
Mod sandheden om hans virkelighed.

LEKTION 136

Sygdom er et forsvar mod sandheden.

1 Ingen kan helbrede, medmindre han forstår, hvilket formål sygdom synes at tjene. For da forstår han også, at dens formål ingen mening har. Da den er årsagsløs og uden en meningsfuld hensigt af nogen som helst art, kan den ikke være overhovedet. Når dette bliver set, er helbredelse automatisk. Det fordriver denne meningsløse illusion med den samme tilgang, der bærer dem alle til sandhed og blot efterlader dem der for at forsvinde.

2 Sygdom er ikke et uheld. Som alle forsvar er den en sindssyg anordning til selvbedrag. Og som alle resten er dens formål at skjule virkeligheden, angribe den, ændre den, gøre den uduelig, fordreje den, forvride den eller formindske den til en lille bunke af usamlede dele. Målet med alle forsvar er at holde sandheden fra at være hel. Delene bliver set som om, hver enkelt var hel i sig selv.

3 Forsvar er ikke utilsigtede, og de bliver heller ikke lavet uden bevidsthed. De er hemmelige magiske tryllestave, du vifter, når sandhed ser ud til at true det, du ville tro. De synes kun at være ubevidste på grund af den hurtighed med hvilken, du vælger at bruge dem. I det sekund, endog mindre, hvori valget bliver lavet, anerkender du nøjagtigt det, du ville forsøge at gøre og fortsætter derefter med at tro, at det er gjort.

4 Hvem andre end dig selv vurderer en trussel, beslutter, at flugt er nødvendig og sætter en række forsvar op for at formindske den trussel, der er blevet bedømt som virkelig? Alt dette kan ikke blive gjort ubevidst. Men bagefter kræver din plan, at du må glemme, du lavede den, så den synes at

være ydre for din egen hensigt - en hændelse hinsides din sindstilstand, et udkomme med en virkelig virkning på dig i stedet for en, udført af dig selv.

5 Det er denne hurtige glemsel af den rolle, du spiller i at lave din "virkelighed", der får forsvar til at synes at være hinsides din egen kontrol. Men det, du har glemt, kan blive husket, givet villigheden til at genoverveje den beslutning, der er dobbelt afskærmet af glemsel. Din manglende erindring er kun et tegn på, at denne beslutning stadigt forbliver i kraft, hvad angår dine ønsker.

6 Misforstå ikke dette som kendsgerning. Forsvar må gøre kendsgerninger uigenkendelige. De sigter mod at gøre dette, og dette synes de at gøre. Ethvert forsvar tager brudstykker af helheden, samler dem uden hensyntagen til alle deres sande forhold og bygger således illusioner om en helhed, der ikke er der. Det er denne proces, der indfører trussel, og ikke et hvilket som helst udkomme, den måtte resultere i.

7 Når dele bliver vristet fra helheden og ses som adskilte og helheder i sig selv, bliver de symboler, der står for angreb på helheden, vellykkede i virkning og aldrig til at blive set som helhed igen. Og dog har du glemt, at de kun står for din egen beslutning om det, der burde være virkeligt til at indtage pladsen for det, der er virkeligt.

8 Sygdom er en beslutning. Det er ikke noget, der sker med dig ganske usøgt, som gør dig svag og bringer dig lidelse. Det er et valg, du foretager, en plan, du lægger, når, for et øjeblik, sandhed opstår i dit eget vildledte sind, og hele din verden synes at vakle og er klar til at falde. Nu er du syg, så sandhed kan få lov til at gå væk og ikke mere true dine etablissementer.

9 Hvordan tror du, at sygdom kan lykkes i at skærme dig mod sandhed? Fordi den beviser, kroppen ikke er adskilt fra dig, og så må du være adskilt fra sandheden. Du lider smerte, fordi kroppen gør, og i denne smerte er du gjort til ét med den. Således bliver din "sande" identitet bevaret og den mærkelige, hjemsøgende tanke om, at du måske kunne være noget hinsides denne lille bunke støv, gjort tavs og stille. For se, dette støv kan få dig til at lide, vride dine lemmer og standse dit hjerte, beordre dig til at dø og ophøre med at være.

10 Således er kroppen stærkere end sandheden, der beder dig leve, men som ikke kan overvinde dit valg om at dø. Og således er kroppen mere magtfuld end evigtvarende liv, Himmelen mere skrøbeligt end helvede, og Guds design til frelse af Hans Søn modarbejdet af en beslutning, der er stærkere end Hans Vilje. Hans Søn er støv, Faderen ufuldstændig, og kaos sidder i triumf på Hans trone.

11 Sådan er din planlægning for dit eget forsvar. Og du tror, at Himmelen kryber foran sådanne vanvittige angreb som disse, med Gud gjort blind af dine illusioner, sandhed forvandlet til løgne, og hele universet gjort til slave af love, som dine forsvar ville påtvinge det. Dog, hvem tror på illusioner andre en den, der fandt på dem? Hvem ellers kan se dem og reagere på dem, som om de var sandheden?

12 Gud kender ikke til dine planer om at ændre Hans Vilje. Universet forbliver uopmærksom på de love ved hvilke, du troede at styre det. Og Himmelen har ikke bøjet sig for helvede heller ikke liv for død. Du kan kun vælge at tro, du dør eller lider af sygdom eller fordrejer sandheden på nogen som helst måde. Det, der er skabt er adskilt fra alt dette. Forsvar er planer om at besejre det, der ikke kan blive angrebet. Det, der er uforanderligt, kan ikke forandre sig. Og den, der er fuldstændigt syndfri, kan ikke synde.

13 Således er den enkle sandhed. Den appellerer ikke til magt eller triumf. Den forlanger ikke lydighed, søger heller ikke at bevise, hvor ynkelige og nytteløse er dine forsøg på at planlægge forsvar, der ville ændre den. Den ønsker blot at give dig lykke, for sådan dens formål er. Måske sukker den lidt, når du smider dens gaver væk, og dog ved den med fuldstændig sikkerhed, at det, Gud vil for dig, må blive modtaget.

14 Det er denne kendsgerning, der demonstrerer, at tid er en illusion. For den lader dig tro, at det, Gud har givet dig, er ikke sandheden lige nu, som den må være. Guds Tanker er ganske adskilt fra tiden. For tid er bare endnu et meningsløst forsvar, du lavede, mod sandheden. Dog, det, Gud vil, er her, og du forbliver, som Han skabte dig.

15 Sandhed har en magt langt hinsides forsvar, for ingen illusioner kan forblive, hvor den har fået tilladelse til at komme ind. Og den kommer til et hvilket som helst sind, der ville lægge sine våben ned og holde op med at lege med dårskab. Den bliver fundet på et hvilket som helst tidspunkt – i dag, hvis du vil vælge at praktisere at byde sandheden velkommen. Dette er vores mål i dag. Og vi vil give en kvart time to gange til at bede sandheden om at komme til os og sætte os fri.

16 Og sandhed vil komme, for den har aldrig været adskilt fra os. Den venter blot på netop denne invitation, som vi giver i dag. Vi introducerer den med en helbredende bøn for at hjælpe os selv til at hæve os over forsvarsberedthed og lade sandhed være, som den altid har været:

17 Sygdom er et forsvar mod sandheden.
Jeg vil acceptere sandheden om, hvad jeg er
Og lade mit sind blive fuldstændigt helbredt i dag.

18 Helbredelse vil glimte hen over dit åbne sind efterhånden, som fred og sandhed opstår for at indtage krigs og forfængelige forestillingers plads. Der vil ikke være nogen mørke hjørner, sygdom kan skjule og holde forsvaret mod sandhedens lys. Der vil ikke være svage figurer fra dine drømme ej heller deres tilslørede og meningsløse gøremål med dobbelte formål vanvittigt søgt, der er tilbage i dit sind. Det vil blive helbredt for alle de sygelige ønsker, som det prøvede at bemyndige kroppen til at adlyde.

19 Nu er kroppen helbredt, fordi sygdomskilden er blevet åbnet for lettelse. Og du vil anerkende, du praktiserede godt med dette - kroppen burde ikke føle overhovedet. Hvis du har været succesrig, vil der ikke være nogen fornemmelse af at føle sig syg eller føle sig rask, af smerte eller velbehag. Ingen besvarelse er i sindet overhovedet på det, kroppen gør. Dens nyttighed forbliver der og intet andet.

20 Måske indser du ikke, at dette fjerner de grænser, du havde anbragt på kroppen med de formål, du gav til den. Efterhånden, som disse bliver lagt til side, vil styrken, kroppen har, altid være nok til at tjene alle sandt nyttige formål. Kroppens helbred er fuldt ud garanteret, fordi den ikke er begrænset af tid, af vejr eller træthed, af mad og drikke eller af nogen som helst lov, du fik den til at tjene før. Du behøver ikke gøre noget nu for at gøre den rask, for sygdom er blevet umulig.

21 Dog, denne beskyttelse behøver at blive bevaret med omhyggelig overvågning. Hvis du lader dit sind nære angrebstanker, giver efter for domme eller laver planer imod kommende usikkerheder, har du igen fejlplaceret dig selv og lavet en kropslig identitet, der vil angribe kroppen, for sindet er sygt. Giv øjeblikkelig afhjælpning, hvis dette skulle ske, ved ikke at tillade din forsvarsberedthed at såre dig længere. Bliv ikke forvirret over, hvad der måtte blive helbredt, men fortæl dig selv:

22 Jeg har glemt, hvad jeg virkelig er,
For jeg forvekslede min krop med mig selv.
Sygdom er et forsvar mod sandheden,
Men jeg er ikke en krop. Og mit sind
Kan ikke angribe. Så jeg kan ikke være syg.

LEKTION 137

Når jeg bliver helbredt, bliver jeg ikke helbredt alene.

1 I dags idé forbliver den centrale tanke, som frelsen hviler på. For helbredelse er det modsatte af hele verdens idéer, der dvæler i sygdom og adskilte tilstande. Sygdom er en tilbagetrækning fra andre og en afskæring

af tilslutning. Den bliver en dør, der lukker sig for et adskilt selv og holder det isoleret og alene.

2 Sygdom er isolation. For den synes at holde ét selv adskilt fra alle resten for at lide af det, de andre ikke føler. Den giver kroppen endelig magt til at lave adskillelsen virkelig og holde sindet i isolationsfængsel, splittet ad og holdt i stykker af en solid mur af sygt kød, som det ikke kan overvinde. Verden adlyder de love, som sygdom tjener, men helbredelse fungerer adskilt fra dem.

3 Det er umuligt, at nogen som helst kan helbredes alene. I sygdom må han være adskilt og separat. Men helbredelse er hans egen beslutning om at være én igen og acceptere sit Selv med alle dets dele intakt og uangrebne. I sygdom forekommer hans Selv at være lemlæstet og uden den enhed, der giver det liv. Men helbredelse bliver opnået efterhånden, som han ser, kroppen har ingen magt til at angribe Guds Søns universelle enhed.

4 Sygdom ville bevise, at løgne må være sandheden. Men helbredelse demonstrerer, at sandhed er sand. Den adskillelse sygdom ville påtvinge er aldrig rigtig sket. At blive helbredt er blot at acceptere det, der altid var den enkle sandhed og altid vil forblive nøjagtigt, som det har for evigt været. Dog, øjne, vant til illusioner, må blive vist, at det, de ser på, er falsk. Så helbredelse, aldrig behøvet af sandheden, må demonstrere, at sygdom ikke er virkelig.

5 Helbredelse kunne således blive kaldt en mod-drøm, der udligner drømmen om sygdom i sandhedens Navn, men ikke sandhed selv. Fuldstændigt ligesom tilgivelse overser alle synder, der aldrig blev udført, fjerner helbredelse kun illusioner, der aldrig har fundet sted. Ligesom den virkelige verden vil opstå for at indtage pladsen af det, der aldrig har været overhovedet, tilbyder helbredelse genoprettelse for indbildte tilstande og falske idéer, som drømme broderer til billeder af sandheden.

6 Dog, tro ikke, at helbredelse er uværdig for din funktion her. For anti-Krist bliver mere magtfuld end Kristus for de, der drømmer, verden er virkelig. Kroppen synes at være mere solid og mere stabil end sindet. Og kærlighed bliver en drøm, mens frygt forbliver den ene virkelighed, der kan blive set og retfærdiggjort og fuldt ud forstået.

7 Ligesom tilgivelse skinner al synd væk, og den virkelige verden vil optage pladsen for det, du lavede, på samme måde må helbredelse erstatte fantasierne om sygdom, som du holder op foran den enkle sandhed. Når sygdom er blevet set forsvinde på trods af alle de love, der påstår, at den ikke kan være andet end virkelig, så er spørgsmål blevet besvaret. Og lovene kan ikke længere blive værdsat eller adlydt.

8 Helbredelse er frihed. For den viser, at drømme vil ikke få overhånd over sandheden. Helbredelse bliver delt. Og med denne egenskab beviser den, at love, ulig dem, der påstår, at sygdom er uundgåelig, er stærkere end deres sygelige modsætninger. Helbredelse er styrke. For med dens blide hånd bliver svaghed overvundet. Og sind, der var muret inde i en krop, frie til at slutte sig sammen med andre sind, for at være for evigt stærke.

9 Helbredelse, tilgivelse og den glade udveksling af hele sorgens verden for en verden, hvor bedrøvelse ikke kan komme ind, er de midler med hvilke, Helligånden opfordrer dig til at følge Ham. Hans blide lektioner lærer, hvor let frelse kan blive din, hvor lidt praksis du behøver at påtage dig for at lade Hans love erstatte dem, du lavede for at holde dig selv som en fange af døden.

10 Hans liv bliver dit eget, når du rækker den lille hjælp frem, Han beder om, til at befri dig fra alting, der nogensinde forårsagede dig smerte. Og efterhånden, som du lader dig selv blive helbredt, ser du alle dem omkring dig, eller dem, der krydser dit sind, eller dem, du rører ved, eller dem, der ser ud til ikke at have nogen kontakt med dig, blive helbredt sammen med dig. Måske vil du ikke genkende dem alle og heller ikke indse, hvor stort dit tilbud til hele verden, når du lader helbredelse komme til dig. Men du bliver aldrig helbredt alene. Og legioner efter legioner vil modtage den gave, som du modtager, når du bliver helbredt.

11 De, der bliver helbredt, bliver helbredelsens instrumenter. Der går heller ikke tid mellem det øjeblik, de bliver helbredt, og al den helbredelses nåde, der bliver givet dem at give. Det, der er i modsætning til Gud, findes ikke. Og den, der ikke accepterer det indeni sit sind, bliver et tilflugtssted, hvor de udmattede kan forblive for at hvile. For her bliver sandhed skænket, og her bliver alle illusioner bragt til sandhed.

12 Ville du ikke tilbyde husly til Guds Vilje? Du inviterer bare dit Selv til at være hjemme, og kan denne invitation blive afvist? Bed det uundgåelige om at ske, og du vil aldrig fejle. Det andet valg er ikke andet end at bede om det, der ikke kan være, og dette kan ikke lykkes. I dag beder vi om, at kun sandhed vil optage vores sind, at tanker om helbredelse vil gå frem på denne dag fra det, der er helbredt til det, der endnu må blive helbredt, bevidste om, at de begge vil dukke frem som en.

13 Vi vil huske efterhånden, som timen slår, vores funktion er at lade vores sind blive helbredt, at vi må bære helbredelse til verden, bytte forbandelse med velsignelse, smerte med glæde og adskillelse med Guds fred. Er ikke et minut af timen værd at give for at modtage en gave som denne? Er ikke lidt tid en lille udgift at tilbyde for altings gave?

14 Dog, må vi være forberedte til en sådan gave. Og så vil vi begynde dagen med dette og give ti minutter til disse tanker med hvilke vi også vil afslutte i dag om natten:

15 Når jeg bliver helbredt, bliver jeg ikke helbredt alene.
Og jeg ville dele min helbredelse med verden,
At sygdom må blive forvist fra sindet
I Guds ene Søn, Der er mit eneste Selv.

16 Lad helbredelse være gennem dig på selve denne dag. Og mens du hviler i ro, vær rede til at give, som du modtager, at kun beholde det, du giver, og at modtage Guds Ord til at indtage pladsen for alle de tåbelige tanker, der nogensinde blev udtænkt. Nu kommer vi sammen for at gøre alt det raskt, der var sygt, og tilbyde velsignelse, hvor der var angreb. Vi vil heller ikke lade denne funktion blive glemt efterhånden, som hver time på dagen glider forbi, ved at huske vores funktion med denne tanke:

17 Når jeg bliver helbredt, bliver jeg ikke helbredt alene.
Og jeg ville velsigne mine brødre, for jeg ville
Blive helbredt med dem, som de bliver helbredt med mig.

LEKTION 138

Himmelen er beslutningen, jeg må tage.

1 I denne verden er Himmelen et valg, fordi her tror vi, der er alternativer at vælge imellem. Vi tror, at alle ting har en modsætning, og det vi ønsker, vælger vi. Hvis Himmelen eksisterer, må der lige så vel være helvede, for modsigelse er den måde hvorpå, vi laver det, vi opfatter, og det, vi tror, er virkeligt. Skabelse kender ingen modsætning. Men her er modsætning del af at være "virkelig".

2 Det er denne mærkelige opfattelse af sandheden, der får valget af Himmelen til at synes at være det samme som afkaldet på helvede. Det er ikke virkeligt sådan. Dog, det, der er sandt i Guds skabelse, kan ikke komme ind her, medmindre den bliver afspejlet i en eller anden form, verden kan forstå. Sandhed kan ikke komme, hvor den kun kunne blive opfattet med frygt, for dette ville være den fejl, at sandhed kan blive bragt til illusioner. Modstand gør sandheden uvelkommen, og den kan ikke komme.

3 Valg er den indlysende redning fra det, der fremstår som modsætninger. Beslutning lader et af modstridende mål blive målet for indsats og tidsforbrug. Uden beslutning er tid ikke andet end spild, og kræfter afledes.

De bliver brugt for intet til gengæld. Og tid går videre uden resultater. Der er ingen følelse af gevinst, for intet er opnået; intet lært.

4 Du behøver at blive mindet om, at du tror, at tusind valg konfronterer dig, når der virkelig kun er et at foretage. Og selv dette ser kun ud til at være et valg. Forvir ikke dig selv med alle de tvivl, som myriader af beslutninger ville medføre. Du foretager kun én. Og når den ene er foretaget, vil du opfatte, det ikke var noget valg overhovedet, for sandhed er sand, og intet andet er virkeligt. Der er ikke nogen modsætning at vælge i stedet. Der er ingen modsætning til sandheden.

5 At vælge afhænger af indlæring. Men sandheden kan ikke blive lært, men kun anerkendt. I anerkendelse ligger dens accept, og efterhånden, som den bliver accepteret, bliver den kendt. Men viden er hinsides målene, vi søger at undervise i indenfor rammerne af dette kursus. Vores undervisningsmål er til at blive opnået gennem indlæring om, hvordan man når dem, hvad de er, og hvad de tilbyder dig. Beslutninger er resultatet af din indlæring, for de hviler på det, du har accepteret som sandheden om, hvad du er, og hvad dine behov må være.

6 I denne sindssygt komplicerede verden ser Himmelen ud til at tage formen af valg snarere end blot at være det, det er. Af alle de valg, du har prøvet at foretage, er dette det enkleste, mest definitive, prototypen for alle de andre, det, der afgør alle beslutninger. Hvis du kunne beslutte resten, forbliver denne uløst. Men når du løser denne ene, bliver alle de andre løst med den, for alle beslutninger skjuler kun denne ene ved at antage forskellige former. Her er det endelige og det eneste valg, hvori sandhed accepteres eller fornægtes.

7 Så vi begynder i dag med at overveje det valg, som tid blev lavet til at hjælpe os med at foretage. Sådan er dens hellige formål, nu forvandlet fra den hensigt, du gav den, at den skulle være et middel til at demonstrere, at helvede er virkelig, håb ændrer sig til fortvivlelse, og livet selv må til sidst blive overvundet af døden. I døden alene bliver modsætninger løst, for at afslutte opposition er at dø. Og således må frelse blive set som død, for livet bliver set som konflikt. At løse konflikten er også at afslutte dit liv.

8 Disse vanvittige overbevisninger kan få et ubevidst hold med stor intensitet og gribe sindet med rædsel og ængstelse så stærk, at det ikke vil give afkald på dets idéer om dets egen beskyttelse. Det må blive frelst fra frelse, truet for at være tryg og magisk pansret mod sandhed. Og disse beslutninger bliver foretaget ubevidst for at holde dem sikkert uforstyrret, adskilt fra spørgsmål og fra fornuft og fra tvivl.

9 Himmelen bliver valgt bevidst. Valget kan ikke blive truffet, før alternativer er set nøjagtigt og forstået. Alt, der er tilsløret i skygger, må

blive løftet til forståelse for at blive bedømt igen, denne gang med Himmelen hjælp, og alle fejltagelser i dømmekraft, som sindet havde lavet før, er åbne for korrektion efterhånden, som sandhed afviser dem som årsagsløse. Nu er de uden virkninger. De kan ikke blive skjult, fordi deres intethed er anerkendt.

10 Det bevidste valg af Himmelen er så sikkert, som slutningen på frygten for helvede er, når det bliver løftet fra dets beskyttende skjold af ubevidsthed og bliver bragt til lys. Hvem kan beslutte mellem det klart sete og det uerkendte? Dog, hvem kan fejle i at foretage et valg mellem alternativer, når kun det ene bliver set som værdifuldt, det andet som en fuldstændig værdiløs ting, ikke andet end en indbildt kilde til skyld og smerte? Hvem tøver med at træffe et valg som dette? Og bør vi tøve med at vælge i dag?

11 Vi træffer valget for Himmelen, når vi vågner og bruger fem minutter på at sikre os, at vi har taget den ene beslutning, der er tilregnelig. Vi anerkender, vi træffer et bevidst valg mellem det, der har eksistens og det, der ikke har andet end en fremtrædelsesform af sandhed. Dets pseudovæsen, bragt til det, der er virkeligt, er skrøbeligt og gennemsigtigt i lyset. Det rummer ingen rædsel nu, for det, der blev lavet enormt, hævngerigt, nådesløst af had, kræver uklarhed for, at frygt kan blive investeret der. Nu er det anerkendt som ikke andet end kun en tåbelig, banal fejltagelse.

12 Inden vi lukker vores øjne i søvn i nat, genbekræfter vi det valg, som vi har foretaget hver time ind imellem. Og nu giver vi de sidste fem minutter af vores vågne dag til den beslutning, vi vågnede med. Efterhånden, som hver time gik, har vi deklareret vores valg igen i en kort stille tid, viet til at opretholde tilregnelighed. Og til sidst slutter vi dagen med dette, idet vi anerkender, at vi ikke valgte andet end det, vi ønsker:

13 Himmelen er beslutningen, jeg må tage.
Jeg tager den nu og vil ikke skifte mening
Fordi den er det eneste, jeg ønsker.

LEKTION 139

Jeg vil acceptere Soning for mig selv.

1 Her er afslutningen på valg. For her kommer vi til en beslutning om at acceptere os selv, som Gud skabte os. Og hvad er valg andet end usikkerhed om det, vi er? Der er ingen tvivl, der ikke er rodfæstet her. Der er intet spørgsmål, der ikke afspejler dette ene. Der er ingen konflikt, der ikke indebærer det enkle spørgsmål "Hvad er jeg?"

2 Dog, hvem kunne stille dette spørgsmål andet end én, der har nægtet at anerkende sig selv? Kun afvisning af at acceptere dig selv kunne få spørgsmålet til at synes oprigtigt. Det eneste, der med sikkerhed kan vides af en hvilken som helst levende ting, er det, den er. Fra dette ene punkt af sikkerhed ser den på andre ting, så sikkert som på sig selv. Usikkerhed om det, du må være, er selvbedrag på en skala så enorm, at dens størrelsesorden næppe kan blive fattet.

3 At være i live og ikke kende dig selv er at tro, at du er virkelig død. For hvad er livet andet end at være dig selv, og hvad andet end du kan være i live i stedet? Hvem er tvivleren? Hvad er det han betvivler? Hvem stiller han spørgsmålstegn ved? Hvem kan svare ham? Han erklærer blot, at han ikke er sig selv, og derfor, eftersom han er noget andet, bliver en spørger om, hvad det noget er.

4 Dog, han kunne aldrig være i live overhovedet, medmindre han kendte svaret. Hvis han spørger, som om han ikke vidste det, viser det blot, at han ikke ønsker at være den ting, han er. Han har accepteret det, fordi han lever, har dømt mod det og nægtet dets værdi og har besluttet, at han ikke kender den eneste sikkerhed ved hvilken, han lever. Således bliver han usikker på sit liv, for det, det er, er blevet afvist af ham.

5 Det er for denne fornægtelse, at du har brug for Soning. Din fornægtelse lavede ingen ændring i det, du er. Men du har opdelt dit sind i det, der kender og ikke kender sandheden. Du er dig selv. Der er ingen tvivl om dette, og dog betvivler du det. Men du spørger ikke, hvilken del af dig kan virkeligt tvivle på dig selv. Det kan ikke virkeligt være en del af dig, der stiller dette spørgsmål, for den spørger én, der kender svaret. Hvis det var en del af dig, ville usikkerhed være umulig.

6 Soning afhjælper den mærkelige idé, at det er muligt at tvivle på dig selv og være usikker på, hvad du virkelig er. Dette er dybden af vanvid. Dog er det verdens universelle spørgsmål. Hvad beviser dette andet end, at verden er vanvittig? Hvorfor dele dens vanvid i den triste tro, at det, der er universelt her, er sandt? Intet, verden tror, er sandt. Den er et sted, hvis formål er at være et hjem, hvor de, der hævder, at de ikke kender sig selv, kan komme for at stille spørgsmålstegn ved, hvad det er, de er.

7 Og de vil komme igen indtil det tidspunkt, hvor Soningen bliver accepteret, og de lærer, det er umuligt at tvivle på dig selv og ikke være opmærksom på det, du er. Kun accept kan blive bedt om fra dig, for det, du er, er sikkert. Det er fastsat for evigt i Guds Hellige Sind og i dit eget. Det er så langt hinsides alle tvivl og spørgsmål at, at spørge, hvad det må være, er alt det bevis, du behøver for at vise, at du tror på modsigelsen, at du ved ikke det, du ikke kan fejle i at vide.

8 Er dette et spørgsmål eller en erklæring, der fornægter sig selv i erklæringen? Lad os ikke tillade vores hellige sind at beskæftige sig med meningsløse spekulationer som denne. Vi har en mission her. Vi kom ikke for at forstærke vanviddet, som vi engang troede på. Lad os ikke glemme det mål, som vi accepterede. Det er mere end blot vores lykke, vi kom for at opnå. Det, vi accepterer som det, vi er, forkynder det, alle må være sammen med os.

9 Svigt ikke dine brødre, ellers du svigter dig selv. Se kærligt på dem, så de kan få lov til at vide, at de er en del af dig og du af dem. Dette underviser Soning i og demonstrerer, at Guds Søns énhed er uangrebet af hans tro på, at han ikke ved, hvad han er. I dag, accept Soning, ikke for at ændre virkeligheden, men blot for at acceptere sandheden om dig selv og gå din vej i glæde over Guds uendelige Kærlighed. Det er kun dette, at vi bliver bedt om at gøre. Det er kun dette, at vi vil gøre i dag.

10 Fem minutter om morgenen og om natten vil vi vie til at hellige vores sind til vores opgave for i dag. Vi starter med denne gennemgang af det, vores mission er:

11 Jeg vil acceptere Soning for mig selv,
For jeg forbliver, som Gud skabte mig.

12 Vi har ikke mistet den viden, som Gud gav os, da Han skabte os som Ham. Vi kan huske det for alle, for i skabelse er alle sind som ét, og i vores hukommelse er erindringen om, hvor kære vores brødre er for os i sandhed, hvor meget en del af os er ethvert sind, hvor trofaste de virkeligt har været mod os, og hvordan vores Faders kærlighed indeholder os alle.

13 I tak for al skabelse, i dets Skabers Navn og Hans énhed med alle aspekter af skabelse, gentager vi vores dedikation til vores sag i dag hver time, når vi lægger alle tanker til side, der ville distrahere os fra vores hellige mål. I adskillige minutter lad dit sind blive ryddet for alle de tåbelige spindelvæv, som verden ville væve rundt om den Guds hellige Søn. Og lær den skrøbelige natur af de lænker, der synes at holde kundskaben om dig selv adskilt fra din bevidsthed efterhånden, som du siger:

14 Jeg vil acceptere Soning for mig selv,
For jeg forbliver som Gud skabte mig.

LEKTION 140

Kun frelse kan siges at kurere.

1 Kurere er et ord, der ikke kan blive anvendt på noget lægemiddel, verden accepterer som fordelagtigt. Det, verden opfatter som terapeutisk, er ikke andet end det, der vil gøre kroppen "bedre". Når den prøver at helbrede sindet, ser den ingen adskillelse fra kroppen, hvor den mener, sindet eksisterer. Dens former for helbredelse må således erstatte illusion med illusion. Én tro på sygdom antager en anden form, og så opfatter patienten nu også sig selv som rask.

2 Han er ikke helbredt. Han havde blot en drøm om, at han var syg, og i drømmen fandt han en magisk formular til at gøre sig rask. Alligevel er han ikke vågnet fra drømmen, og hans sind forbliver nøjagtigt, som det var før. Han har ikke set lyset, der ville vække ham og afslutte drømmen. Hvad forskel gør indholdet af en drøm i virkeligheden? Man enten sover eller vågner. Der er intet derimellem.

3 De lykkelige drømme, Helligånden bringer, er forskellige fra verdens drømme, hvor man kun kan drømme, at man er vågen. De drømme tilgivelse lader sindet opfatte, fremkalder ikke en anden form for søvn, så drømmeren drømmer en anden drøm. Hans lykkelige drømme er budbringere om sandheds daggry i sindet. De fører fra søvn til blid vågnen, så at drømme er væk. Og således kurerer de for all evighed.

4 Soning helbreder med sikkerhed og kurerer al sygdom. For sindet, der forstår, at sygdom ikke kan være andet end en drøm, bliver ikke bedraget af former, drømmen kan antage. Sygdom, hvor skyld er fraværende, kan ikke komme, for den er kun en anden form for skyld. Soning helbreder ikke de syge, for det er ikke en kur. Den tager skylden, der gør sygdommen mulig, væk. Og det er bestemt en kur. For sygdom er nu væk med intet tilbage, som den kan vende tilbage til.

5 Fred være med dig, som er blevet kureret i Gud og ikke i tomgangsdrømme. For kurering må komme fra hellighed, og hellighed kan ikke blive fundet, hvor synd bliver skattet. Gud bor i hellige templer. Han er lukket ude, hvor synd er kommet ind. Dog, der er intet sted, hvor Han ikke er. Og derfor kan synd ikke have noget hjem at skjule sig i for Hans gavmildhed. Der er intet sted, hvor hellighed ikke er, og ingen steder kan synd og sygdom opholde sig.

6 Dette er tanken, der kurerer. Den skelner ikke blandt uvirkeligheder. Den søger heller ikke at helbrede det, der ikke er sygt, uopmærksom på, hvor behovet for helbredelse er. Dette er ingen magi. Det er kun en appel til sandheden, der ikke kan fejle i at helbrede og helbrede for evigt. Det er ikke en tanke, der dømmer en illusion efter dens størrelse, dens tilsyneladende alvor eller noget, der er forbundet med den form, den tager. Den fokuserer kun på, hvad den er, og ved, at ingen illusion kan være virkelig.

7 Lad os ikke prøve i dag at søge at kurere det, der ikke kan lide af sygdom. Helbredelse må kun blive søgt, hvor den er og derefter anvendt på det, der er sygt, så at det kan blive kureret. Der er intet lægemiddel, som verden foreskriver, der kan bevirke en ændring i noget som helst. Det sind, der bringer illusioner til sandhed, bliver virkeligt ændret. Der er ingen anden ændring end denne. For hvordan kan én illusion adskille sig fra en anden andet end i egenskaber, der ikke har nogen substans, ingen virkelighed, ingen kerne og intet, der er sandt anderledes?

8 I dag forsøger vi at skifte mening om kilden til sygdom, for vi søger en kur for alle illusioner, ikke et andet skift mellem dem. Vi vil i dag forsøge at finde kilden til helbredelse, der er i vores sind, fordi vores Fader placerede den der til os. Den er ikke længere væk fra os end os selv. Den er så tæt på os som vores egne tanker - så tæt på, den er umuligt at miste. Vi har kun brug for at søge den, og den må blive fundet.

9 Vi vil ikke blive vildledt i dag af det, der forekommer os sygt. Vi går hinsides fremtrædelser i dag og når kilden til helbredelse, hvorfra intet er undtaget. Vi vil lykkes i det omfang, vi er klar over, at der aldrig kan være en meningsfuld sondring mellem det, der er usandt og lige så usandt. Her er der ingen grader og ingen overbevisninger om, at det, der ikke eksisterer er sandere i nogle former end andre. De er alle falske og kan blive kureret, fordi de ikke er sande.

10 Så vi lægger vores amuletter til side, vores tryllemidler og mediciner, vores messer og stumper af magi uanset hvilken form, de antog. Vi vil være stille og lytte til Stemmen for helbredelse, der vil kurere alle sygdomme som én og genoprette tilregnelighed for Guds Søn. Ingen andre stemmer end denne kan kurere. I dag hører vi en enkelt Stemme, der taler til os om sandhed, hvor alle illusioner ender, og fred vender tilbage til Guds evigt stille hjem.

11 Vi vågner og hører Ham og lader Ham tale til os fem minutter, når dagen begynder og afslutter dagen ved at lytte igen fem minutter til, før vi falder i søvn. Vores eneste forberedelse er at lade vores forstyrrende tanker blive lagt til side, ikke hver for sig, men dem alle som én. De er det samme. Vi har intet behov for at gøre dem forskellige og dermed forsinke tidspunktet, hvor vi kan høre vores Fader tale til os. Vi hører Ham nu. Vi kommer til Ham i dag.

12 Med intet i vores hænder, som vi klynger os til, med løftede hjerter og lyttende sind beder vi:

13 Kun frelse kan blive sagt at kurere.
Tal til os, Fader, at vi må blive helbredt.

14 Og vi vil føle, at frelse dækker os med blød beskyttelse og med en fred, så dyb, at ingen illusion kan forstyrre vores sind og heller ikke tilbyde bevis for os om, at den er virkelig. Dette vil vi lære i dag. Og vi vil sige vores bøn om helbredelse hver time og tage et minut, når timen slår til at høre svaret på vores bøn blive givet os efterhånden, som vi deltager i tavshed og i glæde. Dette er den dag, hvor helbredelse kommer til os. Dette er dagen, hvor adskillelse ender, og vi husker, Hvem vi virkelig er.

GENVURDERING IV

R4: 1 Nu gennemgår vi igen, denne gang opmærksomme på, at vi forbereder os til den anden del af at lære, hvordan sandheden kan anvendes. I dag vil vi begynde at koncentrere os om parathed til det, der følger herefter. Således er vores mål for denne genvurdering og for de efterfølgende lektioner. Sådan genvurderer vi de nylige lektioner og deres centrale tanker på en sådan måde, der vil gøre det beredskab lettere, som vi nu ville opnå.

2 Der er et centralt tema, der forener hvert trin i den genvurdering, vi påtager os, som ganske enkelt kan siges med disse ord:

3 Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

4 Dette er en kendsgerning og repræsenterer sandheden om det, du er, og det din Fader er. Det er denne tanke, ved hvilken Faderen skabte Sønnen, idet Han etablerede Sønnen som medskaber med Sig Selv. Det er denne tanke, der fuldt ud garanterer frelse for Sønnen. For i hans sind kan ingen andre tanker dvæle, end de, hans Fader deler. Mangel på tilgivelse blokerer denne tanke fra hans bevidsthed. Dog er den for evigt sand.

5 Lad os begynde vores forberedelse med en vis forståelse af de mange former, hvori manglen på sand tilgivelse måske bliver omhyggeligt skjult. Fordi de er illusioner, bliver de ikke opfattet som værende andet end det, de er - forsvar, der beskytter dine utilgivende tanker mod at blive set og anerkendt. Deres formål er at vise dig noget andet og holde korrektion borte gennem selvbedrag, lavet til at tage dens plads.

6 Og dog rummer dit sind kun det, du tænker med Gud. Dine selvbedrag kan ikke indtage sandhedens plads. Ikke mere end et barn kan ændre tidevandets kommen og gåen, opvarmningen af vandet af solen, månens sølv på det om natten ved at kaste en pind i havet. Sådan begynder vi hver praksisperiode i denne genvurdering med at forberede vores sind på at forstå de lektioner, som vi læser, og se den mening, de tilbyder os.

7 Begynd hver dag med tid, viet til forberedelsen af dit sind på at lære det, hver idé, du vil genvurdere den dag, kan tilbyde dig i frihed og fred. Åbn dit sind og ryd det for alle tanker, der ville bedrage, og lad denne tanke alene engagere det fuldstændigt og fjern resten:

8 Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

9 Fem minutter med denne tanke vil være nok til at indstille dagen langs de linjer, som Gud udpegede, og til at anbringe Hans sind som ansvarlig for alle de tanker, du vil modtage den dag. De vil ikke komme fra dig alene, for de vil alle blive delt med Ham. Og så vil hver enkelt bringe budskabet om Hans kærlighed til dig og sende dine beskeder tilbage til Ham. Således vil fællesskab med Hærskarernes Herre være dit, som Han Selv har villet det at være. Og efterhånden som Hans egen fuldstændiggørelse slutter sig til Ham, således vil Han slutte sig til dig, der bliver fuldstændiggjort, når du forenes med Ham og Han med dig.

10 Efter din forberedelse læs blot hver af de to idéer tildelt dig til at blive genvurderet den dag. Luk så dine øjne og sig dem langsomt til dig selv. Der er ingen hast nu, for du bruger tid til dens tilsigtede formål. Lad hvert ord skinne med den betydning, Gud har givet det, som det blev givet dig gennem Hans Stemme. Lad hver idé du genvurderer den dag give dig den gave, som Han har lagt i den til dig fra Ham. Og vi vil ikke bruge noget andet format til vores træning, men dette:

11 Hver time på dagen bring til dit sind den tanke, med hvilken dagen begyndte, og tilbring et stille øjeblik med den. Gentag derefter de to idéer, du praktiserer for dagen uden hast, med tid nok til at se de gaver, de indeholder til dig, og lad dem blive modtaget, hvor det var meningen, de skulle være. Vi tilføjer ingen andre tanker, men lader dem være de budskaber, de er. Vi behøver ikke mere end dette til at give os lykke og hvile og uendelig ro, perfekt sikkerhed, og hele vores Faders vilje, som vi modtager som den arv, vi har fra Ham.

12 I hver dags praksis efterhånden som vi genvurderer, slutter vi som vi begyndte, med først at gentage den tanke, der gjorde dagen til en særlig tid af velsignelse og lykke for os og gennem vores trofasthed genoprettede verden
fra mørke til lys, fra sorg til glæde, fra smerte til fred, fra synd til hellighed. Gud tilbyder tak til dig, der således praktiserer opretholdelsen af Hans ord. Og efterhånden som du giver dit sind til dagens idéer igen, før du sover, omgiver Hans taknemmelighed dig i den fred, hvori Han vil dig at være for evigt og nu lærer at fordre igen som din arv.

LEKTION 141

Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[121] Tilgivelse er nøglen til lykke.

[122] Tilgivelse tilbyder alt det, jeg ønsker.

LEKTION 142
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[123] Jeg takker min Fader for Hans gaver til mig.

[124] Lad mig huske, at jeg er ét med Gud.

LEKTION 143
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[125] I stilhed modtager jeg Guds Ord i dag.

[126] Alt, hvad jeg giver, bliver givet til mig selv.

LEKTION 144
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[127] Der er ingen anden kærlighed end Guds.

[128] Den verden, jeg ser, har intet, jeg ønsker.

LEKTION 145
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[129] Hinsides denne verden er der en verden, jeg ønsker.

[130] Det er umuligt at se to verdener.

LEKTION 146
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[131] Ingen kan fejle, der beder om at nå sandheden.

[132] Jeg frisætter verden fra alt, jeg troede, den var.

LEKTION 147
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[133] Jeg vil ikke værdsætte det, der er værdiløst.

[134] Lad mig opfatte tilgivelse, som den er.

LEKTION 148
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[135] Hvis jeg forsvarer mig selv, bliver jeg angrebet.

[136] Sygdom er et forsvar mod sandheden.

LEKTION 149
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[137] Når jeg bliver helbredt, bliver jeg ikke helbredt alene.

[138] Himmelen er den beslutning, jeg må tage.

LEKTION 150
Mit sind rummer kun det, jeg tænker med Gud.

[139] Jeg vil acceptere Soning for mig selv.

[140] Kun frelse kan siges at kurere.

LEKTION 151
Alle ting er ekkoer af Guds Stemme.

1 Ingen kan dømme efter delvist bevis. Det er ikke dom. Det er blot en mening baseret på uvidenhed og tvivl. Dens tilsyneladende sikkerhed er kun

en kappe over den usikkerhed, den ville skjule. Den har brug for irrationelt forsvar, fordi den er irrationel. Og dens forsvar synes stærkt, overbevisende og uden en tvivl på grund af al tvivlen nedenunder.

2 Du synes ikke at være i tvivl om den verden, du ser. Du stiller ikke rigtigt spørgsmålstegn ved det, der bliver vist dig gennem kroppens øjne. Du spørger heller ikke, hvorfor du tror det, selvom du lærte for længe siden, at dine sanser virkeligt bedrager. At du tror dem til den sidste detalje, som de rapporterer, er endnu mærkeligere, når du standser op for at genkalde dig, hvor ofte de faktisk har været fejlagtige vidner! Hvorfor ville du så stiltiende stole på dem? Hvorfor af anden grund end underliggende tvivl, som du ville skjule med en udstilling af sikkerhed?

3 Hvordan kan du dømme? Din dom hviler på det vidne, som dine sanser tilbyder dig. Dog vidne aldrig mere falsk var end dette. Men hvordan ellers dømmer du den verden, du ser? Du anbringer ynkelig tro på det, dine øjne og ører rapporterer. Du tror, dine fingre rører virkelighed og tæt på sandheden. Dette er bevidsthed, som du forstår og opfatter som mere virkelig, end det, der vidnes om af den evige Stemme for Gud Selv.

4 Kan dette være dom? Du er ofte blevet indtrængende opfordret til at afstå fra at dømme, ikke fordi det er en ret tilbageholdt for dig. Du kan ikke dømme. Du kan blot tro egoets domme, som alle er falske. Det vejleder dine sanser omhyggeligt for at bevise, hvor svag du er, hvor hjælpeløs og bange, hvor bekymret for retfærdig straf, hvor sort af synd, hvor elendig i din skyld.

5 Denne ting, det taler om og dog ville forsvare, fortæller det dig, er dig selv. Og du tror, at dette er således med stædig sikkerhed. Dog, nedenunder forbliver den skjulte tvivl om, at det det viser dig som virkelighed med en sådan overbevisning, tror det ikke på. Det er det selv alene, som det fordømmer. Det er indeni det selv, det ser skylden. Det er dets egen fortvivlelse, det ser i dig.

6 Hør ikke dets stemme. De vidner, det sender for at bevise overfor dig, at dets ondskab er din egen, er falske og taler med sikkerhed om det, de ikke ved. Din tro på dem er blind, fordi du ikke ville dele tvivlen, deres herre ikke helt kan overvinde. Du tror, at tvivle på hans lensmænd er at tvivle på dig selv. Dog, må du lære at betvivle, at deres beviser vil rydde vejen til at anerkende dig selv og alene lade Stemmen for Gud være Dommer over det, der er din egen tro værdig.

7 Han vil ikke fortælle dig, at din broder burde blive dømt efter det, dine øjne ser i ham, ej heller det hans krops mund siger til dine ører, eller det din fingers berøring rapporterer om ham. Han passerer forbi sådanne tomgangsvidner, der blot bærer falsk vidnesbyrd om Guds Søn. Han

anerkender kun det, Gud elsker, og i det hellige lys af det, Han ser, forsvinder alle egoets drømme, om den du er, foran den pragt, Han skuer.

8 Lad Ham være dommer over den, du er, for Han har en sikkerhed, hvori der ikke er nogen tvivl, fordi den hviler på en sikkerhed så stor, at tvivl er meningsløs foran Dens ansigt. Kristus kan ikke tvivle på sig selv. Guds Stemme kan kun ære Ham ved at glæde sig over Hans perfekte, evigtvarende syndfrihed. Den, Han har dømt, kan kun le ad skyld, nu uvillig til at lege med syndens legetøj, uopmærksom på kroppens vidner foran henrykkelsen i Hans hellige ansigt.

9 Og således dømmer Han dig. Accepter Hans ord om den, du er, for Han bærer vidnesbyrd om din smukke skabelse og Sindet, Hvis Tanke skabte din virkelighed. Hvad kan kroppen betyde for Ham, Der kender Faderens og Sønnens glorværdighed? Hvilken hvisken fra egoet kan Han høre? Hvad kunne overbevise Ham om, at dine synder er virkelige?

10 Lad Ham også være dommer over alting, der ser ud til at ske med dig i denne verden. Hans lektioner vil gøre dig i stand til at slå bro over kløften mellem illusioner og sandheden. Han vil fjerne al tro, som du har anbragt i smerte, katastrofe, lidelse og tab. Han giver dig syn, der kan se hinsides disse barske fremtrædener og kan skue Kristi blide ansigt i dem alle. Du vil ikke længere være i tvivl om, at kun godt kan komme til dig, der er Guds elskede, for Han vil dømme alle begivenheder og undervise i den ene lektion, som de alle indeholder.

11 Han vil vælge de elementer i dem, der repræsenterer sandheden og se bort fra de aspekter, der kun genspejler tomgangsdrømme. Og Han vil genfortolke alt det, du ser, og alle hændelser, enhver omstændighed og enhver begivenhed, der ser ud til at berøre dig på nogen som helst måde fra Hans ene referenceramme, fuldstændigt forenet og sikker. Og du vil se kærligheden hinsides hadet, bestandigheden i forandring, det rene i synd og kun Himmelens velsignelse i verden.

12 Sådan er din genopstandelse, for dit liv er ikke en del af noget som helst, du ser. Det står hinsides kroppen og verdenen, forbi ethvert vidne for uhellighed indeni det Hellige, helligt som Det Selv. I alle og enhver og i alting ville Hans Stemme tale til dig om intet andet end dit Selv og din Skaber, Der er ét med Ham. Så vil du se Kristi hellige ansigt i alting og ingen anden lyd høre i alting bortset fra ekkoet af Guds stemme.

13 Vi praktiserer ordløst i dag undtagen i begyndelsen af den tid, du tilbringer med Gud. Vi introducerer disse tider med kun en enkel, langsom gentagelse af tanken, som dagen begynder med. Og så iagttager vi vores tanker, lydløst appellerende til Ham, Der ser sandhedens elementer i dem. Lad Ham vurdere hver tanke, der kommer til sindet, fjerne drømmes

elementer og give dem tilbage til dig som rene idéer, der ikke er i modstrid med Guds Vilje.

14 Giv Ham dine tanker, og Han vil give dem tilbage som mirakler, der fornøjet forkynder helheden og lykken, Gud vil Sin Søn som bevis på Hans evige kærlighed. Og når hver tanke således bliver forvandlet, påtager den sig helbredende kraft fra Sindet, Der så sandheden i den og undlod at blive bedraget af det, der falskt blev tilføjet. Alle fantasitråde er væk, og det, der er tilbage, bliver forenet i en perfekt tanke, der tilbyder dens perfektion overalt.

15 Brug 15 minutter, når du vågner op, og giv yderligere 15, før du lægger dig til at sove. Dit præsteskab begynder, når alle dine tanker er renset. Så bliver du lært at undervise Guds Søn i den hellige lektie om hans hellighed. Ingen kan undlade at lytte, når du hører Stemmen for Gud give ære til Guds Søn. Og alle vil dele tankerne med dig, som Han har genoversat i dit sind.

16 Sådan er din påske tid. Og så lægger du gaven af snehvide liljer på verden til at erstatte vidner om synd og død. Gennem din transfiguration er verden forløst og glædesfyldt frigivet fra skyld. Nu løfter vi vores genopstandne sind i glæde og i taknemmelighed til Ham, Der har gendannet vores fornuft for os.

17 Og vi vil timemæssigt huske Ham, Der er frelse og befrielse. Efterhånden, som vi takker, forener verden sig med os og accepterer lykkeligt vores hellige tanker, som Himmelen har korrigeret og gjort rene. Nu er vores præsteskab omsider begyndt med at bære den glade nyhed verden rundt om, at sandheden ingen illusioner har, og at Guds fred gennem os tilhører alle og enhver.

LEKTION 152

Beslutningsmagten er min egen.

1 Ingen kan lide tab, medmindre det er hans egen beslutning. Ingen lider smerter med mindre, hans valg vælger denne tilstand for ham. Ingen kan sørge, heller ikke frygte heller ikke tænke sig syg, medmindre disse er de resultater, han ønsker. Og ingen dør uden sit eget samtykke. Intet sker, der ikke repræsenterer dit ønske, og intet er udeladt, som du vælger. Her er din verden, komplet i alle detaljer. Her er dens hele virkelighed for dig. Og det er kun her frelse er.

2 Du kan muligvis tro, at denne stilling er ekstrem og for altomfattende til at være sand. Dog kan sandhed have undtagelser? Hvis du har altings gave, kan tab være virkeligt? Kan smerte være en del af fred eller sorg af glæde?

Kan frygt og sygdom komme ind i et sind, hvor kærlighed og perfekt hellighed bor? Sandhed må være altomfattende, hvis den overhovedet skal være sandheden. Accepter ingen modsætninger og ingen undtagelser, for at gøre det er at modsige sandheden fuldstændigt.

3 Frelse er erkendelsen af, at sandheden er sand, og intet andet er sandt. Dette har du hørt før, men accepterer muligvis endnu ikke begge dele af det. Uden den første har den anden ingen mening, men uden den anden er den første ikke længere sand. Sandhed kan ikke have en modsætning. Dette kan ikke blive sagt for ofte og tænkt over. For hvis det, der ikke er sandt, er lige så sandt som det, der er sandt, så er en del af sandhed falsk, og sandhed har mistet sin betydning. Intet andet end sandheden er sand, og det, der er falsk, er falsk.

4 Dette er den enkleste af sondringerne, dog den mest uklare. Men ikke fordi den er en vanskelig sondring at opfatte. Den er skjult bag en bred vifte af valg, som ikke synes at være helt dine egne. Og dermed ser sandheden ud til at have nogle aspekter, som belyver konsekvens, men ikke synes at være andet end modsigelser introduceret af dig.

5 Som Gud skabte dig, må du være uforanderlig med forbigående tilstande pr. definition falske. Og det inkluderer alle skift i følelse, ændringer i kroppens og sindets tilstande, i al bevidsthed og i alle svar. Dette er det alt inklusive, der adskiller sandheden fra falskhed, og det falske holdt adskilt fra sandheden som den, den er.

6 Er det ikke underligt, at du tror at at tænke, at du har lavet den verden, du ser, er hovmod? Gud lavede den ikke. På dette kan du være sikker. Hvad kan Han vide om det kortvarige, det syndige og det skyldige, de bange, de lidende og ensomme og sindet, der lever indeni en krop, der må dø? Du beskylder Ham blot for sindssyge ved at tænke, at Han lavede en verden, hvor sådanne ting synes at have virkelighed. Han er ikke vanvittig. Dog er det kun vanvid, der laver en verden som denne.

7 At tro, at Gud lavede kaos, modsiger Sin Vilje, opfandt modsætninger til sandhed og lider død for at triumfere over livet - alt dette er hovmod. Ydmyghed ville se med det samme, at disse ting ikke er af Ham. Og kan du se det, Gud skabte ikke? At tro, at du kan, er blot at tro, at du kan opfatte, det, Gud ikke ville at være. Og hvad kunne være mere hovmodigt end dette?

8 Lad os i dag være sandt ydmyge og acceptere det, vi har lavet, som det er. Beslutningsmagten er vores egen. Beslut dig for kun at acceptere din retmæssige plads som medskaber af universet, og alt, du tror, du lavede, vil forsvinde. Det, der så stiger til bevidsthed, vil være alt det, der altid var,

evigt, som det er nu. Og det vil indtage den plads, der er lavet af selvbedrag blot for at tilrane sig alteret til Faderen og Sønnen.

9 I dag praktiserer vi ægte ydmyghed ved at forlade den falske forudsætning, hvormed egoet forsøger at bevise den som hovmodig. Kun egoet kan være hovmodig. Men sandhed er ydmyg i anerkendelsen af dens vælde, dens uforanderlighed og dens evige helhed - altomfattende, Guds perfekte gave til Hans elskede Søn.

10 Vi lægger hovmodet til side, der siger, at vi er syndere, skyldige og bange, skamfulde over det, vi er. Og vi løfter vores hjerter i sand ydmyghed i stedet til Ham, Der har skabt os ubesmittede, ligesom Ham Selv i magt og i kærlighed. Beslutningsmagten er vores egen. Og vi accepterer det fra Ham, som vi er, og anerkender ydmygt Guds Søn.

11 At anerkende Guds Søn indebærer også, at alle selvopfattelser er blevet lagt til side og anerkendt som falske. Deres hovmod er blevet opfattet. Og i ydmyghed accepteres Guds Søns udstråling, hans mildhed, hans perfekte syndfrihed, hans Faders kærlighed, hans ret til Himmelen og frigivelse fra helvede bliver glædesfuldt accepteret som vores egen. Nu tilslutter vi os med glad anerkendelse, at løgne er falske, og at kun sandhed er sand.

12 Vi tænker alene på sandhed efterhånden, som vi står op og tilbringer fem minutter på at praktisere dens måder og opmuntrer vores bange sind med dette:

13 Beslutningsmagten er min egen.
Denne dag vil jeg acceptere mig selv som det
Min Faders Vilje skabte mig til at være.

14 Så vil vi vente i stilhed og opgive alle selvbedrag, mens vi ydmygt beder vores Selv om, at Han afslører sig selv for os. Og Han, der aldrig tog af sted, vil vende tilbage til vores bevidsthed, taknemmelig for at genskabe Sit hjem til Gud, som det var meningen, det skulle være.

15 Vent med tålmodighed på Ham hele dagen og inviter Ham hver time med de ord, som dagen begyndte med og afslut den med den samme invitation til dit Selv. Guds Stemme vil svare, for Han taler for dig og for din Fader. Han vil erstatte alle dine hektiske tanker med Guds fred, selvbedrag med Guds sandhed og dine illusioner om dig selv med Guds Søn.

LEKTION 153

I min forsvarsløshed ligger min sikkerhed.

1 Du, der føler dig truet af denne foranderlige verden, dens drejninger af lykke og dens bitre morsomheder, dens korte forhold og alle de "gaver", den kun låner ud for at tage væk igen, deltag godt i denne lektion. Verden leverer ingen sikkerhed. Den er rodfæstet i angreb, og alle dens "gaver" af tilsyneladende sikkerhed er illusoriske bedrag. Den angriber og angriber så igen. Ingen fred i sindet er mulig, hvor fare truer således.

2 Verden giver ikke anledning til andet end forsvarsberedthed. For trussel bringer vrede, vrede får angreb til at virke rimeligt, ærligt provokeret og retfærdigt i selvforsvars Navn. Alligevel er forsvarsberedthed en dobbelt trussel. For den vidner om svaghed og opsætter et forsvarssystem, der ikke kan virke. Nu bliver de svage yderligere undermineret, for der er forræderi udenfor og et endnu større forræderi indeni. Sindet er nu forvirret og ved ikke, hvor det skal vende sig for at finde undslippelse fra dets fantasier.

3 Det er som om en cirkel holdt det fast, hvori en anden cirkel bandt det, og en anden i den, indtil flugt ikke længere kan blive håbet på og heller ikke opnået. Angreb, forsvar; forsvar, angreb, bliver timernes og dagenes cirkler, der binder sindet i tunge bånd af stål med overlejret jern, der vender tilbage for kun at begynde igen. Der synes ikke at være nogen pause eller ende på fængslingens stadigt strammende greb om sindet.

4 Forsvar er de dyreste af alle de priser, som egoet ville kræve. I dem ligger vanvid i en form så dyster, at håb om tilregnelighed kun synes at være en tomgangsdrøm hinsides det mulige. Fornemmelsen af trussel, som verden opmuntrer til, er så meget dybere og så langt hinsides det vanvid og den intensitet, som du kan forestille dig, at du ikke har nogen idé om al den ødelæggelse, det har smedet. Du er dets slave. Du ved ikke, hvad du gør, af frygt for det. Du, der føler dets jerngreb om dit hjerte, forstår ikke, hvor meget du er blevet tvunget til at ofre.

5 Du indser ikke, hvad du har gjort for at sabotere Guds hellige fred med din forsvarsberedthed. For du skuer Guds Søn som intet andet end et offer for angreb af fantasier, af drømme og af illusioner, han har lavet; dog hjælpeløs er han i deres nærvær, kun med behov for forsvar af endnu flere fantasier og drømme, hvori illusioner om hans sikkerhed trøster ham.

6 Forsvarsløshed er styrke. Den vidner om anerkendelse af Kristus'en i dig. Måske vil du erindre, kurset fastholder, at valg altid bliver foretaget mellem Hans styrke og din egen svaghed set adskilt fra Ham. Forsvarsløshed kan aldrig blive angrebet, fordi den anerkender en styrke så stor, angreb er dårskab eller et fjollet spil, et træt barn måske vil spille, når han bliver for søvnig til at huske det, han ønsker.

7 Forsvarsberedthed er svaghed. Den erklærer, du har fornægtet Kristus og er kommet til at frygte Hans Faders vrede. Hvad kan frelse dig nu fra din vildfarelse om en vred gud, hvis skræmmende billede du tror, du ser arbejde i alle verdens ondskaber? Hvad andet end illusioner kunne forsvare dig nu, når det kun er illusioner, som du bekæmper?

8 Vi vil ikke spille sådanne barnlige spil i dag. For vores sande formål er at frelse verden, og vi ville ikke bytte for tåbelighed den endeløse glæde, vores funktion tilbyder os. Vi ville ikke lade vores lykke smutte forbi, fordi et meningsløst brudstykke af en drøm tilfældigvis krydsede vores sind, og vi forvekslede figurerne i den med Guds Søn, dens lille bitte øjeblik med evighed.

9 Vi ser forbi drømme i dag og anerkender, at vi ikke behøver noget forsvar, fordi vi er skabt uangribelige uden al tanke eller ønske eller drøm, hvori angreb har nogen som helst mening. Nu kan vi ikke frygte, for vi har ladt alle bange tanker bag os. Og i forsvarsløshed står vi sikre, roligt sikre på vores sikkerhed nu, sikre på frelse; sikre på, at vi vil opfylde vores udvalgte formål, når vores tjeneste udvider sin hellige velsignelse gennem verden.

10 Vær stille et øjeblik, og tænk i stilhed på, hvor helligt er dit formål, hvor sikkert du hviler, uberørbar indeni dets lys. Guds præster har valgt, at sandheden skal være med dem. Hvem er helligere end de? Hvem kunne være mere sikre på, at hans lykke er fuldt ud garanteret? Og hvem kunne være mere mægtigt beskyttet? Hvilket forsvar kunne på nogen mulig måde være behøvet nu for dem, der er blandt de udvalgte af Gud efter Hans valg og lige så efter deres eget?

11 Det er Guds præsters funktion at hjælpe deres brødre med at vælge, som de har gjort. Gud har valgt alle, men få er kommet for at virkeliggøre, at Hans vilje kun er deres egen. Og medens du fejler i at undervise i det, du har lært, venter frelse, og mørke holder verden i dyster fængsling. Du vil heller ikke lære, at lys er kommet til dig, og din undslippelse er blevet gennemført. For du vil ikke se lyset, før du tilbyder det til alle dine brødre. Når de tager det fra dine hænder, således vil du genkende det som dit eget.

12 Frelse kan blive tænkt på som en leg, som glade børn leger. Den var designet af En, Der elsker Sine børn, og Som ville erstatte deres skræmmende legetøjer med glade lege, der lærer dem, at frygtens leg er væk. Hans leg instruerer i lykke, fordi der er ingen taber. Alle, der leger, må vinde, og i hans gevinst er gevinsten for alle sikret. Frygtlegen er med glæde lagt til side, når børn kommer til at se fordelene, frelse bringer.

13 Du, som har leget, at du er tabt for håb, forladt af din Fader, efterladt alene i rædsel i en skræmmende verden, gjort vanvittig af synd og skyld,

vær lykkelig nu. Den leg er forbi. Nu er en stille tid er kommet nu, i hvilken vi lægger skyldlegetøjerne bort og låser vores maleriske og barnlige tanker om synd ude for evigt fra de rene og hellige sind i Himmelens børn og i Guds Søn. Vi standser bare for et øjeblik til for at lege vores sidste glade leg på denne jord. Og så går vi for at indtage vores retmæssige plads, hvor sandhed bor, og lege er meningsløse.

14 Således bliver historien afsluttet. Lad denne dag bringe det sidste kapitel nærmere til verden, så alle og enhver kan lære, at de fortællinger han læser om skræmmende skæbne, nederlag af alle hans håb, hans ynkelige forsvar mod en hævn, han ikke kan undslippe, er kun hans egne vildledte fantasier. Guds præster er kommet for at vække ham de mørke drømme, denne historie har fremkaldt i hans forvirrede, desorienterede erindring om denne forvrængede historie. Guds Søn kan smile til sidst ved at lære, at det ikke er sandt.

15 I dag praktiserer vi i en form, vi vil opretholde et godt stykke tid. Vi vil begynde hver dag med at give vores opmærksomhed til den daglige tanke så længe som muligt. Fem minutter bliver nu det mindste, vi giver til forberedelse til en dag, hvori frelse er det eneste mål, vi har. Ti ville være bedre; 15 endnu bedre. Og efterhånden, som distraktion ophører med at opstå for at vende os fra vores formål, vil vi finde ud af, at en halv time er for kort tid at tilbringe med Gud. Vi vil heller ikke villigt give mindre om natten i taknemmelighed og glæde.

16 Hver time føjer til vores stigende fred efterhånden, som vi husker at være trofaste mod den Vilje, vi deler med Gud Til tider måske vil et minut, endog mindre, være det meste, vi kan tilbyde, når timen slår. Somme tider vil vi glemme det. Til andre tider lukker verdens virksomhed sig om os, og vi vil være ude af stand til at trække os tilbage i lidt tid og vende vores tanker til Gud.

17 Dog, når vi kan, vil vi påtage os vores betroede opgave som Guds præster i timemæssig erindring af vores mission og Hans kærlighed. Og vi vil sidde stille og roligt og vente på Ham og lytte til Hans stemme og lære det, Han ville have os til at gøre den time, der endnu ikke er kommet, mens vi takker Ham for alle de gaver, Han gav os i den, der er forbi.

18 Med tiden vil du med praksis aldrig ophøre med at tænke på Ham og høre Hans kærlige Stemme vejlede dine fodspor ind på rolige veje, hvor du vil vandre i sand forsvarsløshed, for du vil vide, at Himmelen går med dig. Du ville heller ikke holde dit sind væk fra Ham et øjeblik, selvom din tid bliver brugt til at tilbyde frelse til verden. Tror du, Han ikke vil gøre dette muligt for dig, der valgte at udføre Hans plan til verdens frelse og din?

19 I dag er vores tema vores forsvarsløshed. Vi klæder os i den, mens vi forbereder os på at møde dagen. Vi står op stærke i Kristus og lader vores svaghed forsvinde, når vi husker, at Hans styrke bor i os. Vi vil minde os selv om, at Han bliver ved siden af os gennem dagen og aldrig lader vores svaghed være uden støtte af Hans styrke.

20 Vi påkalder Hans styrke, hver gang vi føler truslen fra vores forsvar undergrave vores sikkerhed på formål. Vi vil standse op et øjeblik, når Han fortæller os, "Jeg er her." Din praktisering vil nu begynde at antage kærlighedens alvor for at hjælpe dig med at holde dit sind fra at vandre bort fra dets hensigt.

21 Vær hverken bange eller sky. Der kan ikke være nogen tvivl om, at du vil nå dit endelige mål. Guds præster kan aldrig fejle, fordi den kærlighed og styrke og fred, der udstråler fra dem til alle deres brødre, kommer fra Ham. Disse er Hans gaver til dig. Forsvarsløshed er alt, hvad du behøver at give Ham til gengæld. Du lægger ikke andet til side end det, der aldrig var virkeligt for at se på Kristus og se Hans syndfrihed.

LEKTION 154

Jeg er blandt Guds præster.

1 Lad os i dag hverken være hovmodige eller falsk ydmyge. Vi er gået hinsides sådan tåbelighed. Vi kan ikke dømme os selv, og vi behøver heller ikke at gøre det. Disse er kun forsøg på at holde beslutningen borte og forsinke engagementet i vores funktion. Det er ikke vores del at bedømme vores værdi, og vi kan heller ikke vide hvilken rolle, der er bedst for os; hvad vi kan gøre indeni en større plan, vi ikke kan se i dens helhed. Vores del er udformet i Himmelen, ikke i helvede. Og det, vi tror er svaghed kan være styrke; det, vi tror, er vores styrke, er ofte hovmod.

2 Uanset hvad din udpegede rolle måtte være, blev den valgt af Stemmen for Gud, Hvis funktion også er at tale for dig. At se dine styrker nøjagtigt som de er og lige så bevidst om, hvor de bedst kan anvendes, til hvad, for hvem og hvornår, vælger Han og accepterer din del for dig. Han arbejder ikke uden dit eget samtykke, men Han bliver ikke narret i, hvad du er, og lytter kun til Hans Stemme i dig.

3 Det er gennem Hans evne til at høre Én Stemme, Som er Hans egen, at du omsider bliver opmærksom på, at der er Én Stemme i dig. Og at Én Stemme udpeger din funktion og videresender den til dig, giver dig styrken til at forstå den, gøre det den indebærer, og at lykkes i alting du gør, der er forbundet med den. Gud har sluttet sig til sin Søn i dette, og således bliver Hans Søn Hans budbringer om énhed med Ham.

4 Det er denne forening af Fader og Søn ved hjælp af Stemmen for Gud, der adskiller frelse fra verden. Det er denne Stemme, der taler om love, verden ikke adlyder, som lover frelse fra al synd med skyld afskaffet i sindet, som Gud skabte syndfrit. Nu bliver dette sind igen opmærksom på, Hvem der skabte det, og om Hans varende forening med det selv. Så er dets Selv den ene virkelighed, hvori dets vilje og Guds bliver forenet.

5 En budbringer vælger ikke at lave den besked, han leverer. Han stiller heller ikke spørgsmålstegn ved retten hos ham, der gør, spørger heller ikke, hvorfor han har valgt dem, der vil modtage det budskab, han bringer. Det er nok, at han accepterer det, bringer det til dem, som det er udpeget til, og udfylder sin rolle med dets levering. Hvis han bestemmer det, budskaberne skal være, eller det, deres formål er, eller hvor de skal bæres hen, fejler han i at udføre sin passende rolle som bringer af Ordet.

6 Der er én stor forskel i rollen som Himmelens budbringere, der adskiller dem fra dem, verden udnævner. De meddelelser, som de leverer, er først beregnet på dem. Og det er kun efterhånden, som de kan acceptere dem for sig selv, at de bliver i stand til at bringe dem videre og give dem overalt, hvor det var meningen, de skulle være. Ligesom jordiske budbringere skrev de ikke de budskaber, de bærer, men de bliver deres første modtagere i den sandeste forstand, idet de modtager for at forberede sig på at give.

7 En jordisk budbringer opfylder sin rolle ved at give alle budskaberne væk. Guds budbringere udfører deres rolle ved at acceptere Hans budskaber som til dem selv og vise, de forstår budskaberne ved at give dem væk. De vælger ingen roller, der ikke er givet dem af Hans autoritet. Og således vinder de ved hvert budskab, som de giver bort.

8 Ville I modtage Guds budskaber? For således bliver I Hans budbringere. Du er udnævnt nu. Og dog venter du på at afgive de budskaber, du har modtaget, og så ved du ikke, at de er dine, og anerkender dem ikke. Ingen kan modtage og forstå, han har modtaget, før han giver. For i at give ligger hans egen accept af det, han modtog.

9 I, som nu er Guds budbringere, modtager Hans budskaber, for det er en del af jeres udpegede rolle. Gud har ikke fejlet i at tilbyde det, du har brug for, og det er heller ikke blevet efterladt uaccepteret. Endnu en del af din udpegede opgave skal dog gennemføres. Han, Der har modtaget Guds budskaber for dig, ville også have dem modtaget af dig. For således identificerer du dig med Ham og gør krav på dine egne.

10 Det er denne forening, som vi påtager os at anerkende i dag. Vi vil ikke søge at holde vores sind adskilt fra Ham, Der taler for os, for det er ikke andet end vores stemme, vi hører, når vi deltager i Hans. Han alene kan tale

til os og for os og forene i Én Stemme modtagelsen og afgivelsen af Guds ord, afgivelsen og modtagelsen af Hans Vilje.

11 Vi praktiserer at give Ham det, Han ville have, så vi kan anerkende Hans gaver til os. Han har brug for vores stemme, så Han kan tale gennem os. Han har brug for vores hænder til at holde Sine budskaber og bære dem til dem, som Han udpeger. Han har brug for vores fødder til at bringe os, hvor Han vil, så de, der venter i elendighed, omsider kan blive befriet. Og Han har brug for vores vilje forenet med Hans egen, så vi kan være de sande modtagere af de gaver, Han giver.

12 Lad os bare lære denne lektion for i dag: vi vil ikke erkende det, vi modtager, før vi giver det. Du har hørt dette sagt Handrede gange, og alligevel mangler troen stadigt. Men dette er sikkert - indtil tro er givet til det, vil du modtage tusind mirakler og derefter modtage tusind til, men vil ikke vide, at Gud Selv ikke har efterladt nogen gave hinsides det, du allerede har, og har heller ikke nægtet Sin Søn den mindste velsignelse. Hvad kan det betyde for dig, før du har identificeret dig med ham og hans egne?

13 Vores lektie for i dag siges således:

14 Jeg er blandt Guds præster
Og jeg er taknemmelig for, at jeg har midlerne
Til at erkende, at jeg er fri.

15 Verden trækker sig tilbage efterhånden, som vi lyser vores sind op og erkender, disse hellige ord er sande. De er budskabet sendt til os i dag fra vores Skaber. Nu demonstrerer vi, hvordan de har forandret vores tanker om os selv og det, vores funktion er. For efterhånden, som vi beviser, at vi accepterer ingen vilje, vi ikke deler, vil vores mange gaver fra vores Skaber springe op for vores syn og springe ind i vores hænder, og vi vil forstå det, vi modtog.

LEKTION 155

Jeg vil træde tilbage og lade Ham vise vejen.

1 Der er en måde at leve i verden på, der ikke er her, selvom den ser ud til at være her. Du ændrer ikke udseende, selvom du smiler oftere. Din pande er fredfyldt; dine øjne er stille. Og de, der vandrer i verden, som du gør, genkender deres egne. Dog de, der endnu ikke har opfattet vejen, vil også genkende dig og tro, at du er som dem, ligesom du var før.

2 Verden er en illusion. De, der vælger at komme til den, søger efter et sted, hvor de kan være illusioner og undgå deres egen virkelighed. Dog, når de finder, deres egen virkelighed endog er her, så træder de tilbage og lader den vise vejen. Hvilket andet valg er egentligt deres at kunne foretage? At lade illusion gå forud for sandhed er vanvid, men at lade illusion synke bagud for sandheden og lade sandheden fremstå som det, den er, er enkel tilregnelighed.

3 Dette er det enkle valg, vi foretager i dag. Den vanvittige illusion vil forblive der et stykke tid som bevis for dem at se på, der valgte at komme og endnu ikke har glædet sig over at finde ud af, at de tog fejl i valget. De kan ikke lære direkte af sandheden, fordi de har benægtet, at den er sådan. Og så behøver de en lærer, der opfatter deres galskab, men som stadigt kan se hinsides illusion til den enkle sandhed i dem.

4 Hvis sandhed krævede, de opgiver verden, ville det forekomme dem, som om den bad om ofringen af noget, der er virkeligt. Mange har valgt at give afkald på verden, mens de stadigt tror på dens virkelighed, og de har lidt af en følelse af tab og er ikke blevet frigivet i overensstemmelse hermed. Andre har ikke valgt andet end verden, og de har lidt af en følelse af tab, der er endnu dybere, som de ikke forstod.

5 Mellem disse stier er der en anden vej, der fører væk fra tab af enhver slags, for ofre og afsavn bliver begge hurtigt ladt tilbage. Dette er vejen, der er udpeget for dig nu. Du går på denne sti, ligesom andre går, og du synes heller ikke at være forskellig fra dem, selvom du bestemt er. Således kan du tjene dem, mens du tjener dig selv og sætte deres fodtrin på den vej, som Gud har åbnet op for dig og dem gennem dig.

6 Illusion ser stadigt ud til at klæbe til dig, så du kan få lov til at nå dem. Alligevel er den trådt tilbage, og det er ikke illusion, som de hører dig tale om, heller ikke illusion, som du bringer deres øjne til at se på og deres sind til at fatte Nu kan sandheden, der går foran dig, tale til dem gennem illusion, for vejen fører forbi illusion nu, mens du kalder på dem på vejen, så de kan få lov til at følge dig.

7 Alle veje vil føre til denne ene i sidste ende. For ofre og afsavn er stier, der ingen steder fører hen, valg af nederlag og mål, der vil forblive umulige. Alt dette træder tilbage efterhånden, som sandhed kommer frem i dig for at føre dine brødre fra dødens veje og sætte dem på vejen til lykke. Deres lidelse er kun illusion. Alligevel har de brug for en vejleder til at føre dem ud af den, for de tager fejl af illusion og sandhed.

8 Sådan er frelsens kald og intet mere. Den beder om, at du accepterer sandheden og lader den gå foran dig oplysende stien til løsesummen for illusion. Det er ikke en løsesum med en pris. Der er ingen pris, men kun

gevinst. Illusion kan kun synes at holde Guds hellige Søn i lænker. Det er kun fra illusioner han bliver frelst. Efterhånden, som de træder tilbage, finder han sig selv igen.

9 Gå sikkert nu, dog forsigtigt, fordi denne sti er ny for dig. Og du kan måske opdage, at du stadigt er fristet til at gå foran sandheden og lade illusioner være din vejleder. Dine hellige brødre er blevet givet dig til at følge i dine fodspor efterhånden, som du går med sikkerhed på formål til sandheden. Den går foran dig nu, så de kan se noget, som de kan identificere sig med, noget de forstår, til at vise vejen.

10 Dog, ved rejsens afslutning, vil der ikke være nogen kløft, ingen afstand mellem sandhed og dig. Og alle illusioner, der vandrer på den vej, du rejste, vil lige så være borte, med intet tilbage til at holde sandheden borte fra Guds fuldendelse, hellig som Ham Selv. Træd tilbage i tro, og lad sandhed føre an på vejen. Du ved ikke, hvor du går, men Én, Der ved, går med dig. Lad Ham føre dig med resten.

11 Når drømme er forbi, har tiden lukket døren til alle de ting, der passerer, og mirakler er formålsløse, vil Guds hellige Søn ikke foretage nogen rejser. Der vil ikke være noget ønske om at være illusion hellere end sandheden. Og vi træder frem mod dette efterhånden, som vi går fremad langs vejen, som sandheden udpeger for os. Dette er vores sidste rejse, som vi foretager for alle. Vi må ikke fare vild. For efterhånden, som sandheden går foran os, således går den foran vores brødre, som vil følge os.

12 Vi går til Gud. Stop op og reflekter over dette. Kunne nogen som helst vej være helligere eller fortjene din indsats mere, din kærlighed og din fulde hensigt? Hvilken vej kunne give dig mere end alting eller tilbyde mindre og stadigt tilfredsstille Guds hellige Søn? Vi går til Gud. Sandheden, der går foran os nu, er et med Ham og fører os til, hvor Han altid har været. Hvilken anden vej end denne kunne være en sti, du ville vælge i stedet?

13 Dine fødder er sat sikkert på vejen, der fører verden til Gud. Se ikke efter veje, der synes at føre dig andre steder hen. Drømme er ikke en værdig vejleder for dig, der er Guds Søn. Glem ikke, at Han har lagt Sin hånd i din og givet dig dine brødre i Hans tillid til, at du er værdig til Hans tillid til dig. Han kan ikke blive bedraget. Hans tillid har gjort din sti sikker og har sikret dit mål. Du vil ikke fejle dine brødre eller dit Selv.

14 Og nu beder Han kun om, at du tænker på Ham et stykke tid hver dag, så Han kan få lov til at tale til dig og fortælle dig om Hans Kærlighed, minde dig om hvor stor Hans tillid er, hvor grænseløs Hans Kærlighed. I dit Navn og Hans eget, som er det samme, praktiserer vi med glæde denne tanke i dag:

15 Jeg vil træde tilbage og lade Ham føre an på vejen,
For jeg ville gå langs vejen til Ham.

LEKTION 156

Jeg vandrer med Gud i perfekt hellighed.

1 I dags idé erklærer ikke andet end den enkle sandhed, der gør tanken om synd umulig. Den lover, der ikke er nogen grund til skyld, og da den er årsagsløs, eksisterer den ikke. Det følger med sikkerhed fra den grundlæggende tanke, så ofte nævnt i teksten - idéer forlader ikke deres kilde. Hvis dette er sandt, hvordan kan du være adskilt fra Gud? Hvordan kunne du gå i verden alene og adskilt fra din Kilde?

2 Vi er ikke inkonsekvente i de tanker, som vi præsenterer i vores læseplan. Sandhed må være sand hele vejen igennem, hvis den er sand. Den kan ikke modsige sig selv, heller ikke være usikker på visse dele og i andre sikker. Du kan ikke gå i verden adskilt fra Gud, fordi du ikke kunne være uden Ham. Han er det, dit liv er. Hvor du er, er Han. Der er ét liv. Det Liv, deler du med Ham. Intet kan være adskilt fra Ham og leve.

3 Dog, hvor Han er, må der være hellighed såvel som liv. Ingen af Hans egenskaber forbliver udelte af alt, hvad der lever. Det, der lever, er helligt som Ham Selv, fordi det, der deler Hans liv, er del af hellighed og kunne ikke mere være syndig, end solen kunne vælge at være af is, havet vælge at være adskilt fra vand eller græsset at vokse med dets rødder svævende i luften.

4 Der er et Lys i dig, Der ikke kan dø, Hvis Nærvær er så helligt, at verden bliver helliggjort på grund af dig. Alle ting, der lever, bringer gaver til dig og tilbyder dem i taknemmelighed og glæde ved dine fødder. Duften af blomster er deres gave til dig. Bølgerne bøjer sig ned foran dig, og træerne strækker deres arme ud for at skærme dig mod varmen og lægge deres blade foran dig på jorden, så du kan få lov at gå i blødhed, mens vinden synker til en hvisken rundt om dit hellige hoved.

5 Lyset i dig er det, universet længes efter at skue. Alle levende ting er stille foran dig, for de genkender Den, Der går med dig. Det lys, du bærer, er deres eget, og således ser de i dig deres hellighed, hilser dig som frelser og som Gud. Accepter deres ærbødighed, for den skyldes Helligheden selv, Der går med dig og forvandler i Dens blide Lys alle ting til Dens lighed og Dens renhed.

6 Dette er måden, hvorpå frelse fungerer. Når du træder tilbage, træder Lyset i dig fremad og omfatter verden. Det indvarsler ikke syndens

afslutning med straf og død. Med lethed og med latter er den borte, fordi dens maleriske absurditet bliver set. Det er en tåbelig tanke, en fjollet drøm, ikke skræmmende, latterlig måske, men hvem ville spilde et øjeblik i tilnærmelsen til Gud Selv på sådan et meningsløst indfald?

7 Dog, du har spildt mange, mange år på netop denne tåbelige tanke. Fortiden er væk med alle dens fantasier. De holder dig ikke bundet længere. Tilnærmelsen til Gud er nær. Og i det lille interval af tvivl, der stadigt er tilbage, kan du måske miste din Ledsager af syne og forveksle Ham med den meningsløse, ældgamle drøm, som nu er forbi.

8 "Hvem går med mig?" Dette spørgsmål bør stilles tusind gange om dagen, indtil sikkerhed har afsluttet tvivl og etableret fred. Lad i dag tvivl ophøre. Gud taler for dig ved at besvare dit spørgsmål med disse ord:

9 Jeg går med Gud i fuldkommen hellighed.
Jeg tænder verden, jeg tænder mit sind og alle
De sind, som Gud skabte ét med mig.

LEKTION 157

I Hans Tilstedeværelse ville jeg træde ind nu.

1 Dette er en dag med stilhed og med tillid. Det er en særlig tid af løfter i dine kalenderdage. Det er en tid, Himmelen har sat til side til at skinne på og kaste et tidløst lys på denne dag, hvor ekkoer af evigheden bliver hørt. Denne dag er hellig, for den indvarsler en ny oplevelse, en anden slags følelse og bevidsthed. Du har tilbragt lange dage og nætter med at fejre døden. I dag lærer du at føle livsglæden.

2 Dette er et andet afgørende vendepunkt i læseplanen. Vi tilføjer en ny dimension nu - en frisk oplevelse, der kaster lys over alt det, vi har lært allerede, og forbereder os på det, vi endnu har at lære. Den bringer os til døren, hvor indlæring ophører, og vi fanger et glimt af det, der ligger forbi de højeste rækkevidder, den på nogen måde kan opnå. Den efterlader os der et øjeblik, og vi går hinsides den, sikker på vores retning og vores eneste mål.

3 I dag vil det blive givet dig at føle et strejf af Himmelen, skønt du vil vende tilbage til stier af indlæring. Dog, du er kommet langt nok langs vejen til at ændre tid tilstrækkeligt til at hæve dig over dens love og gå ind i evigheden et stykke tid. Dette vil du lære at gøre i stigende grad efterhånden, som hver lektion, trofast indøvet, bringer dig hurtigere til dette hellige sted og overlader dig for et øjeblik til dit Selv.

4 Han vil lede din praktisering i dag, for det, du beder om nu, er det, Han vil. Og efter at have sluttet din vilje sammen med Hans denne dag, må det, du beder om, blive givet dig. Intet er nødvendigt andet end dagens idé til at tænde dit sind og lade det hvile i stille forventning og i rolig glæde, hvori du hurtigt lader verden bag dig.

5 Fra denne dag fremefter påtager dit præsteskab/præstindeskab sig en ægte hengivenhed og en glød, der rejser fra dine fingerspidser til dem, du berører og velsigner dem, du ser på. Et syn når alle du møder, og alle du tænker på, eller som tænker på dig. For din oplevelse i dag vil i den grad forvandle dit sind, at den bliver prøvestenen for Guds hellige Tanker.

6 Din krop vil blive helliggjort i dag, dens eneste formål er nu at bringe synet af det, du oplever denne dag, til at tænde verden. Vi kan ikke give oplevelser som denne direkte. Dog efterlader den et syn i vores øjne, som vi kan tilbyde enhver, så han muligvis kan komme så meget hurtigere til den samme erfaring, i hvilken verden stilfærdigt bliver glemt, og Himmelen bliver husket et stykke tid.

7 Efterhånden, som denne oplevelse forøges, og alle andre mål end dette bliver af ringe værdi, kommer den verden, du vender tilbage til, lidt nærmere tidens ende, lidt mere som Himmelen i dens måder, lidt nærmere dens befrielse. Og du, der bringer den lys, vil komme til at se lyset mere sikkert, synet mere tydeligt.

8 Tiden vil komme, hvor du ikke vil vende tilbage i den samme form, i hvilken du nu fremtræder, for du vil ikke have brug for den. Dog, nu har den et formål og vil tjene det godt. I dag vil vi slå ind på en kurs, du ikke har drømt om. Men den Hellige, Giveren af de lykkelige drømme om livet, Oversætter af opfattelse til sandhed, den hellige Vejleder til Himmelen, givet til dig, har drømt for dig denne rejse, som du foretager og begynder i dag med den oplevelse, denne dag rækker frem til dig til at være din egen.

9 Ind i Kristi Nærvær træder vi nu, roligt ubevidst om alting undtagen Hans skinnende ansigt og perfekte Kærlighed. Synet af Hans ansigt vil blive hos dig, men der vil være et øjeblik, der transcenderer alt syn, selv dette, det helligste. Dette vil du aldrig undervise i, for du opnåede det ikke gennem indlæring. Dog taler synet om din erindring af det, du vidste det øjeblik og helt sikkert vil vide igen.

LEKTION 158

I dag lærer jeg at give, som jeg modtager.

1 Hvad er blevet givet dig? Viden om, at du er et sind, i Sind og ren og skær sind, syndfri for evigt, helt uden frygt, fordi du blev skabt ud af Kærlighed. Du har heller ikke forladt din Kilde og forbliver, som du blev skabt. Dette blev givet dig som viden, som du ikke kan miste. Den blev ligeledes givet til enhver levende ting, for kun ved den viden lever den.

2 Du har modtaget alt dette. Ingen, der vandrer i verden, har ikke modtaget det. Det er ikke denne viden, som du giver, for det er det, skabelsen gav. Alt dette kan ikke blive lært. Så hvad skal du lære at give i dag? Vores lektion i går fremkaldte et tema, fundet tidligt i teksten. Oplevelse kan ikke blive delt direkte på den måde, som syn kan. Åbenbaringen, at Faderen og Sønnen er ét, vil komme på et tidspunkt til ethvert sind. Dog er det tidspunkt bestemt af sindet selv, er ikke undervist i.

3 Tidspunktet er allerede fastsat. Det synes at være ganske vilkårligt. Dog er der intet skridt langs vejen, der blot tages ved en tilfældighed af nogen som helst. Det er allerede blevet taget af ham, selvom han endnu ikke er gået i gang med det. For tid ser kun ud til at gå i én retning. Vi påtager os kun en rejse, der er forbi. Dog ser den ud til at have en fremtid, stadigt ukendt for os.

4 Tid er et trick - et kunstgreb, en enorm illusion, hvori figurer kommer og går som ved magi. Dog er der bag fremtrædelser en plan, der ikke ændrer sig. Manuskriptet er skrevet. Hvornår oplevelse vil komme for at ende din tvivlrådighed er blevet fastlagt. For vi ser kun rejsen fra det punkt, hvor den sluttede, ved at se tilbage på den og forestille os, at vi foretager den endnu en gang; genvurderende mentalt det, der er passeret.

5 En lærer giver ikke oplevelse, fordi han lærte den ikke. Den afslørede sig for ham på dets fastsatte tidspunkt. Men syn er hans gave. Dette kan han give direkte, for Kristusbevidsthedens viden går ikke tabt, fordi han har et syn, han kan give til hvem som helst, der spørger. Faderens Vilje og hans bliver forenet i viden. Dog er der et syn, som Helligånden ser, fordi Kristi sind også skuer den.

6 Her bliver sammenføjningen af tvivlens og skyggernes verden lavet med det uhåndgribelige. Her er et stille sted indeni verden helliggjort af tilgivelse og af kærlighed. Her er alle modsætninger forenet, for her slutter rejsen. Oplevelse, ikke lært, ikke undervist, ikke set, er blot der. Dette er hinsides vores mål, for det transcenderer det, der behøver at blive opnået. Vores beskæftigelse er med Kristi syn. Dette kan vi opnå.

7 Kristi syn har én lov. Den ser ikke på en krop og forveksler den med den Søn, som Gud skabte. Den skuer et lys hinsides kroppen, en idé hinsides det, der kan blive rørt, en renhed, der er usvækket af fejl, ynkelige fejltagelser og frygtsomme tanker om skyld fra drømme om synd. Det ser

ingen adskillelse. Og det ser på alle og enhver, på alle omstændigheder, alle begivenheder og alle hændelser uden den mindste falmen af det lys, det ser.

8 Dette kan der blive undervist i og må der blive undervist i af alle, der ville opnå det. Det kræver kun anerkendelsen af, at verden ikke kan give noget som helst, der svagt kan sammenlignes med dette i værdi; og opsætter heller ikke et mål, der ikke blot forsvinder, når dette er blevet opfattet. Og dette giver du i dag - se ingen som en krop. Hils ham som den Guds Søn, han er, idet du anerkender, at han er ét med dig i hellighed.

9 Således er hans synder tilgivet ham, for Kristus har et syn, der har magt til at overse dem alle. I Hans tilgivelse er de borte. Usete af Én forsvinder de blot, fordi et syn af helligheden, der ligger hinsides dem, kommer til at tage deres plads. Det gør ikke noget, hvilken form de tog, ej heller hvor enorme de så ud til at være, ej heller hvem der syntes at blive såret af dem. De er ikke mere, og alle virkninger, de syntes at have, er forsvundet med dem, ophævet og aldrig til at blive gjorte.

10 Således lærer du at give, som du modtager. Og således ser Kristi syn også på dig. Denne lektion er ikke vanskelig at lære, hvis du husker i din broder, ser du kun dig selv. Hvis han er fortabt i synd, må du også være det; Hvis du ser lys i ham, er dine synder blevet tilgivet af dig selv. Hver broder, som du møder i dag, giver endnu en chance for at lade Kristi syn skinne på dig og tilbyde dig Guds fred.

11 Det betyder ikke noget, hvornår åbenbaringen kommer, for den er ikke af tid. Dog har tiden stadigt én gave at give, i hvilken sand viden bliver afspejlet på en måde så nøjagtig, at dens billede deler sin usete hellighed; dens lighed skinner med sin udødelige kærlighed. Vi praktiserer at se med Kristi øjne i dag. Og med de hellige gaver, vi giver, ser Kristi syn også på os selv.

LEKTION 159

Jeg giver de mirakler, jeg har modtaget.

1 Ingen kan give det, han ikke har modtaget. At give en ting kræver først, at du har den i din egen besiddelse. Her er Himmelens og verdens love enige. Men her adskiller de sig også. Verden mener, at for at besidde en ting, må den beholdes. Frelse underviser i noget andet. At give er, hvordan du anerkender, at du har modtaget. Det er beviset på, at det, du har, er dit.

2 Du forstår, at du er helbredt, når du giver helbredelse. Du accepterer tilgivelse som fuldført i dig selv, når du tilgiver. Du genkender din broder som dig selv og opfatter således, at du er hel. Der er intet mirakel, du ikke

kan give, for alle er givet dig. Modtag dem nu ved at åbne dit sinds lagerhus, hvor de er lagt og giv dem væk.

3 Kristi syn er et mirakel. Det kommer fra langt hinsides det selv, for det afspejler evig kærlighed og genfødslen af kærlighed, der aldrig døde, men er blevet holdt skjult. Kristi syn skildrer Himmelen, for det ser en verden så lig med Himmelen, at det, Gud skabte perfekt, kan blive spejlet der. Det formørkede spejl, verden præsenterer, kan kun vise fordrejede billeder i brudstykker. Den virkelige verden skildrer Himmelens uskyld.

4 Kristi syn er det mirakel, hvori alle mirakler bliver født. Det er deres kilde, der forbliver ved hvert mirakel, du giver, og dog forbliver dit. Det er det bånd ved hvilket, giver og modtager bliver forenet i udvidelse her på jorden, ligesom de er ét i Himmelen. Kristus ser ingen synd i nogen som helst, og for Hans øjne er de syndfri som én. Deres hellighed blev givet af Hans Fader og Ham selv.

5 Kristi syn er broen mellem verdenerne. Og i dets kraft kan du trygt stole på at blive ført fra denne verden til en, gjort hellig af tilgivelse. Ting, der virker ganske kompakte her, er blot skygger der, gennemsigtige, svagt set, til tider glemte og aldrig i stand til at skjule lyset, der skinner hinsides dem. Hellighed er blevet genoprettet til syn, og de blinde kan se.

6 Dette er Helligåndens eneste gave - skatkammeret, som du kan bede med fuldkommen sikkerhed om alting, der kan bidrage til din lykke. Alt er allerede lagt her. Alt kan blive modtaget ved bare at spørge. Her er døren aldrig låst, og ingen bliver nægtet hans mindste anmodning eller hans mest presserende behov. Der er ingen sygdom, der ikke allerede er helbredt, ingen mangel utilfredsstillet, intet behov uopfyldt indeni Kristi gyldne skatkammer.

7 Her husker verden det, der blev tabt, da den blev lavet. For her bliver den repareret, gjort nyt igen, men i et andet lys. Det, der skulle være syndens hjem, bliver forløsningens centrum og barmhjertighedens arne, hvor de lidende bliver helbredt og budt velkommen. Ingen vil blive afvist fra dette nye hjem, hvor hans frelse venter. Ingen er fremmed for ham. Ingen beder om noget af ham bortset fra gaven af hans accept af hans velkomst.

8 Kristus syn er den hellige jord, hvori tilgivelsesliljer sætter deres rødder. Dette er deres hjem. De kan blive bragt herfra tilbage til verden, men de kan aldrig vokse i dens næringsløse og overfladiske jord. De har brug for lys og varme og venlig pleje, som Kristi velgørenhed giver. De har brug for Kærligheden, som Han ser på dem med. Og de bliver Hans budbringere, der giver, som de modtog.

9 Tag fra Hans lagerbygning, så dens skatte kan forøges. Hans liljer forlader ikke deres hjem, når de bliver båret tilbage til verden. Deres rødder forbliver. De forlader ikke deres kilde, men bærer dens velgørenhed med sig og forvandler verden til en have som den, de kom fra, og hvortil de vender tilbage med forøget duft. Nu er de to gange velsignede. De budskaber, de bragte fra Kristus, er blevet leveret og vendt tilbage til dem. Og de returnerer dem med glæde Ham.

10 Se det lager af mirakler, sat frem til dig at give. Er du ikke gaven værd, når Gud udpegede den til at blive givet dig? Døm ikke Guds Søn, men følg den vej, Han har fastlagt. Kristus har drømt drømmen om en tilgiven verden. Det er Hans gave, hvorved en sød overgang fra død til liv kan blive lavet, fra håbløshed til håb. Lad os et øjeblik drømme med Ham. Hans drøm vækker os til sandhed. Hans syn giver midlerne til at vende tilbage til vores umistede og evigt varende hellighed i Gud.

LEKTION 160

Jeg er hjemme. Frygt er den fremmede her.

1 Frygt er en fremmed på kærlighedens veje. Identificer dig med frygt, og du vil blive en fremmed for dig selv. Og således er du ukendt for dig. Det, der er dit Selv, forbliver en fremmed for den del af dig, der tror, at den er virkelig, men forskellig fra dig selv. Hvem kan være tilregnelig under sådanne omstændigheder? Hvem andre end en galning kunne tro, at han er det, han ikke er, og dømme mod sig selv?

2 Der er en fremmed i vores midte, der kommer fra en idé så fremmed for sandheden, han taler et andet sprog, ser på en verden, sandhed ikke kender, og forstår det, sandhed anser for meningsløst. Endnu mere mærkeligt erkender han ikke hvem, han kommer til, og fastholder alligevel, at hans hjem tilhører ham, samtidigt med han nu er en fremmed, der er hjemme.

3 Og hvor ville det dog være let at sige: "Dette er mit hjem. Her hører jeg til og vil ikke forlade det, fordi en galning siger, at jeg skal." Hvilken grund er der til ikke at sige dette? Hvad kunne grunden være andet end, at du havde bedt denne fremmede om at tage din plads og lade dig være en fremmed for dig selv? Ingen ville lade sig fordrive så unødvendigt, medmindre han troede, at der var et andet hjem, mere velegnet efter hans smag.

4 Hvem er den fremmede? Er det frygt eller dig, der er uegnet til det hjem, som Gud sørgede for til Hans Søn? Er frygt Hans egen skabt i Hans billede? Er det frygt, som kærlighed fuldstændiggør og bliver fuldstændiggjort af? Der er intet hjem, der kan give husly til kærlighed og frygt. De kan ikke

sameksistere. Hvis du er virkelig, så må frygt være illusion. Og hvis frygt er virkelig, så eksisterer du overhovedet ikke.

5 Hvor enkelt er spørgsmålet så løst. Den, der frygter har blot fornægtet sig selv og sagt: "Jeg er den fremmede her. Og så overlader jeg mit hjem til en mere ligesom mig end mig selv og giver ham alt det, jeg troede tilhørte mig." Nu er han udvist af nødvendighed uden at vide, hvem han er, usikker på alle ting andet end dette - at han ikke er sig selv, og at hans hjem er blevet nægtet ham.

6 Hvad søger han efter nu? Hvad kan han finde? En fremmed for sig selv kan ikke finde noget hjem uanset, hvor han måske søger, for han har gjort tilbagevenden umulig. Han er faret vild, medmindre et mirakel vil opsøge ham og vise ham, at han ikke er fremmed nu. Miraklet vil komme. For i hans hjem forbliver hans Selv. Det inviterede ingen fremmed ind og tog ingen fremmed tanke til at være Sig Selv. Og Det vil kalde sit eget til Sig Selv i anerkendelse af det, der er dets eget.

7 Hvem er den fremmede? Er han ikke den, dit Selv ikke kalder på? Du er ude af stand til at genkende denne fremmede i din midte, for du har givet ham dit retmæssige sted. Alligevel er dit Selv så sikker på Dets eget, som Gud er på Sin Søn. Han kan ikke blive forvirret over skabelsen. Han er sikker på, hvad der tilhører Ham. Ingen fremmed kan blive indskudt mellem Hans viden og Hans Søns virkelighed. Han kender ikke noget til fremmede. Han er sikker på sin Søn.

8 Guds sikkerhed er tilstrækkelig. Den Han kender som Sin Søn hører til, hvor Han har sat sin Søn for evigt. Han har svaret dig, der spørger: "Hvem er den fremmede?" Hør Hans stemme forsikre dig, roligt og sikkert, om, at du ikke er en fremmed for din Fader, og at din Skaber ikke er gjort fremmed for dig. Dem, Gud har forenet, forbliver for evigt én, hjemme i Ham, ingen fremmed for Sig Selv.

9 I dag tilbyder vi tak for, at Kristus er kommet for at søge i verden efter det, der tilhører Ham. Hans syn ser ingen fremmede, men ser Hans egne og forener sig glædesfyldt med dem. De ser Ham som en fremmed, for de genkender ikke sig selv. Men efterhånden, som de byder Ham velkommen, husker de. Og Han fører dem forsigtigt hjem igen, hvor de hører til.

10 Kristus glemmer ikke en eneste. Ikke én undlader Han at give dig at huske, så dit hjem kan blive komplet og perfekt, som det blev etableret. Han har ikke glemt dig. Men du vil ikke huske Ham, før du ser på alle, som Han gør. Den, der fornægter sin broder, fornægter Ham og afviser således at acceptere den synets gave ved hvilken hans Selv tydeligt bliver genkendt, hans hjem husket og frelse kommet.

LEKTION 161
Giv mig din velsignelse, hellige Søn af Gud.

1 I dag praktiserer vi anderledes og tager et standpunkt mod vores vrede, så vores frygt kan forsvinde, og tilbyder plads til kærlighed. Her er frelse i de enkle ord, som vi praktiserer dagens idé med. Her er svaret på fristelse, der aldrig kan fejle i at byde Kristus velkommen indenfor, hvor frygt og vrede havde sejret før. Her bliver Soningen gjort færdig, verden gået sikkert forbi, og Himmelen nu genoprettet. Her er svaret fra Guds Stemme.

2 Fuldstændig abstraktion er sindets naturlige tilstand. Men en del af det er nu unaturligt. Det ser ikke på alt som en. Det ser i stedet fragmenter af helheden, for kun således kunne det opfinde den partielle verden, du ser. Formålet med al seen er at vise dig det, du ønsker at se. Al høren bringer kun de lyde til dit sind, det ønsker at høre.

3 Således blev der lavet detaljer. Og nu er det detaljer, vi må bruge i praktisering. Vi giver dem til Helligånden, så Han kan anvende dem til et formål, der er anderledes end det, vi gav til dem. Dog kan Han kun bruge det, vi lavede, til at lære os fra et andet synspunkt, så vi kan se en anden anvendelse i alting.

4 Èn broder er alle brødre. Ethvert sind indeholder alle sind, for ethvert sind er ét. Sådan er sandheden. Dog, gør disse tanker betydningen af skabelsen tydelig? Bringer disse ord perfekt klarhed med sig til dig? Hvad kan de se ud til at være andet end tomme lyde, pæne, måske; korrekt fornemmet, men alligevel grundlæggende ikke forstået eller forståelige. Sindet, der lærte sig selv at tænke specifikt, kan ikke længere forstå abstraktion i den forstand, at den er altomfattende. Vi har brug for at se lidt, så vi lærer meget.

5 Det ser ud til at være kroppen, som vi føler begrænser vores frihed, får os til at lide og til sidst slukker vores liv. Dog er kroppe kun symboler på en konkret form for frygt. Frygt uden symboler kræver intet svar, for symboler kan stå for det meningsløse. Kærlighed behøver ingen symboler, da den er sand. Men frygt knytter sig til detaljer, da den er falsk.

6 Kroppe angriber men sind gør ikke. Denne tanke minder sikkert om vores tekst, hvor det ofte bliver understreget. Dette er grunden til, at kroppe let bliver frygtens symboler. Du er mange gange blevet opfordret indtrængende til at se hinsides kroppen, for synet af den præsenterer symbolet for kærlighedens "fjende", som Kristi syn ikke ser. Kroppen er målet for angreb, for ingen tror, at han hader et sind. Dog, hvad andet end sindet dirigerer kroppen til at angribe? Hvad andet kunne være frygtens sæde end det, der tænker på frygt?

7 Had er specifikt. Der må være en ting til at blive angrebet. En fjende må blive opfattet i en sådan form, han kan blive rørt og set og hørt og i sidste ende slået ihjel. Når had hviler på en ting, kræver det død lige så sikkert som Guds Stemme erklærer, der ikke er nogen død. Frygt er umættelig, alt fortærerende af det, dens øjne skuer, ser sig selv i alting, tvinges til at vende sig mod sig selv og til at tilintetgøre.

8 Den, der ser en broder som en krop, ser ham som frygts symbol. Og han vil angribe, fordi det, han skuer, er hans egen frygt udenfor ham selv, klar til at angribe og hylende for at forene sig med ham igen. Tag ikke fejl af intensiteten af det raseri, projiceret frygt må udgyde. Den skriger i vrede og fægter med kløerne i luften i et panisk håb om, at den kan nå sin ophavsmand og fortære ham.

9 Dette skuer kroppens øjne i en, som Himmelen har kær, englene elsker, og Gud skabte perfekt. Dette er hans virkelighed. Og i Kristi syn afspejles hans dejlighed i en form så hellig og så smuk, at du knap nok kunne afholde dig fra at knæle ved hans fødder. Dog, du vil tage hans hånd i stedet, for du er som ham i det syn, der ser ham således.

10 Angreb mod ham er din fjende, for du vil ikke opfatte, at i hans hænder er din frelse. Bed ham kun om dette, så giver han dig det. Bed ham om ikke at symbolisere din frygt. Ville du anmode om, at kærlighed ødelægger sig selv? Eller ville du have den åbenbaret for dig og sætte dig fri?

11 I dag træner vi i en form, vi har forsøgt tidligere. Din parathed er tættere på nu, og du vil komme nærmere Kristi syn i dag. Hvis du har til hensigt at nå det, vil du få succes i dag. Og når du først har fået succes, vil du ikke være villig til at acceptere de vidner, din krops øjne kalder frem. Det, du vil se, vil synge for dig om gamle melodier, du vil huske. Du er ikke glemt i Himmelen. Ville du ikke huske den?

12 Vælg en broder, symbol for resten, og bed ham om frelse. Se ham først så tydeligt som du kan i den samme form, som du er vant til. Se hans ansigt, hans hænder og fødder, hans tøj. Se ham smile, og se velkendte bevægelser, som han gør så ofte. Tænk så på dette - det, du ser nu, skjuler én for dit syn, der kan tilgive dig alle dine synder, hvis hellige hænder kan fjerne de nagler, der gennemborer dine egne og løfte den tornekrone, som du har anbragt på dit blødende hoved.

13 Bed ham om dette, så han kan sætte dig fri:

14 Giv mig din velsignelse, hellige Søn af Gud.
Jeg ville skue dig med Kristi øjne,
Og se min perfekte syndfrihed i dig.

15 Og Han, Som du kaldte, vil svare, for Han vil høre Guds Stemme i dig og svare med din egen. Se ham nu, som du havde set som blot kød og ben, og anerkend, at Kristus er kommet til dig.

16 Dagens idé er din sikre undslippelse fra vrede og fra frygt. Vær sikker på, du bruger den øjeblikkeligt, hvis du skulle blive fristet til at angribe en broder og opfatte symbolet på din frygt i ham. Og du vil se ham pludselig forvandlet fra fjende til frelser, fra djævelen til Kristus.

LEKTION 162

Jeg er som Gud skabte mig.

1 Denne eneste tanke, fastholdt i sindet, ville frelse verden. Fra tid til anden vil vi gentage den efterhånden, som vi når en anden fase i indlæring. Det vil betyde langt mere for dig efterhånden, som du avancerer. Disse ord er hellige, for det er de ord, Gud gav som svar på den verden, du lavede. Ved dem forsvinder den, og alle ting set indeni dens tågede skyer og luftige illusioner forsvinder efterhånden, som disse ord bliver talt. For de kommer fra Gud.

2 Her er Ordet, hvormed Sønnen blev Hans Faders lykke, Hans kærlighed og Hans færdiggørelse. Her er skabelsen proklameret og æret, som den er. Der er ingen drøm, disse ord ikke vil fordrive, ingen tanker om synd og ingen illusion, som drømmen indeholder, som ikke falmer bort foran deres kraft. De er opvågningens trompet, der lyder verden rundt. De døde vågner som svar på dens kalden. Og de, der lever og hører denne lyd, vil aldrig se på døden.

3 Hellig er han bestemt, der gør disse ord til sine egne – står op med dem i sit sind, genkalder sig dem gennem hele dagen, og bringer dem med sig om natten, når han lægger sig til at sove. Hans drømme er lykkelige og hans hvile sikret, hans tryghed sikker og hans krop helbredt, fordi han sover og vågner med sandheden foran sig altid. Han vil frelse verden, fordi han giver verden det, han modtager, hver gang han praktiserer sandhedens ord.

4 I dag praktiserer vi simpelthen. For ordene, vi bruger, er kraftfulde, og de behøver ingen tanker ud over sig selv for at ændre sindet hos ham, der bruger dem. Så fuldstændigt bliver det ændret, at det nu er det skatkammer, hvori Gud anbringer alle Sine gaver og al Sin kærlighed, der skal uddeles til hele verden, forøges ved at blive givet, fuldstændigt beholdt, fordi dens deling er ubegrænset. Og således lærer du at tænke med Gud. Kristi syn har gendannet dit syn ved at frelse dit sind.

5 Vi ærer dig i dag. Din er retten til perfekt hellighed, du nu accepterer. Med denne accept bliver frelse bragt til alle og enhver, for hvem kunne værdsætte synd, når hellighed som denne har velsignet verden? Hvem kunne fortvivle, når perfekt glæde er din, tilgængelig for alle som middel mod sorg og elendighed, al følelse af tab og for fuldstændig undslippelse fra synd og skyld?

6 Og hvem ville ikke være broder til dig nu - du, hans forløser og hans frelser. Hvem kunne fejle i at byde dig velkommen ind i hans hjerte med kærlig invitation, ivrig efter at forene sig med en som ham i hellighed? Du er som Gud skabte dig. Disse ord fordriver natten, og mørket er ikke mere. Lyset er kommet i dag for at velsigne verden, for du har anerkendt Guds Søn, og i din anerkendelse er verdens.

LEKTION 163

Der er ingen død. Guds Søn er fri.

1 Død er en tanke, der antager mange former, ofte uerkendte. Den kan se ud som tristhed, frygt, ængstelse eller tvivl; som vrede, troløshed og mangel på tillid; bekymring for kroppe, misundelse og alle former, hvori ønsket om at være, som du ikke er, kan komme for at friste dig. Alle sådanne tanker er kun afspejlinger af tilbedelse af død som frelser og som giver af befrielse.

2 Personificering af frygt, syndens vært, den skyldiges gud og herren over alle illusioner og bedrag, får tanken om døden til at synes mægtig. For den synes at holde alle levende ting i sin visne hånd; alle håb og ønsker i sit ødelæggende greb. Alle mål opfattes kun i dens tomme øjne. Den skrøbelige, den hjælpeløse og den syge bøjer sig for dens billede og tænker, at den alene er virkelig, uundgåelig og deres tillid værdig. For den alene vil helt sikkert komme.

3 Alle andre ting end døden ses som usikre, for hurtigt tabte, uanset hvor svære at vinde, usikre i deres resultat, tilbøjelige til at svigte de forhåbninger, de engang fremkaldte, og til at efterlade smagen af støv og aske i deres kølvand i stedet for forhåbninger og drømme. Men døden bliver der regnet med. For den vil komme med sikre skridt, når tiden er kommet til dens ankomst. Den vil aldrig fejle i at tage alt liv som gidsel for sig selv.

4 Ville du bøje dig for afguder som denne? Her bliver Guds styrke og magt opfattet indeni en afgud lavet af støv. Her er det modsatte af Gud, der er proklameret som herre over hele skabelsen, stærkere end Guds Vilje til liv, kærlighedens uendelighed og Himmelens perfekte, uforanderlige bestandighed. Her er Faderens og Sønnens vilje omsider besejret og lagt til hvile under gravstenen, død har anbragt på kroppen af Guds hellige Søn.

5 Uhellig i nederlag er han blevet det, døden ville have ham til at være. Hans gravskrift, som døden selv har skrevet, giver ham intet Navn, for han er gået videre til støv. Den siger kun dette: "Her ligger et vidne på, at Gud er død." Og dette skriver den igen og endnu en gang, mens alle dens tilbedere er enige, og knælende med panderne mod jorden hvisker de bange, at det er sådan.

6 Det er umuligt at tilbede døden i nogen som helst form og stadigt vælge nogle få, du ikke ville værdsætte og helst ville undgå, mens du stadigt tror på resten. For døden er total. Enten dør alle ting, ellers lever de og kan ikke dø. Intet kompromis er muligt. For her igen ser vi en indlysende holdning, som vi må acceptere, hvis vi er tilregnelige; det, der modsiger en tanke fuldstændigt, kan ikke være sandt, medmindre dets modsætning er bevist falsk.

7 Idéen om Guds død er så absurd, at selv de sindssyge har svært ved at tro på den. For den indebærer, at Gud engang var i live og på en eller anden måde omkom, dræbt, tilsyneladende af dem, der ikke ville have Ham til at overleve. Deres stærkere vilje kunne sejre over Hans, og så gav evigt liv plads til døden. Og med Faderen døde også Sønnen.

8 Dødens tilbedere kan være bange. Og dog, kan tanker som disse være skræmmende? Hvis de så, at det kun var dette, som de troede, ville de øjeblikkeligt blive frigivet. Og du vil vise dem dette i dag. Der er ingen død, og vi giver afkald på den nu i enhver form med henblik på deres frelse og også vores egen. Gud lavede ikke død. Uanset hvilken form den antager må derfor være illusion. Dette er det standpunkt, vi indtager i dag. Og det er givet os at se forbi døden og se livet hinsides.

9 Vores Fader, velsign vores øjne i dag. Vi er Dine budbringere, og vi ville se på den strålende afspejling af Din Kærlighed, der skinner i alting. Vi lever og ånder i Dig alene. Vi er ikke adskilt fra Dit evige liv. Der er ingen død, for død er ikke Din Vilje. Og vi bliver, hvor Du har anbragt os, i det Liv, vi deler med Dig og med alle levende ting, for at være som Dig og en del af Dig for evigt. Vi accepterer Dine tanker som vores, og vores vilje er en med din for evigt. Amen.

LEKTION 164

Nu er vi ét med Ham, Der er vores Kilde.

1 Hvilket andet tidspunkt end nu kan sandheden erkendes? Nuet er det eneste tidspunkt, der er. Og så i dag, dette øjeblik, nu, kommer vi for at se på det, der for evigt er der - ikke i vores øjne, men i Kristi øjne. Han ser

forbi tiden og ser evigheden som repræsenteret der. Han hører lydene, som den meningsløse travle verden fremkalder, dog hører Han dem svagt, for ud over dem hører Han Himlens sang og Guds stemme mere klart, mere meningsfuldt, mere nært.

2 Verden svinder let bort for Hans øjne. Dens lyde bliver svage. En melodi fra langt hinsides verden bliver i stigende grad mere og mere tydelig - et ældgammelt kald, som Han giver et ældgammelt svar på. Du vil genkende dem begge. For de er ikke andet end dit svar på din Faders kalden på dig. Kristus svarer for dig, som ekko af dit Selv, ved at bruge din stemme til at give Sit glade samtykke til at acceptere din udfrielse for dig.

3 Hvor hellig er din praksis i dag efterhånden, som Kristus giver dig Sit syn og hører for dig og svarer i dit Navn det kald, Han hører. Hvor stille er den tid, du giver til at tilbringe med Ham hinsides verden. Hvor let alle dine synder er glemt og alle dine sorger ikke husket. På denne dag er sorg lagt bort, for syn og lyde, der kommer nærmere fra end verden, er gjort klar til dig, som i dag vil acceptere de gaver, Han giver.

4 Der er en stilhed, som verden ikke kan trænge ind i. Der er en ældgammel fred, du bærer i dit hjerte og ikke har mistet. Der er en fornemmelse af hellighed i dig, tanken om synd aldrig har berørt. Alt dette vil du huske i dag. Trofasthed med at praktisere i dag vil bringe belønninger så store og så fuldstændigt forskellige fra alle ting, du søgte før, at du vil vide, at her er din skat og her din hvile.

5 Dette er dagen, hvor frugtesløse forestillinger trækkes til side som et gardin for at afsløre det, der ligger hinsides dem. Nu bliver det, der virkelig er der, gjort synligt, mens alle skyggerne, der syntes at skjule det, synker til uklarhed. Nu er balancen rettet op, og dommens skalaer overlades til Ham, der dømmer sandt. Og efter Hans dom vil en verden udfolde sig i perfekt uskyld foran dine øjne. Nu vil du se den med Kristi øjne. Nu er dens forvandling tydelig for dig.

6 Brødre, denne dag er hellig for verden. Dit syn, givet dig fra langt hinsides alle ting i verden, ser tilbage på dem i et nyt lys. Og det, du ser, bliver verdens helbredelse og frelse. Det værdifulde og værdiløse bliver begge opfattet og anerkendt for det, de er. Og det, der er din kærlighed værdig, modtager din kærlighed, mens der ikke er noget tilbage at frygte.

7 Vi vil ikke dømme i dag. Vi vil kun modtage det, der er givet os fra dom afsagt hinsides verden. Vores praksis i dag bliver vores gave af taknemmelighed for vores udfrielse fra blindhed og fra elendighed. Alt det, vi ser, vil kun forøge vores glæde, fordi dets hellighed afspejler vores egen. Vi står tilgivet i Kristi øjne, med hele verden tilgivet i vores egen.

8 Vi velsigner verden efterhånden, som vi ser den i det lys, hvori vores Frelser ser på os, og tilbyder den friheden, givet os gennem Hans tilgivende syn, nu vores eget. Træk forhænget til side i din praksis ved blot at give slip på alle ting, du tror, du ønsker. Læg dine ubetydelige skatte væk og efterlad et rent og åbent rum indeni dit sind, hvor Kristus kan komme og tilbyde dig frelsens skat. Han har brug for dit mest hellige sind til at frelse verden.

9 Er dette formål ikke værdigt til at være dit? Er Kristi syn ikke værdigt til at blive søgt frem for verdens utilfredsstillende mål? Lad ikke i dag glide forbi uden, at gaverne, den har til dig, modtager dit samtykke og din accept. Vi kan ændre verden, hvis du anerkender dem. Du kan muligvis ikke se den værdi, din accept giver verden. Men dette ønsker du helt sikkert - du kan veksle al lidelse med glæde på selve denne dag. Praktiser for alvor, og gaven er din. Ville Gud bedrage dig? Kan Hans løfte slå fejl? Kan du tilbageholde så lidt, når Hans hånd rækker fuldstændig frelse frem til Hans Søn?

LEKTION 165

Lad ikke mit sind fornægte Guds Tanke.

1 Hvad får denne verden til at virke virkelig andet end din egen fornægtelse af sandheden, der ligger hinsides? Hvad andet end dine tanker om elendighed og død skjuler den perfekte lykke og Det Evige Liv, din Fader vil for dig? Og hvad kunne skjule det, der ikke kan blive skjult, bortset fra illusion? Hvad kunne holde dig fra det, du allerede har, andet end dit valg om ikke at se det ved at nægte, at det er der?

2 Guds Tanke skabte dig. Den forlod dig ikke, og du har heller ikke nogensinde været adskilt fra Den et øjeblik. Den tilhører dig. Ved den lever du. Den er din Livskilde og holder dig som ét med den, og alt er ét med dig, fordi Den ikke forlod dig. Guds Tanke beskytter dig, tager sig af dig, gør dit hvilested blødt og udglatter din vej, lyser dit sind op med lykke og kærlighed. Evighed og evigt liv lyser i dit sind, fordi Guds Tanke ikke har forladt dig og stadigt er med dig.

3 Hvem ville fornægte sin sikkerhed og sin fred, sin glæde, sin helbredelse og sin fred i sindet, sin stille hvile, sin rolige opvågnen, hvis han blot erkendte, hvor de er? Ville han ikke med det samme forberede sig på at gå hen, hvor de findes, og opgive alt andet som værdiløst i sammenligning med dem? Og efter at have fundet dem, ville han ikke sikre sig, at de bliver hos ham, og at han bliver hos dem?

4 Fornægt ikke Himlen. Den er din i dag bare ved at bede om den. Du har heller ikke brug for at forstå, hvor stor gaven er, hvor forandret dit sind vil

blive, før den kommer til dig. Bed om at modtage, og den bliver givet dig. Overbevisning ligger indeni den. Indtil du byder den velkommen som din, forbliver usikkerhed der. Dog, Gud er retfærdig. Sikkerhed bliver ikke krævet for at modtage det, kun din accept kan give.

5 Spørg med begær. Du behøver ikke være sikker på, at du beder om det eneste, du ønsker. Men når du har modtaget, vil du være sikker på, at du har den skat, du altid har søgt. Hvad ville du så bytte den for? Hvad ville tilskynde dig til at lade den visne bort fra dit ekstatiske syn? For dette syn beviser, at du har byttet din blindhed for Kristi seende øjne; dit sind er kommet for at lægge benægtelse til side og at acceptere Guds Tanke som dets arv.

6 Nu er al i tvivlen forbi, rejsens afslutning gjort sikker og frelse givet dig. Nu er Kristi kraft i dit sind til at helbrede, som du blev helbredt. For nu er du blandt verdens frelsere. Din skæbne ligger der og ingen andre steder. Ville Gud gå med til at lade sin Søn forblive evigt udsultet af sin fornægtelse af den næring, han har brug for til at leve? Overflod bor i ham, og afsavn kan ikke fjerne ham fra Guds opretholdende kærlighed og fra hans hjem.

7 Praktiser i dag med håb. For håb er bestemt berettiget. Dine tvivl er meningsløse, for Gud er sikker. Og Hans Tanke er aldrig fraværende. Sikkerhed må opholde sig indeni dig, der er vært for Ham. Dette kursus fjerner alle tvivl, som du har indskudt mellem Ham og din sikkerhed på Ham. Vi regner med Gud og ikke med os selv til at give os sikkerhed. Og i Hans Navn praktiserer vi, som Hans ord instruerer, vi gør. Hans sikkerhed ligger hinsides enhver af vores tvivl. Hans kærlighed forbliver hinsides enhver del af vores frygt. Tanken om Ham er stadigt hinsides alle drømme og i vores sind i overensstemmelse med Hans Vilje.

LEKTION 166

Jeg er betroet Guds gaver.

1 Alle ting er givet til dig. Guds tillid til dig er ubegrænset. Han kender sin Søn. Han giver uden undtagelse, holder intet tilbage, der kan bidrage til din lykke. Og dog, medmindre din vilje er ét med Hans, bliver Hans gaver ikke modtaget. Men hvad ville få dig til at tro, at der er en anden vilje end Hans?

2 Her er det paradoks, der ligger til grund for, at verden blev lavet. Denne verden er ikke Guds Vilje, og så er den ikke virkelig. Dog må de, der tror, den er virkelig, stadigt tro, at der er en anden vilje, og en, der fører til modsatte virkninger end dem, Han vil. Virkeligt umuligt, men ethvert sind,

der ser på verden og bedømmer den som sikker, solid, pålidelig og sand, tror på to Skabere eller på en, ham selv alene. Men aldrig på én Gud.

3 Guds gaver er ikke acceptable for nogen som helst, der har så mærkelige trossystemer. Han må tro, at for at acceptere Guds gaver, hvor tydelige de end bliver, uanset hvor presserende han måske bliver kaldet til at gøre krav på dem som sine egne, er at blive presset til forræderi mod sig selv. Han må benægte deres tilstedeværelse, modsige sandheden og lide for at bevare den verden, han lavede.

4 Her er det eneste hjem, han tror, han kender. Her er den eneste tryghed, han tror, at han kan finde. Uden den verden, han lavede, er han en udstødt, hjemløs og bange. Han forstår ikke, at det er her, han virkeligt er bange og også hjemløs - en udstødt, der vandrer så langt hjemmefra, så længe væk, han indser ikke, han har glemt, hvor han kom fra, hvor han går, og endog hvem han virkelig er.

5 Men i hans ensomme, meningsløse vandringer går Guds gaver med ham, alle ukendte for ham. Han kan ikke miste dem. Men han vil ikke se på det, der er givet ham. Han vandrer videre, opmærksom på den nytteløshed, han ser omkring sig overalt, opfattende, hvordan hans lille lod svinder ind, medens han går videre til intetsteds. Stadigt vandrer han videre i elendighed og fattigdom, alene selvom Gud er med ham, og hans er en skat, der er så stor, at alt, verden indeholder, er værdiløst sammenlignet med dens størrelse.

6 Han synes at være en bedrøvelig figur - udmattet, slidt, i tyndslidt tøj og med fødder, der bløder lidt fra den stenede vej, han går på. Ingen har andet end identificeret sig med ham, for alle, der kommer her, har fulgt den sti, han følger, og har følt nederlag og håbløshed, som han føler dem. Dog, er han virkelig tragisk, når man ser, at han følger den vej, han valgte og har brug for, men indser, Hvem der går med ham og åbner hans skatte op til at være fri?

7 Dette er dit valgte selv, det, du lavede som en erstatning for virkeligheden. Dette er det selv, du forsvarer vildt mod al fornuft, ethvert bevis og alle vidnerne med beviser til at vise, dette ikke er dig. Du lytter ikke til dem. Du går på din udpegede vej med nedslåede øjne for ikke at få et glimt af sandheden og blive befriet fra selvbedrag og sat fri.

8 Du kryber frygtsomt sammen for, at du ikke skal føle Kristi berøring på din skulder og opfatte Hans blide hånd, der leder dig til at se på dine gaver. Hvordan skulle du så kunne forkynde din fattigdom i eksil? Han ville få dig til at le ad denne opfattelse af dig selv. Hvor er selvmedlidenhed så? Og hvad bliver der af al den tragedie, du søgte at lave for ham, til hvem Gud kun havde glæde til hensigt for?

9 Din ældgamle frygt er kommet over dig nu, og retfærdighed har omsider indhentet dig. Kristi hånd har rørt ved din skulder, og du føler, at du ikke er alene. Du tror endda, at det elendige selv, du troede, var dig, måske ikke er din identitet. Måske er Guds ord sandere end dine egne. Måske er Hans gaver til dig virkelige. Måske er Han ikke helt blevet overlistet af din plan om at holde Hans Søn i dyb glemsel og gå den vej, du valgte, uden dit Selv.

10 Guds Vilje modsætter sig ikke. Den er der bare. Det er ikke Gud, du har sat i fængsel i din plan om at miste dit Selv. Han kender ikke til en plan så fremmed for Hans Vilje. Der var et behov, som Han ikke forstod, til hvilket Han gav et Svar. Det er det hele. Og du, der har dette Svar givet dig, har ikke mere behov for noget som helst andet end dette.

11 Nu lever vi, for nu kan vi ikke dø. Ønsket om død er besvaret, og synet, der så på den, er nu blevet erstattet af synet, der opfatter, at du er ikke den, du foregiver at være. Èn går med dig, Som blidt besvarer al din frygt med dette ene barmhjertige svar: "Det er ikke sådan." Han peger på alle de gaver, du har, hver gang tanken om fattigdom undertrykker dig og taler om Hans ledsagerskab, når du opfatter dig selv som ensom og bange.

12 Dog, minder Han dig stadigt om en ting til, du havde glemt. For Hans berøring af dig har lavet dig som Ham Selv. De gaver, du har, er ikke til dig alene. Det, Han er kommet for at tilbyde dig, må du nu lære at give. Dette er den lektion, som Hans given rummer, for Han har frelst dig fra den ensomhed, du søgte at lave til at gemme dig for Gud i. Han har mindet dig om alle de gaver, som Gud har givet dig. Han taler også om det, der bliver din vilje, når du accepterer disse gaver og anerkender, de er dine egne.

13 Gaverne er dine, betroet din omsorg til at give til alle, der valgte den ensomme vej, du er undsluppet. De forstår ikke, de kun følger deres ønsker. Det er dig, der underviser dem nu. For du har lært af Kristus, der er en anden vej for dem at gå. Undervis dem ved at vise dem den glæde, der kommer til de, der føler Kristi berøring og anerkender Guds gaver. Lad sorg ikke friste dig til at være utro mod din betroede opgave.

14 Dine suk vil nu forråde håbet hos dem, der ser hen til dig for deres frigivelse. Dine tårer er deres. Hvis du er syg, tilbageholder du kun deres helbredelse. Det, du frygter, underviser i dem kun, deres frygt er berettiget. Din hånd bliver giveren af Kristi berøring; dit skift i sindelag bliver beviset for, at den, der accepterer Guds gaver, aldrig kan lide af noget som helst. Du er betroet verdens frigørelse fra smerte.

15 Forråd den ikke. Bliv det levende bevis på det, Kristi berøring kan tilbyde alle. Gud har overdraget alle Sine gaver til dig. Vær vidne i din lykke til, hvor forvandlet sind bliver, der vælger at acceptere Hans gaver og

føle berøringen af Kristus. Sådan er din mission nu. For Gud betror dig at give Hans gaver til alle, der har modtaget dem. Han har delt sin glæde med dig. Og nu går du og deler den med verden.

LEKTION 167

Der er ét liv, og det deler jeg med Gud.

1 Der er ikke forskellige slags liv, for livet er som sandheden. Det har ikke grader. Det er den ene tilstand, som alt det, Gud skabte, deler. Som alle Hans Tanker har det ingen modsætning. Der er ingen død, fordi det, Gud skabte, deler sit liv. Der er ingen død, fordi en modsætning til Gud ikke eksisterer. Der er ingen død, fordi Faderen og Sønnen er ét.

2 I denne verden ser der ud til at være en tilstand, der er livets modsætning. Du kalder den død. Alligevel har vi lært, at idéen om død antager mange former. Den er den ene idé, der ligger under alle følelser, der ikke er ekstremt glade. Den er den alarm, som du giver svar af enhver art, der ikke er perfekt glæde. Al sorg, tab, ængstelse og lidelse og smerte, endog et lille suk af træthed, et let ubehag eller den mindste panderynken, anerkender døden. Og nægter dermed, at du lever.

3 Du tror, at døden er af kroppen. Alligevel er det kun en idé, der ikke er relevant for det, der ses som fysisk. En tanke er i sindet. Den kan derefter blive anvendt, som sindet dirigerer den. Men dens oprindelse er der, hvor den må blive ændret, hvis ændring skal ske. Idéer forlader ikke deres kilde. Vægten, dette kursus har lagt på den idé, skyldes dens centralitet i vores forsøg på at ændre din mening om dig selv. Det er grunden til, at du kan helbrede. Det er årsagen til helbredelse. Det er derfor, du ikke kan dø. Dens sandhed fastslår dig som ét med Gud.

4 Døden er tanken om, at du er adskilt fra din Skaber. Det er troen på, at betingelser ændrer sig, følelser veksler på grund af årsager, du ikke kan kontrollere, du ikke lavede, og du kan aldrig ændre dig. Det er den faste overbevisning, idéer kan forlade deres kilde og antage kvaliteter, kilden ikke indeholder, ved at blive forskellige fra deres egen oprindelse, adskilt fra den i type såvel som i afstand, tid og form.

5 Død kan ikke komme fra livet. Idéer forbliver forenet med deres kilde. De kan udvide alt det, deres kilde indeholder. På den måde at forstå, at de kan gå langt hinsides sig selv. Men de kan ikke give fødsel til det, der aldrig blev givet dem. Som de bliver lavet, således vil det, de laver, også være. Som de blev født, således vil de derefter give fødsel. Og hvor de kommer fra, der vil de vende tilbage til.

6 Sindet kan tro, det sover, men det er alt. Det kan ikke ændre det, der er dets vågne tilstand. Det kan ikke lave en krop og heller ikke være i en krop. Det, der er fremmed for sindet, eksisterer ikke, fordi det ingen kilde har. For sind skaber alle ting, der er, og kan ikke give dem egenskaber, det mangler, eller ændre sin egen evige, sindstilstand. Det kan ikke lave det fysiske. Det, der ser ud til at dø, er kun tegn på, at sindet sover.

7 Det modsatte af livet kan kun være en anden form for liv. Som sådan kan det forenes med det, der skabte det, fordi det ikke er modsat i sandhed. Dets form kan ændre sig; det kan se ud til at være det, det ikke er. Dog, sind er sind, vågent eller sovende. Det er ikke dets modsætning i noget som helst skabt eller i det, det ser ud til at lave, når det tror, det sover.

8 Gud skaber kun vågne sind. Han sover ikke, og Hans skabninger kan ikke dele det, Han ikke giver, og heller ikke stille betingelser, som Han ikke deler med dem. Tanken om død er ikke det modsatte af tanker om liv. For evigt ubestridt af modsætninger af nogen som helst art, forbliver Guds Tanker for evigt uforanderlige med magten til at udvide Sig for evigt uforanderligt, men alligevel indeni Sig Selv, for De er alle steder.

9 Det, der ser ud til at være det modsatte af livet, er blot at sove. Når sindet vælger at være det, det ikke er, og at påtage sig en fremmed magt, som det ikke har, en fremmed stat, det ikke kan komme ind i, eller en falsk tilstand, der ikke er indeni dets Kilde, ser det bare ud til at falde i søvn et stykke tid. Det drømmer om tid - et interval, hvori det, der ser ud til at ske, aldrig har fundet sted, forandringerne fremkaldt er substansløse, og alle begivenheder er ingen steder. Når sindet vågner op, fortsætter det bare, som det altid var.

10 Lad os i dag være sandhedens børn og ikke fornægte vores hellige arv. Vores liv er ikke, som vi forestiller os det. Hvem ændrer livet, fordi han lukker øjnene eller gør sig selv til det, han ikke er, fordi han sover og ser i drømme en modsætning til det, han er? Vi vil ikke bede om død i nogen som helst form i dag. Vi vil heller ikke lade fantaserede modsætninger til livet forblive bare et øjeblik, hvor Tanken om evigt liv er blevet fastsat af Gud selv.

11 Hans hellige hjem stræber vi efter at bevare i dag, som Han fastlagde det, og vil det at være for evigt og for altid. Han er Herre over det, vi tænker i dag. Og i Hans Tanker, der ikke har nogen modsætning, forstår vi, at der er ét liv, og det deler vi med Ham, med hele skabelsen, såvel som med deres tanker, som Han skabte i en enhed af liv, der ikke kan adskilles i død og forlade Livets Kilde, hvor det kom fra.

12 Vi deler vores liv, fordi vi har én Kilde, én Kilde fra Hvilken perfektion kommer til os, som altid forbliver i de hellige sind, som Han skabte perfekte. Som vi var, sådan er vi nu og vil for evigt være. Et sovende sind

må vågne, når det ser sin egen perfektion afspejle Livets Herre så perfekt, at det forsvinder ind i det, der afspejles der. Og nu er det ikke mere blot en afspejling . Det bliver den ting, der afspejles, og det lys, der muliggør afspejling. Intet syn er behøvet nu. For det vågne sind er et, der kender sin Kilde, sit Selv, sin hellighed.

LEKTION 168

Din nåde er givet mig. Jeg gør krav på den nu.

1 Gud taler til os. Skal vi ikke tale til Ham? Han er ikke langt væk. Han gør intet forsøg på at skjule sig for os. Vi prøver at skjule os for Ham og lider af bedrag. Han forbliver fuldstændigt tilgængelig. Han elsker sin Søn. Der er ingen anden sikkerhed end dette, dog er det tilstrækkeligt. Han vil elske sin Søn for evigt. Når hans sind vedbliver med at sove, elsker Han ham stadigt. Og når hans sind vågner, elsker Han ham med en Kærlighed, der aldrig ændrer sig.

2 Hvis du blot kendte betydningen af Hans Kærlighed, ville håb og fortvivlelse være umulig, for håb ville blive tilfredsstillet for evigt; fortvivlelse af nogen som helst slags utænkelig. Hans nåde, Hans svar er på al fortvivlelse, for i den ligger erindringen om Hans kærlighed. Ville Han ikke med glæde give de midler, Hans Vilje bliver erkendt med? Hans nåde er din ved din anerkendelse. Og erindringen om Ham vågner op i det sind, der beder Ham om midlerne, hvorved dets søvn bliver afsluttet.

3 I dag beder vi Gud om den gave, Han mest omhyggeligt har bevaret i vores hjerter, ventende på at blive anerkendt. Dette er gaven ved hvilken, Gud bøjer sig til os og løfter os op, idet Han tager frelsens sidste skridt Selv. Alle andre skridt end dette lærer vi, instrueret af Hans Stemme. Men til sidst kommer Han selv og tager os i Sine arme og fejer spindelvævene fra vores søvn væk. Hans nådegave er mere end blot et svar. Det gendanner alle erindringer, det sovende sind glemte; al sikkerhed på det, kærligheds betydning er.

4 Gud elsker sin Søn. Anmod Ham nu om at give det middel ved hvilket denne verden vil forsvinde, og syn først vil komme med viden, men et øjeblik senere. For i nåde ser du et lys, der dækker hele verden med kærlighed, og iagttager frygt forsvinde fra ethvert ansigt efterhånden, som hjerter hæver sig og gør krav på lyset som deres. Hvad mangler der nu, så Himmelen bliver forsinket et øjeblik længere? Hvad forbliver ugjort, når din tilgivelse hviler på alting?

5 Det er en ny og hellig dag i dag, for vi modtager det, der er blevet givet os. Vores tro ligger i Giveren, ikke vores egen accept. Vi anerkender vores

fejl, men Han, for hvem alle fejl er ukendte, er alligevel den Ene, Der besvarer vores fejltagelser ved at give os midlerne til at lægge dem ned og stige op til Ham i taknemmelighed og kærlighed.

6 Og Han stiger ned for at møde os, når vi kommer til Ham, for det, Han har forberedt til os, giver Han, og vi modtager. Således er Hans Vilje, fordi Han elsker Sin Søn. Til Ham beder vi i dag og sender kun de ord tilbage, Han gav os gennem Hans egen Stemme, Hans ord, Hans Kærlighed:

7 Din nåde er givet mig. Jeg gør krav på den nu.
Fader, jeg kommer til Dig. Og Du vil komme
Til mig, der beder. Jeg er den Søn, Du elsker.

LEKTION 169

Af nåde lever jeg. Af nåde bliver jeg befriet.

1 Nåde er et aspekt af Guds kærlighed, der er mest som den tilstand, der hersker i sandhedens enhed. Den er verdens mest ophøjede forhåbning, for den fører fuldstændigt hinsides verden. Den ligger forbi indlæring, er dog målet for indlæring, for nåde kan ikke komme, før sindet forbereder sig selv på sand accept. Nåde bliver uundgåelig øjeblikkeligt i de, der har forberedt et bord, hvor den blidt kan blive lagt og villigt modtaget, et alter, rent og helligt til gaven.

2 Nåde er accept af Guds Kærlighed indeni en verden af tilsyneladende had og frygt. Af nåde alene er hadet og frygten borte, for nåde præsenterer en tilstand så modsat alting, verden indeholder, at de, hvis sind er oplyste af nådegaven, ikke kan tro, frygtens verden er virkelig.

3 Nåde bliver ikke lært. Det sidste trin må gå hinsides al indlæring. Nåde er ikke målet, dette kursus stræber efter at opnå. Alligevel forbereder vi os på nåde i den forstand, at et åbent sind kan høre kaldet til at vågne. Det er ikke lukket fast i mod Guds Stemme. Det er blevet opmærksomt på, at der er ting, det ikke ved, og er således rede til at acceptere en tilstand fuldstændigt anderledes end erfaring, hvori det er fortroligt hjemme.

4 Vi har måske syntes at modsige vores erklæring om, at åbenbaringen af Faderen og Sønnen som én allerede er blevet fastlagt. Men vi har også sagt, at sindet afgør, hvornår det tidspunkt skal være, og har besluttet det. Og dog opfordrer vi dig indtrængende til at bære vidnesbyrd om Guds Ord for at fremskynde oplevelsen af sandhed og for at fremskynde dens indtræden i ethvert sind, der erkender dens virkninger på dig.

5 Enhed er simpelthen den idé, Gud er. Og i Sit væsen omfatter Han alle ting. Intet sind rummer noget som helst andet end Ham. Vi siger "Gud er", og så holder vi op med at tale, for i den viden er ord meningsløse. Der er ingen læber til at udtale dem, og ingen del af sind tilstrækkeligt tydelig til at føle, at det nu er opmærksomt på noget, der ikke er det selv. Det har forenet sig med sin Kilde, og ligesom dets Kilde selv, ér det blot.

6 Vi kan ikke tale om, heller ikke skrive om, endog heller ikke tænke på dette overhovedet. Det kommer til ethvert sind, når fuldstændig anerkendelse af, at dets vilje er Guds, er blevet fuldstændigt givet og fuldstændigt modtaget. Det bringer sindet tilbage, ind i den uendelige nutid, hvor fortiden og fremtiden ikke kan blive opfattet. Det ligger hinsides frelse - forbi al tanke om tid, tilgivelse og Kristi hellige ansigt. Guds Søn er blot forsvundet ind i sin Fader, som hans Fader er i ham. Verden har aldrig været overhovedet. Evighed forbliver en konstant tilstand.

7 Dette er hinsides den oplevelse, vi prøver at fremskynde. Dog, tilgivelse, undervist i og lært, bringer de oplevelser med sig, der bærer vidnesbyrd om, at det tidspunkt, sindet selv fastsatte til at opgive alt andet end dette, er ved hånden nu. Vi fremskynder det ikke i den forstand, at det, du vil tilbyde, var tilsløret for Ham, der underviser i det, tilgivelse betyder. Al indlæring var allerede i Hans sind, gennemført og fuldendt. Han anerkendte alt det, som tiden rummer, og gav det til alle sind, så hver enkelt kunne bestemme ud fra et tidspunkt, hvor tiden er afsluttet, hvornår det bliver frigivet til åbenbaring og evighed.

8 Vi har gentaget adskillige gange før, at du kun foretager en rejse, der er foretaget. For enhed må være her. Uanset tidspunktet sindet har fastsat til åbenbaring, er det fuldstændigt uden betydning for det, der må være en konstant tilstand for evigt, som den altid var; for evigt til at forblive som den er nu. Vi tager kun den del, der blev tildelt for længe siden og fuldt ud anerkendt som perfekt opfyldt af Ham, Der skrev frelsens manuskript i Sin Skabers Navn og i Sin Skabers Søns Navn.

9 Der er intet behov for yderligere forklaring på det, ingen i verden kan forstå. Når åbenbaring af din énhed kommer, vil den være kendt og fuldt ud forstået. Nu har vi arbejde at gøre, for de i tid kan tale om ting hinsides og lytte til ord, der forklarer, at det, der skal komme, allerede er forbi. Dog, hvilken betydning kan ordene formidle til de, der stadigt tæller timerne, står op og arbejder og lægger sig til at sove efter dem?

10 Det er derfor nok, at du har arbejde at gøre for at påtage dig din del. Afslutningen må forblive tilsløret for dig, indtil din del er gjort. Det er lige meget. For din del er stadigt den, som alt det andet afhænger af. Efterhånden, som du påtager dig den rolle, du er tildelt, kommer frelsen lidt nærmere hvert usikkert hjerte, der endnu ikke slår i harmoni med Gud.

Tilgivelse er det centrale tema, der løber overalt gennem frelse og holder alle dens dele i meningsfulde forhold på den kurs den instrueret løber, og dens resultat er sikkert.

11 Og nu beder vi om nåde, den sidste gave frelse kan skænke. Oplevelse, som nåden giver, vil ende i tid, for nåde indvarsler Himmelen, men erstatter dog ikke tanken om tid andet end for et lille stykke tid. Det interval er tilstrækkeligt. Det er her, mirakler er lagt, der skal gives tilbage af dig fra hellige øjeblikke, du modtager gennem nåde i din oplevelse, til alle, der ser lyset, der hviler på dit ansigt.

12 Hvad andet er Kristi ansigt end hans, der et øjeblik gik ind i tidløshed og bragte en klar afspejling af enheden, han følte et øjeblik, tilbage for at velsigne verden? Hvordan kunne du endelig opnå den for evigt, mens en del af dig forbliver udenfor, uvidende, uopvækket og med behov for dig som vidne til sandheden?

13 Vær taknemmelig for at vende tilbage, ligesom du var glad for at gå et øjeblik, og accepter de gaver, som nåden gav dig. Du bærer dem tilbage til dig selv. Og åbenbaring står ikke langt bagefter. Dens ankomst er sikret. Vi beder om nåde og om oplevelse, der kommer fra nåde. Vi byder frigivelsen, den tilbyder alle, velkommen. Vi beder ikke om det uopnåelige. Vi ser ikke hinsides det, nåde kan give. For dette kan vi give i den nåde, der er blevet givet os.

14 Vores indlæringsmål i dag overstiger ikke denne bøn, dog, i verden, hvad kunne være mere end det, vi beder om denne dag fra Ham, Der giver den nåde, vi beder om, som den blev givet Ham?

15 Af nåde lever jeg. Af nåde bliver jeg befriet.
Af nåde giver jeg. Af nåde vil jeg sætte fri.

LEKTION 170

Der er ingen grusomhed i Gud og ingen i mig.

1 Ingen angriber uden at have til hensigt at såre. Dette kan ikke have nogen undtagelse. Når du tænker, at du angriber i selvforsvar, mener du at, at være grusom er beskyttelse; du er tryg på grund af grusomhed. Du mener, at du tror at, at såre en anden bringer dig frihed. Og du mener at, at angribe er at bytte den tilstand, du er i, for noget bedre, tryggere, mere sikkert mod farlig invasion og mod frygt.

2 Hvor gennemført sindssyg er idéen om at, at forsvare sig mod frygt er at angribe! For her bliver frygt undfanget og madet med blod for at få den til

at vokse og svulme og rase. Og således bliver frygt beskyttet, ikke undsluppet. I dag lærer vi en lektion, der kan spare dig for mere forsinkelse og unødvendig elendighed, end du muligvis kan forestille dig. Det er denne:

3 Du laver det, du forsvarer dig imod, og igennem
dit eget forsvar imod det, bliver det virkeligt
og uundgåeligt. Nedlæg dine våben,
og først da opfatter du det som falsk.

4 Det ser ud til at være fjenden udenfor, at du angriber. Dog sætter dit forsvar en fjende op indeni - en fremmed tanke i krig med dig, der fratager dig fred og splitter dit sind i to lejre, der synes helt uforenelige. For kærlighed har nu en "fjende", en modsat; og frygt, den fremmede, har nu behov for dit forsvar mod truslen fra det, du virkelig er.

5 Hvis du nøje overvejer de midler med hvilke, dit indbildte selvforsvar går fremad den vej, det forestiller sig, vil du opfatte de forudsætninger, som idéen hviler på. For det første er det indlysende, at idéer må forlade deres kilde. For det er dig, der laver angreb, og først må du have udtænkt det. Dog angriber du udenfor dig selv og adskiller dit sind fra ham, der skal angribes med perfekt tro på, at den splittelse, du lavede, er virkelig.

6 Dernæst bliver kærlighedens egenskaber tildelt dens "fjende". For frygt bliver din tryghed og beskytter af din fred, som du henvender dig til for trøst og undslippelse fra tvivl om din styrke og håb om hvile i drømmeløs stilhed. Og da kærlighed er afskåret fra det, der tilhører den og den alene, bliver kærlighed udstyret med frygtegenskaber. For kærlighed ville bede dig om at nedlægge alle forsvar som blot tåbelige. Og dine våben ville afgjort smuldre til støv. For sådan er de.

7 Med kærlighed som fjende må grusomhed blive en gud, og guder forlanger, at de, der tilbeder dem, adlyder deres diktater og afslår at stille spørgsmålstegn ved dem. Hårde straffe udmåles ubønhørligt til dem, der spørger om kravene er fornuftige eller endog tilregnelige. Det er deres fjender, der er urimelige og sindssyge, mens de altid er barmhjertige og retfærdige.

8 I dag ser vi lidenskabsløst på denne grusomme gud. Og vi bemærker, at selvom hans læber er smurt ind i blod og ild ser ud til at stå i flammer ud fra ham, er han ikke lavet af andet end sten. Han kan ikke gøre noget. Vi behøver ikke at trodse hans magt. Han har ingen. Og de, der ser deres tryghed i ham, har ingen beskytter, ingen styrke at påkalde i fare og ingen mægtig kriger til at kæmpe for dem.

9 Dette øjeblik kan være forfærdeligt. Men det kan også være tidspunktet for din frigivelse fra ynkeligt slaveri. Du træffer et valg, når du står foran

denne afgud og ser ham nøjagtigt, som han er. Vil du gendanne det til kærlighed, du har forsøgt at fravriste den og lægge foran dette hjernedøde stykke af sten? Eller vil du lave endnu en afgud til at erstatte den? For grusomhedens gud antager mange former. En anden kan blive fundet.

10 Dog, tro ikke, at frygt er undslippelsen fra frygt. Lad os huske det, kurset har understreget om forhindringerne for fred. Den sidste, den sværeste at tro er ingenting, og en tilsyneladende forhindring med en fremtræden som en solid blokering, uigennemtrængelig, skræmmende og hinsides overvindelse, er frygten for Gud Selv. Her er den grundlæggende forudsætning, der sætter tanken om frygt på tronen som gud. For frygt er elsket af dem, der tilbeder den, og kærlighed ser nu ud til at være udstyret med grusomhed.

11 Hvor kommer den helt sindssyge tro på hævnguder fra? Kærlighed har ikke forvekslet sine egenskaber med dem fra frygt. Dog må tilbederne af frygt opfatte deres egen forvirring i frygtens "fjende", dens grusomhed som nu en del af kærlighed. Og hvad bliver mere skræmmende end Selve Kærlighedens hjerte? Blodet ser ud til at være på Hans læber; ilden kommer fra Ham. Og Han er mere frygtelig end alt andet, grusom hinsides fatte-evne, slående alle dem ned, der anerkender Ham som deres Gud.

12 Det valg, du foretager i dag, er sikkert. For du ser for sidste gang på dette stykke udskårne sten, du lavede og kalder det ikke længere gud. Du har nået dette sted før, men du har valgt, at denne grusomme gud forbliver hos dig i endnu en anden form, og så vendte Gudsfrygten igen tilbage hos dig. Denne gang efterlader du den her. Og du vender tilbage til en ny verden, ubelastet af dens vægt; ikke skuet med dens blinde øjne, men med synet, som dit valg gendannede for dig.

13 Nu tilhører dine øjne Kristus, og Han ser gennem dem. Nu tilhører din stemme Gud og er et ekko af Hans. Og nu bliver dit hjerte ved med at have fred for evigt. Du har valgt Ham i stedet for afguder, og dine egenskaber, givet af din Skaber, er genoprettet til dig omsider. Guds Kald bliver hørt og besvaret. Nu har frygt gjort plads til kærlighed, ligesom Gud Selv erstatter grusomhed.

14 Fader, vi er som dig. Ingen grusomhed bor i os, for der er ingen i Dig. Din fred er vores. Og vi velsigner verden med det, vi har modtaget fra Dig alene. Vi vælger igen og træffer vores valg for alle vores brødre vel vidende, at de er ét med os. Vi bringer dem nu Din frelse, som vi har modtaget den. Og vi giver tak til dem, der gør os fuldendte. I dem ser vi Din glorværdighed, og i dem finder vi vores fred. Hellige er vi, fordi Din hellighed har sat os fri. Og vi giver tak. Amen.

GENVURDERING V

R5: 1 Vi genvurderer nu igen. Denne gang er vi klar til at give flere kræfter og mere tid til det, vi påtager os. Vi anerkender, at vi forbereder os på en anden fase af forståelse. Vi ville tage dette skridt fuldstændigt, så vi kan få lov til at fortsætte mere sikre, mere oprigtige med tro opretholdt mere sikkert. Vores fodtrin har ikke været urokkelige, og tvivl har fået os til at gå usikkert og langsomt på den vej, dette kursus angiver. Men nu skynder vi os, for vi nærmer os en større sikkerhed, et fastere formål og et mere sikkert mål.

2 Gør vores skridt faste, vor Fader; lad vores tvivl blive stilnet og vores hellige sind være stille og tal til os. Vi har ingen ord at give til Dig. Vi ville kun lytte til Dit Ord og gøre det til vores. Led vores praksis, ligesom en fader fører et lille barn hen ad en vej, han ikke forstår. Dog følger han med, sikker på, at han er i sikkerhed, fordi hans fader viser vejen til ham.

3 Således bringer vi vores praksis til Dig. Og hvis vi snubler, vil Du rejse os op. Hvis vi glemmer vejen, regner vi med Din sikre erindring. Vi vandrer væk, men Du vil ikke glemme at kalde os tilbage. Gør vores skridt hurtigere nu, så vi kan gå mere sikkert og hurtigt hen til Dig. Og vi accepterer Ordet, Du tilbyder os til at forene vores praksis efterhånden, som vi genvurderer de tanker, som Du har givet os.

4 Dette er den tanke, der bør gå forud for de tanker, vi genvurderer. Hver enkelt afklarer kun ét eller andet aspekt af denne tanke eller hjælper den til at blive mere meningsfuld, mere personlig og sand og mere beskrivende af det hellige Selv, som vi deler og nu forbereder os på at kende igen:

5 Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

6 Dette Selv alene kender kærlighed. Dette Selv alene er fuldstændigt modsigelsesfrit i Sine tanker, kender Sin Skaber, forstår Sig Selv, er perfekt i Sin viden og Sin kærlighed og ændrer sig aldrig fra Sin konstante tilstand af forening med Sin Fader og Sig Selv.

7 Og det er Dette, der venter på at møde os ved rejsens slutning. Hvert skridt, vi tager, bringer os lidt nærmere. Denne genvurdering vil afkorte tiden umådeligt, hvis vi husker, at Dette forbliver vores mål, og efterhånden, som vi praktiserer, er det til Dette, vi nærmer os. Lad os hæve vores hjerter fra støv til liv efterhånden, som vi husker, at Dette er lovet os, og at dette kursus blev sendt for at åbne lysets vej op for os og lære os, skridt for skridt, hvordan vi kan vende tilbage til det evige Selv, vi troede vi mistede.

8 Jeg tager rejsen med dig. For jeg deler din tvivl og frygt i kort tid, så du kan komme til mig, der anerkender den vej, hvorpå al frygt og tvivl bliver

overvundet. Vi går sammen. Jeg må forstå usikkerhed og smerte, selvom jeg ved, de ikke har nogen mening. Dog, må en frelser blive hos dem, han underviser, se det, de ser, men stadigt fastholde i sit sind den vej, der førte ham ud og nu vil føre dig ud sammen med ham. Guds Søn er korsfæstet, indtil du går vejen sammen med mig.

9 Min genopstandelse kommer igen, hver gang jeg fører en broder sikkert til det sted, hvor rejsen ender og bliver glemt. Jeg bliver fornyet, hver gang en broder lærer, at der er en vej væk fra elendighed og smerte. Jeg bliver genfødt hver gang en broders sind vender sig mod lyset i sig og søger efter mig. Jeg har ikke glemt nogen. Hjælp mig nu med at føre dig tilbage til, hvor rejsen blev begyndt for at træffe et andet valg sammen med mig.

10 Befri mig, når du endnu en gang praktiserer de tanker, jeg bragte til dig fra Ham, Der ser dit bitre behov og kender det svar, som Gud har givet Ham. Sammen genvurderer vi disse tanker. Sammen vier vi vores tid og kræfter til dem. Og sammen vil vi undervise vores brødre i dem. Gud ville ikke have Himmelen ufuldstændig. Den venter på dig, ligesom jeg gør. Jeg er ufuldstændig uden din del i mig. Og når jeg bliver hel, går vi sammen til vores ældgamle hjem, gjort rede til os før tiden var til og holdt uændret af tid, ulasteligt og sikkert, som det vil være omsider, når tiden er fuldbragt.

11 Lad så denne genvurdering være din gave til mig. For dette alene behøver jeg - at du vil høre de ord, jeg taler, og give dem til verden. Du er min stemme, mine øjne, mine fødder, mine hænder, gennem hvilke jeg frelser verden. Det Selv fra Hvilket, jeg kalder på dig, er kun dit eget. Til Ham går vi sammen. Tag din broders hånd, for dette er ikke en vej, vi går alene. I ham går jeg med dig og du med mig. Vores Fader vil, at Hans Søn er ét med Ham. Må det, der lever, så ikke blot være ét med dig?

12 Lad denne genvurdering blive et tidspunkt, hvori vi deler en for dig ny oplevelse, som dog er så gammel som tid og endnu ældre. Helliget være dit navn. Din glorværdighed ubesmittet i evighed. Og din helhed nu komplet som Gud fastlagde den. Du er Hans Søn, kompletterende Hans forlængelse med din egen. Vi praktiserer blot en ældgammel sandhed, vi kendte, før illusion syntes at gøre krav på verden. Og vi minder verden om, at den er fri af alle illusioner, hver gang vi siger,

13 Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

14 Med dette begynder vi hver dag af vores genvurdering. Med dette begynder og afslutter vi hver periode af praksis tid. Og med denne tanke sover vi for at vågne igen med disse samme ord på vores læber til at hilse på endnu en dag. Ingen tanke genvurderer vi uden, at vi omgiver den og bruger tankerne til at holde den op foran vores sind og holde den klar i

vores erindring gennem hele dagen. Og når vi således har afsluttet denne genvurdering, vi vil have anerkendt, at de ord, vi taler, er sande.

15 Dog er ordene kun hjælpemidler til at bruge efter behov, bortset fra i begyndelsen og slutningen af praksisperioder for at minde sindet om dets formål. Vi sætter lid til den oplevelse, der kommer fra praksis, ikke de midler, vi bruger. Vi venter på oplevelsen og anerkender, at det kun er her, overbevisning ligger. Vi bruger ordene og prøver og prøver igen at gå hinsides dem til deres betydning, der er langt hinsides deres lyd. Lyden bliver svag og forsvinder efterhånden, som vi nærmer os betydningens Kilde. Det er her, at vi finder hvile.

LEKTION 171

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[151] Alle ting er ekkoer af Guds stemme.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[152] Beslutningsmagten er min egen.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 172

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[153] I min forsvarsløshed ligger min sikkerhed.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[154] Jeg er blandt Guds præster.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 173

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[155] Jeg vil træde tilbage og lade Ham vise vejen.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[156] Jeg vandrer med Gud i perfekt hellighed.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 174
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[157] I Hans Tilstedeværelse ville jeg træde ind nu.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[158] I dag lærer jeg at give, som jeg modtager.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 175
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[159] Jeg giver de mirakler, jeg har modtaget.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[160] Jeg er hjemme. Frygt er den fremmede her.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 176
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[161] Giv mig din velsignelse, hellige Søn af Gud.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[162] Jeg er som Gud skabte mig.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 177
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[163] Der er ingen død. Guds Søn er fri.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[164] Nu er vi en med Ham, der er vores kilde.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 178
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[165] Lad mig ikke fornægte Guds Tanke.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[166] Jeg er betroet Guds gaver.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 179
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[167] Der er ét liv, og det deler jeg med Gud.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[168] Din nåde er givet mig. Jeg gør krav på den nu.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

LEKTION 180
Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[169] Af nåde lever jeg. Af nåde bliver jeg befriet.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

[170] Der er ingen grusomhed i Gud og ingen i mig.

Gud er kun kærlighed, og derfor er jeg det også.

INTRODUKTION TIL 181-200

I181: 1 Vores næste par lektioner lægger især vægt på at styrke din vilje til at gøre dit svage engagement stærkt, blande dine spredte mål sammen til én hensigt. Du bliver endnu ikke bedt om fuldstændig hengivelse. Men du bliver bedt om at praktisere nu for at opnå den følelse af fred, sådan en forenet forpligtelse vil give, omend kun sporadisk. Det er oplevelsen af dette, der gør det sikkert, at du vil give din fulde villighed til at følge den vej, kurset angiver.

2 Vores lektioner er nu konkret rettet mod at udvide horisonter og styre tilnærmelser til de konkrete blokeringer, der holder dit syn snævert og for begrænset til at lade dig se værdien af vores mål. Vi forsøger nu at løfte disse blokeringer, ligegyldigt hvor kort. Ord alene kan ikke formidle følelsen af befrielse, som deres løftning medfører. Men oplevelsen af frihed og fred, der kommer efterhånden, som du opgiver din stramme kontrol med det, du ser, taler for sig selv. Din motivation vil blive så intensiveret, at ord bliver af ringe betydning. Du vil være sikker på det, du vil, og det, der er værdiløst.

3 Og så begynder vi vores rejse hinsides ord ved først at koncentrere os om det, der stadigt hæmmer vores fremskridt. Oplevelse af det, der eksisterer hinsides forsvarsberedthed, forbliver hinsides opnåelse, så længe det bliver fornægtet. Det kan være der, men du kan ikke acceptere dets tilstedeværelse. Så vi forsøger nu at gå forbi alle forsvar i et lille stykke tid hver dag. Ikke mere end dette bliver der bedt om, fordi ikke mere end dette er nødvendigt. Det vil være nok til at garantere, at resten vil komme.

LEKTION 181

Jeg stoler på mine brødre, der er ét med mig.

1 Det er væsentligt at stole på dine brødre for at fastlægge og opretholde din tro på din evne til at transcendere tvivl og mangel på sikker overbevisning i dig selv. Når du angriber en broder, forkynder du, at han er begrænset af det, du har opfattet i ham. Du ser ikke hinsides hans fejl. De bliver snarere forstærket og bliver blokeringer for din bevidsthed om det Selv, der ligger hinsides dine egne fejl og forbi hans tilsyneladende synder såvel som dine.

2 Opfattelse har et fokus. Det er dette, der giver sammenhæng i det, du ser. Skift blot dette fokus, og det, du ser, vil ændre sig i overensstemmelse hermed. Dit syn vil nu skifte til at give støtte til den hensigt, der har erstattet den, du opretholdt før. Fjern dit fokus fra din broders synder, og du oplever

den fred, der kommer fra tro på syndfrihed. Denne tro får sin eneste sikre støtte fra det, du ser i andre bag deres synder. For deres fejl, hvis de bliver fokuseret på, er vidner til synder i dig. Og du vil ikke transcendere deres syn og se den syndfrihed, der ligger hinsides.

3 Derfor, i praktisering i dag, lader vi først alle sådanne små fokus give plads til vores store behov for at lade vores syndfrihed blive synlig. Vi instruerer vores sind om, at det er dette, vi søger og kun dette, bare et lille stykke tid. Vi er ligeglade med vores fremtidige mål, og det, vi så et øjeblik tidligere, bekymrer vi os ikke om indenfor dette tidsinterval, hvori vi praktiserer at ændre vores hensigt. Vi søger efter uskyld og intet andet. Vi søger efter den uden at bekymre os om andet end nu.

4 En stor fare for succes har været involvering i dine fortidige og fremtidige mål. Du har været ret optaget af, hvor ekstremt forskellige de mål, dette kursus går ind for, er fra dem, du havde før. Og du har også været bestyrtet over den deprimerende og begrænsende tanke om, at selvom du skulle få succes, vil du uundgåeligt fare vild igen. Hvordan kunne dette gøre noget? For fortiden er væk, fremtiden kun fantaseret. Disse bekymringer er blot forsvar mod den nuværende ændring af fokus i opfattelse. Intet mere.

5 Vi lægger disse meningsløse begrænsninger bort et øjeblik. Vi ser ikke på tidligere trosystemer, og det, vi vil tro, vil ikke forstyrre os nu. Vi går ind i tidspunktet for praktisering med én hensigt - at se på syndfriheden indeni. Vi anerkender, at vi har mistet dette mål, hvis vrede i nogen som helst form blokerer vores vej. Og hvis en broders synder falder os ind, vil vores snævre fokus begrænse vores syn og vende vores blik mod vores egne fejl, som vi vil forstørre og kalde vores "synder."

6 Så, i lidt tid, uden hensyn til fortid eller fremtid, skulle sådanne blokeringer opstå, vil vi transcendere dem med instruktioner til vores sind om at ændre deres fokus efterhånden, som vi siger:

7 Det er ikke dette, at jeg ville se på.
Jeg stoler på mine brødre, som er ét med mig.

8 Og vi vil også bruge disse tanker til at holde os trygge gennem hele dagen. Vi søger ikke efter langtidsmål. Efterhånden, som hver forhindring synes at blokere synet af vores syndfrihed, søger vi bare ophøret af elendigheden for et øjeblik, som fokuseringen på synd medfører, og vil forblive hvis ukorrigeret.

9 Vi beder heller ikke om fantasier. For det, vi søger at se på, er der virkeligt. Og når vores fokus går hinsides fejl, vil vi skue en helt syndfri verden. Når vi ser, at dette er alt det, vi ønsker at se, når dette er alt det, vi søger efter i sand opfattelses Navn, er Kristi øjne uundgåeligt vores. Og

kærligheden, Han føler for os, bliver også vores egen. Dette vil blive den eneste ting, vi ser afspejlet i verden og i os selv.

10 Den verden, der engang forkyndte vores synder, bliver beviset på, at vi er syndfri. Og vores kærlighed til alle, vi ser på, vidner om vores erindring af det hellige Selv, Der ikke kender nogen synd og aldrig kunne forestille sig noget som helst uden Dets syndfrihed. Vi søger efter denne erindring efterhånden, som vi vender vores sind mod at praktisere i dag. Vi ser hverken fremad eller bagud. Vi ser lige ind i nutiden. Og vi giver vores tillid til den oplevelse, vi beder om nu. Vores syndfrihed er blot Guds vilje. Dette øjeblik er vores villen ét med Hans.

LEKTION 182

Jeg vil være stille et øjeblik og gå hjem.

1 Denne verden, du synes at leve i, er ikke hjem for dig. Og et eller andet sted i dit sind ved du, at dette er sandt. En erindring om hjem vedbliver at hjemsøge dig, som om der var et sted, der kaldte dig til at vende tilbage, selvom du ikke genkender Stemmen, eller hvad det er, Stemmen minder dig om. Dog føler du dig stadigt som en fremmed her, fra et eller andet helt ukendt sted. Intet så klart, at du kunne sige med sikkerhed, at du er en landflygtig her. Bare en vedvarende følelse, somme tider ikke mere end en lille bitte puls, til andre tider næsten ikke husket, aktivt afvist, men som sikkert vil vende tilbage til sindet igen.

2 Ingen ved, hvad vi taler om. Dog prøver nogle at sætte deres lidelser ind i spil, de spiller for at optage deres tid og holde deres bedrøvelse borte fra sig. Andre vil benægte, at de er bedrøvede og anerkender ikke deres tårer overhovedet. Atter andre vil fastholde, at det, vi taler om, er illusion, ikke til at blive regnet for andet end en drøm. Dog, hvem i enkel ærlighed uden forsvarsberedthed og selvbedrag ville benægte, han forstår de ord, vi taler?

3 Vi taler i dag for alle, der vandrer i denne verden, for han er ikke hjemme. Han går usikkert rundt i uendelig søgen, søgende det i mørke, han ikke kan finde, uden at erkende, hvad det er, han søger. Tusind hjem laver han, men alligevel tilfredsstiller intet hans rastløse sind. Han forstår ikke, at han bygger forgæves. Hjemmet han søger kan ikke blive lavet af ham. Der er ingen erstatning for Himmelen. Alt, han nogensinde lavede, var helvede.

4 Måske tror du, at det er dit barndomshjem, som du ville finde igen. Din krops barndom og dens huslys sted er en erindring, nu så forvrænget, at du blot rummer et billede af en fortid, der aldrig skete. Dog er der et Barn i dig, Der søger sin Faders hus og ved, at Han er fremmed her. Denne Barndom er evig med en uskyld, der vil vare for evigt. Hvor dette Barn skal gå, er hellig

jord. Det er Hans hellighed, der lyser Himmelen op, og som bringer jorden den rene refleksion af lyset foroven, hvori jorden og Himlen er sammenføjet som ét.

5 Det er dette Barn i dig, din Fader kender som Sin egen Søn. Det er dette Barn, Der kender Sin Fader. Han ønsker at gå hjem så inderligt, så uophørligt, at Hans stemme råber til dig om at lade Ham hvile et stykke tid. Han beder ikke om mere end bare et par øjeblikkes pusterum - bare et interval, hvori Han kan vende tilbage for at indånde igen den hellige luft, der fylder Hans Faders hus. Du er også Hans hjem. Han vender tilbage. Men giv Ham bare lidt tid til at være Sig Selv indeni den fred, der er Hans hjem, hvilende i stilhed og i fred og kærlighed.

6 Dette Barn har brug for din beskyttelse. Han er langt hjemmefra. Han er så lille, at Han virker så let at lukke ude, Hans lille Stemme så let tilsløret, Hans råb om hjælp næsten uhørt midt i skrattelydene og de barske og raspende lyde fra verden. Dog ved Han, at i dig bor stadigt Hans sikre beskyttelse. Du vil svigte Ham ikke. Han vil tage hjem, og du sammen med Ham.

7 Dette Barn er din forsvarsløshed, din styrke. Han stoler på dig. Han kom, fordi Han vidste, at du ikke ville fejle. Han hvisker uophørligt om sit hjem til dig. For Han ville bringe dig tilbage med Sig, så Han selv kan blive og ikke vende tilbage igen, hvor Han ikke hører hjemme, og hvor Han lever som en udstødt i en verden af fremmede tanker. Hans tålmodighed har ingen grænser. Han vil vente, indtil du hører Hans blide stemme i dig og kalder dig til at lade Ham gå i fred sammen med dig til det sted, hvor Han er hjemme og du med Ham.

8 Når du er stille et øjeblik, når verden trækker sig tilbage fra dig, når værdiløse idéer ophører med at have værdi i dit rastløse sind, så vil du høre Hans stemme. Så gribende kalder Han på dig, at du ikke vil modstå Ham længere. I det øjeblik vil Han tage dig med til sit hjem, og du vil blive hos Ham i perfekt stilhed, tavs og i fred, hinsides alle ord, uberørt af frygt og tvivl, sublimt sikker på, at du er hjemme.

9 Hvil hyppigt med Ham i dag. For Han var villig til at blive et lille barn, så du måske kunne lære af Ham, hvor stærk er Han, der kommer uden forsvar kun tilbydende kærlighedens budskaber til dem, der tror, at Han er deres fjende. Han holder Himmelens magt i sin hånd og kalder dem ven og giver sin styrke til dem, så de kan se, at Han ville være Ven for dem. Han beder kun om, de beskytter Ham, for Hans hjem er langt borte, og Han vil ikke vende tilbage til det alene.

10 Kristi genfødes som kun et lille barn, hver gang en vandrer ville forlade sit hjem. For han må lære, at det, han ville beskytte, kun er dette Barn, Der

kommer forsvarsløst, og Som bliver beskyttet af forsvarsløshed. Gå hjem med Ham fra tid til anden i dag. Du er lige så meget en fremmed her, som Han er.

11 Tag dig tid i dag til at lægge dit skjold, der ikke tjener til noget, til side, og nedlæg det spyd og sværd, du hævede mod en fjende uden eksistens. Kristus har kaldt dig ven og broder. Han er endog kommet til dig for at bede om din hjælp til at lade Ham gå fuldstændiggjort hjem fuldstændigt. Han er kommet ligesom et lille barn gør, der må bønfalde sin fader om beskyttelse og om kærlighed. Han styrer universet, og dog beder Han uophørligt om, at du vender tilbage med Ham og ikke mere tager illusioner som dine guder.

12 Du har ikke mistet din uskyld. Det er efter denne, du længes. Dette er dit hjertes ønske. Dette er Stemmen, du hører, og dette Råbet, som ikke kan blive benægtet. Det hellige Barn forbliver hos dig. Hans hjem er dit. I dag giver Han dig sin forsvarsløshed, og du accepterer den i bytte for alt det kamplegetøj, du har lavet. Og nu er vejen åben, og rejsen har en ende i sigte omsider. Vær stille et øjeblik og gå hjem med Ham, og vær i fred et stykke tid.

LEKTION 183

Jeg påkalder Guds Navn og mit eget.

1 Guds Navn er helligt, men ikke helligere end dit. At påkalde Hans Navn er kun at påkalde dit eget. En fader giver sin søn sit navn og identificerer således sønnen med sig. Hans brødre deler hans navn, og således er de forenet i et bånd, hvortil de henvender sig angående deres identitet. Din Faders Navn minder dig om, hvem du er, selv indeni en verden, der ikke ved det; selvom du ikke har husket det.

2 Guds Navn kan ikke blive hørt uden besvarelse, heller ikke sagt uden et ekko i sindet, der kalder dig til at huske. Sig Hans Navn, og du inviterer englene til at omringe den jord, du står på, og synge for dig samtidigt med, de spreder deres vinger for at holde dig i sikkerhed og beskytte dig mod enhver verdslig tanke, der ville trænge ind på din hellighed.

3 Gentag Guds Navn, og hele verden svarer ved at nedlægge illusioner. Enhver drøm, verden har kær, er pludselig forsvundet, og hvor den så ud til at stå, finder du en stjerne; et mirakel af nåde. De syge står op, helbredt for deres sygelige tanker. De blinde kan se; de døve kan høre; de sorgfulde kaster deres sorg bort, og smertens tører bliver tørret bort efterhånden, som glad latter kommer for at velsigne verden.

4 Gentag Guds Navn, og små navne har mistet deres betydning. Ingen fristelse bliver andet end en navnløs og uønsket ting foran Guds Navn. Gentag Hans Navn og se, hvor let du vil glemme navnene på alle de guder, du værdsætter. De har mistet det guds navn, du gav dem. De bliver anonyme og værdiløse for dig, selvom du, før du erstattede deres små navne med Guds Navn, stod tilbedende foran dem, og kaldte dem guder.

5 Gentag Guds Navn og påkald dit Selv, Hvis Navn er Hans. Gentag Hans Navn, og alle de små bitte, navnløse ting på jorden glider ind i rette perspektiv. De, der påkalder Guds Navn, kan ikke forveksle det navnløse med Navnet eller synd med nåde, ej heller kroppe med Guds hellige Søn.

6 Og skulle du slutte dig til en broder efterhånden, som du sidder sammen med ham i stilhed og gentager Guds Navn sammen med ham i jeres stille sind, har du der oprettet et alter, der når til Gud Selv og til Hans Søn. Praktiser kun dette i dag; gentag Guds Navn langsomt igen og igen til stadighed. Vær forglemmende overfor noget som helst andet navn end Hans.

7 Hør intet andet. Lad alle dine tanker blive forankret i dette. Ingen andre ord bruger vi undtagen i begyndelsen, når vi kun siger dagens idé én gang. Og så bliver Guds Navn vores eneste tanke, vores eneste ord, den eneste ting, der optager vores sind, det eneste ønske, vi har, den eneste lyd med nogen som helst betydning, og det eneste Navn på alt, hvad vi ønsker at se; på alting, som vi ville kalde vores eget.

8 Således giver vi en invitation, der aldrig kan blive afslået. Og Gud vil Selv komme og besvare den. Tro ikke, Han hører de små bønner fra de, der påkalder Ham med navne på afguder, værdsatte af verden. De kan ikke nå Ham således. Han kan ikke høre anmodninger om, at Han ikke skal være sig selv, eller at Hans Søn får et andet navn end Hans.

9 Gentag Hans Navn, og du anerkender Ham som eneste Skaber af virkeligheden. Og du anerkender også, at Hans Søn er del af Ham, skabende i Hans Navn. Sid i stilhed, og lad Hans Navn blive den altomfattende idé, der fylder dit sind fuldstændigt. Lad alle tanker være stille undtagen denne ene. Og til alle andre tanker, svar med denne og se Guds Navn erstatte de tusinde små Navne, du gav dine tanker uden at indse, at der er Et Navn for alt, der er, og for alt, der vil være.

10 I dag kan du opnå en tilstand, hvori du vil opleve nådegaverne. Du kan undslippe al verdens trældom og give verden den samme befrielse, du fandt. Du kan huske det, verden glemte, og tilbyde den din egen erindring. Du kan i dag acceptere den rolle, du spiller i dens frelse så vel som i din egen, og begge kan blive udført perfekt.

11 Ty til Guds Navn for din befrielse, og den bliver givet dig. Ingen anden bøn end denne er nødvendig, for den rummer dem alle indeni sig. Ord er ubetydelige, og alle anmodninger unødvendige, når Guds Søn påkalder sin Faders Navn. Hans Faders Tanker bliver hans egne. Han gør krav på alt det, hans Fader gav, stadigt giver og vil for evigt give. Han påkalder Ham til at lade alle ting, han troede, han lavede, være navnløse nu, og i deres sted bliver Guds hellige Navn hans dom over deres værdiløshed.

12 Alle små ting er tavse. Små lyde er lydløse nu. Jordens små ting er forsvundet. Universet består af intet andet end Guds Søn, der påkalder sin Fader. Og hans Faders Stemme giver svar i hans Faders hellige Navn. I dette evige, stille forhold, hvori kommunikation langt transcenderer alle ord og dog overgår i dybde og højde hvad som helst, ord på nogen mulig måde kunne formidle, er evig fred. I vores Faders Navn ville vi opleve denne fred i dag. Og i Hans Navn skal den blive givet os.

LEKTION 184

Guds Navn er min arv.

1 Du lever af symboler. Du har fundet på navne til alting, du ser. Hver enkelt bliver en separat enhed, identificeret ved dens eget navn. Med dette skærer du den ud af enhed. Med dette udpeger du dens særlige egenskaber og skiller den fra andre ting ved at understrege rummet, der omgiver den. Dette rum lægger du mellem alle ting, til hvilke du giver et andet navn - alle begivenheder med hensyn til sted og tid, alle kroppe, der bliver hilst med et navn.

2 Dette rum, du ser som adskillende alle ting fra hinanden, er det middel ved hvilket, verdens opfattelse opnås. Du ser noget, hvor intet er, og ser ligeledes ikke noget, hvor der er enhed - et mellemrum mellem alle ting, mellem alle ting og dig. Således tror du, at du har givet liv til adskillelse. Ved denne splittelse tror du, du er fastlagt som en énhed, der fungerer med en uafhængig vilje.

3 Hvad er disse navne, ved hvilke verden bliver en række af adskilte begivenheder, af uforenede ting, af kroppe holdt adskilte, og af at holde stumper af sindet som adskilte bevidstheder? Du gav disse navne til dem ved at fastlægge opfattelse, som du ønskede, opfattelse skulle være. De navnløse ting blev givet navne, og dermed blev virkeligheden også givet til dem. For det, der er navngivet, bliver givet mening, og vil så blive set som meningsfuldt, en årsag til sande virkninger med konsekvens iboende i den selv.

4 Dette er den måde, hvorpå virkeligheden bliver lavet ved delvist syn, målrettet sat op mod den givne sandhed. Dens fjende er helhed. Den forestiller sig små ting og ser på dem. Og en mangel på rum, en fornemmelse af enhed eller syn, der ser anderledes, bliver de trusler, som den må overvinde, være i konflikt med og benægte.

5 Dog forbliver dette andet syn stadigt en naturlig retning for sindet at kanalisere dets opfattelse i. Det er svært at lære sindet tusind fremmede navne og tusind til. Alligevel tror du, at det er det, indlæring betyder - dets ene væsentlige mål, hvormed kommunikation bliver opnået, og begreber kan blive meningsfuldt delt.

6 Dette er summen af den arv, verden skænker. Og alle, der lærer at tænke, at det er sådan, accepterer de tegn og symboler, der hævder, verden er virkelig. Det er dette, de står for. De efterlader ingen ingen tvivl om, at det, der er navngivet, er der. Det kan blive set, som det forventes. Det, der benægter, at det er sandt, er ikke andet end illusion, for det er den ultimative virkelighed. At stille spørgsmålstegn ved den er vanvid; At acceptere dens tilstedeværelse er beviset på tilregnelighed.

7 Sådan er verdens undervisning. Det er en fase af indlæring, som alle, der kommer, må gå igennem. Men jo før han opfatter det, den hviler på, hvor tvivlsomme dens forudsætninger er, hvor tvivlsomme dens resultater, desto hurtigere sætter han spørgsmålstegn ved dens virkninger. Indlæring, der stopper ved det, verden ville undervise i, stopper ved mindre end mening. På sin rette plads tjener den ikke som andet end et udgangspunkt, hvorfra en anden form for indlæring kan begynde, en ny opfattelse kan blive opnået, og alle de vilkårlige navne, som verden skænker, kan trækkes tilbage, når de bliver rejst til tvivl.

8 Tænk ikke, du lavede verden. Illusioner, ja! Men det, der er sandt på jorden og i Himmelen, er hinsides din navngivning. Når du kalder på en broder, er det hans krop, som du appellerer til. Hans sande identitet er skjult for dig af det, du tror, han virkelig er. Hans krop laver svar på det, du kalder ham, for hans sind samtykker i at antage det navn, du giver ham som hans eget. Og dermed bliver hans enhed benægtet to gange, for du opfatter ham adskilt fra dig, og han accepterer dette separate navn som hans.

9 Det ville bestemt være underligt, hvis du blev bedt om at gå hinsides alle verdens symboler, glemme dem for evigt; dog blev bedt om at påtage dig en undervisningsfunktion. Du har behov for at bruge verdens symboler et stykke tid. Men lad dig ikke også narre af dem. De står ikke for noget overhovedet, og i din praksis er det denne tanke, der vil frigøre dig fra dem. De bliver ikke andet end midler ved hvilke, du kan kommunikere på måder, verden kan forstå, men som du anerkender ikke er den enhed, hvor sand kommunikation kan blive fundet.

10 Så det, du har brug for, er intervaller hver dag i hvilke, verdens lærdom bliver en forbigående fase - et fængselshus, hvorfra du går ud i sollyset og glemmer mørket. Her forstår du Ordet, Navnet, Som Gud har givet dig; den Ene Identitet, Som alle ting deler; den ene anerkendelse af det, der er sandt. Og gå så tilbage til mørke, ikke fordi du tænker det virkeligt, men kun for at forkynde dets uvirkelighed i begreber, der stadigt har mening i den verden, som mørket hersker over.

11 Brug alle de små navne og symboler, der afgrænser mørkets verden. Dog, accepter dem ikke som din virkelighed. Helligånden bruger dem alle, men Han glemmer ikke, skabelsen har Èt Navn, Èn betydning og en enkelt Kilde, Der forener alle ting indeni Sig Selv. Brug alle navnene, verden skænker dem, udelukkende for nemheds skyld, dog, glem ikke, de deler Guds Navn sammen med dig.

12 Gud har intet navn. Og alligevel bliver Hans Navn den sidste lektion i, at alle ting er ét, og med denne lektion ender al indlæring virkelig. Alle Navne bliver forenet; alt rum er fyldt med sandhedens afspejling. Hvert hul bliver lukket og adskillelse helbredt. Guds Navn er den arv, Han gav dem, der valgte verdens undervisning til at indtage Himmelens plads. I vores praksis er vores formål at lade vores sind acceptere det, Han har givet som svaret på den ynkelige arv, du har lavet som passende hyldest til den søn, Han elsker.

13 Ingen kan fejle, der søger meningen med Guds Navn. Erfaring må komme for at supplere Ordet. Men først må du acceptere Et Navn for al virkelighed og indse, de mange Navne, du gav dets aspekter, har forvrænget det, du ser, men har ikke forstyrret sandhed overhovedet. Èt Navn bringer vi ind i vores praktisering. Èt Navn vi bruger til at forene vores syn.

14 Og selvom vi bruger et forskelligt navn til hver bevidsthed om et aspekt af Guds Søn, forstår vi, at de kun har Èt Navn, Som Han har givet dem. Det er dette Navn, vi bruger i praktisering. Og gennem Dets brug forsvinder alle tåbelige adskillelser, der holdt os blinde. Og vi bliver givet styrke til at se hinsides dem. Nu er vores syn velsignet med velsignelser, vi kan give efterhånden, som vi modtager.

15 Fader, vores Navn er dit. I Det er vi forenet med alle levende ting og Dig, Der er deres Eneste Skaber. Det, vi lavede og kalder ved mange forskellige navne, er kun en skygge, vi har prøvet på at kaste over Din Egen Virkelighed. Og vi er glade og taknemmelige for, at vi tog fejl. Alle vores fejl, giver vi Dig, så vi kan blive fritaget fra alle virkninger, vores fejl syntes at have. Og vi accepterer sandheden, Du giver, i stedet for alle dem. Dit Navn er vores frelse og undslippelse fra det, vi lavede. Dit Navn forener os i den Ènhed, der er vores arv og fred. Amen.

LEKTION 185
Jeg ønsker Guds fred.

1 At sige disse ord er ingenting. Hvis du kun mene dem blot et øjeblik, ville der ikke være nogen yderligere sorg mulig for dig i nogen som helst form, på noget som helst sted eller tidspunkt. Himmelen ville blive givet tilbage fuldstændigt til fuld bevidsthed, erindringen om Gud helt genoprettet, og hele skabelsens genopstandelse blive anerkendt fuldt ud.

2 Ingen kan mene disse ord og ikke blive helbredt. Han kan ikke lege med drømme og heller ikke tro, at han selv er en drøm. Han kan ikke lave et helvede og tænke det virkeligt. Han ønsker Guds fred, og den bliver givet ham. For den er alt, hvad han ønsker, og den er alt, hvad han vil modtage. Mange har sagt disse ord. Men få har virkeligt ment dem. Du behøver bare se på den verden, du ser omkring dig, for at være sikker på, hvor virkeligt få de er. Verden ville blive fuldstændigt forandret, hvis hvilke som helst to var enige om, disse ord udtrykker det eneste, de ønsker.

3 To sind med én hensigt bliver så stærke, at det, de vil, bliver Guds Vilje. For sind kan kun slutte sig sammen i sandhed. I drømme kan to ikke dele den samme hensigt. For hver især er drømmen helt forskellig – det ønskede resultat ikke det samme for begge. Taber og vinder skifter blot i vekslende mønstre efterhånden, som forholdet fra gevinst og tab til tab og gevinst antager et andet aspekt af en anden form.

4 Dog, alene kompromis kan en drøm bringe. Undertiden tager det form af forening, men kun formen. Meningen må undslippe drømmen, for kompromis er målet med at drømme. Sind kan ikke forene sig i drømme. De købslår blot. Og hvilken købslåen kan give dem Guds fred? Illusioner kommer for at indtage Hans plads. Og det, Han betyder, går tabt for sovende sinds hensigt om kompromis, hver til hans/hendes fordel og til en andens tab.

5 At mene, du ønsker Guds fred, er at give afkald på alle drømme. For ingen, som ønsker illusioner, og som derfor søger de midler, der bringer illusioner, mener disse ord. Han har set på dem og fundet dem mangelfulde. Nu søger han at gå hinsides dem anerkendende, at en anden drøm ikke ville tilbyde mere end alle de andre. Drømme er ét for ham. Og han har lært, at deres eneste forskel er i form, for én vil bringe den samme fortvivlelse og elendighed, som resten gør.

6 Det sind, der mener, at alt, hvad det ønsker, er fred, må slutte sig sammen med andre sind, for det er sådan fred opnås. Og når ønsket om fred er ægte, bliver midlerne til at finde den givet i en form, hvert sind, der ærligt søger

efter, kan forstå. Ligegyldigt hvilken form, lektionen tager, er den planlagt for ham på en sådan måde, at han ikke kan tage fejl af den, hvis hans bøn er oprigtig. Og hvis han beder uden oprigtighed, er der ingen form, hvori lektionen vil blive mødt med accept og i sandhed blive lært.

7 Lad os i dag vie vores praksis til at anerkende, at vi virkelig mener de ord, vi siger. Vi ønsker Guds fred. Dette er intet tomgangsønske. Disse ord anmoder ikke om, at en anden drøm bliver givet os. De beder ikke om kompromis, forsøger heller ikke at slå en anden handel af i håb om, at der dog kan være én, der kan lykkes, hvor alle de andre har fejlet. At mene disse ord anerkender, illusioner er forgæves, og anmoder om det evige i stedet for skiftende drømme, der ser ud til at ændre sig i det, de tilbyder, men er èt i intethed.

8 Hellig i dag dine praksisperioder til omhyggeligt at undersøge dit sind for at finde de drømme, du stadigt værner om. Hvad beder du om i dit hjerte? Glem de ord, du bruger til at lave dine anmodninger. Overvej kun det, du tror, vil trøste dig og give dig lykke. Men vær ikke bestyrtet over dvælende illusioner, for deres form er ikke det, der betyder noget nu. Lad ikke nogle drømme være mere acceptable og forbeholde skam og hemmeligholdelse til andre. De er ét.

9 Og som ét, bør der stilles ét spørgsmål til dem alle: "Er dette det, jeg ville have i stedet for Himmelen og Guds fred?" Dette er det valg, du foretager. Bliv ikke narret, at det er anderledes. Intet kompromis er muligt i dette. Du vælger Guds fred, eller du har bedt om drømme. Og drømme vil komme, som du anmodede dem om. Dog, vil Guds fred komme lige så sikkert og forblive hos dig for evigt. Den vil ikke være væk med hver vending og drejning af vejen for at dukke op igen uerkendt i former, der skifter og ændrer sig med hvert skridt, du tager.

10 Du ønsker Guds fred. Og det samme gør alle, der ser ud til at søge efter drømme. For dem såvel som for dig selv beder du kun om dette, når du fremsætter denne anmodning med dyb oprigtighed. For således når du til det, de virkelig ønsker, og slutter din egen hensigt til det, de søger over alt andet, måske ukendt for dem selv, men sikkert for dig. Du har været svag til tider, usikker på dit formål og usikker på det, du ønskede, hvor du skulle søge efter det, og hvor du skulle henvende dig for at f[hjælp til forsøget. Hjælp er blevet givet dig. Og ville du ikke benytte dig af den ved at dele den?

11 Ingen, der i sandhed søger Guds fred, kan fejle i finde den. For han beder blot om, at han ikke bedrager sig selv længere ved at nægte sig selv det, der er Guds Vilje. Hvem kan forblive utilfreds, der beder om det, han allerede har? Hvem kunne være ubesvaret, der beder om et svar, der er hans at give? Guds fred er din.

12 Til dig blev den skabt, givet dig af dens Skaber og fastlagt som Hans egen evige gave. Hvordan kan du fejle, når du ikke beder om andet end det, Han vil for dig? Og hvordan kunne din anmodning blive begrænset til dig alene? Ingen Guds gave kan være udelt. Det er denne egenskab, der adskiller Guds gaver fra enhver drøm, der nogensinde syntes at indtage sandhedens plads.

13 Ingen kan tabe, og alle må vinde, når som helst nogen som helst Guds gave er blevet anmodet om og modtaget af nogen som helst. Gud giver kun for at forene. At tage bort er meningsløst for Ham. Og når det er lige så meningsløst for dig, kan du være sikker på, du deler én Vilje med Ham og Han med dig. Og du vil også vide, du deler én vilje med alle dine brødre, hvis hensigt er din.

14 Det er denne ene hensigt, vi søger i dag, og at forene vores ønsker med behovet i ethvert hjerte, kaldt på af ethvert sind, håbet, der ligger hinsides fortvivlelse, som kærlighedsangrebet ville skjule, broderskabet, som had har forsøgt at afskære, men som stadigt forbliver, som Gud skabte det. Med hjælp som denne ved siden af os, kan vi så fejle i dag, når vi anmoder om, at Guds fred bliver givet os?

LEKTION 186

Verdens frelse afhænger af mig.

1 Her er erklæringen, der en dag vil fjerne alt hovmod fra ethvert sind. Her er den sande ydmygheds tanke, der ikke rummer nogen anden funktion som din egen end den, der er blevet givet dig. Den tilbyder din accept af en del, der er tildelt dig uden at insistere på en anden rolle. Den bedømmer ikke din passende rolle. Den anerkender bare, Guds vilje bliver gjort på jorden så vel som i Himmelen. Den forener alle viljer på jorden i Himmelens plan om at frelse verden, genoprettende den til Himmelens fred.

2 Lad os ikke bekæmpe vores funktion. Vi etablerede den ikke. Den er ikke vores idé. Midlerne bliver givet os, hvormed den vil blive perfekt fuldført. Alt, hvad vi bliver bedt om at gøre, er at acceptere vores del med ægte ydmyghed og ikke benægte med selvbedragende hovmod, at vi er værdige. Det, vi bliver givet at gøre, har vi styrken til at gøre. Vores sind er perfekt egnede til at indtage den rolle, tildelt os af En, Der kender os godt.

3 Dagens idé kan virke ganske ædrueliggørende, indtil du ser dens betydning. Alt hvad, den siger, er, at din Fader stadigt husker dig og tilbyder dig den perfekte tillid, Han rummer til dig, som er Hans Søn. Den beder ikke om, at du på nogen som helst måde skal være anderledes, end du

er. Hvad kunne ydmyghed anmode om andet end dette? Og hvad kunne hovmod fornægte andet end dette? I dag vil vi ikke vige tilbage fra vores opgave af den besnærende grund, at beskedenhed bliver forarget. Det er stolthed, der ville fornægte Guds Egen kalden.

4 Al falsk ydmyghed lægger vi til side i dag, så vi kan lytte til Guds Stemme åbenbare det for os, Han ville have os til at gøre. Vi tvivler ikke på vores tilstrækkelighed til den funktion, Han vil tilbyde os. Vi vil blot være sikre på, at Han kender vores styrker, vores visdom og vores hellighed. Og hvis Han finder os værdige, så er vi det. Det er kun hovmod, der dømmer anderledes.

5 Der er én måde og kun én til at blive løsladt fra den fængsling, din plan om at bevise, at det falske er sandt, har bragt dig. Accepter den plan, du ikke lavede i stedet. Døm ikke din værdi for den. Hvis Guds Stemme forsikrer dig om, at frelse behøver din rolle, og at helheden afhænger af dig, vær sikker på, at det er således. Den hovmodige må klamre sig til ord, bange for at gå hinsides dem for at opleve noget, der kan krænke deres holdning. Dog er de ydmyge frie til at høre Stemmen, der fortæller dem, hvad de er, og hvad de skal gøre.

6 Hovmod laver et billede af dig, der ikke er virkeligt. Det er dette billede, der viger til side og trækker sig tilbage i rædsel, når Stemmen for Gud forsikrer dig om, at du har styrken, visdommen og helligheden til at gå hinsides alle billeder. Du er ikke svag, som billedet af dig selv er. Du er ikke uvidende og hjælpeløs. Synd kan ikke plette sandheden i dig, og elendighed kan ikke komme nær Guds hellige hjem.

7 Alt dette fortæller Stemmen for Gud dig. Og mens Han taler, skælver billedet og forsøger at angribe den trussel, det ikke kender, følende dets grundlag smuldre. Giv slip i det. Verdens frelse afhænger af dig og ikke af denne lille bunke støv. Hvad kan den fortælle Guds hellige Søn? Hvorfor behøver han at beskæftige sig med den overhovedet?

8 Og så finder vi vores fred. Vi vil acceptere den funktion, Gud har givet os, for alle illusioner hviler på den mærkværdige tro på, at vi kan lave en anden til os selv. Vores selvlavede roller skifter, og de ser ud til at forandre sig fra sørgende til ekstatisk lyksalighed af elsket og elskende. Vi kan le eller græde og hilse på dagen med velkomst eller med tårer. Selve vores væsen synes at forandre sig efterhånden, som vi oplever et tusinde humørsvingninger, og vores følelser hæver os virkeligt højt eller slår os til jorden i håbløshed.

9 Er dette Guds Søn? Kunne Han skabe sådan ustabilitet og kalde den Søn? Han, Der er uforanderlig, deler Sine egenskaber med Sin skabelse. Alle de billeder, Hans Søn ser ud til at have, har ingen indflydelse på det, Han er.

De blæser hen over Hans sind som vindblæste blade, der former et mønster et øjeblik, går i stykker for at gruppere sig igen og hastigt forsvinde. Eller som luftspejlinger set over en ørken, stigende op fra støvet.

10 Disse billeder uden substans vil forsvinde og efterlade dit sind skyfrit og fredfyldt, når du accepterer den funktion, givet dig. De billeder, du laver, giver kun anledning til modstridende mål, forgængelige og vage, usikre og tvetydige. Hvem kunne være konstant i sine bestræbelser eller dirigere sine energier og koncentrerede drivkraft mod mål som disse? De funktioner, som verden værdsætter er så usikre, at de skifter ti gange i timen på deres mest sikre. Hvilket håb om gevinst kan hvile på mål som dette?

11 I yndig kontrast, så sikker som solens tilbagevenden hver morgen for at fordrive natten, står din sandt givne funktion frem klart og helt utvetydigt. Der er ingen tvivl om dens gyldighed. Den kommer fra Èn, Der ikke kender til fejl. Og Hans Stemme er sikker på sine budskaber. De vil ikke ændre sig eller være i konflikt. De peger alle på ét mål, og et du kan opnå. Din plan kan være umulig, men Guds kan aldrig slå fejl, fordi Han er dens Kilde.

12 Gør som Hans Stemme instruerer. Og hvis den beder dig om en ting, der synes umulig, husk, Hvem det er, Der beder, og hvem, der ville nægte. Overvej derefter dette – hvilken er mere sandsynligvis korrekt? Den stemme, der taler for Skaberen af alle ting, Der ved alle ting nøjagtigt, som de er, eller et forvrænget billede af dig selv, forvirret, forvildet, ubestandig og usikker på alting? Lad ikke dens stemme dirigere dig. Hør i stedet en sikker Stemme, Der fortæller dig om en funktion, givet dig af din Skaber, Som husker dig og opfordrer til, at du nu husker Ham.

13 Hans blide Stemme kalder fra det kendte på de uvidende. Han ville trøste dig, selvom Han ikke kender sorg. Han ville foretage en genoprettelse, skønt Han er komplet; en gave til dig, selvom Han ved, at du allerede har alt. Han har tanker, der besvarer ethvert behov, Hans Søn opfatter, selvom Han ikke ser dem. For Kærlighed må give, og det, der bliver givet i Hans Navn antager den form, der er mest nyttig i en verden af form.

14 Disse er de former, der aldrig kan bedrage, selvom de kommer fra Formløsheden Selv. Tilgivelse er en jordisk form for kærlighed, der, som den er i Himmelen, ikke har nogen form. Dog, det, der er nødvendigt her, bliver givet her efterhånden, som det bliver behøvet. I denne form kan du her opfylde din funktion, selvom det, kærlighed vil betyde for dig, når formløshed er blevet gendannet til dig, er stadigt større. Verdens frelse afhænger af dig, der kan tilgive. Sådan er din funktion her.

LEKTION 187

Jeg velsigner verden, fordi jeg velsigner mig selv.

1 Ingen kan give, medmindre han har. Faktisk er at give et bevis på at have. Vi har lavet denne pointe før. Det, der synes at gøre det svært at tro, er ikke dette. Ingen kan betvivle, at du først må besidde det, du ville give. Det er den anden fase, hvori verden og den sande opfattelse afviger. At have haft og givet, så hævder verden, at du har mistet det, du besad. Sandheden fastholder at, at give vil forøge det, du besidder.

2 Hvordan er dette muligt? For det er sikkert, at hvis du giver en begrænset ting væk, vil din krops øjne ikke opfatte den som din. Dog har vi lært, at ting kun repræsenterer de tanker, der laver dem. Og du mangler ikke bevis på, at når du giver idéer væk, styrker du dem i dit eget sind. Måske forekommer formen, i hvilken tanken synes at vise sig, at være ændret ved at blive givet. Dog må den vende tilbage til ham, der giver. Ej heller kan formen, den antager, være mindre acceptabel. Den må være mere.

3 Idéer må først tilhøre dig, før du giver dem. Hvis du skal frelse verden, accepterer du først frelse for dig selv. Men du vil ikke tro, at dette er gjort, før du ser de mirakler, det bringer til alle, du ser på. Heri er idéen om at give gjort klar og givet mening. Nu kan du opfatte, at ved din given bliver din beholdning forøget.

4 Beskyt alle ting, du værdsætter med handlingen at give dem væk, og du er sikker på, at du aldrig vil miste dem. Det, du troede, du ikke havde, er dermed bevist dit. Dog, værdsæt ikke dets form. For denne vil ændre sig og blive uigenkendelig med tiden, ligegyldigt hvor meget du prøver at holde den sikker. Ingen form varer ved. Det er tanken bag formen af ting, der lever uforanderlig.

5 Giv med glæde. Du kan kun vinde derved. Tanken forbliver og vokser i styrke efterhånden, som den bliver forstærket ved given. Tankerne udvider sig efterhånden, som de bliver delt, for de kan ikke blive mistet. Der er ingen giver og modtager i den forstand, verden forestiller sig dem. Der er en giver, der beholder, og en anden der også vil give. Og begge må vinde i denne udveksling, for hver vil have den tanke i form, der er mest nyttig for ham. Det, han ser ud til at miste, er altid noget, han vil værdsætte mindre end det, der helt sikkert vil blive returneret til ham.

6 Glem aldrig du giver kun til dig selv. Den, der forstår det, given betyder, må le ad ideen om ofring. Han kan heller ikke fejle i at anerkende de mange former, som ofring kan antage. Han ler både af smerte og tab, af sygdom og sorg, af fattigdom, sult og af død. Han anerkender, at offer forbliver den ene idé, der står bag dem alle, og i hans blide latter bliver de helbredt.

7 Anerkendte illusioner må forsvinde. Accepter ikke lidelse, og du fjerner tanken om lidelse. Din velsignelse ligger på alle, der lider, når du vælger at se al lidelse, som den er. Tanken om ofring giver anledning til alle de former, som lidelse ser ud til at antage. Og offer er en idé så vanvittig, at tilregnelighed afviser den øjeblikkeligt.

8 Tro aldrig, at du kan ofre. Der er intet sted for ofring i det, der har nogen som helst værdi. Hvis tanken opstår, beviser selve dens tilstedeværelse, at fejl er opstået, og korrektion må blive foretaget. Din velsignelse vil rette den. Givet først til dig, er den nu også din at give. Ingen form for ofring og lidelse kan vare længe foran ansigtet på én, der har tilgivet og velsignet sig selv.

9 De liljer, som din broder tilbyder dig, er lagt på dit alter med dem, du tilbyder ham ved siden af dem. Hvem kunne frygte at se på sådan yndig hellighed? Den store illusion af Gudsfrygt formindskes til intethed foran den renhed, som du vil se på her. Vær ikke bange for at se. Den velsignelse, du vil skue, vil fjerne enhver tanke om form og i stedet efterlade den perfekte gave for evigt der, for evigt at forøge, for evigt din, for evigt givet bort.

10 Nu er vi én tanke, for frygt er borte. Og her, foran alteret for én Gud, én Fader, én Skaber og én Tanke, står vi sammen som én Søn af Gud. Ikke adskilte fra Ham, Der er vores Kilde; ikke fjernt fra én broder, der er del af vores Ene Selv, Hvis uskyld har sluttet os alle sammen som én, står vi i velsignelse og giver, som vi modtager. Guds Navn er på vores læber. Og efterhånden, som vi ser indad, ser vi Himmelens renhed skinne i vores afspejling af vores Faders kærlighed.

11 Nu er vi velsignede, og nu velsigner vi verden. Det, vi har set på, ville vi udvide, for vi ville se det overalt. Vi ville skue det skinnende af Guds nåde i alle og enhver. Vi ville ikke have, det blev tilbageholdt fra noget som helst, vi ser på. Og for at sikre, at dette hellige syn er vores, tilbyder vi det til alt det, vi ser. For hvor vi ser det, vil det blive returneret til os i form af liljer, vi kan lægge på vores alter, og gøre det til et hjem for Uskylden Selv, Der bor i os og tilbyder os Sin hellighed som vores.

LEKTION 188

Guds fred skinner i mig nu.

1 Hvorfor vente på Himmelen? De, der søger lyset, dækker blot deres øjne til. Lyset er i dem nu. Oplysning er kun en anerkendelse, ikke en forandring overhovedet. Lys er ikke af verden, dog er du, der bærer lyset i dig, også fremmed her. Lyset kom med dig fra dit fødehjem og blev hos dig, fordi det

er dit eget. Det er det eneste, du bragte med dig fra Ham, der er din Kilde. Det skinner i dig, fordi det oplyser dit hjem og leder dig tilbage til, hvor det kom fra, og hvor du hører hjemme.

2 Dette lys kan ikke blive mistet. Hvorfor vente på at finde det i fremtiden eller tro, at det er blevet mistet allerede eller aldrig var der? Det kan så let blive set på, at argumenter, der beviser, at det ikke er der, bliver latterlige. Hvem kan benægte tilstedeværelsen af det, han skuer i sig? Det er ikke svært at se indeni, for der starter alt syn. Der er intet syn, det være sig drømme eller fra en sandere kilde, der ikke er andet end skyggen af det sete gennem indre syn. Der begynder opfattelse, og der slutter den. Den har ingen anden kilde end dette.

3 Guds fred skinner i dig nu, og fra dit hjerte strækker den sig rundt om verden. Den standser for at kærtegne hver enkelt levende ting og efterlade en velsignelse hos den, som bliver der for evigt og for altid. Det, den giver, må være evigt. Det fjerner alle tanker om det flygtige og værdiløse. Det bringer fornyelse til alle trætte hjerter og tænder for alt syn efterhånden, som det går forbi. Alle dets gaver bliver givet alle, og alle forener sig i at give tak til dig, der giver, og dig, der har modtaget.

4 Det skinnende i dit sind minder verden om det, den har glemt, og verden gendanner hukommelsen for dig også. Fra dig udstråler frelse med gaver hinsides ethvert mål, givet og returneret. Til dig, giveren af gaven, giver Gud Selv tak. Og i Hans velsignelse skinner lyset i dig klarere og forøger de gaver, du har at tilbyde til verden.

5 Guds fred kan aldrig blive tilbageholdt. Den, der anerkender den i sig selv, må give den. Og midlerne til at give den er i hans forståelse. Han tilgiver, fordi han anerkendte sandheden i sig selv. Guds fred skinner i dig nu og i alle levende ting. I stilhed bliver den anerkendt universelt. For det, dit indre syn ser på, er din opfattelse af universet.

6 Sid stille og luk dine øjne. Lyset indeni dig er tilstrækkeligt. Det alene har magt til at give synets gave til dig. Udeluk den ydre verden, og lad dine tanker flyve til freden indeni. De kender vejen. For ærlige tanker, ubesmittede af drømmen om verdslige ting udenfor dig selv, bliver de hellige budbringere fra Gud Selv. Disse tanker tænker du med Ham. De genkender deres hjem. Og de peger sikkert på deres Kilde, hvor Gud Faderen og Sønnen er ét.

7 Guds fred skinner på dem, men de må også forblive hos dig, for de blev født indeni dit sind, som dine blev født i Guds. De fører dig tilbage til fred hvorfra de kom, kun for at minde dig om, hvordan du må vende tilbage. De agter på din Faders Stemme, når du nægter at lytte. Og de opfordrer dig blidt til at acceptere Hans Ord for det, du er, i stedet for fantasier og

skygger. De minder dig om, at du er medskaberen af alle ting, der lever. For ligesom Guds fred skinner i dig, må den skinne på dem.

8 Vi praktiserer at komme lyset i os nærmere i dag. Vi tager vores vandrende tanker og bringer dem blidt tilbage der til, hvor de falder på linje med alle de tanker, vi deler med Gud. Vi vil ikke lade dem komme på afveje. Vi lader lyset indeni vores sind lede dem til at komme hjem. Vi har forrådt dem og beordret dem til at forlade os. Men nu kalder vi dem tilbage og vasker dem rene for mærkelige begær og uordnede ønsker. Vi genopretter til dem deres arvs hellighed.

9 Således bliver vores sind gendannet med dem, og vi anerkender, at Guds fred stadigt skinner i os og fra os til alle de levende ting, der deler vores liv. Vi vil tilgive dem alle og frikende hele verden for det, vi troede, den gjorde mod os. For det er vi, der laver verden, som vi ville have den. Nu vælger vi, at den skal være uskyldig, blottet for synd og åbent for frelse. Og vi lægger vores frelsende velsignelse på den efterhånden, som vi siger:

10 Guds fred skinner i mig nu.
Lad alle ting skinne på mig i den fred,
Og lad mig velsigne dem med lyset i mig.

LEKTION 189

Jeg føler Guds kærlighed indeni mig nu.

1 Der er et lys i dig, verden ikke kan opfatte. Og med dens øjne vil du ikke se dette lys, for du er blindet af verden. Dog har du øjne til at se det. Det er der for dig til at se på. Det blev ikke anbragt i dig for at blive holdt skjult for dit syn. Dette lys er en afspejling af den tanke, vi praktiserer nu. At føle Guds kærlighed indeni dig er at se verden på ny, skinnende i uskyld, levende af håb og velsignet med perfekt godgørenhed og kærlighed.

2 Hvem kunne føle frygt i sådan en verden som denne? Den byder dig velkommen, glæder sig over, at du kom, og synger din pris samtidigt med, den holder dig beskyttet mod enhver form for fare og smerte. Den tilbyder dig et varmt og blidt hjem i hvilket, du kan bo et stykke tid. Den velsigner dig gennem hele dagen og våger gennem natten som stille beskytter af din hellige søvn. Den ser frelse i dig og beskytter lyset i dig, hvori den ser sit eget. Den tilbyder dig sine blomster og sin sne i taknemmelighed for din velvilje.

3 Dette er den verden, som Guds Kærlighed afslører. Den er så forskellig fra den verden, du ser gennem formørkede øjne af ondskab og af frygt, at den ene belyver den anden. Kun én kan blive opfattet overhovedet. Den

anden er fuldstændigt meningsløs. En verden, hvori tilgivelse skinner overalt, og fred tilbyder sit blide lys til alle, er utænkelig for dem, der ser en verden af had stige op fra angreb, klar til at hævne, at myrde og ødelægge.

4 Dog er hadets verden lige så uset og utænkelig for de, der føler Guds Kærlighed i sig. Deres verden afspejler den stilhed og fred, der skinner i dem, den blidhed og uskyld, de ser omgive sig, den glæde hvormed de ser ud fra de endeløse kilder af glæde indeni. Det, de har følt i sig, ser de på, og ser dets sikre genspejling overalt.

5 Hvad ville du se? Valget er givet dig. Men lær og lad ikke dit sind glemme denne lov om at se: du vil se på det, du føler indeni. Hvis had finder et sted indeni dit hjerte, vil du opfatte en skræmmende verden, holdt grusomt i dødens skarpe, spidse, benede fingre. Hvis du føler Guds Kærlighed indeni dig, ser du på en verden af barmhjertighed og kærlighed.

6 I dag passerer vi forbi illusioner efterhånden, som vi søger at nå til det, der er sandt i os og føler Dets altfavnende ømhed, Dets Kærlighed, Der kender os fuldstændigt som Sig Selv, Dets syn, der er den gave, som Dets Kærlighed skænker os. Vi lærer vejen i dag. Den er så sikker som Kærligheden Selv, til Hvilken den bærer os. For dens enkelhed undgår de fælder, som verdens tåbelige indviklinger i tilsyneladende begrundelser kun tjener til at skjule.

7 Gør simpelthen dette: vær stille og læg alle tanker til side om det, du er, og det Gud er, alle begreber, du har lært om verden, alle billeder, du rummer om dig selv. Tøm dit sind for alt, hvad det tænker er enten sandt eller falsk eller godt eller dårligt, for enhver tanke, det vurderer værdig og alle de idéer, som det skammer sig over. Hold fast i ingenting. Bring ikke med dig én tanke, fortiden har lært dig, eller én tro, du har lært før, fra noget som helst. Glem denne verden, glem dette kursus, og kom med helt tomme hænder til din Gud.

8 Er det ikke Ham, Der kender vejen til dig? Du behøver ikke kende vejen til Ham. Din del er simpelthen at tillade alle hindringer, som du har indskudt mellem Sønnen og Gud Faderen, stille at blive fjernet for evigt. Gud vil gøre Sin del i glad og øjeblikkelig besvarelse. Bed og modtag. Men stil ikke krav, og peg heller ikke på den vej til Gud, på hvilken Han skal vise sig for dig. Vejen til at nå Ham er blot at lade Ham være. For på den måde er også din virkelighed anerkendt.

9 Og i dag vælger vi således ikke den måde, hvorpå vi går til Ham. Men vi vælger bestemt at lade Ham komme. Og med dette valg hviler vi. Og i vores stille hjerter og åbne sind vil Hans kærlighed brænde sin sti af sig selv. Det, der ikke er blevet fornægtet, er der helt sikkert, hvis det er sandt, og det kan helt sikkert blive nået. Gud kender Sin Søn og kender vejen til

ham. Han behøver ikke Sin Søn til at vise Sig, hvordan Han finder vejen. Gennem enhver åbnet dør skinner Hans Kærlighed udad fra sit hjem indeni og lyser verden op i uskyld.

10 *Fader, vi kender ikke vejen til Dig. Men vi har kaldt, og Du har svaret os. Vi vil ikke blande os. Frelsens veje er ikke vores egne, for de tilhører Dig. Og det er hos Dig, vi ser efter dem. Vores hænder er åbne for at modtage Dine gaver. Vi har ingen tanker, vi tænker adskilt fra Dig og værdsætter ingen tro på det, vi er, eller hvem, der skabte os. Din er den vej, som vi ville finde og følge. Og vi beder kun om, at Din Vilje, som også er vores egen, bliver gjort i os og i verden, så den bliver en del af Himmelen nu. Amen*.

LEKTION 190

Jeg vælger Guds glæde i stedet for smerte.

1 Smerte er et forkert perspektiv. Når den bliver oplevet i nogen som helst form, er den et bevis på selvbedrag. Den er ikke en kendsgerning overhovedet. Der er ingen form, den antager, som ikke forsvinder, hvis set ret. For smerte forkynder Gud grusom. Hvordan kunne det være virkeligt i nogen som helst form? Den vidner om Guds Faderens had mod Hans Søn, den syndighed, Han ser i ham, og Hans vanvittige ønske om hævn og død. Kan sådanne projektioner bekræftes? Kan de være noget som helst andet end fuldstændigt falske?

2 Smerte er kun vidne til Sønnens fejl i det, han tror, han er. Den er en drøm om voldsom gengældelse for en forbrydelse, der ikke kunne blive begået, for angreb på det, der er fuldstændigt uangribeligt. Den er et mareridt om forladthed af en evig Kærlighed, der ikke kunne forlade den Søn, som den skabte ud af kærlighed.

3 Smerte er et tegn på, illusioner hersker i stedet for sandhed. Den demonstrerer, Gud bliver fornægtet, forvekslet med frygt, opfattet som vanvittig og set som forræder overfor Ham Selv. Hvis Gud er virkelig, er der ingen smerte. Hvis smerte er virkelig, er der ingen Gud. For hævn er ikke del af kærlighed. Og frygt, ved at fornægte kærlighed og bruge smerte for at bevise, at Gud er død, har vist, at død er sejrherre over livet. Kroppen er Guds Søn, forkrænkelig i død, lige så dødelig som Faderen, Han har dræbt.

4 Fred være med sådan tåbelighed Tiden er kommet til at le ad sådanne sindssyge idéer. Der er intet behov for at tænke på dem som brutale forbrydelser eller hemmelige synder med tungtvejende konsekvens. Hvem andre end en galning vil kunne forestille sig dem som årsag til noget som

helst? Deres vidne, smerte, er lige så vanvittig, som de er, og ikke mere at frygte end de sindssyge illusioner, som den beskytter og forsøger at demonstrere må stadigt være sande.

5 Det er alene dine tanker, der forårsager dig smerte. Intet udenfor dit sind kan såre eller skade dig på nogen som helst måde. Der er ingen årsag hinsides dig selv, der kan række ned og bringe undertrykkelse. Ingen andre end dig selv påvirker dig. Der er intet i verden, der har magten til at gøre dig syg eller trist eller svag eller skrøbelig. Men det er dig, der har magten til at dominere alle ting, du ser, ved blot at anerkende det, du er. Efterhånden, som du opfatter harmløsheden i dem, vil de acceptere din hellige vilje som deres. Og det, der blev set som skræmmende, bliver nu en kilde til uskyld og hellighed.

6 Mine hellige brødre, tænk over dette et stykke tid - den verden, I ser, gør ingenting. Den har ingen virkninger overhovedet. Den repræsenterer blot jeres tanker. Og den vil ændre sig fuldstændigt efterhånden, som I vælger at skifte dit tankegang og vælge Guds glæde som det, I virkeligt ønsker. Jeres Selv er strålende i denne hellige glæde, uforandret, uforanderlig og uændret for evigt og for altid. Og vil I nægte et lille hjørne i jeres sind dets egen arv og beholde det som et hospital for smerte, et sygeligt sted, hvor levende ting må komme for at dø til sidst?

7 Verden kan se ud til at forårsage jer smerte. Og dog har verden, som årsagsløs, ingen magt til at forårsage. Som en virkning kan den ikke lave virkninger. Som en illusion er den det, I vil. Jeres tomgangsønsker repræsenterer dens smerter. Jeres mærkelige ønsker bringer den onde drømme. Jeres tanker om død omslutter den med frygt, hvorimod den, i jeres venlige, tilgivelse lever.

8 Smerte er tanken om ondt, der tager form og laver ravage i jeres hellige sind. Smerte er løsepengene, I med glæde har betalt for ikke at være fri. I smerte bliver Gud nægtet den Søn, Han elsker. I smerte ser frygt ud til at sejre over kærlighed og tid at erstatte evighed og Gudsrige. Og verden bliver et grusomt og et bittert sted, hvor sorg styrer, og små glæder viger for overfaldet fra de brutale smerter, der venter på at ende al glæde i elendighed.

9 Læg jeres våben ned og kom uden forsvar til det stille sted, hvor Himmelens fred holder alle ting stille, omsider. Nedlæg alle tanker om fare og frygt. Lad intet angreb komme ind sammen med jer. Læg det grusomme dømmesværd, som I holder mod jeres strube, og læg de visne overfald til side, hvormed I søger at skjule jeres hellighed. Her vil I forstå, der er ingen smerte. Her tilhører Guds glæde jer.

10 Dette er dagen, hvor det bliver givet jer at erkende lektionen, der indeholder al frelsens magt. Den er dette: smerte er illusion; glæde virkelighed. Smerte er ikke andet end søvn; glæde er opvågnen. Smerte er bedrag; glæde alene er sandhed.

11 Og så foretager vi igen det eneste valg, der nogensinde kan blive foretaget - vi vælger mellem illusioner og sandheden, eller smerte og glæde, eller helvede og Himmel. Lad vores taknemmelighed for vores Lærer fylde vores hjerter efterhånden, som vi bliver frie til at vælge vores glæde i stedet for smerte, vores hellighed i stedet for synd, Guds fred i stedet for konflikt og Himmelens lys for verdens mørke.

LEKTION 191

Jeg er den hellige Søn af Gud Selv.

1 Her er din erklæring om befrielse fra verdens trældom. Og her bliver hele verden ligeledes befriet. Du ser ikke det, du har gjort ved at give verden rollen som fangevogter for Guds Søn. Hvad kunne den være andet end ondskabsfuld og bange, bange for skygger, straffende og vild, manglende al fornuft, blind, sindssyg og trist?

2 Hvad har du gjort for, at dette skulle være din verden? Hvad har du gjort for, at dette er det, du ser? Fornægt din egen identitet, og dette er det, der bliver tilbage. Du ser på kaos og forkynder det som dig selv. Der er intet syn, der fejler i at bevidne dette for dig. Der er ingen lyd, der ikke taler om skrøbelighed indeni dig og udenfor, intet åndedræt du drager, der ikke synes at bringe dig nærmere død, intet håb, du rummer, vil andet end opløse sig i tårer.

3 Fornægt din egen identitet, og du vil ikke undslippe vanviddet, der indgød denne mærkelige, unaturlige og spøgelsesagtige tanke, der spotter skabelsen, og som ler ad Gud. Fornægt din egen identitet, og du angriber universet, alene, uden en ven, en lille partikel af støv mod dine fjenders legioner. Fornægt din egen identitet og se på ondskab, synd og død. Og iagttag fortvivlelse snuppe hvert gran af håb fra dine fingre, efterladende dig intet andet end ønsket om at dø.

4 Dog, hvad er det andet end en leg, du leger, i hvilken identitet kan blive fornægtet? Du er som Gud skabte dig. Alt andet end denne ene ting er dårskab at tro. I denne ene tanke bliver alting sat fri. I denne ene sandhed er alle illusioner borte. I denne ene kendsgerning bliver syndfrihed erklæret at være for evigt del af alting, den centrale kerne i dets eksistens og dens garanti for udødelighed.

5 Men lad i dags idé finde et sted blandt dine tanker, og du har hævet dig højt over verden og alle de verdslige tanker, der holder den som fange. Og fra dette sted af tryghed og undslippelse, vil du vende tilbage og sætte den fri. For den, der kan acceptere sin sande identitet, er i sandhed frelst. Og hans frelse er den gave, han giver til alle og enhver i taknemmelighed overfor Ham, Der udpegede vejen til lykke, der forandrede hans hele opfattelse af verden.

6 Én hellig tanke som denne, og du er fri; du er den hellige Søn af Gud Selv. Og med denne hellige tanke lærer du ligeså, at du har befriet verden. Du har intet behov for at bruge den grusomt og derefter opfatte dette brutale behov i dén. Du sætter den fri fra din fængsling. Du vil ikke se et ødelæggende billede af dig selv vandre i verden i rædsel med verden vridende sig i smerte, fordi din frygt har lagt dødens mærke på dens hjerte.

7 Vær glad i dag for, hvor virkeligt let helvede bliver opløst. Du behøver bare at fortælle dig selv:

8 Jeg er Gud Selvs hellige Søn.
Jeg kan ikke lide, kan ikke være i smerte;
Jeg kan ikke miste, jeg kan heller ikke fejle i at gøre
Alt det, frelse beder om.

9 Og i den tanke er alting, du ser på, fuldstændigt ændret.

10 Et mirakel har oplyst alle mørke og ældgamle huler, hvor dødens ritualer gav genlyd, siden tid begyndte. For tid har mistet sit greb om verden. Guds Søn er kommet i glorværdighed for at udfri de fortabte, for at frelse de hjælpeløse og for at give verden hans tilgivelses gave. Hvem kunne se verden som mørk og syndig, når Guds Søn er kommet igen omsider for at sætte den fri?

11 Du, der opfatter dig selv som svag og skrøbelig, med forgæves håb og knuste drømme, kun født til at dø, at græde og lide smerte, hør dette: al magt er givet til dig på jorden og i Himmelen. Der er intet, som du ikke kan gøre. Du spiller dødens spil om at være hjælpeløs, ynkeligt bundet til opløsning i en verden, der ikke viser dig nåde. Dog, når du indrømmer den nåde, vil dens nåde skinne på dig.

12 Så lad Guds Søn vågne op fra sin søvn og åbne sine hellige øjne og vende tilbage igen for at velsigne den verden, han lavede. I en fejl begyndte den. Men den vil ende i afspejlingen af hans hellighed. Og han vil ikke sove mere og drømme om døden. Så slut dig til mig i dag. Din glorværdighed er lyset, der frelser verden. Tilbagehold ikke frelse længere. Se dig omkring i verden og se lidelsen der. Er dit hjerte ikke villigt til at bringe dine trætte brødre hvile?

13 De må afvente din egen befrielse. De opholder sig i lænker, til du er fri. De kan ikke se verdens barmhjertighed, før du finder den for dig selv. De lider smerte, indtil du har fornægtet dens greb om dig. De dør, indtil du accepterer dit eget evige liv. Du er den hellige Søn af Gud Selv. Husk dette, og hele verden er fri. Husk dette, og jorden og Himmelen er ét.

LEKTION 192

Jeg har en funktion, Gud ville have mig til at udfylde.

1 Det er din Faders hellige vilje, at du fuldender Ham Selv, og at dit Selv skal være Hans hellige Søn, for evigt ren som Han, af kærlighed skabt og i kærlighed bevaret, udvidende kærlighed, skabende i dens navn, for evigt et med Gud og med dit Selv. Dog, hvad kan sådan en funktion betyde indeni en verden af misundelse, had og angreb? Derfor har du en funktion i verden på dens egne betingelser. For hvem kan forstå et sprog langt hinsides hans enkle fatteevne?

2 Tilgivelse repræsenterer din funktion her. Den er ikke Guds skabelse, for den er det middel ved hvilket, usandhed kan blive ophævet. Og hvem ville tilgive Himmelen? Dog, på jorden behøver du midlerne til at give slip i illusion. Skabelse venter blot på din tilbagevenden for at blive anerkendt, ikke for at blive færdiggjort.

3 Skabelse kan endog ikke blive opfattet i verden. Den har ingen mening her. Tilgivelse er det nærmeste, den kan komme på jorden. For da den er Himmelfødt, har den ingen form overhovedet. Dog skabte Gud Èn, Der har magten til at oversætte til form det fuldstændigt formløse. Det, Han laver, er drømme, men af en slags så tæt på at vågne, at dagslyset allerede skinner i dem. Og øjne, der allerede er ved at åbne sig, skuer de glade seværdigheder, deres tilbud indeholder.

4 Tilgivelse ser blidt på alle ting ukendte i Himmelen, ser dem forsvinde og efterlade verden som en ren og ubeskrevet tavle, på hvilken Guds Ord nu kan erstatte de meningsløse symboler, skrevet der før. Tilgivelse er det middel ved hvilket, frygt for død bliver overvundet, fordi den ikke rummer nogen voldsom tiltrækning nu, og skyld er borte.

5 Tilgivelse lader kroppen blive opfattet som det, den er - et simpelt undervisningshjælpemiddel til at blive aflagt, når indlæringen er færdiggjort, men som næppe ændrer ham, der lærer, overhovedet. Sindet uden kroppen kan ikke lave fejl. Det kan ikke tænke, at det vil dø og heller ikke blive byttet for nådesløst angreb. Vrede bliver umulig, og hvor er

rædsel så? Hvilken frygt kan stadigt angribe de, der har mistet kilden til alt angreb, kernen af kval og frygtens sæde?

6 Kun tilgivelse kan lette sindet fra at tænke, at kroppen er dets hjem. Kun tilgivelse kan genoprette den fred, som Gud havde til hensigt for Hans hellige Søn. Kun tilgivelse kan overtale Sønnen til igen at se på sin hellighed. Med vrede borte, vil du virkelig forstå, at der for Kristi syn og for synets gave ikke blev bedt om noget offer, og kun smerte blev løftet fra et sygt og tortureret sind.

7 Er dette uvelkomment? Skal dette frygtes? Eller skal det blive håbet på, mødt med tak og accepteret med glæde? Vi er ét og opgiver derfor intet. Men vi er helt sikkert blevet givet alt af Gud. Dog, har vi brug for tilgivelse for at opfatte, at dette er således. Uden dens venlige lys famler vi i mørke og bruger kun grunde til at retfærdiggøre vores raseri og vores angreb. Vores forståelse er så begrænset, at det, vi tror, vi forstår, ikke er andet end forvirring, født af fejl. Vi er fortabte i tåger af skiftende drømme og bange tanker, vores øjne tæt lukkede imod lyset, vores sind engageret i at tilbede det, der ikke er der.

8 Hvem kan blive født på ny i Kristi andre end ham, der har tilgivet alle, han ser eller tænker på eller forestiller sig? Hvem kunne blive sat fri, medens han fængsler nogen som helst andre? En fangevogter er ikke fri, for han er bundet sammen med sin fange. Han må være sikker på, at han ikke slipper ud, og så bruger han sin tid til at holde øje med ham. Tremmerne, der begrænser ham, bliver den verden, hvori fangevogteren bor sammen med ham. Og det er på hans frihed, at vejen til frihed afhænger for dem begge.

9 Hold derfor ingen som fange. Frigiv i stedet for binde, for således bliver du gjort fri. Vejen er enkel. Hver gang du føler et dolkestik af vrede, indse, du holder et sværd over dit hoved. Og det vil falde eller blive afværget efterhånden, som du vælger at blive fordømt eller fri. Således repræsenterer hver enkelt, der ser ud til at friste dig til at være vred, din frelser fra dødens fængselshus. Og så skylder du ham tak i stedet for smerte.

10 Vær barmhjertig i dag. Guds Søn fortjener din barmhjertighed. Det er ham, der beder om, at du accepterer vejen til frihed nu. Nægt ham det ikke. Hans Faders kærlighed til ham tilhører dig. Din funktion her på jorden er kun at tilgive ham, så du kan få lov til at acceptere ham tilbage igen som din identitet. Han er, som Gud skabte ham. Og du er det, han er. Tilgiv ham nu hans synder, og du vil se, at du er et med ham.

LEKTION 193

Alle ting er lektioner, som Gud ville have mig til at lære.

1 Gud kender ikke noget til at lære. Dog udstrækker Hans Vilje sig til det, Han ikke forstår ved, at Han vil lykken, Hans Søn arvede fra Ham, skal være uforstyrret, evig og for evigt vindende i omfang, for evigt ekspanderende i glæden over fuld skabelse og for evigt åben og fuldstændigt grænseløs i Ham. Dette er Hans Vilje. Og således tilvejebringer Hans Vilje midlerne til at garantere, at det sker.

2 Gud ser ingen modsigelser. Dog tror Hans Søn, han ser dem. Således har han et behov for Èn, Der kan korrigere hans fejlagtige syn og give ham et syn, der vil føre ham tilbage til, hvor opfattelse ophører. Gud opfatter ikke overhovedet. Dog er det Ham, Der giver de midler, med hvilke opfattelse bliver gjort sand og smuk nok til at lade Himmelens lys skinne på den. Det er Ham, Der besvarer det, Hans Søn ville modsige og holder hans syndfrihed for evigt sikker.

3 Gud tilbyder ingen tilgivelse, for Han ved, ingen synd er mulig. Og dog lod Han Sin hellige lov om Kærlighed blive givet en form, i hvilken den kunne blive tilbudt til verden. Og Han skabte Èn, Der kunne opfatte, hvilken form denne lov skulle antage for at blive modtaget af ethvert sind, der havde glemt den, som den eksisterer i Himmelen og i Gud. Således omfattede Han det, som Han ikke kunne se eller forstå ved at give af Sin Kærlighed og lave Svar på et spørgsmål, som, selvom det var meningsløst, Hans Søn havde stillet Ham.

4 Den Ène, Som Gud skabte til at erstatte de tåbelige tanker, der sneg sig ind i sindet på Hans allerhelligste Søn, med fred og glæde, udfylder Sin funktion nu. Han omdirigerer hver lektion, du ville undervise i had til én, hvor tilgivelse træder ind, og returnerer had til kærlighed, så at frygten er væk. Og nu kan skyld ikke komme ind, for dens kilde er blevet udelukket, da formålet med lektionen er blevet ændret til skyldfrihed; hadet er blevet udryddet af kærlighed.

5 Disse er de lektioner, Gud ville have dig til at lære. Hans Vilje afspejler dem alle, og de afspejler Hans kærlige venlighed overfor den Søn, Han elsker. Hver lektion har en central tanke, den samme i dem alle. Kun formen bliver tilsyneladende ændret med forskellige omstændigheder og begivenheder, med forskellige karakterer og forskellige temaer, men ikke virkeligt. De er det samme i det grundlæggende indhold. Det er dette:

6 Tilgiv, og du vil se dette anderledes.

7 Sikkert er det, at al elendighed ikke ser ud til at være andet end utilgivelse. Dog, det er indholdet nedenunder formen. Det er denne ensartethed, der gør indlæringen sikker, fordi lektionen er så enkel, at den

ikke kan blive afvist i sidste ende. Ingen kan skjule sig evigt for en sandhed, der er så virkeligt indlysende, at den viser sig i utallige former og dog bliver erkendt så let i dem alle, hvis man ikke ønsker andet end at se den enkle lektion der.

8 Tilgiv, og du vil se dette anderledes.

9 Disse er de ord, som Helligånden siger til alle dine trængsler, al din smerte, al lidelse uanset dens former. Disse er de ord med hvilke, fristelse ender, og skyld, afvist, ikke bliver æret mere. Disse er de ord, der ender drømmen om synd og skiller sindet af med frygt. Disse er de ord, hvormed frelse kommer til hele verden.

10 Skal vi ikke lære at sige disse ord, når vi bliver fristet til at tro, at smerte er virkelig, og døden bliver vores valg i stedet for livet? Skal vi ikke lære at sige disse ord, når vi har forstået deres magt til at frigive alle sind fra trældom? Disse er ord, der giver dig magt over alle begivenheder, der synes at være blevet givet magt over dig. Du ser dem rigtigt, når du fastholder disse ord i fuld bevidsthed og glem ikke, at disse ord gælder alting, du ser, eller det nogen som helst broder ser galt på.

11 Hvordan kan du sige, hvornår du ser fejlagtigt, eller en eller anden fejler i at opfatte den lektion, han burde lære? Synes smerte at være virkelig i opfattelsen? Hvis den gør, vær sikker på, at lektionen ikke er lært. Og der er en utilgivenhed tilbage, der gemmer sig i sindet, der ser smerten gennem øjnene, sindet styrer.

12 Gud ville ikke have, du lider således. Han ville hjælpe dig med at tilgive dig selv. Hans Søn husker ikke, hvem han er. Og Gud ville have ham til ikke at glemme Hans kærlighed og alle de gaver, Hans kærlighed fører med sig. Ville du nu give afkald på din egen frelse? Ville du fejle i at lære de enkle lektioner, Himmelens Lærer sætter foran dig, så al smerte kan forsvinde, og Gud kan blive husket af Sin Søn?

13 Alle ting er lektioner, Gud ville have, du lærer. Han ville ikke efterlade en utilgivende tanke uden korrektion, ej heller en torn eller et søm til at skade Hans hellige Søn på nogen som helst måde. Han ville sikre, at hans hellige hvile forbliver ubesværet og fredfyldt uden en bekymring i et evigt hjem, der tager sig af ham. Og han ville få alle tårer visket bort uden nogen endnu ufældede tilbage, og ingen, der kun venter på deres bestemte tidspunkt til at falde. For Gud har villet, at latter skulle erstatte hver enkelt, og at Hans Søn skal være fri igen.

14 Vi vil forsøge i dag at overvinde tusind tilsyneladende forhindringer for fred på bare én dag. Lad barmhjertighed komme hurtigere til dig. Prøv ikke at udsætte den en dag til, et minut til eller et øjeblik til. Tid blev lavet til

dette. Brug den i dag til det, der er dens formål. Morgen og aften, vie så meget tid du kan til at tjene dens passende mål, og lad ikke tiden være mindre end til a kunnet opfylde dit dybteste behov.

15 Giv alt, du kan og giv en lille smule til, for nu ville vi skynde os at stå op og gå til vores Faders hus. Vi har været væk for længe, og vi ville ikke tøve her mere. Og efterhånden, som vi praktiserer, lad os tænke på alle ting, vi gemte for at ordne selv og holdt borte fra helbredelse. Lad os give dem alle til Ham, Der kender måden at se dem på, så at de vil forsvinde. Sandhed er Hans budskab; sandhed Hans lære er. Hans er de lektioner, Gud ville have os til at lære.

16 Hver time, tilbring lidt tid i dag og i de kommende dage på at praktisere lektionen i tilgivelse i den form, der er fastlagt for dagen. Og prøv at give den anvendelse på de begivenheder, timen bragte, så at den næste er fri af den foregående. Tidens lænker bliver let løsnet på denne måde.

17 Lad ingen enkelt time kaste sin skygge på den, der følger, og når den ene går, lad alting, der sker i dens løb, gå med den. Således vil du forblive ubundet, i evigheds fred i tidens verden. Dette er den lektion, Gud ville have dig til at lære: der er en måde at se på alting, der lader det være endnu et skridt for dig til Ham og til frelse af verden.

18 Til alle, der taler om rædsel, svar således:

19 Jeg vil tilgive, og dette vil forsvinde.

20 Til enhver frygt, enhver bekymring og enhver form for lidelse gentag disse selvsamme ord. I dem holder du nøglen, der åbner Himmelens port og bringer Gud Faderens Kærlighed ned på jorden omsider for at æøfte den op til Himmelen. Gud vil tage dette sidste skridt Selv. Fornægt ikke de små skridt, Han beder dig tage til Ham.

LEKTION 194

Jeg lægger fremtiden i Guds hænder.

1 I dags idé tager endnu et skridt frem mod hurtig frelse, og et kæmpe skridt er det virkeligt! Så stor er den afstand, som det omfatter, at det sætter dig ned lige undenfor Himmelen, med målet i sigte og forhindringer bag dig. Din fod har nået græsplænerne, der byder dig velkommen til Himmelens port, det rolige fredens sted, hvor du venter med sikkerhed på det sidste skridt fra Gud. Hvor langt fra jorden gør vi nu fremskridt! Hvor tæt på vores mål nærmer vi os! Hvor kort rejsen, der stadigt skal forfølges, er!

2 Accepter dagens idé, og du har passeret al angst, alle helvedeshuller, al mørk depression, tanker om synd og ødelæggelse frembragt af skyld. Accepter i dags idé, og du har løsladt verden fra al fængsling ved at løsne de tunge lænker, der låste døren til frihed for den. Du er frelst, og din frelse bliver således gaven, du giver verden, fordi du har modtaget.

3 I intet enkelt tilfælde bliver depression følt eller smerte oplevet eller tab opfattet. I intet enkelt tilfælde kan sorg blive sat på en trone og trofast tilbedt. I intet enkelt tilfælde kan man endog nogensinde dø. Og således er hvert øjeblik, givet til Gud i forbifarten sammen med det næste, der allerede er givet Ham, en tid til din befrielse fra tristhed, smerte og endog døden selv.

4 Gud holder din fremtid, ligesom Han holder din fortid og nutid. De er ét for Ham, og derfor burde de være ét for dig. Dog, i denne verden synes den tidsmæssige fremadskriden stadigt at være virkelig. Og derfor bliver du ikke bedt om at forstå den mangel på rækkefølge, der virkelig findes i tid. Du bliver bedt om at give slip i fremtiden og anbringe den i Guds hænder. Og med din erfaring vil du se, at du ligeledes har lagt fortiden og nutiden i Hans hænder, fordi fortiden vil ikke længere straffe dig, og frygt for fremtiden vil nu være meningsløs.

5 Frigiv fremtiden. For fortiden er borte, og det, der er til stede, befriet fra dets arv af sorg og elendighed, af smerte og tab, bliver det øjeblik, hvor tiden undslipper illusioners trældom, hvori den løber sin nådesløse, uundgåelige kurs. Så bliver hvert øjeblik, der var slave af tiden, forvandlet til et helligt øjeblik, hvor lyset, der blev holdt skjult i Guds Søn, bliver befriet til at velsigne verden. Nu er han fri, og al hans glorværdighed skinner over en verden, der bliver frigivet med ham til at dele hans hellighed.

6 Hvis du kan se lektionen for i dag som den befrielse, den virkelig er, vil du ikke tøve med konsekvent at give den så stor en indsats, som du kan, for at gøre den til en del af dig. Efterhånden, som den bliver en tanke, der styrer dit sind, en vane i dit problemløsningsrepertoire, en måde hurtig at reagere på fristelse på, strækker du din indlæring ud til verden. Og efterhånden, som du lærer at se frelse i alle ting, så vil verden opfatte, at den er frelst.

7 Hvilken bekymring kan overgå den, der lægger sin fremtid i Guds kærlige hænder? Hvad kan han lide af? Hvad kan forårsage ham smerter eller bringe ham oplevelse af tab? Hvad kan han frygte? Og hvad kan han betragte med andet end kærlighed? For han, der er undsluppet al frygt for fremtidig smerte, har fundet sin vej til fred i nuet og en sikkerhed på omsorg, verden aldrig kan true. Han er sikker på, at hans opfattelse kan være fejlagtig, men vil aldrig mangle korrektion. Han er fri til at vælge igen, når han er blevet bedraget, at skifte mening, når han har begået fejl.

8 Så anbring din fremtid i Guds hænder. For således påkalder du erindringen om Ham til at komme igen og erstatte alle dine tanker om synd og ondskab med kærlighedens sandhed. Tror du, at verden kunne fejle i at vinde derved, og at enhver levende skabning ikke ville reagere med helbredt opfattelse? Den, der overgiver sig selv til Gud har også anbragt verden i de hænder, hvorfra han selv har bedt om trøst og sikkerhed. Han lægger verdens syge illusioner væk sammen med sine og tilbyder fred til begge.

9 Nu er vi helt sikkert frelst. For i Guds hænder hviler vi ubesværede, sikre på, at kun godt kan komme til os. Hvis vi glemmer det, vil vi blidt blive beroliget. Hvis vi accepterer en utilgivende tanke, bliver den snart erstattet af kærlighedens afspejling. Og hvis vi bliver fristet til at angribe, vil vi bede til Ham, Der beskytter vores hvile, om at træffe det valg for os, der lægger fristelse langt bag os. Verden er ikke længere vores fjende, for vi har valgt, at vi vil være dens ven.

LEKTION 195

Kærlighed er vejen jeg går i taknemmelighed.

1 Taknemmelighed er en lektion, der er svær at lære for de, der ser galt på verden. Det meste, som de kan gøre, er at se sig selv som bedre stillet end andre. Og de prøver at være tilfredse, fordi en anden ser ud til at lide mere end de. Hvor ynkelige og nedvurderende sådanne tanker er! For hvem har grund til at takke, mens andre har mindre grund, og hvem kunne lide mindre, fordi han ser en anden lide mere? Din taknemmelighed tilkommer alene Ham, Der fik al grund til sorg til at forsvinde over hele verden.

2 Det er sindssygt at tilbyde tak på grund af lidelse. Men det er lige så sindssygt at fejle i taknemmelighed overfor En, Der tilbyder dig de bestemte midler, hvormed al smerte bliver helbredt og lidelse erstattet med latter og med lykke. Ej heller kunne de endog delvist tilregnelige afslå at tage de skridt, som Han anviser og følge med på den vej, Han sætter foran dem, for at undslippe et fængsel, som de troede ingen dør rummede til den befrielse, de nu opfatter.

3 Din broder er din "fjende", fordi du ser i ham en rivalen til din fred, en plyndrerer, der tager sin glæde fra dig og efterlader dig intet andet end en sort fortvivlelse så bitter og nådeløs, at der ikke er noget håb tilbage. Nu er hævn alt, der er at ønske sig. Nu kan du kun prøve at bringe ham ned at ligge i døden med dig, så nytteløs som dig selv, lige så lidt tilbage i hans/Hans gribende fingre som i dine.

4 Du tilbyder ikke Gud din taknemmelighed, fordi din broder er mere slave end dig, ej heller kunne du tilregneligt blive rasende, hvis han virker friere. Kærlighed laver ingen sammenligninger. Og taknemmelighed kan kun være oprigtig, hvis den er knyttet til kærlighed. Vi tilbyder tak til Gud, vores Fader, fordi alle ting finder deres frihed i os. Det vil aldrig være, at nogle bliver løsnet, mens andre stadigt er bundne, for hvem kan forhandle i kærlighedens navn?

5 Derfor, giv tak, men med oprigtighed. Og lad din taknemmelighed give plads til alle, der vil undslippe sammen med dig - de syge, de svage, de trængende og bange, og dem, der sørger over et tilsyneladende tab eller føler tilsyneladende smerte, der lider af kulde eller sult, eller som går hadets vej eller dødens sti. Alle disse går med dig. Lad os ikke sammenligne os med dem, for således adskiller vi dem i vores bevidsthed fra den enhed, vi deler med dem, ligesom de må dele med os.

6 Vi takker vores Fader for én ting alene - at vi ikke er adskilt fra nogen levende ting og derfor er ét med Ham. Og vi glæder os over, at ingen undtagelser nogen sinde kan blive lavet, der ville formindske vores helhed eller skade eller ændre vores funktion med at færdiggøre den Ene, Der Selv er færdiggørelse. Vi giver tak for enhver levende ting, for ellers tilbyder vi tak for intet, og vi fejler i at anerkende Guds gaver til os.

7 Så lad vores brødre læne deres trætte hoveder mod vores skuldre, når de hviler et stykke tid. Vi tilbyder tak for dem. For hvis vi kan lede dem til den fred, som vi ville finde, åbner vejen sig omsider for os. En ældgammel dør svinger fri igen; et længe glemt Ord genlyder i vores hukommelse og samler klarhed efterhånden, som vi igen er villige til at høre.

8 Så gå i taknemmelighed kærlighedens vej. For had bliver glemt, når vi lægger sammenligninger til side. Hvad mere er tilbage som hindringer for fred? Gudsfrygten er nu ophævet omsider, og vi tilgiver uden sammenligning. Således kan vi ikke vælge at overse nogle ting og dog beholde nogle andre ting, der stadigt er låst inde som synder. Når din tilgivelse er færdiggjort, vil du have total taknemmelighed, for du vil se, at alting har optjent retten til kærlighed ved at være kærlig ligesom som dit Selv.

9 I dag lærer vi at tænke på taknemmelighed i stedet for vrede, ondskab og hævn. Vi er blevet givet alting. Hvis vi nægter at anerkende det, er vi ikke derfor berettiget til vores bitterhed og til en selvopfattelse, der anser os for at være på et sted med nådeløs forfølgelse, hvor vi uophørligt bliver plaget og skubbet rundt uden en tanke på eller omsorg for os eller for vores fremtid. Taknemmelighed bliver den eneste tanke, vi erstatter disse sindssyge opfattelser med. Gud har taget sig af os og kalder os Søn. Kan der være mere end dette?

10 Vores taknemmelighed vil bane vejen til Ham og forkorte vores indlæringstid med mere end du nogensinde kunne drømme om. Taknemlighed går hånd i hånd med kærlighed, og hvor den ene er, må den anden findes. For taknemmelighed er kun et aspekt af den kærlighed, der er Kilden til al skabelse. Gud giver tak til dig, Hans Søn, for at være det, du er - Hans egen færdiggørelse og kilden til kærlighed sammen med Ham. Din taknemmelighed overfor Ham er ét med Hans overfor dig. For kærlighed kan ingen vej vandre undtagen taknemmelighedens vej, og således går vi, der vandrer vejen til Gud.

LEKTION 196

Det kan kun være mig selv jeg korsfæster.

1 Når dette er grundigt forstået og holdt i fuld bevidsthed, vil du ikke forsøge at skade dig selv eller gøre din krop til slave af hævn. Du vil ikke angribe dig selv, og du vil indse at, at angribe en anden er kun at angribe dig selv. Du vil være fri af den sindssyge tro at, at angribe en broder frelser dig selv. Og du vil forstå, hans tryghed er din egen, og i hans helbredelse bliver du helbredt.

2 Først vil du måske ikke forstå, hvordan barmhjertighed, grænseløs og med alle ting holdt i dens sikre beskyttelse, kan blive fundet i den idé, vi praktiserer for i dag. Den kan faktisk se ud til at være et tegn på, at straf aldrig kan blive undsluppet, fordi egoet, under det, det ser som en trussel, er hurtig til at citere sandheden for at frelse dets løgne. Dog må det fejle i at forstå den sandhed, det bruger således. Men du kan lære at se disse tåbelige anvendelser og fornægte den betydning, de ser ud til at have.

3 Således underviser du også dit sind i, at du ikke er et ego. For de måder, hvorpå egoet ville fordreje sandheden, vil ikke bedrage dig længere. Du vil ikke tro, du er en krop, der skal korsfæstes. Og du vil se genopstandelsens lys indeni i dags idé ved at se forbi alle tanker om korsfæstelse og om død til tanker om befrielse og om liv.

4 I dags idé er ét skridt, vi tager for at føre os fra trældom til tilstanden af perfekt frihed. Lad os tage dette skridt i dag, så vi hurtigt kan gå vejen, som frelse viser os ved at tage hvert skridt i dets udnævnte rækkefølge efterhånden, som sindet opgiver sine byrder en efter en. Det er ikke tid, vi behøver til dette. Det er kun villighed. For det, der ser ud til at behøve tusind år, kan let blive gjort på bare et øjeblik ved Guds nåde.

5 Den triste, håbløse tanke om, at du kan lave angreb på andre og selv undslippe, har naglet dig til korset. Måske så det ud at være frelse. Dog stod

det blot for den tro, at Gudsfrygt er virkelig. Og hvad er det andet end helvede? Hvem kunne tro, at hans Fader er hans dødelige fjende adskilt fra ham, kun ventende på at ødelægge hans liv og udslette ham fra universet, uden frygt for helvede i sit hjerte?

6 Sådan er den form for vanvid, du tror på, hvis du accepterer den skræmmende tanke, du kan angribe en anden og selv være fri. Indtil denne form bliver ændret, er der intet håb. Indtil du ser, at dette i det mindste må være fuldstændigt umuligt, hvordan kunne der være undslippelse? Frygten for Gud er virkelig for hvem som helst, der tror, denne tanke er sand. Og han vil ikke opfatte dens tåbelighed eller endog se, at den er der, så at det ville være muligt at stille spørgsmålstegn ved den.

7 For overhovedet at sætte spørgsmålstegn ved den, må dens form først blive ændret i det mindste så meget, som vil tillade frygt for gengældelse at aftage og ansvaret at vende tilbage til en vis grad til dig. Derfra kan du i det mindste overveje, om du ønsker at gå langs denne smertefulde sti. Indtil dette skift er blevet gennemført, kan du ikke opfatte, at det kun er dine tanker, der bringer dig frygt, og din udfrielse afhænger af dig.

8 Vores næste skridt vil være lette, hvis du tager dette ene i dag. Derfra går vi ganske hurtigt videre. For når du først forstår, det er umuligt, at du kan blive såret undtagen af dine egne tanker, må frygten for Gud forsvinde. Du tror ikke nu, at frygt er forårsaget udenfor. Og Gud, Som du havde tænkt dig at landsforvise, kan blive budt velkommen tilbage indeni det hellige sind, Han aldrig forlod.

9 Frelsens sang kan bestemt blive hørt i den idé, vi praktiserer i dag. Hvis det kun kan være dig, du korsfæster, har du ikke såret verden og behøver ikke frygte dens hævn og forfølgelse. Du behøver heller ikke skjule dig i rædsel for den dødbringende frygt for Gud, projektion skjuler sig bag. Den ting, du frygter mest, er din frelse. Du er stærk, og det er styrke, du ønsker. Og du er fri og glad for frihed. Du har søgt at være både svag og bundet, fordi du frygtede din styrke og frihed. Dog ligger frelse i dem.

10 Der er et øjeblik, hvori rædsel ser ud til at gribe dit sind så fuldstændigt, at undslippelse ser ud til at være ganske håbløs. Når du en gang for alle indser, at det er dig, du frygter, opfatter sindet sig selv som splittet. Og dette havde været skjult, mens du troede, angreb kunne blive rettet udad og blive returneret udefra til indeni. Det så ud til at være en fjende udenfor, du var nødt til at frygte. Og således blev en gud udenfor dig selv din dødelige fjende - kilden til frygt.

11 Nu, for et øjeblik, bliver en morder opfattet indeni dig, ivrig efter din død opsat på at planlægge straf for dig indtil det tidspunkt, hvor det kan dræbe omsider. Dog i dette øjeblik er også tidspunktet, i hvilket frelse

kommer. For Gudsfrygt er forsvundet. Og du kan kalde på Ham til at frelse dig fra illusioner i Hans kærlighed og kalde Ham Fader og dig selv Hans Søn. Bed om, at øjeblikket snart må komme - i dag. Træd tilbage fra frygt og gå frem mod kærlighed.

12 Der er ingen Guds Tanke, der ikke går med dig for at hjælpe dig med at nå det øjeblik og at gå hurtigt hinsides det, sikkert og for evigt. Når frygten for Gud er væk, er der ingen hindringer, der stadigt forbliver mellem dig og Guds hellige fred. Hvor venlig og barmhjertig er den idé, vi praktiserer! Byd den velkommen, som du burde, for den er din frigivelse. Det er den bestemt, men dig kan dit sind prøve at korsfæste. Dog vil din forløsning også komme fra dig.

LEKTION 197

Det kan kun være min taknemmelighed, jeg tjener.

1 Her er det andet skridt, vi tager for at befri dit sind fra troen på udvendig styrke sat op mod din egen. Du gør forsøg på venlighed og tilgivelse. Dog vender du dem til angreb igen, medmindre du finder udvendig taknemmelighed og overdådig tak. Dine gaver må blive modtaget med ære for ikke at blive trukket tilbage. Og så tror du, at Guds gaver er lån i bedste fald; i værste bedrag, der ville snyde dig for forsvar for at sikre, at når Han slår til, ikke vil Han ikke fejle i at dræbe.

2 Hvor let bliver Gud og skyld forvekslet af de, der ikke ved, hvad deres tanker kan gøre. Fornægt din styrke, og svaghed må blive frelse for dig. Se dig selv som bundet, og tremmer bliver dit hjem. Ej heller vil du forlade fængselshuset eller gøre krav på din styrke, før skyld og frelse ikke blive set som ét, og frihed og frelse bliver opfattet som sammenføjede med styrke ved siden af sig til at blive søgt og gjort krav på og fundet og fuldt ud anerkendt.

3 Verden må takke dig, når du tilbyder den frigørelse fra dine illusioner. Dog tilhører din tak også dig, for dens frigørelse kan kun afspejle din. Din taknemmelighed er alt, hvad dine gaver forlanger, så de kan blive et taknemmeligt hjertes varige tilbud, frigivet fra helvede for evigt. Er det dette, du ville ophæve ved at tage dine gaver tilbage, fordi de ikke blev hædret? Det er dig, der ærer dem og giver dem passende tak, for det er dig, der har modtaget gaverne.

4 Det gør ikke noget, hvis en anden synes, dine gaver er uværdige. I hans sind er en del, der slutter sig sammen med dit i at takke dig. Det gør ikke noget, hvis dine gaver synes mistede og virkningsløse. De bliver modtaget, hvor de bliver givet. I din taknemmelighed bliver de accepteret universelt

og taknemmeligt anerkendt af Gud Selvs Hjerte. Og ville du tage dem tilbage, når Han taknemmeligt har accepteret dem?

5 Gud velsigner enhver gave, du giver til Ham, og enhver gave bliver givet Ham, fordi den kun kan blive givet til dig selv, og det, der tilhører Gud, må være Hans eget. Dog vil du aldrig indse, Hans gaver er sikre, evige, uforanderlige, grænseløse, for evigt givende ud, udstrækkende kærlighed og føjende til din uendelige glæde, mens du tilgiver kun for at angribe igen.

6 Træk de gaver, du giver, tilbage, og du vil tro, at det, der er givet dig, er blevet trukket tilbage. Men lær at lade tilgivelse tage de synder bort, du tror, du ser udenfor dig selv, og du kan aldrig tro, at Guds gaver kun bliver lånt for et lille stykke tid, før Han snupper dem bort igen i død. For død vil så ikke have nogen mening for dig.

7 Og med slutningen af denne tro er frygt for evigt forbi. Tak dit Selv for dette, for han er kun taknemmelig overfor Gud, og han giver tak for dig til sig selv. Til enhver, der lever, vil Kristus endnu komme, for alle må leve og ånde i Ham. Hans Væren i Hans Fader er tryg, fordi Deres Vilje er én. Deres taknemmelighed overfor alle, De har skabt, har ingen ende, for taknemmelighed forbliver en del af kærlighed.

8 Takket være du, Guds hellige Søn, for sådan, som du blev skabt, indeholder du alle ting indeni dit Selv. Og du er stadigt, som Gud skabte dig. Ej heller kan du dæmpe din perfektions lys. I dit hjerte er Guds hjerte lagt. Han har dig kær, fordi du er Ham selv. Al taknemmelighed tilhører dig på grund af den, du er.

9 Giv tak, som du modtager den. Vær du fri af al utaknemmelighed overfor nogen som helst, der færdiggør dit Selv. Og fra dette Selv er ingen efterladt udenfor. Giv tak for alle de utallige kanaler, der udstrækker dette Selv. Alt det, du gør, bliver givet til Ham. Alt det, du tænker, kan kun være Hans tanker, som deler Guds hellige Tanker med Ham. Tjen nu den taknemmelighed, du har nægtet dig selv, da du glemte den funktion, Gud har givet dig. Men tro aldrig, at Han nogensinde er ophørt med at tilbyde tak til dig.

LEKTION 198

Kun min fordømmelse skader mig.

1 Skade er umulig. Og illusion laver illusion. Hvis du kan fordømme, kan du blive skadet. For du har troet, at du kan skade, og den ret, du har fastlagt for dig selv, kan nu blive brugt imod dig, indtil du lægger den ned som værdiløs, uønsket og uvirkelig. Så ophører illusionen med at have

virkninger, og alt, den så ud til at have, vil blive ophævet. Så er du fri, for frihed er din gave, og du kan nu modtage den gave, du gav.

2 Fordøm, og du bliver gjort til en fange. Tilgiv, og du bliver befriet. Sådan er den lov, der styrer opfattelse. Det er ikke en lov, som viden forstår, for frihed er en del af viden. At fordømme er således umuligt i sandhed. Det, der ser ud til at være dens indflydelse og dens virkninger, har ikke fundet sted overhovedet. Dog må vi have med dem at gøre et stykke tid, som om de havde. Illusion laver illusion. Undtagen en. Tilgivelse er illusion, der er svaret på resten.

3 Tilgivelse fejer alle andre drømme bort, og selvom den i sig selv er en drøm, avler den ingen andre. Alle illusioner bortset fra denne ene må formere sig tusind gange. Men dette er, hvor illusioner ender. Tilgivelse er afslutningen på drømme, fordi den er en drøm om at vågne. Den er ikke i sig selv sandheden. Dog peger den virkeligt på, hvor sandheden må være, og angiver retning med Gud Selvs sikkerhed. Den er en drøm, hvori Guds Søn vågner til sit Selv og til sin Fader og ved, De er ét.

4 Tilgivelse er den eneste vej, der fører ud af katastrofe, forbi al lidelse og til til sidst væk fra død. Hvordan kunne der være en anden måde, når denne er planen fra Gud Selv? Og hvorfor ville du modsætte dig den, skændes med den, søge at finde tusind måder, hvorpå den må være forkert, tusind andre muligheder?

5 Er det ikke klogere at være glad for, du holder svaret på dine problemer i din hånd? Er det ikke mere intelligent at takke Den, Der giver frelse, og acceptere Hans gave med taknemmelighed? Og er det ikke en venlighed overfor dig selv at høre Hans Stemme og lære de enkle lektioner, Han ville undervise i, i stedet for at prøve på at afvise Hans ord og erstatte dem med dine egne i stedet for Hans?

6 Hans ord vil virke. Hans ord vil frelse. Hans ord indeholder alt håb, al velsignelse og al glæde, der nogensinde kan blive fundet på denne jord. Hans ord er født i Gud og kommer til dig med Himmelens kærlighed i sig. De, der hører Hans ord, har hørt Himmelens sang, for disse er de ord, der alle vil smelte sammen til et omsider. Og efterhånden, som dette ene falmer bort, vil Guds Ord komme for at tage dets plads, for så vil det blive husket og elsket.

7 Denne verden har mange tilsyneladende separate hjemsøgelser, hvor barmhjertighed ikke har nogen betydning, og angreb fremstår som retfærdiggjort. Dog, alle er ét – et sted, hvor død bliver tilbudt Guds Søn og Hans Fader. Du kan tænke, De har accepteret, men hvis du vil kigge igen på det sted, hvor du brskuede Deres blod, vil du opfatte et mirakel i stedet.

8 Hvor tåbeligt at tro, at De kunne dø! Hvor tåbeligt at tro, du kan angribe! Hvor vanvittigt at tro, at du kunne blive fordømt, og at Guds hellige Søn kan dø! Dit Selvs stilhed forbliver ubevægelig, uberørt af tanker som disse og ubevidst om nogen som helst fordømmelse, der kunne behøve tilgivelse. Drømme af en hvilken som helst slags er mærkelige og fremmede for sandheden. Dog, hvad andet end Sandhed kunne have en Tanke, der bygger en bro til sandhed, som bringer illusioner til den anden side?

9 I dag praktiserer vi at lade frihed komme for at lave sit hjem hos dig. Sandheden skænker disse ord til dit sind, så du kan finde nøglen til lys og lade mørket ende:

10 Kun min fordømmelse skader mig.
Kun min egen tilgivelse sætter mig fri.

11 Glem ikke i dag, at der ikke kan være nogen form for lidelse, der fejler i at skjule en utilgivende tanke. Der kan heller ikke være en form for smerte, tilgivelse ikke kan helbrede.

12 Accepter den eneste illusion, der erklærer, der ingen fordømmelse er i Guds Søn, og Himmelen bliver husket øjeblikkeligt; verden glemt, alle dens underlige overbevisninger glemt med den efterhånden, som Kristi ansigt dukker utilsløret op omsider i denne ene drøm. Dette er den gave, Helligånden rummer til dig fra Gud din Fader. Lad i dag blive fejret både på jorden og ligeså i dit hellige hjem. Vær venlig overfor begge efterhånden, som du tilgiver overtrædelserne, du troede dem skyldige i, og se din uskyld skinne på dig fra Kristi ansigt.

13 Nu er der stilhed over hele verden. Nu er der en stilhed, hvor der før var et hektisk jag af tanker, der ingen mening gav. Nu er der roligt lys hen over jordens ansigt, gjort stille i en drømmeløs søvn. Og nu forbliver Guds Ord på alene det. Kun dét kan blive opfattet et øjeblik længere. Så er symboler forbi, og alting, du nogensinde troede, du lavede, forsvandt fuldstændigt fra det sind, som Gud for evigt kender som værende Hans eneste Søn.

14 Der er ingen fordømmelse i ham. Han er perfekt i sin hellighed. Han behøver ingen tanker om barmhjertighed. Hvem kunne give ham gaver, når alt er hans? Og hvem kunne drømme om at tilbyde tilgivelse til Sønnen af Syndfriheden Selv, så lig Ham, hvis Søn han er at, at skue Sønnen er ikke at opfatte mere og kun kende Faderen? I dette syn af Sønnen, så kort, at ikke et øjeblik står mellem dette enkelte syn og tidløshed selv, ser du synet af dig selv og så forsvinder du for evigt ind i Gud.

15 I dag kommer vi endnu nærmere slutningen på alting, der endnu ville stå mellem dette syn og vores syn. Og vi er glade for, at vi er kommet så langt og anerkender, at Han, Der bragte os her, ikke vil svigte os nu. For Han

ville give os den gave, som Gud har givet os gennem Ham i dag. Nu er det tid til din befrielse. Tiden er inde. Tiden er kommet i dag.

LEKTION 199

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri.

1 Frihed må være umulig, så længe du opfatter en krop som dig selv. Kroppen er en grænse. Den, der ville søge frihed i en krop søger efter den, hvor den ikke kan blive fundet. Sindet kan blive gjort frit, når det ikke længere ser sig selv som i en krop, fast bundet til den og beskyttet af dens tilstedeværelse. Hvis dette var sandheden, var sindet bestemt sårbart!

2 Sindet, der tjener Helligånden, er ubegrænset for evigt, på alle måder, hinsides lovene for tid og rum, ubundet af nogen som helst forudgående opfattelser og med styrke og kraft til at gøre hvad som helst, det bliver bedt om. Angrebstanker kan ikke komme ind i sådan et sind, fordi det er blevet givet til Kærlighedens Kilde. Og frygt kan aldrig komme ind i et sind, der har fastgjort sig selv til Kærlighed. Det hviler i Gud, og hvem kan være bange, der lever i Uskyld og kun elsker?

3 Det er væsentligt for dine fremskridt i dette kursus, at du accepterer i dags idé og holder den meget kær. Vær ikke bekymret over, at den er ret sindssyg for egoet. Egoet har kroppen kær, fordi det bor i den og lever forenet med det hjem, det har lavet. Det er en del af illusionen, der har beskyttet det mod selv at blive fundet illusorisk.

4 Her skjuler det sig, og her vil det blive set, som det, det er. Erklær din uskyld, og du er fri. Kroppen forsvinder, fordi du ikke har noget behov for den bortset fra det behov, som Helligånden ser. Til dette vil kroppen fremtræde som en nyttig form for det, sindet må gøre. Den bliver således et fartøj, der hjælper tilgivelse at blive strakt ud til det altomfattende mål, som den må nå i overensstemmelse med Guds plan.

5 Værdsæt i dags idé, og praktiser den i dag og hver dag. Gør den en del af hver praksisperiode, du påtager dig. Der er ingen tanke, der ikke vil vinde derved i magt til at hjælpe verden, og ingen, der ikke vil vinde i tilføjede gaver til dig også. Vi lader frihedens kald lyde rundt om i verden med denne idé. Og ville du være undtaget fra accepten af de gaver, du giver?

6 Helligånden er hjemmet for sind, der søger efter frihed. I Ham har det fundet det, det har søgt. Kroppens formål er nu entydigt. Og den bliver perfekt i evnen til at tjene et udelt mål. I konfliktfri og utvetydig reaktion på sind uden andet end tanken om frihed som dens mål, tjener kroppen og

tjener sit formål godt. Uden magten til at slavebinde er den en værdig tjener af den frihed, som sindet indeni Helligånden søger.

7 Vær fri i dag og bær frihed som din gave til dem, der stadigt tror, de er slavebundet indeni en krop. Vær du fri, så at Helligånden kan gøre brug af din undslippelse fra trældom til at frisætte de mange, der opfatter sig selv som bundne og hjælpeløse og bange. Lad kærlighed erstatte deres frygt gennem dig. Accepter frelse nu, og giv dit sind til Ham, Der kalder dig til at give denne gave til Ham. For Han ville give dig perfekt frihed, perfekt glæde og håb, der finder dens fulde fuldbyrdelse i Gud.

8 Du er Guds Søn. I udødelighed lever du for evigt. Ville du ikke give dit sind tilbage til dette? Så praktiser den tanke godt, Helligånden giver dig for i dag. Dine brødre står frigjorte med dig i den; verden er velsignet sammen med dig; Guds Søn vil ikke græde mere, og Himmelen takker for den forøgelse af glæde, din praksis bringer endog til den. Og Gud Selv strækker sin kærlighed og lykke ud, hver gang du siger:

9 Jeg er ikke en krop. Jeg er fri.
Jeg hører den Stemme, som Gud har givet mig,
Og det er kun denne mit sind adlyder.

LEKTION 200

Der er ingen anden fred end Guds fred.

1 Søg du ikke længere. Du vil ikke finde fred undtagen Guds fred. Accepter denne kendsgerning, og frels dig selv fra pinen af endnu flere bitre skuffelser, dyster fortvivlelse og fornemmelse af iskold håbløshed og tvivl. Søg du ikke længere. Der er intet andet for dig at finde undtagen Guds fred, medmindre du søger efter elendighed og smerte.

2 Dette er det sidste punkt, til hvilket hver enkelt må komme til sidst, at lægge alt håb til side om at finde lykke, hvor der ingen er, at blive frelst af det, der kun kan såre, at lave fred af kaos, glæde af smerte og Himmelen ud af helvede. Forsøg ikke mere at vinde ved at miste eller at dø for at leve. Du kan kun bede nederlag.

3 Dog, du kan lige så let bede om kærlighed, om lykke og om evigt liv i fred, der ingen ende har. Bed om dette, og du kan kun vinde. At bede om det, du har allerede, må lykkes. At bede om, at det, der er falskt, skal være sandt, kan kun fejle. Tilgiv dig selv for forgæves forestillinger, og søg ikke længere det, du ikke kan finde. For hvad kunne være mere tåbeligt end at søge og søge og søge igen efter helvede, når du kun behøver at se med åbne

øjne for at finde ud af, at Himmelen ligger foran dig, gennem en dør, der let åbnes for at byde dig velkommen?

4 Kom hjem. Du har ikke fundet din lykke på fremmede steder og i fremmede former, der ikke har nogen mening for dig, skønt du søgte at gøre dem meningsfulde. Denne verden er ikke, hvor du hører til. Du er en fremmed her. Men det er givet dig at finde de midler, hvormed verden ikke længere ser ud til at være et fængselshus for dig eller nogen som helst.

5 Frihed bliver givet dig, hvor du ikke skuede andet end lænker og jerndøre. For du må skifte mening om verdens formål, hvis du vil finde undslippelse. Du vil være bundet, indtil hele verden bliver set af dig som velsignet, og enhver bliver gjort fri af dine fejl og æret, som han er. Du lavede ham ikke; ikke mere end dig selv. Og efterhånden som du frigør den ene, bliver den anden accepteret, som han er.

6 Hvad gør tilgivelse? I sandhed har den ingen funktion og gør ingenting, for den er ukendt i Himmelen. Det er kun helvede, hvori den er behøvet, og hvor den må tjene en mægtig funktion. Er ikke undslippelse af Guds elskede Søn fra onde drømme, som han fantaserer sig til og dog tror, er sande, et værdigt formål? Hvem kunne håbe på mere, mens der ser ud til at være et valg at foretage mellem succes og fiasko, kærlighed og frygt?

7 Der er ingen anden fred end Guds fred, fordi Han har én Søn, der ikke kan lave en verden i modsætning til Guds Vilje og til sin egen, som er den samme som Hans. Hvad kunne han håbe på at finde i sådan en verden? Den kan ikke have virkelighed, fordi den aldrig blev skabt. Er det her, han ville søge efter fred? Eller må han se, at verden, som han ser på den, ikke kan andet end bedrage? Dog kan han lære at se på den på en anden måde og finde Guds fred.

8 Fred er den bro, som alle vil krydse for at lade denne verden bag sig. Men fred begynder indeni verden, anderledes opfattet, og fører fra denne nye opfattelse til Himmelens port og vejen hinsides. Fred er svaret på modstridende mål, på tåbelige rejser, hektiske, forgæves søgener og meningsløse bestræbelser. Nu er vejen let, skrånende blidt henimod den bro, hvor frihed ligger indeni Guds fred.

9 Lad os ikke fare vild igen i dag. Vi går til Himmelen, og stien er lige. Kun hvis vi forsøger at strejfe omkring, kan der være forsinkelse og unødvendig spildt tid på tornede sideveje. Gud alene er sikker, og Han vil vejlede vores skridt. Han vil ikke forlade sin Søn i nød og heller ikke lade ham forvilde sig for evigt fra sit hjem. Faderen kalder; Sønnen vil høre. Og det er alt, der er til det, der ser ud til at være en verden adskilt fra Gud, hvor kroppe har virkelighed.

10 Nu er der stilhed. Søg ikke længere. Du er kommet til, hvor vejen er tæppebelagt med falske ønskers blade, faldet fra håbløshedens træer, du søgte før. Nu er de under fode. Og du ser op og videre mod Himmelen med kroppens øjne, der nu kun tjener et øjeblik længere. Endelig er fred allerede anerkendt, og du kan føle dens bløde omfavnelse omgive dit hjerte og sind med trøst og med kærlighed.

11 I dag søger vi ingen afguder. Fred kan ikke blive fundet i dem. Guds fred er vores, og kun dette vil vi acceptere og ønske. Fred være med os i dag. For vi har fundet en enkel, lykkelig måde at forlade tvetydighedens verden på og at erstatte vores skiftende mål og ensomme drømme med et enkelt formål og fællesskab. For fred er forening, hvis den er af Gud. Vi søger ikke længere. Vi er tæt på hjemmet og nærmer os stadigt mere hver gang vi siger:

12 Der er ingen anden fred end Guds fred,
Og jeg er glad og taknemmelig for, at det er sådan.

GENVURDERING VI

R6: 1 Til denne genvurdering tager vi kun én idé hver dag og praktiserer den så ofte, som det er muligt. Foruden den tid, du giver morgen og aften, som ikke bør være mindre end 15 minutter, og de timemæssige erindringer, du foretager gennem hele dagen, brug idéen så ofte, som du kan, mellem dem. Hver af disse idéer alene ville være tilstrækkeligt til frelse, hvis de blev lært i sandhed. Hver enkelt ville være nok til at befri dig og verden fra enhver form for trældom og invitere erindringen om Gud til at komme igen.

2 Med dette på sinde begynder vi vores praktisering, hvori vi omhyggeligt genvurderer de tanker, Helligånden har skænket os i vores sidste 20 lektioner. Hver enkelt indeholder hele læseplanen, hvis forstået, praktiseret, accepteret og anvendt på alle de tilsyneladende begivenheder igennem hele dagen. Èn er nok. Men for den ene må der ikke blive gjort nogen undtagelser. Og derfor behøver vi at bruge dem alle og lade dem blive blandet sammen som én efterhånden, som hver bidrager til den helhed, vi lærer.

3 Disse praksis sessioner, ligesom vores sidste genvurdering, er centreret omkring et centralt tema, med hvilket vi begynder og afslutter hver lektion. Det er dette:

4 Jeg er ikke en krop. Jeg er fri.
For jeg er stadigt, som Gud skabtemanifesterede mig.

5 Dagen begynder og slutter med dette. Og vi gentager det hver gang, timen slår, eller vi husker ind imellem, vi har en funktion, der transcenderer den verden, vi ser. Ud over dette og en repetition af den specielle tanke, vi praktiserer for dagen, bliver ingen form for træning tilskyndet bortset fra en dyb afståelse fra alting, der tilstopper sindet og gør det døvt for fornuft, tilregnelighed og enkel sandhed.

6 Vi vil forsøge at komme hinsides alle ord og specielle former for praktisering i denne genvurdering. For vi forsøger denne gang at nå et hurtigere tempo langs en kortere vej til sindsroen og Guds fred. Vi lukker blot vores øjne og glemmer så alt det, vi troede, vi vidste og forstod. For således bliver frihed givet os fra alt, vi ikke vidste og fejlede i at forstå.

7 Der er kun én undtagelse fra denne mangel på strukturering. Tillad ingen tomgangstanke at gå uantastet. Hvis du lægger mærke til en, fornægt dens greb og skynd dig at forsikre dit sind om, at dette ikke er det, det ville have. Lad derefter blidt den tanke, som du fornægtede, blive opgivet i en sikker og hurtig ombytning med den idé, du praktiserer for dagen.

8 Når du bliver fristet, skynd dig at forkynde din frihed fra fristelse efterhånden, som du siger:

9 Denne tanke ønsker jeg ikke. Jeg vælger i stedet….

10 Og gentag så idéen for dagen og lad den indtage pladsen for det, du tænkte. Ud over sådanne specielle anvendelser af hver dags idé, tilføjer vi kun nogle få formelle udtryk eller bestemte tanker for at støtte din praktisering. I stedet giver vi disse tidspunkter med stilhed til Læreren, der instruerer i stilhed, taler om fred og giver vores tanker den betydning, de måtte have.

11 Til Ham tilbyder jeg denne genvurdering for dig. Jeg anbringer dig i Hans varetægt og lader Ham undervise dig i det, du skal gøre og sige og tænke, hver gang du henvender dig til Ham. Han vil ikke fejle i at være til rådighed for dig, hver gang du påkalder Ham til at hjælpe dig. Lad os tilbyde Ham hele den genvurdering, vi nu begynder, og lad os heller ikke glemme, til Hvem den er blevet givet efterhånden, som vi praktiserer dag for dag, når vi går fremad mod det mål, Han satte for os, og at tillade Ham at undervise os i hvordan vi skal gå og at stole fuldstændigt på Ham omkring den måde, hvorpå hver enkelt praksisperiode bedst kan blive en kærlig gave af frihed til verden.

LEKTION 201

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigtt, som Gud skabtemanifesterede mig.

[181] Jeg stoler på mine brødre/søstre, der er ét med mig.

1 Ingen er andet end min broder/søster. Jeg er velsignet med énhed med universet og Gud, min Fader, Én SkaberManifestor af helheden, der er mit Selv, for evigt ét med mig.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabtemanifesterede mig.

LEKTION 202

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[182] Jeg vil være stille et øjeblik og gå hjem.

1 Hvorfor skulle jeg vælge at blive et øjeblik længere, hvor jeg ikke hører til, når Gud Selv har givet mig Sin Stemme til at kalde mig hjem?

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 203

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[183] Jeg påkalder Guds Navn og mit eget.

1 Guds Navn er min udfrielse fra enhver tanke om ondskab og om synd, fordi det er mit eget og Hans.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 204

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[184] Guds Navn er min arv.

1 Guds Navn minder mig om, at jeg er Hans Søn, ikke slave af tid, ubundet af love, der styrer syge illusioners verden, fri i Gud for evigt og for evigt Ét med Ham.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 205
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[185] Jeg ønsker Guds fred.

1 Guds fred er alt, hvad jeg ønsker. Guds fred er mit eneste mål; Målet med hele mit liv her, afslutningen jeg søger, mit formål og min funktion og mit liv, mens jeg opholder mig, hvor jeg ikke er hjemme.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 206
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[186] Verdens frelse afhænger af mig.

1 Jeg er betroet Guds gaver, fordi jeg er Hans Søn. og jeg ville give Hans gaver, hvor Han havde til hensigt, at de skulle være.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 207
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[187] Jeg velsigner verden, fordi jeg velsigner mig selv.

1 Guds velsignelse skinner på mig inde fra mit hjerte, hvor Han bor. Jeg behøver kun at henvende mig til Ham, og enhver sorg smelter bort, når jeg accepterer Hans grænseløse Kærlighed til mig.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 208
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[188] Guds fred skinner i mig nu.

1 Jeg vil være stille og lade jorden være stille sammen med mig. Og i den stilhed vil vi finde Guds fred. Den er indeni mit hjerte, der vidner om Gud Selv.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 209

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[189] Jeg føler Guds kærlighed indeni mig nu.

1 Guds Kærlighed er det, der skabte mig. Guds Kærlighed er alt, hvad jeg er. Guds Kærlighed forkyndte mig som Hans Søn. Guds Kærlighed i mig sætter mig fri.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 210

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[190] Jeg vælger Guds glæde i stedet for smerte.

1 Smerte er min egen idé. Den er ikke en Guds tanke, men én jeg tænkte adskilt fra Ham og fra Hans Vilje. Hans Vilje er glæde og kun glæde for Hans elskede Søn. Og den vælger jeg i stedet for den, jeg lavede.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 211

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[191] Jeg er den hellige Søn af Gud Selv.

1 I stilhed og i sand ydmyghed søger jeg Guds glorværdighed for at skue den i den Søn, som Han skabte som mit Selv.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 212

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[192] Jeg har en funktion, som Gud ville have mig til at udfylde.

1 Jeg søger den funktion, der ville sætte mig fri fra alle verdens forgæves illusioner. Kun den funktion, Gud har givet mig, kan tilbyde frihed. Kun denne søger jeg, og kun denne vil jeg acceptere som min.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 213

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[193] Alle ting er lektioner, som Gud ville have mig til at lære.

1 En lektion er et mirakel, som Gud tilbyder mig i stedet for tanker, jeg lavede, der sårede mig. Det, jeg lærer af Ham, bliver måden, jeg bliver sat fri på. Og så vælger jeg at lære Hans lektioner og glemme mine egne.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 214

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[194] Jeg anbringer fremtiden i Guds hænder.

1 Fortiden er borte; fremtiden er ikke endnu. Nu er jeg befriet for begge. For det, Gud giver, kan kun være for altid. Og jeg accepterer den måde, jeg bliver sat fri på. Og så vælger jeg kun det, Han giver som det, der tilhører mig.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 215

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[195] Kærlighed er den vej, jeg går i taknemmelighed.

1 Helligånden er min eneste Vejleder. Han går med mig i kærlighed, og jeg giver tak til Ham for at vise mig vejen.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 216
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[196] Det kan ikke være andre end mig selv, jeg korsfæster.

1 Alt, hvad jeg gør, gør jeg mod mig selv. Hvis jeg angriber, lider jeg. Men hvis jeg tilgiver, vil frelse blive givet mig.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 217
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[197] Det kan ikke være andet end min taknemmelighed, jeg tjener.

1 Hvem andre end mig selv burde give tak for min frelse? Og på hvilken anden måde end gennem frelse kan jeg finde det Selv, til hvem jeg skylder min tak?

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 218
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[198] Kun min fordømmelse skader mig.

1 Min fordømmelse holder mit syn mørkt, og gennem mine synsløse øjne kan jeg ikke se synet af min glorværdighed. Dog, i dag kan jeg i skue denne glorværdighed og være glad.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 219
Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[199] Jeg er ikke en krop. Jeg er fri.

1 Jeg er Guds Søn. Vær stille, mit sind, og tænk et øjeblik på dette. Og vend så tilbage til jorden uden forvirring om, hvad min Fader elsker for evigt som Sin Søn.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

LEKTION 220

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

[200] Der er ingen anden fred end Guds fred.

1 Lad mig ikke vandre væk fra fredens vej, for jeg er fortabt på andre veje end denne. Men lad mig følge Ham, Der fører mig hjem, og fred er sikker som Guds kærlighed.

Jeg er ikke en krop. Jeg er fri. For jeg er stadigt, som Gud skabte mig.

DEL 2

Introduktion

IP2: 1 Ord vil betyde meget lidt nu. Vi bruger dem ikke som andet end vejledninger, som vi ikke er afhængige af nu. For nu søger vi udelukkende direkte oplevelse af sandheden. De lektioner, der er tilbage, er blot introduktioner til de tidspunkter, hvori vi lader smerteverdenen bag os og går hen for at gå ind i fred. Nu begynder vi at nå det mål, dette kursus har fastsat, og finde den afslutning, som vores praksis var rettet mod.

2 Nu forsøger vi at lade øvelsen blot være en begyndelse. For vi venter i stille forventning på vores Gud og Fader. Han har lovet, at Han vil tage det sidste skridt Selv. Og vi er sikre på, at Hans løfter bliver holdt. Vi er kommet langt ad vejen, og nu venter vi på Ham. Vi vil fortsætte med at tilbringe tid med Ham hver morgen og aften så længe, at det gør os glade. Vi vil ikke betragte tid som et spørgsmål om varighed nu. Vi bruger så meget, som vi vil have brug for til det resultat, vi ønsker. Vi vil heller ikke glemme vores timemæssige erindring ind imellem og at kalde på Gud, når vi har brug for Ham, hvis vi bliver fristet til at glemme vores mål.

3 Vi vil fortsætte med én central tanke i alle de kommende dage. Og vi vil bruge den tanke til at indføre vores hviletider og berolige vores sind efter behov. Dog vil vi ikke nøjes med simpel praktisering i de resterende hellige øjeblikke, der afslutter det år, som vi har givet Gud. Vi siger nogle enkle velkomstord og forventer, vores Fader vil åbenbare Sig, som Han har lovet.

Vi har kaldt på Ham, og Han har lovet, at Hans Søn ikke vil forblive ubesvaret, når han påkalder Hans Navn.

4 Nu kommer vi til Ham kun med Hans Ord i vores sind og hjerter. Og venter på, at Han skal tage det skridt hen til os, som Han har fortalt os, gennem Sin Stemme, Han ikke ville fejle i at tage, da vi inviterede Ham. Han har ikke forladt Sin Søn i al hans vanvid eller forrådt Sin tillid til Ham. Har Hans trofasthed ikke gjort Ham fortjent til den invitation, som Han søger til at gøre os lykkelige? Vi vil tilbyde den, og den vil blive accepteret. Så vores tidspunkter vil nu blive tilbragt sammen med Ham. Vi siger de inviterende ord som Hans Stemme foreslår, og så venter vi på, at Han kommer til os.

5 Nu bliver profetiens tid opfyldt. Nu bliver alle ældgamle løfter holdt og opfyldt fuldt ud. Intet skridt er tilbage for tiden til at adskille fra dens fuldførelse. For nu kan vi ikke fejle. Sid stille og vent på din Fader. Han har villet at komme til dig, når du har anerkendt, at det er din vilje, Han gør det. Og du kunne aldrig være kommet så langt, medmindre du så, uanset hvor svagt, at det er din vilje.

6 Jeg er så tæt på dig, vi kan ikke fejle. Fader, vi giver disse hellige tidspunkter til Dig i taknemmelighed overfor Ham, der lærte os, hvordan forlade sorgens verden til gengæld for dens afløser, givet os af Dig. Vi ser ikke bagud nu. Vi ser fremad og retter vores øjne mod rejsens afslutning. Accepter disse små gaver af tak fra os, når vi gennem Kristi syn skuer en verden hinsides den, vi lavede, og tager den verden som den fulde erstatning for vores egen.

7 Og nu venter vi i tavshed, uden frygt og sikre på, at Du kommer. Vi har søgt at finde vej ved at følge den Vejleder, Du har sendt til os. Vi kendte ikke vejen, men du glemte os ikke. Og vi ved, at Du ikke vil glemme os nu. Vi beder ikke om andet end, at de af Dine ældgamle løfter bliver holdt, som er Din Vilje at holde. Vi vil med Dig ved at bede om dette. Faderen og Sønnen, Hvis hellige Vilje skabte alt, der er, kan fejle i intet. Med denne sikkerhed foretager vi disse sidste få skridt til Dig og hviler i tillid til Din Kærlighed, Der ikke vil fejle den Søn, der kalder på Dig.

8 Og så begynder vi den sidste del af dette ene hellige år, som vi har tilbragt sammen i søgen efter sandhed og Gud, Der er dens eneste Skaber. Vi har fundet den vej, Han valgte for os og foretaget valget om at følge den, som Han ville have os til at gå. Hans hånd har holdt os oppe. Hans tanker har oplyst vores sinds mørke. Hans Kærlighed har kaldt på os uophørligt, siden tid begyndte.

9 Vi havde et ønske om, at Gud ville fejle i at have den Søn, som Han skabte til Sig Selv. Vi ønskede, Gud skulle forandre Sig og være det, vi

ville gøre Ham til. Og vi troede, at vores sindssyge ønsker var sandheden. Nu er vi glade for, at alt dette er ophævet, og vi tænker ikke længere illusioner sande. Erindringen om Gud skinner hen over vores sinds vide horisonter. Et øjeblik endnu, og den vil stige op igen. Et øjeblik endnu, og vi, der er Guds Sønner, er sikkert hjemme, hvor Han ville have os til at være.

10 Nu er behovet for praksis næsten væk. For i denne sidste del vil vi komme til at forstå, at vi kun behøver at kalde på Gud, og alle fristelser forsvinder. I stedet for ord behøver vi kun at føle Hans Kærlighed. I stedet for bøn behøver vi kun at kalde Hans Navn. I stedet for at dømme behøver vi kun at være stille og lade alle ting blive helbredt. Vi vil acceptere den måde, Guds plan vil ende på, ligesom vi modtog den måde, den begyndte på. Nu er den komplet. Dette år har bragt os til evigheden.

11 Èn yderligere brug af ord beholder vi stadigt. Fra tid til anden vil instruktioner om et tema af særlig relevans blive spredt mellem vores daglige lektioner og perioder med ordløs, dyb oplevelse, der skulle komme bagefter. Disse specielle tanker burde blive genvurderet hver dag, og hver enkelt af dem fortsættes, indtil den næste bliver givet dig. De burde blive læst langsomt og tænkt over et lille stykke tid forud for et af de hellige og velsignede øjeblikke på dagen. Vi giver den første af disse instruktioner nu.

HVAD ER TILGIVELSE?

1 Tilgivelse anerkender, det, du troede, din broder gjorde mod dig, er ikke sket. Den undskylder ikke synder og gør dem virkelige. Den ser, der ingen synd var. Og i dette synspunkt er alle dine synder tilgivet. Hvad andet er synd end en falsk idé om Guds Søn? Tilgivelse ser blot dens falskhed og giver derfor slip i den. Det, der så er frit til at indtage dens plads nu, er Guds Vilje.

2 En utilgivende tanke er en, der laver en dom, som den ikke vil rejse tvivl om, selvom den ikke er sand. Sindet bliver lukket og vil ikke blive frigivet. Den tanke beskytter projektion og strammer sine lænker, så at forvrængninger er mere tilslørede og mere uklare, mindre lettilgængelige for tvivl og holdt længere væk fra fornuft. Hvad kan der komme mellem en fikseret projektion og det sigte, den har valgt som sit behøvede mål?

3 En utilgivende tanke gør mange ting. En utilgivende tanke gør mange ting. I hektisk handling forfølger den sit mål, vrider og vælter det, den ser som forstyrrende for sin valgte sti. Forvrængning er dens formål og også midlet med hvilket den ville gennemføre det. Den går i gang med sine

rasende forsøg på at smadre virkeligheden uden at bekymre sig om noget, der ser ud til at udgøre en modsætning til dens synspunkt..

4 Tilgivelse er derimod stille og gør stilfærdigt ingenting. Den krænker intet aspekt af virkeligheden og forsøger heller ikke at fordreje den til fremtrædelsesformer, den kan lide. Den kigger blot og venter og dømmer ikke. Han, der ikke ville tilgive, må dømme, for han må retfærdiggøre sin manglende tilgivelse. Men han, der ville tilgive sig selv, må lære at byde sandheden velkommen nøjagtigt, som den er.

5 Så gør intet, og lad tilgivelse vise dig det, du skal gøre gennem Ham, der er din Vejleder, din Frelser og Forsvarer, stærk i håb og sikker på din endelige succes. Han har allerede tilgivet dig, for sådan er Hans funktion, givet Ham af Gud. Nu må du dele Hans funktion og tilgive den, Han har frelst, hvis syndfrihed Han ser, og som Han ærer som Guds Søn.

LEKTION 221

Fred i mit sind. Lad alle mine tanker være stille.

1 Fader, jeg kommer til Dig i dag for at søge den fred, som Du alene kan give. Jeg kommer i stilhed. I mit hjertes stilhed, i de dybe hvilesteder i mit sind venter jeg og lytter efter Din Stemme. Min Fader, tal til mig i dag. Jeg kommer for at høre Din Stemme i stilhed og i vished og kærlighed, sikker på, at Du vil høre min kalden og svare mig.

2 Nu venter vi i stilhed. Gud er her, fordi vi venter sammen. Jeg er sikker på, at Han vil tale til dig, og du vil høre. Accepter min tillid, for den er din. Vores sind er sammenføjede. Vi venter med én hensigt - at høre vores Faders svar på vores kalden, at lade vores tanker være stille og finde Hans fred, at høre Ham tale til os om det, vi er, og åbenbare Sig for Sin Søn.

LEKTION 222

Gud er med mig. Jeg lever og ånder i Ham.

1 Gud er med mig. Han er min Livskilde, livet indeni, luften, jeg indånder, maden, som jeg bliver opretholdt af, vandet, der fornyer og renser mig. Han er mit hjem, hvori jeg bor og færdes, Ånden, Der styrer mine handlinger, tilbyder mig Sine Tanker og garanterer min sikkerhed mod al smerte. Han dækker mig med venlighed og med omsorg og rummer i kærlighed den Søn, Han skinner på, der også skinner på Ham. Hvor stille er han, der kender sandheden i det, Han siger i dag!

2 Fader, vi har ingen ord bortset fra Dit Navn på vores læber og i vores sind, når vi kommer stille ind i Din Tilstedeværelse nu og beder om at hvile med Dig i fred et stykke tid.

LEKTION 223

Gud er mit liv. Jeg har intet andet liv end Hans.

1 Jeg tog fejl, da jeg troede, at jeg levede adskilt fra Gud, en adskilt enhed, der bevægede sig i isolation, utilknyttet og huset indeni en krop. Nu ved jeg, mit liv er Guds. Jeg har intet andet hjem, og jeg eksisterer ikke adskilt fra Ham. Han har ingen Tanker, der ikke er del af mig, og jeg har ingen andre end dem, der er af Ham.

2 Vor Fader, lad os se Kristi ansigt i stedet for vores fejltagelser. For vi, der er Din hellige Søn, er syndfri. Vi ville se på vores syndfrihed, for skyld erklærer, at vi ikke er Din Søn. Og vi vil ikke glemme Dig længere. Vi er ensomme her og længes efter Himmelen, hvor vi er hjemme. I dag ville vi vende tilbage. Vores Navn er Dit, og vi anerkender, at vi er Din Søn.

LEKTION 224

Gud er min Fader, og Han elsker Sin Søn.

1 Min sande identitet er så sikker, så ophøjet, syndfri, glorværdig og stor, fuldstændigt velgørende og fri for skyld, at Himmelen henvender sig til den for at blive givet lys. Den oplyser også verden. Den er den gave, min Fader gav mig og også den, jeg giver verden. Der er ingen anden gave end denne, der enten kan blive givet eller modtaget. Denne er virkelighed, og kun denne. Denne er illusions ophør. Den er Sandheden.

2 Mit Navn, oh Fader, er stadigt kendt af Jer. Jeg har glemt det og ved ikke, hvor jeg går hen, hvem jeg er, eller hvad det er, jeg gør. Husk mig på det, Fader, nu, for jeg er træt af den verden, jeg ser. Åbenbar det, Du ville have mig til at se i stedet.

LEKTION 225

Gud er min Fader, og Hans Søn elsker Ham.

1 Fader, jeg må gengælde Din kærlighed til mig. For at give og at modtage er det samme, og Du har givet al Din kærlighed til mig. Jeg må gengælde den, for jeg ønsker den som min ved fuld bevidsthed, flammende i mit sind og fastholdende det indeni dens venlige lys, ukrænkelig - elskede, med frygt

bagved og kun fred fremefter. Hvor stille vejen, Din elskende Søn bliver ført videre ad vejen til Dig!

2 Broder, vi finder den stilhed nu. Vejen er åben. Nu følger vi den i fred sammen. Du har rakt din hånd ud til mig, og jeg vil aldrig forlade dig. Vi er ét og det er ikke andet end denne enhed, som vi søger, når vi gennemfører disse få afsluttende trin, der afslutter en rejse, der ikke blev begyndt.

LEKTION 226

Mit hjem venter på mig. Jeg vil skynde mig derhen.

1 Hvis jeg vælger det, kan jeg forlade denne verden fuldstændigt. Det er ikke døden, der gør dette muligt, men det er at skifte mening om formålet med verden. Hvis jeg tror, den har en værdi, som jeg ser den nu, således vil den stadigt forblive for mig. Men hvis jeg ingen værdi ser i verden, som jeg beskuer den, intet som jeg ønsker at beholde som mit eller søge efter som et mål, vil den forlade mig. For jeg har ikke søgt efter illusioner til at erstatte sandheden.

2 Fader, mit hjem venter på min glade tilbagevenden. Din arme er åbne, og jeg hører Din stemme. Hvilket behov har jeg for at dvæle et sted med forgæves ønsker og med knuste drømme, når Himmelen så let kan blive min?

LEKTION 227

Dette er min befrielses hellige øjeblik.

1 Fader, det er i dag, at jeg er fri, fordi min vilje er Din. Jeg tænkte på at lave en anden vilje. Dog, intet, som jeg tænkte adskilt fra Dig, eksisterer. Og jeg er fri, fordi jeg tog fejl og ikke påvirkede min egen virkelighed overhovedet med mine illusioner. Nu opgiver jeg dem og lægger dem ned foran sandheds fødder for at blive fjernet for altid fra mit sind. Dette er min befrielses hellige øjeblik. Fader, jeg ved, at min vilje er ét med Din.

2 Og således finder vi i dag vores glade tilbagevenden til Himmelen, som vi aldrig virkeligt forlod. Guds Søn lægger på denne dag sine drømme bort. Guds Søn kommer hjem igen på denne dag, befriet fra synd og klædt i hellighed med sit rette sind gendannet for ham omsider

LEKTION 228

Gud har fordømt mig ikke. Heller ikke mere gør jeg.

1 Min Fader kender min hellighed. Skal jeg fornægte Hans viden og tro på det, Hans viden gør umuligt? Skal jeg acceptere det som sandt, Han erklærer som falskt? Eller skal jeg tage Hans Ord for det, jeg er, eftersom Han er min Skaber og Den, Der kender Sin Søns sande tilstand?

2 Fader, jeg tog fejl om mig selv, fordi jeg fejlede i at indse Kilden, fra Hvilken jeg kom. Jeg har ikke forladt den Kilde for at komme ind i en krop og for at dø. Min hellighed forbliver en del af mig, da jeg er en del af Dig. Og mine fejltagelser om mig selv er drømme. Jeg giver slip i dem i dag. Og jeg står klar til at modtage Dine Ord alene for det, jeg virkelig er.

LEKTION 229

Kærlighed, Der skabte mig, er Det, jeg er.

1 Jeg søger min egen identitet og finder den i disse ord: "Kærlighed, Som skabte mig, er det, jeg er." Nu behøver jeg ikke søge mere. Kærlighed har sejret. Så stille ventede den på min hjemkomst, at jeg ikke længere vil vende mig bort fra Kristi hellige ansigt. Og det, jeg ser på, bevidner sandheden om den identitet, jeg forsøgte at miste, men som min Fader har bevaret sikkert for mig.

2 Fader, min tak til Dig for det, jeg er; for at holde min identitet uberørt og syndfri midt i alle syndens tanker, som mit tåbelige sind fandt på. Og tak til Dig for at have frelst mig fra dem. Amen.

LEKTION 230

Nu vil jeg søge og finde Guds fred.

1 I fred blev jeg skabt. Og i fred forbliver jeg. Det er ikke givet mig at ændre mit Selv. Hvor barmhjertig er Gud, min Fader, at, da Han skabte mig, Han gav mig fred for evigt. Nu beder jeg kun om at være det, jeg er. Og kan dette blive nægtet mig, når det er sådan for evigt?

2 Fader, jeg søger den fred, Du gav som min i min skabelse. Det, der blev givet den gang, må være her nu, for min skabelse var adskilt fra tid og forbliver stadigt hinsides al forandring. Den fred, hvori Din Søn blev født ind i Dit sind, skinner der uforandret. Jeg er som Du skabte mig. Jeg behøver ikke andet end at kalde på Dig for at finde den fred, Du gav. Det er Din Vilje, der gav den til Din Søn.

HVAD ER FRELSE?

1 Frelse er et løfte lavet af Gud om, at du ville finde vej til Ham omsider. Det kan ikke ikke blive holdt. Det garanterer, at tid vil få en ende, og alle de tanker, der er blevet født i tid, vil også ende. Guds Ord er givet til ethvert sind, der tænker, at det har adskilte tanker og vil erstatte disse tanker om konflikt med Tanken om fred.

2 Tanken om fred blev givet til Guds Søn det øjeblik, som hans sind havde tænkt på krig. Der var intet behov for en sådan Tanke før, for fred blev givet uden modsætning og var bare. Men når sindet er splittet, er der et behov for helbredelse. Så Tanken, der har magten til at helbrede splittelsen, blev en del af hvert fragment af sindet, der stadigt var ét, men fejlede i at anerkende dets enhed. Nu kendte det ikke sig selv og troede, at dets egen identitet var mistet.

3 Frelse er ophævelse i den forstand, at den ingenting gør ved at fejle i at støtte drømmenes og ondskabens verden. Således giver den slip i illusioner. Ved ikke at støtte dem lader den dem blot stille falde sammen til støv. Og det, de skjulte, bliver nu åbenbaret - et alter til Guds hellige Navn, hvorpå Hans Ord er skrevet, med din tilgivelses gaver lagt foran det og erindringen om Gud ikke langt bagefter.

4 Lad os komme dagligt til dette hellige sted og tilbringe et stykke tid sammen. Her deler vi vores sidste drøm. Det er en drøm i hvilken, der ikke er nogen sorg, for den rummer en antydning af al glorværdigheden, givet os af Gud. Græsset skubber sig gennem jorden, træerne står i knop nu, og fugle er kommet for at leve indenfor deres grene. Jorden bliver født igen i ny opfattelse. Natten er borte, og vi er kommet sammen i lyset.

5 Herfra giver vi frelse til verden, for det er her, frelse blev modtaget. Vores jubels Sang er kaldet til hele verden om, at frihed er vendt tilbage, at tid næsten er forbi, og Guds Søn har ikke andet end et øjeblik endnu at vente, før hans Fader bliver husket, drømme er forbi, evighed har skinnet verden væk, og kun Himmelen eksisterer nu overhovedet.

LEKTION 231

Fader, jeg vil ikke andet end at huske Dig.

1 Hvad kan jeg søge efter, Fader, andet end Din kærlighed? Måske tror jeg, jeg søger efter noget andet – et noget jeg har kaldt ved mange navne. Dog er Din kærlighed den eneste ting, jeg søger eller nogensinde søgte. For der er intet andet, som jeg nogensinde virkeligt kunne ønske at finde. Lad mig huske Dig. Hvad andet kunne jeg ønske end sandheden om mig selv?

2 Dette er din vilje, min broder. Og du deler denne vilje med mig og ligeså med den Eneste, Der er vores Fader. At huske Ham er Himmelen. Dette søger vi. Og kun dette er det, det vil blive givet os at finde.

LEKTION 232

Vær i mit sind, min Fader, dagen igennem.

1 Vær i mit sind, min Fader, når jeg vågner og skin på mig gennem hele dagen i dag. Lad hvert minut være en tid, hvori jeg er hos Dig. Og lad mig ikke glemme min timemæssige taksigelse for, at Du er blevet hos mig og altid vil være der for at høre min kalden på Dig og svare mig. Efterhånden, som aftenen kommer, lad alle mine tanker stadigt være om Dig og om Din Kærlighed, og lad mig sove sikker på min tryghed, sikker på Din omsorg og lykkeligt bevidst om, at jeg er Din Søn.

2 Dette er, som hver dag burde være. Praktiser afslutningen på frygt i dag. Tro på Ham, Der er din Fader. Betro alle ting til Ham. Lad Ham åbenbare alle ting for dig, og vær du ubesværet, fordi du er Hans Søn.

LEKTION 233

Jeg giver Gud mit liv til at lede i dag.

1 Fader, jeg giver Dig alle mine tanker i dag. Jeg ville ikke have nogen af mine. I stedet for dem giv mig Dine egne. Jeg giver Dig også alle mine handlinger, så jeg kan gøre Din Vilje i stedet for at søge mål, som ikke kan blive opnået og spilde tid på forgæves fantasier. I dag kommer jeg til Dig. Jeg vil træde tilbage og blot følge Dig. Vær Du Vejlederen og jeg følgeren, der ikke stiller spørgsmålstegn ved Uendelighedens visdom eller Kærlighed, Hvis ømhed jeg ikke kan fatte, men som dog er Din perfekte gave til mig.

2 I dag har vi én Vejleder til at føre os videre. Og efterhånden, som vi går sammen, vil vi give denne dag til Ham uden nogen forbehold overhovedet. Dette er Hans dag. Og så er det en dag med utallige gaver og barmhjertigheder til os.

LEKTION 234

Fader, i dag er jeg Din Søn igen.

1 I dag vil vi forudse det tidspunkt, hvor drømme om synd og skyld er væk, og vi har igen nået den hellige fred, vi aldrig forlod. Blot et lille, bitte øjeblik er gået mellem evighed og tidløshed. Så kort er intervallet, der var intet bortfald i kontinuitet eller brud i tanker, der for evigt er forenet som en. Intet er nogensinde sket, der forstyrrer Gud Faderens og Sønnens fred. Dette accepterer vi som fuldstændigt sandt i dag.

2 Vi takker Dig, Fader, for, at vi ikke kan miste erindringen om Dig og Din Kærlighed. Vi anerkender vores sikkerhed og giver tak for alle gaverne, Du har skænket os, for al den kærlige hjælp, vi har modtaget, for Din evige tålmodighed og det Ord, som Du har givet os, at vi er frelst.

LEKTION 235

Gud i Sin barmhjertighed vil, at jeg bliver frelst.

1 Jeg behøver kun at se på alle ting, der synes at såre mig og med perfekt sikkerhed forsikre mig selv, "Gud vil, at jeg bliver frelst fra dette," og blot se dem forsvinde. Jeg behøver kun at huske, at min Faders Vilje for mig kun er lykke for at opdage, at kun lykke er kommet til mig. Og jeg behøver kun at huske, at Hans kærlighed omgiver Hans Søn og holder hans syndfrihed for evigt perfekt for at være sikker på, at jeg er frelst og sikker for evigt i Hans arme. Jeg er den Søn, Han elsker. Og jeg er frelst, fordi Gud i Sin barmhjertighed vil det.

2 Fader, Din hellighed er min. Din kærlighed skabte mig og gjorde min syndfrihed for evigt del af Dig. Jeg har ingen skyld, heller ikke synd i mig, for der er ingen i Dig.

LEKTION 236

Jeg regerer mit sind, som jeg alene må regere.

1 Jeg har et Rige, jeg må regere. Somme tider ser det overhovedet ikke ud som om, jeg er dets konge. Det synes at sejre over mig og fortælle mig, hvad jeg skal tænke, og hvad jeg skal gøre og føle. Og dog er det blevet givet mig at tjene et hvilket som helst formål, jeg opfatter i det. Mit sind kan kun tjene. I dag giver jeg dets tjeneste til Helligånden til at anvende, som Han finder det passende. Jeg styrer således mit sind, som jeg alene kan regere. Og således sætter jeg det fri til at gøre Guds Vilje.

2 Fader, mit sind er åbent for Dine Tanker og lukket i dag for enhver anden tanke end Din. Jeg regerer mit sind og tilbyder det til Dig. Accepter min gave, for den er Din til mig.

LEKTION 237

Nu ville jeg være, som Gud skabte mig.

1 I dag vil jeg acceptere sandheden om mig selv. Jeg vil stå op i glorværdighed og tillade lyset i mig at skinne på verden gennem hele dagen. Jeg bringer verden budskabet om frelse, som jeg hører, når Gud min Fader taler til mig. Og jeg skuer den verden, som Kristus ville have mig til at se, bevidst om, den afslutter den bitre drøm om død, bevidst om, det er min Faders kalden på mig.

2 Kristus er mine øjne i dag, og Hans ørerne, der lytter til Guds Stemme i dag. Fader, jeg kommer til Dig gennem ham, der er Din Søn og også mit sande Selv. Amen.

LEKTION 238

På min beslutning hviler al frelse.

1 Fader, Din tillid til mig har været så stor, jeg må være værdig. Du skabte mig og kender mig som jeg er. Og dog anbragte Du Din Søns frelse i mine hænder og lader den hvile på min beslutning. Jeg må virkelig være elsket af Dig. Og jeg må også være urokkelig i hellighed, siden Du vil give din Søn til mig i vished om, at han, Som stadigt er del af Dig og dog er min, fordi han er mit Selv, er tryg.

2 Og så, igen i dag, standser vi for at tænke på, hvor meget vores Fader elsker os. Og hvor kær Hans Søn, skabt af Hans Kærlighed, forbliver for Ham, Hvis Kærlighed bliver gjort fuldstændig i ham.

LEKTION 239

Min Faders glorværdighed er min egen.

1 Lad ikke sandheden om os selv i dag blive skjult af en falsk ydmyghed. Lad os i stedet være taknemmelige for de gaver, som vores Fader gav os. Kan vi se i de, med hvem Han deler sin glorværdighed, noget som helst spor af synd og skyld? Og kan det være, at vi ikke er blandt dem, når Han elsker Sin Søn for evigt og med perfekt bestandighed vel vidende, at han er, som Han skabte ham?

2 Vi takker Dig, Fader, for Lyset, der skinner for evigt i os. Og vi ærer det, fordi Du deler det med os. Vi er ét, forenede i dette lys og ét med Dig i fred med al skabelse og os selv.

LEKTION 240
Frygt er ikke berettiget i nogen som helst form.

1 Frygt er bedrag. Den vidner om, at du har set dig selv, som du aldrig kunne være, og derfor ser på en verden, der er umulig. Ikke én ting i denne verden er sand. Det er lige meget, i hvilken form den kan forekomme. Den vidner kun om dine egne illusioner om dig selv. Lad os ikke blive bedraget i dag. Vi er Guds Søn. Der er ingen frygt i os, for vi er hver især en del af Kærlighed Selv.

2 Hvor tåbelig er frygt! Ville Du tillade Din Søn at lide? Giv os tro i dag til at anerkende Din Søn og sætte ham fri. Lad os tilgive ham i Dit Navn, så vi kan forstå hans hellighed og føle Kærligheden for ham, der også er Din egen.

HVAD ER VERDEN?

ST241: 1 Verden er falsk opfattelse. Den er født af fejl, og den har ikke forladt sin kilde. Den vil ikke vare længere, end den tanke, der gav den fødsel, bliver værdsat. Når tanken om adskillelse er blevet ændret til en af sand tilgivelse, vil verden blive set i et ganske andet lys, og et, der fører til sandhed, hvor hele verden må forsvinde, og alle dens fejl forsvinder. Nu er dens kilde væk, og dens virkninger er også væk.

2 Verden blev lavet som et angreb på Gud. Den symboliserer frygt. Og hvad er frygt andet end kærligheds fravær? Således var det meningen, verden skulle være et sted, hvor Gud ikke kunne komme ind, og hvor Hans Søn kunne være adskilt fra Ham. Her blev opfattelse født, for viden kunne ikke fremkalde sådanne sindssyge tanker. Men øjne bedrager, og ører hører løgn. Nu bliver fejltagelser ganske mulige, for sikkerhed er borte.

3 Illusionens mekanismer er blevet født i stedet. Og nu går de ud for at finde det, der er blevet givet dem at søge efter. Deres mål er at opfylde det formål, som verden blev lavet for at bevidne og gøre virkeligt. De ser kun i dens illusioner et solidt grundlag, hvor sandhed eksisterer, opretholdt adskilt fra løgne. Dog, alting, som de rapporterer, er kun illusion, der bliver holdt adskilt fra sandhed.

4 Da syn blev lavet til at føre væk fra sandhed, kan det blive omdirigeret. Lyde bliver Guds kalden. Og al opfattelse kan blive givet et nyt formål af den ene, Som Gud udpegede Som verdens frelser. Følg Hans lys og se verden, som Han beskuer den. Hør alene Hans Stemme i alt, der taler til

dig. Og lad Ham give dig den fred og sikkerhed, som du har smidt væk, men som Himmelen har bevaret for dig i Ham.

5 Lad os ikke hvile tilfredse, før verden har sluttet sig til vores ændrede opfattelse. Lad os ikke være tilfredse, før tilgivelsen er blevet gjort fuldstændig. Og lad os ikke forsøge at ændre vores funktion. Vi må frelse verden. For vi, der lavede den, må beskue den gennem Kristi øjne, så det, der blev lavet til at dø, kan blive genoprettet til Evigt Liv.

LEKTION 241

Dette hellige øjeblik er frelse kommet.

1 Hvilken glæde der er i dag! Det er en tid til særlig fejring. For i dag holder det øjeblik frem til den formørkede verden, hvori dens frigivelse er fastlagt. Dagen er kommet, hvor sorger forsvinder og smerte er væk. Frelsens glorværdighed gryr i dag på en verden sat fri. Dette er håbets tid for utallige millioner. De vil blive forenede nu efterhånden, som du tilgiver dem alle. For jeg vil blive tilgivet af dig i dag.

2 Vi har tilgivet hinanden nu, og så kommer vi omsider til Dig igen. Fader, Din Søn, der aldrig tog bort, vender tilbage til Himmelen og sit hjem. Hvor glade er vi for at få vores tilregnelighed genoprettet til os og for at huske, at vi alle er én.

LEKTION 242

Denne dag er Guds. Den er min gave til Ham.

1 Jeg vil ikke lede mit liv alene i dag. Jeg forstår ikke verden. Og så må det ikke være andet end tåbelighed at prøve på at lede mit liv alene. For der er Èn, Der ved alt, der er bedst for mig. Og Han er glad for ingen valg at træffe for mig andre end dem, der fører til Gud. Denne dag giver jeg Ham, for jeg ville ikke forsinke min hjemkomst, og det er Ham, Der kender vejen til Ham.

2 Og så giver vi i dag til Dig. Vi kommer med fuldstændigt åbne sind. Vi beder ikke om noget som helst, som vi måake tror, vi ønsker. Giv os det, Du ville have modtaget af os. Du kender alle vores ønsker og vores behov. Og du vil give os alting, vi ønsker, og det vil hjælpe os til at finde vejen til Dig.

LEKTION 243

I dag vil jeg ikke dømme noget, der opstår.

1 Jeg vil være ærlig overfor mig selv i dag. Jeg vil ikke tænke, at jeg allerede ved det, der må være hinsides min nuværende fatteevne. Jeg vil ikke tænke, at jeg forstår det hele ud fra dele af min opfattelse, der er alt, hvad jeg kan se. I dag anerkender jeg, at dette er sådan. Og er derfor befriet fra dom, som jeg ikke kan lave. Således befrir jeg mig selv og det, jeg ser på, til at være i fred, som Gud skabte os.

2 Fader, i dag lader jeg skabelsen være fri til at være sig selv. Jeg ærer alle dens dele, hvori jeg er inkluderet. Vi er ét, fordi hver del indeholder Din erindring, og sandhed må skinne i os alle som én.

LEKTION 244

Jeg er ingen steder i verden i fare.

1 Din Søn er i sikkerhed, hvor som helst han måtte være, for Du er der sammen med ham. Han behøver kun at kalde Dit Navn, og han vil huske sin sikkerhed og Din Kærlighed, for de er et. Hvordan kan han frygte eller tvivle eller fejle i at vide, han ikke kan lide, være i fare eller opleve ulykkelighed, når han tilhører Dig, elsket og elskende, i Din Faderlige omfavnelses sikkerhed?

2 Og der er vi i sandhed. Ingen storme kan komme ind i vores hjems hellige havn. I Gud er vi trygge. For hvad kan komme og true Gud Selv eller gøre det bange, der for evigt vil være en del af Ham?

LEKTION 245

Din fred er med mig, Fader. Jeg er i sikkerhed.

1 Din fred omgiver mig, Fader. Hvor jeg går, går Din fred der sammen med mig. Den kaster sit lys på alle og enhver, jeg møder. Jeg bringer den til de forladte og ensomme og bange. Jeg giver Din fred til de, der lider smerte eller sørger over tab eller tænker, de er berøvet håb og lykke. Send dem til mig, min Fader. Lad mig bringe Din fred med mig. For jeg ville frelse Din Søn, som det er Din Vilje, så jeg kan komme til at anerkende mit Selv.

2 Og så går vi i fred. Til hele verden giver vi budskabet, som vi har modtaget. Og således kommer vi til at høre Guds Stemme, Der taler til os efterhånden, som vi fortæller Hans Ord, Hvis kærlighed vi anerkender, fordi vi deler det Ord, som Han har givet os.

LEKTION 246

At elske min Fader er at elske Hans Søn.

1 Lad mig ikke tænke, at jeg kan finde vejen til Gud, hvis jeg har had i mit hjerte. Lad mig ikke prøve at såre Guds Søn og tænke, at jeg kan kende hans Fader eller mit Selv. Lad mig ikke fejle i at genkende mig selv og stadigt tro, at min bevidsthed kan indeholde min Fader, eller at mit sind kan fatte al den Kærlighed, min Fader har til mig, og al den Kærlighed, som jeg gengælder Ham med.

2 Jeg vil acceptere den vej, Du vælger for mig til at komme til Dig, min Fader. For i den vil jeg lykkes, fordi det er Din vilje. Og jeg vil anerkende, at det, Du vil, er det, jeg også vil, og kun det. Og derfor vælger jeg at elske Din Søn. Amen.

LEKTION 247

Uden tilgivelse vil jeg stadigt være blind.

1 Synd er symbolet på angreb. Skue det hvor som helst, og jeg vil lide. For tilgivelse er det eneste middel, hvormed Kristi syn kommer til mig. Lad mig acceptere det, Hans syn viser mig som den enkle sandhed, og jeg bliver helbredt fuldstændigt. Broder kom og lad mig se på dig. Din dejlighed afspejler min egen. Din syndfrihed er min. Du står tilgivet, og jeg står med dig.

2 Således ville jeg se på alle og enhver i dag. Mine brødre er Dine Sønner. Dit Faderskab skabte dem og gav dem alle til mig som en del af Dig og mit eget Selv. I dag ærer jeg Dig gennem dem, og således håber jeg at genkende mit Selv på denne dag.

LEKTION 248

Hvad som helst, der lider, er ikke del af mig.

1 Jeg har slået hånden af sandheden. Lad mig nu være lige så trofast til at slå hånden af falskhed. Hvad som helst, der lider, er ikke del af mig. Det, der sørger, er ikke mig selv. Det, der har smerte, er ikke andet end en illusion i mit sind. Det, der dør, var aldrig levende i virkeligheden og gjorde ikke andet end at spotte sandheden om mig selv. Nu slår jeg hånden af selvopfattelser og bedragerier og løgne om Guds hellige Søn. Nu er jeg rede til at acceptere ham tilbage, som Gud skabte ham, og som han er.

2 Fader, min ældgamle kærlighed til Dig vender tilbage og lader mig også elske Din Søn. Fader, jeg er som Du skabte mig. Nu bliver Din Kærlighed husket og min egen. Nu forstår jeg, at de er én.

LEKTION 249

Tilgivelse afslutter al lidelse og tab.

1 Tilgivelse maler et billede af en verden, hvor lidelse er forbi, tab bliver umuligt, og vrede giver ingen mening. Angreb er væk, og vanvid har en ende. Hvilken lidelse er nu tænkelig? Hvilket tab kan blive opretholdt? Verden bliver et sted med glæde, overflod, godgørenhed og endeløs given. Den er nu så lig Himmelen, at den hurtigt bliver forvandlet til Lyset, som den afspejler. Således endte den rejse, som Guds Søn begyndte i Lyset, hvorfra han kom.

2 Fader, vi ville give vores sind tilbage til Dig. Vi har forrådt dem, holdt dem i en skruestik af bitterhed og skræmt dem med tanker om vold og død. Nu ville vi hvile igen i Dig, som Du skabte os.

LEKTION 250

Lad mig ikke se mig selv som begrænset.

1 Lad mig skue Guds Søn i dag og bevidne hans glorværdighed. Lad mig ikke forsøge at tilsløre det hellige lys i ham og se hans styrke formindsket og reduceret til skrøbelighed ej heller opfatte manglerne i ham med hvilke, jeg ville angribe hans suverænitet.

2 Han er Din Søn, min Fader. Og i dag ville jeg skue hans blidhed i stedet for mine illusioner. Han er det, jeg er, og som jeg ser ham, således ser jeg mig selv. I dag ville jeg virkelig se, at jeg i dag endelig kan få lov til at identificere mig med ham.

HVAD ER SYND?

ST251:1 Synd er sindssyge. Den er det middel med hvilket, sindet bliver drevet til vanvid og søger at lade illusioner indtage sandhedens plads. Og ved at være vanvittigt, ser det illusioner, hvor sandheden burde være, og hvor den virkelig er. Synd gav kroppen øjne, for hvad er der, de syndfri ville skue? Hvilket behov har de for seværdigheder eller lyde eller berøring? Hvad ville de høre eller nå frem til at fatte? Hvad ville de sanse

overhovedet? At sanse er ikke at vide. Og sandhed kan kun være fyldt med viden og med intet andet.

2 Kroppen er det instrument, sindet lavede i dets stræben efter at bedrage sig selv. Dens formål er at stræbe. Dog kan målet for stræben forandre sig. Og nu tjener kroppen et andet mål for stræben. Det, den søger efter nu, bliver valgt af det mål, sindet har taget som erstatning for selvbedragets mål. Sandhed kan være dens mål såvel som løgne. Sanserne vil så i stedet søge efter vidner til det, der er sandt.

3 Synd er alle illusioners hjem, der kun står for forestillede ting, udstedt af tanker, der er usande. De er ”beviset” på, at det, der ikke har nogen virkelighed, er virkeligt. Synd "beviser", Guds Søn er ond; tidløshed må have en ende; evigt liv må dø. Og Gud Selv har mistet den Søn, Han elsker og har intet andet end fordærv til at fuldende Sig Selv med,Hans Vilje er for evigt besejret af døden, kærlighed er dræbt af had og fred skal ikke være mere.

4 En galnings drømme er skræmmende, og synd ser bestemt ud til at forfærde. Og dog, det, synd opfatter, er blot en barnlig leg. Guds Søn kan måske lege, han er blevet en krop, bytte for ondskab og for skyld uden andet end et lille liv, der ender i død. Men alt imens skinner hans Fader på ham og elsker ham med en evigtvarende Kærlighed, som hans forstillelser ikke kan ændre overhovedet.

5 Hvor længe, oh Søn af Gud, vil du opretholde syndens leg? Skal vi ikke lægge disse skarpkantede børnelegetøjer væk? Hvor hurtigt vil du være rede til at komme hjem? Måske i dag? Der er ingen synd. Skabelsen er uforandret. Ville du stadigt tilbageholde din tilbagevenden til Himmelen? Hvor længe, oh hellige Søn af Gud, hvor længe?

LEKTION 251

Jeg har ikke behov for andet end sandheden.

1 Jeg søgte efter mange ting og fandt fortvivlelse. Nu søger jeg kun efter én, for i den ene er alt det, jeg behøver, og kun det, jeg behøver. Alt det, jeg søgte efter før, behøvede jeg ikke og ønskede ikke engang. Mit eneste behov anerkendte jeg ikke. Men nu ser jeg, at jeg kun behøver sandhed. I den bliver alle behov tilfredsstillede, al higen afsluttet, alle håb bliver endeligt opfyldt, og drømme er borte. Nu har jeg alting, som jeg kunne behøve. Nu har jeg alting, som jeg kunne ønske. Og nu finder jeg endelig fred i mig selv.

2 Og for den fred, vor Fader, giver vi tak. Det, vi nægtede os selv, har Du gendannet, og kun det er det, vi virkeligt ønsker.

LEKTION 252

Guds Søn er min identitet.

1 Mit Selv er helligt hinsides alle tankerne om hellighed, som jeg nu forestiller mig. Dets lysende og perfekte renhed er langt mere strålende end noget som helst lys, som jeg nogensinde har set på. Dets kærlighed er grænseløs med en intensitet, der holder alle ting indeni sig i roen fra stille sikkerhed. Dets styrke kommer ikke fra brændende impulser, der bevæger verden, men fra Guds Egen grænseløse Kærlighed. Hvor langt hinsides denne verden mit Selv må være, og dog hvor tæt på mig og tæt på Gud!

2 Fader, Du kender min sande identitet. Åbenbar den nu for mig, som er Din Søn, så jeg kan få lov til at vågne op til sandheden i Dig og vide, at Himmelen er genoprettet til mig.

LEKTION 253

Mit Selv er universets hersker.

1 Det er umuligt, at noget som helst skulle komme ubudt af mig selv til mig. Selv i denne verden er det mig, der hersker over min skæbne. Det, der sker, er det, jeg ønsker. Det, der ikke forekommer, er det, jeg ikke ønsker, skal ske. Dette må jeg acceptere. For således bliver jeg ført forbi denne verden til mine skabninger, børn af min Vilje i Himmelen, hvor mit hellige Selv bor sammen med dem og Ham, Der har skabt mig.

2 Du er det Selv, som Du skabte som Søn, der skaber ligesom Dig Selv og som ét med Dig. Mit Selv, Der hersker over universet, er ikke andet end Din Vilje i perfekt forening med min egen, der ikke kan andet end tilbyde glad samtykke med Din, så den kan blive strakt ud til sig selv.

LEKTION 254

Lad enhver anden stemme end Guds være stille i mig.

1 Fader, i dag ville jeg ikke høre andet end Din Stemme. I dybeste stilhed ville jeg komme til Dig for at høre Din Stemme og modtage Dit ord. Jeg har ingen bøn andet end denne: Jeg kommer til Dig for at bede Dig om sandheden. Og sandheden er ikke andet end Din Vilje, som jeg ville dele med Dig i dag.

2 I dag lader vi ingen onde tanker dirigere vores ord eller handlinger. Når den slags tanker opstår, tager vi stille og roligt et skridt tilbage og ser på dem, og så giver vi slip i dem. Vi ønsker ikke det, de ville bringe med sig. Og så vælger vi ikke at beholde dem. De er stille nu. Og i stilheden, helliggjort af Hans Kærlighed, taler Gud til os og fortæller os om vores vilje, eftersom vi har valgt at huske Ham.

LEKTION 255

Denne dag vælger jeg at tilbringe i perfekt fred.

1 Det forekommer mig ikke, at jeg kan vælge ikke at have andet end fred i dag. Og dog forsikrer min Gud mig om, at Hans Søn er ligesom Ham selv. Lad mig på denne dag have tro på Ham, Der siger, jeg er Guds Søn. Og lad den fred, jeg vælger som min i dag, bevidne sandheden om det, Han siger. Guds Søn kan ingen bekymringer have og må forblive for evigt i Himmelens fred. I Hans Navn giver jeg i dag til at finde ud af det, min Fader vil for mig, acceptere det som mit og give det til alle min Faders Sønner sammen med mig.

2 Og således min Fader, ville jeg tilbringe denne dag med Dig. Din Søn har ikke glemt Dig. Den fred, Du gav ham, er stadigt i hans sind, og det er der, jeg vælger at tilbringe i dag.

LEKTION 256

Gud er det eneste mål, jeg har i dag.

1 Vejen til Gud går gennem tilgivelse her. Der er ingen anden måde. Hvis synd ikke var blevet værdsat af sindet, hvilket behov ville der have været for at finde en vej til, hvor du er? Hvem ville stadigt være usikker? Hvem kunne være usikker på, hvem han er? Og hvem, som Gud skabte syndfri, ville endnu forblive sovende i tunge skyer af tvivl om sin hellighed? Her kan vi ikke andet end drømme. Men vi kan drømme, vi har tilgivet ham, i hvem al synd forbliver umulig, og det er dette, vi vælger at drømme i dag. Gud er vores mål; tilgivelse er den måde, hvorpå vores sind vender tilbage til Ham omsider.

2 Og således, vor Fader, ville vi komme til Dig på Din udpegede måde. Vi har intet mål andet end at høre Din Stemme og finde vejen, Dit hellige Ord har udpeget for os.

LEKTION 257

Lad mig huske det, der er mit formål.

1 Hvis jeg glemmer mit mål, kan jeg ikke være andet end forvirret, usikker på det, jeg er, og dermed i konflikt med mine handlinger. Ingen kan tjene selvmodsigende mål og tjene dem godt. Han kan heller ikke fungere uden at være i dyb pine og stor depression. Lad os derfor være fast besluttet på at huske det, vi ønsker i dag, så vi kan forene vores tanker og handlinger meningsfuldt og kun opnå det, Gud ville have os til at gøre i dag.

2 Fader, tilgivelse er Dit udvalgte middel til vores frelse. Lad os ikke glemme, at vi ikke kan have nogen anden vilje end Din i dag. Og derfor må vores formål også være Dit, hvis vi ville nå den fred, Du vil for os.

LEKTION 258

Lad mig huske, at mit mål er Gud.

1 Alt hvad, der er fornødent, er at træne vores sind til at overse alle små, meningsløse mål og huske, at vores mål er Gud. Erindringen om Ham er skjult i vores sind, skjult af intet andet end vores meningsløse små mål, der intet tilbyder og ikke eksisterer. Skal vi fortsætte med at tillade Guds nåde at skinne i ubemærkethed, mens verdens legetøj og nipsgenstande bliver søgt i stedet? Gud er vores eneste mål, vores eneste Kærlighed. Vi har intet andet mål end at huske Ham.

2 Vores mål er intet andet end at følge den vej, der fører til Dig. Vi har intet andet mål end dette. Hvad kunne vi ønske andet end at huske Dig? Hvad kunne vi søge andet end vores identitet?

LEKTION 259

Lad mig huske, at der ingen synd er.

1 Synd er den eneste tanke, der får målet om Gud til at virke uopnåeligt. Hvad kunne ellers blinde os for det indlysende og få det mærkelige og det forvrængede til at synes mere klart? Hvad andet end synd afføder vores angreb? Hvad andet end synd kunne være kilden til skyld og til at forlange straf og lidelse? Og hvad andet end dette kunne være kilden til frygt, til at skjule Guds skabelse og til at give kærlighed frygtens og angrebets egenskaber?

2 Fader, jeg ville ikke være sindssyg i dag. Jeg ville ikke være bange for kærlighed og heller ikke søge tilflugt i dens modsætning. For kærlighed kan

ikke have nogen modsætning. Du er Kilden til alting, der er. Og alting, der er, forbliver hos Dig og Dig med det.

LEKTION 260

Lad mig huske, at Gud skabte mig.

1 Fader, jeg lavede ikke mig selv, selvom jeg i min sindssyge troede, jeg gjorde. Dog, som Din Tanke har jeg ikke forladt min Kilde, men forbliver del af Det, der skabte mig. Din Søn, min Fader, kalder på Dig i dag. Lad mig huske, Du skabte mig. Lad mig huske min Identitet. Og lad min syndfrihed opstå igen foran Kristi syn, hvor igennem jeg ville se på mine brødre og mig selv i dag.

2 Nu bliver vores Kilde husket, og deri finder vi vores sande Identitet omsider. Hellige er vi bestemt, fordi vores Kilde ikke kan kende nogen synd. Og vi, der er Hans Sønner, er ligesom hinanden og ligesom Ham.

HVAD ER KROPPEN?

1 Kroppen er et stakit, Guds Søn forestiller sig, at han har bygget for at adskille dele af sit Selv fra andre dele. Det er indenfor dette stakit, han tænker, han lever for at dø efterhånden, som det nedbrydes og smuldrer. For indenfor dette stakit tænker han, at han er i sikkerhed for kærlighed. Når han identificerer sig med sin sikkerhed, betragter han sig selv som det, hans sikkerhed er. Hvordan kunne han ellers være sikker på, at han forbliver indeni kroppen og holder kærlighed udenfor?

2 Kroppen varer ikke ved. Dog, dette ser han som dobbelt sikkerhed. For Guds Søn er forgængelighed ”bevis” på, hans stakitter virker og udfører den opgave, hans sind tildeler dem. For hvis hans enhed stadigt forblev uberørt, hvem kunne angribe, og hvem kunne blive angrebet? Hvem kunne være besejrer? Hvem kunne være hans bytte? Hvem kunne være offer? Hvem morderen? Og hvis han ikke døde, hvilket "bevis" er der for, at Guds evige Søn kan blive ødelagt?

3 Kroppen er en drøm. Som andre drømme ser den sommetider ud til at forestille lykke, men kan ganske pludseligt vende tilbage til frygt, hvor enhver drøm bliver født. For kun kærlighed skaber i sandhed, og sandhed kan aldrig frygte. Lavet til at være bange, må kroppen tjene det formål, der er givet den. Men vi kan ændre det formål, som kroppen vil adlyde ved at ændre det, vi tænker, at den er til.

4 Kroppen er det middel ved hvilket Guds Søn vender tilbage til tilregnelighed. Selvom den blev lavet for at indhegne ham i helvede uden mulighed for undslippelse, er stræben efter helvede nu blevet erstattet med Himmelen som målet i stedet for. Guds Søn rækker sin hånd ud for at nå sin broder og for at hjælpe ham med at gå ad vejen sammen med ham. Nu er kroppen hellig. Nu tjener den til at helbrede sindet, som den blev lavet til at dræbe.

5 Du vil identificere dig med det, du tror, vil gøre dig sikker. Uanset hvad det måtte være, vil du tro, at det er ét med dig. Din sikkerhed ligger i sandhed og ikke i løgne. Kærlighed er din sikkerhed. Frygt findes ikke. Identificer dig med kærlighed, og du er sikker. Identificer dig med kærlighed, og du er hjemme. Identificer dig med kærlighed og find dit Selv.

LEKTION 261

Gud er min tilflugt og min sikkerhed.

1 Jeg vil identificere mig med det, jeg tænker, er tilflugt og sikkerhed. Jeg vil beskue mig selv, hvor jeg opfatter min styrke, og tænke, jeg lever indeni den fæstning, hvor jeg er sikker og ikke kan blive angrebet. Lad mig i dag ikke søge sikkerhed i fare, ej heller forsøge at finde min fred i morderiske angreb. Jeg lever i Gud. I Ham finder jeg min tilflugt og min styrke. I Ham er min Identitet. I Ham er evigt varende fred. Og kun der vil jeg huske, hvem jeg virkeligt er.
2 Lad mig ikke søge efter afguder/afgudinder. Jeg ville komme, min Fader, hjem til Jer i dag. Jeg vælger at være som I skabtemanifesterede mig og at finde den Søn, som I skabtemanifesterede som mit Selv.

LEKTION 262

Lad mig ikke opfatte forskelle i dag.

1 Fader, Du har én Søn. Og det er ham, jeg ville se på i dag. Han er Din eneste skabelse. Hvorfor skulle jeg opfatte tusind former i det, der forbliver som én? Hvorfor skulle jeg give denne ene tusind Navne, når kun ét er tilstrækkeligt? For Din Søn må bære Dit Navn, for Du skabte ham. Lad mig ikke se ham som en fremmed for sin Fader, og heller ikke som en fremmed for mig selv. For han er en del af mig og jeg af ham, og vi er en del af dig, som er vores Kilde, evigt forenet i Din Kærlighed, evigt Guds hellige Søn.

2 Vi, som er en, vil i dag erkende sandheden om os selv. Vi ville komme hjem og hvile i enhed. For der er fred, og intet andet sted kan fred søges og findes.

LEKTION 263

Mit hellige syn ser alle ting som rene.

1 Fader, Dit sind skabte alt det, der er; Din Ånd gik ind i det; Din kærlighed gav det liv. Og ville jeg se på det, Du skabte, som om det kunne blive gjort syndigt? Jeg ville ikke opfatte sådanne mørke og skræmmende billeder. En galnings drøm er næppe egnet til at være mit valg i stedet for al den dejlighed med hvilken, Du velsignede skabelsen - al dens renhed, dens glæde og dens evige, stille hjem i Dig.

2 Og mens vi stadigt forbliver udenfor Himmelens port, lad os se på alt det, vi ser, gennem helligt syn og Kristi øjne. Lad alle tilsynekomster forekomme os at være rene, så vi kan få lov til at gå forbi dem i uskyld og gå sammen til vores Faders hus som brødre og Guds hellige Sønner.

LEKTION 264

Jeg er omgivet af Guds kærlighed.

1 Fader, Du står foran mig og bagved, ved siden af mig, på det sted, jeg ser mig selv, og overalt, hvor jeg går. Du er i alle de ting, jeg ser på, de lyde, jeg hører, og enhver hånd, der rækker ud efter min egen. I Dig forsvinder tiden, og sted bliver en meningsløs tro. For det, der omgiver Din Søn og bevarer ham i sikkerhed, er Kærligheden Selv. Der er ingen anden Kilde end Denne, og intet er, der ikke deler Dens hellighed, som står hinsides Din eneste skabning eller uden den Kærlighed, Der holder alle ting indeni Sig Selv. Fader, Din Søn er som Dig selv. Vi kommer til Dig i Dit eget Navn i dag for at være i fred i Din evigtvarende Kærlighed.

2 Mine brødre, slut jer til mig i dag. Dette er frelsens bøn. Måtte vi ikke slutte os til det, der vil frelse verden sammen med os?

LEKTION 265

Skabelsens blidhed er alt, hvad jeg ser.

1 Jeg har bestemt misforstået verden, fordi jeg lagde mine "synder" på den og så dem se tilbage på mig. Hvor virkede de voldsomme! Og hvor vildledt jeg var ved at tænke, at det, jeg frygtede, var i verden i stedet for udelukkende i mit sind. I dag ser jeg verden i den himmelske blidhed, som skabelsen lyser af. Der er ingen frygt i den. Lad ingen tilsynekomst af mine "synder" tilsløre Himmelens lys, der skinner på verden. Det, der bliver

afspejlet her er i Guds sind. De billeder, jeg ser, afspejler mine tanker. Dog er mit sind i et med Guds. Og derfor kan jeg opfatte skabelsens blidhed.

2 I stilhed ville jeg se på verden som kun genspejler Dine tanker lige så vel som mine. Lad mig huske, at de er de samme, og jeg vil se skabelsens blidhed.

LEKTION 266

Mit hellige Selv bor i dig, Guds Søn.

1 Fader, Du gav mig alle Dine Sønner til at være mine frelsere og mine rådgivere i at se - bærerne af Din hellige Stemme til mig. I dem bliver Du genspejlet, og i dem ser Kristus tilbage på mig fra mit Selv. Lad ikke Din Søn glemme Dit hellige Navn. Lad ikke Din Søn glemme sin hellige Kilde. Lad ikke Din Søn glemme, at Dit Navn er hans.

2 Denne dag går vi ind i paradis påkaldende Guds Navn og vores eget, anerkendende vores Selv i enhver af os, forenede i Guds hellige Kærlighed. Sikke mange frelsere Gud har givet os! Hvordan kan vi fare vild på vejen til Ham, når Han har fyldt verden med dem, der peger på Ham, og har givet os synet til at se på dem?

LEKTION 267

Mit hjerte banker i Guds fred.

1 Omkring mig er alt det liv, som Gud skabte i Sin Kærlighed. Det kalder på mig i ethvert hjerteslag og i ethvert åndedræt, i enhver handling og i enhver tanke. Fred fylder mit hjerte og oversvømmer min krop med tilgivelsens formål. Nu er mit sind helbredt, og alt det, jeg behøver for at frelse verden, er givet mig. Ethvert hjerteslag bringer mig fred; ethvert åndedrag indgyder mig styrke. Jeg er en Guds budbringer, ledet af Hans stemme, opretholdt af Ham i kærlighed og holdt for evigt stille og i fred i Hans kærlige arme. Ethvert hjerteslag kalder Hans Navn, og hvert eneste af dem bliver besvaret af Hans Stemme, der forsikrer mig om, jeg er hjemme i Ham.

2 Lad mig tage del i Dit svar, ikke mit eget. Fader, mit hjerte banker i den fred, Kærlighedens Hjerte skabte. Det er der og kun der, jeg kan være hjemme.

LEKTION 268

Lad alle ting være nøjagtigt, som de er.

1 Lad mig ikke være Din kritiker i dag Herre og dømme imod Dig. Lad mig ikke prøve på at blande mig i Din skabelse og fordreje den til sygelige former. Lad mig være villig til at trække mine ønsker tilbage fra dens enhed og således lade den være som Du skabte den. For således vil jeg også være i stand til at genkende mit Selv, som Du har skabt mig. I Kærlighed blev jeg skabt, og i Kærlighed vil jeg forblive for evigt. Hvad kan skræmme mig, når jeg lader alle ting være nøjagtigt, som de er?

2 Lad ikke vores syn være gudsbespottende i dag, og lad heller ikke vores ører være nærværende overfor løgnagtige tunger. Kun virkelighed er smertefri. Kun virkelighed er tabsfri. Kun virkelighed er fuldstændig sikker. Og det er kun dette, vi søger i dag.

LEKTION 269

Mit syn går videre for at se på Kristi ansigt.

1 Jeg beder om Din velsignelse af mit syn i dag. Det er midlet, som Du har valgt til at være måden at vise mig mine fejl på og se hinsides dem. Det er givet mig at finde en ny opfattelse gennem den Vejleder, Du gav mig, og gennem Hans lektioner til at overgå opfattelse og vende tilbage til sandhed. Jeg beder om den illusion, der overskrider alle dem, jeg lavede. I dag vælger jeg at se en tilgivet verden, hvori alle og enhver viser mig Kristi ansigt og lærer mig, at det, jeg ser på, tilhører mig, at intet er bortset fra Din hellige Søn.

2 I dag er vores syn bestemt velsignet. Vi deler ét syn efterhånden, som vi ser på ham, hvis Selv er vores. Vi er én på grund af ham, der er Guds Søn, ham, der er vores egen identitet.

LEKTION 270

Jeg vil ikke bruge kroppens øjne i dag.

1 Fader, Kristi syn er Din gave til mig, og det har magt til at oversætte alt det, kroppens øjne skuer til synet af en tilgivet verden. Hvor strålende og nåderig er denne verden! Dog, hvor meget mere vil jeg opfatte i den, end syn kan give. Den tilgivne verden betyder, Din Søn anerkender sin Fader, lader sine drømme blive bragt til sandhed og venter forventningsfuldt på det ene tilbageblevne øjeblik af tid, der slutter for evigt, når erindringen om Dig vender tilbage til ham. Og nu er hans vilje et med Din. Hans funktion er nu kun Din egen, og enhver tanke bortset fra Din egen er væk.

2 Dagens stilhed vil velsigne vores hjerter, og gennem dem vil fred komme til alle og enhver. Kristus er vores øjne i dag. Og gennem Hans syn tilbyder vi helbredelse til verden gennem Ham, den hellige Søn, som Gud skabte hel, den hellige Søn, som Gud skabte som én.

HVAD ER KRISTUS?

1 Kristus er Guds Søn, som Han skabte Ham. Han er det Selv, vi deler, Der forener os med hinanden såvel som med Gud. Han er den tanke, der stadigt forbliver i det Sind, Der er Hans kilde. Han har ikke forladt sit hellige hjem eller mistet den uskyld, hvori Han blev skabt. Han forbliver uændret for evigt i Guds Sind.

2 Kristus er det led, der holder dig som ét med Gud og garanterer, at adskillelse ikke er andet end en illusion af fortvivlelse. For håb vil for evigt bo i Ham. Dit sind er del af Hans og Hans af dit. Han er den del, hvori Guds svar ligger, hvor alle beslutninger allerede er truffet, og drømme er forbi. Han forbliver uberørt af noget som helst, kroppens øjne opfatter. For selvom Hans Fader anbragte midlerne til din frelse i Ham, forbliver Han dog det Selv, Der, ligesom Hans Fader ikke kender nogen synd.

3 Helligåndens hjem og hjemme i Gud alene forbliver Kristus i fred indeni dit hellige sinds Himmel. Dette er den eneste del af dig, der har virkelighed i sandhed. Resten er drømme. Dog vil disse drømme blive givet til Kristus for at falme foran Hans glorværdighed og åbenbare dit hellige Selv, Kristus, for dig langt om længe.

4 Helligånden rækker ud fra Kristus i dig til alle dine drømme og byder dem komme til Ham for at blive oversat til sandhed. Han vil bytte dem for den sidste drøm, som Gud udpegede til at være slutningen på drømme. For når tilgivelse hviler på verden, og fred er kommet til enhver Søn af Gud, hvad kunne der være tilbage til at holde ting adskilte, for hvad er der tilbage at se bortset fra Kristi ansigt?

5 Og hvor længe vil dette hellige ansigt blive set, når det kun er symbolet på, at tiden for indlæring nu er forbi, og Soningens mål er blevet nået omsider? Så lad os derfor søge at finde Kristi ansigt og at se på intet andet. Når vi ser på Hans herlighed, ved vi, at vi ikke har brug for lærdom eller opfattelse eller tid eller noget som helst andet end det hellige Selv, Kristus, som Gud skabte som Sin Søn.

LEKTION 271

Kristus er det syn, jeg vil bruge i dag.

1 Hver dag, hver time, hvert øjeblik vælger jeg det, jeg ønsker at se på, de lyde, jeg ønsker at høre, vidnerne til det, jeg ønsker skal være sandheden for mig. I dag vælger jeg at se på det, Kristus ville have mig til at se, at lytte til Guds Stemme og søge vidnerne til det, der er sandt i Guds skabelse. I Kristi syn mødes verden og Guds skabelse og efterhånden, som de kommer sammen, forsvinder al opfattelse. Hans venlige syn udfrier verden fra døden. For intet, som Han ser på kan andet end at leve og huske Faderen og Sønnen; Skaberen og skabelsen forenet.

2 Fader, Kristi syn er vejen til Dig. Det, Han skuer, inviterer erindringen om Dig til at blive gendannet for mig. Og dette, vælger jeg, skal være det, jeg ville se på i dag.

LEKTION 272

Hvordan kan illusioner tilfredsstille Guds Søn?

1 Fader, sandheden tilhører mig. Mit hjem er sat i Himmelen af Din Vilje og min. Kan drømme tilfredsstille mig? Kan illusioner bringe mig lykke? Hvad andet end erindringen om Dig kan tilfredsstille Din Søn? Jeg vil ikke acceptere mindre, end Du har givet mig. Jeg er stadigt omgivet af Din kærlighed for evigt, for evigt stille, for evigt blid og for evigt tryg. Guds Søn må være som Du skabte ham.

2 I dag passerer vi forbi illusioner, og hvis vi hører fristelse kalde på os om at blive og dvæle i en drøm, vender vi os væk og spørger os selv, om vi, Guds Sønner, kunne være tilfredse med drømme, når Himmelen kan blive valgt lige så let som helvede, og kærlighed lykkeligt vil erstatte al frygt.

LEKTION 273

Stilheden i Guds fred er min.

1 Måske er vi nu rede til en dag med uforstyrret ro. Hvis dette endnu ikke er gennemførligt, er vi tilfredse og endda mere end tilfredse med at lære, hvordan sådan en dag kan opnås. Hvis vi giver efter for en forstyrrelse, lad os lære at afvise den og vende tilbage til fred. Vi behøver kun at fortælle vores sind med sikkerhed, " Stilheden i Guds fred er min", og intet kan trænge ind på den fred, som Gud selv har givet sin Søn.

2 Fader, Din fred er min. Hvilket behov har jeg for at frygte, at noget som helst kan frarøve mig det, Du ville have mig til at beholde? Jeg kan ikke miste Dine gaver til mig. Og så er den fred, Du gav Din Søn, stadigt med mig i stilhed og i min egen evige kærlighed til Dig.

LEKTION 274

I dag tilhører Kærlighed. Lad mig ikke frygte.

1 Fader, i dag ville jeg lade alle ting være, som Du skabte dem, og give Din Søn den ære, der tilkommer ham, på grund af hans syndfrihed, kærligheden fra en broder til hans broder og hans Ven. Gennem dette bliver jeg udfriet. Gennem dette vil sandheden også komme ind, hvor illusioner var, lys vil erstatte alt mørke, og Din Søn vil vide, at han er, som Du skabte ham.

2 En særlig velsignelse kommer til os i dag fra Ham, Der er vores Fader. Giv denne dag til Ham, og der vil ingen frygt være i dag, fordi dagen er givet til Kærlighed.

LEKTION 275

Guds helbredende Stemme beskytter alle ting i dag.

1 Lad os i dag tage del i den Guds Stemme, Der udtaler en ældgammel lektion, ikke mere sand i dag end nogen som helst anden dag. Dog er denne dag blevet valgt som det tidspunkt, hvor vi vil søge og høre og lære og forstå. Tilslut dig mig i at høre. For Guds stemme fortæller os om ting, vi ikke kan forstå alene, ej heller lære adskilte. Det er i dette, at alle ting er beskyttede. Og i dette bliver helbredelsen fra Guds Stemmes fundet.

2 Din helbredende Stemme beskytter alle ting i dag, og derfor overlader jeg alle ting til Dig. Jeg behøver ikke at være ængstelig over noget. For Din Stemme vil fortælle mig, hvad jeg skal gøre, og hvorhen jeg skal gå hen, hvem jeg skal tale til, og hvad jeg skal sige til ham, hvilke tanker jeg skal tænke, hvilke ord jeg skal give verden. Den tryghed, som jeg bringer, er givet mig. Fader, Din stemme beskytter alle ting gennem mig.

LEKTION 276

Guds Ord er givet mig at tale.

1 Hvad er Guds ord? "Min Søn er ren og hellig som Mig Selv." Og således blev Gud Faderen til den Søn, Han elsker, for således blev han skabt. Dette, det Ord, skabte Hans Søn ikke sammen med Ham, fordi i dette blev Hans Søn født. Lad os acceptere Hans Faderskab, og alt bliver givet os. Benægt, at vi blev skabt i Hans Kærlighed, og vi benægter vores Selv, for at blive usikre på, hvem vi er, på hvem vores Fader er, og på hvilket formål vi er kommet med. Og dog behøver vi kun at anerkende Ham, Der gav Sit ord til os i vores skabelse for at huske Ham og således erindre vores Selv.

2 Fader, Dine Ord er mine. Og det er dette, som jeg ville sige til alle mine brødre, der er givet mig til at værdsætte som mine egne, ligesom jeg bliver elsket og velsignet og frelst af Dig.

LEKTION 277

Lad mig ikke binde Din Søn med love, jeg lavede.

1 Din Søn er fri, min Fader. Lad mig ikke forestille mig, jeg har bundet ham med de love, jeg lavede for at styre kroppen. Han er ikke underlagt nogen som helst love, jeg lavede, hvormed jeg forsøger at gøre kroppen mere tryg. Han bliver ikke forandret af det, der er foranderligt. Han er ikke slave af nogen som helst tidslove. Han er som Du skabte ham, fordi han kender ingen andre love end Kærlighedens Lov.

2 Lad os ikke tilbede afguder, ej heller tro på nogen som helst love, afgudsdyrkelse ville lave for at skjule Guds Søns frihed. Han er ikke bundet bortset fra af hans overbevisninger. Dog, det, han er, er langt hinsides hans tro på slaveri eller frihed. Han er fri, fordi han er sin Faders Søn. Og han kan ikke være bundet, medmindre Guds Sandhed kan lyve, og Gud kan ville, at Han bedrager Sig Selv.

LEKTION 278

Hvis jeg er bundet, er min Fader ikke fri.

1 Hvis jeg accepterer, at jeg er fange indeni en krop i en verden, hvori alle ting, der synes at leve, ser ud til at dø, så er min Fader fange sammen med mig. Og dette tror jeg, når jeg fastholder, at de love, verden adlyder, må jeg adlyde – at de skrøbeligheder og de synder, som jeg opfatter, er virkelige og ikke kan blive undsluppet. Hvis jeg er bundet på nogen som helst måde, kender jeg ikke min Fader eller mit Selv. Og jeg er tabt for al virkelighed. For sandhed er fri, og det, der er bundet, er ikke en del af sandhed.

2 Fader, jeg beder ikke om andet end sandheden. Jeg har haft mange tåbelige tanker om mig selv og min skabelse og har bragt en drøm om frygt ind i mit sind. I dag ville jeg ikke drømme. Jeg vælger vejen til Dig i stedet for vanvid og i stedet for frygt. For sandhed er sikker, og kun kærlighed er tryg.

LEKTION 279

Skabelsens frihed lover min egen.

1 Slutningen på drømme er lovet mig, fordi Guds Søn ikke er forladt af sin Kærlighed. Kun i drømme er der et tidspunkt, hvor han ser ud til at være i fængsel og venter på en fremtidig frihed, hvis den overhovedet findes. Dog, i virkeligheden er hans drømme væk med sandheden fastlagt i deres sted. Og nu er friheden allerede hans. Bør jeg vente på befrielse i lænker, der er blevet brudt, når Gud tilbyder mig frihed nu?

2 Jeg vil acceptere Dine løfter i dag og give min tro til dem. Min Fader elsker den Søn, Som Han skabte som Sin egen. Ville Du tilbageholde de gaver, Du gav mig?

LEKTION 280

Hvilke grænser kan jeg pålægge Guds Søn?

1 Den, Gud skabte grænseløs, er fri. Jeg kan opfinde fængsling for ham, men kun i illusioner, ikke i sandhed. Ingen Guds Tanke har forladt sin Faders Sind. Ingen Guds Tanke er begrænset overhovedet. Ingen Guds Tanke er andet end for evigt ren. Kan jeg lægge begrænsninger på Guds Søn, hvis Fader ville, at han skulle være grænseløs ligesom Ham Selv i frihed og i kærlighed?

2 Lad mig i dag give ære til Din Søn, for kun sådan finder jeg vejen til Dig. Fader, jeg lægger ingen grænser på den Søn, Du elsker, og Du skabte grænseløs. Den ære, som jeg giver ham, er Din, og det, der er Dit, tilhører også til mig.

HVAD ER HELLIGÅNDEN?

1 Helligånden mægler mellem illusioner og sandheden. Da Han må bygge bro over mellemrummet mellem virkelighed og drømme, føre opfattelse til viden gennem den nåde, som Gud har givet Ham, til at være Hans gave til alle, der henvender sig til Ham for sandhed. På tværs af broen, som Han leverer, bliver alle drømme båret til sandheden, for at blive fjernet af kundskabens lys. Der bliver seværdigheder og lyde for evigt lagt til side. Og hvor de blev opfattet før, har tilgivelse muliggjort opfattelses rolige afslutning.

2 Målet, som Helligåndens undervisning sætter, er netop denne afslutning på drømme. For seværdigheder og lyde må blive oversat fra frygtens vidner til kærlighedens. Og når dette er fuldstændigt opnået, har indlæring opnået det eneste mål, det i sandhed har. For indlæring, som Helligånden vejleder i

den til det resultat, Han opfatter for den, bliver midlet til at gå hinsides den selv for at blive erstattet af den Evige Sandhed.

3 Hvis du bare vidste, hvor meget din Fader higer efter at få dig til at anerkende din syndfrihed, ville du ikke lade Hans Stemme appellere forgæves eller vende dig væk fra Hans erstatning af de skræmmende billeder og drømme, du lavede. Helligånden forstår de midler, du lavede, ved hvilke du ville opnå det, der for evigt er uopnåeligt. Og hvis du tilbyder dem til Ham, vil Han anvende de midler, du lavede, til eksil, for at genoprette dit sind til, hvor det virkeligt er hjemme.

4 Fra viden, hvor Han er blevet anbragt af Gud, kalder Helligånden dig til at lade tilgivelse hvile på dine drømme og blive genoprettet til tilregnelighed og fred i sindet. Uden tilgivelse vil dine drømme blive for at skræmme dig. Og erindringen om al din Faders Kærlighed vil ikke vende tilbage for at indikere drømmenes afslutning er kommet.

5 Accepter din Faders gave. Det er et kald fra Kærlighed til Kærlighed, at den ikke skal være andet end sig selv. Helligånden er Hans gave ved Hvilken Himmelens stilhed bliver genoprettet til Guds elskede Søn. Ville du afvise at antage funktionen med at komplettere Gud, når alt, hvad Han vil, er, at du bliver komplet?

LEKTION 281

Jeg kan ikke blive såret af andet end mine tanker.

1 Fader, Din Søn er perfekt. Når han tror, at han er skadet på nogen som helst måde, er det fordi, han har glemt, hvem han er. Og at han er som Du skabte ham. Dine tanker kan kun bringe mig lykke. Hvis jeg nogensinde er trist eller såret eller syg, har jeg glemt det, Du tænker, og anbragt mine små, meningsløse idéer på stedet, hvor Dine tanker hører hjemme, og hvor de er. Jeg kan ikke blive såret af andet end mine tanker. Tankerne, jeg tænker med Dig, kan kun velsigne. De Tanker, jeg tænker med Dig, er alene sande.

2 Jeg ville ikke såre mig selv i dag. For jeg er langt hinsides al smerte. Min Fader anbragte mig trygt i Himmelen og passede på mig. Og jeg ville ikke angribe den Søn, Han elsker, for det, Han elsker, er også mit til at elske.

LEKTION 282

Jeg vil ikke være bange for kærlighed i dag.

1 Hvis jeg ikke kunne forstå andet end dette i dag, ville frelse blive opnået for hele verden. Dette, beslutningen om ikke at være sindssyg og at

acceptere mig selv som Gud selv, min Fader og min Kilde, skabte mig. Dette, beslutningen om ikke at sove i drømme om død, mens sandhed forbliver for evigt i livsglæden. Og dette, valget om at anerkende det Selv, Som Gud skabte som den Søn, Han elsker, og Som forbliver min eneste Virkelighed.

2 Fader, Dit Navn er Kærlighed, og det er også mit. Sådan er sandheden. Og kan sandheden blive ændret ved blot at give den et andet navn? Frygtens navn er simpelthen en fejltagelse. Lad mig ikke være bange for sandhed i dag.

LEKTION 283

Min sande Identitet bor i Dig.

1 Fader, jeg lavede et billede af mig selv, og det er dette, jeg kalder Guds Søn. Dog er skabelsen, som den altid var, for Din skabelse er uforanderlig. Lad mig ikke tilbede afguder. Jeg er han, min Fader elsker. Hans hellighed forbliver Himmelens lys og Guds Kærlighed. Er ikke det, der er elsket af Dig, trygt? Er ikke Himmelens lys uendeligt? Er ikke Din Søn min sande Identitet, da Du skabte alt det, der er?

2 Nu er vi én i delt identitet med Gud vores Fader som vores eneste Kilde og alt skabt en del af os. Og så tilbyder vi velsignelse til alle ting ved at forene os kærligt med hele verden, som vores tilgivelse har lavet én med os.

LEKTION 284

Jeg kan vælge at ændre alle tanker, der sårer.

1 Tab er ikke tab, når det opfattes korrekt. Smerte er umulig. Der er ingen sorg af nogen som helst grund overhovedet. Og lidelse af nogen som helst slags er intet andet end en drøm. Sådan er sandheden - først kun at blive sagt og så gentaget mange gange og derefter at blive accepteret som kun delvist sandt med mange forbehold. Derefter at blive overvejet alvorligt mere og mere og endelig accepteret som sandheden. Jeg kan vælge at ændre alle tanker, der gør ondt. Og jeg ville gå hinsides disse ord i dag, gå forbi alle forbehold og ankomme til fuld accept af sandheden i dem.

2 Fader, det Du har givet, kan ikke såre, og sorg og smerte må være umulig. Lad mig ikke fejle i at stole på Dig i dag ved kun at acceptere det glædelige som Dine gaver, ved kun at acceptere det glædelige som sandheden.

LEKTION 285

Min hellighed skinner lyst og klart i dag.

1 I dag vågner jeg med glæde og forventer kun Guds lykkelige ting vil komme til mig. Jeg beder kun dem om at komme og indser, min invitation vil blive besvaret af de tanker, som den er sendt til af mig. Og jeg vil bede om kun glade ting i det øjeblik, jeg accepterer min hellighed. For hvad være ville nytten af smerte for mig, hvilket formål ville min lidelse opfylde, og hvordan ville sorg og tab nytte mig, hvis sindssyge går bort fra mig i dag, og jeg accepterer min hellighed i stedet?

2 Fader, min hellighed er Din. Lad mig glæde mig over den og gennem tilgivelse blive genoprettet til tilregnelighed. Din Søn er stille, som Du skabte ham. Min hellighed er del af mig og også del af Dig. Og hvad kan ændre Hellighed Selv?

LEKTION 286

Himmelens tysthed holder mit hjerte i dag.

1 Fader, hvor stille i dag! Hvor stilfærdigt alle ting falder på plads! Dette er dagen, der er blevet valgt som det tidspunkt, hvor jeg kommer til at forstå lektionen, at der ikke er behov for, at jeg gør noget som helst. I Dig er ethvert valg, der allerede er foretaget. I Dig er enhver konflikt blevet løst. I Dig er alting, jeg håber at finde allerede givet mig. Din fred er min. Mit hjerte er stille og mit sind i ro. Din Kærlighed er Himmelen, og Din Kærlighed er min.

2 Dagens stilhed vil give os håb om, at vi har fundet vejen og rejst langt langs den til et helt sikkert mål. I dag vil vi ikke betvivle afslutningen, som Gud Selv har lovet os. Vi stoler på Ham og på vores Selv, Der stadigt er ét med Ham.

LEKTION 287

Du er mit mål, min Fader. Kun Dig.

1 Hvor ville jeg gå hen andet end til Himmelen? Hvad kunne være erstatningen for lykke? Hvilken gave kunne jeg foretrække i stedet for Guds fred? Hvilken skat ville jeg søge efter og finde og beholde, der kan sammenlignes med min identitet? Og ville jeg hellere leve med frygt end kærlighed?

2 Du er mit mål, min Fader. Hvad andet end Dig kunne jeg ønske at have? Hvilken vej anden end den, der fører til Dig, kunne jeg ønske at gå? Og hvad, bortset fra erindringen om Dig, kunne betyde slutningen på drømme og forgæves udskiftninger af sandheden for mig? Du er mit eneste mål. Din Søn ville være som Du skabte ham. På hvilken anden måde end denne kunne jeg forvente at genkende mit Selv og blive ét med min identitet?

LEKTION 288

Lad mig glemme min broders fortid i dag.

1 Dette er tanken, der viser vejen til Dig og bringer mig til mit mål. Jeg kan ikke komme til Dig uden min broder. Og for at kende min Kilde, må jeg først erkende det, Du skabte èt med mig. Min broders er den hånd, der fører mig på vejen til Dig. Hans synder er i fortiden sammen med mine. Og jeg er frelst, fordi fortiden er væk. Lad mig ikke værne om den indeni mit hjerte, eller jeg vil fare vild på vejen til Dig. Min broder er min frelser. Lad mig ikke angribe frelseren, Du har givet mig. Men lad mig ære ham, der bærer Dit Navn og således huske, at Det er mit eget.

2 Så tilgiv mig i dag. Og du vil vide, at du har tilgivet mig, hvis du skuer din broder i hellighedens lys. Han kan ikke være mindre hellig, end jeg kan, og du kan ikke være helligere end ham.

LEKTION 289

Fortiden er forbi. Den kan ikke røre mig.

1 Medmindre fortiden er forbi i mit sind, må den virkelige verden undslippe mit syn. For jeg ser virkeligt ingen steder, og ser kun det, der ikke er der. Hvordan kan jeg så opfatte den verden, tilgivelse tilbyder? Denne fortid blev skabt til at skjule denne verden, der kun kan blive set på nu. Den har ingen fortid. For hvad kan blive tilgivet andet end fortiden, og hvis den er tilgivet, er den væk.

2 Fader, lad mig ikke se på en fortid, der ikke er der. For Du har tilbudt mig Din egen erstatning i en nutidig verden, fortiden har forladt uberørt og fri af synd. Her er slutningen på skyld. Og her er jeg gjort klar til Dit sidste skridt. Bør jeg kræve, at Du ikke venter længere på, at Din Søn finder den dejlighed, Du planlagde som slutningen på alle hans drømme og al hans smerte?

LEKTION 290

Min nuværende lykke er alt, jeg ser.

1 Medmindre jeg ser på det, der ikke er der, er min nuværende lykke alt, jeg ser. Øjne, der begynder at åbne, ser omsider. Og jeg ville have Kristi syn komme til mig på selve denne dag. Det, jeg opfatter uden Guds egen korrektion for det syn, jeg lavede, er skræmmende og smertefuldt at skue. Dog ville jeg ikke tillade mit sind at blive bedraget af den tro, drømmen, jeg lavede, er virkelig, et øjeblik længere. Denne dag søger jeg min nuværende lykke og ser ikke på andet bortset fra den ting, jeg søger.

2 Med denne beslutning kommer jeg til Dig og beder Din styrke om at holde mig oppe i dag, mens jeg kun udfører Din vilje. Du kan ikke fejle i at høre mig, Fader. Det, jeg beder om, har Du allerede givet mig, og jeg er sikker på, at jeg vil se min lykke i dag.

HVAD ER DEN VIRKELIGE VERDEN?

1 Den virkelige verden er et symbol som resten på det, opfattelse tilbyder. Dog står den for det, der er modsat til det, du lavede. Din verden bliver set gennem frygtens øjne og bringer rædslernes vidner til dit sind. Den virkelige verden kan ikke blive opfattet undtagen gennem øjne, tilgivelse velsigner, så de ser en verden, hvor rædsel er umulig, og vidner til frygt ikke kan blive fundet.

2 Den virkelige verden rummer et modstykke til enhver ulykkelig tanke, afspejlet i din verden, en sikker korrektion af frygtens seværdighederne og lyde af kamp, som din verden indeholder. Den virkelige verden viser en verden set anderledes, gennem stille øjne og med et sind i fred. Intet andet end hvile er der. Der høres ingen skrig af smerte og sorg, for intet her forbliver udenfor tilgivelse. Og seværdighederne er blide. Kun lykkelige seværdigheder og lyde kan nå sindet, der har tilgivet det selv.

3 Hvilket behov har sådan et sind for tanker om død, angreb og mord? Hvad kan det opfatte omgiver det andet end sikkerhed, kærlighed og glæde? Hvad er der, det ville vælge, til at blive fordømt, og hvad er der, det ville dømme imod? Den verden, det ser, opstår fra et sind i fred med sig selv. Ingen fare lurer i noget som helst, det ser, for det er venligt og kun venlighed ser det på.

4 Den virkelige verden er symbolet på, at drømmen om synd og skyld er forbi, og at Guds Søn ikke længere sover. Hans vågne øjne opfatter den sikre afspejling af hans FadersModers kærlighed, det sikre løfte om, at han er forløst. Den virkelige verden betegner tidens afslutning, for opfattelsen af den, gør tid formålsløs.

5 Helligånden har intet behov for tid, når den har tjent Hans formål. Nu venter Han kun det ene øjeblik mere på, at Gud tager Sit sidste skridt, og tid er forsvundet og tager opfattelse med sig efterhånden, som den går og efterlader Sandheden til kun at være Den selv. Det øjeblik er vores mål, for det indeholder erindringen om Gud. Og efterhånden, som vi ser på en tilgivet verden, er det Ham, Der kalder på os og kommer for at tage os hjem og minder os om vores Identitet, som vores tilgivelse har genoprettet for os.

LEKTION 291

Dette er en dag med stilhed og fred.

1 Kristi syn ser gennem mig i dag. Hans syn viser mig alle ting tilgivne og med fred og tilbyder dette samme syn til verden. Og jeg accepterer dette syn i dets navn, både for mig selv og også for verden. Hvilken dejlighed vi ser på i dag! Hvilken hellighed vi ser omgive os! Og det bliver givet os at erkende, at det er en hellighed, som vi deler; det er Gud Selvs Hellighed.

2 Denne dag er mit sind stille for at modtage de Tanker, Du tilbyder mig. Og jeg accepterer det, der kommer fra Dig i stedet for fra mig selv. Jeg kender ikke vejen til Dig. Men Du er helt sikker. Fader, led Din Søn langs den stille sti, der ender i Dig. Lad min tilgivelse være komplet, og lad erindringen om Dig vende tilbage til mig.

LEKTION 292

Et lykkeligt resultat for alle ting er sikkert.

1 Guds løfter laver ingen undtagelser. Og Han garanterer, at kun glæde kan være det endelige resultat, der findes for alting. Dog er det op til os, hvornår dette bliver nået - hvor længe vi lader en fremmed vilje se ud til at modsætte sig Hans. Og mens vi tænker, denne vilje er virkelig, vil vi ikke finde den afslutning, som Han har udpeget som resultatet af alle problemer, vi opfatter, alle prøvelser, vi ser, og enhver situation, som vi møder. Dog er slutningen sikker. For Guds vilje bliver gjort på jorden og i Himmelen. Vi vil søge og vi vil finde i overensstemmelse med Hans Vilje, der garanterer, at vores vilje bliver gjort.

2 Vi takker Dig, Fader, for Din garanti for kun lykkelige resultater til sidst. Hjælp os med ikke at blande os, og således forsinke de lykkelige afslutninger, Du har lovet os, på ethvert problem, som vi kan opfatte, på enhver prøvelse, vi tænker, vi stadigt må møde.

LEKTION 293

Al frygt er forbi, og kun kærlighed er her.

1 Al frygt er forbi, fordi dens kilde er væk, og alle dens tanker væk med den. Kærlighed forbliver den eneste nuværende tilstand, hvis Kilde er her for evigt og for altid. Kan verden virke lys og klar og tryg og indbydende med alle mine tidligere fejl til at undertrykke den og vise mig forvrængede former af smerte? Dog i nuet er kærlighed indlysende, og dens virkninger tydelige. Hele verden skinner i afspejling af dens hellige lys, og jeg opfatter en verden, tilgivet omsider.

2 Fader, lad ikke Din hellige verden undslippe mit syn i dag. Lad heller ikke mine ører være døve for alle taknemmelighedens salmer, verden synger under lydene af frygt. Der er en virkelig verden, som nutiden beskytter mod alle tidligere fejl. Og jeg ville kun se denne verden for mine øjne i dag.

LEKTION 294

Min krop er en helt neutral ting.

1 Jeg er en Søn af Gud. Og kan jeg også være en anden ting? Skabte Gud det dødelige og forkrænkelige? Hvilken nytte har Guds elskede Søn af det, der må dø? Og dog, en neutral ting ser ikke døden, for tanker om frygt er ikke investeret der, heller ikke er en hån af kærlighed skænket den. Dens neutralitet beskytter den, mens den har et brug. Og bagefter, uden et formål, bliver den lagt til side. Den er ikke syg eller gammelt eller såret. Den er kun funktionsløs, unødvendig og smidt ud. Lad mig ikke se den som mere end dette i dag – til tjeneste i et stykke tid og egnet til at tjene for at bevare dens brugbarhed, mens den kan tjene, og derefter blive erstattet af noget bedre

2 Min krop, Fader, kan ikke være Din Søn. Og det, der ikke er skabt, kan ikke være syndigt eller syndfri, hverken godt eller dårligt. Så lad mig bruge denne drøm til at hjælpe med Din plan om, at vi vågner op fra alle drømme, vi lavede.

LEKTION 295

Helligånden ser gennem mig i dag.

1 Kristus beder om, at Han må få lov til bruge mine øjne i dag og således forløse verden. Han beder om denne gave, at Han må få lov til at tilbyde ro i sindet til mig og tage al rædsel og al smerte væk. Og efterhånden, som de

bliver fjernet fra mig, er drømme, der så ud til at slå sig ned på verden, væk. Forløsning må være én. Efterhånden, som jeg bliver frelst, bliver verden frelst med mig. For vi må alle sammen blive forløst sammen. Frygt forekommer i mange forskellige former, men kærlighed er én.

2 Min Fader, Kristus har bedt mig om en gave, og én jeg giver, så den bliver givet mig. Hjælp mig med at bruge Kristi øjne i dag og således tillade Helligåndens Kærlighed at velsigne alle ting, som jeg måske ser på, så Hans tilgivende kærlighed kan hvile på mig.

LEKTION 296

Helligånden taler gennem mig i dag.

1 Helligånden behøver min stemme i dag, så hele verden kan lytte til Din Stemme og høre Dine ord gennem mig. Jeg er besluttet på at lade Dig tale gennem mig, for jeg ville ikke bruge andre ord end Dine og har ingen tanker, der er adskilt fra Dine, for kun Dine er sande. Jeg ville være frelser for den verden, jeg lavede. For at have fordømt den ville jeg sætte den fri, så jeg kan få lov til at finde undslippelse og høre Ordet, Din hellige Stemme vil tale til mig i dag.

2 Vi underviser i dag i det, vi ville lære, og det alene. Og således bliver vores indlæringsmål et uden konflikt og muligt med let rækkevidde og hurtig gennemførelse. Hvor gladeligt kommer Helligånden for at frelse os fra helvede, når vi tillader Hans lære at overtale verden gennem os til at søge og finde den lette vej til Gud!

LEKTION 297

Tilgivelse er den eneste gave jeg giver.

1 Tilgivelse er den eneste gave, jeg giver, fordi det er den eneste gave jeg ønsker, og alting jeg giver, giver jeg mig selv. Dette er frelsens enkle formel. Og jeg, der ville blive frelst, ville gøre den til min som den måde, jeg lever på i en verden, der har brug for frelse, og som vil blive frelst efterhånden, som jeg accepterer Soning for mig selv.

2 Fader, hvor sikre er Dine veje, hvor sikre deres resultat og hvor virkelig trofast er hvert skridt i min frelse allerede sat og opnået ved Din nåde. Tak til Dig for Dine evige gaver, og tak til Dig for min identitet.

LEKTION 298

Jeg elsker Dig, Fader, og jeg elsker Din Søn.

1 Min taknemmelighed tillader min kærlighed at blive accepteret uden frygt. Og således er jeg omsider genoprettet til min Virkelighed. Alt det, der trængte sig ind på mit hellige syn, tager tilgivelse bort. Og jeg nærmer mig slutningen på meningsløse rejser, vanvittige karrierer og kunstige værdier. Jeg accepterer i stedet det, som Gud fastlægger som mit, sikker på at i det alene vil jeg blive frelst, sikker på, at jeg går gennem frygt for at møde min kærlighed.

2 Fader, jeg kommer til Dig i dag, fordi jeg ikke ville følge nogen som helst anden vej end Din. Du er ved siden af mig. Sikker er Din vej. Og jeg er taknemmelig for Dine hellige gaver af sikre tilflugtssteder og undslippelse fra alt det, der ville skjule min kærlighed til Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

LEKTION 299

Evig hellighed bor i mig.

1 Min hellighed er langt hinsides min egen evne til at forstå eller vide. Dog Gud, min Fader, Der skabte den, anerkender min hellighed som Sin. Vores Vilje til sammen forstår det. Og vores vilje til sammen ved, at det er sådan.

2 Fader, min hellighed er ikke af mig. Den er ikke min til at ødelægge med synd. Den er ikke min til at lide af angreb. Illusioner kan skjule den, men kan ikke slukke dens udstråling eller dæmpe dens lys. Den står for evigt perfekt og uberørt. I den bliver alle ting helbredt, for de forbliver, som Du skabte dem. Og jeg kan kende min hellighed. For hellighed Selv skabte mig, og jeg kan kende min Kilde, fordi det er Din vilje, at Du bliver kendt.

LEKTION 300

Kun et øjeblik holder denne verden ud.

1 Dette er den tanke, der kan blive brugt til at sige, at død og sorg er den sikre skæbne for alle, der kommer her. For deres glæder er væk, før de bliver ejet eller endog fattet. Dog, dette er også den idé, der ikke lader nogen falsk opfattelse holde os i dens greb eller repræsenterer mere end en forbipasserende sky på en himmel evigt fredfyldt. Og det er denne sindsro, vi søger i dag, skyfri, indlysende og sikker.

2 Vi søger Din hellige verden i dag. For vi, Din elskende Søn, har været faret vild et stykke tid. Men vi har lyttet til Din Stemme og lært nøjagtigt det, vi skal gøre for at blive genoprettet til Himmelen og vores sande identitet. Og vi giver tak i dag for, at verden kun holder ud et øjeblik. Vi ville gå hinsides det lille bitte øjeblik til evighed.

HVAD ER GENKOMSTEN?

1 Kristi Genkomst, der er så sikker som Gud, er blot korrektion af fejltagelser og tilregnelighedens tilbagevenden. Den er en del af den tilstand, der genopretter det aldrig mistede og genindfører det, der er evigt og for evigt sandt. Det er invitationen til Guds Ord om at indtage illusionens sted, viljen til at lade tilgivelse hvile på alle ting uden undtagelse og uden forbehold.

2 Det er den alt-inklusive natur af Kristi Genkomst, der tillader den at favne verden og holde dig i sikkerhed indeni dens blide fremkomst, der omfatter alle levende ting med dig. Der er ingen ende på befrielsen, som Genkomsten bringer, da Guds skabelse må være grænseløs. Tilgivelse oplyser Genkomstens vej, fordi den skinner på alle som én.

3 Genkomsten afslutter de lektioner, som Helligånden underviser i, og gør plads til den Sidste Dom, hvori indlæring ender i en sidste sammenfatning, der vil strække sig hinsides den selv og nå op til Gud. Genkomsten er det tidspunkt, hvor alle sind bliver givet til Kristi hænder for at blive tilbageført til Ånden i sand skabelses Navn og Guds Vilje.

4 Genkomsten er den eneste begivenhed i tid, som tid selv ikke kan påvirke. For alle, der nogensinde kom for at dø eller endnu vil komme, eller som er til stede nu, er ligeligt befriet fra det, han lavede. I denne ligeværdighed bliver Kristus gendannet som en identitet, hvor alle Guds Sønner erkender, at de alle er én. Og Gud Faderen smiler til Sin Søn, Hans eneste skabelse og Hans eneste glæde.

5 Bed om, at Genkomsten vil være snart, men hvil ikke med det. Den har brug for dine øjne og ører og hænder og fødder. Den har brug for din stemme. Og mest af alt behøver den din vilje. Lad os glæde os over, at vi kan gøre Guds Vilje og slutte os sammen i dens hellige lys. Se, Guds Søn er én i os, og vi kan nå vores Faders kærlighed gennem ham.

LEKTION 301

Og Gud Selv vil viske alle tårer bort.

1 Fader, medmindre jeg dømmer, kan jeg ikke græde. Jeg kan heller ikke lide af smerter eller føle, at jeg er forladt og unødvendig i verden. Dette er mit hjem, fordi jeg dømmer det ikke. Og derfor er det kun det, Du vil. Lad mig i dag skue den ufordømt gennem lykkelige øjne tilgivelse har befriet fra al forvrængning. Lad mig se Din verden i stedet for min. Og alle de tårer, jeg fældede, vil blive glemt, for deres kilde er væk. Fader, jeg vil ikke dømme Din verden i dag.

2 Guds verden er lykkelig. De, der ser på den, kan kun tilføje deres glæde til den og velsigne den som en årsag til yderligere glæde i dem. Vi græd, fordi vi ikke forstod. Men vi har lært, at den verden, vi så, var falsk, og vi vil se på Guds verden i dag.

LEKTION 302

Hvor mørket var, ser jeg på lyset.

1 Fader, vores øjne er ved at åbne sig omsider. Din hellige verden venter på os efterhånden, som vores syn endelig bliver genoprettet, og vi kan se. Vi troede, at vi led. Men vi havde glemt den Søn, som Du skabte. Nu ser vi, at mørket er vores egen forestilling, og at lyset er der for os at se på. Kristi syn ændrer mørket til lys, for frygt må forsvinde, når kærlighed er kommet. Lad mig tilgive Din hellige verden i dag, så jeg kan få lov til at se på dens hellighed og forstå, at den kun afspejler min egen.

2 Vores Kærlighed venter os, når vi går til Ham og går ved siden af os og viser os vejen. Han fejler i intet. Han den afslutning, vi søger, og Han det middel med hvilket, vi kommer til Ham.

LEKTION 303

Den hellige Kristus er født i mig i dag.

1 Se med mig, engle; se med mig i dag. Lad alle Guds hellige Tanker omgive mig og være stille med mig, mens Himmelens Søn bliver født. Lad jordiske lyde være stille, og de seværdigheder, som jeg er vant til, forsvinde. Lad Kristus blive budt velkommen, hvor Han er hjemme, og lad Ham høre de lyde, Han forstår og ikke se andet end de seværdigheder, der viser Hans Faders Kærlighed. Lad Ham ikke længere være en fremmed her, for Han er født på ny i mig i dag.

2 Din Søn er velkommen, Fader. Han er kommet for at frelse mig fra det onde selv, jeg lavede. Han er det Selv, som Du har givet mig. Han er kun det, jeg virkelig er i sandhed. Han er den Søn, du elsker over alle ting. Han

er mit selv, som Du skabte mig. Det er ikke Kristus, der kan blive korsfæstet. Inde i Din verden lad mig modtage Din Søn.

LEKTION 304

Lad ikke min verden skjule synet af Kristus.

1 Jeg kan tilsløre mit hellige syn, hvis jeg presser min verden ind i det. Jeg kan heller ikke skue de hellige seværdigheder, Kristus ser på, medmindre det er Hans syn, jeg bruger. Opfattelse er et spejl, ikke en kendsgerning. Og det, jeg ser på, er min sindstilstand reflekteret udad. Jeg ville velsigne verden ved at se på den gennem Kristi øjne. Og jeg vil se på de sikre tegn på, at alle mine synder er blevet tilgivet mig.

2 Du fører mig fra mørket til lyset, fra synd til hellighed. Lad mig tilgive og således modtage frelse for verden. Det er Din gave, min Fader, givet mig til at tilbyde Din hellige Søn, så han igen kan få lov at finde erindringen om Dig og din Søn, som Du skabte ham.

LEKTION 305

Der er en fred, som Kristus skænker os.

1 Den, der kun bruger Kristi syn, finder en fred så dyb og stille, uforstyrbar og fuldstændigt forandringsløs, at verden ikke indeholder noget modstykke. Sammenligninger bliver stille foran denne fred. Og hele verden afgår i stilhed efterhånden, som denne fred omslutter den og blidt bærer den til sandhed for ikke mere at være frygtens hjem. For Kærlighed er kommet og helbredte verden ved at give den Kristi fred.

2 Fader, Kristi fred blev givet os, fordi det er Din vilje, at vi bliver frelst. Hjælp os i dag til kun at acceptere Din gave og at dømme den ikke. For den er kommet til os for at frelse os fra vores dom over os selv.

LEKTION 306

Kristi gave er alt, jeg søger i dag.

1 Hvad andet end Kristi syn ville jeg bruge i dag, når det kan tilbyde mig en dag, hvori jeg ser en verden så lig Himmelen, at en ældgammel erindring vender tilbage til mig? I dag kan jeg glemme den verden, jeg lavede. I dag kan jeg gå forbi al frygt og blive genoprettet til kærlighed og hellighed og fred. I dag er jeg forløst og født på ny ind i en verden af barmhjertighed og omsorg; af kærlig venlighed og Guds fred.

2 Og så, vores Fader, vender vi tilbage til Dig, idet vi husker, vi aldrig gik væk og husker Dine hellige gaver til os. I taknemmelighed og takgivelse kommer vi med tomme hænder og åbne hjerter og sind og beder kun om det, Du giver. Vi kan ikke give et tilbud, der er tilstrækkeligt, til Din Søn. Men i Din Kærlighed er Kristi gave hans.

LEKTION 307

Modstridende ønsker kan ikke være min vilje.

1 Fader, Din Vilje er min, og kun den. Der er ingen anden vilje for mig at have. Lad mig ikke prøve at lave en anden vilje, for den er meningsløs og vil give mig smerte. Din vilje alene kan bringe mig lykke, og kun den findes. Hvis jeg ville have det, kun Du kan give, må jeg acceptere Din Vilje for mig og gå ind i fred, hvor konflikt er umulig. Din Søn er én med Dig i væren og i vilje, og intet modsiger den hellige sandhed, at jeg forbliver, som Du skabte mig.

2 Og med denne bøn går vi stille ind i en tilstand, hvor konflikt ikke kan komme, fordi vi slutter vores hellige vilje til Guds i erkendelse af, at de kun er én.

LEKTION 308

Dette øjeblik er det eneste tidspunkt, der er.

1 Jeg har opfattet tid på sådan en måde, at jeg tilintetgør mit mål. Hvis jeg vælger at række forbi tid til tidløshed, må jeg ændre min opfattelse af det, tid er til. Tids formål kan ikke være at holde fortiden og fremtiden som én. Det eneste interval, hvori jeg kan blive frelst fra tid, er nu. For i dette øjeblik er tilgivelse kommet for at sætte mig fri. Kristi fødsel er nu uden en fortid eller fremtid. Han er kommet for at give sin nutidige velsignelse til verden og genoprette den til tidløshed og kærlighed. Og kærlighed er evigt til stede, her og nu.

2 Tak for dette øjeblik, Fader. Det er nu, jeg er forløst. Dette øjeblik er det tidspunkt, Du har udpeget til Din Søns frigivelse og til frelse af verden i ham.

LEKTION 309

Jeg frygter ikke at se indad i dag.

1 Inde i mig er evig uskyld, fordi det er Guds Vilje, at den er der for evigt og for altid. Jeg, Hans Søn, hvis vilje er grænseløs, som Hans egen, kan ikke ville at ændre i dette. For at benægte min Faders Vilje er at benægte min egen. At kigge indenad er kun at finde min vilje, som Gud skabte den, og som den er. Jeg frygter at kigge indad, fordi jeg tror, jeg lavede en anden vilje, som ikke er sand, og gjorde den virkelig. Dog har den ingen virkninger. Inde i mig er Guds hellighed. Inde i mig er erindringen om Ham.

2 Det skridt, jeg tager i dag, min Fader, er min sikre frigørelse fra tomgangs-drømme om synd. Dit alter står roligt og ubesmittet. Det er det hellige alter til mit Selv, og der finder jeg min sande identitet.

LEKTION 310

I frygtløshed og kærlighed tilbringer jeg i dag.

1 Denne dag, min Fader, ville jeg tilbringe med Dig, som Du har valgt alle mine dage skulle være. Og det, jeg vil opleve, er ikke af tid overhovedet. Den glæde, der kommer til mig, er ikke af dage eller timer, for den kommer fra Himmelen til Din Søn. Denne dag vil være Din søde påmindelse om at huske Dig, Din nådige kalden på Din hellige Søn, tegnet på Din nåde er kommet til mig, og at det er Din Vilje, at jeg skal være fri i dag.

2 Vi tilbringer denne dag sammen, Du og jeg. Og hele verden slutter sig til os i vores taknemmeligheds Sang og glæde over Ham, Der gav frelse til os, og Der satte os fri. Vi er genoprettet til fred og hellighed. Der er ikke plads i os til frygt i dag, for vi har budt kærlighed velkommen ind i vores hjerter.

HVAD ER DEN SIDSTE DOM?

1 Kristi Genkomst giver Guds Søn gaven at høre Guds Stemme forkynde, at det, der er falsk, er falsk, og det, der er sandt, har aldrig ændret sig. Og dette er dommen, hvori opfattelse slutter. Først ser du en verden, der har accepteret dette som sandt, projiceret fra et nu korrigeret sind. Og med dette hellige syn giver opfattelse en stille velsignelse og forsvinder så, dens mål er opnået og dens mission udført.

2 Den sidste dom over verden indeholder ingen fordømmelse. For den ser verden som fuldstændig tilgivet, uden synd og fuldstændig formålsløs. Uden en årsag og nu uden en funktion i Kristi øjne glider den blot bort til intethed. Der blev den født, og der slutter den også. Og alle figurerne i den drøm, hvori verden begyndte, går med den. Kroppe er nu ubrugelige og vil derfor forsvinde, for Guds Søn er grænseløs.

3 Du, som troede, at Guds Sidste Dom ville dømme verden til helvede sammen med dig, accepter denne hellige sandhed: Guds Dom er gaven fra den korrektion, Han skænkede alle dine fejl og befriede dig fra dem og alle virkninger, de nogensinde så ud til at have. At frygte Guds frelsende nåde er kun at frygte komplet frigørelse fra lidelse, vende tilbage til fred, sikkerhed og lykke og forening med din egen Identitet.

4 Guds Sidste Dom er lige så barmhjertig som ethvert skridt i Hans udpegede plan til at velsigne Sin Søn og kalde ham til at vende tilbage til den evige fred, han deler med Ham. Vær ikke bange for kærlighed. For den alene kan helbrede al sorg, viske alle tårer bort og blidt vække den Søn, som Gud anerkender som Sin, fra hans drøm om smerte. Vær ikke bange for dette. Frelse beder dig give den velkomst. Og verden venter på din glade accept, som vil sætte den fri.

5 Dette er Guds Sidste Dom: "Du er stadigt min hellige Søn, for evigt uskyldig, for evigt elskende og for evigt elsket, lige så grænseløs som din Skaber og fuldstændigt forandringsløs og for evigt ren. Derfor, vågn op og vend tilbage til Mig. Jeg er din Fader, og du er Min Søn."

LEKTION 311

Jeg dømmer alle ting, som jeg ville have dem til at være.

1 Dom blev lavet til at være et våben, brugt mod sandheden. Den adskiller det, den bliver brugt imod, og sætter det af, som om det var en adskilt ting. Og så laver den ud af det, hvad du ville have det til at være. Den dømmer det, den ikke kan forstå, fordi den ikke kan se helheden og dømmer derfor falsk. Lad os ikke bruge den i dag, men lave en gave af den til Ham, Der har en anden brug den. Han vil lette dig for pinen af alle de domme, du har afsagt over dig selv, og genoprette fred i sindet ved at give dig Guds Dom af Hans Søn.

2 Fader, vi venter med åbent sind i dag for at høre Din dom over den Søn, Du elsker. Vi kender ham ikke, og vi kan ikke dømme. Og så lader vi Din Kærlighed bestemme, hvad han, som Du skabte som Din Søn, skal være.

LEKTION 312

Jeg ser alle ting, som jeg ville have dem til at være.

1 Opfattelse følger dom. Havende dømt, ser du derfor det, du ville se på. For syn kan blot tjene til at tilbyde dig det, du ville have. Det er umuligt at overse det, du ville se, og fejle i at se det, du har valgt at skue. Hvor sikkert

må den virkelige verden derfor komme for at hilse på det hellige syn af hvem som helst, der tager Helligåndens formål som hans mål med at se. Og han kunne ikke fejle i at se på det, Kristus ville have ham til at se og dele Kristi kærlighed til det, han ser på.

2 Jeg har intet formål i dag undtagent at se på en befriet verden, sat fri fra alle de domme, jeg har lavet. Fader, dette er Din Vilje for mig i dag, og derfor må det også være mit mål.

LEKTION 313

Lad nu en ny opfattelse komme til mig.

1 Fader, der er et syn, der skuer alle ting som syndfri, så at frygt er forsvundet, og hvor den var, er kærlighed inviteret ind. Og kærlighed vil komme, hvor som helst den bliver bedt om det. Dette syn er Din gave. Kristi øjne ser på en tilgivet verden. For Hans øjne er alle dens synder tilgivet, for Han ser ingen synd i noget, Han ser på. Lad nu Hans sande opfattelse komme til mig, så jeg kan få lov til at vågne fra skylddrømmen og se indad på min syndfrihed, som Du har holdt fuldstændigt ubesmittet på alteret til Din hellige Søn, det Selv, som jeg ville identificere mig med.

2 Lad os i dag skue hinanden i Kristi øjne. Hvor smukke vi er! Hvor hellige og hvor kærlige! Broder, kom og vær med mig i dag. Vi frelser verden, når vi er sammen. For i vores syn bliver den lige så hellig som lyset i os.

LEKTION 314

Jeg søger en fremtid forskellig fra fortiden.

1 Fra ny opfattelse af verden kommer der en fremtid meget forskellig fra fortiden. Fremtiden bliver nu anerkendt som en forlængelse af nuet. Fortidige fejltagelser kan ingen skygger kaste på den, så at frygt har mistet sine afguder og sine billeder, og da den er formløs, har den ingen virkninger. Døden vil ikke gøre krav på fremtiden nu, for livet er nu dens mål, og alle de nødvendige midler bliver med glæde stillet til rådighed. Hvem kan sørge eller lide, når nuet er blevet befriet og strækker sin sikkerhed og fred ind i en rolig fremtid fyldt med håb?

2 Fader, vi tog fejl i fortiden og vælger at bruge nuet til at være fri. Nu lægger vi fremtiden i Dine hænder, lægger vores fortidige fejltagelser bag os, sikre på, at Du vil holde Dine nuværende løfter og lede fremtiden i deres hellige lys.

LEKTION 315

Alle gaver, mine brødre giver, tilhører mig

1 Hver dag kommer tusind skatte til mig med hvert forbipasserende øjeblik. Jeg bliver velsignet med gaver gennem hele dagen, i værdi langt hinsides alle ting, som jeg kan forestille mig. En broder smiler til en anden, og mit hjerte bliver glad. En eller anden udtaler et taknemmeligt eller barmhjertigt ord, og mit sind opfatter denne gave og tager den som sin egen. Og alle og enhver, der finder vejen til Gud, bliver min frelser, der udpeger vejen for mig og giver mig sin sikkerhed for, at det, han lærte, helt sikkert også er mit.

2 Jeg takker Dig, Fader, for de mange gaver, der kommer til mig i dag og hver dag fra enhver Guds Søn. Mine brødre er grænseløse i alle deres gaver til mig. Må jeg nu få lov at tilbyde dem min taksigelse, så taknemlighed overfor dem kan få lov til at føre mig videre til min Skaber og erindringen om Ham.

LEKTION 316

Alle gaver, jeg giver mine brødre, er mine egne.

1 Ligesom hver eneste gave, som mine brødre giver, er min, således tilhører hver eneste gave, jeg giver, mig. Hver enkelt tillader en tidligere fejltagelse at forsvinde uden at efterlade nogen skygge på det hellige sind, min Fader elsker. Hans nåde bliver givet mig i enhver gave, som en broder har modtaget gennem al tid og også hinsides al tid. Mit skatkammer er fuldt, og engle holder øje med dets åbne døre, så ikke én gave går tabt og kun mere bliver tilføjet. Lad mig komme til, hvor mine skatte er, og træde ind, hvor jeg er sandt velkommen og hjemme blandt de gaver, som Gud har givet mig.

2 Fader, jeg ville acceptere Jeres gaver i dag. Jeg genkender dem ikke. Dog stoler jeg på, at Du, Som gav dem, vil give de midler, med hvilke jeg kan beskue dem, se deres værdi og kun værdsætte dem som det, jeg ønsker.

LEKTION 317

Jeg følger vejen udpeget for mig.

1 Jeg har en speciel plads at udfylde - en rolle til mig alene. Frelse venter, indtil jeg påtager mig denne rolle som det, jeg vælger at gøre. Indtil jeg foretager dette valg, er jeg slave af tid og menneskelig skæbne. Men når jeg villigt og gladeligt går den vej, min Faders plan udpegede for mig at gå,

så vil jeg erkende, at frelse allerede er her, allerede givet alle mine brødre og også allerede min.

2 Fader, Din vej er den, jeg vælger i dag. Hvor den ville føre mig hen, vælger jeg at gå; Det, den ville have mig til at gøre, vælger jeg at gøre. Din vej er sikker og afslutningen sikret. Erindringen om Dig venter mig der, og alle mine sorger ender i Din omfavnelse, som Du har lovet til Din Søn, der fejlagtigt tænkte, at han var vandret bort fra den sikre beskyttelse i Dine kærlige arme.

LEKTION 318

I mig er frelsens midler og mål et.

1 I mig, Guds hellige Søn, bliver alle dele af Himmelens plan til at frelse verden forsonet. Hvad kunne være i konflikt, når alle dele kun har ét formål og ét mål? Hvordan kunne der være en enkelt del, der står udenfor eller er af en mere eller mindre betydning? Jeg er det middel ved hvilket, Guds Søn bliver frelst, fordi frelsens formål er at finde den syndfrihed, som Gud har anbragt i mig. Jeg blev skabt som den ting, jeg søger. Jeg er det mål, verden søger efter. Jeg er Guds Søn, Hans ene Evige Kærlighed. Jeg er frelsens middel så vel som dens mål.

2 Lad mig i dag, min Fader, påtage mig den rolle, Du tilbyder mig i Din anmodning om, at jeg accepterer Soning for mig selv. For således bliver det, der derved bliver forsonet i mig, lige så sikkert forsonet med Dig.

LEKTION 319

Jeg kom for verdens frelse.

1 Her er en tanke, hvorfra alt hovmod er blevet fjernet, og kun sandhed er tilbage. For hovmod modsætter sig sandhed. Men hvor der intet hovmod er, vil sandheden komme øjeblikkeligt og udfylde den plads, egoet efterlod ubesat af løgne. Kun egoet kan være begrænset, og derfor må det søge efter mål, der er forkortede og begrænsende. Egoet tænker, at det, én vinder, må helheden tabe. Og dog er det Guds Vilje, jeg lærer, at det én vinder, bliver givet til alle.

2 Fader, Din Vilje er hel. Og målet, der stammer fra den, har del i dens helhed. Hvilket andet mål end verdens frelse kunne Du have givet mig? Og hvad andet end dette kan være den Vilje, mit Selv har delt med Dig?

LEKTION 320
Min Fader giver al magt til mig.

1 Guds Søn er grænseløs. Der er ingen grænser for hans styrke, hans fred, hans glæde eller nogen som helst egenskaber, hans Fader i hans skabelse. Det, han vil sammen med sin Skaber og Forløser, må blive gjort. Hans hellige vilje kan aldrig blive fornægtet, fordi hans Fader skinner på hans sind og lægger foran det al styrke og kærlighed på jorden og i Himmelen. Jeg er ham til hvem, alt dette er givet. Jeg er ham i hvem, magten fra min Faders Vilje bor.

2 Din Vilje kan gøre alle ting i mig og derefter strække sig ud på samme måde til hele verden gennem mig. Der er ingen grænser for Din Vilje. Og således er al magt blevet givet til Din Søn.

HVAD ER SKABELSEN?

1 Skabelsen er summen af alle Guds Tanker, i antal uendelige og overalt uden nogen som helst begrænsning. Kun Kærlighed skaber og kun ligesom Den Selv. Der var intet tidspunkt, hvor alt det, Den skabte, ikke var der. Ej heller vil der være et tidspunkt, hvor noget som helst, som Den skabte, lider nogen som helst forandring. For evigt og for altid er Guds Tanker nøjagtigt, som de var, og som de er, uændrede gennem tid og efter tid er forbi.

2 Guds Tanker er givet al den magt, som Deres egen Skaber har. For Han ville føje til Kærlighed med dens forlængelse. Således deltager Hans Søn i skabelsen og må derfor deltage i magten til at skabe. Det, Gud har villet at være for evigt én, vil stadigt være én, når tid er forbi, og vil ikke blive ændret hele vejen gennem tidens løb og vil forblive, som den var, før tanken om tid begyndte.

3 Skabelsen er modsætningen til alle illusioner, for Skabelsen er sandheden. Skabelsen er Guds hellige Søn, for i Skabelsen er Hans Vilje komplet i ethvert aspekt og gør enhver del til en beholder for det hele. Dens énhed er for evigt garanteret ukrænkelig, for evigt holdt indeni Hans hellige Vilje hinsides alle muligheder for skade, for adskillelse, ufuldkommenhed og nogen som helst plet på dens syndfrihed.

4 Vi er Skabelsen --- vi, Guds Sønner. Vi synes at være adskilte og uopmærksomme på vores evige énhed med Ham. Dog bag alle vores tvivl, forbi al vores frygt er der stadigt vished. For Kærlighed forbliver med alle Dens Tanker, Dens vished er deres. Guds erindring er i vores hellige sind, der kender deres énhed og deres forening med deres Skaber. Lad vores funktion være kun at lade denne erindring vende tilbage, kun at lade Guds

Vilje blive gjort på jorden, kun at blive genoprettet til tilregnelighed og kun at være, som Gud skabte os.

5 Vores Fader kalder på os. Vi hører Hans Stemme, og vi tilgiver skabelsen i dens Skabers Navn, Helligheden Selv, Hvis hellighed Hans egen skabelse deler; Hvis hellighed stadigt er en del af os.

LEKTION 321

Fader, min frihed er i Dig alene.

1 Jeg forstod ikke, hvad der gjorde mig fri, ej heller hvad min frihed er, heller ikke hvor jeg skulle søge for at finde den. Fader, jeg har søgt forgæves, indtil jeg hørte Din Stemme dirigere mig. Nu vil jeg ikke vejlede mig selv mere. For jeg har hverken lavet eller forstået vejen til at finde min frihed. Men jeg stoler på Dig. Du, Der begavede mig med min frihed som Din hellige Søn, vil ikke blive borte for mig. Din Stemme dirigerer mig. Og vejen til Dig er ved at åbne sig og er tydelig for mig omsider. Fader, min frihed er i Dig alene. Fader, det er min vilje, at jeg vender tilbage.

2 I dag svarer vi for verden, som vil blive befriet sammen med os. Sikke glade vi er for at finde vores frihed på den bestemte måde, vores Fader har etableret. Og hvor er hele verdens frelse sikker, når vi lærer, vores frihed kan blive fundet i Gud alene.

LEKTION 322

Jeg kan kun opgive det, der aldrig var virkeligt.

1 Jeg ofrer illusioner, intet andet. Og når illusionerne går væk, finder jeg de gaver, illusioner forsøgte at skjule, ventende på mig i lysende velkomst og i beredskab til at give Guds ældgamle budskaber til mig. Hans hukommelse bor i enhver gave, som jeg modtager af Ham. Og enhver drøm tjener kun til at skjule det Selv der er Guds eneste Søn, i Hans Selvs lignelse, den Hellige, der stadigt bor i ham for evigt, da Han stadigt bor i mig.

2 Fader, for Dig forbliver alle ofre for evigt utænkelige. Og så kan jeg ikke ofre undtagen i drømme. Som Du skabte mig, kan jeg intet opgive, Du gav mig. Det, Du ikke gav, har ingen virkelighed. Hvilket tab kan jeg forvente bortset fra tabet af frygt og tilbagevenden af kærlighed i mit sind?

LEKTION 323

Jeg foretager med glæde "ofringen" af frygt.

1 Her er det eneste "offer", Du beder Din elskede Søn om. Du beder ham om at opgive al lidelse, al fornemmelse af tab og tristhed, al ængstelse og tvivl og frit lade Din Kærlighed strømme ind i hans bevidsthed, helbredende ham for smerter og givende ham Din egen evige glæde. Sådan er det "offer", Du beder mig om, og ét, jeg gladeligt laver, den eneste "omkostning" fra genoprettelse af Din erindring til mig til frelse af verden.

2 Og efterhånden, som vi betaler den gæld, vi skylder til sandhed - en gæld, der blot er at give slip i selvbedrag og af billeder, vi tilbedte falskt – vender sandhed tilbage til os i helhed og i glæde. Vi bliver ikke bedraget længere. Kærlighed er nu vendt tilbage til vores bevidsthed. Og vi har fred igen, for frygt er borte, og kun kærlighed er tilbage.

LEKTION 324

Jeg følger bare, for jeg ville ikke lede.

1 Fader, Du er Den, Der gav planen for min frelse til mig. Du har fastsat den vej, jeg skal gå, rollen jeg skal antage, og hvert skridt på min udpegede vej. Jeg kan ikke fare vild. Jeg kan kun vælge at vandre væk et stykke tid og derefter vende tilbage. Din kærlige Stemme vil altid kalde mig tilbage og styre mine fødder på rette vej. Alle mine brødre kan følge den vej, jeg fører dem på. Dog følger jeg kun den vej til Dig, som Du dirigerer mig til og vil have mig til at gå.

2 Så lad os følge Èn, Der kender vejen. Vi behøver ikke at vente, og vi kan ikke forvilde os væk andet end et øjeblik fra Hans kærlige hånd. Vi går sammen, for vi følger Ham. Og det er Ham, Der gør afslutningen sikker og garanterer en sikker tilbagevenden hjem.

LEKTION 325

Alle ting, jeg tror, jeg ser, afspejler idéer.

1 Dette er frelsens grundtone: Det, jeg ser, afspejler en proces i mit sind, der starter med min idé om det, jeg ønsker. Derfra finder sindet på et billede af den ting, sindet ønsker, bedømmer som værdifuld og derfor søger at finde. Disse billeder bliver derefter projiceret udad, set på, vurderet som virkelige og bevogtet som ens egne. Fra sindssyge ønsker kommer en sindssyg verden. Fra dom kommer en fordømt verden. Og fra tilgivende tanker kommer en blid verden frem med barmhjertighed for den hellige Søn af Gud ved at tilbyde ham et venligt hjem, hvor han kan hvile et stykke tid, før han rejser videre og hjælper sine brødre med at gå fremad med ham og finde vejen til Himmelen og til Gud.

2 Vor Fader, Dine idéer afspejler sandheden og mine adskilt fra Dine finder kun på drømme. Lad mig skue det, kun Dine afspejler, for Dine og Dine alene fastslår sandhed.

LEKTION 326

Jeg er for evigt en virkning af Gud.

1 Fader, jeg blev skabt i Dit Sind, en hellig Tanke, der aldrig forlod sit hjem. Jeg er Din Virkning for evigt, og Du er for evigt og for altid min Årsag. Som Du skabte mig, er jeg forblevet. Hvor Du etablerede mig, bor jeg stadig, og alle Dine egenskaber bor i mig, fordi det er Din Vilje at have en Søn så lig hans Årsag, at Årsagen og Dens virkning ikke kan skelnes fra hinanden. Lad mig vide, at jeg er en Virkning af Gud, og derfor har jeg magten til at skabe som Dig. Og som det er i Himmelen, således også på jorden. Din plan følger jeg her, og i afslutningen ved jeg, at Du vil samle Dine Virkninger med din kærlighed ind i Din Kærligheds rolige Himmel, hvor jorden vil forsvinde og adskilte tanker forener sig i glorværdighed som Guds Søn.

2 Lad os i dag skue jorden forsvinde, først forvandlet og så tilgivet og falme fuldstændigt ind i Guds hellige Vilje.

LEKTION 327

Jeg behøver kun at kalde, og I vil svare mig.

1 Jeg bliver ikke bedt om at tage frelse som grundlag for en u-understøttet tro. For Gud har lovet, at Han vil høre min kalden og Selv svare mig. Lad mig kun lære af min erfaring, at dette er sandt, og troen på Ham må helt sikkert komme til mig. Dette er den tro, der vil holde ud og tage mig længere og stadigt længere på den vej, der fører til Ham. For således vil jeg være sikker på, at Han ikke har forladt mig og stadigt elsker mig, kun afventende min kalden for at give mig al den hjælp, jeg behøver, for at komme til Ham.

2 Fader, jeg takker Dig for, at Dine løfter aldrig vil fejle i min oplevelse, hvis jeg blot afprøver dem. Lad mig derfor forsøge at afprøve dem og ikke dømme dem. Dine ord er et med Dig. Du giver de midler, hvorved overbevisning kommer, og sikkerhed på Din vedvarende kærlighed bliver opnået omsider.

LEKTION 328

Jeg vælger andenpladsen for at vinde den første.

1 Det, der ser ud til at være andenpladsen, er først, for alle ting, vi opfatter, er vendt op og ned, indtil vi lytter til Guds Stemme. Det ser ud til, at vi kun får selvstyre ved vores stræben efter at være adskilt, og at vores uafhængighed fra resten af Guds skabelse er den måde, hvorpå frelse bliver opnået. Dog, alt det vi finder, er sygdom, lidelse og tab og død. Dette er ikke det, vores Fader vil for os, og der er heller ikke nogen som helst nummer to til Hans Vilje. At tilslutte sig Hans er kun at finde vores egen. Og eftersom vores vilje er Hans, er det til Ham, vi må gå for at erkende vores vilje.

2 Der er ingen anden vilje end Din. Og jeg er glad for, at intet, jeg forestiller mig, modsiger det, Du ville have mig til at gøre. Det er Din Vilje, at jeg er helt sikker og for evigt har fred. Og lykkeligvis deler jeg den Vilje, som Du, min Fader, gav som del af mig.

LEKTION 329

Jeg har allerede valgt det, Du vil.

1 Fader, jeg troede, jeg vandrede bort fra Din Vilje, trodsede den, brød dens love og indsatte en anden vilje mere magtfuld end Din. Dog, det, jeg er i sandhed, er kun Din Vilje, udvidende og udvidende. Dette er jeg. Og dette vil aldrig ændre sig. Ligesom Du er Èt, således er jeg ét med Dig. Og dette valgte jeg i min skabelse, hvor min vilje for evigt blev ét med Din. Det valg blev foretaget for al evighed. Det kan ikke ændre sig og være i opposition til sig selv. Fader, min vilje er Din. Og jeg er tryg, ubesværet og fredfyldt i endeløs glæde, fordi det er Din Vilje, at det skal være sådan.

2 I dag vil vi acceptere vores forening med hinanden og vores Kilde. Vi har ingen vilje adskilt fra Hans, og vi alle er én, fordi Hans vilje er delt af os alle. Gennem den erkender vi, at vi er én. Gennem den finder vi vores vej til Gud omsider.

LEKTION 330

Jeg vil ikke såre mig selv igen i dag.

1 Lad os i dag acceptere tilgivelse som vores eneste funktion. Hvorfor skulle vi angribe vores sind og give dem billeder af smerte? Hvorfor skulle vi undervise dem i, at de er magtesløse, når Gud holder Sin magt frem og Sin Kærlighed og byder dem tage det, der allerede er deres? Sindet, der er

gjort villig til at acceptere Guds gaver, er blevet genoprettet til Ånd og udstrækker sin frihed og sin glæde, som det er Guds Vilje forenet med dets egen. Det selv, som Gud skabte, kan ikke synde og kan derfor ikke lide. Lad os vælge i dag, at han skal være vores identitet og således undslippe for evigt fra alle ting, drømmen om frygt ser ud til at tilbyde os.

2 Fader, Din Søn kan ikke blive såret. Og hvis vi tror, vi lider, fejler vi blot i at kende vores eneste Identitet, vi deler med jer. Vi ville vende tilbage til Den i dag for at blive gjort fri for evigt fra alle vores fejltagelser og for at blive frelst fra det, vi troede, vi var.

HVAD ER EGOET?

1 Egoet er afgudsdyrkelse - tegnet på et begrænset og adskilt selv, født i en krop, dømt til at lide og til at ende dets liv i død. Det er viljen, der ser Guds Vilje som fjende og antager en form, hvori Den bliver fornægtet. Egoet er ”beviset” på, at styrke er svag og kærlighed er skræmmende, livet er virkelig død, og det, der modsætter sig Gud, er alene sandt.

2 Egoet er sindssygt. I frygt står hinsides Overaltet, adskilt fra Alle, i adskillelse fra det Uendelige. I dets sindssyge mener det, at det er blevet en sejrherre over Gud Selv, og i dets frygtelige selvbestemmelse "ser" det Guds Vilje er blevet ødelagt. Det drømmer om straf og skælver over figurerne i dets drømme, dets fjender, der forsøger at myrde det, før det kan sikre dets sikkerhed ved at angribe dem.

3 Guds Søn er egoløs. Hvad kan han vide om galskab og Guds død, når han bor i Ham? Hvad kan han vide om sorg og lidelse, når han lever i evig glæde? Hvad kan han vide om frygt og straf, om synd og skyld, om had og angreb, når alt det, der er omkring ham, er evig fred, for evigt konfliktfrit og uforstyrret i dybeste stilhed og ro?

4 At kende Virkelighed er ikke at se egoet og dets tanker, dets værker, dets handlinger, dets love og dets overbevisninger, dets drømme, dets håb, dets planer for dets frelse og den omkostning tro på det medfører. Når vi lider, er prisen for tro på det så enorm, at korsfæstelse af Guds Søn dagligt tilbydes ved dens mørklagte helligdom, og blod må flyde foran alteret, hvor dets sygelige tilhængere forbereder sig på døden.

5 Dog, vil én lilje af tilgivelse forandre mørket til lys, alteret for illusioner til helligdommen for Livet Selv. Og freden vil blive genoprettet for evigt til de hellige sind, som Gud skabte som Hans Søn, Hans bolig, Hans glæde, Hans kærlighed, fuldkomment Hans, fuldstændigt ét med Ham.

LEKTION 331

Der er ingen konflikt, for min vilje er Din.

1 Hvor tåbeligt, Fader, at tro Din Søn kunne forårsage sig selv lidelse! Kunne han lave en plan for sin fordømmelse og blive efterladt uden en sikker vej til sin frigivelse? Du elsker mig, Fader. Du kunne aldrig efterlade mig ulykkelig til at dø i en verden af smerte og grusomhed. Hvordan kunne jeg tro, at Kærlighed har forladt Sig Selv? Der er ingen anden vilje end Kærlighedens Vilje. Frygt er en drøm og har ingen vilje, der kan være i konflikt med Din. Konflikt er søvn og fred opvågning. Død er illusion; liv, Evig Sandhed. Der er ingen modstand mod Din Vilje. Der er ingen konflikt, for min vilje er Din.

2 Tilgivelse viser os, at Guds Vilje er én, og at vi deler den. Lad os se på de hellige seværdigheder, tilgivelse viser i dag, så vi kan få lov til at finde Guds fred. Amen.

LEKTION 332

Frygt binder verden. Tilgivelse sætter det fri.

1 Egoet laver illusioner. Sandhed ophæver dets onde drømme ved at skinne dem væk. Sandhed laver aldrig angreb. Den er bare. Og ved dens tilstedeværelse tilbagekaldes sindet fra fantasier og vågner op til det virkelige. Tilgivelse byder dette nærvær at komme ind og tage dets retmæssige plads indeni sindet. Uden tilgivelse er sindet i lænker og tror på dets egen nytteløshed. Dog med tilgivelse skinner lyset virkeligt gennem drømmen om mørke, tilbyder det håb og giver det midlerne til at virkeliggøre den frihed, der er dets arv.

2 Vi ville ikke binde verden igen i dag. Frygt holder den som fange. Og dog har Din Kærlighed givet os midlerne til at sætte den fri. Fader, vi ville frigive den nu. For efterhånden, som vi tilbyder frihed, bliver den givet os. Og vi ville ikke forblive som fanger, mens Du holder vores frihed frem til os.

LEKTION 333

Tilgivelse afslutter drømmen om konflikt her.

1 Konflikt må blive løst. Den kan ikke blive undgået, sat til side, benægtet, forklædt, set et andet sted, kaldt ved et andet navn, og heller ikke blive skjult af bedrag af nogen som helst slags, hvis det ville undslippe. Den må blive set nøjagtigt, som den er, hvor den menes at være, i den virkelighed,

der er blevet givet den, og med det formål, som sindet tildelte den. For først da bliver dens forsvar løftet, og sandheden kan skinne på den efterhånden, som den forsvinder.

2 Fader, tilgivelse er lyset hvori, Du valgte at skinne alle konflikter og enhver tvivl bort og oplyse vejen til vores tilbagevenden til Dig. Intet andet lys end dette kan afslutte vores onde drømme. Intet andet lys end dette kan frelse verden. For dette alene vil aldrig fejle i noget som helst, da det er Din gave til Din elskede Søn.

LEKTION 334

I dag gør jeg krav på de gaver, tilgivelse giver.

1 Jeg vil ikke vente endnu en dag med at finde de skatte, som min Fader tilbyder mig. Illusioner må være forgæves, og drømme er væk, selv mens de bliver vævet ud af tanker, der hviler på falsk opfattelse. Lad mig ikke acceptere sådanne magre gaver igen i dag. Guds Stemme tilbyder Guds fred til alle, der hører og vælger at følge Ham. Dette er mit valg i dag. Og så går jeg for at finde de skatte, Gud har givet mig.

2 Jeg søger kun det evige. For jeres Søn kan ikke være tilfreds med noget mindre end dette. Hvad kan da være hans trøst andet end det Du tilbyder til hans forvildede sind og bange hjerte for at give ham sikkerhed og bringe ham fred? I dag ville jeg se min broder syndfri. Dette er Din Vilje for mig, for således vil jeg skue min syndfrihed.

LEKTION 335

Jeg vælger at se min broders syndfrihed.

1 Tilgivelse er et valg. Jeg ser aldrig min broder, som han er, for det er langt hinsides opfattelse. Det, jeg ser i ham, er blot det, jeg ønsker at se, fordi det står for det, jeg ønsker, skal være sandheden. Det er kun dette, jeg reagerer på, uanset hvor meget jeg ser ud til at blive drevet af begivenheder udenfor. Jeg vælger at se det, jeg ville se på, og dette ser jeg, og kun dette. Min broders syndfrihed viser mig, at jeg ville se på min egen. Og jeg vil se den, når jeg har valgt at skue min broder i dens hellige lys.

2 Hvad kunne genoprette erindringen om Dig for mig undtagen at se min broders syndfrihed? Hans hellighed minder mig om, at han blev skabt som én med mig og ligesom mig selv. I ham finder jeg mit Selv, og i Din Søn finder jeg også erindringen om Dig.

LEKTION 336

Tilgivelse lader mig vide, at sind er forbundne.

1 Tilgivelse er midlet, udnævnt til opfattelses afslutning. Viden bliver genoprettet efter, at opfattelse først bliver ændret, og derefter giver efter fuldstændigt for det, der for evigt ligger forbi dens højeste rækkevidde. For seværdigheder og lyde kan i bedste fald ikke tjene til andet end at genkalde sig den erindring, der ligger hinsides dem alle. Tilgivelse fejer fordrejninger bort og åbner det skjulte alter for sandheden. Dets liljer skinner ind i sindet og kalder det til at vende tilbage og kigge indeni for at finde det, det forgæves har søgt udenfor. For her og kun her bliver fred i sindet genoprettet, for dette er Guds bolig.

2 I stilhed kan tilgivelse få lov at viske mine drømme om adskillelse og synd bort. Så lad mig, Fader, se indeni og finde ud af, at Dit løfte om min syndfrihed er holdt; Dine ord forbliver uændret indeni mit sind; Din Kærlighed bor stadigt i mit hjerte.

LEKTION 337

Min syndfrihed beskytter mig mod al skade.

1 Min syndfrihed sikrer mig perfekt fred, evig sikkerhed, evigtvarende kærlighed, frihed fra alle tanker om tab, fuldstændig befrielse fra lidelse. Og kun lykke kan være min tilstand, for kun lykke bliver givet mig. Hvad må jeg gøre for at vide, at alt dette er mit? Jeg må acceptere Soning for mig selv og intet mere. Gud har allerede gjort alle ting, der behøver at blive gjort. Og jeg må lære, at jeg ikke behøver at gøre noget af mig selv, for jeg behøver kun at acceptere mit Selv, min syndfrihed, skabt for mig, nu allerede min, for at føle Guds kærlighed beskytte mig mod skade, at forstå min Fader elsker sin Søn, at vide jeg er den Søn, min Fader elsker.

2 Du, der skabte mig i syndfrihed, tager ikke fejl af det, jeg er. Jeg tog fejl, da jeg troede, at jeg syndede, men jeg accepterer Soning for mig selv. Fader, min drøm er afsluttet nu. Amen.

LEKTION 338

Jeg er kun påvirket af mine tanker.

1 Den behøver kun dette for at lade frelsen komme til hele verden. For i denne ene tanke bliver alle omsider befriet fra frygt. Nu har han lært, at ingen skræmmer ham, og intet kan bringe ham i fare. Han har ingen fjender, og han er i sikkerhed fra alle ydre ting. Hans tanker kan skræmme ham,

men da disse tanker tilhører ham alene, har han magten til at ændre dem og udveksle hver frygttanke med en lykkelig tanke om kærlighed. Han korsfæstede sig selv. Dog har Gud planlagt, at Hans elskede Søn vil blive forløst.

2 Din plan er sikker, min Fader - kun Din. Alle andre planer vil mislykkes. Og jeg vil have tanker, der vil skræmme mig, indtil jeg lærer, at Du har givet mig den eneste Tanke, der fører mig til frelse. Mine alene vil fejle og føre mig intetsteds. Men Tanken, Du gav mig, lover at føre mig hjem, fordi den holder Dit løfte til Din Søn.

LEKTION 339

Jeg vil modtage hvad som helst, jeg anmoder om.

1 Ingen ønsker smerte. Men han kan tro, at smerte er glæde. Ingen ville undgå sin lykke. Men han kan tro, at glæde er smertefuld, truende og farlig. Alle vil modtage det, han anmoder om. Men han kan bestemt være forvirret over de ting, han ønsker, den tilstand, han ville opnå. Hvad kan han så bede om, som han ønsker, når han modtager det? Han har bedt om det, der vil skræmme ham og bringe ham lidelse. Lad os beslutte i dag at bede om det, vi virkelig ønsker, og kun dette, så vi kan få lov til at tilbringe denne dag i frygtløshed uden at forveksle smerte med glæde eller frygt med kærlighed.

2 Fader, dette er Din dag. Det er en dag, hvori jeg intet ville gøre alene men høre Din Stemme i alting, jeg gør; anmodende kun om det, Du tilbyder mig, accepterende kun tanker, Du deler med mig.

LEKTION 340

Jeg kan være fri for lidelse i dag.

1 Fader, jeg takker Dig for i dag og for den frihed, jeg er sikker på, den vil bringe. Denne dag er hellig, for i dag vil Din Søn blive forløst. Hans lidelse er slut. For han vil høre Din Stemme dirigere ham til at finde Kristi syn gennem tilgivelse og være fri for evigt fra al lidelse. Tak for i dag, min Fader. Jeg blev født ind i denne verden, kun for at opnå denne dag, og det, den rummer i glæde og frihed for Din hellige Søn og for den verden, han lavede, som bliver frigivet sammen med ham i dag.

2 Vær glad i dag! Vær glad! Der er ingen plads til noget som helst andet end glæde og tak i dag. Vores Fader har forløst sin Søn i dag! Ikke én af os vil andet end at blive frelst i dag. Ikke en vil forblive i frygt, og ingen, Faderen ikke vil tage til Sig Selv, vågen i Himmelen i Kærlighedens Hjerte.

HVAD ER ET MIRAKEL

1 Et mirakel er en korrektion. Det skabermanifesterer ikke og ændrer heller ikke på noget overhovedet. Det ser blot på ødelæggelse og minder sindet om, at det, det ser, er falsk. Det ophæver fejl, men forsøger ikke at gå hinsides opfattelse eller overskride tilgivelsens funktion. Således forbliver det indenfor tids grænser. Dog baner det vejen for tilbagevenden af tidløshed og kærligheds opvågnen, for frygt må glide væk under det blide lægemiddel, det giver.

2 Et mirakel indeholder nådegaven, for det bliver givet og modtaget som et. Og således illustrerer det sandhedens lov, verden ikke adlyder, fordi den fejler fuldstændigt i at forstå dens veje. Et mirakel spejlvender opfattelse, der var op og ned før, og således afslutter det de underlige fordrejninger, der var åbenlyse. Nu er opfattelsen åben for sandheden. Nu bliver tilgivelse set som retfærdiggjort.

3 Tilgivelse er miraklernes hjem. Kristi øjne leverer dem til alt det, de ser på i barmhjertighed og i kærlighed. Opfattelsen står korrigeret i Hans øjne, og det, der var beregnet til at forbande er kommet for at velsigne. Hver lilje af tilgivelse tilbyder hele verden kærlighedens stille mirakel. Og enhver bliver lagt foran Guds Ord på det universelle alter til Skaber og skabelse i lyset af perfekt renhed og endeløs glæde.

4 Miraklet bliver først taget på tro, fordi at bede om det indebærer, sindet er blevet gjort rede til at forestille sig det, det ikke kan se og ikke forstår. Dog vil tro bringe sine vidner til at vise, at det, det hviler på, virkelig er der. Og således vil miraklet retfærdiggøre din tro på det og vise, det hvilede på en verden mere virkelig end den, du så før - en verden forløst fra det, du troede, du så.

5 Mirakler falder som dråber af helbredende regn fra Himmelen på en tør og støvet verden, hvor udsultede og tørstige skabninger kom for at dø. Nu har de vand. Nu er verden grøn. Og overalt springer tegnene på liv op for at vise, at det, der er født, aldrig kan dø, for det, der har liv, har udødelighed.

LEKTION 341

Jeg kan ikke angribe andet end min egen syndfrihed,
Og det er kun den, der holder mig i sikkerhed.

1 Fader, jeres Søn er hellig. Jeg er ham til hvem, Du smiler i kærlighed og ømhed så dyb og kær, og stadigt smiler universet tilbage til Dig og deler

Din hellighed. Så hvor rene, hvor trygge, hvor hellige er vi, boende i Dit smil, med al Din kærlighed skænket os, levende fuldstændigt som et med Dig i broderskab og Faderskab, i syndfrihed så perfekt, at Herren af syndfrihed opfatter os som Hans Søn, et univers af Tanke, der fuldender Ham.

2 Lad os så ikke angribe vores syndfrihed, for den indeholder Guds Ord til os, og i dens venlige afspejling bliver vi frelst.

LEKTION 342

Jeg lader tilgivelse hvile på alle ting,
For således vil tilgivelse blive givet mig.

1 Jeg takker Dig, Fader, for Din plan om at frelse mig fra det helvede, jeg lavede. Det er ikke virkeligt. Og Du har givet mig midlet til at bevise dets uvirkelighed for mig. Nøglen er i min hånd, og jeg har nået den dør, hinsides hvilken ligger drømmes afslutning. Jeg står foran porten til Himmelen og undrer mig over, om jeg skulle gå ind og være hjemme. Lad mig ikke vente igen i dag. Lad mig tilgive alle ting, og lad skabelsen være, som Du ville have den til at være, og som den er. Lad mig huske, at jeg er Din Søn, og åbne døren til sidst og glemme illusioner i sandhedens flammende lys efterhånden, som erindringen om Dig vender tilbage til mig.

2 Broder, tilgiv mig nu. Jeg kommer til dig for at tage dig med mig hjem. Og mens vi går, går verden med os på vejen til Gud.

LEKTION 343

Jeg bliver ikke bedt om at lave et offer
For at finde barmhjertigheden og den fred, der er af Gud.

1 Afslutningen på lidelse kan ikke være tab. Altes gave kan kun være gevinst. Du giver kun. Du tager aldrig væk. Og Du skabte mig til at være ligesom Dig, så ofre bliver umulige for mig såvel som for Dig. Jeg må også give, og så bliver alle ting givet til mig for evigt og for altid. Som jeg blev skabt, forbliver jeg. Din Søn kan ikke lave ofre, for han må være komplet, havende funktionen med at komplettere Dig. Jeg er komplet, fordi jeg er Din Søn. Jeg kan ikke tabe, for jeg kan kun give. Og alting er mit for evigt.

2 Guds barmhjertighed og fred er gratis. Frelse har ingen pris. Den er en gave, der må blive frit givet og modtaget, og det er dette, vi ville lære i dag.

LEKTION 344

I dag lærer jeg kærlighedens lov; at det
Jeg giver min broder er min gave til mig.

1 Dette er Din lov, min Fader, ikke min egen. Jeg forstod ikke, hvad det at give betyder, og tænkte på at gemme det, jeg ønskede til mig selv alene. Og da jeg så på den skat, som jeg troede, jeg havde, fandt jeg et tomt sted, hvor intet nogensinde var eller er eller vil være. Hvem kan dele en drøm? Og hvad kan en illusion tilbyde mig? Alligevel vil han, som jeg tilgiver, give mig gaver hinsides værdien af noget som helst på jorden. Lad mine tilgivne brødre fylde min butik med Himmelens skatte, der alene er virkelige. Således bliver kærlighedens lov opfyldt. Og således opstår din Søn og vender tilbage til dig.

2 Hvor tæt vi er på hinanden, når vi går til Gud. Hvor tæt er Han på os. Hvor tæt på afslutningen af drømmen om synd og forløsningen af Guds Søn.

LEKTION 345

Jeg tilbyder kun mirakler i dag,
For jeg ville have dem givet tilbage til mig.

1 Fader, et mirakel afspejler Dine gaver til mig, Din Søn. Og hver eneste, jeg giver, vender tilbage til mig og minder mig om, kærlighedens lov er universel. Selv her antager den en form, der kan blive genkendt og set at virke. De mirakler, jeg giver, bliver givet tilbage i netop den form, jeg behøver, til at hjælpe mig med de problemer, jeg opfatter. Fader, i Himmelen er det anderledes, for der er der ingen behov. Men her på jorden er miraklet tættere på Dine gaver end nogen anden gave, som jeg kan give. Så lad mig give denne gave alene i dag, som, født af sand tilgivelse, oplyser vejen, jeg må rejse for at huske Dig.

2 Fred til alle, der søger hjerter i dag. Lyset er kommet for at tilbyde mirakler for at velsigne den trætte verden. Den vil finde hvile i dag, for vi vil tilbyde det, vi har modtaget.

LEKTION 346

I dag omslutter Guds fred mig,
Og jeg glemmer alle ting undtagen Hans kærlighed.

1 Fader, jeg vågner i dag med mirakler, der korrigerer min opfattelse af alle ting. Og således begynder dagen, jeg deler med Dig, ligesom jeg vil dele

evigheden, for tid er trådt til side i dag. Jeg søger ikke tidens ting, og så vil jeg ikke se på dem. Det, jeg søger i dag, transcenderer alle tidslove og ting, opfattet i tid. Jeg ville glemme alle ting undtagen Din Kærlighed. Jeg ville blive i Dig og ikke kende nogen love andet end Din Kærlighedslov. Og jeg ville finde den fred, som Du skabte for Din Søn, og glemme alt det tåbelige legetøj, jeg lavede, når jeg skuer Din glorværdighed og min egen.

2 Og når aftenen kommer i dag, vil vi ikke huske andet end Guds fred. For vi vil lære i dag, at fred er vores, når vi glemmer alle ting undtagen Guds kærlighed.

LEKTION 347

Vrede må komme fra dom. Dom er
Det våben, jeg ville bruge imod mig selv
Til at holde alle mirakler borte fra mig.

1 Fader, jeg ønsker det, der strider mod min vilje, og vil ikke have det, der er min vilje. Ret mit sind, min Fader. Det er sygt. Men Du har tilbudt frihed, og jeg vælger at gøre krav på Din gave i dag. Og derfor giver jeg al dom til Den, Du gav mig for at dømme for mig. Han ser det, jeg ser, og dog kender Han sandheden. Han ser på smerte, og alligevel forstår Han, den er ikke virkelig, og i Hans forståelse er den helbredt. Han giver de mirakler, mine drømme ville skjule for min bevidsthed. Lad Ham dømme i dag. Jeg kender ikke min vilje, men Han er sikker på, den er Din egen. Og Han vil tale for mig og kalde Dit mirakel til at komme til mig.

2 Lyt i dag. Vær meget stille og hør den blide Stemme for Gud forsikre dig om, at Han har dømt dig som den Søn, Han elsker.

LEKTION 348

Jeg har ingen grund til vrede eller til frygt,
For Du omgiver mig. Og i ethvert behov
Som jeg opfatter, er Din nåde mig nok.

1 Fader, lad mig huske, Du er her, og jeg er ikke alene. Omgivende mig er evigtvarende Kærlighed. Jeg har ingen grund til noget som helst andet end den perfekte fred og glæde, jeg deler med Dig. Hvilket behov har jeg for vrede eller for frygt? Omgivende mig er perfekt sikkerhed. Kan jeg være bange, når Dine evige løfter går med mig? Omgivende mig er perfekt syndfrihed. Hvad kan jeg frygte, når Du skabte mig i en hellighed så perfekt som Din egen?

2 Guds nåde er os nok i alting, Han ville have os til at gøre. Og kun det vælger vi til at være vores vilje såvel som Hans.

LEKTION 349

I dag lader jeg Kristi syn se på
Alle ting for mig og dømmer dem ikke, men giver
Hver især et mirakel af kærlighed i stedet.

1 Så ville jeg befri alle ting, jeg ser, og give til dem den frihed, jeg søger. For således adlyder jeg kærlighedens lov og giver det, jeg ville finde og gøre til mit eget. Det vil blive givet mig, fordi jeg har valgt det som den gave, jeg ønsker at give. Fader, Dine gaver er mine. Hver enkelt, som jeg accepterer, giver mig et mirakel at give. Og givende, som jeg ville modtage, lærer jeg, Dine helbredende mirakler tilhører mig.

2 Vor Fader kender vores behov. Han giver os nåde til at opfylde dem alle. Og derfor stoler vi på Ham til at sende os mirakler til at velsigne verden og helbrede vores sind efterhånden, som vi vender tilbage til Ham.

LEKTION 350

Mirakler spejler Guds evige Kærlighed.
At tilbyde dem er at huske Ham,
Og gennem Hans hukommelse at frelse verden.

1 Det, vi tilgiver, bliver en del af os, som vi opfatter os selv. Guds Søn inkorporerer alle ting indeni sig selv, som Du skabte ham. Din erindring afhænger af hans tilgivelse. Det, han er, er upåvirket af hans tanker. Men det, han ser på, er deres direkte resultat. Derfor, min Fader ville jeg henvende mig til Dig. Kun erindringen af Dig vil sætte mig fri. Og kun min tilgivelse lærer mig at lade erindringen af Dig vende tilbage til mig og give den til verden i taksigelse.

2 Og når vi samler mirakler fra Ham, vil vi virkeligt være taknemmelige. For efterhånden, som vi husker Ham, vil Hans Søn blive genoprettet til os i Kærlighedens Virkelighed.

HVAD ER JEG?

1 Jeg er Guds Søn, komplet og helbredt og hel, skinnende i refleksionen af Hans Kærlighed. I mig er Hans skabelse helliggjort og garanteret evigt liv. I mig bliver kærlighed perfektioneret, frygt umulig og glæde fastlagt uden

modsætning. Jeg er det hellige hjem for Gud Selv. Jeg er Gudriget, hvor Hans Kærlighed er bosiddende. Jeg er Hans hellige syndfrihed selv, for i min renhed bor Hans egen.

2 Vores brug af ord er næsten forbi nu. Dog, i de sidste dage af dette ene år vi sammen gav til Gud, du og jeg, fandt vi et enkelt formål, som vi delte. Og dermed sluttede du dig til mig. Så det jeg er, er du også. Sandheden om det, vi er, er ikke for ord til at tale om eller beskrive. Alligevel kan vi virkeliggøre vores funktion her, og ord kan tale om dette og også undervise i det, hvis vi eksemplificerer ordene i os.

3 Vi er bringere af frelse. Vi accepterer vores del som verdens frelsere, der gennem vores fælles tilgivelse forløses. Og denne, vores gave, bliver derfor givet os. Vi ser på alle og enhver som brødre og opfatter alle ting som venlige og som gode. Vi søger ikke en funktion, der er forbi Himmelens porte. Viden vil vende tilbage, når vi har gjort vores del. Vi beskæftiger os kun med at byde sandheden velkommen.

4 Vores er øjnene, gennem hvilke Kristi syn ser en verden forløst fra enhver tanke om synd. Vores er ørerne, der hører Guds Stemme erklære verden som syndfri. Vores er sindene, der slutter sig sammen efterhånden, som vi velsigner verden. Og fra den enhed, vi har opnået, kalder vi på alle vores brødre og beder dem om at dele vores fred og fuldbyrde vores glæde.

5 Vi er Guds hellige budbringere, der taler for Ham og ved at bære Hans ord til alle, som Han har sendt til os, lærer vi, at det er skrevet på vores hjerter. Og således bliver vores sind ændret om det mål, som vi kom for, og som vi søger at tjene. Vi bringer glade budskaber til Guds Søn, som troede, at han led. Nu er han forløst. Og når han ser Himmelens port stå åben for ham, vil han gå ind og forsvinde ind i Guds Hjerte.

LEKTION 351

Min syndfri broder er min vejleder til fred.
Min syndige broder er min vejleder til smerte.
Og som jeg vælger at se, vil jeg skue.

1 Hvem er min broder andet end Din hellige Søn? Og hvis jeg ser ham som syndig, forkynder jeg mig selv som en synder, ikke en Guds Søn, alene og venneløs i en skræmmende verden. Dog er denne opfattelse et valg, jeg træffer og kan give afkald på. Jeg kan også se min broder syndfri som din hellige Søn. Og med dette valg ser jeg min syndfrihed, min evige Talsmand og Ven ved siden af mig og min vej tryg og klar. Vælg da for mig, min Fader, gennem Din Stemme. For Han alene afgiver dom i Dit Navn.

LEKTION 352

Dom og kærlighed er modsætninger. Fra den ene
Kommer alle verdens sorger. Men fra
Den anden kommer freden fra Gud Selv.

1 Tilgivelse ser på syndfrihed alene og dømmer ikke. Gennem denne kommer jeg til dig. Dom vil binde mine øjne og gøre mig blind. Dog, kærlighed afspejlet i tilgivelse her, minder mig om, at Du har givet mig en vej til at finde Din fred igen. Jeg er forløst, når jeg vælger at følge denne vej. Du har ikke efterladt mig trøstesløs. Jeg har indeni mig både erindringen om Dig og Èn, Der fører mig til den. Fader, jeg ville høre Din Stemme og finde Din fred i dag. For jeg ville elske min egen Identitet og finde i ham erindringen om Dig.

LEKTION 353

Mine øjne, min tunge, mine hænder, mine fødder i dag
Har kun et formål - at blive givet til Kristus
Til at bruge til at velsigne verden med mirakler.

1 Fader, jeg giver alt, der er mit i dag, til Kristus til at bruge på en hvilken som helst måde, der bedst vil tjene det formål, som jeg deler med Ham. Intet er mit alene, for Han og jeg har sluttet os sammen i formål. Således er indlæring næsten nået til dens udnævnte afslutning. Et stykke tid arbejder jeg med Ham for at tjene Hans formål. Derefter mister jeg mig selv i min identitet og erkender, at Kristus ikke er andet end mit Selv.

LEKTION 354

Vi står sammen, Kristus og jeg, i fred
Og vished om formål. Og i Ham
Er Hans Skaber, som Han er i mig.

1 Min enhed med Kristus fastslår mig som Din Søn hinsides tidens rækkevidde og helt fri af enhver anden lov end Din. Jeg har intet selv andet end Kristus i mig. Jeg har intet andet formål end Hans eget. Og Han er som sin Fader. Således må jeg være én med Dig såvel som Ham. For hvem er Kristus andet end Din Søn, som Du skabte ham? Og hvad er jeg andet end Kristus i mig?

LEKTION 355

Der er ingen ende på al fred og glæde
Og alle de mirakler, som jeg vil give

Når jeg accepterer Guds Ord. Hvorfor ikke i dag?

1 Hvorfor skulle jeg vente, min Fader, på den glæde, Du lovede mig? For Du vil holde Dit ord, Du gav Din Søn i eksil. Jeg er sikker på, at min skat venter på mig, og jeg behøver kun at række min hånd ud for at finde den. Selv nu rører mine fingre den. Den er meget nær. Jeg behøver ikke vente et øjeblik mere for at have fred for evigt. Det er Dig, jeg vælger, og min identitet sammen med Dig. Din Søn ville være sig selv og kende Dig som hans Fader og Skaber og hans Kærlighed.

LEKTION 356

Sygdom er kun et andet navn for synd.
Helbredelse er kun et andet Navn for Gud.
Miraklet er således en kalden på Ham.

1 Fader, Du lovede, at Du aldrig ville fejle i at svare på nogen som helst kalden, Din Søn måtte foretage til Dig. Det betyder ikke noget, hvor han er, hvad der ser ud til at være hans problem, heller ikke hvad han tror, at han er blevet. Han er din Søn, og du vil svare ham. Miraklet afspejler din kærlighed, og således svarer det ham. Dit Navn erstatter enhver tanke om synd, og den, der er syndfri, kan ikke lide af smerte. Dit Navn giver svar til Din Søn, for at kalde Dit Navn er kun at kalde hans eget.

LEKTION 357

Sandhed besvarer hver eneste kalden på Gud, vi foretager,

Svarer først med mirakler og

Vender så tilbage til os for at være sig selv.

1 Tilgivelse, sandheds genspejling, fortæller mig, hvordan jeg skal tilbyde mirakler og således undslippe det fængselshus, hvori jeg tror, jeg lever. Din hellige Søn bliver udpeget for mig, først i min broder, derefter i mig. Din stemme instruerer mig i tålmodigt at høre Dit Ord og give, som jeg modtager. Og efterhånden, som jeg ser på Din Søn i dag, hører jeg Din Stemme instruere mig i at finde vejen til Dig, som Du udnævnte, at vejen skal være: "Sku hans syndfrihed, og bliv du helbredt."

LEKTION 358

Ingen kalden på Gud kan være uhørt ej heller efterladt
Ubesvaret. Og dette kan jeg være sikker på -

Hans svar er det eneste, jeg virkelig ønsker.

1 Du, Som husker det, jeg udelukkende virkeligt er, husker det, jeg virkelig ønsker. Du taler for Gud, og så taler Du for mig. Og det, du giver mig, kommer fra Gud Selv. Din Stemme, min Fader, er således også min, og alt det, jeg ønsker, er det, Du tilbyder mig i netop den form, Du valgte det til at skulle være mit. Lad mig huske alt det, jeg ikke ved, og lad min stemme være stille, og huske. Men lad mig ikke glemme Din Kærlighed og omsorg og at holde Dit løfte til Din Søn i min bevidsthed altid. Lad mig ikke glemme jeg selv er intet, men mit Selv er alt.

LEKTION 359

Guds svar er en eller anden form for fred. Al smerte
Bliver helbredt; al elendighed erstattet med glæde.
Alle fængsels-døre bliver åbnede. Og al synd
Bliver forstået som blot en fejltagelse.

1 Fader, i dag vil vi tilgive Din verden og lade skabelsen være Din egen. Vi har misforstået alle ting. Men vi har ikke lavet syndere ud af Guds hellige Sønner. Det, Du skabte syndfrit, forbliver således for evigt og for altid. Sådan er vi. Og vi glæder os over at lære, at vi har lavet fejltagelser, der ikke har nogen virkelig virkning på os. Synd er umulig, og på denne kendsgerning hviler tilgivelse på et sikkert grundlag, mere solidt end den skyggeverden, vi ser. Hjælp os med at tilgive, for vi ville blive forløst. Hjælp os med at tilgive, for vi ville have fred.

LEKTION 360

Fred være med mig, Guds hellige Søn.
Fred være med min broder, der er ét med mig.
Lad hele verden være velsignet med fred gennem os.

1 Fader, det er Din fred, at jeg ville give, og modtage den af Dig. Jeg er Din Søn, for evigt nøjagtigt som Du skabte mig, for de Store Stråler forbliver for evigt stille og uforstyrrede inden i mig. Jeg ville nå dem i stilhed og i sikkerhed, for intet andet sted kan sikkerhed blive fundet. Fred være med mig og fred være med hele verden. I hellighed blev vi skabt, og i hellighed forbliver vi. Din Søn er ligesom Dig i perfekt syndfrihed, og med denne tanke siger vi med glæde "Amen."

VORES SIDSTE LEKTIONER

IF: 1 Vores sidste lektioner vil blive ladt så frie for ord som muligt. Vi bruger dem kun i begyndelsen af vores praktisering og kun for at minde os om, at vi søger at gå hinsides dem. Lad os vende os mod Ham, Der fører an på vejen og gør vores fodtrin sikre. Til Ham overlader vi disse lektioner, ligesom vi giver vores liv til Ham fremover. For vi ville ikke vende tilbage igen til troen på synd, der fik verden til at virke grim og usikker, angribende og ødelæggende, farlig på alle dens måder og forræderisk hinsides håb om tillid og undslippelsen fra smerte.

2 Hans er den eneste vej til at finde den fred, som Gud har givet os. Det er Hans vej, enhver må rejse til sidst, fordi det er denne afslutning, som Gud Selv har udpeget. I drømmen om tid ser den ud til at være langt væk. Og dog, i sandhed er den allerede her og tjener os allerede som en nådig vejledning om vejen, vi skal gå. Lad os sammen følge denne vej, som sandhed udpeger for os. Og lad os være lederne for vores mange brødre, der søger efter vejen, men finder den ikke.

3 Og til dette formål lad os vie vores sind og rette alle vores tanker mod at tjene frelsens funktion. Til os er målet givet, at tilgive verden. Det er det mål, som Gud har givet os. Det er Hans afslutning på drømmen, vi søger, og ikke vores egen. For alt det, vi tilgiver, kan vi ikke undlade at anerkende som del af Gud Selv. Og således bliver erindringen om Ham erindring givet tilbage fuldstændigt og komplet

4 Det er vores funktion at huske Ham på jorden, ligesom det er givet os at være Hans egen fuldførelse i virkeligheden. Så lad os ikke glemme, at vores mål bliver delt. For det er den erindring, der indeholder erindringen om Gud og peger på vejen til Ham og til Hans Himmeriges fred. Og skal vi ikke tilgive vores broder, der kan tilbyde os dette? Han er vejen, sandheden og livet, der viser os vejen. I ham bor frelse, tilbudt os gennem vores tilgivelse givet ham.

5 Vi afslutter ikke dette år uden den gave, vores Fader lovede Sin hellige Søn. Vi er tilgivet nu. Og vi er frelst fra al den vrede, vi troede, tilhørte Gud, og fandt ud af, det var en drøm. Vi er genoprettet til tilregnelighed, hvori vi forstår, at vrede er sindssyge, angreb er vanvid og hævn kun tåbelig fantasi. Vi er blevet frelst fra vrede, fordi vi lærte, vi tog fejl. Intet mere end det. Og er en Fader vred på sin Søn, fordi han fejlede i at forstå sandheden?

6 Vi kommer til Ham med ærlighed og siger, vi ikke forstod og beder Ham om at hjælpe os med at lære Hans lektioner gennem Hans egen Lærers Stemme. Ville Han såre Sin Søn? Eller ville Han skynde sig at svare ham og sige: "Dette er min Søn, og alt, jeg har, er hans"? Vær sikker på, at Han vil svare således, for dette er Hans egne Ord til dig. Og mere end det kan

ingen nogensinde have, for i disse Ord er alt, hvad der er, og alt hvad der vil være gennem al tid og i evighed.

LEKTION 361-365

Dette hellige øjeblik ville jeg give Dig.
Hav Du ansvaret. For jeg ville følge Dig,
Sikker på, at Din vejledning giver mig fred.

1 Og hvis jeg behøver et ord til at hjælpe mig, vil Han give det til mig. Hvis jeg behøver en tanke, den vil Han også give. Og hvis jeg kun behøver stilhed og et roligt, åbent sind, disse er de gaver, jeg vil modtage fra Ham. Han har ansvaret efter min anmodning. Og Han vil høre og svare mig, fordi Han taler for Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

LEKTION 362-365

Dette hellige øjeblik ville jeg give Dig.
Hav Du ansvaret. For jeg ville følge Dig,
Sikker på, at Din vejledning giver mig fred.

1 Og hvis jeg behøver et ord til at hjælpe mig, vil Han give det til mig. Hvis jeg behøver en tanke, den vil Han også give. Og hvis jeg kun behøver stilhed og et roligt, åbent sind, disse er de gaver, jeg vil modtage fra Ham. Han har ansvaret efter min anmodning. Og Han vil høre og svare mig, fordi Han taler for Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

LEKTION 363-365

Dette hellige øjeblik ville jeg give Dig.
Hav Du ansvaret. For jeg ville følge Dig,
Sikker på, at Din vejledning giver mig fred.

1 Og hvis jeg behøver et ord til at hjælpe mig, vil Han give det til mig. Hvis jeg behøver en tanke, den vil Han også give. Og hvis jeg kun behøver stilhed og et roligt, åbent sind, disse er de gaver, jeg vil modtage fra Ham. Han har ansvaret efter min anmodning. Og Han vil høre og svare mig, fordi Han taler for Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

LEKTION 364-365

Dette hellige øjeblik ville jeg give Dig.
Hav Du ansvaret. For jeg ville følge Dig,

Sikker på, at Din vejledning giver mig fred.

1 Og hvis jeg behøver et ord til at hjælpe mig, vil Han give det til mig. Hvis jeg behøver en tanke, den vil Han også give. Og hvis jeg kun behøver stilhed og et roligt, åbent sind, disse er de gaver, jeg vil modtage fra Ham. Han har ansvaret efter min anmodning. Og Han vil høre og svare mig, fordi Han taler for Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

LEKTION 365

Dette hellige øjeblik ville jeg give Dig.
Hav Du ansvaret. For jeg ville følge Dig,
Sikker på, at Din vejledning giver mig fred.

1 Og hvis jeg behøver et ord til at hjælpe mig, vil Han give det til mig. Hvis jeg behøver en tanke, den vil Han også give. Og hvis jeg kun behøver stilhed og et roligt, åbent sind, disse er de gaver, jeg vil modtage fra Ham. Han har ansvaret efter min anmodning. Og Han vil høre og svare mig, fordi Han taler for Gud, min Fader og Hans hellige Søn.

EPILOG

1 Dette kursus er en begyndelse, ikke en afslutning. Din Ven går med dig. Du er ikke alene. Ingen, der kalder på Ham kan kalde forgæves. Uanset hvad der plager dig, vær sikker på, at Han har svaret og med glæde vil give det til dig, hvis du simpelthen henvender dig til Ham og beder Ham om det. Han vil ikke tilbageholde alle de svar, du behøver til noget som helst, der ser ud til at besvære dig. Han kender måden at løse alle problemer og opklare alle tvivl på. Hans sikkerhed er din. Du behøver bare at bede Ham om det, og det vil blive givet dig.

2 Du er lige så sikker på at komme hjem, som solens vej er fastlagt, før den står op, efter den er gået ned, og i de halvoplyste timer ind imellem. Faktisk er din vej endnu mere sikker, for det kan ikke være muligt at ændre kursen for dem, som Gud har kaldt til Sig. Adlyd derfor din vilje og følg Ham, Som du accepterede som din Stemme, til at tale om det, du virkelig ønsker og virkelig har brug for. Hans er Stemmen for Gud og også din. Og således taler Han om frihed og sandhed.

3 Der er ikke tildelt flere specifikke lektioner, for der er ikke mere behov for dem. Herefter hør kun Stemmen for Gud og for dit Selv, når du trækker dig tilbage fra verden for at søge Virkelighed i stedet. Han vil lede dine bestræbelser, fortælle dig nøjagtigt, hvad du skal gøre, hvordan du skal instruere dit sind, og hvornår du skal komme til Ham i stilhed og bede om

Hans sikre vejledning og Hans bestemte ord. Hans er det Ord, som Gud har givet dig. Hans er det Ord, du valgte til at være dit eget.

4 Og nu anbringer jeg jer i Hans hænder til at være Hans trofaste tilhængere, med Ham som Vejleder gennem enhver vanskelighed og al smerte, som I måske synes er virkelig. Han vil heller ikke give jer glæder, der vil forsvinde, for Han giver kun det evige og det gode. Lad Ham forberede jer yderligere. Han har fortjent jeres tillid ved at tale dagligt til jer om jeres Fader og jeres broder og jeres Selv. Han vil fortsætte; nu vandrer du med Ham, lige så sikker som Han er på, hvor du går; lige så sikker som Han er på, hvordan du skal gå videre, lige så sikker som Han er på målet og på din sikre ankomst til sidst.

5 Afslutningen er sikker, og midlerne lige så. Til dette siger vi "Amen." Vi vil blive fortalt nøjagtigt, hvad Gud vil for os hver gang, der er et valg at træffe. Og Han vil tale for Gud og for dit Selv og således sikre, at helvede ikke vil gøre krav på dig, og at hvert valg, du foretager, bringer Himmelen nærmere din rækkevidde. Og så vandrer vi med Ham fra dette tidspunkt og fremefter og henvender os til Ham for vejledning og for fred og den rette vej. Glæde ledsager os på vores vej. For vi går hjemad til en åben dør, som Gud har holdt ulukket for at byde os velkommen.

6 Vi stoler på vores veje til Ham og siger "Amen." I fred vil vi fortsætte på Hans vej og betro Ham alle ting. I tillid venter vi på Hans svar, når vi beder om Hans vilje i alting, vi gør. Han elsker Guds Søn, som vi ville elske ham, og Han underviser os i, hvordan vi kan skue ham gennem Hans øjne og elske ham, som Han gør. Du vandrer ikke alene. Guds engle svæver tæt på og over alt. Hans Kærlighed omgiver dig, og vær sikker på dette: at jeg aldrig vil efterlade dig uden trøst.